DELECTUS

INSCRIPTIONUM GRAECARUM

PROPTER DIALECTUM MEMORABILIUM

ITERUM COMPOSUIT

PAULUS CAUER

LIPSIAE

IMPENSIS SALOMONIS HIRZELII

MDCCCLXXXIII

DELECTUS

INSCRIPTIONUM GRAECARUM

PROPTER DIALECTUM MEMORABILIUM

ITERUM COMPOSUIT

PAULUS CAUER

LIPSIAE

IMPENSIS SALOMONIS HIRZELII

MDCCCLXXXIII

D · M

EDVARDO

PATRI

D · M

EDVARDO

PATRI

PROOEMIUM.

Cognitionis dialectorum Graecae linguae subsidia epigraphica postquam ante hos sex annos Georgio Curtio auctore colligenda suscepi, non solum virorum doctorum sed etiam summorum magistratuum cum Graecorum tum exterorum opera tam feliciter aucta sunt, ut hunc delectum, cum iterum edendus esset, novi instar libri instituere necesse fuerit. Ne nunc quidem id mihi proposui, ut omnes titulos congererem, quibus ei utendum erit, qui inquirendo in historiam sermonis Graeci novi aliquid reperire cupiet, sed ut eligerem titulos, qui maximo usui esse viderentur adolescentibus, qui notitiam linguae Graecae talem, qualis nunc esset, traditam accipere vellent. Fieri non potuit, quin inscriptionum antiquissimarum, quas Hermannus Roehl nuper edidit, maior pars etiam in hunc librum reciperetur; in quo me sine fraude egisse spero agnosci posse. Si qui titulus alioquin mutilus, et qui typis exprimi non facile posset, uno vel duobus locis formam memoratu dignam praebebat, eam suo loco in adnotationibus afferre quam totum titulum repetere malui (e. g. ad n. 51, 4. 141, 1). Cur Atticos titulos omiserim, dixi p. 315. Hoc doleo, quod doctrinae quae vocatur numismaticae parum gnaro mihi non contigit, ut commoda, quae inde capi poterant, omnia in huius libri usum converterem.

In distribuendis titulis si quis cognationes et similitudines dialectorum sequi velit, ei proficiscendum est ab eo discrimine, quod est inter dialectos non Ionicas, quarum magna est varietas, et Ionicas. Sed hac distinctione non multum proficitur ad constituendum ordinem totius libri perspicuum et facili usui accommodatum. Itaque omnem titulorum molem digessi in sex partes ratione neque plane grammatica neque plane geographica. Nam si hanc sequi voluissem, Cretica dialectus cum Laconica coniungenda, si illam, Thessalica a Lesbiaca secernenda fuisset. Satis habebo, si id effecerim, ut neque, quae per se prorsus coniuncta sunt, a me disiecta esse videantur et, qui libro meo uti velit, ut facile quamcumque partem requirat eam reperire possit. Quod titulos coloniarum subiunxi titulis earum civitatum, a quibus illae conditae essent, non est quod defendam.

Cum omnes titulos literis minusculis descriptos ederem, maxime in vetustioribus elaborandum fuit, ut aliquatenus id suppleretur, quod alias additis imaginibus titulorum efficitur, ne dubitari possit, quid in ipso lapide vel aere scriptum exstet. Quam ob rem varias rationes scribendi, quae ante receptam literaturam Ionicam apud Graecos in usu fuerunt, quantum fieri posset literis minusculis exprimere studui: *e* et *o* vocales breves et longas non distinxi, sed **E** et **O** literas, ubi ε, ο vel, η, ω sonos significabant, per ε, ο scripsi, ubi ει et ου diphthongos adulterinas, per ε(ι), ο(υ). Iota mutum et in vetustioribus et in recentioribus titulis, ubi in lapide adscriptum erat, subscripsi (ᾳ, εͅ, οͅ, ῃ, ῳ), ubi non adscriptum, omisi; hoc feci, ne αι et ᾳ diphthongi atque in titulis vetustioribus etiam ει, οι et ῃ, ῳ permiscerentur. Spiritum asperum in titulis vetustioribus et Ionicis et non Ionicis atque in tabulis Heracleensibus, ubi per **H** vel **⊢** literam scriptus erat, solita nota significavi, ubi illa litera omissa erat, notam spiritus uncis inclusi (ʽ). A qua lege eo discessi, quod ab initio vocabulorum semper ῥ, non ρ(ʽ), posui quamquam **PH** semel tantum in titulo Corcyraeo n. 84 (cf. tamen Nax. n. 516) scriptum est; nolebam enim distinc-

tione per se parum utili oculos legentium offendere. In titulis recentioribus ubicumque spiritus asper pronuntiatus esse putandus erat, signum eius posui. Geminationem consonarum ubi pronuntiatam esse putabam, etsi non scripta erat, ita significavi, ut alteram consonam uncis rotundis inclusam adderem, e. g. κά(τ) ταὐτόν. Omnino uncis rotundis usus sum, ubi literae addendae erant, quae non in loquendo sed in scribendo aut consulto aut per neglegentiam omissae esse viderentur, uncis quadratis [ ], ubi literae, quas olim in lapide scriptas evanuisse putarem. Si qua litera non prorsus evanuerat sed pars eius reliqua erat, ex qua facile agnosci posset, eam debiliore scriptura (α, β, γ) significavi. Eadem scriptura usus sum, si literae a prioribus editoribus aut a me correctae erant, quae in lapide male scriptae aut male lectae esse viderentur. Ubi literas traditas deleveram, asteriscum * posui.

In duabus dialectis accentus ratio a volgari discrepans adhibenda fuit. Et Dores quidem quales accentus posuerint, quamquam a veteribus grammaticis traditum est, tamen, quae ab eis exposita sunt, neque inter se prorsus concinunt neque omnem illam rationem explere videntur. Itaque variis praeceptis grammaticorum non contentus communem legem, quae omnibus subesset, indagare studuit Ahrens, Dial. II p. 26 sqq. Quae lex ea fuisse videtur, ut Dores syllabas finales antiquitus longas, quae in volgari sermone Graeco paulatim breves factae essent, ipsi longas aestimare perseverarent. Itaque -αι et -οι terminationes et in verborum et in nominum declinatione, -αν, -εν, -ον terminationes 3. plur., -ας, -ες in acc. plur. III. declinationis nominum apud Dores impedimento erant, quominus in syllaba paenultima circumflexus aut in antepaenultima acutus poneretur. Hanc legem, quamquam ne ipsa quidem absoluta et perfecta est [1], secutus sum in monumentis Doridis quae

[1] Doricam accentus rationem nuperrime retractavit R. Meister, Bemerkungen zur dorischen Accentuation, Leipzig 1883, Progr., p. 1—8; in quo vereor ne argutius quam felicius egerit. Nam cum dispersis prae-

vocatur severioris (v. Ahrens, Dial. II p. 111 sqq.), nempe in titulis Laconicis vetustioribus cum Heracleensibus, Creticis, Argivis. — Facilius Aeolum Asianorum vel Lesbiorum accentus reponi poterant, de quibus post Ahrensium egit Meister, Dial. I p. 31 sqq. Nam ex testimoniis grammaticorum intellegitur illos accentum quam longissime a fine vocabuli removere solitos esse, exceptis praepositionibus et coniunctionibus. Hanc consuetudinem etiam ad ea vocabula pertinuisse, quorum ultima syllaba contracta est, quamquam Meister l. l. 37 statuere non ausus est, tamen certum videtur. Nam contractio facta est, priusquam Lesbiaca a dialectis proximis secerneretur, accentus retractio postea. In qua re mecum facit Fuehrer, Über den lesb. Dialekt, Arnsberg 1881, p. 8.

Adnotationum quam possem parcissimum me praestare studui. Editiones non omnes enumeravi sed eas, quas maximam utilitatem habere putarem, prae ceteris CIG. et IGA., quarum numeros nunquam omisi [1]. Ubi fieri poterat, addidi pauca de aetate titulorum vel de rebus, quae in eis tractarentur. Variam lectionem omnem adscribere longum fuit. Neque operae pretium esse videbatur, si literae partim evanidae, sed quae certo agnosci possent, suppletae vel si Δ, Λ, A vel O, ⊙ literae inter se mutatae erant, eas accuratius describere, praesertim cum literis in textu ipso intercise scriptis lectorem monendum curavissem. Sed ubicumque eius aliquid interesse putabam scire, quid in lapide vel aere scriptum esset, literas traditas subscripsi, quantum facere poteram, formas earum ve-

---

ceptis grammaticorum suam cuique sententiam elicere studeret, effecit varietatem parum probabilem. Neque enim se continuit eis, quae grammatici tradiderunt, sed addidit παίδα, γυναίκα, similia; et ea, quae inter se similia et communi ratione orta esse videbantur, explicatione disiunxit (e. g. γυναίκες, πτώκας a verbis ἐστάσαν, ἐδείραν); et eandem syllabam finalem in eodem genere grammatico modo longam modo brevem esse voluit (e. g. ἀμύναι, στάσαι inf. aor., sed λέγεται, λέγηται, ἐσσεῖται).

1) Prioris editionis huius delectus numeros uncis inclusos singulis titulis praescripsi.

teres imitatus. Ubi emendationes alienas receperam, adnotavi, quibus eas deberem. Res grammaticas eis tantum locis attigi, quibus vel prorsus nova aliqua forma explicanda vel id, quod supra in textu posuissem, defendendum esse videretur.

Haec habui, quae libello meo praemitterem; qui quamquam discentium in usum scriptus est, tamen spero aliquantulum utilitatis etiam doctos ex eo percepturos esse.

Scribebam Berolini mens. Iul. 1883.

P. Cauer.

CONSPECTUS.

Pars prima.

Tituli Dorici civitatum Peloponnesiacarum.

Pars secunda.

Tituli Dorici civitatum maris Aegaei.

Pars tertia.

Tituli Graeciae septentrionalis praeter Thessaliam cum Eleis et Achaicis.

Pars quarta.

Tituli Thessalici et Lesbiaci.

Pars quinta.

Tituli Arcadici et Cyprii.

Pars sexta.

Tituli Ionici praeter Atticos.

CATALOGUS LIBRORUM
QUI SAEPIUS LAUDANTUR.

Ahrens, Dial. = H. L. Ahrens, De Graecae linguae dialectis. Liber primus: De dialectis Aeolicis et pseudaeolicis, Gottingae 1839. Liber secundus: De dialecto Dorica, Gottingae 1843.

Ann. assoc. encour. = Annuaire de l'association pour l'encouragement des études Grecques en France.

Annal. dell' Inst. = Annali dell' Instituto di correspondenza archeologica.

Arch. miss. scient. = Archives des missions scientifiques et littéraires.

Arch. Zeit. = Archaeologische Zeitung.

Ber. Berlin. Acad. = Berichte über die Verhandlungen der königlich preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin.

Blass, Ausspr. = Blass, die Aussprache des Griechischen, 2. Aufl. 1882.

Blass, Misc. epigr. = Blass, Miscellanea epigraphica in Satura philologa Hermanno Sauppio oblata, 1879, p. 119—132.

Bull. Corr. Hell. = Bulletin de Correspondance Hellénique.

Bull. Inst. arch. = Bullettino dell' Instituto di correspondenza archeologica.

Bzb. Btr. = Beiträge zur Kunde der indogermanischen Sprachen herausgegeben von Dr. Adalbert Bezzenberger.

Carapanos, Dodone. = Carapanos, Dodone et ses ruines. 2 voll. (Texte et Planches). Paris 1878.

CIA. = Corpus inscriptionum Atticarum.

CIG. = Corpus inscriptionum Graecarum.

Herm. = Hermes, Zeitschrift für classische Philologie.

Heuzey, Olymp. Acarn. = Heuzey, Le mont Olympe et l'Acarnanie, 1860.

Jahrb. Philol. Paedag. = Neue Jahrbücher für Philologie und Paedagogik, herausgegeben von A. Fleckeisen und H. Masius.

IGA. = Inscriptiones Graecae antiquissimae praeter Atticas in Attica repertas consilio et auctoritate academiae litterarum regiae Borussicae ed. Hermannus Roehl, 1882.

Kaibel, Epigr. Gr. = G. Kaibel, Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta. Berolini 1878.

Keil, Syll. i. B. = Car. Keil, Sylloge inscriptionum Boeoticarum. Lipsiae 1847.

Keil, Zur Syll. i. B. = K. Keil, Zur Sylloge inscriptionum Boeoticarum. Besonderer Abdruck aus dem IV. Supplementbande der Jahrbücher für class. Philologie. Leipzig 1864.

Kirchhoff, Alph.³ = A. Kirchhoff, Studien zur Geschichte des griechischen Alphabets. 3. umgearbeit. Aufl. 1877.

Larfeld, Syll. = Sylloge inscriptionum Boeoticarum dialectum popularem exhibentium, composuit Guilelmus Larfeld. Berolini 1883.

Leake, Trav. North. Gr. = Leake, Travels in Northern Greece. 4 voll. 1835.

Le Bas, Voy. arch. = Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure fait par ordre du gouvernement Français pendant les années 1843 et 1844 et publié sous les auspices du ministère de l'instruction publique par Philippe Le Bas et W. H. Waddington. Paris, Firmin Didot frères, fils et cie.

Vol. I: Première partie. Attique.

Vol. II: Deuxième partie. Mégaride et Péloponnèse.

Troisième partie. Béotie. Phocide. Étolie. Acarnanie. Épire. Thessalie. Macédoine. Thrace. Colonies du Pont-Euxin.

Quatrième partie. Iles.

Vol. III: Cinquième partie. Asie Mineure.

Sixième partie. Syrie.

Explicationes exstant voll. I nn. 1—51 (a Lebasio scriptae), II nn. 1—353 (a Foucartio scriptae), III (inde a. n. 52 = p. 26 a Waddingtonio scriptae, priores a Lebasio).

Lpz. Stud. = Leipziger Studien zur classischen Philologie, herausgegeben von G. Curtius, L. Lange, O. Ribbeck, H. Lipsius.

Meister, Dial. = Die griechischen Dialekte auf Grundlage von Ahrens' Werk: »De Graecae linguae dialectis« dargestellt von Richard Meister. 1. Band. Asiatisch-äolisch, Böotisch, Thessalisch. Göttingen 1882.

Mionnet = Mionnet, Description de médailles antiques grecques et romaines; 7 voll., 1806—1808. Supplément, 9 voll., 1819—1837.

Mitteil. arch. Inst. = Mittheilungen des deutschen archaeologischen Institutes in Athen.

Num. Zeitschr. = Numismatische Zeitschrift (Wien).

Philol. = Philologus, Zeitschrift für das klassische Altertum.

Rangabé = Rangabé, Antiquités Helléniques ou répertoire d'inscriptions et d'autres antiquités découvertes depuis l'affranchissement de la Grèce. Athènes. Vol. I, 1842. Vol. II, 1855.

Rev. arch. n. s. = Revue archéologique, nouvelle série.

Rhein. Mus. = Rheinisches Museum für Philologie.

Roehl, Imag. inscr. Gr. antiq. = Imagines inscriptionum Graecarum antiquissimarum in usum scholarum composuit H. Roehl. Berolini 1883.

Ross, Arch. Aufs. = Archäologische Aufsätze von LUDWIG ROSS. I (1855). II (1861).
Ross, Inscr. Gr. ined. = Ross, Inscriptiones Graecae ineditae. Fascic. I 1834. Fascic. II 1842. Fascic. III 1845.
Stud. = Studien zur griechischen und lateinischen Grammatik, herausgegeben von GEORG CURTIUS.
Transact. Soc. Lit. = Transactions of the Royal Society of Literature.
WF. = WESCHER et FOUCART, Inscriptions recueillies à Delphes. Paris 1863.
Zeitschr. f. Num. = Zeitschrift für Numismatik, herausgegeben von A. von Sallet (Berlin).

PARS PRIMA.

TITULI DORICI CIVITATUM PELOPONNESIACARUM.

I. Tituli Laconici
cum Tarentinis et Heracleensibus.

1. Tituli Laconici.

Titulos Laconicos omnes collegit MUELLENSIEFEN, De titulorum Laconicorum dialecto, diss. philol. Argentor. VI (1882) p. 11—32.

A Lacedaemoniis Tarentum conditum esse constat (cf. Strabo VI p. 279), a Tarentinis Heracleam (id. ibid. p. 264).

---

1 Lapis calcarius rudis Spartae repertus.

Διοίκέτα,
Διολευθερί[ο].

IGA. 49 *a*. — Titulus a dextra ad sinistram scriptus. »Dei nomen cum cognominibus ita coaluit, ut ο aeque atque intra unam vocem in spiritum mutaretur atque adeo vs. 2 spiritus non impediret vocalium contractionem.« ROEHL.

---

2 Anaglyphum ex marmore — repertum prope Magulam — nunc in museo Berolinensi.

[Τοὶ] κόροι Θιοκλε(ῖ) Ναμ[ερτίδα].

IGA. 51. — Literae a dextra ad sinistram spectant. Θιοκλῆ acc. postulat Meister, Jahrb. Phil. Paed. 1882 p. 522; dativum esse putat etiam Blass, Ausspr. 40.

---

3 In vico Parorio prope Spartam — marmor caeruleum supra portam ecclesiae S. Nicolai.

Λεχοῖ an Λεχό?

IGA. 52. — Literae a dextra ad sinistram spectant.

---

4 Lapis Spartae repertus, nunc Athenis in museo.

Neubauer:

[Γ]λαυκατ[ία μ|ε μ]νᾶμα | Κάλας [ἔθε|τ' Ἀνθ]ίδα υἱ|ός.
Παι[δίας | ἐπόε].

Roehl:

[Γ]λαυκατί[ας ....
............μνᾶμα, καλὰς..........
..........................ίδα υἱός.
Παι.... [ἐποίει].

Neubauer Herm. 10 (1876) p. 153 sqq. Roehl IGA. 54. — υἱός: hanc formam primus agnovit Neubauer; exempla ex aliis titulis collegit Roehl l. l.

---

5 Terminus prope Spartam repertus.

Ἑρμᾶνος.

IGA. 60.

---

6 Cymbalum incertae originis, nunc Berolini in antiquario regio.

Ὀπορὶς ἀνέθεκε Λιμνάτι.

Fraenkel, Arch. Zeit. 34 (1876) p. 28. Roehl IGA. 61. — Ἄρτεμις Λιμνᾶτις colebatur Limnis in oppido in Taygeto in confinibus Laconicae et Messeniae sito. Inde orta sunt cymbala huius similia IGA. 50. 73. — Λιμνάτι: cf. n. 57 Ἀρτάμι.

---

7 Basis marmorea reperta prope Sellasiam.

Εὔμυθι[ς]
ἀπόναϝε.

IGA. 61*a*. — ᾰ augmenti exemplum est etiam IGA. 557 ἀπόεσεν; cf. Ahrens Dial. I 229. De πονάω verbo dixit idem Dial. II 148.

8 Tabulae canae marmoreae pars inferior reperta Vurliae prope Sellasiam.

Πλειστιάδας μ' ἀ[νέθεκε] Διοσκόροισιν ἄ[γαλμα],
Τινδαριδᾶν δ[ιδύμον] μᾶνιν ὀπιδ(δ)ό[μενος].

IGA. 62 *a*. Lacunas explevit Kirchhoff. — ι in Τινδαριδᾶν nomine habet etiam titulus Cythereus n. 28.

---

9 Gereniae in Laconica.

Ἱαρὸς Χαροπ(ῖ)νος, ἱαρ[ὸς] | Ἀρισστόδαμος.

CIG. 13. IGA. 64. — Sacerdotes intellegendos esse docet Roehl.

---

10 [= 2] Tabula aerea opisthographa reperta prope Tegeam, nunc Athenis ἐν Βαρβακείῳ.

A

Ξουθίᾳ τῷ Φιλαχαίο διακατί|αι μναῖ. Αἴ κ' αὐτὸς ζόε, ἀνελέσ|θο, αἰ δέ κ' ἀποθάνῃ, τὸν τέκνον | ἦμεν, ἐπεί κα πέντε ϝέτεα || ἐβδ̄οντι· αἰ δέ κα μὲ γενέ[τα]|ι πέντε (ϝε)τ(έ)ον, ἐπιδικατὸν ἦμεν· | διαγνο̄μεν δὲ τὸς Τεγεάτα[ς] | κὰ(τ) τὸν θεθμόν.

B

Ξουθίᾳ παρκα(θ)θέκα τῷ Φιλαχαί|ο τ*ετρακατίαι μναῖ ἀργυρίο. Εἰ μ|έν κα ζόε, αὐτὸς ἀνελέσθο, αἰ δέ κ|α μὲ ζόε, τοὶ (ʽ)υιοὶ ἀνελόσθο τοὶ γνε||σίοι, ἐπεί κα (ʽ)εβάσοντι πέντε ϝέτε|α· εἰ δέ κα μὲ ζο̄ντι, ταὶ θυγατέρες | [ἀ]νελόσθο ταὶ γνεσίαι· εἰ δέ κα μὲ | ζ[ο̄]ντι, τοὶ νόθοι ἀνελόσθο· εἰ δέ κα | μὲ νόθοι ζο̄ντι, τοὶ ἄσσιστα ποθίκ||ες ἀνελόσθο· εἰ δέ κ' ἀνφιλέγοντ|(ι, τ)οὶ Τεγεάται διαγνόντο κὰ(τ) τὸν θεθμόν.

Kirchhoff Ber. Berlin. Acad. 1870 p. 51 sqq. Roehl IGA. 68. Fick Bzb. Btr. V p. 324 sq. — Titulum Laconicum esse probavit Kirchhoff; Achaicum esse coniecit Fick. Sed obstat usus **R**, **B**, **Ϟ** literarum, qui cum usu scribendi coloniarum Achaicarum non convenit; neque ea, quae a dialecto Laconica abhorrere videntur (maxime σ servatum in γνεσίοι, ἐβάσοντι) explicatione carent, si reputamus hunc titulum ea aetate scriptum esse, qua dialectus paulatim mutabatur.

A 2 **HITO**. — 6 **ΓΕΤΝΕΤΟΝ**. — ἐπιδικατόν: de ἐπιδικάζω factum, quod comparato θαυματός vocabulo poëtico explicat Dittenberger Jen. Lit.-Ztg. 1877 p. 571. — *B* 2 Ι litera deleta. — 4 ἀνελόσθο: cf. G. Curtius, Verbum II² 65. — 9 **ΣΑΣΙΣΤΑ**. — 10 **FI**.

---

11 Tegeae.

a

. . . . / . ιλιοιν . . . . . \ο
[κα]τίο(ς) δαρικός. Ἔ[δοκε ὁ δεῖνα το]-
[ῖς] Λακεδαιμονίοις πὸ(τ) τὸν [πόλεμον ἐν]-
[ν]έα μνᾶς καὶ δέκα στατέρας. [Ἔδοκε τοῖς Λ]-
[ακ]εδαιμονίοις Λυρείδα υἱός. . . . . .
. . πὸτ τὸν πόλεμον τριέρε[ε? δύο καὶ ἀργυρ]-
[ί]ο μνᾶς δύο καὶ τριάκοντα. [Ἔδοκε ὁ δᾶμο]-
ς τῶν Χίον (?), τοὶ φίλοι τοὶ τῶν [Ἑλλάνον]
στατέρας Αἰγιναίος . . . . . . [τοῖ]-
ς Λακεδαιμονίοις πὸτ τὸν [πόλεμον καὶ]
τετρακινχελίος καὶ ἄλλος (?) . . . . .
ακινχελίος κὰ(τ) τὰς ταξίας (?) [καὶ δύο τάλ]-
αντα [ἀργυρίο] . . . .
. η . . ιοσσ/ . . κετ . . . .
πολλὰ καὶ (δ)αρικὸς ὀκτακατί[ος καὶ ἀρ]-
[γ]υρίο τρία τάλαντα. [Ἔδοκε ὁ δᾶμος τῶν]
ει . . [ο]ν πὸτ τὸν πόλεμον [τοῖς Λακεδαιμ]-
[ο]νίοις τριάκοντα μνᾶς [καὶ ἀλφίτον τρ]-
ισχελίος μεδίμνος καὶ [δαρικὸς τριά]-
[κ]οντα καὶ ἀργυρί[ο] ϝεξέ[κοντα μνᾶς. Ἔδον τ]-
οὶ Ἐφεσ*ίοι τοῖς Λακεδαιμ[ονίοις πὸτ τ]-
[ὸ]ν πόλεμον χελίο*ς δαρ[ικὸς καὶ] . . .

b

Ἔδον τοὶ Μα|λίοι τοῖς | Λακεδαι|μονίοις || ἀργυρίο |
ϝίκατι | μνᾶς. | Ἔδοκε Μό|λοβρος τοῖς || Λακεδαι-
μο|νίοις τάλαν|τα* ἀργυρίο . . | Ἔδον τοὶ | Μαλίοι ||
τοῖς | [Λ]ακεδαι|[μ]ονίο[ις] | . . . δ . .

CIG. 1511. IGA. 69. — Titulum Laconicum esse demonstravit Kirchhoff Alph.³ 141. Continet rationem pecuniae et frumenti

aliarumque rerum a sociis Lacedaemoniorum ad bellum collatarum. Quod bellum intellegendum sit, non liquet. Singulae literae compluribus locis corrigendae fuerunt, quod mirum non est in titulo ex schedis Fourmonti edito.

a 2 **ΔΑΡΙΥΟΣΕΦΕΙ··ΑΛ·ΥΟΙ**. — 3 **ΟΝΗΟΙΣ**. — 4 **ΞΑ**. — 6 **ΤΡΙΕΡΕΓ·ΧΜ**. — 7 **ΔΥΕ**, unde δύε scripsit Muellensiefen et defendit hanc formam Titul. Lacon. dial. p. 96. — 11 **ΠΟΤΡΑΚΙΝ¬ΠΛΙΟΣ**. — 12 **ΚΑΙΑΣΤΑΧΙΔΟΣ**. — 15 fin. **ΚΑΤΑ**. — 16 **ΤΙΤΑ**. — 18 **ΝΙΟΝ**. — 20 **ΑΙΜΥΡΙ**. — 21 **Τ** litera deleta. — 22 **ΧΙΛΙΟΥΣLΛΡ**. — *b* 6 **FΡΚΑΤΙ**. — 9 **ΛΟΚΡΟΣ**. — 12 init. **ΤΑΑ**.

---

12 In basi tripodis a Graecis post pugnam Plataeensem Delphis consecrati.

Ἀπόλ(λ)ονι θ[ε]ο͂[ι στάσαντ’]
[ἀ]ν[άθε]μ’ ἀπὸ Μ[έδον]·
Λακεδαιμονίοι
Ἀθαναίοι
Κορινθίοι
Τεγεάται
Σεκυονίοι
Αἰγινάται
Μεγαρε͂ς
Ἐπιδαυρίοι
Ἐρχομενίοι
Φλειασίοι
Τροζανίοι
(‘)Ερμιονε͂ς
Τιρυνθίοι
Πλαταιε͂ς
Θεσπιε͂ς
Μυκανε͂ς
Κείοι
Μαλίοι
Τενίοι
Ναξίοι
Ἐρετριε͂ς
Χαλκιδε͂ς
Στυρε͂ς
ϝαλείοι
Ποτειδαιάται
Λευκαδίοι
ϝανακτοριε͂ς
Κυθνίοι
Σιφνίοι
Ἀμπρακιόται
Λεπρεάται.

Frick, Jahrb. Phil. Paed., Suppl. III (1857—1860) p. 495 sq. Roehl IGA. 70. Dialectum et literaturam Lacedaemoniorum esse confirmavit Kirchhoff Alph.[3] 144.

---

13 Titulus prope Gythium rupi incisus.

[Μ]εδ̣ένα | ἀποστρυθέσται·* | [ὃς] δέ κα ἀποστρυθ|έται, ἀϝαὶ ἀτα[σεῖ] ‖ ὁ δõλος. | * αἰ δὲ ὅπε | * νόμος, | π[ρ]οστάτο.

CIG. 1469. IGA. 72. — Roehl ita explicat: »Ne quis nescio quid committat; si commiserit, servus eum semper cruciabit; si vero rite fecerit, eum protegito.«

2 Ξ litera deleta. — 6 P litera deleta. — 7 Λ litera deleta. — Quid sit ἀποστρύθεσθαι, ignoratur.

---

14 [= 1] Basis marmorea rotunda Olympiae a. 1876 effossa.

[Δέξ]ο, ϝάν[αξ] Κρονίδα, [Ζ]εῦ 'Ολύνπ|ιε, καλὸν ἄγαλμα
ἱλέϝο|[ι θυ]μõ͂ τõ͂ Λακεδαιμονίο[ι].

E. Curtius, Arch. Zeit. 34 (1876) p. 49 sq. Kaibel Epigr. Gr. n. 743. Roehl IGA. 75. — Epigramma exstat etiam apud Pausaniam V, 24, qui narrat Lacedaemonios initio tertii belli Messenii Iovi imaginem consecravisse.

2 sq. ἱλέϝο[ι θυ]μõ͂ τõ͂ Λακεδαιμονίο[ι]: ita Curtius, Kaibel. ἱλάῳ θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις Pausanias. ἱληϝῶ[ς δά]μῳ τῷ Λακεδαιμονίω[ν] Ahrens, Philol. 38 (1879) p. 240, quem secutus est Roehl. Alia temptavit Hinrichs, Dtsch. Lit.-Ztg. 1882 p. 1643. De origine digammi cf. IGA. 342 et Muellensiefen, Tit. Lac. dial. p. 44.

---

15 Stelae sepulcrales prope Spartam repertae.

1 Αἴνετος ἐν πολέμῳ.	IGA. 77.
2 Τελεφάνες ἐμ πολέμῳ.	IGA. 77 *a*.
3 Εὐάλκες ἐν πολέμῳ ἐν Μαντινέᾳ.	IGA. 77 *b*. Hunc titulum ad pugnam a. 418 factam refert Roehl.

---

16 Amyclis. Ex schedis Fourmonti.

Βαστίας
ἐμ πολέμοι.

CIG. 1476. IGA. 78. — v. 2 ultima litera tradita est Γ.

---

17 Marmor olim Misithrae infixum muro monasterii quadraginta sanctorum, nunc Spartae in museo.

Δαμόνον | ἀνέθεκε(ν) Ἀθαναία[ι] | Πολιάχο νικάάς | ταὐτᾶ ἅτ' οὐδὲς || πέποκα τὸν νῦν. |

Τάδε ἐνίκαἑ Δαμ[όνον]· | τῷ αὐτῶ τεθρίππο[ι] | αὐτὸς ἀνιοχίον | ἐν ΓαιαϜόχο τετράκι[ν] || καὶ Ἀθάναια τετ[ράκιν] | κἐλευῦνια τετ[ράκιν]· | καὶ Ποοῖδαια Δαμόνο[ν] | ἐνίκε Ἕλει, καὶ ὁ κέλ[εξ | ἁμ]ᾶ, αὐτὸς ἁνιοχίον || ἐνέβοαίς ἵπποις | ἑπτάκιν ἐκ τᾶν αὐτῶ | ἵππον κἐκ τῶ αὐ[τ]ῶ ἵππ[ο]· | καὶ Ποοῖδαια Δαμόνον | [ἐ]νίκε Θευρίᾳ ὀκτά[κ]ι[ν] || αὐτὸς ἁνιοχίον ἐν|έβοαίς ἵπποις | ἐκ τᾶν αὐτῶ ἵππον | κἐκ τῶ αὐτῶ ἵππο· | κἐν Ἀριοντίας ἐνίκε || Δαμόνον ὀκτάκιν | αὐτὸς ἁνιοχίον | ἐνέβοαίς ἵπποις | ἐκ τᾶν αὐτῶ ἵππον | κἐκ τῶ αὐτῶ ἵππο, καὶ || ὁ κέλεξ ἐνίκε ἁ[μᾶ]· καὶ Ἐλευῦνια Δαμ[όνον] | ἐνίκε αὐτὸς ἁνιοχίον | ἐνέβοαίς ἵπποις | τετράκιν. || Τάδε ἐνίκαἑ ἐν υμα | πρατ. . . . αικονδ. . . | .εία καὶ κέλεξ μι | . .ασά. .εν. . .ν | . . .εβ.ν. . . . . || . . .[ἁνιοχ]ίον. . . . .

Leake, Travels in the Morea II n. 71. Keil, Anal. epigr. (1842) p. 87. Ex ectypo Treuii ed. Roehl IGA. n. 79.

7 αὐτῶ: singularis est usus αὐτοῦ pronominis pro reflexivo; cf. Muellensiefen Titul. Lacon. dial. p. 111. — ΤΕΘΙΙΓΓΟ. — 9 ΓαιαϜόχο: de Ϝ cf. Roehl l. l. et contra eum Meister Jahrb. Phil. Paed. 1882 p. 523. — 30. 37 κέλεξ: agnoverunt Meister Bzb. Btr. III (1879) p. 284 et Roehl ibid. p. 309.

---

18 Misithrae in muro ecclesiae Turcicae.

ἐποίεἑ.

Ross Inscr. Gr. ined. n. 33. Roehl IGA. 80.

---

19 [= 3] Lapis repertus prope Στέρνας in Taenaro promunturio.

Ἀνέθεκε | Ἐχέφυλος | Νεαρέταν | τῷ Ποὸ[ι]δᾶνι. || Ἔφορος | Ἀριστεύς, | ἐπακόω | Ἀριστοτέλες, | Δαμοφῶν.

Kirchhoff Herm. 3 p. 449 sq. et Alph.[3] 145. Roehl IGA. 83. — Aristeum ante a. 431 ephori munere functum esse intellegitur ex Xenoph. Hellen. II 3, 10. Titulus est documentum manumissionis.

7 ἐπακόω: de hac forma dualis dubitavit Blass Misc. epigr. 131, qui proposuit ἐπακόω[ν], 3. plur. imperf.

---

20 Stelae sepulcrales prope Spartam repertae.

1 Αἰρη῾[ιππος] ἐν πολ[έμῳ]. } IGA. 85.

2 Αἰνηΐας ἐν πολέμῳ. } IGA. 87.

Hi tituli exempla praebent irrepentis literaturae Ionicae.

---

21 Lapis repertus in Taenaro promunturio.

Ἀνέθεκε | τῷ Ποοίδᾶνι | Νίκον | Νικαφορίδα ‖ καὶ Λυίιππον | καὶ Νικαρχίδαν | καὶ ταὐτᾶς πάντα. | Ἔφορος | Εὐδαμίδας· ‖ ἐπάκοε | Μενεχαρίδας, | Ἀνδρομέδης.

IGA. 86. Eudamidam ante a. 431 ephori munere functum esse intellegitur ex Xenoph. Hellen. II 3, 10.

10 ἐπάκοε: recte videtur explicavisse Blass Misc. epigr. 130, ut sit i. q. ἐπήκουε, ἐμαρτύρει.

---

22 [= 4] Lapis prope Στέρνας in Taenaro promunturio repertus.

Ἀνέθηκε | Αἰσχρίον | Ἀπειρότας | τῷ Ποοίδᾶ‖νι (῾)Ηρακλητί-δαν | αὐτὸν καὶ | ταὐτῶ. Ἔφορος | Ἁγηΐστρατος· | ἐπακό(ο) Πρυαῖος, ‖ Ἐπικύδη[ς].

Kirchhoff Herm. 3 p. 449 et Alph.³ 145. Roehl IGA. 88. Hagehistratum a. 427/6 ephori munere functum esse testatur Xenophon Hellen. II 3, 10.

---

23 In templo Neptuni Taenarii.

[Ἀνέθεκε ὁ δεῖνα τῷ Ποοίδᾶνι] | Θόρ[ακα] | καὶ τα[ὐτῶ]. | Ἐπακ[όο] | Βοινε[ίδας], ‖ Ἀριστίδα[ς]· | ἔφορο[ς] | Αὐτοκράτ[ες].

IGA. 84. — Blass, Misc. epigr. p. 130 aliquanto recentiorem putat hunc titulum quam tres similes (nn. 19. 21. 22) propter

Ἀριστίδα[ς] pro Ἀριστείδας scriptum et β pro ϝ positum. Ergo paulo inferior fine belli Peloponnesiaci putandus est, quia Autocrates non est in numero ephororum, quos aa. 431—404 eponymos fuisse Xenophon Hellen. II 3, 10 dicit.

---

24 Tabula marmorea Deli reperta.

...ΙΝΙ... | .ν καὶ θ[υέο]|ν καὶ ναϝο̃|ν καὶ το̃ν χ||ρεμάτον τ|ο̃ν το̃ θιο̃. | Ἐβασιλεύον | Ἆγις, Παυσανίας· | ἐφόροι ἦσαν || Θυιωνίδας, | Ἀριστογενίδας, | Ἀρχίστας, | Σολόγας, | Φε(ι)δίλας. || Ἐν Δήλῳ | .νλ....

Homolle Bull. Corr. Hell. III p. 12 sqq. Roehl IGA. 91. Titulus scriptus esse videtur intra aa. 403—398, cum Lacedaemonii bello Peloponnesiaco confecto Deliis libertatem restituerent.

---

25 Basis Spartae apud theatrum reperta.

Διάρης ἱαρε[ύς]. | Εὐβάλκης Ὀλυμπιονίκα[ς σταφυλοδρόμας].

IGA. p. 33 n. 1 inter eas recentiores inscriptiones, quae vestigia antiquioris scripturae servaverunt; nam spiritus asper per H scriptus est.

---

26 Pila lapidis calcarii Olympiae reperta.

Δειν[οσ]θ[ένης] | Δε[ι]νοσθέ[ν]εος Λα|κεδαιμόνιος τῶ|ι Διὶ Ὀ[λ]υμπίῳ || ἀνέθ[ηκ]ε Ὀλύμπια | νικάσας στάδιον. | [Ἀπ]ὸ τᾶσδε τᾶς στά|λας ἐλ Λακεδα|ίμονα ἑξακατί|οι τριάκοντα, ἀπ|ὸ τᾶσδε ποτ τὰ*|ν πράταν στά|λαν τριάκον|τα.

Purgold, Arch. Zeit. 39 (1881) p. 87 (Inschr. aus Ol. n. 389). Hoc monumentum commemorat Pausan. VI, 16, 8. Dinosthenem Ol. 116 (= a. Chr. 316) vicisse probabiliter exposuit Purgold. 11 fin. E litera ab ipso lapicida deleta esse videtur.

---

27 [= 5] Spartae apud architectum quendam in pila calcaria.

Πόθοδον ποιησαμένου Δαμίωνος | τοῦ Θεοχρίτου Ἀμβρακιώτα περὶ | προξενίας καὶ ἐπελθόντος ἐπί | τε τὰς συναρχίας καὶ τὸν

δᾶ||μον καὶ ἀπολογισαμένου, ἃ ἦν πεποι||[η]κὼς εὔχρηστα καὶ κατὰ κοινὸν καὶ | κατ' ἰδίαν τοῖς ἐντυγχάνουσιν τῶν π[ο]||λιτᾶν, ἔδοξε τῷ δάμῳ· πρόξενον | εἶμεν τᾶς πόλεος Δαμίωνα Θεοχρίτου || [Ἀ]μβρακιώταν καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους | [κ]αὶ ὑπάρχειν ἀτέλειαν αὐτῷ τε καὶ ἐγ||[γ]όνοις καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, | [εἰ] οἶ[κ]οῖε[ν] ἐλ Λακεδαίμονι. Ὁ δὲ ἐγδο||[τ]ὴρ ἐγδότω στάλαν λιθίναν, εἰς ἃν || ἀναγραφεῖσα ἁ δεδομένα προξενί[α] | ἀνατεθήσεται εἰς τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀθάνα[ς] | κατὰ συνγραφάν, ἅν κα γράψει ὁ ἀρχιτέ|κτων, τὸ δὲ ἀνάλωμα δόντω οἱ ταμίαι. | Ἐπαινέσαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τᾷ ἐν||δαμίᾳ καὶ ἀναστροφᾷ, ᾇ πεποίηται | ἐν τᾷ πόλει· καλεσάντω δὲ αὐτὸν | καὶ οἱ ἱεροθύται ἐπὶ ξένια ἐπὶ τὰν κοι|νὰν ἑστίαν.

Vischer Epigraph. u. arch. Beitr. aus Griechenland 1855, p. 13, n. 30 (= Kleine Schriften II p. 22 sqq.). Foucart apud Le Bas Voy. arch. 194[a] (Explic. p. 103). — Foucart putat titulum ante a. 219 a. Chr. scriptum esse; nam proxeniam Spartae tam raro dari solitam esse, ut Damion magna aliqua officia reipublicae praestitisse putandus sit; eorum ante bellum inter duas societates ortum occasionem fuisse, post regnum Nabidis et Machanidae nullam.

---

28 Super anaglyphum Cytheris repertum, quod nunc societatis archaeologicae Atheniensis est.

Μένανδρος
ἁρμοστὴρ
Τινδαρίδαι[ς].

Weil, Mitteil. arch. Inst. V (1880) p. 231.
3 Τινδαρίδαι[ς]: cf. n. 8.

---

29 Cytheris.

Ὀνασίπολις γυμνα|σιαρχήσας τὸ πυ-
ρι|ατήριον καὶ τὸ κόνισ|μα Ἑρμᾷ.

Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 466. Weil Mitteil. arch. Inst. V (1880) p. 232.
1 γυμνα-: secunda litera incerta; fortasse non υ fuit sed ι.

30 Geronthris.

[Δεδόχθαι τᾷ πόλι τῶν Γερονθρη]τᾶν· ἐ[πεὶ] | ....καὶ 'Ετε|..................[π]αρα[γ]ενό[με|νοι] ....ος τὸν οἱ.. ‖ ....ν..ετο κατὰ το..|..................'Ερετριέα, 'Ετ[ε].. | ....τι τε ὅσας ἔτον | ....ενον δὲ εἰς [π]ρωτα | ....εαν... ν ἀνεστρεμμέ[νοι] ‖ ....[ἀξί]ως μὲν τῶ ἔθνεος | [τῶ ἀποστείλαν]τος α[ὐ]τώς, ἀξίως δὲ τᾶν β.| ...... [κ]αὶ ἐπὶ τοῖς [γ]εγωναμένοι[ς] | ....ω..ει.. ερα......εὐδοκοῦντες | ....σε ‖ ....αλυ..στος ωσ.....ιαν καὶ συ|............... [πά]ντα καὶ ἐπὶ Προξέν[ω | τῶν.........ἐπιφερομ]ένων ἐπὶ κοινῶ [τῶν | Λακεδαιμονίων δίκ]ας τ[ᾶ] πόλι τῶν Γερονθ[ρητᾶν, παρακαλεῖν α]ὐτὼς καὶ τὸν γραμματῆ ‖ [αὐτῶν]...... τον Κόσσω Καρύστιον καὶ | [ἐκ τῶ κοινῶ τῶν] Λακεδαιμονίων καθ[ελ|έσθαι]..............οκράτιος Γυθειά[τ|ην καὶ 'Αριστ]οκράτη Πυρίχιον καὶ ἀ[πο|στεῖλαι αὐτὼς] εἰς τὰν πόλιν ταύταν....‖...................τε.αα.δε....|....... [ἀναπέμπ]εσθαι τὸ ἀντίγραφον· | [εἶμεν δὲ αὐτὼς] καὶ ἐγγόνως προξένως καὶ | [εὐεργέτ]α[ς τᾶς πόλι]ος τῶν Γερονθρητᾶν | καὶ ἔχην ἔγκτησιν γας τε [κ]αὶ οἰκίας ‖ καὶ τὰ λοιπὰ τίμια ὑπάρχην α[ὐ]το[ῖς ὅ]σα καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις καὶ ε[ὐ]εργέταις τᾶς πόλιος· εἶμεν δὲ αὐτοῖ[ς] | καὶ ἀτέλειαν [κ]α[ὶ] ε[ἰσ]αγόντο[ις κ]αὶ ἐ[ξα]γόντο[ις] καὶ πολέμω καὶ ἰράνας· τὰν [δὲ] ‖ προξενίαν ταύταν ἀναγραψάντ[ω τοὶ ἔφο]|ροι τοὶ ἐπὶ στραταγῶ Ξενοφάνεος [εἰς] | στάλαν πετρίναν ἐν τοῖ ἱεροῖ τῶ ['Απόλ]|λωνος· τὸ δὲ ἀνάλωμα ἁ πόλις δότ[ω].

Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 228 et Explic. p. 113. Titulus duobus lateribus eiusdem lapidis inscriptus est. — De causa, ad quam spectet hoc decretum, accuratius egit Foucart. De aetate nihil certi affirmavit. Sed cum dialectus nonnulla immixta habeat ex dialecto Aetolorum (ἐν τοῖ ἱεροῖ 37, ε[ἰσ]αγόντο[ις κ]αὶ ἐ[ξα]γόντο[ις] 33 sq.), putaverim titulum scriptum esse ea aetate, qua Lacedaemonii cum foedere Aetolorum societatem haberent, i. e. intra aa. 220—200 a. Chr.; cf. Polyb. IV 16, 5. Usus η et ω vocalium pro volgaribus ει et ου positorum (e. g. ἔχην 29, τῶ ἔθνεος 10) utrum artificioso studio antiquitatis redin-

tegratus sit an in civitate a frequentiore commercio remota antiquitus servatus, diiudicare non ausim.

28 Γεροντρητᾶν: [Γεροντρ]ατᾶν scriptum est in titulo Laconico, Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 228*c*; Γεροντρατῶν CIG. 1334.

---

31 Thalamis in Laconica.

.....................|......σπα..........|.... α[ὐ]τὼς προξένως ἦμε[ν | καὶ] εὐεργέτας τᾶς πόλεως τᾶ[ς || Θ]αλαματᾶν αὐτώς τε κ[α]ὶ ἐκγό||[νω]ς, ἐπεὶ πολλὰ καὶ μεγάλα | [πρ]οσευ[ερ]γετοῦντες βιῶντι τὰμ π[ό]||λιν· ἦμεν δὲ αὐτοῖς ἰσοπολιτεία[ν], | γᾶς τε καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, || [ἐ]πινομίαν καὶ ἀτέλειαν· ὑπά[ρ]χ[ην] | δὲ αὐτοῖς καὶ τἆλλα τίμια ὅσα [καὶ] | τοῖς ἄ[λ]λ[οις] ε[ὐερ]γέτ[α]ις. — |
Ἔδοξε τῷ δάμῳ πρόξ[ενον ἦμεν]....

Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 281 (Explic. p. 139 sq.). — De η et ω vocalibus in hoc titulo pro ει et ου positis cf. quae dixi ad n. 30.

---

32 Pila marmorea reperta anno 1878 in horto ecclesiae Ἁγίας Παρασκευῆς in vico Mahmud Bey prope Spartam.

Δογματογράφων Λυσινίκου τοῦ Σωτηρίδα, Νηκλέος | τοῦ Ἀριστοκράτεος, Πασικράτεος τοῦ Πασικλέος | τὸ δοχθὲν ὑπὸ Ἀμυκλαιέων. |

(*Anaglyphum.*)

Ἐπεὶ κα[τ]ασταθέντες ἔφοροι εἰς τὸν ἐπὶ Νικέα ἐνιαυτὸν Πασιτέλης || Τετάρτου, Εὔθυμος Λυσικράτεος, Δαμιάδας Δαμιάδα ἀξίως | ἀνεστρέφησαν αὐτῶν τε καὶ τᾶς ἐνχειρισθείσας αὐτοῖς πίσ|τεως ἐμ πᾶσιν ἀκερδῶς καὶ ἡμέρως τὸν ἐνιαυτὸν διεξα|γαγόντες, δεδόχθαι τοῖς Ἀμυκλαιέοις· ἐπαινέσαι ἐφόρους | τοὺς περὶ Πασιτέλη ἐπὶ τὸ καλῶς τὰν ἀρχὰν διεξαγνηκέναι· || ποιούντω δὲ αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τᾷ προστροπᾷ ἀεὶ μερίδα, ἕως | ἂν ζῶσι, ὅπως ἁ[εὶ] ἁ ὠβὰ μναμονεύονσα τῶν γεγότων φι[[λ]ανθρώπων εἰς αὐτὰν ἀποδιδοῦσα φαίνηται τὰς καταξίους | τιμάς. Ἐγδόμεν δὲ τοὺς κατασταθέντας στάλαν λιθίναν, | εἰς ἂν ἀναγραφήσεται τὸ δόγμα, καὶ στᾶσαι εἰς τὸ

ἱερὸν τᾶς ‖ Ἀλεξάνδρας· τὰν δὲ εἰς ταύταν δαπάναν δότω ἁ ὠβὰ καὶ λόγον | ἐνεγκόντω περὶ τᾶς γεγενημένας δαπάνας τοὺς ἐπὶ ταῦτ[α] | καταστα θέντας. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν γραμματῆ αὐτῶν | Καλλικλῆ.

Loeschcke, Mitteil. arch. Inst. III (1878), p. 164 sqq. — Hic quoque titulus (sicut n. 30) dialecti Aetolicae vestigium servare videtur, Ἀμυκλαιέοις 8 pro Ἀμυκλαιεῦσι. 9 διεξαγνηκέναι quamquam ipsum quoque Aetolicum videri potest (cf. infra), tamen hoc verbum etiam in dialecto Laconica in usu fuisse testatur Hesychius: ἄγνηκε (ita Ahrens Dial. II 337 pro tradito ἀγνησόει)· ἀγήοχε· Λάκωνες; cf. apud eundem: ἀγνεῖν· ἄγειν· Κρῆτες.

11 γεγότων: γεγ(ον)ότων postulat Muellensiefen, Titul. Lacon. dial. p. 109.

33 Titulus Taenari repertus.

Ταινάριοι ἐπὶ Ἀριστοκρατίδα·
Κλεόμαχος Σηρανδρίδα
Τίμων Στεφάνου
Πολυδάμας Πολυστράτου
Στέφανος Σηρίππου
Ἀριστοκράτης
Τίμων Τιμοκλέος
Ἀριστογένης Ἀριστοκλέος
Καλλιάδας Εὐδαιμοτέλεος
Σίπομπος Σίμου
Καλλιάδας Καλλικράτεος
Καλλικράτης Εὐμωλίωνος
Ἀριστίδας Κλεοδάμου
Ἄρατος Δεξικράτεος
Χαιρήμων Καλλινίκεος
Ἀμείνιππος Δαμοκράτεος
Ἀμίαντος Ἀριστονίκου
Κρατιστόλας Ἀριστόλα
Στέφανος Στεφανοκλέος
Νίκανδρος Παντοκλέος
Νικόδαμος Νικία
Ἀριστοκλῆς Φιλέα
Σήριππος Εὐξένου
Σίπομπος Ἀριστοδάμου
Πρατόλας Ἀριστοτίμου
Πρατόνικος Καλλικράτεος
Σικλῆς Σωτηρίδα
Τιμοκλῆς Κλέωνος
Ἆγις Στρατίου
Μνάσων Μνασικράτεος
Θέων Μνασικράτεος
Δαμέας Νικία
Ἀριστόμαχος Πασικλέ[ος]
Κραταιμένης Ἀνδρομένε[ος]
Δαμάγητος Τιμοκράτε[ος]
Ἱέραρχος Ἀρχίππου
Φιλόφρων Σοΐδα
Ἀλκισοΐδας Ἱπποδάμ[ου]
Ὀλυμπιάδας Ὀλυμπιάδα
Νικομήδης Νικία
Ἁγήμων Περικλέος
Φιλοκλῆς Τιμοξένου
Τάρας Τιμόλα·

χάρυχες
Ἀρχίτας Ἀριστοκλέος
Κλεώνυμος Κλήτορος·
μάντις | Ἀρέτιππος Λυσίππου·
αὐλητὰς Ἀριστόδαμος (Ἀρι-
στοδάμου)·
γραμματεὺς Κλήνικος (Κλη-
νίκου)·
τὸν σὶν φέρων Εὐδαιμίων·
ἐπὶ γραφῶν Εὐάμερος·
χοιακτὴρ Εὔβιος
μάγειρος Κτησιφῶν.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 163*b* (Explic. p. 84).— Hic titulus et duo similes (Foucart l. l. 163 *c. d* = Muellensiefen, Titul. Lacon. dial. n. 55 *c. b*) continent catalogos collegii sacri ad sollemnia Neptuni Taenarii pertinentis. Cf. Hesychius: Ταινάρια· παρὰ Λακεδαιμονίοις ἑορτὴ Ποσειδῶνος καὶ ἐν αὐτῇ Ταιναρισταί. Catalogi sunt trium annorum, in quibus cum nemo sodalium repetatur, ei quotannis mutati esse putandi sunt. Aetatem primum a. Chr. seculum esse putat Foucart p. 86.

51 τὸν σὶν φέρων: i. e. τὸν θιὸν φέρων; idem in titulo simili Foucart l. l. 163 *d* vocatur σιοφόρος. — 52 ἐπὶ γραφῶν: ita Foucart, ut intellegatur servus scribae serviens; ἐπιγράφων scripsit Muellensiefen, Titul. Lacon. dial. p. 29. — 53 χοιακτήρ: in titulis similibus (Foucart l. l. n. 163 *c. d*) dicitur χοακτήρ. Per »coactorem« explicabant Conze et Michaelis, Annal. dell' Inst. 1861 p. 41. Foucart putabat vocabulum derivandum esse de κόϊξ, quod apud Dores significaret genus quoddam palmarum, ut χοιακτὴρ idem esset, qui in sacro collegio Castoris et Pollucis (Foucart l. l. 163 *a* = Muellensiefen l. l. n. 56) diceretur ψιλινοποιός. Cf. Hesych. κόϊκες· ἐν Αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος· καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη, φορμοί (κοΐκινοι). Sed fortasse potius utendum est alia Hesychii glossa, κοιάζει· ἐνεχυράζει, ut χοιακτὴρ is sit, qui officii neglegentes sodales pignoribus cogere debuerit.

---

34 [= 6] Lapis repertus in agro privato prope Magulam.

Ἀγαθῇ τύχῃ.
Φίλητορ | Φιλήτω | ἐπὶ πατρο|νόμω Γοργίππω τῶ (Γοργίππω) ||
νεικάαρ κεαύαν | Ἀρτέμιτι Βωρσέα | ἀνέσηκε.

Kirchhoff, Herm. III p. 449. Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 162*b* (Explic. p. 79 sq.). — Ex literarum forma apparet hunc titulum post Christum natum scriptum esse; exemplum praebet

studii antiquitatis, quod illa aetate floruit. Ipsa autem illa antiquitas, quam lapicida imitatus est, non ita antiqua fuit, quia rhotacismus et ϑ litera in σ mutata quarto a. Chr. seculo nondum invaluerant (cf. Muellensiefen, Titul. Lacon. dial. p. 119).

6 Βωρσέα: cf. Hesychius: Βωρθία· Ὀρθία.

---

35 Spartae in columna marmorea.

[Ζ]ανὶ | Ἐλευθε|ρίοι καὶ | Ὀλυμπί|οι Ἀντων|είνοι Σωτῆ|ρι.

Ross, Inscr. Gr. ined. n. 11. Cf. Le Bas, Voy. arch. II n. 192 et Explic. p. 102; Dressel et Milchhoefer, Mitteil. arch. Inst. II (1877) p. 438 sq.

---

36 [= 7] Pila marmorea reperta a. 1872 Spartae in ecclesia Euangelistriae.

Ἀγαθᾶ | τύχα. | Μ. Αὐρ. Ζεύξιππορ ὁ κ[αὶ] | Κλέανδρορ Φιλομούσω ἱε||ρεὺρ Λευκιππίδων καὶ Τινδαρι|δᾶν βουαγὸρ μικκιχιδδομέ|νων, ἐπὶ πατρονόμω Πο. Αἰλίω | Δαμοκρατίδα τῶ Ἀλκανδρίδα ἀρ|χιερέορ τῶ Σεβαστῶ καὶ τῶν||[θ]είων προγόνων ὠτῶ, φιλο|[καίσ]αρορ καὶ φιλοπάτριδορ, αἰ[ω|νίω] ἀγορανόμω, πλειστονε[ίκω | παραδ]όξω καὶ ἀρίστω Ἑλλ[άνων, | νεικά]αρ κὰς σηράτοριν [μῶαν καὶ || λόαν Ἀρτ]έμιδι Βωρθέα ἀν[έθη]κεν.

Cumanudes, Ἀθήναιον I (1872) p. 255. Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 162 *i* (Explic. p. 142 sq.). P. Aelius Damocratidas Alcandridae filius, qui supra commemoratur, iam notus est ex CIG. 1363. 1364 similibus elogiis M. Aurelii aetate non vetustioribus.

6 βουαγόρ: ἀγελάρχης, ὁ τῆς ἀγέλης ἄρχων παῖς· Λάκωνες: Hesychius. — μικκιχιδδομένων: puerum tertium annum agentem a Lacedaemoniis μικιζόμενον vocatum esse testatur Herodotus Lycius s. v. εἰρήν. — 14 κὰς σηράτοριν: fortasse i. q. κατὰ θήραν, ut is, qui hunc titulum scripsit, fingere voluerit vocabulum quale esset θηράτωσις. — μῶαν: Hesychius: μῶα· ᾠδή ποιά.

37 Spartae in muro domus privatae.

.... | .. ος οἱ Νεικηφόρου | νεικάαντερ κὰς | σηράτοριν μῶαν καὶ λό¦αν Ἀρτέμιδι Βωρθέα ἀν‖έθηκαν ἐπὶ πατρονόμ|ου Μαρ. Αὐρ. Σωσινείκου | τοῦ Νεικάρωνος φν....

Cumanudes, Ἀθήναιον I p. 256. Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 162a (Explic. p. 79). — 3 fin. ΛC, inde λωαν Foucart.

2. Tituli Tarentini et Heracleenses.

38 Mucro aeneus Olympiae a. 1879 repertus.

Σχῦλα ἀπὸ Θουρίον Ταραν|τῖνοι
ἀνεθέκαν Δὶ Ὀλυ|μπίῳ δεκάταν.

IGA. 548. De bello inter Tarentinos et Thurios gesto cf. Strabo VI p. 264.

39 Nummus Tarentinorum.

Ταραντίνων ἡμί.

De Sallet, Numismatische Zeitschrift, I, p. 278.

40. 41 [= 8. 9] Tabulae Heracleenses in alveo fluvii Acalandri (Cavone) repertae, deinde Neapoli in museo Burbonico asservatae, nisi quod fragmentum, quo initium tabulae prioris continetur, in Britanniam delatum est.

40 I.

Ἔφορος Ἀρίσταρχος [Ἡ]ρακλείδα, μὴς | Ἀπελλαῖος. Ἁ [πόλις] καὶ τοὶ ὁρισταί· | Ϝε τρίπους Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, | πε χαρύκειον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, ‖ αἱ πέλτα Δάζιμος Πύρρω, χν θρῖναξ | Φιλώτας Ἱστιείω, με ἐπιστύλιον | Ἡρακλείδας Ζωπύρω, Διονύσῳ. |

Ἀνεγράψαν τοὶ ὁρισταὶ τοὶ αἱρεθέντες ἐπὶ τὼς χώρως τὼς ἱα[ρὼς] τὼς τῶ Διονύσω· | [Φιλώνυμο]ς Ζωπυρίσκω, Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, Δάζιμος Πύρρω, Φιλώτας Ἱστιείω, ‖ Ἡ[ρα]-

κλείδας Ζωπύρω, καθὰ (ὡ)ρ[ί]ξαν καὶ ἐτερμ[άξ]αν καὶ [συνεμετρήσαν] καὶ ἐμερί[ξαν τῶ]ν Ἡρακλείων διαγνόντων ἐν κατακλήτῳ ἁλίᾳ.

[Συν]εμετρή[σαμ]ες δὲ ἀρξαμέ[νοι] ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ὑπ[ὲρ Πανδοσίας ἄγοντος τῶ] διατάμνοντος τώς τε ἱαρὼς χώ|ρ[ω]ς καὶ τὰν ϝιδίαν γᾶν ἐ[πὶ τὸν ἄντομον τὸν] ὁρίζοντα τώς τε τῶ Διονύσω χώρως [καὶ | τ]ὸν Κωνέας ὁ Δίωνος ἐπαμώχη. Κατετάμομες δὲ μερίδας τετόρας· || τὰν μὲν πράταν μερίδα [ἀπὸ τῶ] ἀντόμω τῶ πὰρ τὰ Ἡρῴδεια ἄγοντος | εὖρος ποτὶ τὰν τριακοντάπεδον τὰν διὰ τῶν ἱαρῶν χώρων ἄγωσαν, | μᾶκος δὲ ἄνωθα ἀ[πὸ τᾶν ἀπορο]ᾶν ἄχρι ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκ[ι]ριν, καὶ | ἐγένοντο μετρι[ωμέναι ἐν ταύτ]ᾳ τᾷ μερείᾳ ἐρρηγείας μὲν δι|ακατίαι μία σχοίν[οι, σχίρω δὲ καὶ ἀρρή]κτω καὶ δρυμῶ ϝεξακατίαι || τετρώκοντα ϝ[ὲξ] σχοῖνοι ἡμ[ίσχοινον· τὰν δὲ δ]ευτέραν μερίδα εὖρος ἀπὸ | τᾶς τριακονταπ[έδω ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν] πρᾶτον, μᾶκος δὲ ἀπὸ τᾶν | ἀποροᾶν ἄχρι ἐς [ποταμόν, καὶ ἐγένοντο μετρι]ωμ[έναι] ἐν ταύτᾳ τᾷ[ι μ]ε|ρείᾳ ἐρρηγείας μ[ὲ]ν [διακατίαι] ἑβδεμήκοντα τρῖς σχοῖνοι, σχίρω δὲ | καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ πεντακατίαι σχοῖνοι· | τὰν δὲ τρίταν μερίδα εὖρος ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ πράτω τῶ πὰρ τὰν τρι|ακοντάπεδον ἄγον[τος ἐπὶ τὸν ἄν]τομον τὸν δεύτερον [ἀπὸ τᾶς τρια]κονταπέδω, μᾶκ[ος ἀπὸ τᾶν ἀπο]ροᾶν ἄχρι ἐς ποταμόν, καὶ ἐγέ|νοντο μετριωμέναι [ἐν ταύτᾳ τᾷ] μερείᾳ ἐρρηγείας μ[ὲν τρι]ακατίαι | δέκα δύο σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σχίρω [δὲ] καὶ ἀρρήκτω καὶ δ[ρυ]μῶ πεντα|κατίαι τριάκοντα ἑπτὰ ἡμίσχοινον· τὰ[ν δὲ] τετάρταν μερίδ[α ε]ὖρος ἀπὸ | τῶ ἀντόμω τῶ δευτέρω ἀπὸ τᾶς τριακ[οντα]πέδω ἐπὶ [τὸν ἄντ]ομον τὸν | ὁρίζοντα τάν τε ἱαρὰν κ[αὶ τ]ὰν ϝιδίαν γᾶν, μᾶκος δὲ ἀπὸ τ[ᾶν ἀπο]ροᾶν | ἄχρι ἐς ποταμόν, καὶ ἐγέν[οντο] μετριω[μέναι ἐν ταύτᾳ τᾷ μερείᾳ ἐ]ρρη|γείας μὲν τριακα[τί]αι ὀκτὼ σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σχίρω δ[ὲ καὶ ἀρρ]ήκτω || καὶ δρυμῶ πεντακατίαι τετρώκοντα [μία] ἡμίσχοινον. | Κεφαλὰ πάσας ἐρρηγείας χιλίαι ἐνε[νήκο]ντ[α πέ]ντε [σχοῖνοι], σχί|ρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ δισχιλίαι διακατίαι ϝίκατι πέντε· | τὰν δὲ νᾶσον τὰν ποτιγεγενημέναν ἐς τὰν ἄρρηκτον γᾶν [συνεμε]τρήσαμες. — Ἀπὸ ταύτας τᾶς γᾶς ἀπολώλη ἐρρηγείας μὲν τριακατίαι || τρῖς σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σχίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ τετρα|κοσίαι τριάκοντα πέντε σχοῖνοι, ἐμ μὲν τᾷ πράτᾳ [μ]ερείᾳ τᾷ | πὰρ τὰ Ἡρῴδεια ἐρρηγείας μὲν

ἑβδεμήκοντα ϝὲξ σχοίνοι, σκί|ρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε σχοί|νοι, ἐν δὲ τᾷ τετάρτᾳ μερε(ί)ᾳ πὰρ τὰ Φιντία ἐρρηγείας μὲν ‖ διακατίαι ϝίκατι ἑπτὰ σχοίνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀρρή|κτω καὶ δρυμῶ διακατίαι πεντήκοντα σχοίνοι· κεφαλὰ πά|σας γᾶς ἃς κατε[σῴ]σαμες τ[ῷ] Διονύσῳ ἑπτακατίαι τριά|κοντα ὀ[κτὼ] σχοίνοι ἡμίσχοινον. Ταύτα[ν] τὰν γᾶν κατεσώ[ισα]‖μες ἐγδικαξαμ[έ]νοι δίκας τ[ρι]ακο[σ]ταίας τοῖς τὰν ἱαρ[ὰν] γᾶ[ν ϝι]|δίαν ποιόντασσιν. Αὗτα ἐμισθώθη ἁ γᾶ κατὰ βίω [ἀφ' ὧ]ν ῾[α]|μὲς κατεσώσαμες τριακατίων μεδίμνων τὸ ϝέτος ἕκαστον, | ἁ δὲ πᾶσα γᾶ ἁ τῶ Διονύσω τετρακατίων δέκα μεδίμνων, κάδ|διχος, τὸ ϝέτος ἕκαστον.

Ἐστάσαμες δὲ καὶ ὅρως ἐπὶ μὲν τᾶς | πλευριάδος ἄνω· ἕνα μὲν ἐπὶ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ Πανδοσίαν | τῶ πὰρ τὰ Ἡρῴδεια τῶ ὁρίζοντος τάν τε ἱαρὰν γᾶν καὶ τὰν ϝιδίαν, | ἀνχωριξάντες ἀπὸ τᾶν ἀποροᾶν ἐς τὰν ϝιδίαν γᾶν, ὡς μὴ καταλυ|μακωθῇς ἀδηλωθείη καθὼς τοὶ ἔμπροσθα ὅροι· ἄλλον δὲ ἐπὶ τῶ ἀν|τόμω τῶ πὰρ τὰ Φιντία ἄγοντος ἐστάσαμες πὰρ τὰν βυβλίαν καὶ | τὰν διώρυγα, ἀνχωριξάντες ὡσαύτως ἐς τὰν ϝιδίαν γᾶν. * Ἄλ‖λως δὲ ἀντόρως τούτοις ἐστάσαμες ἐπὶ τᾶς ἀμαξιτῶ τᾶς διὰ τῶ χα|ράδεος ἀγώσας τᾶς πὰρ τὸν δρυμόν, τὰς μὲν στάλας ἐς τὰν ἱαρὰν | γᾶν, τὼς δὲ ἀντόρως ἐς τὰν ϝιδίαν γᾶν καταλιπόντες ϝικατίπεδον | ἄντομον. Ἐστάσαμες δὲ καὶ μεσσόρως, δύο μὲν ἐπὶ τᾶς ὁδῶ τᾶς | ἀγώσας ἔκ τε πόλιος καὶ ἐκ Πανδοσίας διὰ τῶν ἱαρῶν χώρων, δύο ‖ δὲ ἐν ταῖς ἀκροσκιρίαις. Τούτως πάντας ἂν εὐθυωρείαν ὁμολό|γως ἀλλάλοις, τὼς μὲν ἐς τὸ ἱαρὸν πλάγος τῶ ἀντόμω ἐπιγε|γραμμένως ἱαρὼς Διονύσω χώρων, τὼς δὲ ἐν τᾷ ϝιδίᾳ γᾷ ἐπι|γεγραμμένως ἀντόρως. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶ ἀντόμω τῶ | πὰρ τὰ Φιντία ἄγοντος ἐστάσαμες μεσσόρως, δύο μὲν ἐπὶ | τᾶς ὁδῶ τᾶς ἐκ πόλιος καὶ ἐκ Πανδοσίας ἀγώσας διὰ τῶν | ἱαρῶν χώρων, δύο δὲ ἐπὶ τᾶν ἀκροσκιριᾶν πὰρ τὰς τυρείας· | τούτως πάντας ὁμολόγως ἂν εὐθυωρείαν τοῖς ἐπὶ τᾶς ὁδῶ | τᾶς διὰ τῶ χαράδεος ἀγώσας πὰρ τὸν δρυμόν, τὼς μὲν ἐς τὸ ἱαρὸν | πλάγος ἐπιγεγραμμένως ἱαρὼς Διονύσω χώρων, τὼς δὲ ἐς τὰν ϝιδί|αν γᾶν ἐπιγεγραμμένως ἀντόρως, ἀπεχόντας ἀπ' ἀλλάλων ὡς ἧ|μεν ϝικατίπεδον ἄντομον. Ἐπὶ δὲ τᾶς τριακονταπέδω τᾶς διὰ τῶν ἱ|αρῶν χώρων ἀγώσας ἐπὶ μὲν τᾶς πλευριάδος ἄνω δύο, ἀπεχόντας ἀπ' ἀλ|λάλων τριάκοντα

πόδας, ἄλλως δὲ ἀντόρως τούτοις ἐπάξαμες πὰρ | τὰν ὁδὸν τὰν πὰρ τὸν δρυμὸν ἄγωσαν δύο, ἀπεχόντας ἀπ᾽ ἀλλάλων | τριάκοντα πόδας· ἐν δὲ μέσσῳ τῷ χώρῳ ἐπὶ τᾶς τριακοντἀπέδω τε|τόρας ἀπεχόντας ἀπ᾽ ἀλλάλων ᾇ μὲν τριάκοντα πόδας ᾇ δὲ ϝίκα|τι· ἐπὶ δὲ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ τὰν τριακοντάπεδον δύο ἀπεχόντας ἀπ᾽ ἀλ|λάλων ϝίκατι πόδας, καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶ δευτέρω ἀντόμω ἀπεχόντας | ἀπ᾽ ἀλλάλων ϝίκατι πόδας· τούτως πάντας ἀνεπιγρόφως ὀριζόντας | τὰς μερείας τὰς πὸτ ἀλλάλως τοῖς μεμισθωμένοις τὼς ἱαρὼς χώ|ρως. Τὼς δὲ πάντας χώρως τὼς τῶ Διονύσω τερμάζοντι τοί τε ἀντόμοι | ὅ τε πὰρ τὰ Ἡρῴδεια ἄγων καὶ ὁ πὰρ τὰ Φιντία ἀπὸ τᾶν ἀποροᾶν ἄνω|θα ἄχρι ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκιριν. Ἀριθμὸς ὄρων, τῶν ἐστάσαμες, τῶν μὲν | ἐπὶ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ τὰ Ἡρῴδεια ἑπτὰ σὺν τῷ ἐπὶ τᾶς πλευριάδος, || ἐπὶ δὲ τᾶς τριακονταπέδω ὀκτὼ σὺν τῷ τετρώ*ρῳ, ἐπὶ δὲ τῶ ἀντόμω | τῶ τε πὰρ τὰν τριακοντάπεδον καὶ τῶ ἐχομένω δύο ἐφ᾽ εκατέρω, ἐπὶ δὲ τῶ | πὰρ τὰ Φιντία ἑπτὰ σὺν τῷ πὰρ τὰν βυβλίναν μασχάλαν καὶ πὰρ τὰν δι|ώρυγα. |

Συνθήκα Διονύσω χώρων. ||

Ἐπὶ ἐφόρω Ἀριστίωνος, μηνὸς Ἀπελλαίω, ἁ πόλις καὶ τοὶ πολιανόμοι, ασ βότρυς Τίμαρ|χος Νίκωνος, ϝε ἄνθεμον Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίω, καὶ τοὶ ὁρισταί, ϝε τρίπους Φιλώνυ|μος Ζωπυρίσκω, πε καρύκειον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, αι πέλτα Δάζιμος Πύρρω, | χν θρῖναξ Φιλώτας Ἱστιείω, με ἐπιστύλιον Ἡρακλείδας Ζωπύρω, μισθῶντι τὼς ἱ|αρὼς χώρως τὼς τῶ Διονύσω, ἐχόντας ὡς ἔχοντι, κατὰ βίω, καθὰ τοὶ Ἡρακλεῖοι διέ||γνον. Τοὶ δὲ μισθωσαμένοι καρπευσόνται τὸν ἀεὶ χρόνον, ἇς κα πρωγγύως ποτάγων|τι καὶ τὸ μίσθωμα ἀποδιδῶντι πὰρ ϝέτος ἀεὶ Πανάμω μηνὸς προτερείᾳ· καὶ (αἴ) κ᾽ ἔμπροσθα | ἀποδίνωντι, ἀπαξόντι ἐς τὸν δαμόσιον ῥογὸν καὶ παρμετρησόντι τοῖς σιταγέρταις τοῖς | ἐπὶ τῶν ϝετέων τῷ δαμοσίῳ χοῖ μεστὼς τὼς χοῦς κριθᾶς κοθαρᾶς δοκίμας, οἵας κα ἁ γᾶ | φέρει. Ποταξόντι δὲ πρωγγύως τοῖς πολιανόμοις τοῖς ἀεὶ ἐπὶ τῶν ϝετέων ἔντασσιν πὰρ || πενταέτηρίδα ὥς κα ἐθελόντες τοὶ πολιανόμοι δεκώνται, καὶ αἴ τινί κα ἄλλῳ | παρδῶντι τὰν γᾶν, ἅν κα αὐτοὶ μεμισθωσώνται, ἢ ἀρτύσωντι ἢ ἀποδώνται τὰν ἐ|πικαρπίαν, ἂν αὐτὰ τὰ παρέξόνται πρωγγύως οἱ παρλαβόντες ἢ οἷς κ᾽ ἀρτύσει ἢ οἱ πρι|αμένοι τὰν ἐπικαρπίαν, ἂν ἃ καὶ ὁ ἐξ ἀρχᾶς μεμισθωμένος. Ὅστις δέ κα μὴ

ποτάγει πρωγγύ|ως ἤ μὴ τὸ μίσθωμα ἀποδιδῷ κὰτ τὰ γεγραμμένα, τό τε μίσθωμα διπλεῖ ἀποτεισεῖ τὸ ἐπὶ τῶ ϝέ||τεος καὶ τὸ ἀμπώλημα τοῖς τε πολιανόμοις καὶ τοῖς σιταγέρταις τοῖς ἀεὶ ἐπὶ τῶ ϝέτεος, ὅσσῳ κα | μείονος ἀμμισθωθῇ πὰρ πέντε ϝέτη τὰ πρᾶτα, ὅτι κα τελέθει ψαφισθὲν ἅμα πᾶν τῷ πράτῳ | μισθώματι, καὶ τὰ ἐν τᾷ γᾷ πεφυτευμένα καὶ οἰκοδομημένα | πάντα τᾶς πόλιος ἐσσόνται.

Ἐργαξόν|ται δὲ κὰτ τάδε. Ὁ μὲν τὸν πρᾶτον χῶρον μισθωσάμενος τὸν πὰρ τὸν ἄντομον τὸν ὑπὲρ Πανδοσί|ας ἄγοντα τὸν πὰρ τὰ Ἡρῴδ(ει)α ἄχρι τᾶς τριακονταπέδω ἀμπέλων μὲν φυτευσεῖ μὴ μεῖον ἤ δέκα | σχοίνως, ἐλαιᾶν δὲ φυτὰ ἐμβαλεῖ ἐς τὰν σχοῖνον ἑκάσταν μὴ μεῖον ἤ τετόρας ἐς τὰν | δυνατὰν γᾶν ἐλαίας ἔχεν· αἰ δέ κα μὴ φᾶντι τοὶ μεμισθωμένοι δυνατὰν ἦμεν ἐλαίας ἔ|χεν, τοὶ πολιανόμοι τοὶ ἀεὶ ἐπὶ τῶν ϝετέων ἔντες καὶ αἴ τινάς κα ἄλλως τοὶ πολιανόμοι ποθε|λώνται ἀπὸ τῶ δάμω, ὀμοσάντες δοκιμαξόντι καὶ ἀνανγελίοντι ἐν ἁλίᾳ θασαμένοι τὰν | γᾶν πὸτ τὰν τῶν ἐπιχωρίων. Ἐπιμελησόνται δὲ καὶ τῶν ὑπαρχόντων δενδρέων· αἰ δέ τινά κα || γήρᾳ ἤ ἀνέμῳ ἐκπέτωντι, αὐτοὶ ἑξόντι. Ταῦτα δὲ πάντα πεφυτευμένα παρέξόντι καὶ ἐνδε|διωκότα, ὅσσα ἐν τᾷ συνθήκᾳ γεγραψάται, ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ϝέτει ἀπὸ τῶ ποτεχεῖ ϝέ|τεος ἤ Ἀριστίων ἐφορεύει. Αἰ δέ κα μὴ πεφυτεύκωντι κὰτ τὰ γεγραμμένα, κατεδικάσθεν πὰρ μὲν τὰν | ἐλαίαν δέκα νόμως ἀργυρίω πὰρ τὸ φυτὸν ἕκαστον, πὰρ δὲ τὰς ἀμπέλως δύο μνᾶς ἀργυρίω πὰρ τὰν | σχοῖνον ἑκάσταν. Τὼς δὲ πολιανόμως τὼς ἐπὶ τῶ ϝέτεος ποθελομένως μετ᾽ αὐτὸς αὐτῶν ἀπὸ τῶ | δάμω μὴ μεῖον ἤ δέκα ἄνδρας ἀμφιστάσθαι, ἤ κα πεφυτεύκωντι πάντα κὰτ τὰν συνθήκαν, | καὶ τὼς πεφυτευκότας ἀνγράψαι ἐς δόγμα, ἀνγράφεν δὲ ὅσσα κα πεφυτεύκωντι, ἂν αὐτὰ δὲ τὰ | καὶ εἴ τινές κα μὴ πεφυτεύκωντι κὰτ τὰν συνθήκαν, ἀνγραψάντω καὶ ἐπελάσθω τὰ ἐπιζάμι|α τὰ γεγραμμένα πὸτ τῷ ἄλλῳ μισθώματι. Αἰ δέ τίς κα ἐπιβῇ ἤ νέμει ἤ φέρει τι τῶν ἐν τᾷ ἱαρᾷ | γᾷ ἤ τῶν δενδρέων τι κόπτῃ ἤ θραύῃ ἤ πριῷ ἤ ἄλλο τι σινήται, ὁ μεμισθωμένος ἐγδιχαξή|ται ὡς πολιστων (?), καὶ ὅτι κα λάβει, αὐτὸς ἑξεῖ. Τὰς δὲ τράφως τὰς διὰ τῶν χώρων ῥεώσας καὶ | τὼς ῥόως οὐ κατασκαψόντι οὐδὲ διασκαψόντι τῷ ὕδατι οὐδὲ ἐφερξόντι τὸ ὕδωρ οὐδ᾽ ἀφερξόν|τι, ἀνκοθαρίοντι δὲ ὁσσάκις κα δεώνται τὰ πὰρ τὰ αὐτῶν χωρία ῥέοντα, οὐδὲ τὰς ὁδὼς τὰς ἀπο|δεδειγμένας ἀρα-

σόντι οὐδὲ συνέρξόντι οὐδὲ κωλυσόντι πορευέσθαι· ὅτι δέ κα τούτων τι ποί|ωντι πὰρ τὰν συνθήκαν, τοὶ πολιανόμοι τοὶ ἀὲς ἐπὶ τῶ Ϝέτεος ἐπικαταβαλίοντι καὶ ζαμιωσόντι, | ἄχρι ὧ κα ἀφομοιώσωντι κὰτ τὰν συνθήκαν. Οὐ κοψεῖ δὲ τῶν δενδρέων οὐδὲ θραυσεῖ οὐδὲ πριωσεῖ | οὐδὲ ἧς οὐδὲ ἓν οὐδὲ ἄλλος τήνῳ. Οὐδὲ γαιώνας θησεῖ πὰρ τὼς ὑπαρχόντας οὐδὲ σαρμευσεῖ, | αἰ μὴ ὅσσα κα ἐν αὐτᾷ τᾷ γᾷ ᾇ μεμισθώται οἰκοδομήται, οὐδὲ τοφιώνας ἐν τᾷ ἱαρᾷ γᾷ ποιησεῖ | οὐδὲ ἄλλον ἐασεῖ· αἰ δὲ μή, ὑπόλογος ἐσσήται ὡς τὰν ἱαρὰν γᾶν ἀδικίων. Οἰκοδομησήται δὲ καὶ οἰ|κίαν ἐν τοῖς χώροις τούτοις, βοῶνα, μυχόν, ἀχύριον· τὸν μὲν βοῶνα τὸ μὲν μᾶκος Ϝίκατι καὶ δυῶν πο|δῶν, τὸ δὲ εὖρος ὀκτὼ καὶ δέκα ποδῶν, τὸν δὲ ἀχύριον μὴ μεῖον τὸ μὲν μᾶκος ὀκτὼ καὶ δέκα ποδῶν, | τὸ δὲ εὖρος πέντε καὶ δέκα ποδῶν, τὸν δὲ μυχὸν πέντε καὶ δέκα ποδῶν παντᾷ. Ταῦτα δὲ παρεξόντι οἰκο|δο- sic μημένα καὶ στεγόμενα καὶ τεθυρωμένα ἐν τοῖς χρόνοις ἐν οἷς καὶ τὰ δένδρεα δεῖ πεφυτευκῆμεν· αἰ | δὲ μή, κατεδικάσθεν πὰρ μὲν τὸν βοῶνα Ϝὲξ μνᾶς ἀργυρίω, πὰρ δὲ τὸν ἀχύριον τετόρας μνᾶς ἀργυρίω, | πὰρ δὲ τὸν μυχὸν τρῖς μνᾶς ἀργυρίω. Τῶν δὲ ξύλων τῶν ἐν τοῖς δρυμοῖς οὐδὲ τῶν ἐν τοῖς σκίροις οὐ πωλη||σόντι οὐδὲ κοψόντι οὐδὲ ἐμπρησόντι οὐδὲ ἄλλον ἐασόντι· αἰ δὲ μή, ὑπολόγοι ἐσσόνται κὰτ τὰς ῥήτρας | καὶ κὰτ τὰν συνθήκαν. Ἐς δὲ τὰ ἐποίκια χρησόνται ξύλοις ἐς τὰν οἰκοδομὰν οἷς κα δηλώνται καὶ ἐς τὰς | ἀμπέλως· τῶν δὲ ξηρῶν κοψόντι, ὅσσα αὐτοῖς πὸτ οἰκίαν ἐς χρείαν, τοῖς δὲ σκίροις καὶ τοῖς δρυμοῖς χρη|σόνται τοὶ μισθωσαμένοι ἂν τὰν αὐτῶ μερίδα ἕκαστος. Ὅσσαι δέ κα τᾶν ἀμπέλων ἢ τῶν δενδρέων ἀπο|γηράσωντι, ἀποκαταστασόντι τοὶ καρπιζομένοι, ὡς ἦμεν τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἀεί. Οὐχ ὑπογραψόνται | δὲ τὼς χώρως τούτως οἱ μισθωσαμένοι οὐδὲ τίμαμα οἰσόντι οὔτε τῶν χώρων οὔτε τᾶς ἐπιοικοδο|μᾶς· αἰ δὲ μή, ὑπόλογος ἐσσήται κὰτ τὰς ῥήτρας. Αἰ δέ τίς κα τῶν καρπιζομένων ἄτεκνος ἄφωνος ἀπο|θάνει, τᾶς πόλιος πᾶσαν τὰν ἐπικαρπίαν ἦμεν. Αἰ δέ χ' ὑπὸ πολέμω ἐγϜηληθίωντι, ὥςτε μὴ ἐξῆμεν | τὼς μεμισθωμένως καρπευέσθαι, ἀνέωσθαι τὰν μίσθωσιν καθά κα τοὶ Ἡρακλείοι διαγνῶντι καὶ μὴ | ἦμεν ὑπολόγως μήτε αὐτὼς μήτε τὼς πρωγγύως τῶν ἐν τᾷ συνθήκᾳ γεγραμμένων. Τὼς δὲ πρωγγύ|ως τὼς ἀεὶ γενομένως πεπρωγγυευκῆμεν τῶν τε μισθωμάτων καὶ τῶν ἐπιζαμιωμάτων καὶ τῶν ἀμ|πωλη-

μάτων καὶ τᾶν καταδικᾶν καὶ αὐτὼς καὶ τὰ χρήματα, ἅ κα ἐπιμαρτυρήσωντι, καὶ μὴ ἦμεν μήτε ἄρ|νησιν μήτε παλινδικίαν, μηδὲ κὰτ ἄλλον μηδὲ ἕνα τρόπον τᾷ πόλι πράγματα παρέχεν μηδὲ τοῖς ὑ|πὲρ τᾶς πόλιος πρασσόντασσι· αἰ δὲ μή, ἀτελὲς ἦμεν. — Δεύτερος. Ὁ δὲ τὸν δεύτερον (χῶρον) μισθωσάμενος | χαρπευσῆται ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω τᾶς διὰ τῶν τετρώρων ἀγώσας ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν πρᾶτον, ὅσ|σος κ' εἶ, καὶ πραξεῖ πάντα κὰτ τὰν συνθήκαν καὶ ὑπόλογος ἐσσῆται καὶ αὐτὸς καὶ τοὶ πρωγγύοι, ὅτι κα | μὴ πράξει κὰτ τὰν συνθήκαν. — Τρίτος. Ὁ δὲ τὸν τρίτον χῶρον μισθωσάμενος χαρπευσῆται ἀπὸ τῶ ἀν|τόμω τῶ ἀνώτερον τᾶς τριακονταπέδω πὸτ τὸν ἄντομον τὸν δεύτερον ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω καὶ | πραξεῖ πάντα κὰτ τὰν συνθήκαν καὶ ὑπόλογος ἐσσῆται καὶ αὐτὸς καὶ τοὶ πρωγγύοι, ὅτι κα μὴ πρά|ξει κὰτ τὰν συνθήκαν. — Τέταρτος. Ὁ δὲ τὸν τέταρτον χῶρον μισθωσάμενος πάρ τε τῶν πολιανό|μων τῶν ἐπὶ Ἀριστίωνος ἐφόρω καὶ τῶν ὁριστᾶν καὶ πὰρ τῶν πολιανόμων τῶν ἐπὶ Ἀριστάρχω τῶ Ἡρα|κλείδα ἐφόρω, ἃ ἄνθεμα Φιλωνύμω τῶ Φιλωνύμω, ἃ ἔμβολος Ἡρακλείδα τῶ Τιμοκράτιος, χαρπευ|σῆται ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ τρίτω ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν ὁρίζοντα τώς τε τῶ Διο|νύσω χώρως καὶ τὰ Φιντίας ὁ Κρατίνω παμωχεῖ. Ὁ δὲ ἀνελόμενος ἐργαξῆται τὰ μὲν ἄλλα κὰτ τὰν | συνθήκαν, καθὼς καὶ τὼς λοιπὼς γεγράπται· τὰς δὲ ἀμπέλως τὰς ὑπαρχώσας ἐργαξῆται ὡς βέλτι|στα· ὅσσαι δέ κα τᾶν ἀμπέλων ἀπογηράσκωντι, ποτιφυτευσεῖ, ὥςτε ἀεὶ ὑπάρχεν τὸν ἴσον ἀριθμὸν τᾶν | σχοίνων τὸν νῦν ὑπάρχοντα, ϝίκατι τετόρας σχοίνως· αἰ δὲ μή, προκαδδεδικάσθω δύο μνᾶς ἀργυρίω | πὰρ τὰν σχοῖνον ἑκάσταν. Τὰς δὲ ἐλαίας καὶ τὰς συκίας καὶ τὰ ἄλλα δένδρεα τὰ ἥμερα τὰ ὑπάρχον|τα πάντα ἐν τᾷ μερίδι ταύτᾳ περισκαψεῖ καὶ ποτισκαψεῖ καὶ περικοψεῖ τὰ δεόμενα, καὶ αἴ τινά κα γήρᾳ ἢ | ἀνέμῳ ἐκπέτωντι, ἀποκαταστασεῖ μὴ μείω τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχόντων. Ποτιφυτευσεῖ δὲ καὶ ἐλαίας | ἐν τᾷ ψιλᾷ ὁμολόγως ποίων τοῖς ὑπαρχόντασσι δενδρέοις καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἴσον καθὼς καὶ ἐν τᾷ | ἄλλᾳ sic συνθήκᾳ γεγράπται. Ὅτι δέ κα μὴ πράξει ὁ ἀνελόμενος κὰτ τὰν συνθήκαν ἢ μὴ ἐν τοῖς χρό|νοις τοῖς γεγραμμένοις, ὑπόλογος ἐσσῆται τοῖς πολιανόμοις καὶ τοῖς σιταγέρταις τοῖς ἐπὶ τῶ ϝέτεος, | καθὼς καὶ ἐν τᾷ ἄλλᾳ συνθήκᾳ γεγράπται. Αἰ δέ κα τοὶ πολιανόμοι τοὶ ἀεὶ ἐπὶ τῶν ϝετέων ἔντες μὴ

πρά|ξωντι πάντα κὰτ τὰν συνθήκαν, αὐτοὶ ὑπολόγοι ἐσσόνται κὰτ τὰν συνθήκαν.

Ἐπὶ τούτοις ἐμισθώσαν|το· τὰν μὲν πράταν μίσθωσιν ἀπὸ τῶν τῶ Ἡρῴδα· με κιβώτιον Βορμίων Φιλώτα πεντήκοντα ἑπτὰ μεδί|μνων, κάδδιχος· πρώγγυος τῶ σώματος με κιβώτιον Ἀρκὰς Φιλώτα· τὰν δὲ δευτέραν μίσθωσιν α | ἔμβολος Δάμαρχος Φιλωνύμω τετρώκοντα μεδίμνων· πρώγγυος τῶ σώματος . . . . Θεόδωρος Θε|οδώρω· τὰν δὲ τρίταν μίσθωσιν Ϝε γυῖον Πεισίας Λεοντίσκω τριάκοντα πέντε μεδίμνων· πρώγγυος | τῶ σώματος κν σφαιρωτῆρες Ἀριστόδαμος . . . .· τὰν δὲ τετάρταν μίσθωσιν αλ λωτήριον | Φίλιππος Φιλίππω διακατίων ἑβδεμήκοντα ὀκτὼ μεδίμνων· πρώγγυος τῶ σώματος πε καρύκειον | Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω. |

Γραμματεὺς Ϝε γυῖον Ἀριστόδαμος Συμμάχω· γαμέτρας Χαιρέας Δάμωνος Νεαπολίτας.

44 II.

Ἔφορος Δάζιμος. Ἁ πόλις | καὶ τοὶ ὁρισταί· Ϝε τρίπους Φιλώ|νυμος Ζωπυρίσκω, πε καρύκειον | Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, αἰ πέλ||τα Δάζιμος Πύρρω, Ἀθάνᾳ Πολιάδι. |

Ἀνεγράψαν τοὶ ὁρισταὶ τοὶ αἱρεθέντες ἐπὶ τὼς χώρως τὼς ἱα|ρὼς τὼς τᾶς Ἀθάνας τὼς ἐν Κοίλᾳ, Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, Ἀπολ|λώνιος Ἡρακλήτω, Δάζιμος Πύρρω, καθὰ ὥριξαν καὶ συνεμε|τρήσαν καὶ ἐτερμάξαν καὶ ἐμερίξαν τῶν Ἡρακλείων δια|γνόντων ἐν κακακλήτῳ ἁλίᾳ.

Συνεμετρήσαμες δὲ ἀρξαμένοι | ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἀπὸ Καινᾶν ἄγοντος ἐπὶ τὰν ὁδὸν τὰν τρι|ακοντάπεδον τὰν ἐπὶ θάλασσαν ἄγωσαν, καὶ ἐγένοντο ἀπὸ | τῶ ἀντόμω ποτὶ τὰν βουβῆτιν· τὰν διὰ τῶν γυᾶν ἐκ πόλιος ῥέω|σαν ἑπτὰ γύαι, ἀπὸ δὲ τᾶς βουβήτιος ἐπὶ τὰν τριακοντάπεδον || τρεῖς καὶ δέκα γύαι· ἀπὸ δὲ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ τὰν τριακον|τάπεδον τὰν διὰ τῶν τριημιγύων ἄγωσαν, καὶ ἐγένοντο | ἐννέα τριημίγυα. Διαβάντες δὲ τὰν τριακοντάπεδον ἐμε|τρίωμες ποτὶ τὸν Ϝικατίδειον καὶ ἀπεμετρήσαμες τὸ δέκα|τον τριημίγυον. Τὰ δὲ τρίγυα οὐκ ἐξεποῖον, καθὼς τὸ ἀρχαῖον || εὑρίσκομες γεγενημένα, ἀλλὰ πενθημίγυον μόνον κα|τελείπετο ἐκ τῶν δυῶν τριγύων, τὰν δὲ λοιπὰν γᾶν Ϝιδίαν | τινὲς ἐπεποίηντο· ταύταν ἀποκατεστάσαμες τᾷ Ἀθάνᾳ | κὰτ τὰ ἀρχαῖα.

Ἀπὸ δὲ τῶ ϝικατιδείω τὰν ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκιριν | γᾶν ποτιγενομέναν τὰν ἐμ μέσσῳ τᾶς τε ἑκατομπέδω | καὶ τᾶς Ἡρακλείας ὁδῶ, καὶ ταύταν πᾶσαν ϝιδίαν ἐπεποίηντό | τινες· καὶ τοὶ μὲν ἐριξάντες ἀπέσταν, τοῖς δὲ ἐδικαξάμεθα δίκας | τριακοσταίας. Καὶ ἀποκαταστασάντες τᾷ θεῷ κὰτ τὰ ἀρχαῖα ταύ|ταν τὰν γᾶν κατεδασσάμεθα καὶ ὅρως ἐπάξαμες ἐφ' ἑκάστας τᾶς | μερίδος. Καὶ ἐποιήσαμες πὰρ τὸ τριημίγυον τὸ δέκατον πρᾶτον τρί|γυον, ποτθέντες πὸτ τὸ πενθημίγυον ἀφ' ἇς κατεσφάξαμες γᾶς, ὥσ|τ' ἦμεν ἔκπλεον εὖρος τρίγυον, μᾶκος ἀπὸ τᾶς ἑκατομπέδω ἄχρι πὸτ | τὰν Ἡρακλε[ί]αν ὁδὸν ἂν τὼς ὅρως, καὶ ἐγένοντο σχοίνοι ἑκατὸν τρι|άκοντα ὀκτώ, ὀρέγματα ὀκτώ, ψιλᾶς μὲν ἑκατὸν τριάκοντα τρῖς, ὀρέγματα ϝίκατι | ϝέξ, ποῦς, ἀμπέλων δὲ τετόρες σχοίνοι, ὀρέγματα δέκα ἕν, πόδες || τρῖς· αὗτα ἁ γᾶ ἐμισθώθη τὰν πράταν πενταέτηρίδα διακοσίων | ϝεξήκοντα ἐννέα μεδίμνων, χοός, δυῶν χοινίκων. Ἀπὸ δὲ τούτω* | τῶ τριγύω ἐμετρήσαμες πὸτ τὸ(ν) ϝικατίδειον δεύτερον τρίγυον εὖ|ρος ἂν τὼς ὅρως, μᾶκος ἀπὸ τᾶς ἑκατομπέδω ποτὶ τὰν Ἡρακλείαν | ὁδόν, καὶ ἐγένοντο σχοίνοι ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα, ψιλᾶς μὲν ἑ|κατὸν ϝίκατι τρῖς σχοίνοι, ἀμπέλων δὲ δέκα ϝὲξ σχοίνοι· τοῦτο τὸ τρί|γυον ἐμισθώθη ϝεξακατίων ἐνενήκοντα πέντε μεδίμνων. |

Διαβάντες δὲ τὸν ϝικατίδειον ἐποιήσαμες πράταν μερίδα πὰρ ἑκ[α]τόνπεδον, ἐν ᾇ ἁ ἀμπελωργικά, καὶ ἐτάμομες κοινὰν πόθοδον ἐκ τῶ | ϝικατιδείω πὸτ τὰν οἰκίαν ϝικατίπεδον καὶ ἀπὸ τᾶς οἰκίας πὰρ τὰς ἀμ||πέλως ἄχρι ἐς ποταμὸν ὀκτάπεδον. Καὶ ἐμετρίωμες ἀπὸ τῶ ϝικατιδείω | τὸ πὸτ Ἄκιριν ἐπὶ τὰν διαστολὰν τὰν πλαγίαν τὰν ἀπὸ τᾶς ποθόδω τᾶς κοι|νᾶς ἀγώσας ἐς τὰν ἑκατόνπεδον, καὶ ἐγένοντο πεντήκοντα ἐννέα σχοί|νοι ἡμίσχοινον, ψιλᾶς μὲν πεντήκοντα μία, ὀρέγματα ἑπτά, ἀμπέλων δ[ὲ] | ὀκτὼ σχοίνοι, ὀρέγματα ὀκτώ· αὗτα ἐμισθώθη τετρακατίων τεσσαρά[κον]||τα ϝὲξ μεδίμνων, χαδδίχων τεσσάρων. Δευτέρα μερίς, ἐν ᾇ ἁ οἰκία [ἐ]|στί, μᾶκος ἀπὸ τῶ ϝικατιδείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν πὰρ ποταμόν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅ|ρων καὶ τᾶς ποθόδω τᾶς ὀκταπέδω τᾶς ἐς ποταμὸν ἀγώσας ἐπὶ τὼς ὅρως, | καὶ ἐγένοντο ϝεξήκοντα τρεῖς σχοίνοι, ὀρέγματα δέκα δύο· ταύτᾳ τᾷ μερίδ[ι] | ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν πράταν διαστολὰν τὰν πὰρ τὰν ἑκατόνπε|δον ὀκτὼ σχοίνως, ὀρέγματα ϝείκατι ϝέξ, πόδας δύο, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς | ἑβδεμήκοντα δύο σχοίνοι,

ὀρέγματα ὀκτώ, πόδες δύο· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξα|κατίων τριάκοντα δυῶν μεδίμνων, χοός. Τρίτα μερὶς μᾶκος ἀπὸ τῶ ϝεικατι|δείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν πὰρ ποταμόν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων τῶν τᾶς δευτέρας | μερίδος ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένοντο ψιλᾶς μὲν ϝεξήκοντα ϝὲξ σχοίνοι ἡμίσχοι|νον· ταύτᾳ τᾷ μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν δευτέραν διαστολὰν ἀφ' εκα|τονπέδω ἑπτὰ σχοίνως, ὀρέγματα δέκα ἑπτά, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ἑβδε|μήκοντα τετόρες σχοίνοι ὀρέγματα δύο· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξακατίων τριάκοντα | μεδίμνων, δυῶν χαδδίχων, χοινίκων δυῶν. Τετάρτα μερὶς μᾶκος ἀπὸ τῶ ϝι|κατιδείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν πὰρ ποταμόν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων τῶν τᾶς τρί|τας μερίδος ἐπὶ τὼς ὅρως καὶ ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν διατάμνοντα τὼς χώρως, τὸν | ἐτάμομες ἐκ τῶ ϝικατιδείω ἐς ποταμὸν κοινὸν πᾶσι χρῆσθαι τοῖς τὼς ἱαρὼς χώ|ρως μεμισθωμένοις, καὶ ἐγένοντο ψιλᾶς μὲν ϝεξήκοντα ὀκτὼ σχοίνοι, ὀρέγμα|τα δέκα τρία· ταύτᾳ τᾷ μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν τρίταν διαστολὰν | ἀφ' εκατομπέδω τὰν ποτικλαίγωσαν πὸτ τὰν πόθοδον τὰν ὀκτάπεδον δέκα πέντε|| σχοίνως, ὀρέγματα ἑπτά· ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ὀγδοήκοντα τρεῖς σχοίνοι, ὀρέγμα|τα ϝείκατι· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξακατίων τριάκοντα μεδίμνων.

Ἀπὸ δὲ τῶ | ἀντόμω τῶ διατάμνοντος τὼς χώρως τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος τῶ ϝι|κατιπέδω ἐμετρίωμες μᾶκος μὲν ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὖρος δὲ ἀπὸ | τῶ ϝικατιδείω ἐπὶ τὼς ὅρως τὼς πράτως, καὶ κατελίπομες || πόθοδον ἐκ τῶ ϝεικατιδείω ποτὶ τὰν οἰκίαν ϝεικατίπεδον, καὶ ἐγένετο | ἁ μερὶς αὕτα ψιλᾶς ϝεξήκοντα δύο σχοίνοι· ταύτᾳ τᾷ μερίδι ποτεδασ|σάμεθα ἀμπέλων τὰν πράταν στάσιν τὰν πὸτ τὸν ϝικατίδειον ϝὲξ σχοί|νως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ϝεξήκοντα ὀκτὼ σχοίνοι ἡμί|σχοινον· αὕτα ἐμισθώθη ὀκτακατίων πεντήκοντα ϝὲξ μεδίμνων, χαδδί|χων τετόρων. Δευτέρα μερὶς ἀπὸ τῶ ϝικατιδείω, ἐν ᾇ ἁ οἰκία ἐστί, | ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος μᾶκος ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὖ|ρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς πεντήκοντα ἐννέα | σχοίνοι ἡμίσχοινον· ταύτᾳ τᾷ μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων | τὰν δευτέραν στάσιν ἀπὸ ϝικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐ|γένετο ἁ πᾶσα μερὶς ϝεξήκοντα ϝὲξ σχοίνοι· αὕτα ἐμισθώθη τετρα|κατίων πεντήκοντα ὀκτὼ μεδίμνων, χαδδίχων δέκα τετόρων, δυ|ῶν χοινίκων.

Τρίτα μερὶς ἀπὸ τῶ ϝικατιδείω πὸτ τὰς ἀμπέλως, ἀπὸ τῶ | ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος μᾶκος ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὖρος ἀ|πὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς ϝεξήκοντα τρῖς σχοίνοι ἡ|μίσχοινον· ταύτᾳ τᾷ μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν τρίταν | στάσιν ἀπὸ ϝικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα με|ρὶς ἑβδεμήκοντα σχοίνοι· αὕτα ἐμισθώθη τριακατίων ϝὲξ μεδίμνων, καδ|δίχων τετόρων. Τετάρτα μερὶς ἀπὸ ϝικατιδείω μᾶκος μὲν ἀπὸ τῶ ἀντόμω | τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος ποτὶ τὰν πόθοδον τὰν πὰρ τὰς ἀμπέλως ἄγωσαν, | εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς τετρώκοντα ὀκτὼ | σχοίνοι· ταύτᾳ τᾷ μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν τετάρταν στά|σιν ἀπὸ ϝικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς πεν|τήκοντα τετόρες σχοίνοι ἡμίσχοινον· αὕτα ἐμισθώθη διακατίων τριάκον|τα πέντε μεδίμνων, καδδίχων δέκα πέντε. Πέμπτα μερὶς ἀπὸ ϝικατι|δείω μᾶκος ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος ποτὶ τὰν πόθοδον τὰν | πὰρ τὰς ἀμπέλως ἄγωσαν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὰν νᾶσον, καὶ ἐγέ|νετο ψιλᾶς ϝεξήκοντα τετόρες σχοίνοι· ταύτᾳ τᾷ μερίδι ποτεδασ|σάμεθα ἀμπέλων τὰν πέμπταν στάσιν ἀπὸ ϝικατιδείω ἑπτὰ σχοί|νως, ὀρέγματα δέκα ἑπτά, πόδας δύο, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ἑβδε||μήκοντα μία σχοίνοι, ὀρέγματα ἑπτά, πόδες δύο· αὕτα ἐμισθώθη πεντα|κατίων ὀγδοήκοντα μεδίμνων, καδδίχων δέκα πέντε. ϝέκτα μερὶς | τὸ ἔγγωνον τὸ πὰρ τὰς ἀμπέλως τὸ ποτικλαῖγον πὸτ τὰν Ἡρακλείαν κα[ὶ] | πὸτ τὸν ποταμόν, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς τριάκοντα σχοίνοι· ταύτᾳ (τᾷ) μερίδι πο|τεδα[σ]σάμεθα ἀμπέλων ὀκτὼ σχοίνως ἡμίσχοινον τὰς ἐχομένας τῶ || χωρί[ω τούτω, καὶ ἐγένε]το [ἁ] πᾶσα μερὶς τριάκοντα ὀκτὼ σχοίνοι ἡμίσχοινο[ν· | αὕτα ἐμισθώθη . . . . .ἑ]νὸς με[δίμνων] . . . .

(Cetera desunt.)

Tabulas Heracleenses post alios edidit Franz CIG. 5774. 5775. Repetiit in dissertatione »de dialecto Heracliensium Italicorum« Meister Stud. IV (1871) p. 449 sqq. — Literatura est Ionica, sed eo a volgari differt, quod ꟻ digammi et ⊢ spiritus asperi notas strenue servavit. Tabulas, quarum altera alteram nonnullis annis superat, inscriptas esse exeunte seculo quarto quamquam non certum tamen verisimile est; cf. Franz l. l. (CIG.

III) p. 705, Meister p. 360. 448. Continent rationes a magistratibus Heracleensium, qui ὁρισταὶ appellabantur, relatas de agris et hortis sacris Bacchi et Minervae. Quorum agrorum hortorumque cum fines bello turbati essent, »finitoribus« officium delatum est, ut novos terminos ponerent, de elocandis agris hortisque certas leges constituerent, secundum has leges ipsi eos elocarent. Hoc munere quomodo perfuncti essent, in his tabulis exposuerunt. — Notanda sunt vocabula nominibus propriis praeposita: ἄνθεμα vel ἄνθεμον, βότρυς, γυῖον, ἔμβολος, ἐπιστύλιον, θρῖναξ, καρύκειον, κιβώτιον, λωτήριον, πέλτα, σφαιρωτῆρες, τρίπους, quae significant insignia nobilium familiarum; sigla autem duabus literis composita, quae haec vocabula antecedunt, ἁγ, αἰ, ἀλ, ἀσ, ϝε, κν, μα, πε, notare videntur nomina gentium, in quibus illae familiae fuerunt.

40, 10 Ξ·ΞΑΝ. — 11 ΔΙΑΚΝΟΝΤΩΝ. — ἀλίᾳ: alioquin est ἁλία, cf. Ahrens Dial. II 37. — 36 χιλίαι, 37 δισχιλίαι: Ahrens Dial. II 160 postulabat Doricum χηλίαι (cf. Lacon. n. 11); sed χιλίοι ex sermone volgari in dialectum Heracleensium irrepsit, ut τετρακοσίαι 40, 40; cf. Meister p. 386. — 44 Φιντία; Dorice pro Φιλτία, cf. Meister p. 410 sq. — 50 ποϊόντασσιν: eadem est in his tabulis forma omnium dat. plur. participiorum (sed πᾶσι 41, 66), quam formam explicare conatus est J. Schmidt, Zeitschr. vgl. Sprachf. 25 (1881) p. 590 sq. — 59 ΤΑΝ literae deletae. — 65 ἀκροσκιρίαις: cf. καθ' ἄκρον in fragmento Corcyraeo, C. Wachsmuth, Rh. Mus. 18 (1863) p. 359. — 90 Ι litera deleta. — 101 καὶ (αἴ) κ': crasin in tabulis Heracleensibus nusquam admissam esse monuit Meister p. 395. — 102 ἀποδίνωντι: de δίνω simplici verbo cf. Ahrens Dial. II 339. — 104 φέρει: eadem terminatio coniunctivi frequens in his tabulis; cf. Blass Ausspr. p. 40 sq. — 121 γεγραψάται: noli corruptum putare; cf. Ahrens Dial. II 333. — 127 ἐπελάσθω: contractum ex ἐπελαόσθω, cf. Ahrens Dial. II 196, Curtius Verb. II² 66. — 152 ἐγϝηληθίωντι: i. e. ἐξειληθῶσι, cf. Ahrens Dial. II 160, qui affert Hesychii glossam βῆλημα· κώλυμα — Λάκωνες; idem verbum cum ἀπό compositum exstat in titulis Eleis IGA. 113b. 117. 118. — 153 ἀνέώσθαι: i. e. ἀνεῖσθαι, cf. Ahrens Dial. II 344. — 166 Τιμοκράτιος: cf. n. 196. — 167 τῶ ἀντόμω τῶ τρίτω: debebat scribere τῶ δευτέρω, cf. v. 30. 31.

41, 22 ΑΠΕΚΑΤΕΣΤΑΣΑΜΕΣ. — 36 fin. ΤΩ literae

deletae. — 42 fin. ΓΙ. — 46 τὸ ποτ' Ἄχιριν: τῷ scripserunt Franz, Meister; sed cf. 23. 72. 74.

---

42 [= 10] Lapis repertus Heracleae in Magna Graecia.

Ἱστιαία πρὸ | αὐταύτας καὶ τᾶς
Ἀφροδιτίας Δορκὰς | ἀνέθηκε.

CIG. 5776 *add*. Spiritus asperi nota est ⊢ ut in n. 40. 41. Franz monet Ἱστίαιαν esse Ἑστίαν.

II. Tituli Messenii.

43 Stela parva Messenae reperta.

Ἐπὶ ἱαρέος Τ[ιμάρχω ἀφί]ητι
Φιλωνίδ[ας τὸν δεῖνα].

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 309 et Explic. p. 154.

---

44 Pila reperta Messenae prope theatrum; nunc in museo.

....
ν συμμάχων εντ..................
.....τοι καὶ τω.................
.....τριάκοντα..................
..αὐ]τοῖς καὶ ἐγγόνοις.............
.ἔμπ]ασιν καὶ πολέμω............
.......οισ.δωμεσ...............
......βολο.ησαντοι..............
........π]ροξενο................
| Θρασυβούλῳ || Αἰγύπτω, | Φ....ωνι |
Ἀ[ν]δ[ρο]νίκω, | Ἀλεξάν[ο]ρι | Λ.....κω, ||
Ἀντ[ιπ]άτρῳ | Ἀριστοκράτεο[ς], | Κορύμ-
βῳ | Σιδάνω, | Πίργει || Ἱερωνύμω, |
Ἐχεφυλίδᾳ | Πανταλέοντος, | Ὀλυμπιο-
δώρῳ | Καλλίππω, || Κακοσθένει | Ἀλεξ-
ίππω, | Ἀρχιλόχῳ | Ἀλεξάνορο[ς], | [Ἱπ-
πο]θόων[ι] || Δειο[κλέος?]....

Jules Martha, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 151 sq. n. 3. Aetatem putat esse initium seculi 3. — Messenii sociis quibusdam propter virtutem in bello exhibitam proxeniam donant.

29 [῾Ιππο]θόων[ι]: cf. ῾Ιπποθῶν in vase Agrigentino CIG. 7434 *b*. — 30 Δειο[κλέος?]: cf. Δειοκλῆ in titulo Erythraeo aetatis Romanae CIG. 3135.

---

45 [= 12] Tabula Phigaliae reperta.

[᾿Επειδὴ παραγενόμενο]ι πρεσβε[υ]ταὶ καὶ διαλυ-
[ταὶ παρὰ τῶν Αἰτω]λῶν Τίμαιος Κλεόπατρο-
[ς, ἔχοντες τὸ ψάφισ]μα τὸ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, ἀπ-
[οδόντες τὸ ψάφισμα] διελέγοντο ὅμοια τοῖς ἐν τ-
[ῷ ψαφίσματι ἀξ]ιῶντες διαλυθῆμεν ποτὶ τὼ-
[ς Φιαλέας, συνπ]αρόντες δὲ καὶ τῶν ἐ Φιαλείας
[πρεσβευτᾶν] . . . . . . Θαρυχίδας, Ὀνόμανδρος, ᾿Αμφίμα-
[χος] . . . . λας, Ὀρθολαΐδας, Κραταιμένης, Τι-
. . . ., [Δ]αμάρετος τὰ αὐτὰ ἠξίων, ἔδοξε τᾷ
[πόλι τῶν Μ]εσ(σ)ανίων· ἦμεν τοῖς Μεσσανίοις κα-
[ὶ τοῖς Φια]λέοις ἰσοπολιτείαν καὶ ἐπιγαμία-
[ν ποτ᾿ ἀλλ]άλως· ποιήσασθαι δὲ καὶ συμβολὰν ἅ-
[ν κα δοκεῖ] ἀνφοτέραις ταῖς πολέοις, τὰν δὲ χ-
[ώραν καρπ]ίζεσθαι ἑκατέρως τώς τε Μεσ(σ)ανίω-
[ς καὶ τὼς Φι]αλέας, καθὼς καὶ νῦν καρπιζόμεθα.
[῾Οπόσα δέ κ]α ὁμολογήσωμεν ποτ᾿ ἀλλάλως, ὀμό-
[σαι ἀνφοτέρ]ως καὶ στάλας καταθέσθαι ἐν τοῖς
[ἱεροῖς, ὅπᾳ κ]α δοκεῖ ἀνφοτέραις ταῖς πολέο-
[ις. Εἰ δέ κα μὴ ἐμ]μένωντι οἱ Φιαλέες ἐν τᾷ φιλ-
[ίᾳ ποτὶ τὼς Με]σσανίως καὶ Αἰτωλώς, ἄκυρος ἔ-
[στω αὕτα ἁ ὁμολο]γία. Ἔδοξε δὲ καὶ τοῖς Φιαλέ[ο]-
[ις τὰ αὐτὰ ἅπερ ο]ἱ Μεσσάνιοι ἐψαφίξαντ[ο. — ῞Ορκ]-
[ος Μεσσανίων· ὀμ]νύω Δία ᾿Ιθωμάταν, ῞Ηρα[ν]
. . . . ον καὶ θεὼς ὁρκ[ίως πάντας]·
[ἦ μὰν ἐμμενεῖν] ἐν τᾷ φιλία[ι] . . . . . .
. . . . [Φι]αλέας τ . . . .
. . . . μεν . . . .

Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 328*a* (Explic. p. 177). — Foedus inter Messenios et Phigalenses, quod hoc titulo contine-

tur, factum esse putandum est exeunte seculo a. Chr. 3, sed non intra aa. 220—213; nam his annis Messenii inter adversarios foederis Aetolici erant (cf. supra v. 20 et Polyb. IV 16. VIII 14). Dialecto Messeniae nonnulla ex Aetolica admixta sunt (Φιαλέοις 11, πολέοις 18).

---

46 Thuriae.

Ἱερεὺς τᾶς Ἀθάνας Νίκων Νικοστρά[του], | γυμνασίαρχος Σῖμος Σωσάνδρου, ὑπο[γυ]|μνασίαρχος Ξενοκλῆς Δαμοκράτεος. | Ἔφηβοι· ‖ Χαρησίδαμος Δαμοτέλεος, | Φιλόξενος Ἀγαθαμέρου, | Ἱπποκράτης Ἵππωνος, | Δαμοκράτης Χαιρήμονος, | Σόλων Νικωνύμου, ‖ Ἀρίστων Καλλισθένεος, | Δεινίας Δαμοσθένεος, | Δείνων Στράτιος, | Ἀρίστιππος Δαμοθέρσεος, | Ἀριστόμαχος Θεοφίλου, ‖ Νεόδαμος Μνασιμαχίδα, | Νίκων Δάμωνος, | Ξένων Σωσινίκου, | Κάλλιππος Ἀριστονίκου, | Δαμοκράτης Δαμίωνος, ‖ Ξένων Πασίωνος, | Εὐτυχίδας Νικαρέτου, | Ἀριστείδας Κρατιππίδα, | Σώστρατος Φιλοξένου.

Le Bas, Voy. arch. II n. 301 (= Explic. p. 149).

---

47 [= 13] Constantinis prope veterem Andaniam in ecclesia.

[Περὶ ἱε]ρῶν καὶ ἱερᾶν. Ὁ γραμματεὺς τῶν συνέδρων τοὺς γενηθέντας ἱεροὺς ὁρκιξάτω παραχρῆμα, ἂμ μή τις ἀρρωσ[τεῖ, | ἱερῶ]ν καιομένων αἷμα καὶ οἶνον σπένδοντας, τὸν ὅρκον τὸν ὑπογεγραμμένον· ὀμνύω τοὺς θεούς, οἷς τὰ μυστήρια ἐπιτε|[λε]ῖται, ἐπιμέλειαν ἕξειν, ὅπως γίνηται τὰ κατὰ τὰν τελετὰν θεοπρεπῶς καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ δικαίου, καὶ μήτε αὐ|[τ]ὸς μηθὲν ἄσχημον μηδὲ ἄδικον ποιήσειν ἐπὶ καταλύσει τῶν μυστηρίων μηδὲ ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ κατακολου‖θήσειν τοῖς γεγραμμένοις, ἐξορκίσειν δὲ καὶ τὰς ἱερὰς καὶ τὸν ἱερῆ κατὰ τὸ διάγραμμα· εὐορκοῦντι μέν μοι εἴη ἃ τοῖς εὐ|σεβέοις, ἐφιορκοῦντι δὲ τἀναντία. Ἂν δέ τις μὴ θέλει ὀμνύειν, ζαμιούτω δραχμαῖς χιλίαις καὶ ἄλλον ἀντὶ τούτου κλαρωσά|τω ἐκ τᾶς αὐτᾶς φυλᾶς. Τὰς δὲ ἱερὰς ὁρκιζέτω ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἱεροὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Καρνείου τᾷ πρότερον ἁμέρᾳ τῶν μυστη|ρίων τὸν αὐτὸν ὅρκον, καὶ ποτεξορκιζόντω· πεποίημαι δὲ καὶ ποτὶ τὸν ἄνδρα τὰν συμβίωσιν

ὁσίως καὶ δικαίως. Τὰν δὲ μ[ὴ] | θέλουσαν ὀμνύειν ζαμιούντω οἱ ἱεροὶ δραχμαῖς χιλίαις καὶ μὴ ἐπιτρεπόντω ἐπιτελεῖν τὰ κατὰ τὰς θυσίας μηδὲ μετ[έ]|χειν τῶν μυστηρίων, αἱ δὲ ὀμόσασαι ἐπιτελούντω. Οἱ δὲ γεγενημένοι ἱεροὶ καὶ ἱεραὶ ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ πεντηκοστῷ | ἔτει ὀμοσάντω τὸν αὐτὸν ὅρκον ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνί, πρὸ τῶν μυστηρίων.

Παραδόσιος. Τὰν δὲ κάμπτραν καὶ τὰ | βιβλία, ἃ δέδωκε Μνασίστρατος, παραδιδόντω οἱ ἱεροὶ τοῖς ἐπικατασταθέντοις, παραδιδόντω δὲ καὶ τὰ λοιπά, ὅσα | ἂν κατασκευασθεῖ χάριν τῶν μυστηρίων.

Στεφάνων. Στεφάνους δὲ ἐχόντω οἱ μὲν ἱεροὶ καὶ αἱ ἱεραὶ πῖλον λευκόν, | τῶν δὲ τελουμένων οἱ πρωτομύσται στλεγγίδα· ὅταν δὲ οἱ ἱεροὶ παραγγείλωντι, τὰμ μὲν στλεγγίδα ἀποθέσθωσαν, | στεφανούσθωσαν δὲ πάντες δάφνᾳ. — Εἱματισμοῦ. Οἱ τελούμενοι τὰ μυστήρια ἀνυπόδετοι ἔστωσαν καὶ ἐχόντω τὸν | εἱματισμὸν λευκόν, αἱ δὲ γυναῖκες μὴ διαφανῆ μηδὲ τὰ σαμεῖα ἐν τοῖς εἱματίοις πλατύτερα ἡμιδακτυλίου, καὶ αἱ | μὲν ἰδιώτιες ἐχόντω χιτῶνα λίνεον καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δραχμᾶν ἑκατόν, αἱ δὲ παῖδες καλάσηριν ἢ σιν|δονίταν καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια μνᾶς, αἱ δὲ δοῦλαι καλάσηριν ἢ σινδονίταν καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δρα|χμᾶν πεντήκοντα, αἱ δὲ ἱεραί, αἱ μὲν γυναῖκες καλάσηριν ἢ ὑπόδυμα μὴ ἔχον σκιὰς καὶ εἱμάτιον μὴ πλέονος ἄξια δύο | μνᾶν, αἱ δὲ [παῖδε]ς καλάσηριν καὶ εἱμάτιον μὴ πλείονος ἄξια δραχμᾶν ἑκατόν. Ἐν δὲ τᾷ πομπᾷ αἱ μὲν ἱεραὶ γυναῖκες ὑποδύ|ταν καὶ εἱμάτιον γυναικεῖον οὖλον, σαμεῖα ἔχον μὴ πλατύτερα ἡμιδακτυλίου, αἱ δὲ παῖδες καλάσηριν καὶ εἱμάτιον μὴ δια|φανές. Μὴ ἐχέτω δὲ μηδεμία χρυσία μηδὲ φῦκος μηδὲ ψιμίθιον μηδὲ ἀνάδεμα μηδὲ τὰς τρίχας ἀνπεπλεγμένας μήτε ὑπο|δήματα εἰ μὴ πίλινα ἢ δερμάτινα ἱερόθυτα. Δίφρους δὲ ἐχόντω αἱ ἱεραὶ εὐσυΐνους στρογγύλους καὶ ἐπ' [αὐ]τῶν ποτικεφάλαια | ἢ σπῖρα * λευκά, μὴ ἔχοντα μήτε σκιὰν μήτε πορφύραν. Ὅσα(ς) δὲ δεῖ διασκευάζεσθαι εἰς θεῶν διάθεσιν, ἐχόντω τὸν εἱματισμόν, | καθ' ὃ ἂν οἱ ἱεροὶ διατάξωντι· ἂν δέ τις ἄλλως ἔχει τὸν εἱματισμὸν παρὰ τὸ διάγραμμα ἢ ἄλλο τι τῶν κεκωλυμένων, μὴ ἐπιτρεπέ|τω ὁ γυναικονόμος καὶ ἐξουσίαν ἐχέτω λυμαίνεσθαι, καὶ ἔστω ἱερὰ τῶν θεῶν.

Ὅρκος γυναικονόμου. Οἱ δὲ ἱεροί, ὅταν καὶ αὐτοὶ ὀμό|-

σωντι, ὁρκιζόντω τὸν γυναικονόμον ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν· εἶ μὰν ἕξειν ἐπιμέλειαν περί τε τοῦ εἱματισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν τῶν | ἐπιτεταγμένων μοι ἐν τῷ διαγράμματι.

Πομπᾶς. Ἐν δὲ τᾷ πομπᾷ ἀγείστω Μνασίστρατος, ἔπειτεν (sic) ὁ ἱερεὺς τῶν θεῶν, οἷς | τὰ μυστήρια γίνεται, μετὰ τᾶς ἱερέας, ἔπειτα ἀγωνοθέτας, ἱεροθύται, οἱ αὐληταί, μετὰ δὲ ταῦτα αἱ παρθένοι αἱ ἱεραί, καθὼς ἂν λά|χωντι, ἄγουσαι τὰ ἅρματα, ἐπικειμένας κίστας ἐχούσας ἱερὰ μυστικά· εἶτεν ἁ θοιναρμόστρια ἁ εἰς Δάματρος καὶ αἱ ὑποθοιναρ|μόστριαι αἱ ἐμβεβακυῖαι, εἶτεν ἁ ἱέρεα τᾶς Δάματρος τᾶς ἐφ' ἱπποδρόμῳ, εἶτεν ἁ τᾶς ἐν Αἰγίλα, ἔπειτεν αἱ ἱεραὶ κατὰ μίαν, κα|θὼς κα λάχωντι, ἔπειτεν οἱ ἱεροί, καθὼς κα οἱ δέκα διατάξωντι. Ὁ δὲ γυναικονόμος κλαρούτω τάς τε ἱερὰς καὶ παρθένους καὶ ἐπιμέλειαν | ἐχέτω, ὅπως πομπεύωντι καθὼς κα λάχωντι. Ἀγέσθω δὲ ἐν τᾷ πομπᾷ καὶ τὰ θύματα, καὶ θυσάντω τᾷ μὲν Δάματρι σῦν ἐπίτοκα, Ἑρμᾶ|νι κριόν, μεγάλοις θεοῖς δάμαλιν σῦν, Ἀπόλλωνι Καρνείῳ κάπρον, Ἁγνᾷ ὄϊν. — Σκανᾶν. Σκανὰν δὲ μὴ ἐπιτρεπόντω οἱ ἱεροὶ μηθένα ἔχειν ἐν | τετραγώνῳ μείζω ποδῶν τριάκοντα, μηδὲ περιτιθέμεν ταῖς σκαναῖς μήτε δέρρεις μήτε αὐλείας, μηδέ, ἐν ᾧ ἂν τόπῳ περιστεμ|ματώσωντι οἱ ἱεροί, μηθένα τῶν μὴ ὄντων ἱερῶν ἔχειν σκανάν, μηδὲ παρερπέτω μηθεὶς ἀμύητος εἰς τὸν τόπον, ὅν κα περιστεμμα|τώσωντι· χωραξάντω δὲ καὶ ὑδράνας. Ἀναγραψάντω δὲ καὶ ἀφ' ὧν δεῖ καθαρίζειν καὶ ἃ μὴ δεῖ ἔχοντας εἰςπορεύεσθαι [κ]α[ὶ μ]ὴ δεῖ ἔχειν | ἐν ταῖς σκαναῖς· μηθεὶς κλίνας ἐχέτω ἐν τᾷ σκανᾷ μηδὲ ἀργυρώματα πλείονος ἄξια δραχμᾶν τριακοσιᾶν· εἰ δὲ μή, μὴ ἐπιτρεπόν|τω οἱ ἱεροί, καὶ τὰ πλειονάζοντα ἱερὰ ἔστω τῶν θεῶν.

Ἀκοσμούντων. Ὅταν δὲ αἱ θυσίαι καὶ τὰ μυστήρια συντελεῖται, εὐφαμεῖν πάν|τας καὶ ἀκούειν τῶν παραγγελλομένων, τὸν δὲ ἀπειθοῦντα ἢ ἀπρεπῶς ἀναστρεφόμενον εἰς τὸ θεῖον μαστιγούντω οἱ ἱεροὶ | καὶ ἀποκωλυόντω τῶν μυστηρίων. — Ῥαβδοφόρων. Ῥαβδοφόροι δὲ ἔστωσαν ἐκ τῶν ἱερῶν εἴκοσι καὶ πειθαρχούντω τοῖς ἐπιτελούν|τοις τὰ μυστήρια καὶ ἐπιμέλειαν ἐχόντω, ὅπως εὐσχημόνως καὶ εὐτάκτως ὑπὸ τῶν παραγεγενημένων πάντα γίνηται, καθὼς ἂν | παραγγέλλωντι οἱ ἐπὶ τούτων τεταγμένοι, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἢ ἀπρεπῶς ἀναστρεφομένους μαστιγούντω. Ἂν δέ τις τῶν ῥα|βδοφόρων μὴ ποιεῖ καθὼς γέγραπται ἢ ἄλλο τι ἀδικεῖ ἢ ποιεῖ ἐπὶ

καταλύσει τῶν μυστηρίων, κριθεὶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν, ἂν κατακριθεῖ, μὴ | μετεχέτω τῶν μυστηρίων.

Περὶ τῶν διαφόρων. Τὰ δὲ πίπτοντα διάφορα ἐκ τῶν μυστηρίων ἐγλεγόντω οἱ κατασταθέντες ὑπὸ | τοῦ δάμου πέντε. Εἰςφερόντω δὲ οἱ ἄρχοντες ἀνάνκᾳ πάντες, μὴ δὶς τοὺς αὐτούς, τίμαμα ἔχοντα ἕκαστον μὴ ἔλασσον ταλάν|του, καὶ τῶν κατασταθέντων παραγραψάτω ἁ γερουσία τὸ τίμαμα, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ τῶν εἰςενεγκάντων· τοῖς δὲ ἐγλογευόντοις | τὰ διάφορα λειτουργείτω ὁ ἀργυροσκόπος. Ὅταν δὲ ἐπιτελεσθεῖ τὰ μυστήρια, ἀπολογισάσθωσαν ἐμ πάντοις ἐν τᾷ πρώτᾳ συν|νόμῳ συναγωγᾷ τῶν συνέδρων· καὶ γραφὰν ἀποδόντω τῷ ἐπιμελητᾷ παραχρῆμα, γράφοντες ἐπ' ὀνόματος τὰ πεπτωκότα δι[ά]|φορα ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πρωτομυστᾶν τὸ ὑποστατικόν, καὶ ἄν τι ἄλλο πέσει, καὶ τὰν γεγενημέναν ἔξοδον, καὶ (ὅ)τι ἂν εἶ | λοιπόν, καὶ ἀριθμησάντω παραχρῆμα τῷ ταμίᾳ, καὶ ἔστωσαν ὑπόμαστροι, ἄν τι εὑρίσκωνται ἀδικοῦντες, διπλασίου καὶ ἐπιτιμίου | [δραχ]μᾶν χ[ι]λιᾶν, καὶ οἱ δικαστ[αὶ μ]ὴ ἀφαιρούντω μηθέν. Οἱ δ(ὲ) ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ πεντηκοστῷ ἔτει κατεσταμένοι ἐξοδιασάντω
53=55 καὶ Μνα|[σισ]τράτῳ τὸ διδόμενο[ν αὐτῷ] διάφορον εἰς τὸν στέφανον ὑπὸ τᾶς [πό]λεος, δραχμὰς ἑξακισχιλίας. Ἀποδόντω
54=56 δὲ τῷ ταμίᾳ καὶ ὅσα κα εἶ | [πρ]οεξωδιασμένα διάφορα [ὑπ]ὸ τοῦ ταμίου ἐ[ν τούτῳ τῷ] ἔτε[ι εἰς τ]ὰ κ[α]τασκευαζόμ[ενα] ἐν [τῷ]ι Καρνει|ασίῳ ἢ δαπανούμενα χάριν τῶν μυστηρίων. Τὸ δὲ [λοιπὸν ἐκ τῶν διαφόρων τούτου τοῦ ἔτους] ἐξοδιαζόντ[ω οἱ πέντε εἰς τὰ] ἐπισκε[υα]|ζόμενα ἐν τῷ Καρνειασίῳ· καὶ ἄν τινος ἔτι χρεία εἶ, [ποτὶ ταύτας τὰς] ποθόδους φερόντω γράφοντες ῥη[τῶς, εἰς] ὃ ἂν χρεία εἶ, καὶ οἱ ἄρχον|τες καὶ οἱ σύνεδροι δογματοποιείσθωσαν, ὅτι δεῖ τὸν ταμίαν [ἐγδόμ]εν τὰ διάφορα· ἀπὸ δὲ τῶν πιπτόντων ἐκ τῶν μυστηρίων ἀποκαθι|στάσθω τῷ ταμίᾳ τὰ διάφορα. Καὶ ἀποδόντω γραφὰν τῷ ἐπιμελητᾷ, περὶ ὧν κα διοικήσωντι, καὶ ἔστωσαν ὑπόμαστροι, ἄν τι ἀδικήσωντι, κα|θὼς ἐπάνω γέγραπται. Ὁ δὲ ταμίας, ὅσον κα παραλάβει διάφορον λοιπὸν ἐκ τούτων, γραφέτω ἐν ὑπεχθέματι εἰς τὰν ἐπισκευὰν τῶν ἐν τῷ | Καρνειασίῳ καὶ μὴ ἀναχρησάσθω εἰς ἄλλο μηθέν, μέχρι ἂν ἐπιτελεσθεῖ, ὅσων χρεία ἐστὶ ποτὶ τὰν τῶν μυστηρίων συντέλειαν, μηδὲ γρα|ψάτω μηθεὶς δόγμα, ὅτι δεῖ ταῦτα τὰ διάφορα εἰς ἄλλο τι καταχρήσασθαι· εἰ δὲ μή, τό τε γραφὲν ἀτελὲς

ἔστω καὶ ὁ γράψας ἀποτεισάτω δραχμὰς δισχιλίας, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ταμίας, ὅτι κα ἐξοδιάσει, διπλοῦν καὶ δραχμὰς δισχιλίας, καὶ οἱ δικασταὶ μὴ ἀφαιρούντω μηθέν, καὶ τὰ πίπτοντα | ἐκ ταυτᾶν τᾶν κρισίων διάφορα ὑπαρχέτω εἰς τὰν ἐπισκευὰν τῶν ἐν τῷ Καρνειασίῳ. Ὅταν δὲ ἐπι•τελεσθεῖ ὅσων χρεία ἐστὶ ποτὶ τὸ συν|τελεῖν τὰ μυστήρια, ὑπαρχέτω τὰ πίπτοντα διάφορα τῶν μυστηρίων εἰς τὰς τᾶς πόλεος ἐσόδους.

Θυμάτων παροχᾶς. Οἱ ἱεροὶ μετὰ τὸ κα|τασταθῆμεν προκαρύξαντες ἐγδόντω τὰν παροχὰν τῶν θυμάτων, ὧν δεῖ θύεσθαι καὶ παρίστασθαι ἐν τοῖς μυστηρίοις, καὶ τὰ εἰς τοὺς | καθαρμούς, ἐγδιδόντες, ἄν τε δοκεῖ συνφέρον εἶμεν, ε[ἰς] τὸ αὐτὸ πάντα τὰ θύματα, ἄν τε κατὰ μέρος, τῷ τὸ ἐλάχιστον ὑφισταμένῳ | λάμψεσθαι διάφορον. Ἔστι δὲ ἃ δεῖ παρέχειν πρὸ τοῦ ἄρχεσθαι τῶν μυστηρίων, ἄρνας δύο λευκούς, ἐπὶ τοῦ καθαρμοῦ κριὸν εὔχρουν, καὶ ὅταν | ἐν τῷ θεάτρῳ καθαίρει, χοιρίσκους τρεῖς, ὑπὲρ τοὺς πρωτομύστας ἄρνας ἑκατόν, ἐν δὲ τᾷ πομπᾷ Δάματρι σῦν ἐπίτοκα, τοῖς δὲ μεγάλοις | θεοῖς δάμαλιν διετῆ σῦν, Ἑρμᾶνι κριόν, Ἀπόλλωνι Καρνείῳ κάπρον, Ἁγνᾷ οἶν. Ὁ δὲ ἐγδεξάμενος κατεγγυεύσας ποτὶ τοὺς ἱεροὺς λα|βέτω τὰ διάφορα καὶ παριστάτω τὰ θύματα εὐίερα, καθαρά, ὁλόκλαρα καὶ ἐπιδειξάτω τοῖς ἱεροῖς πρὸ ἁμερᾶν δέκα τῶν μυστηρίων, τοῖς | δὲ δοκιμασθέντοις σαμεῖον ἐπιβαλόντω οἱ ἱεροὶ καὶ τὰ σαμειωθέντα παριστάτω ὁ ἐγδεξάμενος. Ἂν δὲ μὴ παριστᾷ ἐπὶ τὰν δοκιμασί|αν, πρασσόντω οἱ ἱεροὶ τοὺς ἐγγύους αὐτὸ καὶ τὸ ἥμισυ, τὰ δὲ θύματα αὐτοὶ παρεχόντω, καὶ ἀπὸ τῶν πραχθέντων διαφόρων κομισάσθωσαν | τὰν γενομέναν δαπάναν εἰς τὰ θύματα. — Τεχνιτᾶν εἰς τὰς χοριτείας. Οἱ ἱεροὶ προγραφόντω κατ᾽ ἐνιαυτὸν τοὺς λειτουργήσοντας ἔν | τε ταῖς θυσίαις καὶ μυστηρίοις αὐλητὰς καὶ κιθαριστάς, ὅσους κα εὑρίσκωντι εὐθέτους ὑπάρχοντας, καὶ οἱ προγραφέντες λειτουργούντω | τοῖς θεοῖς.

Ἀδικημάτων. Ἂν δέ τις ἐν ταῖς ἁμέραις, ἐν αἷς αἵ τε θυσίαι καὶ τὰ μυστήρια γίνονται, ἁλῷ εἴτε κεκλεβὼς εἴτε ἄλλο τι ἀδίκη|μα πεποιηκώς, ἀγέσθω ἐπὶ τοὺς ἱερούς, καὶ ὁ μὲν ἐλεύθερος, ἂν κατακριθεῖ, ἀποτινέτω διπλοῦν, ὁ δὲ δοῦλος μαστιγούσθω καὶ ἀποτεισάτω δι|πλοῦν τὸ κλέμμα· τῶν δὲ ἄλλων ἀδικημάτων ἐπιτίμιον δραχμὰς εἴκοσι· ἂν δὲ μὴ

ἐκτίνει παραχρῆμα, παραδότω ὁ κύριος τὸν οἰκέταν τῷ ἀ|δικηθέντι εἰς ἀπεργασίαν, εἰ δὲ μή, ὑπόδικος ἔστω ποτὶ διπλοῦν. — Περὶ τῶν κοπτόντων ἐν τῷ ἱερῷ. Μηθεὶς κοπτέτω ἐκ τοῦ ἱεροῦ τόπου· | ἂν δέ τις ἁλῷ, ὁ μὲν δοῦλος μαστιγούσθω ὑπὸ τῶν ἱερῶν, ὁ δὲ ἐλεύθερος ἀποτεισάτω, ὅσον κα οἱ ἱεροὶ ἐπικρίνωντι· ὁ δὲ ἐπιτυχὼν ἀγέτω | αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς καὶ λαμβανέτω τὸ ἥμισυ.

Φύγιμον εἶμεν τοῖς δούλοις. Τοῖς δούλοις φύγιμον ἔστω τὸ ἱερόν, καθὼς ἂν οἱ ἱεροὶ | ἀποδείξωντι τὸν τόπον, καὶ μηθεὶς ὑποδεχέσθω τοὺς δραπέτας μηδὲ σιτοδοτείτω μηδὲ ἔργα παρεχέτω· ὁ δὲ ποιῶν παρὰ τὰ γεγραμ|μένα ὑπόδικος ἔστω τῷ κυρίῳ τᾶς τοῦ σώματος ἀξίας διπλασίας καὶ ἐπιτιμίου δραχμᾶν πεντακοσιᾶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπικρινέ|τω περὶ τῶν δραπετικῶν, ὅσοι κα ἧνται ἐκ τᾶς ἁμετέρας πόλεος, καὶ ὅσους κα κατακρίνει, παραδότω τοῖς κυρίοις· ἂν δὲ μὴ παραδιδῷ, ἐξ[έσ]τω τῷ κυρίῳ ἀποτρέχειν ἔχοντι.

Περὶ τᾶς κράνας. Τᾶς δὲ κράνας τᾶς ὠνο*μασμένας διὰ τῶν ἀρχαίων ἐγγράφων Ἁγνᾶς καὶ τοῦ γε[γε]|νημένου ποτὶ τᾷ κράνᾳ ἀγάλματος τὰν ἐπιμέλειαν ἐχέτω Μνασίστρατος, ἕως ἂν ζεῖ, καὶ μετεχέτω μετὰ τῶν ἱερῶν τᾶν τε θυσι|ᾶν καὶ τῶν μυστηρίων, καὶ ὅσα κα οἱ θύοντες ποτὶ τᾷ κράνᾳ τραπεζῶντι καὶ τῶν θυμάτων τὰ δέρματα λαμβανέτω Μνασίστρατος· | τῶν τε διαφόρων, ὅσα κα οἱ θύοντες ποτὶ τᾷ κράνᾳ προτιθῆντι ἢ εἰς τὸν θησαυρόν, ὅταν κατασκευασθεῖ, ἐμβάλωντι, λαμβανέτω Μνα|σίστρατος τὸ τρίτον μέρος, τὰ δὲ δύο μέρη, καὶ ἄν τι ἀνάθεμα ὑπὸ τῶν θυσιαζόντων ανατιθῆται, ἱερὰ ἔστω τῶν θεῶν. Ὁ δὲ ἱερεὺς καὶ οἱ ἱε|ροὶ ἐπιμέλειαν ἐχόντω, ὅπως ἀπὸ τῶν διαφόρων ἀναθέματα κατασκευάζηται τοῖς θεοῖς, ἃ ἂν τοῖς συνέδροις δόξει. — Θησαυρῶν κατασκευ|[ᾶ]ς. Οἱ ἱεροὶ κατεσταμένοι ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ πεντηκοστῷ ἔτει ἐπιμέλειαν ἐχόντω μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος, ὅπως κατασκευασ|[θ]ῆντι θησαυροὶ λίθινοι δύο κλᾳκτοί, καὶ χωραξάντω τὸν μὲν ἕνα εἰς τὸν ναὸν τῶν μεγάλων θεῶν, τὸν δ(ὲ) ἄλλον ποτὶ τᾷ κράνᾳ, ἐν ᾧ ἂν τόπ|ῳ δοκεῖ αὐτοῖς ἀσφαλῶς ἕξειν, καὶ ἐπιθέντω κλᾶκας· καὶ τοῦ μὲν παρὰ τᾷ κράνᾳ ἐχέτω τὰν ἁτέραν κλᾶκα Μνασίστρατος, τὰν δὲ ἁ[τέ|ρ]αν οἱ ἱεροί, τοῦ δὲ ἐν τῷ ναῷ ἐχόντω τὰν κλᾶκα οἱ ἱεροί, καὶ ἀνοιγόντω κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς μυστηρίοις, καὶ τὸ ἐξαριθμηθὲν διάφορον ἐ[ξ] | ἑκατέρου τοῦ θησαυροῦ

χωρὶς γράψαντες ἀνενεγκάντω, ἀποδόντω δὲ καὶ Μνασιστράτῳ τὸ γινόμενον αὐ[τῷ] διάφορον, καθὼς ἐν [τῷ] | διαγράμματι γέγραπται.

Ἱεροῦ δείπνου. Οἱ ἱεροὶ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν ἀγομένων ἐν τᾷ πομπᾷ ἀφελόντες ἀφ' ἑκάστου τὰ νόμ[ιμα] | τοῖς θεοῖς [τὰ λοι]πὰ χρέα καταχρησάσθωσαν εἰς τὸ ἱερὸν δεῖπνον μετὰ τᾶν ἱερᾶν καὶ παρθένων, καὶ παραλαβόντω τόν τε ἱερῆ | [καὶ τὰν] ἱέρεαν κ[αὶ τὰ]ν ἱέρεαν τοῦ Καρνείου καὶ Μνασίστρατον καὶ τὰν γυναῖκά τε καὶ τὰς γενεὰς αὐτοῦ καὶ τῶν τεχνιτᾶν τοὺς λει|[τουργή]σαντας [ἐν τα]ῖς χορείαις καὶ τᾶν ὑπηρεσιᾶν τοὺς λειτουργοῦντας αὐτοῖς, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δαπανάματα μὴ πλεῖον ἀνάλωμα | [π]οιοῦ[ν]τες δραχμᾶν —.

Ἀγορᾶς. Οἱ ἱεροὶ τόπον ἀποδειξάντω, ἐν ᾧ πραθήσεται πάντα. Ὁ δὲ ἀγορανόμος ὁ ἐπὶ πόλεος ἐπι|*μέλειαν ἐχέτω, ὅπως οἱ πωλοῦντες ἄδολα καὶ καθαρὰ πωλοῦντι καὶ χρῶνται σταθμοῖς καὶ μέτροις συμφώνοις ποτὶ τὰ δαμόσια, καὶ | [μ]ὴ τασσέτω [μ]η[δὲ] πόσου δεῖ πωλεῖν, μηδὲ καιρὸν τασσέτω, μηδὲ πρασσέτω μηθεὶς τοὺς πωλοῦντας τοῦ τόπου μηθέν, τοὺς δὲ μὴ πω|λοῦντας, καθὼς γέγραπται, τοὺς μὲν δούλους μαστιγούτω, τοὺς δὲ ἐλευθέρους ζαμιούτω εἴκοσι δραχμαῖς, καὶ τὸ κρίμα ἔστω ἐπὶ τῶν ἱε|[ρῶν]. — Ὕδατος. Ἐχέτω δὲ ἐπιμέλειαν ὁ ἀγορανόμος καὶ περὶ τοῦ ὕδατος, ὅπως κατὰ τὸν τᾶς παναγύριος χρόνον μηθεὶς κακοποιεῖ μήτε | [τὸ] ἦλημα μήτε τοὺς ὀχετοὺς μήτε ἄν τι ἄλλο κατασκευασθεῖ ἐν τῷ ἱερῷ χάριν τοῦ ὕδατος, καὶ ὅπως, καθὼς ἂν μερισθεῖ, ῥεῖ τὸ ὕδωρ, καὶ μ[η]θεὶς ἀ]ποκωλύει τοὺς χρωμένους. Ἂν δέ τινα λαμβάνει ποιοῦντά τι τῶν κεκωλυμένων, τὸν μὲν δοῦλον μαστιγούτω, τὸν δὲ ἐλεύθερ[ον | ζαμιούτω] εἴκοσι δραχμαῖς, καὶ τὸ κρίμα ἔστω ἐπὶ τῶν ἱερῶν. — Ἀλείμματος καὶ λουτροῦ. Ὁ ἀγορανόμος ἐπιμέλειαν ἐχέτω, ὅπως οἱ θέλοντες | [βαλανεύε]ιν ἐν τῷ ἱερῷ μὴ πλεῖον πράσσωντι τοὺς λουομένους δύο χαλκῶν καὶ παρέχωντι πῦρ καὶ μάκραν εὔκρατον καὶ τοῖς κατακλυ|[ζομένοις ὕ]δωρ εὔκρατον, καὶ ὅπως ὁ ἐγδεξάμενος τῶν ξύλων τὰν παροχὰν εἰς τὸ ἀλειπτήριον παρέχει ξύλα ξηρὰ καὶ ἱκανὰ τοῖς ἀλει|[φομένοις] κατ' ἁμέραν ἀπὸ τετάρτας ὥρας ἕως ἑβδόμας· δοῦλος δὲ μηθεὶς ἀλειφέσθω. Οἱ δὲ ἱεροὶ ἐγδιδό*ντω τὰν παροχὰν τῶν ξύλ[ω]ν | [εἰς τὸ] ἀλειπτήριον. Ἂν δέ τις τῶν ἐγδεξαμένων ἢ τῶν βαλανέων μὴ ποιεῖ καθὼς γέγραπται, τὸν μὲν δοῦλον

μαστιγούτω ὁ ἀγορ[α]νό|[μος, τ]ὸν δὲ ἐλεύθερον ζαμιούτω καθ' ἕκαστον ἀδίκημα εἴκοσι δραχμαῖς, καὶ τὸ κρίμα ἔστω ἐπὶ τῶν ἱερῶν.

Συνέσιος ἀναφορᾶς. Οἱ ἱε|[ροὶ ὅσ]α κα διοικήσωντι ἐν τᾷ παναγύρει ἢ κατακρίνωντί τινας, σύνεσιν ἀπενεγκάντω εἰς τὸ πρυτανεῖον· ἀναγραψάντω δὲ καὶ | [εἰς τ]ὸν οἶκον τὸν ἐν τῷ ἱερῷ, οὓς ἂν κατακρίνωντι καὶ ἐπὶ ποίῳ ἀδικήματι. — Ἀντίγραφον ἔχειν τοῦ διαγράμματος. Οἱ κατεσταμέ|[νοι ὥ]στε γράψαι τὸ διάγραμμα, καθὼς ἂν δοκιμασθεῖ, δόντω τοῖς νομοδείκταις ἀντίγραφον· οἱ δὲ λαβόντες ἐπιδεικνυόντω τῷ | [χρεί]αν ἔχοντι. Καὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις συνλειτουργούντω τοῖς ἱεροῖς καὶ ὁ κᾶρυξ καὶ αὐλητὰς καὶ μάντις καὶ ἀρχιτέκτων. |

[Τᾶς κατα]στάσιος τῶν δέκα. Οἱ δαμιοργοὶ τοῦ ἕκτου μηνὸς τᾷ δωδεκάτᾳ, πρὸ τοῦ τὸν καιρὸν τῶν ἱερῶν | [κ]αὶ τᾶν ἱερᾶν γί||νεσθαι, ἀποδόντ[ω] | τῷ δάμῳ χειροτο|νίαν, ὅπως καταστά|σει ἐκ πάντων τῶν | πολιτᾶν δέκα μὴ || νεωτέρους ἐτῶν | [τ]εσσαράκοντα μη|[δὲ] δὶς τοὺς αὐτοὺς τ|[ὸν ? ἔ]νγιον ἐνιαυτόν. Π|[οτ]εισφερόντω δὲ οἵ τε || ἄρχοντες καὶ τῶν | ἄλλων ὁ θέλων, εἰσ|φέροντες ἐξ ὧν γέ|γραπται τοὺς ἱεροὺς | κλαροῦσθαι· τοὺς δὲ || κατασταθέντας ὁ[ρ]|κιξάτω ὁ γραμματεὺς | τῶν συνέδρων τὸν | ὅρκον, ὃν οἱ ἱεροὶ ὀμν[ύ]|οντι. Ἐχόντω δὲ οἱ κα|τασταθέντες ἐπι|μέλειαν περὶ πάν|των, ὧν δεῖ ἐν τοῖς μυσ|τηρίοις συντελεῖσ|θαι, καὶ φροντιζόντω, || ὅσων χρεία ἐστὶ εἰς | τὸ ἐπιτελεῖσθαι τὰ | μυστήρια. Προγρα|φόντω δὲ ἐκ τῶν ἱε|ρῶν καὶ ῥαβδοφόρους || τοὺς εὐθετωτάτους, | ὁμοίως δὲ καὶ μυστα|γωγούς· τοὺς δὲ συν|λειτουργήσοντας | μετὰ Μνασιστρά||[τ]ου προγραφόντω, ἂν | [τ]ινας εὑρίσκωντι εὐ|θέτους ὑπάρχοντας | καὶ τῶν μὴ ὄντων ἱε|ρῶν. Καὶ οἱ προγραφέν||τες πειθαρχούντω | καὶ ἐπιτελούντω, ὃ ἂν | προγραφῆντι· τὸν δὲ | μὴ ποιοῦντα κατακρι|νάντω εἴκοσι δρα||[χ]μαῖς καὶ ἐγγραφάν|τω εἰς τοὺς πολεμάρ|χους· οἱ δὲ ῥαβδοφόροι | μαστιγούντω, οὓς κα | οἱ δέκα κελεύωντι. || Οἱ δὲ κατασταθέν|τες δέκα κρινόντω | [τ]ὰ κ[ρίμα]τα [πάντα. | Ἂν δὲ χρεία εἶ πε]|ρί τινος διαβούλιον [γί]|νεσθαι, συναγόντω | οἱ δέκα πάντας τοὺς ἱ|εροὺς καὶ καθὼς τοῖς | πλειόνοις δόξαι, ἐπιτε|λείσθω. Φορούντω δὲ οἱ || δέκα ἐν τοῖς μυστηρί|οις στρόφιον πορφύριον. |

Ἀγράφων. Εἰ δέ τινα | ἄγραφά ἐστι ἐν τῷ δι|αγράμματι ποτὶ τὰν || τῶν μυστηρίων καὶ | τᾶν θυσιᾶν συντέλει|αν,

βουλευέσθωσαν οἱ | σύνεδροι, μὴ μεταχι|νοῦντες ἐπὶ καταλ[ύ]||σει τῶν μυστηρίων μ[η]||θὲν τῶν κατὰ τὸ διά|γραμμα· εἰ δὲ μή, τὸ | γραφὲν ἀτελὲς ἔστω, | τὸ δὲ διάγραμμα κύρι||ον ἔστω εἰς πάντα τὸν | χρόνον.

Sauppe, Die Mysterieninschrift von Andania, Ber. Ges. Wiss. Göttg. 1859 p. 217 sqq. Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 326*a* (Explic. p. 161 sqq.). — Titulus inscriptus est duarum tabularum partibus adversis et dexteris lateribus; in commissura prioris et posterioris tabularum duo versus (53 sq. = 55 sq.) per errorem lapicidae iterati sunt. — Est constitutio sacrorum Cereris, Hagnae, Mercurii, Apollinis Carnei, magnorum deorum (Samothraciorum), quae Andaniae celebrabantur. Eam factam esse a. 93 a. Chr. putat Sauppe, a. 91 Foucart; ambigitur enim, quo referendus sit numerus anni 55, qui commemoratur vv. 10. 52. 92. Dialectus nonnulla vestigia dominationis Aetolorum servavit, e. g. εὐσεβέοις 5, ἐπιτελούντοις 41. Cf. de Wilamowitz, Zeitschr. f. Gymn.-Wesen 1871 p. 651.

24 **Ν** litera deleta. — 25 **ΑΛΛΟΣ**. — 37 ὑδράνας: cf. Hesychius: ὑδράνη· τὸ ἀκραιφνὲς καὶ καθαρόν. — 44 **ΑΔΙΚΟΙΗΠΟΙΟΙ**. — 50 **ΤΗΝ**. — 65 **Σ** litera deleta. — 86 **Ι** litera deleta. — 102 **ΠΙ** literae deletae. — 106 ἤλημα: novum vocabulum, quod Foucart vertit »réservoir«. — 111 **Ι** litera deleta. — 176 **ΠΑΝΤΕΣ**, inde οἱ δέκα πάντες scripsit Foucart.

III. Tituli Argolici et Aeginetici.

Argivos non eadem literatura usos esse atque civitates proxime finitimas demonstravit Kirchhoff Alph.[3] 83. 150. Aeginenses quidem nulla re nisi forma λ literae ab Argivorum consuetudine scribendi differebant. Hermionenses autem prorsus alia literatura usi sunt, nempe eadem qua Lacedaemonii; neque aliter fuisse in reliquis civitatibus maritimis in Argolica sitis putat Kirchhoff l. l. 152. Itaque cogitari potest etiam dialectum Argivorum aliam fuisse atque civitatium finitimarum. Quodsi in titulo Hermionensi literatura Ionica scripto n. 60 genetivus II. decl. in -ω exit, haec causa non est cur putemus apud

Argivos in titulis vetustioribus **O** et **E** literas, ubicunque longas vocales significent, per ω et η transcribendas esse. Immo per se probabile videtur in dialecto Argiva easdem vocales fuisse atque in Corinthia. At obstat titulus Argivus n. 58, qui non multo post receptam literaturam Ionicam scriptus esse videtur. In quo quamquam -ου et -ους sunt terminationes declinationis secundae, tamen bis legitur βωλᾶς. Inde videtur colligi posse antiquitus Argivos ω et η pro ου et ει adulterinis pronuntiavisse. Hanc ob rem in titulis Argivis literatura vetustiore scriptis etiam accentus eos posui, qui severiori quae dicitur Doridi convenire videbantur. Quod in titulis Aegineticis eadem ratione usus sum, non sine dubitatione feci.

1. Tituli Argivorum civitatis.

48 Argis in fundamentis turris antiquae.

[Α]ἰε(ί)μν[αστος δαμ]ιορ[γ]ό[ς], | .... ο γραμμα[τεύς]· |
Πόταμος | καὶ Σθενέλας ὁ Μνασι.... || καὶ (ʽ)Ιπ(π)ομέδον |
καὶ Χάρον ὁ Ἀρχεσίλα | καὶ Ἄδραστος | καὶ Βορθαγόρας |
καὶ Κλε(ῖ)τος ὁ Μίντονος || καὶ Ἀριστόμαχος | καὶ Νομ(ί)δας.

CIG. 2. IGA. 30. — 1 [δαμ]ιορ[γ]ό[ς]: cf. quae dixi ad n. 274. — 2 **ΤΡΑΜΜΑ**. — 8 Βορθαγόρας: duo alia exempla digammatis antiquo tempore in β mutati affert Roehl. — 9 **ΚΙΕΤΟΜ**.

---

49 [= 14] Galea aenea eleganter fabricata a. 1795 prope Olympiam in Alpheo reperta.

Τάργ[εί]οι ἀνέθεν τῷ Διϝὶ τῶν ϙορινθόθεν.

CIG. 29. IGA. 32.

---

50 Argis in ecclesia S. Demetrii.

[Τόδε τύπο δίον ϝανά]ϙον ἀνέθεκ' ἐ[λ|άο]ντε
Αἴσχυλλο[ς] | Θίοπος, τοῖς δαμ|οσίοις ἐν ἀέθλο||ις
τετράκι τε [σ]πάδιον νίκε κα[ὶ] | τρὶς τὸν ὁπλίτα[ν].

Kaibel Epigr. Gr. 936. Roehl IGA. 37. — Primi versus supplementa admodum incerta sunt.

3 σπάδιον: cf. Ahrens Dial. II 109.

51 Lapis calcarius mutilus Argis repertus.

. . .[γ]ροφο. . .|. . νιστε . . .|. . . οἶαν τον . . .|
. . . ανς τὰνς τ . . . || . . [δαμο]ϝίᾳ ὀφλέ[ει . . .|
. . ἀγ]ορευοντο. . .|. . .[τ]ὸν ἄλλον. . .|. . .το τõ
ἐμ[ίσεος]. .|. . . . . .εντ. . .

Kirchhoff Alph.[3] 84. Roehl IGA. 38.

1 secunda litera incerta est; Roehl ex apographo Luedersii dedit . — 4 τάνς: In titulo Argivo paulo post Alexandri Magni mortem scripto, qui nihil continet nisi rationes pecuniae a multis civitatibus collatae, saepius legitur Αἰγιναίανς, Ἀλεξανδρείανς (sc. δραχμάνς); ediderunt hunc titulum Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 115*a* (Explic. p. 49 sq.) et Dittenberger, Herm. VII (1873) p. 62 sqq. — 5 [δαμο]ϝίᾳ: exempla σ inter vocales in spiritum asperum mutati hoc loco collegit Roehl.

---

52 Ex schedis Fourmonti, inter inscriptiones Argivas.

ἐπρίαντο — ϝικα[τ]. . . . | — — | — Κύλαὸς — | — Ἀλκι-
τοῖδας — || — — Πολυχρ[άτες?] . . . . | Ὀφελλοκλείδας,
Κλε. . . | Δαμοιτάδαι — Ἀριστ. . .

CIG. 18. IGA. 39. — Nominibus intermixti sunt numeri pecuniae solutae.

5 ΙΛ⊢ΥΚΡ.

---

53 Ex schedis Fourmonti, inter inscriptiones Argivas.

. . . . .Ἀρ[ίσ]τι[ππος
. . . .νύμαχος Λυσίμαχος Λυκόφρον
. . . .Ἐπιγένες Ὀχίμον. . . . .
. .ππ[ος Καλ]λίμαχος Κλεόστρατος Ἀντιμοίρα[ς
. . .κρά]τες· πεδαϝοίκοι. . . . . .Ἄνθινο[ς
. . .σεος Πανθάλες Σοκλείδας Λεύκιπ[πος
. . .ες Ὀφελίον Καλλίστρατος Ἁγείκρ[άτες
. . . . . .Κανθίας Κλέον. . . . .
. . .κρ]άτες [Ἀγ]όραισ[ος Ἐ]πικτέας
. . . . . .Ἄ]γυλλ[ος.

CIG. 19. IGA. 40.

6 ΘΧΙΓΘΝ. — 7 ΚΛΘΣΤΡΑΤΘΣΛΥΤΙΜΘΙRΑ. — 8 ΠΕΡΑFΘΙΚΘΙ, cf. πεδαϝοίϙοι IGA. 35. — 9 ΣΠΚΗΕΙ-ᐅΑΣΗΕΥΚΙR. — 10 ΘΘΕΗΙΟΝ. — ΒΑΤΕΒΙΚR.

---

54 Basis Olympiae a. 1878 reperta.

Ξυνὸν Ἀθανοδόρο τε | καὶ Ἀσοποδόρο τόδε ϝέργον· |
χὸ μὲν Ἀχαιός, ὁ δ' ἐξ Ἄργεος | εὐρυχόρο.

E. Curtius Arch. Zeit. 36 (1878) p. 181 n. 220. Roehl IGA. 41.

---

55 [= 15] Basis marmorea Olympiae a. 1876 effossa.

Ἄτοτος ἐποίϝεἑ Ἀργεῖος | χἀργειάδας
Ἁγελαΐδα τἀργείο.

IGA. 42. — Ἀργειάδας nomen gentis esse et Atotum nobilem Macedonem in hoc titulo origine et Argiva et Macedonica gloriari probabiliter exposuit Roehl.

1 ἐποίϝεἑ: eadem forma IGA. 44 *a*. — 2 Ἁγελαΐδα: i. e. ὁ Ἀγελαΐδα.

---

56 Anaglyphum Dianae Argis repertum, nunc Berolini in museo.

Πολυστράτα ἀνέθη|κε.

IGA. 45. — Η testimonium est irrepentis literaturae Ionicae.

---

57 Basis marmorea Argis reperta.

Πρωτίων Ἀρτάμι.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 109*a* (Explic. p. 47).
Ἀρτάμι: cf. Λιμνάτι in titulo Laconico n. 6.

---

58 [= 17] Smyrnae in muro domus privatae.

Ἔκρινε ὁ δᾶμος ὁ τῶ[ν] | Ἀργείων κατὰ τὸ δόκ[η]‖μα τοῦ συνεδρίου τῶ[ν] | Ἑλλάνων, ὁμολογη‖σάντων Μα[λ]ίων καὶ | Κιμωλίων ἐμμενὲν | ᾇ κα(δ)δικασσαίεν το[ὶ] | Ἀργεῖοι περὶ [τ]ᾶν | [ν]άσων, Κιμωλίων ‖ ἦμεν Πολυαίγαν, Ἑτη|ρείαν, Λίβειαν.

Ἐδι|κάσσαν νικῆν Κιμωλ[ί|ο]υς. Ἀρήτευε Λέων | [β]ωλ[ᾶ]ς δευτέρας, Ποσιδά||ον γρο[φε]ὺς βωλᾶς, Πέριλ|λος πεδίον.

Le Bas Voy. arch. III n. 1. — Ab eo de aetate huius tituli non recte iudicatum esse monet Kirchhoff Alph.³ 87.

3 συνεδρίου: consilium Amphictionum intellegendum est. — 13 ἀρήτευε: derivatum esse a stirpe verborum ἀρητήρ, ἀρήτειρα putat Le Bas. — 14 ΣΕΥΤΕΡΑΣ. — 16 πεδίον: non intellego.

2. Tituli reliquorum oppidorum Argolicorum: Hermionae, Troezenis, Methonae, Epidauri.

59 Hermionae, ex schedis Fourmonti.

Ἀριστομένες ἀνέθ[εκ]ε Ἀλεξία | τᾷ Δάματρι τᾷ Χθονίᾳ | (ʽ)Ερμιονεύς. | Δορόθεος ἐϝ(ε)ργάσατο Ἀργεῖος.

CIG. 1194. IGA. 48.
1 ΑΧΕΘ. — 4 ΗΟΡΟΘΕΟΣ.

60 Hermionae; tabula marmorea muro domus privatae inserta.

A

Σῶσος Μενητίω, | Ἀριστώνυμος Ἀρίστωνος, | Πασίμηλος Σώσω, | Ὀρυᾶς (?) Μελάνδρυος, || Θαρσύτας Φιλητάδα, | Κρύτων Διοπείθεος, | Σωσίων Ἀρίστωνος, | Παρμενίτας Λαχάρεος, | Θαρσίας Ἀστώχω, || Ἐτέοκλος Ὑπεράνορος, | Παρθεμίδας Σώσω, | Εὔφρων Ἀγαθόλα, | Ἀπτα[ρ]αῖος Εὐθυμίδα, | Λίβυς Σηράμβω, || Ἀρισ[τ]όμαχος Σηράμβω, | Εὔθυμος Βωλαγόρα, | Πασίνομος Τρεύθω, | Ξενόδοχος Σωσίωνος, | Ἀστυάναξ Στράτωνος, || Σῶσος Πασιμήλου, | Ἐπίνικος Λαχάρεος, | Σήρ[αμβ]ος..... | ....

B

Σχύρος Εὐρυμήδεος, | Βάρις Μάργω, | Πεισίνοος Κλέωνος, | Μάργος Ἀκέστορος, || Ἔμπυλος Βωλαγόρα, | Σωσίβιος Μ[ύλ]λω, | Σῶσος Ἀχαιῶ, | Ἀντίοχος Ἀδάμα, | Ἀρίστιππος Αἰνετῶ, || Ἄνανθος Τρεύθω, | Θεαρίων Πεισινόω, | Φώκυλος Κλησίππω, | Κίτος Ἀσπασίω, | Φιλόξενος Ἀνδροκλέος, || Καραιὸς

Ἀλκιμένεος, | Ἐπικύδης Δαμοκρίτω, | Γηρίων Στίχω, | Σωσίων Στίχω, | Σωτάδας Σωτάδα, || Τιμάνωρ Πάσωνος, | Ἀμφιμή[δης]. . . σκάδα.

Jules Martha, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 75 sq. n. 1. — Recte iudicat hunc titulum vetustiorem esse quam alios similes eiusdem originis, quia in hoc genetivus sing. II. decl. in -ω exit, excepto uno nomine Πασιμήλου *A* 20. In titulo Hermionensi, qui continet rationem pecuniae in opus aliquod publicum impensae, quem edidit Foucart apud Le Bas Voy. arch. II n. 159*h* (Explic. p. 75) leguntur συγγρόφου 2, τοῦ 15, [ἀρι]στεροῦ 8, sed τώς 19, ζευγώχῳ 8. 9.

B 21 ΣΚΑΛΑ.

---

61 Hermionae in ecclesia St. Nicolai.

A

. . . . | Ζώπυρος. . . . . . . , | Καλλίας Ἀριστοκλέο[ς], | Ἀφροδισ[ία]. . . . . , || Ἀμμία Ἀσκληπιο[δώ]ρου, | Ἀπολλώνιος Δαμαρέτου, | Εἰσίδωρος Σωσθένεος, | Σωτηρίων Φιλοκλέος, | Ὀνάσιμος Ἀριστοκλέος, || Καλλικλῆς Ἐρατοκλέας, | Ζήνων Εὐξένου, | . . . . δαρις Χαριτοῦς, | [Ζ]ωπύρα Καλλιστράτας, | [Μ]νασίων Ἡρακλίδα, || Εὔοδος Ἡρακλίδα, | Ἴναχος Ἡρακλίδα, | [Ἀ]κέρδων Ἡρακλίδα, | . . . . . . ος Ἡρακλίδα, | . . . .

B

. . . . . . Δαμοκλέας, | Ἀφροδισία Σιμία, | Εὔπλους Ὀνασίμου, | Ζωπυρίων Δάμωνος, || Εὐτυχίδας Τισικράτεος, | Ἱεροκλέα Τισικράτεος, | Σωτηρὶς Ἀγαπατίδος, | Ἀρτεμισία Σω[σθέ]νεος, | Εὐφροσύνα Θεοκλείδα, || Ζωπύρα Νικαρέτας, | Σώστρατος Μεγάλλας, | Σωφρόνιος . . . . . . , | Σωτηρίων Ἀφροδισίας, | Ἑρμίας Καλλισσθέ[νεος], || Δαμοκρατὶς Ξένωνος, | Δαματρία Θεογέν[εο]ς, | Σώσιππος Πεισιδίκας, | Ὀνασικρατὶς Νουμην[ίου], | Ἄτταλος Σώφρωνο[ς], || Ἀφροδίσιος Σωσιδά[μου], | Ἀκέρδων Σωδάμου.

C

. . . . | . . . . | . . . . Σωκράτεος, | Φιλιππίδας. . . . . . . , || Σωτηριδίων Σωτηρίωνος, |

Φίλων Ἀγαθοκλέος, | Ζώπυρος Ἀγαπατίδος, | Λίβυς Δαμονί-
10 χου, | Ἱππίας Πεισιδίκας, || Κάλλων......, | Ὀνάσιμος Σω-
τηρίων[ος], | Ἀφροδισ[ία] Ξένωνος, | Ζώπυρος Σαράπιδ[ος], |
19 Ψαμάθα Ὁμιλι....., || Νικὼ Καλλιππ[ίδ]α, | Ἀγάθων....
...., | ....

CIG. 1211. Ex accuratiore apographo et ectypo denuo edidit Jules Martha, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 79 sqq., qui dicit titulum ita male scriptum esse, tam neglegenter distinctis versibus, ut certa imago eius aut certus ordo nominum reddi non potuerit.

---

62 vide pp. 47—49.

---

63 In mucrone hastae Olympiae a. 1876 effosso.

Μεθανίοι ἀπὸ Λακεδαιμονίον.

Kirchhoff Alph.³ 152. Roehl IGA. 46.

---

64 Prope Ligurio, haud procul a via quae Naupliam tendit.

Παναρίστα
Ἀρτάμυτι
δεκάταν.

CIG. 1172. — Titulum ad templum aliquod Epidauriorum referendum esse putat Boeckh.

1 ΠΜΑΡΙΣΤΑ. — 2 Ἀρτάμυτι: υ vitio scriptum esse putat Ahrens Dial. II 123. 240.

---

3. Tituli Aeginetici.

65 Aeginae inter rudera templi veteris.

[Τᾷ θεᾷ τᾷ ἐ]ν Κολιάδαις Ἁβλίον ἐποίεσε Ἁλτίμο.

CIG. 2138. G. Hirschfeld Arch. Zeit. 30 (1872) p. 19 sq. Roehl IGA. 352.

. . . . μόνων . . . .
. . . . [τοῦ] αὐ[λ]ῶνος 𐅇Χ𐅅ΗƷƷƷCCCC . . . .
. . . . λ. . . . . π[ὰρ τὼγ] Καλλικράτεος ΧΧΗ . . . .
. . . . δέ[ρ]ματος CCCC—I, χ. α . ἀπὸ τῶν τ . . . .
. . . . ν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐς Πραμερίαν . . . .
. . . . Δαμοφάνεος ἐ[ς] τὰν ἀνοικοδομίαν τᾶς ἐν . . . .
. . . . μ. . . α . ων λίθων πὰ[ρ] Δίωνος 𐅄, ἐπὶ τ . . . .
. . . . [τι]μὰ ἐπὶ τᾷ τομᾷ τοῦ στυλοβάτα παρα . . . .
. . . . πὰρ Ἐχεσθένεος ƷƷƷ, ποὶ ξύ[λα] . . . .
. . . . δος πὰρ Πειθάνδρου ΓCCC—
. . . . CCCC . . OO . . . .
. . . . [ἐ]φό[δ]ιον καὶ ναῦσθλον Φιλίσκ[ῳ] . . . .
. . . . [ἐ]φόδ[ιον] ƷƷƷƷ . θυματο . . . .
. . . . [τ]ὰν ὁδὸν τὰν εὐθεῖαν τὰν ἀπ[ὸ] . . . .
. . . . [ἀπὸ τᾶν ἐπικαπ]ίδων τᾶν Διον[υσίου] . . . .
. . . . δαμ. . . . . . χωρίου πὰ[ρ] . . . .
. . . . Φαλακρίῳ ΓCC, πορίου Φαλακρίῳ 𐅄Ʒ . . απου ὑπὲ[ρ] . . . .
. . . . [Π]ει[θ]άνδρῳ 𐅄ƷƷCC, τοίχου ἐργασίας ἀπ[ὸ] . . . .
. . . . τοίχου ἐργασίας τοῦ ἐν τᾷ ἐπι . αμιδι τᾷ σ . . . .
. . . . Δαμοφάνει 𐅄ƷƷƷƷ, ἐς Ἑρμιό[ναν] . . . .
. . . . διορθ[ώσιος] τῶμ πὰρ τὸν Ἀγυῆ ἔς τε ποὶ τὰ Φαλακ[ρίου] . . . .
. . . . [τ]οῦ ἐπ' ἀριστερ[ὰ] τοίχου τοῦ λιθίνου Ἐχεσθένει 𐅅Η . . . .
. . . . [Δαμοφ]ά[ν]ει 𐅅ΗƷƷƷCCC, πλίνθων [μ]υριᾶν ὁλκᾶς καὶ ἀποσ[εγάσσιος] . . . .

. . . . [πλίνθω]ν χιλιᾶν ὁλκᾶς καὶ ἀποστεγάσσιος Λιμναίῳ ΓCC . . . .
. . . . ἀ[π]οστεγάσσιος τῶν τοίχων τῶν λιθίνων πρ . . . .
. . . . ς Ἐχεσθένει ΓCCC, τοῦ [χ]όου τοῦ ἐπὶ τὰν ἱμασσιὰν Παντ . . . .
. . . . τελφ ἐς Κόρινθον ποὶ τὸν ναύκλαρον. ἐξ ΓCC—I, ἐς Μέγ[αρα] . . . .
. . . . [τ]ᾶς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀγυέως ἔς τε ποὶ τὸ ἱαρὸν ἐργασίας Δαμ . . . .
. . . . CCC . αν . . . . . ἐς τὰν ὁδὸν τὰν πὰρ τὰς ἐπικαπίδας . . . .
. . . . [τὰν] παλαιὰν ὁδόν, ἃ συνεχώθη ἐποικοδομήσιος Ἐχεσθένει ⊟C . . . .
. . . . [Δ]αμοφάνει 𐅄ƷƷƷΓCCCΞ, ὑπὲρ τῶμ Φαλακρίου τὰν ὁδὸν ἐ . . . .
. . . . [τ]ῶν Θερσάνδρου . . . . ιωνι ΓCCCIOO, ὁδοῦ ἐργασίας ἐκ κιο . . . .
. . . . [τ]ῶγ χωρίων τῶμ Πυθοδώρου ᾧ οἱ λίθοι ἔτμηθεν, Θεοδώρ[ῳ] . . . .
. . [ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν, οἳ] εἰργά[ζ]οντο τὰν ὁδόν, ἐς σῖτον Ἑλλωτίῳ ƷƷƷ, ὁδοῦ ἐρ[γασίας ἀπὸ] . . . .
. . . . CCC . . ., ὁδοῦ ἐργασίας ἀπὸ Ψίφας Θεσσαλίωνι CC . . I, ὑποδ[ομᾶς] . . . .
. . . . [Ἐχεσ]θένει . ⊟𐅄ƷCCC, χοεύσαντι τὰ ὑπὲρ τᾶς ὑποδομᾶς Κλ[εισθένει] . . . .
. . . . νας ἐπεξορυχθείσας ὑποικοδομήσαντι τὰ θεμέλια Ἐχε[σθένει] . . . .
. . . . ἀπὸ τῶν Θεογνήτου πὰρ τὸ Θερσάνδρου ἐργασίας Ἐχεσθένει . . . .
. . . . τοις πὰρ τὰν ὁδὸν τιμά . . . . C . ., τοίχων λιθίνων ἀποθρι[γκώσιος] . . . .
. . . . [σκάπ]ετον τῶν τοίχων τῶν λιθίνων ἐργασίας Φίλωνι 𐅄ƷƷƷΓΞΞICCO . . . .
. . . . τοῦ ναοῦ ὀρύξιος Ἐχεσθένει ⊟⊟⊟⊟ƷƷƷ, αὐλῶν ἑρμάσσιος . . . .
. . . . ἴδος ἐς τὸς αὐλὸς τιμὰ Κλεισθένει CCC, αὐλῶν ὧμ ποτέδει ο . . . .
. . . . [ἐ]κ τοῦ δαπέδου κάτωθε ᾠκοδομήθη καὶ τᾶς πυαλίδος περὶ τὸ . . . .
. . . . αν ἀποστομώσιος πέντε Ἐχεσθένει ƷƷƷƷCCCC, ἀποφορήσι[ος] . . . .
. . . . τὸ ἔμπροσθε τοῦ ναοῦ Μελανθίῳ ⊟𐅄Ʒ, τοῦ δὲ ὄπισθε τοῦ να[οῦ] . . . .
. . . . CCCC, τὰς ζωρύας τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ παρταμόντι καὶ τὰγ γᾶν . . . .
. . . . αν Μελανθίῳ ⊟[⊟]𐅄CCΞ, σκαπέτου ὑπὸ τᾶν ζωρυᾶν ὀρύξιος . . . .

.................ζωρύας ὡς τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν ναὸν μὴ ῥέῃ Μελανθίῳ ΔΔΔΔ..................
.................ον Ἐχεσθένει ΓC, λευχώματος τᾷ συγγρόφοι(?) Μενεκρ[άτει]................
.....................οι ἒν ἐφόδιον καὶ ναῦσθλον Δαμοφάντῳ Δ, σκαπέ[του]....................
...............[ποτέ]δει ὁ ναὸς Μελανθίῳ Η Η Η ΠΔΔΔΔΓCC, ἐπορύξιος.......................
..................Ἑρμαίῳ ΠΓCC=O, ἐργώναις τομᾶς τοῦ στρώμα[τος].....................
.....................[χι]λίων διακατίων ἑξήκοντα ἑπτὰ Δίωνι, Θεοδώ[ρῳ]............................
...................[χιλίω]ν ἑκατὸν τεταράκοντα πέντε Κλ[εισθένει]......................... sic
............................μ.ν πεντήκοντα τρῖς ἐπ...
.............................τριακατίων ἐνενήκον[τα]...
................................νι ΠΔΔΔΔΓ...
..................................νι Π...
..................................ιαχα...

Post alios edidit Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 157 *a* (Explic. p. 69). — Titulus continet rationem pecuniae consumptae in aedificando templo quodam et corrigendis viis, quae ad eum locum tendebant. Notae numerorum hae sunt:

Χ (with Π) = 1000	Χ = 1000	Ι = obolus
Π (with Η) = 500	Η = 100	Ο = chalcus
Π (with Δ) = 50	Δ = 10	
Γ = 5	C = 1	

9 ποί: eadem forma huius praepositionis exstare videtur in titulo Hermionensi Le Bas Voy. arch. II n. 159*h*, 19. — 26 ἱμασσιάν: idem esse atque αἱμασιάν putat Foucart. — 27 ΚΟΡΙΓΘΟΝ. — 39 ἀποθρι[γκώσιος]: suppl. Bursian Rhein. Mus. XI (1857) p. 321. — 46 ζωρύας: vivum flumen significare putat Foucart. — 50 ἒν: dubium; sed noli de ἐν praepositione cogitare; nam ἐς c. acc. legitur vv. 27. 29. 34. 42.

66 [= 20] Aeginae in muro ecclesiae Ἁγίου Ἀσωμάτου.

Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθεκε, | Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αὐτῷ · |
πατρὶ δὲ τῷ τένο Δαμο|φόον ὄνυμα.

CIG. 2138 *d*. IGA. 354.

---

67 Tituli sepulcrales.

1 Ἀριστολαΐδα. — CIG. 2140 a^7. IGA. 357.

2 Ἐγδέλ|ο τόδε | σᾶμα. — CIG. 2140 a^6. IGA. 356.

3 Σομέδεός | ἐμι. — IGA. 358.

---

68 Duo fragmenta marmoris albi Olympiae a. 1878 reperta.

Γλαυκίας Αἰγινάτας ἐ[π]οίεσε.

IGA. 359. — Cf. Pausan. VI 9, 4 sq.

---

69 Aeginae.

Μὲ ἐκ τᾶς οδõ. |
[Τόν]δ' Ἅβον λίθον | [ἔ]στασε σσκοπὸν ἀγ[ρõ, ὁδῖτα?].

IGA. 360.

2 ΛΗΑΒΟΝ. — 3 [ἔ]στασες σκοπόν scripsit Roehl, qui putat ν paragogicum assimilatione in σ mutatum esse. [ἔ]στασ' ἐς σκοπὸν Meister Jahrb. Phil. Paed. 1882 p. 525. σσκοπὸν fortasse defenditur eo, quod est in titulo Boeotico n. 295, 62 sqq. τὰ ππάματα.

---

70 [= 21] Aeginae in sepulcro.

a. c

Σκυθίνου | Θεογένιο[ς]. |

b

Μ*ὴ ἄνοιγε · | οὐ γὰρ μ|ὴ συνείκη | τῷ ἄλλον
τινὰ | κατθέντι ἐς τ[αύ]ταν || τὰν σορόν · αἰ
δὲ μή, αὔταυτον | αἰτιάση.

CIG. 2140 *b*. Le Bas Voy. arch. II n. 1708.

b 1 N litera deleta. — 2 συνείκη: Hesychius: συνείκει· συμφέρει. Cf. Ahrens Dial. II 344.

IV. Tituli Corinthii, coloniarum Corinthiarum, Sicyonii.

A Corinthiis Corcyraeorum et Syracusanorum civitates conditas esse cum alii dicunt tum Thucydides I 25. VI 3. De Leucade aliisque Corinthiorum coloniis agit Strabo X p. 452. Acras a Syracusanis conditas esse dicit Thucydides VI 5.

1. Tituli Corinthii.

71 [= 22] Lapis a. 1874 repertus in agro prope Acrocorinthum.

ΔϜε(ι)νία τόδε [σᾶμα], τὸν ὄλεσε πόντος ἀναι[δές].

Lolling, Mitteil. arch. Inst. I (1876) p. 40 sqq. IGA. 15. — Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

---

72 In Corinthiaca prope Oenoam veterem.

Κλε(ι)τόλας.

IGA. 16. — Literae a dextra ad sinistram spectant.

---

73 In vase fictili reperto in sepulcro rupi inciso prope Corinthum.

Ἀγαμέμνον, Αλχά, Δορίμαχος, Σάκις,
Ἀνδρύτας, Πάϙον, Φίλον, Θέρσανδρος.

CIG. 7. Sunt nomina diversis figuris imaginis subscripta; aetatem sexto seculo inferiorem esse non posse demonstravit Kirchhoff Alph.[3] p. 94 sq.

---

74 In vase Cervetris reperto.

ϝιϙ́, ϙυλατο.α, Ἀλαθϙ́, ϝιϙ́, Κλε..., Διϙ́.

Conze, Annal. dell. Inst. 36 (1864) tav. OP. — Singula nomina adscripta sunt figuris feminarum mortuum quendam in toro deponentium. Literatura est seculi a. Chr. sexti.

---

75 In cratere prope Capuam reperto.

Πολύδας, Ἀντιφάτας, Πολύφας,
Εὔδορος, Πάντιππος, Πολύδορος.

CIG. 7373 literis minusculis. Kirchhoff Alph.[3] 89 hanc inscriptionem et eas quae sequuntur inter exempla literaturae Corinthiacae retulit.

---

76 In vase Caerete reperto.

Πολύφαμος, ϝιον, ϝιον, ϝιον, Δίον, Χάρον, Πολύστρατος, ϙόραξ.

CIG. 7374 literis minusculis. Cf. Kirchhoff Alph.[3] 89. — In vase picta est venatio apri; venatores sunt octo, quorum tribus subscriptum est ϝιον.

---

77 In vase prope Caere reperto.

Αἴϝας, Ἕκτορ, Αἰνέας.

CIG. 7377 literis minusculis. Cf. Kirchhoff Alph.[3] 89.

---

78 In cratere prope Caere reperto.

Πρίαμος, ϝεκάβα, (ʽ)Ἕκτορ, Αἰνϙ́, Κιανίς,
ϙόραξς, Ἱππόμαχος, Κεβριόνας, Ξάνθος,
Δαΐφοβος, Πολυξένα, Κασάνδρα.

CIG. 7379. Annali dell' Inst. 1855 tav. XX. Cf. Kirchhoff Alph.[3] 89. — In Cassandrae nomine secunda litera male scripta est, ita ut E esse videatur.

---

79 In lecytho Carysti in insula Euboea reperta.

Ἱπποϊάτας, Ἱππόστροφος.

CIG. 7380 *b* literis minusculis. Cf. Kirchhoff Alph.[3] 89.

---

80 In vase Corinthio, quod ubi repertum sit nescitur.

Παλαμέδες, Νέστορ, Προτεσίλας, Πόδαργος, Πάτροκλος, Βάλιος, Ἀχιλλεύς, Ὀρίϝον, Χσάνθος, [Ἑ]Εκτο[ρ], Ἀέθον, Μέμν[ον]. Χάρες μ' ἔγραψε.

De Witte, Arch. Zeit. 1864 p. 153 sqq. Mixta sunt nomina virorum et equorum. Heydemann Rhein. Mus. 36 (1881) p. 617 dicit Hercherum se docuisse Orionem vitio scriptum esse pro Arione, quod nomen equi sit apud Homerum Ψ 346.

---

81 Testae Corinthi prope arcem repertae.

1 (1) *a* ...ἀνέθεκε τῷ Ποτε(ι)δᾶνι. — *b* Τιμον[ίδας] | ἔγραψε Βία.

2 (3) Ἀ(μ)φιτρε(ί)ταν ϝιό[λας].

3 (4) [Σθ]ένελος, Ἀθανα(ί)α.

4 (5) Περαε(ι)όθεν ἵϙομες. — *e* vocalis in prima syllaba per B, in tertia per E scripta est; quarum literarum priorem ε et η, alteram ει significare docuit Kirchhoff Alph.[3] 90. Sed non prorsus desunt exempla diversae rationis scribendi: IGA. 20, 110. 112. Itaque fortasse Πε(ι)ραε(ι)όθεν legendum est, cum talis sit forma usitata huius nominis.

5 (6) [Π]οτε(ι)δᾶνός ε(ἶ)μ' ἄϙοιτις.

6 (7) Σιμίον μ' ἀνέθεκε Ποτε(ι)δάϝον[ι ϝάνακτι].

7 (8) ..ον μ' ἀνέθ[ε]κε Ποτε(ι)δᾶνι ϝάν[ακτι]. [Ἀμφιτ]ρίτα.

8 (12) [Ποτ]ε(ι)δάϝονι ϝάνακτι.

9 (36 *a*) Μιδονίδας ἔγραφσε κἀνέθεκε. — Literae correctae sunt ⊦, N.

10 (40) Ξενϝοκλῆ[ς].

11 (45) [Ἀχ]ιλ(λ)εύς. Λύσιπ(π)ος.

12 (47) ϙυλοίδας μ' ἀνέθεκε. — Literae a dextra ad sinistram spectant.

13 (50) Πυρϝός. Ταχυδρό[μος]. — Nomina equis adscripta.

14 (59 *a*) Ὀνύμον.

15 (61) Ἀπὸ Διϝό[ς].

16 (62) . . . δϙ χαρίεσ(σ)α[ν ἀ]φορμάν. — Literae βουστροφηδὸν positae.

17 (63) . . . ς· τὺ δὲ δὸς χαρίεσ(σ)αν. . .

18 (71) [Ἀ]μφιτρίτ[α].

19 (108 *a*) . . . [ἐπ]αγγείλας· τὺ δέ δὸ[ς χα]ρίεσ(σ)αν ἀμοιϝάν.

Roehl IGA. 20.

---

2. Tituli Corcyraei, Leucadii, Syracusani aliarumque coloniarum Corinthiarum.

82 Fragmentum Corcyrae repertum.

[Σᾶμ' Ἐχετ]ίμου ματρὸς ἐγὸ ἕστα[κ] | ἐπὶ τύμϙ
Πο(υ)λυνόϝας· σ[τοναχὰ δ' υἱῷ κατελεί]πετο ματρ[ός].

CIG. 20. Kaibel Epigr. Gr. 181 *a*. Roehl IGA. 340. — Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

---

83 [= 24] Corcyrae in sepulcro vetusto.

Υἱοῦ Τλασίαϝο Μενεκράτεος τόδε σᾶ|μα,
Οἰανθέος γενεάν· τόδε δ' αὐτῷ | δᾶμος ἐποίει.

Ἒς γὰρ πρόξενϝος δάμ|ου φίλος· ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ὄλετο, δαμοσίον δ|ὲ̣ κα̣φὸν ῥό[θιον τὸν ἔθαψε].
Πραξιμένες δ' αὐ|τῷ γ[αία]ς ἀπὸ πατρίδος ἐνθὸν
σὺν δάμ[ο]ι τόδε σᾶμα κασιγνέτοιο πονέθε.

IGA. 342. Kaibel Epigr. Gr. 179. Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

1 Τλασίαϝο: ϝ literam insertam esse a poeta Dorico sermonem epicum imitante exposuit Blass Misc. epigr. p. 131. Cf. ἰλέϝο[ι] n. 14. — 4 versum coniectura explevit Roehl.

---

84 [= 23] Corcyrae in sepulcro vetusto.

Σᾶμα τόδε Ἀρνιάδα· χαροπὸς τόνδ' ὄλε|σεν Ἄρες
βαρνάμενον παρὰ ναυσ|ὶν ἐπ' Ἀράθθοιο ῥοϝαῖσι
πολλὸ|ν ἀριστεύ*οντα κατὰ στονόϝεσ(σ)αν ἀϝυτάν.

Kaibel Epigr. Gr. 180. Roehl IGA. 343. Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

2 βαρνάμενον: βαρνάμενος n. 91. βαρνάμενοι etiam in epigrammate Attico (a. 408) Herm. 17 (1882) p. 626. — 3 ῥοϝαῖσι: hoc uno loco PH literae scriptae sunt. — 4 ἀριστεύ*οντα: T litera deleta; ἀριστεύϝοντα Kaibel. Cf. Blass Ausspr. 65.

---

85 [= 25] Fragmentum stelae sepulcralis Corcyrae repertum.

Στάλα Ξενϝάρεος τοῦ Μεῖξιός εἰμ' ἐπὶ τύμῳ.

Kaibel Epigr. Gr. 181. Roehl IGA. 344. — Literae a dextra ad sinistram spectant.

Μεῖξιος: Μέγαρεῖ n. 109. Cf. Blass Ausspr. 73.

---

86 Terminus in Corcyra repertus.

Λεξειάτας.

IGA. 345. — Literae a dextra ad sinistram spectant.

---

87 [= 26] Terminus repertus in palaeopoli Corcyrae, nunc ibidem in museo collegii.

῞ΟρϜος ἱαρὸς
τᾶς Ἀκρίας.

IGA. 346. — Pars H literae ante ΟρϜος exstat.

---

88 [= 27] Terminus repertus Corcyrae in palaeopoli.

῞Ορβος | ἱαροῦ κ|αὶ ὁσίου.

CIG. 1909. Wachsmuth, Rh. Mus. 18, p. 577.

---

89 [= 28] Tabula aenea Corcyrae reperta, deinde cum collectione Woodhouse equitis Londinum translata.

Πρύτανις Στράτων, | μεὶς Ψυδρεύς, ἀμέρα τε|τάρτα ἐπὶ δέκα, προστάτας | Γνάθιος Σωκράτευς. || Πρόξενον ποεῖ ἁ ἁλία | Διονύσιον Φρυνίχου | Ἀθηναῖον, αὐτὸν καὶ | ἐκγόνους· δίδωτι δὲ καὶ | γᾶς καὶ οἰκίας ἔμπασιν. || Τὰν δὲ προξενίαν γράψαν|τας εἰς χαλκὸν ἀνθέμεν, | εἴ κα προβούλοις καὶ προ|δίκοις δοκῇ καλῶς ἔχειν. |
Διονύσιον || Φρυνίχου | Ἀθηναῖον.

W. Vischer, Epigraph. u. arch. Beitr. aus Griechld., p. 7 sqq. = Kleine Schriften II p. 13 n. 22. — Quarto a. Chr. seculo hoc decretum tribuit.

---

90 [= 29] Corcyrae in museo Francisci Prossalendi, in tabula aerea. Boeckh.

Ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ πρό|ξενον εἶμεν τᾶς | πόλιος τῶν Κορκυ|ραίων Φιλιστίωνα || Θευδώρου Λοκρόν, αὐ|τὸν καὶ ἐκγόνους· εἶ|μεν δὲ αὐτοῖς γᾶς | καὶ οἰκίας ἔγκτασιν | καὶ τὰ ἄλλα τίμια, ὅ||σα καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐερ|γέταις γέγραπται. | Τὰν δὲ προξενίαν | γράψαντας εἰς χάλ||κωμα ἀναθέμεν, ὁ|πεῖ κα δοκῇ προβού|λοις προδίκοις | καλῶς ἔχειν· τὸν | δὲ ταμίαν δόμεν || τὸ γενόμενον ἀνάλωμα. |
Φιλιστίωνα Θευ|δώρου Λοκρόν.

CIG. 1844. Hoc decretum et tria simillima n. 1841. 1842. 1843 Boeckhius circa Ol. 140 scripta esse putat.

15 sq. ὀπεῖ: cf. Ahrens Dial. II 362.

---

91 [= 97] ʿTitulus in Acarnania septentrionali loco incerto repertus.

Προκλείδας τόδε σᾶμα κεκλ|έσεται ἐνγὺς (ʽ)οδοῖο, |
ὃς περὶ τᾶς (ʽ)αυτο(ῦ) γᾶς | θάνε βαρνάμενος.

CIG. 1794*h*. IGA. 329. Kaibel Epigr. Gr. 182. — Titulum ex colonia aliqua Corinthiorum oriundum esse literatura docet. Kirchhoff Alph.[3] 95 eum Anactorio oppido tribuit.

1 ΙΟΛΒ. — 2 ΒΣΒΙΑΙ. — 4 ΜΑΒΝ-, βαρνάμενος: cf. n. 84.

---

92 In insula Leucade.

Μικύθας.

IGA. 338. Kirchhoff Alph.[3] 95.

---

93 Dodonae in margine vasis aenei.

Φιλοκλε(ί)δα(ς ʽ)ο Δαμοφίλου Λευκάδιος Δὶ Ναΐῳ.

Carapanos Dodone IV, 2 (p. 40) = tab. 23 n. 1. Roehl IGA. 339.

---

94 Syracusis in insula Ortygia ad templum, quod antea putabatur esse Dianae.

Κλεομέ[ν]ες ἐποίεσε [τ]ὀπ|έλ(λ)ονι,
ὁ(ῦ) κ[ίβδ]ε[λ]α [ἴ]ε[ι χρ]ε̄σι[ν λ]ε[τ]ὰ κα[τὰ] ϝέργ[α].

Ita Roehl IGA. 509. Affert glossam Hesychii λητή· ἱέρεια.

---

95 [= 31] Galea aenea a. 1817 inter rudera Olympiae reperta.

ʽΙάρον ὁ Δεινομένεος
καὶ τοὶ Συρακόσιοι
τῷ Δὶ Τυρ(ρ)άν' ἀπὸ Κύμας.

CIG. 16. IGA. 510. Kaibel Epigr. Gr. 745. — Galea dedicata est a. 473 Tyrrhenis apud Cumas victis.

Versibus 2 et 3 hexametrum effici putat Roehl.

---

96 Inter sepulcra prope ruinas Acrarum.

[Λ]ῦσις ὁ Χιμάρου.

CIG. 5458. IGA. 507. — TIMADOV.

---

97 Acris in Sicilia.

Σοϙϙ́.

CIG. 5435. IGA. 508.

---

3. Tituli Sicyonii.

98 Mucro Olympiae a. 1878 repertus.

Σεκυον[ίον].

IGA. 17. 27 *a*. — Σεκυών scriptum reperitur etiam in nummis apud Mionnetum Suppl. IV p. 161.

---

99 Titulus repertus Melitaeae in oppido Thessaliae.

Ἀλκιμάχου
[Σ]εκυόναθεν.

Dittenberger Herm. 13 p. 396. Kirchhoff Alph.[3] 138. Roehl IGA. 326. — Literatura in hoc titulo non est Sicyonia; itaque Thessaliae eum tribuerunt Kirchhoff et Roehl.

V. Tituli Megarici
cum Selinuntiis et Byzantio.

Selinuntem a Megarensibus Hyblaeis conditam esse narrat Thucydides VI 4, Byzantium a Megarensibus Scymnus 715 sqq. et Stephanus Byzantius s. v.

Quod in dialecto Megarica ου (et ει) scripsi ex consuetudine Doridis mitioris, eius rei argumenta exposui in Philol. Anzeiger XIII (1883) p. 653. Eadem est sententia Eug. Schneideri, De dialecto Megarica, Gissae 1882, p. 57 sqq.

1. Tituli Megarici.

100 In lapide rudi in Megaride reperto.

Ἀπόλ(λ)ονος
Λυκείο(υ)

IGA. 11. — Titulum Corinthium esse putat Fick, Gött. gel. Anz. 1883 p. 116.

---

101 In vetere ecclesia inter Eleusina et Megara.

Σᾶμα τόδε Ὑψικλέος | Μεγαρε̃ς τόνδε [ἐνθάδ' ἔθαψαν].

Lenormant Rhein. Mus. 1866 p. 390 n. 230. Roehl IGA. 14. Cf. Kirchhoff Alph.[3] 99.

---

102 Megaris.

. . . κος Νίκωνος Ἀρτάμιτι.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 24*a* (Explic. p. 11).

---

103 Lapis Spartae repertus.

Χαῖρις | Θεγείτου | Μεγα[ρ]εύ[ς].

Roehl, Mitteil. arch. Inst. I (1876) p. 234 n. 7. Literas dicit esse quarti seculi.

2 Θεγείτου: ο vocalis in nominibus a Θεο– incipientibus omissae plura exempla cum in aliis titulis tum in Megaricis qui sequuntur reperies.

---

104 [= 34] Titulus Megaris Athenas translatus.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. Ἐπὶ γραμμ[ατ]έω[ς] . . . ., | ἐπὶ δὲ βασιλέως ἐν Αἰγοσθ[ένοις Ἡρά]κωνος, μηνὸς τρίτου, συναρχ[ίαι προ]–

εβουλεύσαντο ποτὶ τὰν βου[λὰν] || καὶ τὸν δᾶμον· ἐπειδὴ Ἀπολ[λόδω]|ρος Ἀλκιμάχου Μεγαρεὺς εὔ[νους] | ἐὼν διατελεῖ τῷ δάμῳ τ[ῷ Αἰ]|γοσθενιτᾶν καὶ χρείας παρέ[χεται] | καὶ κοινᾷ καὶ καθ' ἰδίαν τοῖς δε[ομέ]|νοις τῶν πολιτᾶν, ἀεί τινος ἀ[γαθοῦ | π]α[ραίτι]ος γενόμενος· ἀγαθᾷ τύχ[ᾳ δεδό]|χθαι τᾷ [βουλᾷ κα]ὶ τῷ δάμῳ, πρό[ξε]|νον εἶμεν αὐτὸν καὶ [ἐκ]γόν[ους] | τᾶς πόλιος Αἰγοσθενιτᾶν· εἶ[μεν δὲ] || αὐτῷ ἔγκτησιν γᾶς καὶ οἰκία[ς καὶ] | τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλ[οις] | π[ρ]οξένοις ὁ [νό]μο[ς] κε[λ]εύει· εἶμε[ν δὲ] | αὐτῷ καὶ ἐπιμομίαν· ἐπεὶ δέ κα [δό]|ξη, ἀναγραψάντω οἱ δ[αμ]ιοργοὶ εἰ[ς στά]|λαν λιθίναν ἐν τῷ ἱ[ερῷ] τοῦ Με[λάμ]|ποδος· δίδοσθαι δὲ [καὶ] μερίδα α[ὐτῷ ἐ]|κ τῶν Μελαμποδείων, καὶ καλ[έσαι] | αὐτὸν εἰς προεδρίαν καθάπερ [καὶ | το]ὺς ἄλλους προξένους.

Welcker, Kleine Schriften III p. 242 sqq. Le Bas, Voy. arch. II, n. 12 (Explic. p. 6). — Titulum esse prioris partis seculi 3, quo tempore Megara cum foedere Achaico coniuncta essent, demonstravit Foucart apud Lebasium l. l. Decreta Aegosthenitarum aetatis posterioris partim dialecto Boeotica scripta sunt.
19 init. ΞΗ.

---

105 Megaris in muro Olympiei.

Ἐπὶ βασιλέος Διογένεος, ἐγραμμά|τευε βουλᾷ καὶ δάμῳ Ἕλιξος Εὐ|[δά]μου, ἐστρατάγουν Παγχάρης Δι|οδώρου, Ἔριμνος Θεμνάστου, Εὔφαμος || Εὐκλείωνος, Τεισίων Ἀμφία, Μέγυλ|λος Σιλανοῦ· ἔδοξε βουλᾷ καὶ δάμῳ· | ἐπειδὴ Ἱππίας Περικλέος Ἀχαρνὰν | ἐξ Ἀσταχῶν διατελεῖ εὔνους ἐὼν | τῷ δάμῳ τῷ Μεγαρέωγ καὶ χρείας || ἀεὶ τῷ δεομένῳ τῶμ πολιτᾶν παρέχ[ε]|ται φιλοτίμως, ἀγαθᾷ τύχᾳ· πρόξενον | εἶμεν αὐτὸγ καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος | τᾶς Μεγαρέωγ καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ· ἀγ|γραψάτω δὲ τὸ δόγμα τόδε ὁ γραμματεὺς || τοῦ δάμου εἰς στάλαγ καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ | Ὀλυμπιεῖον.

Le Bas, Voy. arch. II n. 27 et Explic. p. 15. — Titulus est seculi a. Chr. tertii. Similes complures eodem loco editi sunt, e quibus cum non multum de dialecto disci possit, paucos in hunc delectum recepi.

106 Megaris in muro Olympiei.

Ἐπειδὴ Ἀγαθοκλῆς Ἀρχιδάμου | Βοιώτιος εὔνους ἐὼν διατελεῖ | καὶ εὐεργέτας τοῦ δάμου τοῦ | Μεγαρέων, ἀγαθᾷ τύχᾳ δε-δό|χθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ· | πρόξενον αὐτὸν εἶμεγ καὶ ἐκ|γόνους αὐτοῦ τᾶς πόλιος τᾶς | Μεγαρέωγ κὰτ τὸν νόμον· εἶμεν | δὲ αὐτῷ καὶ οἰκίας ἔμπασιν || καὶ προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶ|σιν οἷς ἁ πόλις τίθητι· ἀγγραψά|τω δὲ τὸ δόγμα τόδε ὁ γραμμα|τεὺς τοῦ δάμου ἐν στάλᾳ λιθί|νᾳ καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον. || Βασιλεὺς Πασιάδας· ἐστρατά|γουν Διο-νύσιος Πυρρίδα, Δαμέ|ας Ματροκλέος, Ἀντίφιλος Σμά|χου, Μνασίθεος Πασίωνος, Ἑρχίω[ν] | Τέλητος· γραμματεὺς βου-λᾶς || καὶ δάμου Ἵππων Παγχάρεος.

Le Bas, Voy. arch. II n. 29 et Explic. p. 16. — Titulus est tertii a. Chr. seculi.

---

107 Megaris in domo privata prope Olympieum.

Ἐπειδ[ὴ] Ἑρμῶναξ Ἑρμογένεος Τροζάνιος διατελεῖ εὔ|νους ἐὼν τῷ δάμῳ τῷ Μεγαρέων, ἀγαθᾷ τύχᾳ δε|δόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ· πρόξενον εἶμεν | καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος τᾶς Μεγαρέων καὶ ἐκ|γόνους αὐτοῦ· εἶμεν δὲ αὐτῷ καὶ ἀτέλειαγ καὶ | ἀσυλίαγ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ κατὰ θάλασσαν | καὶ πολέμου καὶ εἰράνας καὶ οἰκίας ἔμπασιν· | ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ δόγμα τὸγ γραμματέα τοῦ | δάμου ἐν στάλᾳ καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμ-πιεῖ[ον]. || Βασιλεὺς Θεόμαντος· ἐστρατάγουν Φωκῖνος Εὐ|άλκου, Ἀριστότιμος Μενεκράτεος, Δαμοτέλης | Δαμέα, Θέδωρος Παγχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξιος, | Τίμων Ἀγάθωνος· γραμ-ματεὺς βουλᾶς καὶ δά|μου Πασίων Δωροθέου.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 33 *a* (Explic. p. 18).

1 Τροζάνιος: Foucart l. l. exemplis collectis demonstravit Τροζάν, Τροζάνιος formas primigenias huius nominis fuisse. Cf. n. 12, 13.

---

108 Megaris in domo privata.

Συναρχίαι προεβουλεύσαντο ποτί τε τοὺς αἰσιμνάτα[ς καὶ | τὰν] βουλὰν καὶ τὸν δᾶμον· ἐπειδὴ Ἱκέσιος Μητροδ[ώ|ρου]

Ἐφέσιος ὁ καταταθεὶς ἐπ' Αἰγίνας ὑπ[ὸ | τοῦ βασ]ιλέος Εὐ-
μένεος διατελεῖ τὰν πᾶσαν σ[πουδ]ὰν || [ποιούμενος] τοῦ δάμου
το[ῦ] Μ[ε]γαρέων, [ο]ὐθὲν [ἐλλείπων] | ....τω.........

Vischer Epigraph. u. arch. Beitr. aus Griechld. n. 47 (Kleine Schriften II p. 64 sqq.). **Foucart** apud **Le Bas**, Voy. arch. II n. 35*a* (Explic. p. 25).

1 αἰσιμνάτα[ς]: cf. αἰσιμνά[τ]ας in titulo Selinuntio n. 109 *a. b*, 6; αἰσιμνῶντες in titulo Chalcedonio CIG. 3794. — 2 ΕΠΕΙΔΕ. — 4 Εὐμένεος: Eumenes II regnavit aa. 197—159 a. Chr.

---

2. Tituli Selinuntii et Byzantius.

109 Fragmenta laminae aeneae Olympiae reperta.

a. b

[Μέ]γαρίδος..........[α]ἴ τί κ[α].....| λεο.....[κα]ρπευέ-
σθο...|....μεστοι.....[ο]μιέσθο [?ἀ|λ]λὰ δα.....ομιέσθο,
αἰ...||...[χρέ]ματα δαμε[υέτο.....ὁ] | αἰσιμνά[τ]ας hόπε[ρ
κα μὲ ἐ?]....ἱαρὸν κὰ(τ) [τὸν νόμον]...|...μενοι ἐχον.....
έτο ἐκ [τ]ᾶς νᾶς ἐς.....[τ]ίσις ἔστο αὐ[τά]...|...α φεύγον...
[ἐν Σ]ελινόεντ||ι Ϝοικε̃ ἐλ....[Μέγαρ]εὺς μὲ παϜ(?)...|...
[τὰ] χρέματα το...ι ἀνίτο σὺν | τε̃ι Μέγα[ρεῖ.....τεισ]άντο
τοὶ ὑ[ιοί(?) an Ὑ[βλαῖοι?]...|...δυοδέκατος.....|......
[τ]οὶ παῖδες...||...τοὶ παῖ[δες]...|...[α]ἶσχρόν.

d—f

......ον [ἑ]κατέ|ρϙ ἀπο[γραφά?.......|....τ]ὰ χρ[έματα
τἐπιβά(λ)λ]ο[ντα αὐτοῖς ἐπεί κα ὁ] π[ατ]ὲρ ἀποθάνε̨, αἴ κα
λο̃ντι ἀπο[δ]όσθαι, οὐ Φολυ[έσ]||θον. Τοὶ δὲ πρόσθε ἔφευγον
το̃ν γραμ(μ)άτον [τ]ο̃ν π[ερὶ......καὶ πε]ρὶ κρ....[καὶ περ]ὶ
ἀνο[σ|ίο]ν καὶ [περὶ κιξαλ]λα̃ν(?) [καὶ περὶ......] μόον, τοῦτοι
οὐκ ἐνόρκιοι, οὔτ' αὐτοὶ οὔτε τοὶ σὺ[ν τ|ού]τοις φυγόντες.
Τὸ δὲ Ϝέ[τ]ος ἄρχει ἁλυμπιὰς '[ᾷ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]...ς,
Ἐπα-[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]-οκρά[τ|ε]ος τὸ[ν ἀγο̃να ἐθέσ]θαν [ἐν
Ὀλυμπίᾳ].

IGA. 514. — Titulus aut a Selinuntiis aut a Megarensibus positus esse putandus est. Scriptus est βουστροφηδόν. Continebat

»pactionem iureiurando firmatam de bonis eorum, qui exules Megaris Selinuntem transmigraverant«. Roehl.

a. *b* 5 ƎꟼOII. — 8 νᾶς: dubitanter scripsit Roehl afferens Hesychii glossam νῆς· τὸ ἕνης, ὅπερ ἐστὶν εἰς τρίτην· Δωριεῖς δὲ νᾶς λέγουσι. — 12 Μέγα[ρεῖ]: cf. Μεῖξιος n. 85. Blass Musspr. 73. — *d*—*f* 4 ΛONII. — 5 IOIϺOϘ.

---

110 Fragmenta reperta Selinunte inter rudera templi Apollinis.

[Δι]ὰ το(ὺ)ς θεο(ὺ)ς το(ύ)[σ]δε νικῶντι τοὶ Σελινο(ύ)ν[τιοι· | δι]ὰ τὸν Δία νικῶμες καὶ διὰ τὸν Φόβον [καὶ] | δ[ιὰ] Ἑρακλέα κ[α]ὶ δι' Ἀπόλλονα καὶ διὰ Π[οτ]ε[ιδᾶ]να καὶ δι[ὰ] Τυνδαρίδας καὶ δι' Ἀθ[α]||ν[ά]αν καὶ διὰ Μαλοφόρον καὶ διὰ Πασι[κ]||ρά[τ]ειαν καὶ δι[ὰ τ]ο(ὺ)ς ἄλλο(υ)ς θεο(ύ)ς, [δ]ιὰ δ[ὲ] Δία | μάλιστ[α]. Φιλ[ί[ας] δὲ γενομένας ἐνχ[ρ]υσ|έο(υ)[ς] ἐλά[σα]ντα[ς, τὰ δ'] ὀνύ-ματα ταῦτα κολ|άψαντ[ας ἐς τὸ Ἀπ]ολ[λ]όνιον καθθέμε||ν, τὸ Διὸ[ς προ]γρά[ψαν]τες. Τὸ δὲ χρυσίον | (ἑ)εξέκ[οντα τ]αλάντον ἔμεν.

Benndorf, Metopen von Selinunt p. 27 sqq. Roehl IGA. 515.

Compluribus locis lapis ita fractus est, ut partes singularum literarum evanuerint. v. 7 sqq. nonnulla aliter atque Benndorf constituenda putat Blass Rhein. Mus. 36 (1881) p. 615 sq. 11 ἔμεν: verisimilius ita quam ε(ἶ)μεν; cf. Philol. Anzeiger 13 (1883) p. 653.

---

111 [= 35] Lapis ex oppido Otschakow prope Olbiam veterem sito Athenas translatus.

Ὁ δᾶμος ὁ Βυζαντίων. | Ἔδοξε τᾶ βουλᾶ καὶ τῶ δάμω, τοὶ στραταγοὶ εἶ|παν· ἐπεὶ Ὀρόντας Ὀλβιοπολείτας Ἀβάβου | υἱός, ἀνδρὸς οὐ μόνον τᾶς πατρίδος ἀλλὰ καὶ || σύνπαντος τοῦ Ποντικοῦ πρατιστεύσαντος | ἔθνεος καὶ μέχρι τᾶς τῶν Σεβαστῶν γνώ¦σεως προκόψαντος, πολλὰ δὲ καὶ Βυζαν|τίων πόλει κατά τε τὰς δαμοσίας χρήας καὶ | τῶν εἰς τὸ ἐνπόριον πλεόντων προστα||σίας γενομένου ὠφελίμου, καὶ αὐτὸς ὥσ|περ τὰ λοιπὰ τοῦ πατρὸς οὕτως τὰν ποτὶ τὸν | δᾶμον εὔνοιαν καὶ προξενίαν διαδεξά|μενος, ὑπὸ πάντων μὲν μαρτυρεῖται τῶν | εἰσπλεόντων εἰς τὸν Πόντον πολειτᾶν || ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ καὶ

προνοίᾳ, καὶ παρα|γενόμενος δὲ εἰς τὰν πόλιν σεμνῶς μὲν | προέστα τᾶς ἐπιδαμίας, προετρέψατο | δὲ εἰς πλήονας ἐλπίδας τόν τε δᾶμον καὶ | τοὺς ἰδιώτας, ἁ δὲ πόλις διά τε τὰς εἰς ἑαυ||τὰν εὐεργεσίας καὶ διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ | τῶν προγόνων ἀξίωμα ἐπιτάδηον ἡγήσα|το μὴ ἀσαμήωτον αὐτοῦ τὰν παρουσίαν ἀφέ|μεν, ὅ τε δᾶμος ἐνεκελεύσατο τοῖς στραταγοῖς τειμᾶσαι τὸν ἄνδρα· δι' ἃ δὴ δεδό||χθαι ἐπαινῆσθαι μὲν Ὀρόνταν Ἀβάβου | Ὀλβιοπολείταν ἐπὶ τᾷ διανεκεῖ ποτὶ τὸν | δᾶμον καὶ διὰ προγόνων προνοίᾳ· εἶμεν δὲ | αὐτὸν καὶ πολείταν καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐ|τοῦ καὶ ποτιγραφῆμεν ποθ' ἅν κα θέλῃ τᾶν || ἑκατοστύων· τεθῆμεν δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκό|να ἐπίχρυσον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐν | τόπῳ, ᾧ μὴ ἄλλος ἔχει, καὶ ἐπιγραφὰν ἐπι|γράψαι τὰν προδεδηλωμέναν. Διαπέμψα|σθαι δὲ καὶ τὸ ψάφισμα τοῦτο δι' ἐπιστο||λᾶς τοῖς Ὀλβιοπολειτᾶν ἄρχουσιν, ἵνα καὶ ἁ | πατρὶς αὐτοῦ τᾶς Βυζαντίων εὐνοίας πρὸς | τὸν ἄνδρα καὶ τειμᾶς αἴσθηται.

CIG. 2060. — Ababus Olbiopolita Augusto et Tiberio imperatoribus porticum dedicavit CIG. 2087; quare cum verisimile sit eundem Ababum patrem Orontae fuisse, hoc decretum Byzantiorum Tiberii imperatoris aetate vel paulo post factum esse iudicandum est. Dialectus in eo est Dorica postumo studio antiquitatis redintegrata.

7 ΓΡΟΚΟΙΑΝΤΟΣ. — 8 χρήας: de η vocali in hoc et in aliis vocabulis pro ει scripta cf. Blass Ausspr. 52. — 15 ΓΕΟΝΟΙΑΙ.

PARS SECUNDA.

TITULI DORICI CIVITATUM MARIS AEGAEI.

VI. Tituli Cretenses.

1. Tituli antiquissimi Gortynii.

112 Tabula marmorea prope Gortynem reperta.

A

.....ἀ]ποδόντανς....|...ματρὶ δ' υἱύς....

B

1.2 Τὸνς ἐπιβα[λλόντανς, αἴ κά τις | θανὸν θυγατέρα πα]τρρο͂χον κα-
3.4 ταλίπε̨, ἒ αὐ[τὸνς το͂ν χρεμάτον| ἐπιμελέ(θ)θαι ἒ πὰρ τὸ]νς ματρόαν-
5.6 ς καταθέμεν· [αἰ δ' ἄλλο̨ ἀποδοῖν|τ' ἒ καταθείεν, μὲ]δικαίαν ἔμεν τ-
7.8 ὰν ὀνὰν καὶ τὰν κα[τάθεσιν· καὶ α|ἴ ἄλλος πρί]αιτό τις χρέματα ἒ
9.10 καταθεῖτο το͂ν τᾶς πα[τρρόχο, τ]|ὰ [μ]ὲν [χρ]έματα ἐπὶ τᾷ πατρρόχ-
11.12 ο̨ ἔμεν, ( )ο δ' ἀποδόμενος ἒ κατ|αθὲνς το̨͂ πριαμένο̨ ἒ καταθε-
13.14 μένο̨, αἴ κα νικαθε̨͂, διπλε̨͂ κα|ταστασεῖ, καἴ τί χ' ἄλλ' ἀτάσε̨, τ-
15 ὸ ( )απλόον ἐπικαταστασεῖ.

C

1.2 ....στέγαμ μέν, | αἴ χ' ε̨͂ ἐν πόλι..............
3.4 ....ι ἐν τᾷ στέγ|ᾳ, το͂ν δ' ἄλλο[ν..............
5.6 ....ἄ]λλο̨ ὀπυιέ(θ)θ|αι τᾶς πυλᾶ[ς..............
7.8 ....ἀ]ποδατέ(θ)θαι δ|ὲ το͂ν χρεμάτ[ον ....
9.10 ....εσται παι π|ατρρόχο̨ λ..................
11.12 ....υας τᾶς πυ|λᾶς ὀπυιέ(θ)θ[αι..............
13.14 ....σμετιμλε|ιοι ὀ[π]υίεν τ[ὰν πατρρο͂χον..........
15 ....ε...αιχ |

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 461 sqq. Roehl IGA. 475. Blass Rhein. Mus. 36 (1881) p. 612 sqq. — Pars est legis hereditariae Gortyniorum tribus columnis scripta literis βουστροφηδὸν positis. De supplendo hoc titulo maximam partem convenit inter Roehlium et Blassium; cf. quae de ea re ipse Roehl dixit in Addendis.

Columnam *B* Attice ita fere transcripsit Blass:

Τοὺς προσήκοντας, ἐάν τις ἀποθανὼν θυγατέρα πατροῦχον κα|ταλίπῃ, ἢ αὐτοὺς τῶν χρημάτων ἐπιμέλεσθαι ἢ τοῖς πρὸς
5 μητρὸς τῇ παιδὶ προσή||κουσιν ὑποθεῖναι· εἰ δ' ἄλλῳ ἀπό-δοιντο ἢ ὑποθεῖεν, μὴ κυρίαν εἶναι τὴν | ὠνὴν καὶ τὴν ὑπο-
9 θήκην· καὶ εἰ ἄλλος πρίαιτό τις κτήματα ἢ || ὑπόθοιτο τῶν τῆς πατρούχου, τὰ μὲν κτήματα ἐπὶ τῇ πατρούχῳ | εἶναι, ὁ
13 δ' ἀποδόμενος ἢ ὑποθεὶς τῷ πριαμένῳ ἢ ὑποθε||μένῳ, ἐὰν ἡττηθῇ, διπλῇ ἀποτείσει, καὶ ἐάν τι ἄλλο βλάψῃ, | τὸ ἁπλοῦν προσαποτείσει.

B 14 ἀτάσῃ: agnovit Blass, cui assentitur Roehl in Addendis, laudans ἀτασεῖ IGA. 72. — *C* 6 πυλᾶς: i. e. φυλῆς Attice. — 9. 13: coniecturas parum probabiles Roehlii et Blassii vide apud ipsos.

---

113 [= 37] Tabula marmorea prope Gortynem reperta.

....

1.2 [...τ]ὸν ἄνπαντον, καὶ μ[ὲ] ἐ|πάνανκον ἔμεν τέλλεν [τὰ τ]-
3.4 [õ ἀν]παναμένο, καὶ τὰ χρέμα|τα ναιλι(θ)θαι α(ἴ) τί κα κατα[λίπε?]-
5.6 [ι (ʿ)ο ἀν]πανάμενος· πλιυι δὲ τὸν | ἄνπαντομ μὲ ἐπικορε͂ν. [Aἰ δὲ]
7.8 [ἀπο]θάνοι (ʿ)ο ἄνπαντος γνέσια | τέκνα μὲ καταλιπόν, πὰρ τὸ[νς τ]-
9.10 [õ ἀνπ]αναμένο ἐπιβαλλόνταν|ς ἀνκορε͂ν τὰ χρέματα. Aἰ δ[ὲ θέ]-
11.12 [λοι] (ʿ)ο ἀνπανάμε[ν]ος, ἀποϝειπ|άθθο κατ' ἀγορὰν ἀπὸ τõ λᾶ[ϝος],
13.14 [ἀπ' (ʿ)õ ἀ]γορεύοντι, καταϝελμέν|ον τõν πολιατᾶν· ἀνθέμ[εν..]
15.16 [....σ]πατέρανς ἐγ δ[ι]καστ||[ερίο] ....

....

Thénou, Rev. arch. n. s. VIII (1863) p. 441 sqq. Voretzsch, Jahrb. Philol. Paed. 99 (1869) p. 665 sqq. Savelsberg ibid. p. 679 sqq. Bréal, Rev. arch. n. s. 36 (1878) p. 346 sqq. Roehl IGA. 476. — Pars est eiusdem legis cuius n. 112 et eadem ratione scripta. De aetate literaturae, quae in utroque lapide exstat, cf. Kirchhoff Alph.³ 62. 65.

Quae intelleguntur, Attice scribere possis ita:

...τὸν ἀνάφαντον (i. e. εἰσποίητον), καὶ μὴ ἐπάναγκες εἶναι τελεῖν τὰ τ|οῦ ἀναφηναμένου (i. e. εἰσποιησαμένου), καὶ τὰ χρή-
5 ματα...... ἐάν τι καταλίπῃ || ὁ ἀναφηνάμενος..... δὲ τὸν ἀνάφαντον μὴ ἐπιχωρεῖν (i. e. ἐμβατεύειν εἰς κληρονομίαν).

Εἰ δ' | ἀποθάνοι ὁ ἀνάφαντος γνήσια τέκνα μὴ καταλιπών,
9 παρὰ τοὺς τ||οῦ ἀναφηναμένου προσήκοντας ἀναχωρεῖν τὰ χρή-
ματα. Εἰ δὲ θέ|λοι ὁ ἀναφηνάμενος, ἀπειπάσθω κατ' ἀγο-
13 ρὰν ἀπὸ τοῦ λίθου, ||ἀφ' οὗ ἀγορεύουσιν, ἠθροισμένων τῶν πο-
λιτῶν· ἀναθεῖναι...|....στατῆρας ἐκ δικαστηρίου.......

De causa, ad quam pertinet haec pars legis, copiose egit Bréal l. l. — 4 ἀναιλί(θ)θαι: per ἀναιρεῖσθαι interpretatus est Voretzsch, cui assentitur Blass Rhein. Mus. 36 (1881) p. 615 comparans ἀ[φαιλ]ῆσθαι, quod exstet in titulo Cretico CIA. II, 547, 6; sed Blass ipse concedit ι vocalem nondum aliis exemplis illustratam esse. — 5 πλιυι: secunda litera non prorsus certa est; πρίυϊ, i. e. πρίν, legendum putat Bréal. — 11 sq. ἀποϝει-π|άθθο: alia exempla θ geminati sunt in titulo Cretensi, quem edidit Bergmann (De inscriptione Cretensi inedita, Berolini 1860), θαλάθθας 17, [θά]λαθθαν 36, ἰθθᾶντι, ἰθθάντες 54. Helbig, De dialecto Cretica (Plauen 1873) p. 12 ex scriptura quae est in θάλαθθα colligit θ a Cretibus similiter atque σ pronuntiatum esse; reliqua exempla aliter explicat idem p. 15. — 13 κατα-ϝελμένον: subesse verbum κατ-αϝέλλω putat Roehl. — 15 ἐγ δικαστ[ερίο]: cum secunda litera incerta sit, fortasse scribendum est ἐδ δικαστ[ερίο], ut ἐδδιέται pro ἐκδίηται IGA. 477; cf. Blass l. l.

---

114 Nummus Gortynius, qui nunc Berolini asservatur.

Γόρτυνος τὸ παῖμα.

Kirchhoff Alph.[3] 62. — Literae a dextra ad sinistram scriptae sunt. Friedlaender, Arch. Zeit. 31 (1874) p. 101 dubitat, utrum παῖμα an φαῖμα legendum sit.

---

115 Nummus Gortynis oppidi.

Τισυροι.

Friedlaender, Zeitschr. f. Num. VI (1879) p. 233. — Literae a dextra ad sinistram spectant. De Sallet l. l. p. 263 putat Τισυροι referendum esse ad Tityrum nomen montis.

2. Foedera inter varias civitates Cretenses icta.

116 [= 47] Fragmentum in agro Hierapytnio repertum.

. . . . ων |
. . . . αν δις οπο |
. . . . [τὰν ἰσοπολιτείαν καὶ τὸν ὅρκ]ον ἀγγραψάντων |
. . . . [ἐς] στάλας λιθίνας τρεῖς κα[ὶ] ||

[τὰν μὲν θέντων οἱ Ἱεραπυτνίοι ἐ]ν Ἱεραπύτνᾳ ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθανα[ί]|ας τᾶς Πολιάδος, τὰν] δὲ ἄλλαν οἱ κατοικόντες Ἱεραπυτνίοι | [ἐν Γόρτυνι] ἐν τῷ ἱερῷ τῶ Ἀσκλαπιῶ, τὰν δὲ τρίταν κοινᾷ | [ἐν Λυττοῖ] ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθαναίας. Αἰ δέ τί κα δόξῃ βωλευομέ||[νοις] ἐπὶ τῷ κοινᾷ συμφέροντι ἐπιδιορθῶσαι ἢ ἐξελὲν ἢ ἐν||βαλέν, μὴ ἔνορκον ἔστω· ὅτι δὲ ἐ(γ)γράψαιμεν, ἔνορκόν τε ἔστω καὶ | ἔνθινον.

Ὅρκος· Ὀμνύω τὰν Ἑστίαν καὶ Τᾶνα Ὀράτριον καὶ Τᾶνα | Δικταῖον καὶ Ἥραν καὶ Ἀθαναίαν Ὠλερίαν καὶ Ἀθαναίαν Πολιάδα | καὶ Ἀθαναίαν Σαλμωνίαν καὶ Ἀπόλλωνα Πύθιον καὶ Λατὼ καὶ Ἄρ[τε]|μιν καὶ Ἄρεα καὶ Ἀφροδίταν καὶ Κωρῆτας καὶ Νύμφας καὶ τὸς Κυρβάν||τας καὶ θεὸς πάντας καὶ πάσας· ἦ μὰν ἐγὼ εὐνοησῶ τοῖς ἐπί|πασι Ἱεραπυτνίοις τὸν ἅπαντα χρόνον ἁπλόως καὶ ἀδόλως, καὶ δὴ | τὸν αὐτὸν φίλον καὶ ἐχθρὸν ἑξῶ καὶ πολεμησῶ ἀπὸ χώρας παντὶ | σθένει, οὗ καὶ οἱ ἐπιπάντες Ἱεραπυτνίοι, καὶ τὸ δίκαιον δωσῶ καὶ | ἐμμενῶ ἐν τοῖς συγκειμένοις καὶ οὐ κακοτεχνησῶ οὐδεν(ὶ) τῶν || ἐν τᾷδε τᾷ ἰσοπολιτείᾳ γεγραμμένων οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ | οὐδὲ ἄλλῳ ἐπιτραψῶ ἑκὼν καὶ γινώσκων παρευρέσει οὐδεμιᾷ | οὐδὲ τρόπῳ οὐδενί. Αἰ δέ τι ἐπιορκήσαιμι, τῶν ὤμοσα ἢ τῶν συνε|θέμαν, τός τε θεὸς τὸς ὤμοσα ἐμμανίας ἦμεν καὶ ἐξολλύσθαι | κακίστῳ ὀλέθρῳ καὶ μήτε γᾶν μήτε δένδρεα καρπὸς φέρεν μή||τε γυναίκας τίκτεν κατὰ φύσιν, τῷ τε πολέμῳ μή με σῶον νεέσθαι· εὐορ|κῶσι δὲ ἁμὶν τός τε θεὸς ἱλέος ἦμεν καὶ γινέσθαι πάντα ἀγαθά.

CIG. 2555. Foedus inter civitatem Hierapytniorum et cleruchos eorum factum, qui ubi habitaverint, deleta priore parte vs. 7 ignoratur. Simile est eius quod sequitur n. 117.

10 ἔνθινον: idem vocabulum significat »das Dortige« in titulo Chersonesi Tauricae reperto Bull. Corr. Hell. V p. 70 sqq. v. 31; quomodo hoc loco et in similibus titulis Creticis explicandum

sit, nescitur. Cf. Blass Rhein. Mus. 36 (1881) p. 612. — 11 Τᾶνα: cf. Τῆνα in titulo Cretensi, quem edidit Bergmann, De inscr. Cret. ined., Blni. 1860, vv. 60. 61. 77. — ΚΑΗΙΝΑ. — 14 ΚΟΡΗΤΑΣ. — 18 οὗ: mirum; eodem loco est οἶ n. 117, 16. 22. — ΔΟΣΩ.

---

117 [= 45] Tabula marmorea opisthographa, olim Venetiis asservata, ubi fragmentum eius anno 1844 exstabat.

......[ἑρπό]ντων δὲ οἱ Ἱεραπυτνίοι τοῖς Λυττίοις ἐς τὰ... ...|...... Λυττίοι τοῖς Ἱεραπυτνίοις ἐς τὰν εὐάμερον τὰ[ν ......, ὁ δὲ κόσμος τῶν | Ἱεραπυτν[ί]ων ἑρπέτω Λυττοῖ ἐς τὸ ἀρχεῖον· κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ ὁ τῶ[ν Λυττίων κόσμος ἑρπέτω ἐν Ἱεραπύτνᾳ ἐς] | τὸ ἀρχ[εῖον]. Αἱ δὲ οἱ κόσμοι ἐλλιποῖεν τᾶν θυσιᾶν τᾶν ἠ(γ)γραμμενᾶν, αἴ κα μή τι πόλε[μος κωλύσῃ, ἀποτεισάν]|των ὁ κόσμος ἕκαστος ἀργυρίω στατῆρας ἑκατόν, οἱ μὲν Ἱεραπυτνίοι τοῖς Λυττίοις τᾷ πόλει, [οἱ δὲ Λυττίοι τοῖς] | Ἱεραπυτνίοις τᾷ πόλει. Ὅτι δέ κα δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἐξελὲν ἢ ἐνθέμεν, ὅτι μὲν ἐξέλοιμεν, μήτε ἔνθινον μή|τε ἔνορκον ἦμεν, ὅτι δὲ ἐγγράψαιμεν, ἔνθινόν τε ἦμεν καὶ ἔνορκον. Εἰ δέ τί κα θεῶν ἰλέων ὄντων λάβω|μεν ἀπὸ τῶν πολεμίων, λαγχανόντων κατὰ τὸ τέλος ἑκατέροι. Μὴ ἐξέστω δὲ ἰδίᾳ μήτε πόλεμον ἐ|χφερέσθαι χωρὶς μήτε εἰρήναν τιθέσθαι, αἴ κα μὴ ἀμφοτέροις δόξῃ· αἱ δέ τινές κα ἰδίᾳ ἐξενεγκῶνται, || αὐτοὶ καὶ διαπολεμόντων καὶ μὴ ἐνόρκοι ἔστων οἱ μὴ συμπολεμόντες. Στασάντων δὲ τὰς στάλας ἑκα|τέροι ἐν τοῖς ἰδίοις ἱεροῖς, οἱ μὲν Ἱεραπυτνίοι Ὠλεροῖ ἐν τῷ ἱερῷ, τὰν δὲ ἐν Ἀπόλλωνι, οἱ δὲ Λυττίοι ἐν τῷ [ἱ]ερῷ τ[ῶ Ἀπό]λλωνος καὶ ἐμ πόλει ἐν Ἀθαναίᾳ· στασάντων δὲ καὶ κοινὰν στάλαν ἐν Γόρτυνι ἐν | τῷ ἱερῷ τῶ [Ἀσκλαπιῶ]*. —Ὅρκος Λυκτίων· Ὀμνύω τὰν Ἑστίαν καὶ Ζῆνα Ὀράτριον καὶ τὰν Ἀθαναίαν Ὠλερίαν καὶ Ζῆνα | Μο[ννίτιον καὶ Ἥρ]αν καὶ Ἀθαναίαν Πολιάδα καὶ Ἀπόλλωνα Πύτιον καὶ Λατὼ καὶ Ἄρεα καὶ Ἀφροδίταν καὶ Κωρῆ||τας καὶ Νύμφας καὶ θεὸς πάντας καὶ πάσας· ἦ μὰν ἐγὼ συμμαχησῶ τοῖς Ἱεραπυτνίοις τὸν πάντα χρό|νον ἀπλ[όως] καὶ ἀδόλως καὶ τὸν αὐτὸν φίλον καὶ ἐχθρὸν ἑξῶ καὶ πολεμησῶ ἀπὸ χώρας, οἷ κα καὶ ὁ Ἱεραπύτνιος· | καὶ τὸ δίκαιον δωσῶ καὶ ἐμμενῶ ἐν τοῖς συνκειμένοις, ἐμμενόντων καὶ τῶν Ἱεραπυτνίων. Ἐπιορκόντι μὲν | ἦμεν τὸς θεὸς ἐμμανίας καὶ γινέσθαι πάντα τὰ ὑπεναν–

τία, εὐορκῶσι δὲ τὸς θεὸς ἱλέος ἦμεν καὶ γινέσθαι πολ|*λὰ κἀγαθά. —Ὅρκος Ἱεραπυτνίων· Ὀμνύω τὰν Ἑστίαν καὶ Ζῆνα Ὀράτριον καὶ Ἀθαναίαν Ὠλερίαν κα||[ὶ] Ζῆνα Μοννίτιον καὶ Ἥραν καὶ Ἀθαναίαν Πολιάδα καὶ Ἀπόλλωνα Πύτιον καὶ Λατὼ καὶ Ἄρεα καὶ Ἀφροδί|ταν καὶ Κωρήτας καὶ Νύμφας καὶ θεὸς πάντας καὶ πάσας· ἦ μὰν ἐγὼ συμμαχησῶ τοῖς Λυκτίοις τὸν | πάντα χρόνον ἁπλόως καὶ ἀδόλως καὶ τὸν αὐτὸν φίλον καὶ ἐχθρὸν ἑξῶ καὶ πολεμησῶ ἀπὸ χώρας, οἷ|κα καὶ ὁ Λύττιος· καὶ τὸ δίκαιον δωσῶ καὶ ἐμμενῶ ἐν τοῖς συνκειμένοις, ἐμμενόντων καὶ Λυκτίων. Ἐ||[π]ιορ[κό]ντι τὸς θεὸς ἐμμανίας ἦμεν καὶ γινέσθαι πάντα τὰ ὑπεναντία, εὐορκῶσι δὲ τὸς θε||[ὸ]ς ἱλέος ἦμεν καὶ γινέσθαι πολλὰ κἀγαθά.

Naber Mnemos. I (1852) p. 105 sq. Titulum ex lapide descripsit Cobet. Scriptus est in eodem lapide in quo n. 181. Utrumque foedus circa annum 220 a. Chr. factum esse putat Naber l. l. 88. 105.

4 ἠ(γ)γραμμενᾶν: de ἐγγράφω, cf. Naber l. l. et G. Curtius Verb. II² 170. — 5 κόσμος: in uno titulo Cretensi (Bergmann, De inscr. Cret. ined. Blni. 1860) hoc vocabulum per rhotacismum mutatum est: κορμίοντων 4, [κό]ρμονς 11. — 6. 7 ἔνθινον: idem vocabulum significat »das Dortige« in titulo Chersonesi Tauricae reperto Bull. Corr. Hell. V p. 70 sqq. v. 31. — 13 I litera deleta. — 19 Λ litera deleta.

---

118 [= 46] Tabula marmorea eadem in qua n. 117.

[Θ]εός. |

Ἔδοξεν Ἱαραπυτνίων τοῖς κόσμοις τοῖς σὺν Ἀλεξάνδρῳ καὶ τ(ᾷ) πόλι· Μαγνήτων ἀποστηλάντων | πρεσβευτὰς Θεόδοτον Ἀντιόχω καὶ Ἀριστόμαχον Ἀριστοκλέος καὶ ἀ|νανεωμένων τὰν πατρίαν οἰκειότατα καὶ φιλίαν καὶ ἀξιώντων τὰ γεγρ||αμμένα παρ' αὐτοῖς Κρησὶν τίμια καὶ παρ' ἁμὶν ἀναγραφῆμεν κατὰ τὰ αὐτὰ Μά||[γν]ησι καὶ θέμεν ἐν ἱαρῷ, ἀγαθᾷ τύχᾳ καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ Ἱαραπυτνίων καὶ Μαγνήτων, ἀν||[αγράψαι] τὸς κόσμος ἐς στάλαν λιθίναν· Μάγνησιν ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν κ[αὶ ἐπι|γαμίαν] καὶ ἔνκτησιν καὶ θείων καὶ ἀνθρωπίνων μετοχὰν καὶ ἐσαγωγὰν κ[αὶ ἐξ|αγωγὰν] ὑπάρχεν κατὰ τὰ ἀρχαῖα· καὶ

θέμεν τὰν στάλαν ἐν τῷ ἱαρῷ [τᾶς] || Ἀθαναίας τᾶς Πολιάδος. Εἰ δέ τίς κα ἀδικηθῇ Μάγνης ἐν Ἱαραπύτνᾳ, [δό]|μεν αὐτῷ τὸ δίκαιον καθάπερ καὶ τοῖς προξένοις. Ἐπαινέσαι δὲ Μαγν[ή|τας], διότι διαφυλάσσοντι τὰ παρδεδομένα ὑπὸ τῶν προγόνων καὶ ἐπὶ πλέο[ν αὔ]|ξοντι, καὶ τὸς πρεσβευτάς, ὅτι οἰκηΐως καὶ φιλοτίμως διελέχθεν καὶ παρ[εκαλέ]|σαν ἀξίως Μαγνήτων καὶ Ἱαραπυτνίων, καλέσαι τε τὸς πρεσβευτὰς [ἐς πρυ]|τανήϊον καὶ δόμεν αὐτοῖς ξένια ἀργυρίω μνᾶν καὶ παρπέμψαι μετ' ἀ[σφα]|λείας, οἵ κα βωλῶνται. Οἱ κόσμοι πάντες ἐπεστάτον.

Naber, Mnemos. I (1852) p. 114 sqq. Hoc foedus inter Hierapytnios et Magnetes factum aliquanto recentius esse quam antecedens n. 117, quod inter Hierapytnios et Lyctios factum est, exposuit Naber l. l. 115.

---

119 [= 48] Marmor ex Creta in Britanniam delatum.

[Θ]εὸς ἀγαθ[ός.] |

Ἀγαθᾷ τύχᾳ καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἐπὶ κόσμ[ων ἐν μὲν] | Ἱεραπύτνᾳ τῶν σὺν Ἐνίπαντι τῶ Ἑρμαίω [καὶ μηνὸς] | Ἱμαλίω, ἐν δὲ Πριανσιοῖ ἐπὶ κόσμων τῶν σὺ[ν Νέωνι τῶ] | Χιμάρω καὶ μηνὸς Δρομηΐω, τάδε συνέθε[ντο καὶ συνευ]|δοκήσαν ἀλλάλοις Ἱεραπυτνίοι καὶ Πριανσίοι, [ἐμμενόν]|τες ἐν ταῖς προυπαρχώσαις στάλαις ἰδίᾳ τε[θείσαις] | Γορτυνίοις καὶ Ἱεραπυτνίοις καὶ τᾷ κατὰ κοινὸ[ν Γορτυνίοις] | καὶ Ἱεραπυτνίοις καὶ Πριανσίοις, καὶ ἐν τᾷ φιλίᾳ [καὶ συμμα]|χίᾳ καὶ ὅρκοις τοῖς προγεγονόσι, ἔν τ' αὐταῖς τ[αῖς πόλεσι] || καὶ ἐπὶ τᾷ χώρᾳ, ᾇ ἑκατέροι ἐχόντες καὶ κρατόν[τες συν]|θήκαν ἔθεντο, εἰς τὸν πάντα χρόνον· Ἱεραπυτ[νίοις] | καὶ Πριανσίοις ἦμεν παρ' ἀλλάλοις ἰσοπολιτείαν καὶ ἐπιγα|μίας καὶ ἔνκτησιν καὶ μετοχὰν sic καὶ θείων καὶ ἀνθρωπίνων | πάντων, ὅσοι κα ἔωντι ἐμφύλοι παρ' ἑκατέροις· καὶ πωλόν|τας καὶ ὠνωμένος καὶ δανειζόντας καὶ δανειζομένος | καὶ τἆλλα πάντα συναλλασσόντας κυρίος ἦμεν κατὰ | τὸς ὑπαρχόντας παρ' ἑκατέροις νόμος. Ἐξέστω δὲ τῷ | τε Ἱεραπυτνίῳ σπείρεν ἐν τᾷ Πριανσίᾳ καὶ τῷ Πριαν|σιεῖ ἐν τᾷ Ἱεραπυτνίᾳ, διδῶσι τὰ τέλεα καθάπερ οἱ ἄλλοι || πολίται κατὰ τὸς νόμος τὸς ἑκατέρη

κειμένος. Εἰ δέ τί | κα ὁ Ἱεραπύτνιος ὑπεχθῆται ἐς Πριάνσιον ἢ ὁ Πριανσιεὺς | ἐς Ἱεράπυτναν ὁτιοῦν, ἀτέλε(ι)α ἔστω καὶ ἐσαγομένῳ καὶ | ἐξαγομένῳ αὐτὰ καὶ τούτων τὸς καρπὸς καὶ κατὰ γᾶν | καὶ κατὰ θάλασσαν· ὧν δέ κα ἀποδῶται, κατὰ θάλασσαν ἐω||σας ἐξαγωγᾶς, τῶν ὑπεχθεσίμων ἀποδότω τὰ τέλεα | κατὰ τὸς νόμος τὸς ἑκατέρη κειμένος. Κατὰ ταὐτὰ δὲ | καὶ εἴ τίς κα νε[ί]μ[η], ἀτ]ελὴς ἔστω· αἰ δέ κα σινῆται, ἀποτεισά|τω τὰ ἐπιτίμια [ὁ] σι[νό]μενος κατὰ τὸς νόμος τὸς ἑκατέρη κει|μένος. Πρειγήϊα δὲ ὧ [κ]α χρείαν ἔχῃ πορηΐω παρεχόντων || οἱ μὲν Ἱεραπυτνίοι κόσμοι τοῖς Πριανσιεῦσι, οἱ δὲ Πριανσιὲς | κόσμοι τοῖς Ἱεραπυτνίοις· αἰ δὲ μὴ παρισχαίεν, ἀποτεισάν|των οἱ ἐπιδάμοι τῶν κόσμων τᾷ πρειγείᾳ στατῆρας δέκα. | Ὁ δὲ κόσμος ὁ τῶν Ἱεραπυτνίων ἑρπέτω ἐν Πριανσιοῖ ἐς | τὸ ἀρχεῖον καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήσθω μετὰ τῶν κόσμων· || ὡςαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν Πριανσιέων κόσμος ἑρπέτω ἐν Ἱε|ραπύτνᾳ ἐς τὸ ἀρχεῖον καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήσθω μετὰ | τῶν κόσμων. Ἐν δὲ τοῖς ἡροϊκ[οῖ]ς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς | οἱ παρατυγχανόντες ἑρπόντων παρ' ἀλλάλος ἐς ἀνδρήϊ|ον καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται. Ἀναγινωσκόντων δὲ τὰν || στάλαν κατ' ἐνιαυτὸν οἱ τόκ' ἀεὶ κοσμόντες παρ' ἑκατέ|ροις ἐν τοῖς Ὑπερβωίοις καὶ προπαραγγελλόντων ἀλλά|λοις πρὸ ἁμερᾶν δέκα, ἧ κα μέλλωντι ἀναγινώσκεν· | ὁποίοι δέ κα μὴ ἀναγνῶντι ἢ μὴ παραγγήλωντι, ἀπο|τεισάντων οἱ αἰτίοι τούτων στατῆρας ἑκατόν, οἱ μὲν || Ἱεραπυτνίοι κόσμοι τῶν Πριανσιέων τᾷ πόλει, οἱ δὲ | Πριανσιέες Ἱερα- sic πυτνίων τᾷ πόλει. Εἰ δέ τις ἀδικοίη | τὰ συνκείμενα κοινᾷ διαλύων ἢ κόσμος ἢ ἰδιώτας, ἐ|ξέστω τῷ βωλομένῳ δικαξάσθαι ἐπὶ τῶ κοινῶ δι|καστηρίω, τίμαμα ἐπιγραψαμένος τᾶς δίκας κατὰ τὸ || ἀδίκημα, ὅ κά τις ἀδικήσῃ· καὶ εἴ κα νικάσῃ, λαβέτω τὸ | τρίτον μέρος τᾶς δίκας ὁ δικαξάμενος, τὸ δὲ λοιπὸν ἔσ|τω τᾶν πολέων. Αἰ δέ τι θεῶν βωλομένων ἕλοιμεν ἀγα|θὸν ἀπὸ τῶν πολεμίων ἢ κοινᾷ ἐξοδουσάντες ἢ ἰδίᾳ τι|νὲς παρ' ἑκατέρων ἢ κατὰ γᾶν ἢ κατὰ θάλασσαν, λαν||χανόντων ἑκατέροι κατὰ τὸς ἄνδρας τὸς ἑρπόντας | καὶ τὰς δεκάτας λαμβανόντων ἑκατέροι ἐς τὰν ἰδί|αν πόλιν. Ὑπὲρ δὲ τῶν προγεγονότων παρ' ἑκατέροις | ἀδικημάτων, ἀφ' ὧ τὸ κοινοδίκιον ἀπέλιπε χρόνω, ποιη|σάσθων τὰν διεξαγωγὰν οἱ σὺν Ἐνίπαντι καὶ Νέωνι κόσ||μοι ἐν ᾧ κα κοινᾷ δόξῃ δικαστηρίω ἀμφοτέραις ταῖς πό|λεσι ἐπ' αὐτῶν κοσμόν- sic

των, καὶ τὸς ἐγγύος καταστασάν|των ὑπὲρ τούτων, ἀφ' ἇς κα ἁμέρας ἁ στάλα τεθῇ ἐμ μη|νί· ὑπὲρ δὲ τῶν ὕστερον ἐγγινομένων ἀδικημάτων προ|δίκῳ μὲν χρήσθων, καθὼς τὸ διάγραμμα ἔχει· περὶ δὲ τῶ || δικαστηρίω οἱ ἐπισταμένοι κατ' ἐνιαυτὸν παρ' ἑκατέροις | κόσμοι πόλιν στανυέσθων, ἄγ κα ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσ[ι | δό]ξῃ, ἐξ ἇς τὸ ἐπικριτήριον τελέται, καὶ ἐγγύος καθιστάν|των, ἀφ' ἇς κα ἁμέρας ἐπιστᾶντι ἐπὶ τὸ ἀρχεῖον ἐν διμήνῳ, | καὶ διεξαγόντων ταῦτα ἐπ' αὐτῶν κοσμόντων κατὰ τὸ || δοχθὲν κοινᾷ σύμβολον. Αἰ δέ κα μὴ ποιήσωντι οἱ κόσμοι κα|θὼς γεγράπται, ἀποτεισάτω ἕκαστος αὐτῶν στατῆρας | πεντήκοντα, οἱ μὲν Ἱεραπυτνίοι κόσμοι Πριανσίων τᾷ πόλει, | οἱ δὲ Πριανσίοι κόσμοι Ἱεραπυτνίων τᾷ πόλει. Αἰ δέ τί κα | δόξῃ ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι βωλουομέναις ἐπὶ τῷ || κοινᾷ συμφέροντι διορθωσάσθαι, κύριον ἔστω τὸ διορ|θωθέν. Στασάντων δὲ τὰς στάλας οἱ ἐνεστακότες ἑ|κατέρῃ κόσμοι ἐπ' αὐτῶν κοσμόντων, οἱ μὲν sic Ἱεραπυ|τνίοι ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθαναίας τᾶς Πολιάδος καὶ οἱ | Πριανσίοι ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθαναίας τᾶς Πολιάδος· || ὁποτέροι δέ κα μὴ στάσωντι καθὼς γεγράπται, ἀπο|τεισάντων τὰ αὐτὰ πρόστιμα καθὼς καὶ περὶ τῶν | δικαίων γεγράπται.

CIG. 2556. — Foedus inter Hierapytnios et Priansios factum, a Boeckhio exeunti seculo a. Chr. tertio tribuitur. Utrum hoc exemplar Hierapytnae an Priansi positum fuerit, diiudicari non potest. Dialectus nonnulla habet e sermone volgari immixta. 12 ΓΡΙΑΝΣΙΟΥΣ. — 22 ἀτέλε(ι)α: cf. Ahrens Dial. II 188. — 24 ΑΠΟΔΟΤΑΙ. — 31 παρισχαίεν: οι pro αι postulat Ahrens Dial. II 341 sq. — 67 τελέται: cf. Ahrens l. l. 201 sq.

---

120 Titulus repertus Deli in templo Apollinis.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. Πρειγευσάντων Κνωσίων τᾶς πόλιος ἐπὶ τὰς πό|λεις τάν τε τῶν Λατίων καὶ τῶν Ὀλοντίων καὶ παρκαλεσάν|των δόμεν αὐτοῖς ἐξ ἀρχιδίων τὰν ἐπιτροπὰν περὶ ὧν | καὶ πρὸ τῶ, ἔδοξε Λατίοις καὶ Ὀλοντίοις κοινᾷ βωλευσα||μένοις, ἐπὶ κόσμων Κνωσοῖ μὲν τῶν σὺν Νενναίωι τῶ | Μοψείω μηνὸς Σπερμίω δευτέρᾳ, Λατοῖ δὲ ἐπὶ τῶν σὺν Διο|κλεῖ τῶ Ἡρῴδα μηνὸς Θιοδαισίω δευτέρᾳ, ἐν δὲ Ὀλόντι |

τῶν σὺν Μενοντίδᾳ τῶ Ἀκάσσονος μηνὸς Ἐλευσυνίω | δευτέρᾳ, δόμεν τὰν ἐπιτροπὰν Λατίος καὶ Ὀλοντίος || τᾷ τῶν Κνωσίων πόλι περὶ τῶν ἀμφιλλεγομένων αὐτοῖς | πόλι πορτὶ πόλιν πάντα περὶ πάντων· καὶ θέμεν στάλαν ἐ|ν ἀμέραις τριάκοντα, Κνωσοῖ μὲν ἐν τῷ ἱαρῷ τῶ Ἀπόλλωνος | τῶ Δελφιδίω καὶ ἐν τῷ ἱαρῷ τῶ δεραι, Λατοῖ δὲ ἐν τῷ τᾶς Ἐλευ|θυίας, ἐν δὲ Ὀλόντι ἐν τῷ ἱαρῷ τῶ Ζηνὸς τῶ Ταλλαίω, ἄλλαν || δὲ κοινᾷ ἐν Δάλῳ ἐν τῷ ἱαρῷ τῶ Ἀπόλλωνος· ὑπὲρ δὲ τῶ|δε τῶ τιθεμένω ἐνγρόφω ἐς Δᾶλον ἀποστηλάντων οἵ τε | Κνωσίοι καὶ οἱ Λατίοι καὶ οἱ Ὀλοντίοι πορτὶ τὸν ἐπιμελη|τὰν πρειγείαν καὶ γράμματα ἐν ἀμέραις τριάκοντα, ὥστε στά||[σα]ι στάλαν ἐς ἂν ἀναγραφησ[εῖ] τὰ δεδογμένα· καὶ ταῦτα ἔσ||τω κύρια. Κρινόντων δὲ οἱ Κνωσίοι ἐν ἑξαμήνῳ, ἄρχοντος | μηνὸς Καρωνίω τῶ ἐπὶ Νενναίῳ, ὡς δὲ Λατίοι ἄγοντι, μηνὸς | .αρ.ωβιαρίω, ὡς δὲ Ὀλοντίοι ἄγοντι, μηνὸς Δελφινίω, καὶ κυ|ρίοι ἔντων οἱ Κνωσίοι ἀνγραφόντ[ε]ς τὸ γενόμενον κρίμα ἐμ μὲν | ταῖς ἐν Κρήτα στάλαις ἐν ἀμέραις τριάκοντα, ἐς δὲ Δᾶλον ἐξα||ποστηλάντων ἐν ταῖς αὐταῖς ἀμέραις· εἰ δέ κα παργενήται | ὁ πρειγευτὰς ὁ ἀπεσταλμένος [ὑ]πὸ τῶν Κνωσίων ἐς Δᾶλον, | κύριος ἔστω ἀγγράφων ἐς τὰν αὐτὰν στάλαν τὸ κρίμα· τὰ δὲ | κριθέντα καὶ ἀγγραφέντα ὑπὸ τῶν Κνωσίων βέβαια καὶ κύρια | ἦμεν ἐς τὸν πάντα χρόνον, καὶ μηκέτι ὑπολειπέσθαι αὐτοῖς || περὶ μηθενὸς ἔνκλημα μηθὲν παρευρέσει μηδεμιᾷ. Δόντων δὲ | Λατίοι καὶ Ὀλοντίοι τούτω τῶ ἐγγρόφω ἑκατέροι χέρα τᾷ τῶν Κνω|σίων πόλι καὶ αὐτοσαυτοῖς. Ἐγγύος δὲ καταστασάντων ἐν ἀμέ|ραις εἴκοσι Κνωσίος διὰ τῶ Κνωσοῖ χρεωφυλακίω ὑπὲρ τούτω τῶ ἐγ|γρόφω, οἵ τε Λατίοι καὶ οἱ Ὀλοντίοι τοῖς Κνωσίοις ἑκατέροι ἀργυρίω Ἀ||λεξανδρείων ταλάντων δέκα, [ἐφ ᾧ]ι ἐμμενίοντι ἐν τούτω τῶ ἐγγρόφω | καὶ ἐν τοῖς κριθένσι ὑπὸ τᾶς πόλε[ο]ς. Ὁποτέροι δὲ μὴ ἐμμενοίεν, τὰν | πρᾶξιν ἦμεν ἐκ τῶν ἐγγύων, καὶ οἱ τῶν Κνωσίων κόσμοι πραξάν|τες ἀποδόντων τοῖς ἐμμένον[σ]ι, καὶ πάντως ἔστω τὰ κριθέντα | κύρια. Ἔντων δὲ οἱ ἐγγύοι, μέστα κα ἁ κρίσις ἐπιτελεσθῇ καὶ ἀγγρα||φῇ, καθὼς προγεγράπται. Εἰ δέ τί κα δόξῃ ὕστερον ταῖς πόλεσι Κνω|σίοις καὶ Λατίοις καὶ Ὀλοντίοις ἢ πορτιγράψαι ἢ ἀφελέν, ταῦτα | ἔστω κύρια. |

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. Ἐπὶ Σαραπίωνος ἄρχοντος, μηνὸς Πυανοψι|ῶνος, ὁ παραγενόμενος πρεσβευτὰς παρὰ τᾶς πόλεος ||

τᾶς Κνωσίων Ἁγησίπολις Ἀγαθάνδρω ποτανέγραψε | τὸ ὑποτεταγμένον ψάφισμα συνευ*δοκιόντων | καὶ τῶν παραγενομένων πρεσβευτᾶν, παρὰ μὲν τᾶς | Λατίων πόλεος Ἀριστάνδρω τῶ Γλαυκία, παρὰ δὲ | τᾶς Ὀλοντίων πόλεος Ἰκαδίωνος τῶ Ἀρχικώμω, κατὰ τὰ ἀ|ποδοθέντα ποτὶ τὸν ἐπιμελητὰν παρὰ τᾶν πολέων γράμματα· | Ἔδοξε Λατίοις καὶ Ὀλοντίοις κοινᾷ βωλευσαμένοις συν|ευδοκησάντων καὶ Κνωσίων· ἀμβαλέν, ὑπερθεμένοις | κατὰ τὰν ἐπιτροπάν, τὸν προ(γε)γραμμένον χρόνον ἐν τᾷ | στάλᾳ τὸν ἐπὶ Νενναίω* Κνωσοῖ κόσμω καὶ Διοκλεῖος Λα|τίω καὶ Μενοντίδα Ὀλοντίω· ἐγγράψαι δὲ ὥστε κυρίος ἦμεν | κρινόντας Κνωσίος ἐν μησὶν δέκα δύο, ἄρχοντος μηνὸς Νε|κυσίω ἐπὶ Ἁγήμονος Κνωσοῖ κόσμω, Λατοῖ δὲ ἐπὶ τῶν σὺν Κυ|δάννῳ τῷ Ἐνίπαντος μηνὸς Θεσμοφορίω, ἐν δὲ Ὀλόντι ἐπὶ | τῶν σὺν Ἀντικλεῖ τῷ Εὐβώλω* μηνὸς Ἀπελλαίω. || Δόντων δὲ Λατίοι καὶ Ὀλοντίοι τούτω τῶ ἐνγρόφω ἑκατέ|ροι χέρα τᾷ τῶν Κνωσίων πόλει καὶ αὐτοσαυτοῖς.

Homolle, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 292 sqq. (= tab. VI bis). — Annum Sarapionis archontis (v. 43) fine secundi a. Chr. seculi non multo superiorem esse putat Koehler ad IGA. II 465.

3 **ΑΡΧΙΔΙΟΝ**. — 5 **ΝΕΝΝΑΙΩΝ**. — 13 Δελφιδίω: cf. n. 132, 46. — **ΔΕΡΑΙ**: obscurum. — 15 sq. **ΤΟΥΔΕ**. — 19 ἀναγραφῆσ[εῖ]: supplevit Blass Rhein. Mus. 36 (1881) p. 612. — 23 **ΑΝΓΡΑΦΟΝΤ·Ν**. — 39 **Η**. — 46 **Ε** litera deleta. — 51 **ΒΟΥΛΕΥΣΑΜΕΝΟΙΣ**. — 54 **Ι** litera deleta. — 59 **Ι** litera deleta.

---

121 [= 38] Lapis repertus a. 1854 in Creta prope Heracleum, nunc Constantinopoli in museo Turcico ecclesiae S. Irenae.

A Θεός: Τύχα. |

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. | Ἐπὶ τῶν Αἰθαλέ|ων κοσμιόντων || τῶν σὺγ Κυίᾳ καὶ | Κεφάλῳ πυρωι | πιωι [Β]ισιῶνος, | γραμματέος | δὲ Φιλίππου, τάδε ὠμόσαν | ἀγελάοι πάν(τες) | ἀζώστοι ἑκα|τὸν ὀγδοή|κοντα· Ὀμνύω || τὰν Ἑστίαν τὰν | ἐμ πρυτανείῳ | καὶ τὸν Δῆνα τὸν | Ἀγοραῖον καὶ τὸν Δῆ|να τὸν Ταλλαῖον || καὶ τὸν Ἀπέλλωνα | τὸν Δελφίνιον καὶ | τὰν Ἀθαναίαν

τὰν | Πολιοῦχον καὶ τὸν | Ἀπέλλωνα τὸν Ποίτιον || καὶ τὰν Λατοῦν καὶ τὰν | Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἄρεα | καὶ τὰν Ἀφορδίταν καὶ | τὸν Ἑρμᾶν καὶ τὸν Ἅλιον | καὶ τὰν Βριτόμαρτιν || καὶ τὸμ Φοίνικα καὶ τὰν | Ἀμφιώναν καὶ τὰγ Γᾶν | καὶ τὸν Οὐρανὸν καὶ | ἥρωας καὶ ἡρωάσσας | καὶ κράνας καὶ ποτα||μοὺς καὶ θεοὺς πάντας | καὶ πάσας· μὴ μὰν ἐγώ | ποκα τοῖς Λυττίοις | καλῶς φρονησεῖν | μήτε τέχνᾳ μήτε μα||χανᾷ μήτε ἐν νυκτὶ | μήτε πεδ' ἁμέραν καὶ | σπευσίω, ὅτι κα δυνάμαι, | κακὸν τᾷ

B πόλει τᾷ τῶν | Λυττίων. || Δίκαν δὲ καὶ π. . . . |ων μηθένε. . . . . | ἦμην καὶ το. . . . . | φιλοδρήριος καὶ || φιλοκνώσιος, | καὶ μήτε τὰμ πό|λιν προδωσεῖν | τὰν τῶν Δρηρίων | μήτε οὔρεια τὰ || τῶν Δρηρίων | μηδὲ τὰ τῶγ Κνω|σίων, μηδὲ ἄν|δρας τοῖς πο|λεμίοις προδω||σεῖν μήτε Δρη|ρίους μήτε Κνω|σίους· μηδὲ στά|σιος ἀρξεῖν, καὶ | τῷ στασίζοντι || ἀντίος τελόμαι· | μηδὲ συνωμοσί|ας συναξεῖν | μήτε ἐμ πόλει | μήτε ἔξοι τᾶς || πολέως, μήτε | ἄλλῳ συντελέ|σθαι· εἰ δέ τινάς | κα πυθώμαι συ|νομνυόντας, || ἐξαγγελίω τοῦ | κόσμου τοῖς πλί|ασιν. Εἰ δὲ τάδε | μὴ κατέχοιμι, | τούς τέ μοι θεούς, || τοὺς ὤμοσα, ἐμ|μανίας ἦμην | πάντας τε καὶ πά|σας, καὶ κακίστῳ | ὀλέθρῳ ἐξολλύ||σθαι αὐτός τε | καὶ χρήϊα τἀμά, | καὶ

C μήτε μοι γᾶν | καρπὸν φέρειν || [μήτε γυναίκας | τίκτειν κα]τὰ φύ[σιν]. . . | . . . . μ. . . τα· | [εὐορκέον]τι δέ μοι || [τοὺς] θεούς, τοὺς | [ὤμοσα], ἱλέους ἦμεν | [καὶ πολ]λὰ κἀγαθὰ | [διδό]μεν. — Ὀμνύω δὲ | τὸς αὐτὸς θεούς· || ἦ μὰν ἐγὼ τὸγ κόσ|μον, αἴ κα μὴ ἐξορ|κίξωντι τᾶν ἀγε|λᾶν τοὺς τόκα ἐ[γ]|γινομένους τὸν || αὐτὸν ὅρκον, τόν | περ ἁμὲς ὀμωμό|καμες, ἐμβαλεῖν | ἐς τὰν βωλάν, αἴ | κα ἀποστᾶντι, || τοῦ μηνὸς τοῦ Κο|μνοκαρίου ἢ τοῦ | Ἁλιαίου· ἁ δὲ βωλὰ | πραξάντων ἕκα|στον τὸν κοσμί||οντα στατῆρας | πεντακοσίους, | ἀφ' ἇς κα ἐμβαλῇ |

ἁμέρας, ἐν τριμήνῳ. | Αἰ δὲ λισσὸς εἴη*, || ἀγγραψάντων | ἐς Δελφίνιον, | ὅσσα κα μὴ πρά|ξωντι χρήματα, | τοὔνομα ἐπὶ πατρὸς || καὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἀρ|γυρίου ἐξονομαινόν|τες· ὅτι δέ κα πράξων|τι, ταῖς ἑταιρείαισιν | δασσα-σθώσαν ταῖς || ἐμ πόλει, καὶ αἴ πεί | τινες

D οὐρεύωντι Δρηρίοι. || [Α]ἰ δ[ὲ] μὴ πρα[ξαί]|ε[ν] ἁ βωλά, αὐτὰ | τὰ διπλόα ἀ[ποτει]|σάντων, πρα[ξάν]|των δὲ οἱ ἐφεύται | οἱ τῶν ἀνθρωπί-νων, | καὶ δασσασθώσαν | ταῖς ἑταιρείαισιν | κατὰ ταὐτά. ||

Τάδε υπομνάμα|τα τᾶς Δρηρίας χώρας | τᾶς ἀρχαίας τοῖς | ἐπιγινομένοις ἀζώ|στοις, τόν τε ὅρ|κον ὀμνύμεν | καὶ κατέχειν. | Καὶ οἱ Μι-λατίοι | ἐπεβωλεύσαν | ἐν τᾷ νέᾳ νε|ομηνίᾳ τᾷ πό|λει τᾷ τῶν Δρη|ρίων ἕνεκα τᾶς | χώρας τᾶς ἁ|μᾶς, τᾶς ἀμφι|μαχόμεθα. | Νικατήρ(ια) | τᾶς ἀγέλας | καὶ ἐλαίαν ἕ|καστον φυτεύ|ειν καὶ τεθραμ|μέναν ἀποδεί|ξαι· ὃς δέ κα μὴ | φυτεύσει, ἀπο|τεισεῖ στα|τήρας πεν|τήκοντα.

Post alios ediderunt Vischer Rhein. Mus. X (1856) p. 393 sqq. (= Kleine Schriften II p. 104 sqq.) et Dethier, Sitzungsber. Acad. zu Wien XXX (1859) p. 431 sqq. —

Sunt quatuor columnae quatuor lateribus pilae mormoreae incisae. Continent foedus Dreriorum quorum civitas alioquin ignota est et Cnosiorum contra Lyctios factum, quod exeunte seculo a. Chr. tertio ictum esse veri simile est. Hoc autem exemplar Dreri, non Cnosi positum fuisse putandum est.

A 1 inter Θεός et Τύχα scriptum fuisse videtur **ΕΙ**, quod explicare conatus est Dethier. — 6 sq. πυρωι|πιωι: obscura. — [Β]ιωιῶνος: nomen mensis. — 29 **ΒΡΙΤΟΜΑΡΓΙΝ** Dethier. — *B* 9 **ΟΥΡΚΙΑ**: Dethier οὔρκια vel οὔρεια putat esse »praesidia«; Vischer legit οὔρια; cf. οὐρεύωντι *C* 41. — 31 sq. πλί|ασιν: »maiori numero«. — *C* 8 **ΜΕΝ** deest apud Dethierum. — 9 τὸς αὐτός: lapicidam errore scripsisse pro το(ὺ)ς αὐτο(ύ)ς putat Helbig, De dial. Cretica (Plauen 1873) p. 32. — 13 sq. **ΕΓ|ΓΑΥΟΜΕ-ΝΟΥΣ**; in fine v. 13 **Γ** deest apud Dethierum. — 27 ἐμβαλῇ: aor. sec. pass.? In apographo, quo Vischer utebatur, erat

ΕΜΙΑΔΗΙ. — 29 λισσός: cf. Hesych. λισσούς· δεομένους. — ΕΙΗΙ Dethier; εἴη τ[ις] coni. Helbig l. l. 43. — 32 sq. ΠΡΑ|Ξ-ΟΝΤΙ. — 37 sq. ΠΡΑΞΟΝΤΙ. — 41 ΤΙΝΕΝ. — οὐρεύωντι: »in praesidio versentur«? — *D* 1 ·ΙΑ· — 19 sq. ΝΕ|ΜΟΝΗΙΑΙ. — 32 init. ΣΑΙ.

3. Decreta de asylo Teio.

Prope oppidum quod nunc est Sigazik reperta sunt non pauca decreta aliarum civitatum, quibus asylum Bacchi, quod Tei erat, confirmatur. Pleraque horum decretorum profecta sunt ex oppidis Cretensibus. Ea responsa sunt ad duas legationes Teiorum, quarum alteri Apollodotus et Colotas alteri Herodotus et Menecles praefuerunt. Apollodotum et Colotam anno 193 a. Chr. in oppida Cretensia missos esse veri simile est, quia decretum Romanorum CIG. 3045 ipsum quoque asylum Teium confirmans hoc anno factum est. Herodotus autem et Menecles triginta aut etiam pluribus annis post missi esse putandi sunt, quia in nonnullis decretis commemoratur τὸ δόγμα τὸ γραφὲν ὑπὸ τῶν προγόνων (Le Bas III n. 76) vel similiter dictum; complura enim oppida cum eo anno, quo Herodotus et Menecles legati venerant, prius decretum renovarent, illud his verbis commemoraverunt. Bina decreta exstant Cnosiorum, Apteraeorum, Bianniorum, Arcadum.

Apographa, quibus Boeckhius in his titulis edendis usus est, parum accurate facta erant. Itaque multa et emendaverunt et suppleverunt Le Bas Voy. arch. III n. 60 sqq. et Waddington, Explic. des Inscr., vol. III p. 28 sqq.; complura etiam decreta antea non descripta addiderunt. At etiam in exemplaribus, quae Le Bas proposuit, non pauca sunt, quae per errorem irrepsisse videantur; quod mirari non possumus, quoniam decreta Dorica dialecto conscripta per lapicidas Teios Ionico sermone assuetos lapidi incisa sunt. Hi igitur η pro α longa non semel posuerunt et alia similiter per neglegentiam mutaverunt.

122 [= 52].

Ϝαξίων. |

Ἔδοξεν Ϝαξίων τοῖς κόσμοις καὶ τᾷ πόλει ψαφιξαμένοις | κατὰ τὸν νόμον· ἐπειδὴ Τήϊοι διὰ προγόνων φίλοι καὶ συγ|γε-

νεῖς ὑπαρχόντε[ς] τᾶς ἁμᾶς πόλεος ἀπεστείλαν ψά‖φισμα καὶ πρειγευτάς, Ἀπολλόδοτον καὶ Κωλώταν, | οἳ καὶ ἐπελθόντες ἐπὶ τὰν ἐκκλησίαν καὶ τὸ ψάφισμα | ἀποδόντες διελέγεν πεδὰ πάνσας σπουδᾶς καὶ φι|λοτιμίας περὶ τῶ * γενέσθαι τὰν καθιέρωσιν τῷ Διονύ|σῳ τᾶς τε πόλεος αὐτῶν καὶ τᾶς χώρας καὶ τὰν ἀσυ‖λίαν, τά τε ἄλλα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἔνδοξα καὶ τίμι|α διαφυλάδ(δ)εν καὶ συνεπαύξεν ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον, περ(ὶ) | δὲ τῶν αὐτῶν διαλεγέντος καὶ Περδίκκα τῶ παρὰ τῶ βα|σιλέως Φιλίππω πρειγευτᾶ· δεδόχθαι Ϝαυξίων τοῖς | κόσμοις καὶ τᾷ πόλει, ἐπαινέσαι μὲν τὸν(ς) πρειγευτάν(ς), ‖ διότι καλῶς καὶ συμφερόντως διελέγεν περὶ τᾶς οἰκειότατος | τᾶς ὑπαρχόνσας αὐτοῖς πορτ' ἁμὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδό|ξων καὶ τιμίων, ἀποκρινάσθαι δέ, ὅτι ὁ δᾶμος ὁ Ϝαυξίων δια|φυλάδ(δ)ων τὰν πορτὶ τὸ θεῖον εὐσέβειαν καὶ τᾷ πόλει τῶν | Τηΐων εὐχαριστεῖν βωλόμενος τάν τε καθιέρωσιν τῷ Δι‖ονύσῳ τᾶς τε πόλεος τῶν Τηΐων καὶ τᾶς χώρας ἀναδεί|κνυντι καὶ παρδεχέται ἱερὰν καὶ ἄσυλον, καθότι παρκα|λεῖ ὁ δᾶμος ὁ Τηΐων· ὑπαρξεῖ δὲ καὶ τἄλλα τίμια | Τηΐοις πὰρ τᾷ πόλει τῶν Ϝαυξίων νῦν τε καὶ αἰεί. | Ἔρρωσθε.

CIG. 3050. Le Bas Voy. arch. III n. 65 (= Explic. p. 31).
8 I litera deleta. — 17 ΔΙΟΤΙ. — 20 sq. ἀναδείκνυντι: cf. Ahrens Dial. II 312.

---

123 [= 55].

Ἰστρωνίων. |

Ἔδοξεν Ἰστρωνίων τοῖς κόσμοις καὶ τᾷ πόλει· ἐπει|δὴ Τήϊοι φίλοι καὶ συγγενεῖς ὑπαρχόντες διὰ προ|γόνων τᾷ πόλει ψάφισμα καὶ πρεσβευτὰς ἀπε‖στάλκαν, Ἀπολλόδοτον καὶ Κωλώταν, οἳ ἐπελθόν|τες ἐπὶ τὸ κοινὸν τὸ Ἰστρωνίων τό τε ψάφισμα ἀπε|δώκαν καὶ αὐτοὶ διελέγην ἀκολούθως τοῖς γε|γραμμένοις, τὰν ἐκτενεστάταν σπουδὰν καὶ | φιλοτιμίαν ποιουμένοι περὶ ·τοῦ γενέσθαι τὰν κα‖θιέρωσιν τῶ Διονύσω τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς χώρας | τᾶς Τηΐων καὶ τὰν ἀσυλίαν, ἔτι δὲ καὶ τἆλλα τὰ ὑπάρ|χοντα αὐτοῖς ἔνδοξα καὶ τίμια διὰ τὸν θεὸν ψαφισα|μένους καὶ αὐτοὺς συναύξειν καὶ ἀεί τινος ἀγαθοῦ | παραιτίους γινέσθαι τῷ δάμῳ, καὶ ὅτι ταῦτα ποιη‖σάντες ἀκόλουθα πραξίομεν τᾷ τε πορτὶ (τὸ) θεῖον | εὐσε-

βείᾳ καὶ τὰ μέγιστα χαριξιόμεθα τῷ δάμῳ· | περὶ δὲ τῶν αὐτῶν διαλεγέντος μετὰ πάσας σπου|δᾶς καὶ προθυμ̣ίας καὶ [τοῦ ἀποσταλέν]τος (παρὰ) βασιλέως Φι|λίππου πρεσβευτᾶ* Περδίκκα*· ἀποκρινάσθαι τῷ || δάμῳ τῷ Τηΐων, ὅτι πρότερόν τε ἁ πόλις διακει|μένα φιλικῶς καὶ εὐνόως ποτὶ τὸ πλᾶθος τὸ | Τηΐων ἔν τε τοῖς ὑπεράνω χρόνοις οὐδενὸς | ἀπέστα τῶν συμφερόντων, καὶ νῦν δέ, καθό|τι παρακαλεῖ ὁ δᾶμος ὁ Τηΐων καὶ Περδίκκας ὁ || πολίτας αὐτῶν, προαιρουμένοι οὖν ἐμ πᾶσιν | εὐχαριστεῖν καὶ μεμναμένοι τᾶς προυπαρχού|σας ταῖς πόλεσι συγγενείας, τάν τε καθιέρω|σιν τῷ Διονύσῳ τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς χώρας | ὑμῶν, ἔτι δὲ ἱερὰν καὶ ἄσυλον εἶναι, βουλομένοι || χαριζέσθαι Περδίκκᾳ, δίδομεν, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ | ὑπάρχοντα ὑμὶν ἔνδοξα καὶ τίμια συνδιαφυλα|ξίομεν ἀπροφασίστως, ἐφ' ὅσον κ' ἔωμεν δυνατοί. | Εἰ δέ τινές κα τῶν ὁρμιομένων ἐξ Ἰστρῶνος ἀδι|κήσωντί τινα Τηΐων ἢ κοινᾷ ἢ ἰδίᾳ παρὰ τὸ γραφὲν || δόγμα περὶ τᾶς ἀσυλίας ὑπὸ τᾶς πόλιος τᾶς | Ἰστρωνίων, ἐξέστω τῷ παραγενομένῳ Τηΐων | ἐπιλαβέσθαι καὶ τῶν σωμάτων καὶ χρήματα εἴ | τίς κα ἄγῃ, οἱ δὲ κόσμοι οἱ τόκα ἀεὶ κοσμοῦντες ἐ|παναγκαζόντων ἀποδιδόμεν τοὺς ἐχόντας || ἀζαμίοι ὄντες καὶ ἀνυποδίκοι. Ἀναγράψαι δὲ καὶ | τὸ δόγμα εἰς τὸ ἱερὸν τὸ τᾶς Ἀθάνας τᾶς Πολι|άδος τοὺς γραμματέας τᾶς πόλιος.

IGA. 3048. Le Bas Voy. arch. III n. 70 (= Explic. p. 35).
17 ΓΑΣΗΣ. — 19 I litera bis deleta. — 25 ΓΟΛΙΤΗΣ. — 29 εἶναι: forma Ionica; cf. p. 80. — 40 ΑΙΗΜΙΟΙ.

---

124 [= 51].

Κυδωνιατᾶν. |

Κυδωνιατᾶν ἁ πόλις καὶ οἱ ἀρχόντες Τηΐων τᾷ βωλ[ᾷ] | καὶ τῷ δάμῳ χαίρειν. Ἐπειδὴ [Τηΐ]οι φίλοι καὶ συγγενεῖς | ὑπαρχόντες διὰ προγόνων τᾷ πόλει ψάφισμα καὶ πρεσ||βευτὰς ἀπεστάλκαντι Ἀπολλόδοτον καὶ Κωλώταν, οἳ | ἐπελθόντες ἐπὶ τὰν ἐκκλησίαν τό τε ψάφισμα (ἀ)πεδώ|καν καὶ αὐτοὶ διελέγγην ἀκολούθως τοῖς γεγραμμένοις | τὰν ἐκτενεστάταν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν ποιιομέ|νοι περὶ τῶ γενέσθαι τὰν καθιάρωσιν τῷ Διονύσῳ τᾶς | τε πόλιος καὶ τᾶς χώρας τᾶς Τηΐων καὶ τὰν ἀσυλίαν, ἔτι | δὲ καὶ τἆλλα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς

ἔνδοξα καὶ τίμια εἰς | τὸν θεὸν ψαφιξαμένος καὶ αὐτὸς συναύξεν καὶ αἰεί τι|νος ἀγαθῶ παραιτίος γενέσθαι τῷ δάμῳ, καὶ ὅτι ταῦτα | ποιησάντες ἀκόλουθα πραξόμεν τᾷ τε || [συγγενείᾳ καὶ τᾷ] ποτὶ τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ καὶ τὰ μέγιστα χαρι[ξόμεθα τῷ] | δάμῳ· ἀποκρινάσθαι Τηΐοις φίλοις καὶ οἰκεί[οις οὖσιν], | ὅτι τὸν Διόνυσον καὶ αὐτοὶ σεβόμεθα καὶ τὸν Τηΐω[ν δᾶμον] | συγγενέα ὄντα ἀσπαζόμεθα καὶ ἐπαινῶμεν, δ[ι]ό[τ]ι [κα]|λῶς καὶ ἐνδόξως καὶ καταξίως τῶ* θεῶ* προεστάκαντι· || ἕνεκα ὧν καὶ παρ' ἁμῶν τὰ καλὰ καὶ τίμια διδόται τῷ θεῷ, | καὶ Τηΐων τάν τε πόλιν καὶ τὰν χώραν ἀνίεμεν ἱερὰν καὶ | ἄσυλον νῦν τε καὶ εἰς τὸν ἄλλον χρόνον πάντα καὶ πει[ρα]|σώμεθα αἰεί τινος ἀγαθῶ παραιτίοι γινέσθαι τῷ δάμῳ | καὶ κοινᾷ καὶ ἰδίᾳ. Εἰ κά * τινες ἄγωντι Τηΐος ἢ τὸς κατοικόν|τας παρ' αὐτοῖς, οἱ κόσμοι καὶ ἄλλος ὁ λῶν Κυδωνια τᾶν ἢ Τηΐων ἀφελομένοι καὶ διδόντες τοῖς ἀδικη|μένοις κυρίοι ἐστώσαν. Ἔρρωσθε.

Le Bas Voy. arch. III n. 64 (= Explic. p. 30). Duo primi versus editi sunt iam CIG. 3055.

19 I litera bis deleta. — 24 I litera deleta. — 25 ὁ λῶν: ὅλων Waddington apud Lebasium.

---

125 [= 59].

Λατίων τῶν πρὸς Καμάρᾳ. |

Ἔδοξεν Λατίων τοῖς κόσμοις καὶ τᾷ πόλει· ἐπει|δὴ Τήϊοι συγγενεῖς καὶ φίλοι διὰ προγόνων ὑπαρ|χόντες ψάφισμα καὶ πρειγευτὰς ἀπεστάλκαν Ἀ|πολλόδοτον καὶ Κωλώταν, οἱ δὲ ἐπελθόντες ἐπὶ τὸ | κοινὸν τὸ Λατίων τό τε ψάφισμα ἀπεδώκαν καὶ αὐ|τοὶ διελέγεν ἀκολούθως τοῖς γεγραμμένοις τὰν | ἐκτενεστάταν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν ποιου|μένοι περὶ τῶ γενέσθαι τὰν καθιέρωσιν τῷ Διονύ||σῳ τᾶς πόλιος καὶ τᾶς χώρας τᾶς Τηΐων καὶ τὰν | ἀσυλίαν, ἔτι δὲ καὶ τἆλλα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς | ἔνδοξα καὶ τίμια διὰ τὸν θεὸν ψαφισαμένος | καὶ αὐτὸς συναύξεν καὶ ἀεί τινος ἀγαθῶ πα|ραιτίος γινέσθαι τῷ δάμῳ, καὶ ὅτι ταῦτα πραξάν||τες ἀκόλουθα πραξίομεν τᾷ τε πορτὶ τὸν θεὸν | εὐσεβείᾳ τᾷ μεγίστᾳ καὶ χαριξιόμεθα τῷ δά|μῳ· περὶ δὲ τῶν αὐτῶν διαλεγέντος μετὰ πάσας | εὐνοίας καὶ προθυμίας καὶ (τῶ) παρὰ τῶ βασιλέος

Φιλίπ|πω πρειγευτᾶ Περδίκκα*· ἀποκρινάσθαι τῷ δά||μῳ τῷ Τηΐων, ὅτι πρότερον ἁ πόλις καὶ νῦν δὲ | πᾶσιν εὐχαριστεῖ, καὶ μεμναμένοι τὰν προυπάρ|χονσαν τᾷ πόλει συγγένειαν τάν τε καθιέρω|σιν τῷ Διονύσῳ τάν τε πόλιν καὶ τὰν χώραν ἦμεν | ἱερὰν καὶ ἄσυλον βωλομένοι χαριζέσθαι Περδίκ||κᾳ δίδομεν, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ὑπάρχοντα ὑμὶν ἔνδο|ξα καὶ τίμια συνδιαφυλαξίομεν ἀπροφασίστως, | ἐφ' ὅσον κ' ἴωμεν δυνατοί. Καὶ εἴ τινές κα τῶν ὁρ|μιομένων Λατόθεν ἀδικήσωντί τινα Τήϊον | ἢ κοινᾷ ἢ ἰδίᾳ παρὰ τὸ γραφὲν δόγμα περὶ τᾶς ἀ||συλίας τᾶς πόλιος καὶ τᾶς χώρας, ἐξέστω τῷ | παργενομένῳ Τηΐων ἐπιλαβομένῳ καὶ σω|μάτων καὶ χρημάτων, εἴ τίς κα ἄγῃ· οἱ δὲ κόσμοι | οἱ τόκα κοσμιόντες ἀναγκαζόντων ἀποδιδό|μεν τὸς ἐχόντας ἀζαμίοι ὄντες καὶ ἀνυποδίκοι. || Γράψαι δὲ καὶ τὸ δόγμα ἐς τὸ ἱερὸν τᾶς Ἐλευθυίας.

Le Bas Voy. arch. III n. 74 (= Explic. p. 36).

4 **ΠΡΕΙΓΕΥΤΑΝ**. — 5 **ΔΙ**, cf. CIG. 3058, 5. — 16 **ΧΑΡΙΞΙΟΜΕΘΑ**. — 19 **Ι** litera deleta.

---

126 [= 49].

Πολυρρηνίων. |

Πολυρρηνίων οἱ κόσμοι καὶ ἁ πόλις Τηΐων τῷ δάμῳ | καὶ τᾷ βωλᾷ χαίρειν. Κομισαμένοι τὸ ψάφισμα τὸ παρ' | ὑμῶν ἀνέγνωμεν, καὶ τῶν πρεσβευτᾶν Ἀπολλοδό||τω* καὶ Κωλώτα* διακούσαμεν παρακαλούντων μετὰ | πάνσας σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας ἀκολούθως τοῖς ἐν τῷ | ψαφίσματι κατακεχωρισμένοις· περὶ δὴ τούτων δεδό|χθαι Πολυρρηνίων τοῖς κόσμοις καὶ τᾷ πόλει ἀποκρινάσ|θαι Τηΐοις, διότι τὸν Διόνυσον καὶ αὐτοὶ σεβόμεθα καὶ διδό||ται τῷ θεῷ [παρ' ἁ]μῶν τάν τε πόλιν καὶ τὰν χώραν ἀνιέμεν | ἱερὰν καὶ ἄσυλον νῦν τε καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον· ἦμεν δὲ | καὶ [παροίκοις τ]οῖς ἐν Τέῳ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ | [θάλασσ]αν ε[ἰς] τὸν ἅπαντα χρόνον. Ἔρρωσθε.

Le Bas Voy. arch. III n. 62 (= Explic. p. 30). Quinque primi versus iam editi sunt CIG. 3054.

5 **Ι** litera bis deleta. — 12 [παροίκοις τ]οῖς: Le Bas supplevit [πάνσι τ]οῖς; sed cf. n. 124, 24 sq. et CIG. 3049, 20.

---

127 [= 50].

Ῥαυκίων. |

Ἔδοξεν Ῥαυκίων τοῖς κόσμοις καὶ τᾷ πόλει· ἐπειδὴ παραγε|νομένοι πρεσβευταὶ παρὰ τῶ δάμω* τῶ Τηΐων πορτὶ Ῥαυ|κίονς, Ἀπολλόδοτος Ἀστυάνακτος, Κωλώτας Ἑκατωνύμου, || ἐπελθ*όντες ἐπὶ τὰν ἐκκλησίαν ἐνεφανίξαν τάν τε | οἰκειότατα τὰν ὑπάρχονσαν Ῥαυκίοις ποθ' αὐτὸνς | καὶ περὶ τᾶς ἀσυλίας τᾶς τε πόλεος καὶ τᾶς χώρας πα|ρεκαλέσαν, ἔτι δὲ καὶ τῶ παρ' Ἀντιόχω τῶ βασιλέος πρει|γευτᾶ Ἁγησάνδρω παρακαλέσαντος μετὰ πάνσ*ας || σπουδᾶ[ς] καὶ φιλοτιμία[ς], ὁμοίως δὲ καὶ τῶν παρ' ἁμῶν | πρεισγευτᾶν ἐμφανιξάντων τὰν ὑμ[ῶ]ν εὔνοι[αν κ]αὶ | προθυμίαν· δεδόχθαι Ῥαυκίων τοῖς [κόσμοι]ς [καὶ τᾷ] πό|λει ἀποκρινάσθαι Τ[η]ίοι[ς], ὅτι ἅ τε καθ[ιέρωσι]ς [τῷ Δι]ονύ|σῳ τᾶς πόλεος καὶ τᾶς χώρας αὐτοῖς ἅ τε ἀσυλία καὶ || τἆλλα ἔνδοξα καὶ τίμια παρ' [ἁμῶν ἔσται] | νῦν τε καὶ τὸν ἄλλον χρόνον πάντα.

CIG. 3051. Le Bas Voy. arch. III n. 63 (= Explic. p. 30).
3 I litera deleta. — 5 **ΕΓΕΛΘΙΟΝΤΕΝ**. — 9 **ΓΑΝΣΣΑΝ**. — 10 ἁμῶν: Boekh scripsit παρὰ [Τηΐων].

---

128 [= 60].

Ἀπτεραίων. |

Ἀπτεραίων οἱ κόσμοι καὶ ἁ πόλις Τη|ΐων τᾷ βωλᾷ καὶ τῷ δάμῳ χαίρειν. | Παραγενομένοι οἱ παρ' ὑμέων πρεγγευ||ταί, Ἡρόδοτος Μηνοδότω Μενεκλῆς | Διονυσίω, τό τε ψάφισμα ἀπεδώ|καν, ἐν ᾧ ἐγράψατε ἀνανεωσάσθαι | τάν τε συγγένειαν καὶ τὰν πρου|πάρχωσαν φιλίαν τά τε δεδομένα || τίμια ὑπὸ τᾶς ἁμᾶς πόλεως ἐν τοῖς | πρότερον χρόνοις καὶ τὰν καθιέρωσιν | τᾶς πόλιος καὶ τᾶς χώρας τῷ Διονύ|σῳ, παρεκαλεῖτε δὲ καὶ ἀναγράψαι | τὸ πρότερον δόγμα ἐν ὁποίω κα χρ[ή]νωμεν ἱερῷ, διελέγην δὲ καὶ οἱ παρ' ὑ|μῶν πρεγγευταὶ ἀκολούθως τοῖς ἐν | τῷ ψαφίσματι, ἀποφαινόντες τάν | τε πόλιν εὐσεβῶς διακειμέναν | πρὸς πάντας τὸς θεός, μάλιστα δὲ || πρὸς τὸν Διόνυσον ὄντα (ἀ)ρχαγέταν | τᾶς πόλεως, ᾧ καὶ καθιερώσθαι συν|βέβακε τάν τε πόλιν καὶ τὰν χώραν, | ὑπέρ τε τῶν λοιπῶν πᾶσαν σπου|δὰν καὶ φιλοτιμίαν ποτα-

γόντες δι[ε]λέγγην· διὸ καὶ δεδόχθαι ἀποκρινάσθαι | τῷ δάμῳ τῷ Ἀπτεραίων Τηΐοις | οὖσιν συγγενέσι καὶ φίλοις, διό|τι ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις τυγ|χάνομεν εὐσεβῶς διακειμένοι πο||τὶ πάντας τὸς θεός θ' ἁμῶν | καὶ τὸν Διόνυσον, δι' ὃν καὶ πρότερον τάν | τε ἀσυλίαν ὑμὶν ἐδώκαμεν καὶ καθι|ερώσαμεν τὰν χώραν καὶ τὰν πόλιν, | τετηρηκότες δὲ τὰ προδεδομένα ὑ|μὶν φιλάνθρωπα μέχρι τοῦ νῦν πειρα|ξόμεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον | διαφυλάσσειν ἀνανεωσαμένοι ἃ | παρεκαλεῖτε διὰ τοῦ ψαφίσματος, καὶ | οὐκ ἀδικέομεν Τηΐος συγγενέας || καὶ φίλος ὑπαρχόντας οὔτε πολέμου | οὔτ' εἰράνας καθότι οὔτε πρότερον. | Πειραξόμεν δὲ καί, ἐάν τινες ἀδικῶν|τι Τηΐος ἢ κατὰ κοινὸν ἢ κατ' ἰδίαν ἢ κα|τὰ γᾶν ἢ κατὰ θάλασσαν ἐόντας ἱα||ρὸς καὶ ἀσύλος, βοαθεῖν αὐτοῖς καθότι | ἂν ὦμεν δυνατοί. Καὶ ἐάν τινες ὁρμι|ομένοι ἐξ Ἀπτέρας ἀδικήσωντι Τη|ΐος, εἶναι αὐτὸς ἐνόχος τῷ τᾶς ἱερο|συλίας νόμῳ. Ἀγγραψατώσαν δὲ καὶ || Τήϊοι τὰν ἀνανέωσιν ἐς τὸ ἱερὸν | τῶ Διονύσω, ὅπως φανερὰ ἦ πᾶσι τοῖς | Ἕλλασι ἁ τῶν Ἀπτεραίων εὐσέβεια | πρὸς πάντας τὸς θεός. Ἀναγραψῶμεν | δὲ καὶ ἁμὲς τό τε πρότερον δόγμα || καὶ τὰν ἀνανέωσιν ἐς τὸ ἱερὸν τὸ | τᾶς Ἀρτέμιδος τᾶς Ἀπτέρας. Ἐκαλέσα|μεν δὲ καὶ ἐπὶ ξένια τοὺς πρεγγευτὰς | [τῶν Τηΐων ἐπὶ τὰ]ν κοινὰν ἐ[στίαν]. Ἔρρωσθε.

Le Bas Voy. arch. III n. 75 (= Explic. p. 37).

15 **ΑΝ**: quod scripsi, dubium est propter v. 6. — 30 **ΗΜΩΝ**. — 37 **ΑΝΕΝΕΩΣΑΜΕΝΟΙ**. — 48 εἶναι: forma Ionica. — **ΤΗΣ**. — 52 **ΕΛΛΗΣΙΗ**. — 54 **ΑΜΕΝ**.

---

129 [= 64].

Κνωσίων. |

Ἔδοξε Κνωσίων τοῖς κόσμοις καὶ τᾷ πόλει· ἐπει|δὴ Ἡρόδοτος Μηνοδότω καὶ Μενεκλῆς Διονυσίω | ἀποσταλθέντες πρεγγευταὶ πὰρ Τηΐων πορτὶ || τὰς ἐν Κρήτᾳ πολίας καὶ διατριψάντες τὸν πλεῖσ|τον χρόνον ἐν τᾷ ἁμᾷ πόλει οὐ μόνον τὰν ἀπὸ τᾶς | ἀναστροφᾶς εὐταξίαν ἀπεδείξαντο, ἀλλὰ καὶ ἐπε|δείξατο Μενεκλῆς μετὰ κιθάρας πλεονάκις τά τε | Τιμοθέω καὶ Πολυΐδω καὶ τῶν ἁμῶν ἀρχαίων ποι||ητᾶν καλῶς καὶ ὡς προσῆκεν ἀνδρὶ πεπαιδευμέ|νῳ· ὅπᾳ ὦν ἰσάντι Τήϊοι,

ὅτι ἁ πόλις ἀποδεδέκται | τὸς τοιούτος τῶν ἀνδρῶν, δεδόχθαι ἐπαινέσαι | τάν τε τῶν Τηΐων πόλιν ἐπὶ τῷ τοιούτος ἄνδρας | πέμψαι, ὁμοίως δὲ καὶ τὸς πρεγγευτάς, Ἡρόδοτον || καὶ Μενεκλῆν, ὅτι καλῶς καὶ εὐτάκτως ἐνδεδα|μήκαντι· τὸς δὲ κόσμος δόμεν ἀντίγραφον τῶδε | τῶ ψαφίσματος σφραγιξάντας τᾷ δαμοσίᾳ σφρα|γῖδι ἀποκομίσαι Ἡροδότῳ καὶ Μενεκλεῖ πρὸς Τηΐος, | ἵν' ἐπιγνῶντι καὶ αἰεί ποκα πρόνοιαν ποιῶνται τῶν || τοιούτων ἀνδρῶν.

CIG. 3053. Le Bas Voy. arch. III n. 81 (= Explic. p. 39).
5 ΔΙΑΤΡΙΥΑΝΤΕΝ.

---

4. Alii tituli Cretici.

130 Apterae in muro non antiquo.

Ἔδοξε [τᾷ] βουλᾷ καὶ τῷ δ[άμῳ· ο δεῖνα εἶπεν]· | ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς Ἄτταλος φίλος [ὑπάρχων διὰ προ]|γόνων πρόνοιαν ποῆται περὶ τῶ κοιν[ῶ τῶν Κρητῶν] | καὶ ἰδίᾳ τᾶς τῶν Ἀπταραίων πόλιος καὶ τοῖς [παραγε]|νομένοις ποτ' αὐτὸν τὰμ πᾶσαν φιλανθρωπίαν ἐνδ[ει]|κνύται, δεδόχθαι τᾷ βωλᾷ καὶ τῷ δάμῳ· στεφανῶσ[αι] | βασιλέα Ἄτταλον εἰκόνι χαλκέᾳ τελείᾳ, εἴτε κα [δη]|λῆται πεζόν, εἴτε κα ἐφ' ἵππῳ, ᾇ κα προαιρῆται· χαρυ|χθῆμεν ἔν τινι τῶν ἀγώνων τῶν στεφανιτῶν· ἐπιμ[ε]|λὲς γενέσθω τοῖς κόσμοις, ὅπως χαρυχθῇ· ἦμεν δὲ αὐτ[ῷ] | καὶ προεδρίαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ π[ο]|λέμω καὶ εἰρήνας καὶ ἐν πόλι καὶ ἐν τοῖς λιμένοις καὶ ξενολο[γ]|ῆσθαι καὶ ὁρμιζέσθαι καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις καὶ τὰ λοιπὰ ὑ[π]|άρχειν ὅσα κα τοῖς ἄλλοις εὐεργέταις.

Haussoullier, **Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 425 sqq. n. 2** ***b*****. — Attalum II, qui regnavit aa. 159—138, intellegendum esse putat.**

8 ΛΙΙΤΑΙ. — 12 λιμένοις, **13 sq.** ὑ[π]|άρχειν: **formae non Creticae.**

---

131 Apterae, in muro non antiquo.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. Ἔδοξε τ[ᾷ β]ωλᾷ | καὶ τῷ δάμῳ· Κλησθ[ένη]ς Σώ|σω εἶπε· Ἀντίοχον καὶ Ἀγαθοκλ|ῆν Σωσιγένεος Ἱεροπολίτας || προξένος ἦμεν. αὐτὸς καὶ | ἔγγονα, ὑπάρχεν δὲ αὐτοῖς καὶ | ἰσοπολιτείαν καὶ γᾶς καὶ οἰκίας | ἔνκτησιν καὶ ἀτέλειαν εἰσ|άγωσι καὶ ἐξάγωσι καὶ κατὰ || γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ ἐν | πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνα ἀσυλὶ καὶ | ἀσπονδί.

CIG. 2558. Haussoullier, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 431 n. 5. — Titulus videtur esse medii fere seculi a. Chr. n. secundi.

---

132 Deli, in muro prope templum Apollinis.

Ἔδοξεν Κνωσίων τοῖς κόσμοις καὶ τᾷ πόλι. Ἐπειδὴ | Διοσκουρίδης Διοσκουρίδου καθ' ὑοθεσίαν δὲ Ἀσκλη|πιοδώρου Ταρσεὺς γραμματικὸς διὰ τὰν εὔνοιαν ἃν | ἔχει πορτὶ τὰν ἁμὰν πόλιν συνταξάμενος ἐγκώ||μιον κατὰ τῶν ποιητᾶν ὑπὲρ τῶ ἁμῶ ἔθνιος ἀπήστελ|κε Μύρινον Διονυσίω Ἀμισηνὸν ποιητὰν ἐπῶν καὶ με|λῶν τὸν αὐτὸς αὐτῶ μαθητὰν, διαθησιόμενον τὰ | πεπραγματευμένα ὑπ' αὐτῶ· ὑπὲρ ὦμ Μύρινος πα|ραγενόμενος παρ' ἁμὲ καὶ ἐπελθὼν ἐπί τε τὸς κόσμος || καὶ τὰν ἐκκλησίαν ἐμφανία κατέστασε διὰ τᾶν ἀκρο|α[σίω]ν τὰν τῶ ἀνδρὸς φιλοπονίαν τάν τε περὶ τὸ | ἐπιτάδουμα εὐεξίαν, ὁμοίως δὲ καὶ τὰν εὔνοιαν ἃν | ἔχει πορτὶ τὰν πόλιν, ἀνανεώμενος αὔτως τὰν προγο|νικὰν ἀρετάν, δι' ἐγγράφω ἐπ[έ]δει]ξε, καὶ τοῦτο πε||δὰ πλίονος σπουδᾶς καὶ φιλοτ[ιμί]ας τὸν ἀπολογισ|μὸν ποιιόμενος, καθὼς ἐπέβαλλ[ε], ὑπὲρ ἰδίω παιδε[υ]|τᾶ· ἐφ' ὧν καὶ τὸ πλῆθος τῶν πολιτᾶν, ἀκούσαντες | τὰ πεπραγματευμένα καὶ τὰν [ἄ]λ]λαν αἵρεσιν τῶ ἀν|δρὸς ἃν ἔχων τυγχάνει εἰς τὰν ἁμὰν πόλιν, ἀπεδέ||ξατο μεγάλως· ὅπᾳ ὦν καὶ ἁ πόλις τῶν Κνωσίων | φαινήται εὐχάριστος ἰόνσα καὶ τὸς καλὸς κἀγα|θὸς τῶν ἀνδρῶν ἀποδεχομένα καὶ τιμίονσα | τάς τε καταξίανς χαρίτανς ἀπιδιδόνσα τοῖς | εὐεργετῆν αὐτὰν προαιριομένοις καὶ φανερὰν || καθιστάνσα ἐς πάντας ἀνθρώπος, ὅσαν ἔχει διά|λαμψιν ὑπὲρ τῶν εὐνόως διακειμένων πορ|τ' αὐτάν· δεδόχθαι τᾷ πόλι· ἐπαινέσαι Διοσκουρί|δην Διοσκουρίδου καθ' ὑοθεσίαν δὲ Ἀσκληπι|οδώρου ἐπὶ τοῖς πεπραγματευμένοις ὑπ' αὐτῶ || καὶ τᾷ προαιρέσει ἃν ἔχων τυγχάνει ἐς τὰν | ἁμὰν πόλιν. Ἦμεν δὲ αὐτὸν καὶ πρό-

ξενον | καὶ πολίταν τᾶς ἁμᾶς πόλεος, αὐτὸν καὶ ἐσγό|νος, καὶ πεδέχεν θίνων καὶ ἀνθρωπίνων | πάντων ὧν καὶ αὐτοὶ Κνωσίοι πεδέχοντι· || ἦμεν δὲ αὐτοῖς καὶ ἔγκτησιν γᾶς καὶ όικίας καὶ | ἀσφάλειαν πολέμω καὶ εἰρήνας καὶ καταπλέον|σι ἐς τὸς Κνωσίων λιμένας καὶ ἐκπλέονσι, αὐ|τοῖς καὶ χρήμασι τοῖς τούτων ἀσυλεὶ καὶ ἀσπον|δεί. Ὅπᾳ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις ἀείμνασ||τος ὑπάρχῃ ἁ τᾶς πόλεος ἐκτενὴς προαίρεσις | καὶ φανερὰ ᾗ ἁ εὔνοια τοῖς γνησίως καὶ ἐνδόξως | τῶν καλλίστων ἐπιταδουμάτων προεσταχόσι | καὶ τοῖς πορτ' αὐτὰν εὔνοιαν αὔξεν προαιριο|μένοις, ἀναγράψαι τόδε τὸ ψάφισμα ἐς στάλαν || λιθίναν καὶ ἀνθέμεν ἐς τὸ ἱερὸν τῶ Ἀπέλ|λωνος τῶ Δελφιδίω. Αἰτησάθθαι δὲ καὶ τόπον | Ἀθηναίων τὸνς ἐν Δάλοι κατοικιόντας καὶ θέ|μεν ἐν τῷ ἱερῶ τῶ Ἀπέλλωνος sic λαβόντας τὸν | ἐπιφανέστατον τόπον· γράψαι δὲ περὶ τούτων | τὰμ πόλιν πορτὶ Ἀθηναίος τὸς ἐν Δάλοι κατοι|κιόντας καὶ πορτὶ τὸν Ταρσέων δᾶμον, ὑποτα|ξάντας τὸ ἀντίγραφον τῶδε τῶ ψαφίσματος. | Αἱρέθη ἐπὶ τᾶς ἀναθέσιος τᾶς στάλας | Μαχκιάδων Θαρ[ρ]υμάχω καὶ Λεόντιος Κλυμενίδα.

Homolle, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 352 sqq. — Titulum ea aetate scriptum esse, qua Athenienses Deli imperium tenebant, intellegitur ex vv. 46 sqq. Huius autem aetatis annum 166 initium fuisse narrat Polybius 30, 21. Cf. U. Koehler, Mitteil. arch. Inst. I p. 265.

2 Διοσκουρίδης Διοσκουρίδου, — Ἀσκληπιοδώρου: noli mirari formas non Creticas in nominibus virorum non Cretensium. — 5 ΤΟΝ. — ἀπήστελκε: fortasse non errore lapicidae; cf. παρείσχηται n. 180, 7 et Blass Ausspr. p. 30. — 7 ΜΑΘΕΤΑΝ. — 16 ΓΟΡΙΟΜΕΝΟΣΚΛΟΩΣ. — 17 ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΝ. — 35 ΟΣΚΙΑΣ, quod defendi posse putat Homolle. — 51 ΤΑΡΣΕΟΝ.

VII. Tituli Melii et Theraei cum Cyrenaicis.

Melii et Theraei in eo consentiunt, quod duo signa habent *o* vocalis, quorum alterum ω longum alterum o breve et ου monophthongum significat. Nam in antiquissimis titulis Theraeis

saepe ω per ʘ, ο et ου per O scripta sunt, Meliorum tituli sepulcrales sexti seculi O habent signum ω longi, C signum ο brevis et ου diphthongi adulterinae. Sed in duobus titulis antiquissimis Meliis O promiscue adhibitum est pro *o* longo et brevi. Quaerendum igitur videtur, utrum in his titulis -ου terminatio genitivi sing. 2. decl. sit, sicut in posterioribus (135, 7. 136, 1. 5. 137, 2. 138), an -ω. Si quis -ω praetulerit, argumentis uti possit, quod et Lacones, quorum coloni civitates Meliorum et Theraeorum condidisse feruntur (Thucyd. V 84. Herodot. IV 147), -ω pronuntiaverunt, et Cyrenaei, quorum oppidum a Theraeis conditum erat (Herod. IV 156), etiam satis recenti aetate ω pro ου retinuerunt, et quod semel O (i. e. ω) scriptum videtur in uno ex titulis Meliis 135, 5. Tamen veri parum simile est intra seculum sextum consuetudinem ω pronuntiandi in ου mutatam esse. Itaque rem in ambiguo reliqui.

1. Tituli Melii.

133 [= 66]. Inscriptio columnae, quae ex insula Melo in museum Nanianum illata est.

Παῖ Διός, Ἐκπα̃ντῳ δέκσαι τόδ' ἀμενπε̃ς ἄγαλμα·
Σοὶ γὰρ ἐπευχο̃μενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόπόν.

CIG. 3. IGA. 412. — Epigramma priori parti seculi a. Chr. sexti tribuit Kirchhoff Alph.³ 54. 61.

2 γρόπόν: ο in stirpe huius verbi est etiam n. 120 et in alio titulo Cretensi (Bergmann, De inscr. Cret. ined. Berolini 1860, v. 55: ἀπόγροφον) et in tabula Heracleensi n. 40, 84: ἀνεπιγρόφως.

---

134 Fragmentum columnae Olympiae repertum.

Θρασυμάχο παῖδες το̃ Μαλίο............
τῷ Δὶ Δάαλκος καὶ ◡◡– με [ἀνέθεν].
Γρόφον ἐποίε Μάλιος Καβ[ειροκλ?]ε̃ς.

Kirchhoff Arch. Zeit. 36 (1878) p. 143 n. 192. Roehl IGA. 12. — Monumentum ineunti seculo quinto inferius esse posse negat Kirchhoff.

135 Tituli sepulcrales sexti a. Chr. seculi.

1 Ἀρχι|ῳ Ἀγ|αθοκ|λέος. — IGA. 415.

2 Δαμοκρέων | ἀνέθηκε. — IGA. 420. sic

3 Εὔδ|αμο|ς Λά|μπω|νος. — IGA. 423.

4 Ἐχετ|ίμα | Λυσ|ι.... — IGA. 422.

5 Θεο[ν]|νῶ Λα|τίμ|ω. — IGA. 416.

6 Ὀρθ|όλα | Λυκ|όφρ|ονος. — IGA. 417. — v. 1: C•O.

7 Σμί|θων | Ἀνδ|ραπό|μπο(υ). — IGA. 413.

8 Τυχα|ρέτα | Βρου|κίων|ος. — IGA. 414.

De aetate horum titulorum cf. Kirchhoff Alph.[3] 54. 61.

---

136 Tituli sepulcrales seculi a. Chr. quinti.

1 Δαμ|αγό|ρα Τ|εμβ|ριά|ο(υ). — IGA. 429.

2 Ε[ὐ]ερ|γέτα|ς Ἀλε|ξιπό|[λ]ιος. — IGA. 431. — v. 1: EıꟶF.

3 Μέλ|ιππ|ος Ε|ὐχέ|λα. — IGA. 430.

4 .....πο|[ς] Πα|νυκρ|άτεο[ς]. — IGA. 427.

5 — — Προδ|άμο(υ). — IGA. 435.

6 Φαί|[ν]ων | [Σ]ωσ|[ι]κλέ[ος]. — IGA. 424.

De aetate horum titulorum cf. Kirchhoff Alph.[3] 61 sq.

---

137 Tituli sepulcrales fine belli Peloponnesiaci paulo inferiores.

1 Ἀχουσα|γόρας | Στρόμβιος. — CIG. 2436 *b*. Kirchhoff Alph.[3] p. 58, n. IV, 6.

2 Ἀνδ|ροπει|ίθης | Κυδ|ίμο(υ). — Rangabé Ant. Hell. 2232. Kirchhoff l. l. n. IV, 3.

3 Σωκλείδας Κόπριος. — Weil Mitteil. arch. Inst. I p. 248 n. 9. Kirchhoff l. l. n. IV, 7.

4 [Σ]ωσικ‖[ρ]άτης | [Ν]αυβ|ωλίδα. — Ross Inscr. Gr. ined. n. 232. Kirchhoff l. l. n. IV, 1.

De aetate horum titulorum cf. Kirchhoff l. l. p. 61 sq.

---

138 Meli in basi statuae.

Θεοδωρίδας Λαϊστράτο(υ)
Ποσειδᾶνι.

Tissot, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 522 n. 4. — Titulus est quarti a. Chr. seculi.

---

139 Tabula marmorea Meli reperta.

Ἐπιάναξ Ἀγησιμένου | τὰν αὑτοῦ γυ|-
ναῖκα | καὶ Ὀνόμαρχος Ἐπιάνα|κτος τὰν
ματέρα Θεύκλει‖αν Ἀσκλαπιῷ καὶ Ὑγείᾳ.

Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 256. — Formae literarum sunt aetatis Romanae.

---

140 Palaeopoli in insula Melo.

Ὁ δᾶμος ὁ Μαλίων ἐτείμασεν | τὰν Ῥώ-
μαν εἰκόνι χαλκέᾳ | καὶ στεφάνῳ χρυσέῳ |
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐερ‖γεσίας τᾶς εἰς αὑτόν.
Πολιάνθης Σωκράτευς | ἐποίησεν.

Ephem. arch. n. 3507. Weil Mitteil. arch. Inst. I (1876) p. 247 n. 2.
5 **ΑΥΤΩΝ**.

---

2. Tituli Theraei cum Cyrenaicis.

A. Tituli Theraei.

141 Tituli sepulcrales a dextra ad sinistram scripti.

1 Ἄπρωνός ἐμι. — IGA. 446. Spiritus asper in ἑμί fortasse non errori lapicidae debetur; cf. ὁκτ[ώ] in titulo Theraeo IGA. 471.

2 Ἐπάγατος | ἐποίε. — IGA. 436.

3 Ἑρμᾶς. — IGA. 440; tertia litera est Ǝ.

4 Ϝάναχς vel Λανίχης? — IGA. 445.

5 Θάρ(ρ)υμάχά. — IGA. 444; in fine A litera incerta est.

6 (ʽ)Ιάρον. — IGA. 438.

7 Κερδύνομος. — IGA. 441.

8 Κριτοπῦλο(υ). — IGA. 442. Fortasse hic quoque, ut in antiquissimis titulis Meliis, -ω terminatio statuenda est; nam ω per O (non ⊙) scriptum est etiam in (ʽ)Ιάρον n. 6.

9 Πραχσίλα ἡμί· Θάρ(ρ)υμαϙὸς ἐποίε. — IGA. 449. Pars H literae evanuit.

10 Τελέσιλ(λ)α. — IGA. 448.

De aetate horum titulorum cf. Kirchhoff Alph.[3] 53.

---

142 Lapis Therae repertus, in quinque lateribus inscriptus, nunc Athenis in museo publico.

a Ῥεκσάνωρ, Ἀρχαγέτας, Προκλῆς, Κλεαγόρας, Περαιεύς.

b Ἄγλων, Περίλας, Μάληϙο[ς].

c Λεοντίδας.

d Ὀρθοκλῆς.

IGA. 451. — Nomina partim a dextra ad sinistram partim a sinistra ad dextram scripta sunt.

---

143 Therae in saxo.

Ἴσαος Τ|ιμοκλε[ίδα] | παο(ῦ) θετός.

IGA. 456. Ita restituit Roehl. Titulus βουστροφηδὸν scriptus est. 2 fin. ΚΡΒ; num Τ|ιμοκρῆ[ος]? — 3 fin. Μ⊙Τ.

---

144 Therae in saxo.

Μίτον, Δέλπίς, | Π[ολ]υκλέος ἀδελπέ[οί].

IGA. 453. Titulus βουστροφηδὸν scriptus.
Prima litera est *N*.

---

145 Therae in saxo.

Πείδιπ(π)ίδ[ας] | πόρνος.

IGA. 455. — Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

---

146 Tituli sepulcrales a sinistra ad dextram scripti.

1 Δαΐφρον. — IGA. 470. Quinta litera est **I**.

2 Ἐρασικλῆς. — IGA. 460. Septima litera est **P**; cf. n. 143.

3 Θαρ(ρ)υπτόλεμος. — IGA. 463.

4 Θεοθέμιος. — IGA. 469.

5 Ἰατροκλ|ῆς. — IGA. 454.

6 Κώθ[ι]ος ὁ Κριτοβο(ύ)λο(υ) ἀπὸ Ε[ὐμ]νάστας νεα(ρ)ηβ[ῶ]ν. — IGA. 466. Literae correctae sunt **O**, **Γ**, **B**.

7 Πσήν. — IGA. 461.

8 ϙόϝυνος vel ϙώϝυνος. — IGA. 458; cf. Kirchhoff Alph.[3] 51.

---

147 Therae in saxo ad oram occidentalem posito.

Οὖρορ Ἀθαναίας.

Weil, Mitteil. arch. Inst. II (1877) p. 77, qui dicit aetatem recepta literatura Ionica paulo recentiorem esse. — Titulum non Theraeum esse sed fortasse a Lacedaemoniis (cf. Pausan. III, 15, 6) Therae positum putat Weißschuh, De rhotacismo linguae Graecae, Lipsiae 1881, p. 23. Sed rhotacismi Theraeorum etiam aliud exemplum exstat IGA. 452 ἐκσαπόλιορ.

---

148 [= 67]. **Inscriptio basis amplae marmoreae, quae in museo Veronensi asservatur.**

Ἀνδραγόρας | Φοίνικος, | Ἐπικτήτα | Γρίννου, | Κρατησίλοχος | Φοίνικος, | [Φοῖνιξ.....]

A Ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Φοιβοτέλει | τάδε διέθετο νοοῦσα καὶ φρονοῦσα Ἐπικτήτα | Γρίννου μετὰ κυρίου Ὑπερείδους τοῦ Θρα||συλέοντος, συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγα|τρὸς Ἐπιτελείας τᾶς Φοίνικος. Εἴη μέν μοι ὑγιαι|νούσᾳ καὶ σῳζομένᾳ τὰ ἴδια διοικέν· εἰ δέ τί κα | γένηται περί με τῶν ἀνθρωπίνων, ἀπολείπω | κατὰ τὰν γεγενημέναν μοι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς || Φοίνικος ἐντολὰν τοῦ καὶ κατασκευαξαμένου | τὸ μουσεῖον ὑπὲρ τοῦ μεταλλαχότος ἁμῶν | υἱοῦ Κρατησιλόχου καὶ ἀγαγόντος τὰ ζῷα | καὶ τὸς ἀνδριάντας ἑαυτοῦ τε καὶ Κρατησι|λόχου καὶ τὰ ἡρῷα καὶ ἐνευξαμένου, ὥστε || κατασκευάξαι με τὸ μουσεῖον καὶ θέμεν τάς | τε Μούσας καὶ τὸς ἀνδριάντας καὶ τὰ ἡρῷα· | μετὰ δὲ δύο ἔτη τοῦ ἀπολελειμμένου ἔτι | μου υοῦ Ἀνδραγόρα μεταλλάσσοντος τὸν | βίον καὶ ἐντειλαμένου ἐπιτελῆ με ποιῆσαι || τὰν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φοίνικος ἐντολὰν καὶ | θέμεν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς | καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τόν τε ἀνδριάντα καὶ τὸ ἡ|ρῷον καὶ συναγαγὲν κοινὸν ἀνδρείου τῶν συγ|γενῶν καὶ δόμεν τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου δρα||χμὰς τρισχιλίας πόθοδον, ἀφ᾽ οὗ συναχθη|σοῦντι· ἐπιτετελεχεῖα οὖν καὶ ἐσταχεῖα πάν|τα κατὰ τὰς ἐκείνων ἐντολὰς καὶ τὸ κοιν|ὸν συναγαγοχεῖα τῶν συγγενῶν, ὧν καὶ τὰ ὀνό|ματα ὑπογέγραπται, ὥστε συναγαγέσθαι τὸ κοι||νὸν ἐν τῷ μουσείῳ, δίδωμι δραχμὰς τρισχι|λίας τῷ προδεδηλωμένῳ κοινῷ τοῦ ἀνδρεί|ου τῶν συγγενῶν, ὥστε ὀφείλεσθαι αὐτὰς ἐπὶ | τοῖς ὑπάρχουσί μου αὐτοκτήτοις χωρίοις τοῖς

B || ἐμ Μελαιναῖς [καὶ ἀπ᾽ ἐμοῦ] καὶ ἀπὸ τῶν κλα|ρονόμων καὶ [?ἀπὸ ἄλλου ὁτουοῦν διαδό]|χου. Ἀπολείπω δὲ τὸ μουσεῖον [καὶ τὸ τέμενος] || τῶν ἡρῴων τᾷ θυγατρί μου Ἐπιτελεία, ὥσ|τε παραλαβοῦσαν αὐτὰν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν | ἄλλων μοι ὑπαρχόντων τελὲν καθ᾽ ἕκαστον | ἔτος ἐμ μηνὶ Ἐλευσινίῳ δραχμὰς δια|κοσίας δέκα τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου [οὗ συν]||αγάγοχα τῶν συγγενῶν. Μὴ ἐχέτω ἐξου|σίαν μηθεὶς μήτε ἀποδόσθαι τὸ μουσεῖον μή|τε τὸ τέμενος τῶν ἡρώων μηδὲ τῶν πραγ|μάτων τῶν ἐν τῷ μουσείῳ μηδὲ τῶν ἐν | τῷ τεμένει τῶν ἡρῴων μηθὲν μήτε κατα||θέμεν μήτε διαλλάξασθαι

μήτε ἐξαλλο|τριῶσαι τρόπῳ μηθενὶ μηδὲ παρευρέσει | μηδεμιᾷ μηδὲ ἐνοικοδομῆσαι ἐν τῷ τε|μένει μηθέν, εἴ κα μή τις στοὰν οἰκοδομῆσαι | προαιρεῖται, μηδὲ χρῆσαι τὸ μουσεῖον μηθενί, || εἴ κα μή τις τῶν ἐξ Ἐπιτελείας γάμον ποιῇ· | εἰ δὲ μή, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, καὶ κύρι|ον ἔστω τὸ κοινὸν κωλύον τὸν τούτων τι ποι|οῦντα. Μὴ ἐχέτω δὲ ἐξουσίαν μηδὲ ἐξενέγ|και τῶν ἐν τῷ μουσείῳ ὄντων μηθέν· εἰ δὲ μή, || κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν συγγενῶν, | καὶ κύριον ἔστω κωλύον. Τὰν δὲ ἱερατείαν τᾶν | Μουσᾶν καὶ τῶν ἡρῴων ἐχέτω ὁ τᾶς θυγα|τρός μου υὸς Ἀνδραγόρας, εἰ δέ τί κα πάθῃ οὗ|τος, ἀεὶ ὁ πρεσβύτατος ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἐπι||τελείας. Ὁ δὲ ἀνδρεῖος τῶν συγγενῶν συν|αγέσθω ἐν τῷ μουσείῳ καθ' ἕκαστον ἔτος | ἐμ μηνὶ Δελφινίῳ, λαμβάνων παρὰ τῶν δι|αδόχων μου τὰς διακοσίας δέκα δραχμάς, | ἄνδρας τρεῖς ἀποδείξας ἐπιμηνίος ἐξ αὐ||τῶν, καὶ θυέτω τᾷ μὲν ἐννεακαιδεκάτᾳ | ταῖς Μούσαις, τᾷ δὲ εἰκάδι τοῖς ἥρω-
C σιν || Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ, τᾷ δὲ ἀμφεικάδι | Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ. Εἰ δέ κα μὴ ἀπο|δῷ Ἐπιτέλεια ἢ οἱ κλαρονόμοι αὐτᾶς ἐν τῷ Ἐ|λευσινίῳ μηνὶ τῷ ἀνδρείῳ τῶν συγγενῶν || τὰς διακοσίας δέκα δραχμάς, ἔστω ἁ καρπεία | τῶν προδεδηλωμένων χωρίων τῶν ἐμ Μελαι|ναῖς τοῦ κοινοῦ τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν | ποτὶ τὰς διακοσίας δραχμάς· εἰ δέ κα προαιρῶνται | τὰν ἀσφάλειαν δόμεν οἱ διάδοχοί μου τῷ κοινῷ || τοῦ ἀνδρείου τὰν τρισχιλιᾶν δραχμᾶν, καὶ ἐς ἄλλα | χωρία ἐξουσίαν ἐχόντων διδόντες ἀσφαλεῖς | τὰς ὑποθήκας. Τῶν δὲ συγγενῶν, ὧν συναγά|γοχα, ὀνόματα τάδ' ἐστὶ τὰ ὑπογεγραμμένα· | Ὑπερείδης Θρασυλέοντος, Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς, || κατὰ δὲ ὑοθεσίαν Γρίννου, Ἀριστόδαμος Ἰσοκλεῦς, Τιμήσιος Πραξιτέλους, Εὐαγόρας Προκλείδα, | Προκλείδας Εὐαγόρα, Καρτιδάμας Προκλείδα, | Ἁγνο(σ)θένης Καρτιδάμα, Προκλείδας Ἀλκιμέδοντος, | Βωδακράτης Αἰσωσθένους, Ἀρχίνικος Γοργώπα, || Στάρτοφος Βωδακράτους, Γοργώπας Ἀρχινίκου, | Γοργώπας Ἐχεκράτου(ς), Γοργώπας Καρτιδάμα, | Ἀγαθόστρατος Ἁγησιλόχου, Μόλλις Πολυμήδους, | Καρτιδάμας καὶ Κρατησίλοχος καὶ Δίων | καὶ Δωροκλείδας οἱ Ἀγαθοστράτου, || Ἵμερτος Ἱμεροφῶντος, Κρίτος Τεισάνορος, | Πολύνικος καὶ Εὐαγόρας οἱ Σωτέλους. | Πορευέσθωσαν δὲ καὶ αἱ τούτοις συνοικοῦσαι γυ|ναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ μὲν θήλεια ἕως | καὶ ὑπὸ τὸν πατέρα, τὰ δὲ ἄρσενα καὶ ἐν

ἁλικίᾳ γε||νόμενα, καὶ τὰ ἐκ τούτων κατὰ τὰ αὐτά· πορευέσ|θων δὲ καὶ αἱ ἐπίκλαροι καὶ οἱ ξυνοικοῦντες αὐ|ταῖς καὶ τὰ ἐκ ταυτᾶν τέκνα κατὰ ταὐτὰ τοῖς προ|γεγραμμένοις· πορευέσθω δὲ καὶ ἁ ὁμώνυμός | μου Ἐπικτήτα καὶ ἁ θυγάτηρ μου Ἐπιτέλεια καὶ || αἱ Γοργώπα θυρατέρες Μνασὼ καὶ Αἰνησίππα | καὶ αἱ Θρασυλέοντος θυγατέρες Βασιλοδίκα | καὶ Τελεσίππα καὶ Καλλιδίκα καὶ ἁ Ἰσοκλεῦς καὶ οἱ | ταύταις συνοικοῦντες, πορευέσθω δὲ καὶ ἁ Ἀρι|στάρχου θυγάτηρ Ἐπιτέλεια, καὶ τὰ ἐκ ταυτᾶν τέκνα. | Μάρτυρες Χαρ. . . . . Εὐαγόρας Προκλεΐδα, | Ἀντισθένης [Ἰσοκλεῦς].

D Ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτῳ, Διοσθύου. | Ἐπειδὴ Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου τοῦ τᾶς | θυγατρὸς ἀνδρὸς Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέον||τος, συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς αὐ|τᾶς Ἐπιτελείας, ἐπιδέδωκε ἐς θυσίαν ταῖς | Μούσαις καὶ τοῖς ἥρωσι καὶ ἐς ἀνδρείου τῶν ξυγ|γενῶν συναγωγὰν κατὰ διαθήκαν δραχμὰς | τρισχιλίας, ἐς δὲ καὶ λαμβάνε*ν καθ' ἕκαστον || ἔτος παρὰ τῶν διαδόχων αὐτᾶς δραχμὰς δι|ακοσίας δέκα, ὥστε γίνεσθαι τὰν συναγω|γὰν ἐπ' ἁμέρας τρεῖς ἐν τῷ μουσείῳ, ᾧ αὐτὰ | κατεσκεύωκε ὑπέρ τε τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς Φοί|νικος καὶ αὐτᾶς καὶ τῶν υἱῶν Κρατησιλόχου || καὶ Ἀνδραγόρα, καὶ θύεν τὸν μὲν τὰν πράταν ἐπι|μηνιεύοντα ταῖς Μούσαις, τὸν δὲ τὰν δευτέ|ραν τοῖς ἥρωσι Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ, τὸν δὲ | τὰν τρίταν τοῖς ἥρωσι Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀν|δραγόρᾳ· ἀγαθᾷ τύχᾳ δεδόχθαι τάν τε ἐπαγ||γελίαν ἀποδέξασθαι αὐτᾶς καὶ ποιεῖσθαι τὰν | * συναγωγὰν ἀπὸ τοῦ πράτου πλείμματος, | καὶ ἐπιχεῖσθαι πάντας ἀπὸ δείπνου ἐπὶ τὸ πρᾶ|τον ποτείριον τᾶν τε Μουσᾶν καὶ Φοίνικος καὶ Ἐπι|κτήτας καὶ Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα. Τὰν || δὲ συναγωγὰν τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν | γίνεσθαι ἐμ μηνὶ Δελφινίῳ ἐν τῷ μουσείῳ | καθ' ἕκαστον ἔτος ἁμέρας τρεῖς, καὶ λειτουργὲν | ἅπαξ ἀνὰ πρεσβύτατα δωρεὰν πάντας, ὁμοί|ως δὲ καὶ τὸς ἐκ τούτων γενομένος καὶ παρα||γινομένος ἐς τὸ κοινεῖον λειτουργέν, γενο|μένος ἐκ τῶν ἐφήβων, τὰν πράταν ἐπιμηνιεί|αν δωρεάν· παρεξοῦντι δὲ οἱ δωρεὰν ἐπιμη|νιεύοντες οἶνον ξενικὸν ἱκανὸν δόκιμον ἕως | τριῶν πινόντων, στεφάνος, μουσικόν, μύρον· || εἰ δέ κά τις μὴ ἐπιμηνιεύσῃ κατὰ τὰ γεγραμμέ|να, ἀποτεισάτω τῷ κοινῷ δραχμὰς ἑκατὸν καὶ |

E πρασσέσθω ὑπὸ τοῦ κατατυγχάνοντος ἀρτυ||τῆρος κατὰ τὸς νόμος, καὶ μὴ μετεχέτω τοῦ | κοινοῦ ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ. Ἐπὶ

δὲ ταῦτα τὰ ἔτη | τὰν πίπτουσαν πρόσοδον τῷ κοινῷ ὁ καταǁ-τυγχάνων ἀρτυτὴρ πράξας ἀποδιδότω ἐπὶ | σύλλογον, καὶ δα-νειζέσθω ὑπὸ τῶν αἱρε|θέντων ἐγ*δανειστᾶν ἐπὶ ὑποθήκαις ἐγγαί|οις ἀξιοχρέοις χῶρι τοῦ ἀφαιρουμένου ἐς | τὰς θυσίας ταῖς τε Μούσαις καὶ τοῖς ἥρωσι ǁ κατὰ τὰν διαθήκαν· ἀφαι-ρούντων δὲ καὶ συλ|λογευτικὸν μὴ πλεῖον δραχμᾶν δέκα πέν|τε. Εἰ δὲ κατὰ δωρεὰν ἐπιμήνιοι μηκέτ' ὦντι, | δεξοῦντ[αι] κατὰ τὸ ἑξὰν ἀνὰ πρεσβύτατα | πάντες οἱ παραγινόμενοι, καθὼς γέγραπται ǁ καὶ τὸς δωρεὰν δεχομένος, καὶ λῃψοῦνται | παρὰ τοῦ ἀρτυτῆρος δραχμὰς πεντήκοντα | πρὸ τοῦ τὰν σύνοδον ἦμεν πρὸ ἁμερᾶν δέ|κα· εἰ δέ κα μὴ δέξηται λαβών, ἀπο-τεισάτω | δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ πραξάǁτω αὐτὸν ὁ ἀρτυτήρ, καὶ ἐνεχύραστος ἔσ|τω αὐτῷ κατὰ τὸς νόμος· ἐς ὅ δέ κα ἐκτεί|σῃ, μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ· ἐπιμην(ι)ευ-σά|τω δὲ κατὰ αὐτὸν ὁ ἀρτυτὴρ καὶ κομισάσθω | ἀπὸ τᾶν π[ο]θόδων πρᾶτος. Τὸ δὲ δεῖπνον ǁ γινέσθω, ὥς κα δόξει τῷ κοινῷ καὶ ἀφ' ὅ|σου κα δόξει. Ὁ δὲ ἀρτυτήρ, εἴ κα μὴ ἐξοδιά|ξει τοῖς ἐπιμηνίοις κατὰ τὰ γεγραμμένα, ὁ | μὲν ἐπι-μήνιος πάντως δεχέσθω καὶ θυ|έτω τὰν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ θυσίαν, ὁ δὲ ǁ ἀρτυτὴρ ᾧ κα μὴ ἐξοδιάξει ἐπιμηνίῳ ὀφει|-λέτω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ ἁ | πρᾶξις ἔστω τῷ μὴ λαβόντι κατὰ τοῦ ἀρτυ|τῆρος κατ' ἐνεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος, καὶ | μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ, ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ. Θυǁέτω δὲ ὁ τὰν πράταν ἐπιμηνιεύων ἁμέ|ραν ταῖς Μούσαις ἱερεῖον καὶ ἱερὰ ἐλλύτας | ἐκ πυρῶν χοινίκων πέντε καὶ τυ-

F ροῦ καπυǁροῦ στατῆρος· παρεξεῖ δὲ καὶ στεφάνος τοῖς | θεοῖς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσίαν πάντα· | ἀπὸ δὲ τούτων καρπωσεῖ τοῖς θεοῖς τά τε ἐκ ǁ * τοῦ ἱερείου νενομισμένα ἱερὰ καὶ ἐλλύταν. Ὁ | δὲ τὰν δευτέραν τοῖς ἥρωσι Φοίνικι καὶ Ἐπι|κτήτᾳ ἱερεῖον καὶ ἱερὰ ἐλλύτας ἐκ [πυ]ρῶν χοι|νίκων πέντε καὶ τυροῦ καπυροῦ στατῆρος· | παρεξεῖ δὲ καὶ στεφά-νος τοῖς ἥρωσι καὶ τὰ λοιǁπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσίαν πάντα καὶ καρπωσεῖ τά | τε ἐκ τοῦ ἱερείου νομιζόμενα ἱερὰ καὶ ἐλλύ|ταν καὶ ἄρτον καὶ πάρακα καὶ ὀψάριά τ[?ιν]α. Ὁ δὲ | τὰν τρίταν θυσεῖ τοῖς ἥρωσι Κρατησιλόχῳ καὶ | Ἀνδραγόρᾳ κατὰ τὰ αὐτά, καθὰ γέγραπται θύǁεν Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ. Οἱ δὲ ἐπιμήνιοι θύον|τες τὰς θυσίας ταύτας ἀποδωσόντι τῷ | κοινῷ τός τε ἐλλύτας πάντας καὶ τῶν | σπλάγχνων τὰ ἡμίσῃ, τὰ δὲ λοιπὰ ἑξοῦντι | αὐτοί· ὁ δὲ ἀρτυτὴρ διελεῖ τὰ ἱερὰ τοῖς

παροῦ||σι. Εἰ δέ κα ἠ ἐπιμηνιεία δωρεάν, πωλείτω ὁ ἐ|πίσσοφος, ὅςτις θυσεῖ τὰς θυσίας, αὐτὰς | κατὰ τὰ γεγραμμένα· ὅσου δέ κα ἀποδῶται, ὁ | ἀρτυτὴρ ἐξοδιαζέτω. Αἱρείσθω δὲ τὸ κοινὸν | καὶ ἐπίσσοφον· ὁ δὲ αἱρεθεὶς συναγέτω σύλ||λογον καθ' ἐνιαυτὸν ἐν τᾷ δευτέρᾳ ἁμέρᾳ | καὶ προνοείσθω πάντων τῶν κατὰ τὸ κοινόν, | ὅπως διοικῆται τὰ γεγραμμένα ἔν τε τᾷ δια|θήκᾳ καὶ τῷ νόμῳ, καὶ ἐνγραφέτω τός τε | ἐπιμηνίος καὶ τὸν ἀρτυτῆρα ἀνὰ πρεσβύτα||τα καὶ ἐπίσσοφον καὶ ἐκδανειστάς, καὶ εἴ κά | τις μὴ ἐπιμηνιεύσει, ὀφείλοντα τὸ ἐκ τοῦ νό|μου ἐπίτιμον, καὶ εἴ τί κα ἄλλο αὐτῷ ἐπιβάλ|λει ἐγγράφεν κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰν διαθήκαν | καὶ τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ· γραφέτω δὲ καὶ τὰν || ἔςοδον καὶ ἔξοδον τὰν γινομέναν ἐπ' αὐτοῦ, | καὶ εἴ τί κα ἄλλο ὀφείλειται τῷ κοινῷ· εἰ δέ κα | μὴ ποεῖ τὰ ποτιτεταγμένα,

G ὀφειλέτω τῷ κοι||νῷ δραχμὰς τριακοσίας, καὶ τοῦ κοινοῦ | μὴ μετεχέτω, ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ, καὶ πρακτὸς | ἔστω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ὑπὸ || τοῦ κοινοῦ κατ' ἐνεχυρασίαν κατὰ τὸς νό|μος. Ὁ δὲ ἀρτυτὴρ ὁ αἱρεθεὶς πραξεῖ τὰ ὀ|φειλόμενα τῷ κοινῷ κατά τε τὰν διαθή|καν καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ παραγραφέντα | αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐπισσόφου, καὶ ἐξοδιαξεῖ || τοῖς τε ἐπιμηνίοις τὰ γεγραμμένα ἐν | τοῖς νόμοις καὶ τὸ συλλογευτικὸν καὶ | τὰ ἐς τὰς θυσίας, ὅσα κα μὴ ὦν πεπρᾶται (?), | καὶ εἴ τί κα ἄλλο δόξει τῷ κοινῷ· τὰ δὲ λοι|πὰ ἀποδωσεῖ ἐπὶ σύλλογον· εἰ δέ κα μὴ ἐ||ξοδιάξει τι τῶν γεγραμμένων εἶ τὰ πε|ρισσὰ χρήματα μὴ ἀποδῷ ἐπὶ σύλλογον, | ὀφειλέτω, ὅ κα τούτων μὴ ποιήσει, δι|πλοῦν τῷ κοινῷ τὸ χρῆμα, καὶ ἐγγραφέ|τω αὐτὸν ὁ ἐπίσσοφος ἐς τὰ τοῦ κοινοῦ || γράμματα, ὅ κα μὴ ποήσει τούτων ὀφεί|λοντα διπλοῦν· καὶ τοῦ κοινοῦ στερέσθω, | ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ, καὶ πρακτὸς ἔστω ὑπὸ | τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ἀπὸ ἐνεχυρα|σίας κατὰ τὸς νόμος· τοῖς δὲ ἐπιμηνίοις || εἴ κα μὴ ἐξοδιάξει, ἔστω κατ' αὐτοῦ τὰ γε|γραμμένα ἐν τῷ νόμῳ. Ὅπως δὲ πάντα | διοικεῖται κατά τε τὰν διαθήκαν καὶ τὸν | νόμον καὶ τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ δυνα|τῶς ἐς πάντα τὸν χρόνον, αἱρείσθω τὸ || κοινόν, εἴ κά τινες μὴ ποιῶντι τὰ κατὰ | νόμον εἶ τὰν διαθήκαν εἶ τὰ δόξαν|τα, ἄνδρας ὅσος κα δόξει, οἵτινες πάντα | πραξοῦντι, καθότι κα δόξει τῷ κοινῷ· | καὶ ἐγγραφέτω καὶ τὰν τούτων αἵρεσιν ὁ || ἐπίσσοφος· εἰ δέ κα ὁ ἐπίσσοφος μὴ προ|αιρεῖται ἐγγράφεν παραχρῆμα, τὸ κοινὸν ἀ|ποχυρούτω ἄνδρα τὸν

H ἐγγραψοῦντα· ὁ δὲ || αἱρεθεὶς γραφέτω πάντα τὰ δόξαντα | τῷ κοινῷ. Ἃ δέ κα δόξει τοῖς πλείοσι τοῦ | κοινοῦ, ταῦτα κύρια ἔστω. — Πάλιν ὑπὲρ δια|λύσεως· ὑπὲρ δὲ τούτου μὴ ἐχέτω ἐξου||σίαν μηθεὶς μήτε εἶπαι μήτε γράψαι, ὡς δε|είση διαλῦσαι τὸ κοινὸν εἶ τὰς θυσίας τὰς | προγεγραμμένας εἶ τῶν τοῦ κοινοῦ τι | κακῶσαι ἢ διελέσθαι ἢ τοῦ ἀρχαίου τι κα|ταχρήσασθαι· εἰ δέ τίς κα εἴπῃ ἢ γράψει, || τό τε ῥηθὲν ἢ γραφὲν ἄκυρον ἔστω, καὶ ὁ | εἴπας ἢ γράψας στερέσθω τοῦ κοινοῦ καὶ ὀ|φειλέτω αὐτῷ δραχμὰς πεντακοσίας | καὶ πρακτὸς ἔστω καὶ ἀπὸ ἐνεχυρασίας | κατὰ τὸς νόμος ὑπὸ τοῦ χρῄζοντος τῶν || συγγενῶν. Ὅπως δὲ ἐπίσσοφός τε ἀπο|δειχθῇ καὶ ὁ αἱρεθεὶς ἐγγράψει πάντα | κατὰ τὸν νόμον, συναχθήτω σύλλογος | ἐπὶ ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτῳ, μηνὸς Διοσ|θύου δεκάτᾳ, καὶ αἱρεθήτω ἐπίσσοφος· || οὗτος δὲ ἐγγραφέτω τά τε κατὰ τὸν | νόμον πάντα, προνοειθήτω δὲ καί, ὅ|πως ὁ νόμος ἀναγραφῇ καὶ (ἁ) διαθήκα ἐς | τε τὰν ὑπόβασιν τῶν ἀγαλμάτων τῶν | ἐν τῷ μουσείῳ, καὶ ἐς δέλτον ξυλογρα||φηθεῖ, κατασκευωθῇ δὲ καὶ γλωσσόκο|μον, ἐς ὃ ἐμβαλοῦμες τὰ τοῦ κοινοῦ | γράμματα, καὶ ὅπως αἱρεθῇ ἀνὴρ γραμ|ματοφύλαξ, ὅςτις παραλαβὼν διὰ λοι|ποῦ παρὰ τοῦ ἐπισσόφου τάν τε δέλτον || ἔχουσαν τὸν νόμον καὶ τὰν διαθήκαν ἐ|ξυλογραφημέναν καὶ τὸ γλωσσόκομον | καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βυβλία φυλαξεῖ, ἐς ὃ κα | δόξει τῷ κοινῷ, καὶ οἰσεῖ ἐπὶ τὸς συλ|λόγος, εἰ δέ κα ἄλλον ἕληται τὸ κοινὸν || γραμματοφύλακα, ἀποδωσεῖ τῷ αἱρε|θέντι μετ' αὐτὸν ἐν συλλόγῳ δι' ἀπολόγου.

CIG. 2448. — Monumentum, cuius basi hic titulus per octo columnas inscriptus fuit, Therae positum fuisse coniecit et argumentis maxime e nominibus propriis petitis confirmavit Boeckh. Fuerunt quatuor statuae virorum, quorum nomina ab initio tituli scripta sunt. Titulus ipse continet testamentum Epictetae divitis mulieris, quae in honorem mariti et filiorum conventum consanguineorum instituit, coniunctum cum lege, quam hic conventus ipse sibi constituit. Aetas tituli secundum vel tertium a. Chr. seculum esse Boeckhio videtur.

A 25 sq. συναχθησοῦντι: cf. Ahrens Dial. II 289. — *B* 1 ΜΕΛΔΙΝΑΙΣ. — in fin. ΚΛΗ. — 5. 14. 27 ἡρῴων: ἡρώων scripsit Boeckh; sed ῳ corruptela effectum esse negat

Ahrens Dial. II 189. 241. — 19 προαιρεῖται: coniunctivus; προαιρῆται postulavit Ahrens Dial. II 183; sed cf. Blass Ausspr. p. 30. — 34 ΑΜΕΡΑΣ, correxit Boeckh. — *C* 6 fin. ΜΕΛΔΙ. — 9 ΜΕΥ. — 15 ΜΟΘΕΣΙΑΝ. — 37 ΤΕΛΕΣΙΓΓΗ. — *D* 9 Ι litera deleta. — 21 init. ΤΑΝ literae deletae — *E* 7 ΕΓΓΥΑΝΕΙΣΤΑΝ. — 12 ΔΩΡΕΑΣ. — 13 ἑξάν: cf. n. 161, 78 et Ahrens Dial. II 87. — 15 ΔΑΝΕΙΟΥΝΤΑΙ. — 17 ἦμεν: noli cum Ahrensio Dial. II 170. 322 corrigere; nam saepe ἦμεν legitur in titulis, qui alioquin ει et ου pro η et ω Doricis habent. — 22 fin. ΕΠΙΜΑΝΕΥΣΑ. — *F* 5 Κ litera deleta. — ΕΞΑΥΤΑΝ. — 12 πάραχα: Hesych. βάραξ· φύραμα στρογγύλον ἀφ' οὗ αἱ μάζαι γίνονται. Cf. Ahrens Dial. II 138. 584. — 14 ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ. — 33 ΕΙΣ. — *G* 12 ὅσα κα μὴ ὦν: cf. Ahrens Dial. II 384. — 26 ΔΗ. — 37 ΕΓΓΡΑΦΟΥΝΤΑ. — *H* 5 sq. δε|είση: pro δεήσει, quod tamen non licet substituere; cf. supra ad *B* 19. — 16 ΕΓΓΡΑΦΕΙ. — 21 ΚΑΤ. — 29 init. ΓΟΥ.

B. Tituli Cyrenaici.

149 Fragmentum lapidis calcarii Olympiae a. 1880 repertum.

ϙυρα[ναίον].

IGA. 507.

---

150 Cyrenae.

.......ς Ἱπποκλεῦς
Ἀγασικλῆς Φιλοκλεῦς
Ἀπόλλωνι δεκάταν.

Smith and Porcher, History of the recent discoveries at Cyrene, London 1864, n. 2. — Literae sunt aetatis Romana superioris.

---

151 Cyrenae; fragmentum marmoris repertum in parietinis templi.

....
[λ]οχαγοὶ τεθ[ρ(ι)π[πων]
Μναστοκλῆς Βαθυκλεῦς
Πίθακος Ἀριστωνύμω
Ἀρισταγόρας Φιλοκώμω
5 Ἀριστοφάνης Κλευγένευς
Δαμασίστρατος Καλλίππω
Ἀριστόπολις Εὐρυπτολέμω·

λοχαγοὶ μονίππων
Ἀριστοκλῆς Στεφάνω
sic Ὕξαν Εὐπτολέμω
Στράτων Κάρνιος
Πρᾶξις Θευχρήστω
Πρατομήδης Φιλίππω·
τριακατιάρχαι
Πολυκλῆς Μελανίππω τῶ
Ἀριστάνδρω
Ἀριστοφάνης Παρα[ι]βάτα
Καλλίμαχος Ἀννικέριος
Βαθυκλῆς Νικοστράτω
Ἰάσων Δαϊμένευς
Πρῶρος Κύκνω
Θαλίαρχος Εὐρυπτολέμω
Κλέων Χάρωνος
Λῦσις Ἐπικλεῦς
Φίλων Ἀννικέριος
Ἡρίλοχος Ἐ[πι]βάτα
Καλλίστρατος Χριστωνύμω
Νίκανδρος Ἀλεξάνδρω
Χάρων Ἰάσονος
Νικόδαμος Θα..α.ιος
Ὀνυμοκλῆς Πολυκλεῦς
Ἱππόδαμος Φιλο[δάμ]ω·
λοχαγοὶ πεζῶν
Πολυάρατος Παρατ..ος
Φιλοκλῆς Θευ......
Ἀντίπατρος Πολ.....ος
Πασέας Ἱπποδάμω
Χαιρεσίλας Ἀν[αξ]αγόρας
Ψάφων Ἀγλωμ[ά]χω
Εὐκλῆς Θευχρήστω
Σίφυρος Πιθάκω
Φίλων Θευχρήστω
Τιμῶχος Πολυτίμω
Περίανδρος Θρασυλλίωνος
Θεύδωρος Καλλιμάχω
Φρασσάμενος Ἀριστοτέλε[υς]
Ἄναξις Δαμώνακτος
Πράταρχος Ὀνυμάρχω
Τιμόλας Πιθάκω
Θεύμανδρος Λυσίππω
Δαιλέων Θευχρήστω·
λοχαγοὶ πελταστᾶν συμμ....
τοῖς τριακατίοις
Ἀνδροκλῆς Κα[λλιμ]άχω
Ἀριστομένης Ἀ.....
Πρῶρος Σωσία...
Ἀριστοφῶ[ν]...
Τελεσα....
Εὐ.......

Smith and Porcher I. I. n. 6. Literae videntur esse aetatis Romana superioris; sed adversatur Χριστωνύμω nomen v. 26. 27 ΑΛΕΣΑΝΔΡΩ. — 38 ΑΓΛΩΓ. — 56 ΑΡΙΣΤΟΦΟ.

152 Cyrenae.

A

. . . .
. . . .
. . . .
...... [Δα]μοκρίτω
.....ς Μελανίππω
..... Ἐρυσίππω

B

. . . .
[Μελά]νιππος Λυσισβάτω
Πολύαρχος Παυσανία
Χάρων Φαυστίω
Ζεῦξις Αἰταχίννω (?)
Καλλίστρατος Νικαίω

A

.....αχος Ἀρτύλα
....,άτης Ὑπερόχω
.....ρχος Ποδώκευς
......χάρτης Θράσωνο(ς)
.....ος Φράσωνος
..νιππος Ἁγήμονος
.... Θάλωνος
...αν Πρώρω
...λας Εὐκλείδα
...αμος Μνάσιος
...της Ἀκέσωνος
[Ἀριστ]οτέλης Πράτιος
..αρχος Παυσανία
..οίδας Λυσάνορος
.....ι Ἀριστοβώλω
..ένης Χαιριείδευς
...ρ Πείσιος
....ος Νέωνος
......άμιος
......λύκω.

B

Ἑλικὰν Λεντίχω
Λύκος Εὐρυμάχω
Νίκιππος Εὐφρονίω
Ἀρίστων Λύκων(ος)
Φιλόξηνος Μελανίππω
Τελέσαρχος Κρησίλα
Ἀντίμαχος Φιλοκώμω
Ἀντίφιλος Λυσάν[δρω]
Ἀλεξίβιος Σμυρναίω
Ἀμμώνιος Ξήνιος
Ἐπήρατος Πολυδώρω
Ἄλεξις Λύγαντος
Ἀρίστ(α)ρχος Θράσυος
Ἀνάξανδρος Σχίδα
Βάραιβις Μοιρισθένευς
Ἐξακέστας Ἀριστίππω
Ἀλεξίμαχος Ἄλκιος
Προκλῆς Ἰάσονος
Εὐρυφῶν Ἀρίστιος

Smith and Porcher l. l. n. 7. Literae sunt eaedem atque in n. 151.

A 11 ΙΙΡΓΟΣ. — *B* 4 ΞΕΥΞΙΣ. — 13 ΑΥΣΑΝ.

---

153 [= 68] Cyrenae.

Ἀσκλαπὸν Ἀσκλαπῶ ἱαριτεύον|τα τῶ Ἀπόλλωνος ἀρετᾶς ἕ[νε]|κα καὶ εὐνοίας, ἅς ἔχων δια[τε]|λεῖ ἔς τε τὸς κοινὸς εὐερ|γ[έτας] ||Ῥωμαίος καὶ ἐς τὰν πόλιν καὶ | [τ]ὸς ἱαρές, καὶ τᾶς ποτὶ τὸς θε[ὸς χ]|άριν ε[ὐ]σεβίας οἱ ἱαρὲς τ[ῶ Ἀ|π]όλλωνος ἀνέθ[εν].

CIG. 5131. Repetierunt Smith and Porcher l. l. n. 25.

VIII. Tituli Anaphaei, Astypalaeensis, Calymnius, Coi, Cnidii, Nisyrius, Telii, Carpathii et titulus mercennariorum Psammatichi.

154 In insula Anaphaea ad aedem Salvatoris in base imaginis sacerdotis Iovis et Serapidis. Cyriacus.

Ἔδοξε τᾷ βουλᾷ τᾷ Ἀναφαίων καὶ | τῷ δάμῳ, [γ]νώμαν ἀγορεύσαντος Πινδάρου | τοῦ Τελεσιγένους θέσει δὲ Εὐβούλου, ἐπι|ψαφιζομένου Ἀρχωνίδα τοῦ Κρατη||σίππου· ἐπεὶ τῶ(ν) μεγίστω(ν) θεῶν Σερά|πιος καὶ Ἴσιος καὶ τῶν ἄλλων τῶν | πὰρ αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς Ἰάσων Ἰάσωνος | τὰν ποθεδρείαν καὶ τὰν ἐπιμέλειαν | ἀξίως ἀεὶ τῶν θεῶν κατὰ πάντα || καιρὸν φαίνεται ποιούμενος καὶ | τὰς θυσίας καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς δέουσι | χρόνοις ἐπιτελῶν, ὡς δόξαν ἦμεν | πᾶσιν ἁμὶν χαίρεν ταῖς ὑπηρεσίαις | αὐτοῦ τὸς θεὸς καὶ ἀδέως ὑπ' αὐτοῦ || γεραίρεσθαι· δεδόχθω ἐπᾳνῆσθαι | μὲν τὸν Ἰάσωνα πανδαμεί, ἐπικε|χυρῶσθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὰ προάγοντα | ψαφίσματα πάντα, συνκεχωρῆσθαι | δὲ αὐτῷ καὶ εἰκόνα γραπτὰν ἀναθέμεναι || αὐτοῦ ἐν τῷ τῶν θεῶν ναῷ ἐπιγραφὰν | ἔχουσαν· ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμος Ἰάσωνα | τὸν εὐσεβέστατον ἱερέα τᾷ ἀναθέσει τᾶς | εἰκόνος ἐτίμασεν. Ἔτι συνκεχωρήσθω αὐτῷ | καὶ τοῦ ψαφίσματος τούτου ἀντίγραφον || ὑποτάξαι τᾷ εἰκόνι ἐν τῷ ναῷ.

Ex Cyriaci schedis edidit O. Riemann, Bull. Corr. Hell. I (1877) p. 286 sq. n. 62.

4 trad. η. — 12 trad. ο. — 15 init. trad. τ. — ἐπᾳνῆσθαι: perf.; ει scriptum erat, sed correctum est in η. — 23 trad. τ. — 25 trad. τῶ.

---

155 Cippus Anaphae repertus.

Σωκράτεια | Νικοφάνευς | ἀνδρὸς δὲ | Δαμοστράτου || τοῦ Θρασυπείθευς | χαῖρε.

Ross, Arch. Aufs. II p. 517 n. 16. — Titulus est aetatis Romanae.

156 [= 70] **Astypalaeae in ecclesia extra urbem.**

[Ἔδοξ]ε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, Φίλ[αρχος Ἀ|ριστ]οκλεῦς ἐπεστάτει, γνώμα πρυ[τανί|ων· ἐπε]ιδὴ Ἀρχεσίλας Μο(ι)ραγένευς αἱ[ρεθ|εὶς] ἀγορανόμος ἐπεμελήθη τοῦ δάμου || μετὰ πάσας φιλοτιμίας τῶν τε κατὰ | [τ]ὰν ἀγορὰν πάντων ἐπιμελόμενος, | [ὅ]πως ὡς εὐωνότατα καὶ δικαιότατα πωλῆ|[τ]αι, καὶ σῖτον προωνεύμενος διετέλει | τῷ δάμῳ· ἐπαινέσαι τε αὐτόν, ὅτι καλὸς || καὶ ἀγαθὸς γεγένηται περὶ τὸν δᾶμον, | καὶ διαψαφίξασθαι κατὰ τὸν νόμον, | ᾗ δοκεῖ αὐτὸν στεφανῶσαι θαλλοῦ | στεφάνῳ· * αἱ δέ κα δόξει, τοὶ πρυτανεύ|[οντες Ληνοβάκχιον στεφανωσάντω || αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις ἐν τῷ ἀγῶνι] | τῶν τραγῳδῶν, (ὁ) δὲ κᾶρυξ ἀναγορευ[σ]άτω, ὅτι ὁ δᾶμος στεφανῷ Ἀρχεσίλαν | Μοιραγένευς ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοί|[ας], ἃς ἐνεδείξατο ἐς τὸν δᾶμον || ἀγορανομήσας καλῶς καὶ φιλοτίμως· | ἐξέστω δὲ αὐτῷ καὶ ἀνάθημα ἀναθέμε|[ν] ὅπᾳ κα χρῄζῃ τᾶς ἀγορᾶς ἐ[πὶ] τᾶ(ς) στοιᾶ|[ς] τᾶς παρὰ τὸ πρυτανεῖον. Τὸ δὲ ψάφισμα | τόδε ἀναγράψαι ἐς τὰν φλιὰν τοῦ ἀγοραν|[ο]μίου· ἄνδρα δὲ ἑλέσθαι, ὅστις ἐπιμεληθη|[σ]εῖ τᾶς ἀναγραφᾶς· τὸ δὲ ἀνάλωμα | [τοὶ] ταμίαι δόντω. Ἔδοξε στεφανῶν· ᾳρέθη | ἀναγράψαι Φίλαρχος Ἀριστοκλεῦς.

CIG. 2483. — Est decretum Astypalaeensium, quod ante initium dominationis Romanae factum esse videtur.

2 ΟΕΝΕΥΣ. — 13 Κ litera deleta. — 14 sq. duos versus supplevit Boeckh ex similitudine tituli CIG. 2484. — 17 στεφανῷ: ausus non sum corrigere, quoniam Ω scriptum est etiam n. 198, 31 et CIG. 2484, 19. Cf. Blass Ausspr. 40. — 22 ΧΡΗΙΞΗΙ. — 25 sq. ἐπιμεληθη|[σ]εῖ: cf. Ahrens Dial. II, 289 et Blass Rhein. Mus. 36 (1881) p. 612; exemplis ab eis allatis addendum est ἀναγραφησ[εῖ] ἐ[ν τῷ ἱερῷ] κτλ., quod exstat in titulo Carpathio quem ed. Beaudouin, Bull. Corr. Hell. IV p. 265 n. 2. — 27 στεφανῶν· ᾳρέθη: cf. Ahrens Dial. II 206.

157 [= 69] **Iasi in ecclesia ruinosa.**

[Ἔδ]οξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, γνώμα προστατᾶν· ἐπειδὴ || [ὁ δ]ᾶμος ὁ Ἰασέων ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις εὔνους ὢν καὶ | [φίλ]ος διατελεῖ τῷ δάμῳ τῷ Καλυμνίων καὶ νῦν πρεσβεύ|[ον]τος τοῦ δάμου καὶ ἀξιοῦντος δόμεν ἄνδρας πέντε, | [οἵτι]νες παραγενόμενοι μάλιστα μὲν διαλυσεῦντι τοὺς | [δια-

φ]ερομένους τῶν πολιτᾶν, εἰ δὲ μή, κρινεῦντι διὰ ψάφου, ‖ [ἀπέσ]τειλε ἄνδρας καλοὺς κἀγαθούς, οἳ παραγενόμενοι | [πᾶσ]αν σπουδὰν ἐποιήσαντο * τοῦ διαλυθέντας τοὺς | [πολ]ίτας τὰ ποτ' αὑτοὺς πολιτεύεσθαι μετ' ὁμονοίας· | [καὶ ἀ]πογραφεισᾶν δικᾶν εἰς τὸ δικαστήριον [πλε]όνων | . . . ακοσιᾶν πεντήκοντα, τὰς μὲν πλείστας διέλυσαν ‖ [πείσ]αντες τοὺς ἀντιδίκους, ὅπως μὴ διὰ ψάφου τῶν πρα‖[γμά]των κρινομένων εἰς πλέω ταραχὰν ὁ δᾶμος | [καθισ]τᾶται· τινὰς δὲ καὶ διᾳτασαν συμφερόντως | [ἀμφο]τέροις τοῖς ἀντιδίκοις· δέκα δὲ δικᾶν εἰςαχθεισᾶν | [εἰς τὸ δ]ικαστήριον ἔκριναν διὰ ψάφου κατά τε τὸ διάγραμ‖[μα τοῦ] βασιλέως καὶ τοὺς νόμους, ὄντες ἀνερίθευτοι | [καὶ δ]οκεῖν δηλόμενοι· ὅπως οὖν καὶ ὁ δᾶμος ὁ Καλυμνίων | [φαίνητ]αι χάριν ἀποδιδοὺς τοῖς εὐεργετοῦσι αὐτόν, καὶ πολ‖[λοὶ πρ]οαιρῶνται καὶ λέγειν καὶ πράσ(σ)ειν τὰ δέοντα ὑπὲρ τοῦ | [πλήθεο]ς τοῦ Καλυμνίων, εἰδότες, ὅτι ὑπαρξεῦντι αὐτοῖς ‖ [χάριτες κ]ατάξιαι ὧν κα εὐεργετήσωντι· δεδόχθαι τᾶ‖[ι βουλᾶ κ]α(ὶ) τῷ δάμῳ· ἐπαινέσαι τὸν δᾶμον τὸν Ἰασέων | [ἀρετᾶς ἕ]νεκεν καὶ εὐνοίας, ἂν ἔχων διατελεῖ περὶ τὸ πλ‖[ῆθος τῶν Κα]λυμνίων, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ | [ἀπὸ μνᾶ]ν πέντε, ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς ἀποσταλέν‖[τας δικαστ]ὰς καλοκαγαθίας ἕνεκεν, Κλέανδρον | [Διοδώρου,] Λέοντα Εὐβούλου, Κέφαλον Δράκοντος, | [Θεόδωρον Ν]ουμηνίου, Λέοντα Δρακοντίδου, | [καὶ στεφανῶ]σαι αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ | [καὶ τούτῳ (?) ἀπὸ μνᾶν π]έντε, δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς ‖ [καὶ προξενίαν καὶ π]ολιτείαν, αὐτοῖς καὶ ἐγγόνοις, | [καὶ ἀτέλειαν πάντων· ἐπ]ικλ[αρ]ῶσαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ φυλὰν | [ἅν κα δήλωνται· ἦμεν] δὲ αὐτοῖς καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς | [ἀγῶσι καὶ πόθοδον ποτὶ τὰν ἐκ]κλησίαν μετὰ τὰ ἱερά.

CIG. 2671. In lapide praecedit decretum Iasensium volgari sermone scriptum, quo honor a Calymniis acceptus narratur et magistratus iubentur decretum eorum lapidi incidendum curare. Ad restitutionem exulum ab Alexandro Magno iussam hoc decretum referendum esse Boeckhius putat. Ad titulum emendandum nonnulla contulit Cobet, Mnemos. VI (1857) p. 447 sqq.

36 Υ litera deleta. — ΔΙΑΛΥΘΕΝΤΟΣ. — 39 ΠΛΕΙΣΑΝΑ. — 44 ΑΚΑΣΤΗΡΙΟΝ. — 49 init. ΕΙΟΥ. — 47 [Ν]ουμηνίου, Δρακοντίδου: formas non Doricas in nominibus Iasensium notavit Ahrens Dial. II 218. 225. — 63 ΙΣΡΑ.

158 In vico Pili in insula Cὸo.

Ἱερὰ ἁ γᾶ καὶ ἁ οἰκία | ἁ ἐπὶ τᾷ γᾷ καὶ τοὶ κᾶ|ποι καὶ ταὶ οἰκίαι ταὶ | ἐπὶ τῶν κάπων θεῶν || δυώδεκα καὶ Χαρμύλου | ἥρω[ος] τῶν Χαρμυλέων.

Ross, Inscr. Gr. ined. n. 309. Ex suo ectypo repetiit Rayet, Arch. miss. scient. 1876 p. 103, qui erravit, quod titulum quinto a. Chr. seculo tribuit.

---

159 In oppido Coo in pavimento ecclesiae veteris.

sic [Δ]ιὸς Φατρίο[υ],
Ἀθαναίας,
Εὐρυανακτ[ι]δᾶν.

Hauvette-Besnault et Dubois, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 224 n. 13. — Formae literarum videntur esse tertii a. Chr. seculi.

---

160 In oppido Coo.

Ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, Δια|γόρας Κλευχίου εἶπε· ἐπειδὴ Θήρων | Βουδαστράτου Τύριος ἀνὴρ ἀγαθός | ἐστι περὶ τὸν δᾶμον τὸν Κωΐων καὶ || ἐμ πᾶσι τοῖς καιροῖς χρείας διατελεῖ | παρεχόμενος πᾶσι Κῴοις, δεδόχθαι | τῷ δάμῳ ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ ἦ|μεν πρόξενον τᾶς πόλιος τᾶς Κωΐ|ων καὶ ἐκγόνους· ἦμεν δὲ αὐτοῖς ἔσ||πλουν καὶ ἔκπλουν καὶ ἐμ πολέμῳ | καὶ ἐν εἰράνᾳ ἀσυλεὶ καὶ ἀσπονδεὶ | καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι· τοὶ δὲ π[ωλη]|ταὶ μισθωσάντω ἀναγρ[άψαι τε τὰν] | προξενίαν ἐς τὰν στ[άλαν καὶ στᾶσαι || ἐ]ν τῷ ἱερῷ τῶν [δυώδεκα θεῶν.]

Am. Hauvette-Besnault et Marcel Dubois, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 206 sq. n. 2. — Titulus videtur esse tertii a. Chr. seculi.

---

161 In insula Coo in parietinis ecclesiae veteris.

Ἐπὶ μονάρχ[ο]υ Πραξ[ιμ|έν]ευς μηνὸς Ὑακινθίου.

A Ἔδο[ξ]ε ταῖς φυλαῖς αἷς | μέτεστι τῶν ἱερῶν Ἀ|πόλλωνος καὶ Ἡρακλεῦς | ἐν Ἁλασάρνᾳ· Εὐφίλη||τος Παρμενίσκου τοῦ | Φι-

λόφρονος εἶπε· ἐπει¦δὴ. συνβαίνει δυσεπι|γνώστος ἦμεν τὸς
ἀ|ναγεγραμμένος τῷ θε||ῷ διὰ τὸν χρόνον, ὅ|πως οὖν ἐπι-
γνωσθᾶ ν|τι, τοῖς τε ὑποδεχομέ|νοις εὐπαρακολούθη|τον υπάρχη
B τὸ π[λῆθος] ||| τῶν μετεχόντων τοῦ ἱε|ροῦ· δεδόχθαι, κυρω|-
θέντος τοῦδε τοῦ ψα|φίσματος, ἀπογράφεσ|θαι τὸς μετέχοντας ||
τοῦ ἱεροῦ, τὸς μὲν ἐνδά|μος ἀρξαμένος ἀπὸ τᾶς | τρίτας τοῦ
Ὑακινθίου | ἔστε καὶ τὰν τριακά|δα τοῦ Ἀλσείου· τὸς δὲ
ἀ||ποδάμος ἀπογραφόν|τω τοὶ ἐπίτροποι· εἰ δὲ | μή, ἀπογρα-
C φέσθων αὐ|τοί, ἐπεί κα παραγένων|||ται, ἐν τριμήνῳ, τὸ
ὄνο||μα πατριαστὶ ποτὶ τὸς | ναποίας ἐξαγευμέ|νος καὶ τὰν
φυλὰν καὶ | τᾶς ματρὸς τὸ ὄνομα | καὶ τίνος τῶν πολιτᾶν ||
θυγάτηρ ὑπάρχει· οἷς | δέδοται ἁ πολιτεία, κα|τὰ τίνα νό-
μον ἢ δόγμα | κοινὸν τοῦ παντὸς δά|μου· ποταπογραφέσ||θων
δὲ καὶ τὰν πατρίδα | καὶ τίνος ε..γης καὶ | αματη.....ε.
D Ὅπως ||| δὲ μηθένα λάθη ἁ ἀπο|γραφά, τοὶ ναποῖαι τοῖς ||
Ἡρακλείοις, ἐπεί κα μέλ|λωντι κλείνεσθαι τοὶ | φυλέται, προ-
καρυσσόν|τω ἀπογράφεσθαι κα|τὰ τὰ προγεγραμμένα, || καὶ
ἐν τῷ συλλόγῳ τὸ | αὐτὸ ποιεύντω· κα|τὰ ταὐτὰ δὲ καὶ ἐν |
τῷ Δαλίῳ μηνὶ ἀρξά|μενοι ἀπὸ τᾶς τετρά||δος ἐς ὅ κα συν-
E τελεσ||[θ]ῶντ[ι τ]αὶ παναγύ[ρει]ς, ||| προκαρυσσόντω καὶ | ἀπο-
γραφόντω· ἐχόν|τω δὲ καὶ ἐμ πόλει ἐκ||χθέματα κατὰ τὰν sic
ἀ|γοράν, ὅπεῖ κα αὐτοῖς | δοχῇ ἐπιτάδειον ἦ|μεν· ἐν δὲ τῷ
δάμῳ | τὸ ψάφισμα τόδε ἀνα||γράψαντες εἰς λεύκω|μα ἐκτι-
θέντω πᾶσαν | ἁμέραν φανερὸν σκο|πεῖν τῷ χρήζοντι ὅμ|περ
F χρόνον καὶ ἁ ἀπο||γραφὰ ὑπάρχει· καὶ τὸς ||| ἀπογραψαμένος
κα|ταχρηματιζόντω | καθότι καὶ τἆλλα | γράμματα χρηματί||-
ζοντι· ἐχόντω δὲ | καὶ παρ' αὐτοῖς ἐν λευ|κώματι κατὰ
γράμμα | ἀναγεγραμμένος ἐ|ξὰν ἀπὸ τοῦ ἄλφα || καὶ παραδι-
δόντω | τοῖς μεθ' αὐτὸ[ς γ]ε[νο]|μένοις, καὶ τὸ[ς ἀπο]|γραφο-
G μένος ἀεὶ π[οτα]|ναγραφόντω· το[ὶ δὲ] ||| ἀρχεύοντες καὶ τοὶ
ἐπι|μήνιοι διδόντω τὰς με|ρίδας ἀντεφορῶντες | ἐκ τοῦ λευκώ-
ματος, | καὶ τοὶ ναποῖαι τὸς ἐπ[ι||β]αλλομένος ἐς τὰν [ἱε|ρ]α-
τείαν τὸν κλᾶρον ἐ|χόντω ἀντεφορῶντες | ἐκ τοῦ λευκώματος. |
Ὅπως δὲ καὶ ευσ.μοι||α ὑπάρχη ἁ ἀναγραφά, τοὶ | ναποῖαι
ἀναγραψάντω | [πᾶ]ν τόδε τὸ ψάφισμα ἐ[ς | στ]άλαν καὶ
H σ..σ..Ϲ ſ [πο]|||ταναγραφομένος καθότ[ι] || αὐτοῖς καὶ ἐς τὸ
λεύκωμα | [ἀναγράψαι] ἐπιτέτακται. | [Τὰν δὲ γ]ενομέναν δα-
πά||[ναν ἐς] τὰν ἀναγραφὰν τ[ε|ισάντω] τοὶ ναποῖαι ἀπ[ὸ || τῶν
ὑπα]ρχόντων τοῖς θε||οῖς χρημ]άτων καὶ ἀπολογ||[ισάντω μετὰ]

τᾶς ἄλλας δ[α|πάνας]. Αἰ δέ κά τις τῶν ἀ[ρχ|ευόν]των ἀπειθῆ τοῦδε τοῦ || ψαφίσματος, πενταχατίας | δραχμὰς ἀποτεισάτω ἱε||[ρὰς τοῦ Ἀ]πόλλωνος.

Marcel Dubois, Bull. Corr. Hell. VI (1882) p. 249 sqq., cui formae literarum videntur esse tertii a. Chr. seculi. Catalogum participum cultus similem eius, quem componere ναποῖαι in titulo s. s. iubentur, edidit ex lapide O. Rayet, Ann. Assoc. Encour. V, p. 200 sqq.

31 sq. ἐξαγευμέ|νος: an ἐξαγεύμε|νοι? — 78 sq. ἐ|ξάν: i. q. ἑξῆς, cf. n. 148 *E* 13. — 94 sq. ευσ.μοι|α: fortasse εὔσ[α]μο|ς.

---

162 Antimachiae in insula Coo in ecclesia.

Ἐπὶ μ[ον]άρχου Νικόφρονος, μηνὸ[ς] | Ἀρταμιτίου, ἔδοξε τῷ κοινῶ[ι] | τῶν συμπορευομένων παρὰ Δ[ία | Ὑ]έτιον· Χάρμιππος Παρμενίσ[κου || κ]αὶ Φίλιστος Φιλίστου καὶ Λύκ[αι]|θος Παρμενίσκου εἶπαν· ἐ[πει]|δὴ Νικαγόρας Θευδώρου κ[αὶ] | Λύκαιθος Λευκίππου γενόμ[ε]|νοι ἐπιμήνιοι αὐτεπάγγελ||τοι τά τε ἱερὰ ἐξέθυσαν τῶ[ι] | Διὶ καὶ ἀνενεώσαντο τὰν θυ|σίαν τοῦ Διὸς καὶ τὰν ὑποδοχὰ[ν | ἐ]ποήσαντο τῶν δαμοτᾶν καὶ | [τ]ῶν ἄλλων πάντων ἀξίως τῶ[ν || θ]εῶν, σπουδᾶς καὶ προθυμίας | [ο]ὐθὲν ἐλλείποντες· ὅπως οὖν κ[αὶ | το]ὶ μετὰ ταῦθ' αἱρούμενοι ἐπιμήνι[οι | πολ]ὺ προθυμοτέρος αὐτὸς παρέχ[ων|τ]αι εἰδότες τὰν τῶν δαμοτᾶν [εὔ||ν]οιαν· δεδόχθαι Νικαγόραν μ[ὲν | κ]αὶ Λύκαιθον ἐπαινέσαι ἐπί τ[ε] | τᾷ αἱρέσει καὶ εὐσεβείᾳ ἃν [ἔ]|χοντι ποτὶ τὸς θεὸς καὶ τ[ὸς | δ]αμότας καὶ στεφανῶσαι [αὐ]|τὸς ἀπὸ χρυσῶν δέκα· το[ὶ δὲ] | ταμίαι ἀνγραψάντων τόδε [τὸ ψά]|φισμα ἐς στάλαν λιθίναν [καὶ] | ἀναθέντων πὰρ τὸν βωμὸν | τοῦ Διός· τὸ δὲ ἀνάλωμα [τὸ γε]|νόμενον ἐς τὰν στάλαν τε[ι]|σάντων τοὶ ταμίαι.

Ross, Inscr. Gr. ined. n. 175. Repetiit ex suo ectypo O. Rayet, Ann. Assoc. Encour. IX (1875) p. 281 sqq. n. 7. — Titulus videtur esse tertii vel secundi a. Chr. seculi.

25 χρυσῶν: scil. στατήρων.

---

163 Antimachiae in insula Coo in muro domus privatae.

Ἐπὶ μ[ο]νάρχου .... [μηνὸς Ἀρ]ταμιτίου ἀμφεικ[άδος | ἔδ]οξε τοῖς φυλέταις· [ἐπειδὴ Π]εριχλῆς Νικάρχου αὐ[τε|πάγγ]ε[λτο]ς ἀρχεύσας τάς τε θυσίας ἐ[ξ]έθυσε τοῖς θεο[ῖς] | μεγαλομερῶς καὶ ἀξίως αὐτοῦ τε καὶ τ[ῶ]ν φυλετᾶν, [ποη||σ]ά[μεν]ος αὐτῶν καὶ τὰν ὑποδοχὰν φιλοδόξως καὶ ἐ[κτεν]|ῶς, βουλόμενος ἐναποδ[είκν]υσθαι τὰν ποτὶ αὐτὸς εὔ|ν[οιαν]· ὅπως οὖν καὶ τοὶ φυλέται φαίνωνται ἐπισαμ[αινό|μ]ενοί τε καὶ τιμῶντες τὸς ἀγαθὸς τῶν ἀνδρῶν ἐπί τε τ[ᾷ | πο]τὶ τὸς θεὸς εὐσεβείᾳ καὶ τᾷ ποτ' αὐτὸς εὐνοίᾳ τε κα[ὶ || φιλ]οδοξίᾳ, τοί τε λοιποὶ τοὶ [με]τὰ ταῦτα αἱρεύμενοι [ἀρ|χ]εύοντες, θεωρεῦντες τὰν παρὰ τῶν φυλετᾶν ἐπ[ισ]αμ[ασ|ία]ν τε καὶ εὔνοιαν, πολὺ προθυμότεροι γίνωνται· [ἔδοξε, | κ]υρωθέντος το[ῦδ]ε τοῦ ψαφίσματος, ἐπαινέσαι [καὶ] στ[εφα|ν]ῶσαι αὐτὸν στεφάνῳ χρυσέῳ ἀπὸ χρυσῶν δ(έκα) [ἀρετᾶς || ἕ]νεκα καὶ εὐνοίας τᾶς ποτ' αὐτούς· [ἀ]ποδότ[ω] δὲ [Περιχλεῖ ὁ | τ]αμίας καὶ τὸν στέφ[ανον] τὸν κ[ατὰ] τὸν νόμον· [ἐξῆ|μ]εν δὲ αὐτῷ καὶ εἴ [κα δ]ήληται ἀναγράψαντα τόδε τὸ [ψάφ|ισ]μα ἐς στάλαν λαΐναν ἀναθέμεν παρὰ τὸς νόμος | [τ]ὸς πατρίος. Ψᾶφοι ἐπιδιδοῦσαι τὸν στέφανον [ἅπ]α[σ]αι [ἦ||σα]ν, αἱ δὲ [μὴ] οὐδεμία.

Hauvette-Besnault et Dubois, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 239 sq. n. 26. — Titulus eiusdem aetatis cuius is qui praecedit.
19 fin. Λ·ΑΙ.

---

164 In oppido Coo in domo privata.

Τοίδε ἐστεφανώθην ἀρχεύσαν|τες καὶ τὰ ἱερὰ ἐχθύσαντες κατὰ τὰ | * πάτρια ταῖς Νύμφαις καὶ δεξά|μενοι τὸς φυλέτας ἀξίως τᾶν || θεᾶν· Χάρμιππος Χαρμοκλεῦς, | Διοκλῆς Ἐπινίκου, | Νικήρατος Νικοστράτου, | Διογένης Νικοστράτου, | Χαρμίδας Αἰνησία, || Διοκλῆς Ἀρχεδάμαντος, | Λύκαιθος Αἰνησία, | Τελέσιππος Παρμενίσκου, | Διοκλῆς Ἀπολλοδώρου, | Παρμενίσκος Χαριδάμου, || Νικήρατος Νικηράτου, | Δράκων Θράσωνος, | Ἀρισταγόρας Σίμου, | Λύκαιθος Παρμενίσκου, | Ἀρισταγόρας Διοκλεῦς, || Ἐπίνικος Ἀρισταγόρα, | Πυθίων Ἀρ-

κεσίλα, | Παναμύας Μαιδάτα, | Τίμαρχος Ἀριστογένου[ς], | Τελέσιππος Ἀριστίππου, || Νικήφορος Νικηράτου, | Χάρμιππος Παρμενίσκο[υ], | Ἀρχίδαμος Ἀρίστωνο[ς], | Φιλοκλῆς Τεισάρχο[υ] το[ῦ] | Ἡρακλείτου, Χαρμοκλῆς || Χαρμίππου, Θεύδοτος | Παναμύα.

Hauvette-Besnault et Dubois, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 225 sq. n. 14. — Titulus est tertii vel secundi a. Chr. seculi.
1 ἐστεφανώθην: noli corrigere; cf. διελέγην in titulis Cretensibus n. 123, 7. 124, 7. 128, 15. — 2 A litera deleta.

---

165 In oppido Coo in domo privata.

[Ἔδ]οξεν τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, γνώμα προστα[τᾶ]ν, περὶ ὧν Ἁλικαρνασσεῖς φίλοι καὶ σύμμαχοι || [ὑπ]άρχοντες τοῦ δάμου ψάφισμα καὶ πρεσβευ[τὰ]ν ἀποστείλαντες Σαμιάδην Μενεκράτου[ς ἀξ]ιοῦντι δόμεν αὐτοῖς ἀναγόρευσιν καὶ ἀνα[γρα]φὰν στεφάνῳ ᾧ τετιμάκαντι Ἑρμίαν Ἐμμε[νίδα], δεδόχθαι ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς, ὅτι ὁ δᾶ[μος πρότ]ερόν τε πάντα τὰ δυνατὰ καὶ καλῶς | [ἔχ]οντα πράσσων διετέλει καὶ νῦν τὰν αὐτὰν | [διάθ]εσιν ἔχων δίδωτι αὐτοῖς τὰν ἀναγ[όρ]ευσιν | [το]ῦ στεφάνου καὶ τὰν ἀναγραφὰν καθ' ἃ ἀξιοῦν[τι· τ]ὸν δὲ πρεσβευτὰν καλέσαι ἐπὶ ξένια εἰς || [τὸ] πρυτανεῖον.

Am. Hauvette-Besnault et Marcel Dubois, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 211 sqq. n. 6. In eodem lapide antecedit decretum Halicarnassensium. Titulus tertii vel secundi a. Chr. seculi esse videtur.
25 ΔΗΜΟΥ.

---

166 Fragmentum marmoris Cnidi repertum, nunc in museo Britannico.

.... [χρυσέῳ στεφά]νῳ, θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ ἄλλοις | [χρ]υσέοις στεφάνοις τρισί, εἰκόσι | [χα]λκέαις τρισὶ καὶ μαρμαρίναις | [τρι]σὶ καὶ χρυσέαις τρισί, ἀ(να)γορεύσεσ[ι καὶ] στεφαναφορίαις καὶ προεδρίαις | [ἐν] πᾶσι τοῖς ἀγῶσι καὶ αὐτῷ καὶ | [ἐ]κγόνοις, σ[ι]τήσει ἐν δαμιοργίῳ | [ἕως] κα ζώ[η], καὶ ἐπεί κα μεταλλάξῃ | τὸν βίον, ταφᾷ δαμοσίᾳ καὶ ἐνταφᾷ ||

κατὰ πόλιν ἐν τῷ ἐπισαμοτάτῳ | τοῦ γυμνασίου τόπῳ· ἑστάκει δὲ | [αὐ]τοῦ καὶ εἰκόνα χρυσέαν σύνναον | [τᾶ]ι Ἀρτά[μι]τ[ι] τᾷ Ἰακυνθοτρόφῳ | [κ]αὶ Ἐπιφανεῖ, ἃς καὶ αὐτᾶς ἱερεὺς ‖ [ὑ]πάρχει διὰ βίου· καὶ βωμὸν | [ἱ]δρ[υ]σ[ά]μενος καὶ θυσίας καὶ πομπὰν | [κ]αὶ γυμνικὸν ἀγῶνα πενταετηρικὸν | [ψαφι]ξάμενος Ἀρτεμιδώρεια, | [τετ]ιμάκει α[ὐ]τὸν τιμαῖς ἰσοθέοις.

Le Bas, Voy. arch. III n. 1572 *bis* (= Explic. p. 369). Artemidorus, in cuius honorem ludi Artemidorei vocati sunt, aut is fuit, qui Caesari Id. Mart. in senatum ituro epistulam porrexit, aut nepos eius; cf. Waddington apud Le Bas III 1572 et huius delectus n. 193.

1 ΣΤΕΦΑΝΟΙ. — 5 ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΙΑΙΣ. — 6 ΑΥΤΟΙ. — 8 init. Ε. — 9 ΗΟΝ. — 13 ΙΑΙ.

---

167 Ansae vasorum Cnidiorum Alexandriae in Aegypto repertae.

1 (11) Ἐπὶ Ἀπολλωνίδα. Ἀπολλωνίου. Κνίδ(ιον).

2 (15) Ἀριστιάδα. Ἀρτάμωνος.

3 (17) Ἐπὶ Ἀριστοπόλιος. Θευδοσίου. Κνίδι(ον).

4 (18) Ἀριστοτέλευς. Ἁρμοκράτευς. Κνίδιον.

5 (20) Ἐπὶ Ἀσκληπιοδώρου. Θευφείδευς. Κνίδιον.

6 (26) Δαμοκρίτου. Κρατίδα.

7 (37) Ἐπὶ Εὐάνορος. Νικασίβουλος.
Ἐπὶ Εὐάνορος. Εὐκλείδα. Κνίδιον.

8 (43) Ἐπὶ δαμιοργοῦ Εὐφραγόρα. Σωτίονος. Κνίδιον.

9 (47) Ἐπὶ δαμιοργοῦ Θευγένευς. Κνίδιον.

10 (49) Θευκλεῦς. Ἐπὶ Εὐκράτευς. Κνίδιον.

11 (55) Ἐπὶ Κλευκράτευς. Κνιδίων.

12 (56) Κλευμβρότου. Μενεσθέως.

13 (74) Ἐπὶ Τιμακλεῦς. Νικασιβούλου.

Edidit Τάσσος Δ. Νέρουτσος, Ἀθήναιον III (1874) p. 441 sqq. — Ubi nomina singula in singulis vasis exstant, figulos significari

putat; ubi bina sunt, alterum ad magistratum eponymum (δαμιοργόν) alterum ad figulum referri. Literaturam in plerisque eam dicit esse, quae inde a Vespasiani usque ad M. Aurelii aetatem in usu fuerit; sed non deesse etiam vetustioris aetatis exempla.

---

168 Nisyri.

Ἀπὸ το[ῦ] τείχε[ος] | δαμόσιον τὸ χωρίον πέντε πόδ[ε]ς.

Ross, Inscr. Gr. ined. n. 165. — 2 πόδ[ε]ς: nominativum restituit Dittenberger Herm. XVI (1881) p. 199 ex analogia similis tituli Parii.

---

169 Tabula marmorea Teli reperta.

. . . . θ. . χας [Φιλό]ξενος Φιλοσ[τράτου] . . . . . θα | [τ]ὰν ἐνιαυσίαν ἐπὶ δαμιοργοῦ [Βοΐ]σκου [Ἀπό]λλωνι Πυθίῳ.

A

Ἀριστόβουλος Ἀριστομένευς, | Ἱερώνυμος Ἱέρωνος, | Τίμαρχος Δαμοκράτευς, | Κλευμήδης Ἐχεδάμου, || Σιμίας Σιμία, | Κλείτων Δρούθου, | Χαιρέφιλος Ἀριστογ[έν]ευς, | Κλεισίθεμις Ἀλεξιμάχου, | Νικᾶναξ Νικαγόρα, || Καλλιστόδικος Σα[ίνοντος].

B

Ἀριστίων Ἀριστοτίμου, | Ἀριστόξενος Ἀριστωνύμου, | Διόγειτος Φιλτοδάμου, | Ἀριστοκράτης Τιμανδρίδα, || Ὀνόσανδρος Ἀριστάνδρου, | Ἀριστοδάμας Δαμοσθένευς, | Ἀν[τικ]λείδας Χαροφῶντος, | Σῖμος Βλόσωνος, | [Ἀριστό]τιμος Ἀριστ[οφ]ίλου, || . . . . Ἀριστοφίλου.

C

Ἀριστόδοχος Δαμοδίκου, | Ἀριστότιμος Ξενοτίμου, | Τιμοκρηῦν Ξενοφῶντος, | Ἀρισταν δρίδας Ἀνδρίσκου, || Ἑρμοκρηῦν Ἑρμαγορίδα, | Ἑρμοκρηῦν Νικάνακτος, | Κλειτόμαχος Καλλιστογ[ένευς], | Ἀριστόδοχος Δαμαρχίδα, | Ἡρογείτων Δαμοκράτε[υς].

Ross, Hellen. n. 1. Ex apographo Sprattii ed. Churchill Babington, Transactions Roy. Soc. Lit., Sec. Ser. X (1874) p. 117 sq. n. 7.

B 8 Χλόσωνος Spratt. — *C* 5 Τιμαρχίδα Ross. — 9 Ηροιστων Spratt.

---

170 Teli.

[Ἔ]δοξε τῷ δάμῳ, | γνώμα πρυτανίων· | Ἀρίονα Ἀριστονίχου | Πτολεμαιῆ πρόξενον || ἦμεν καὶ εὐεργέταν | τᾶς πόλιος τᾶς Τηλίων | καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνος· | ἦμεν δὲ αὐτοῖς εἰσ|πλουν καὶ ἔκπλουν || εἰς Τῆλον ἀσυλὶ καὶ | ἀσπονδὶ καὶ ἐμ πολέ|μῳ καὶ ἐν ἰράνᾳ· ἀνα|[γ]ράψαι δὲ τὸ ψάφισμα | [τό]δε ἐ[ς] στάλαν λιθίναν, || [καὶ θέ]μεν πα[ρὰ τ]ὸ ἱαρὸν|....

Ex apographo Sprattii ed. Churchill Babington, Trans. Roy. Soc. Lit. N. S. X (1874) p. 120 n. 10.

---

171 Carpathi in pila marmorea.

......οίου Βρυχούντιος εἶπε· ἐπειδὴ Μην[ό|κρι]τος Μητροδώρου Σάμιος δεδαμοσιευ|[κὼ]ς ἔτη ὑπὲρ τὰ εἴκοσι ἐκτενῶς τε καὶ φιλο|[τί]μως, θεραπεύων διατετελέχει πάντας, || [κ]ατά τε τὰν ἐμπειρίαν καὶ τὰν ἄλλαν ἀνα|[σ]τροφὰν ἀνέγκλητον αὐτὸν παρέσχηται, | λοιμικᾶς τε διαθέσιος γενομένας καὶ πολλῶν | εἰς τοὺς ἐσχ[ά]του[ς] κινδύνους ἐμπεσόντων | οὐ μόνον τῶν δαμετᾶν ἀλλὰ καὶ τῶν παροικεύν||των, τὰν πᾶσαν ἐκτένειαν καὶ κακοπαθίαν | παρεχόμενος παραίτιος γεγόνει τᾶς σωτηρ[ί]|ας, πρὸ τοῦ τε μισθωθήμειν διατρίβων ἐν [πόλει] | πολλοὺς τῶν δαμετᾶν ἐν ἐπικινδύν[οις] | διαθέσεσι γενομένους ἔσωσε μ[ι]σθὸν ο[ὐ] || δεξάμ]ενος εὐνόμως τε καὶ [δικ]αίως [πρὸς τὸν δε|όμεν]ον τῶν κατοικεύ[ν]των ἐν τῷ περιπολ[ίῳ | αὐτὸ]ς πορευόμενος διατετελέχει· ὅπως οὖν | [κ]αὶ ὁ δᾶμος ὁ Βρυχουντίων φαίνηται εὐχάρι|[στο]ς καὶ τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἰατρῶν τιμῶν, || [κ]υρωθέντος τοῦδε τοῦ ψαφίσματος δεδόχθ[αι | τῶ]ι δάμῳ· Ἐπαινέσαι Μηνόκριτον Μητροδώρο[υ | Σ]άμιον καὶ στεφανῶσαι χρυσέῳ στεφάνω[ι | κα]ὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ἀσκλαπιεί|[ω]ν, ὅτι ὁ δᾶμος ὁ Βρυχουντίων ἐπαινεῖ

καὶ || [σ]τεφανοῖ χρυσέῳ στεφάνῳ Μηνόκριτον | [Μ]ητροδώρου Σάμιον ἐμπειρίας ἕνεκα καὶ καλο[κά|γ]αθίας· ἐξέστω δὲ Μηνοκρίτῳ καὶ εἰς τὰς πανα||[γ]ύρεις παραγίνεσθαι ἃς συντελοῦντι Βρυκοῦντι|οι· τὸ δὲ γενόμενον τέλεσμα εἰς τὸν στέφανον || τελεσάτω ὁ ταμίας. Μετὰ δὲ τὰν κύρωσιν τοῦδ[ε | τ]οῦ ψαφίσματος ἑλέσθω ὁ δᾶμος παραχρῆμ[α ἕνα | ἄν]δρα, ὁ δὲ αἱρεθεὶς ἀ[γγειλ]άσθω ἐν τῶ[ι] σ[ύνπ]α[ντι | δ]άμῳ τὰν δόσιν τοῦ στεφάνου· καὶ ὥστε ἀναθέ|μειν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποτειδᾶνος τοῦ Πορθμίου || στάλαν λιθίναν καὶ ἀναγράψαι εἰς αὐτὰν τὸ | ψάφισμα καθ' ὃ τετιμάκει ὁ δᾶμος ὁ Βρυκουντίων | [Μ]ηνόκριτον Μητροδώρου Σάμιον [ἐμπειρία]ς | [ἕνεκε]ν? ....

Edidit et copiose tractavit Wescher, Rev. archéol. VIII (1863) p. 469 sqq. Repetiit A. Vercoutre medicus Rev. arch. n. s. 39 (1880) p. 347 sq. in commentario quem inscripsit »La médecine publique dans l'antiquité grecque.« — Aetatem Menocriti circa finem quarti vel initium tertii a. Chr. seculi statuendam esse putat Wescher. Exstat simile decretum Athenis in honorem Euenoris medici factum, Rang. 378 = CIA. II 187, quod Wescher affert.

12 ΜΙΣΘΟΘΗΜΕΙΝ. — 15 sq. [πρὸς τὸν δε|όμεν]ον: cf. in titulo Coo, Bull. Corr. Hell. V p. 201 sq. v. 11 sq.: ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρείχετο τὰν | [τέχναν]. — 17 [αὐτό]ς: suppl. Vercoutre l. l. — 36 ΤΕΤΙΜΑΗΕΙ.

---

172 Cippus repertus in insula Rhodo.

Δαϊκράτευς | τοῦ | Καλλικράτευς | Βρυκο(υ)ντίου.

Papadopoulos-Kérameus, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 334 n. 9.

---

173 In insula Carpatho.

Μελάνθιος | Μενεκράτευς | Βρυκούντιος, | Ἐπαίνετος Ῥάδιος || Νισύριος, | Σωσίπολις | Ἀρχικράτευς | Βροκούντιος, | αἱρεθέντες ἱεραγ[ω||γ]οὶ ὑπὸ τοῦ σύνπαν||[το]ς δάμου Ποτ[ειδᾶ|νι Πο]ρθμίω[ι].

Beaudouin, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 262 n. 1. — Titulus videtur aetate Romana superior esse.

174 [= 74] In crure sinistro colossi Psampolitani.

Βασιλέος ἐλθόντος ἐς Ἐλεφαντίναν Ψαμ(μ)ατίχο(υ) | ταῦτα ἔγραψαν, τοὶ σὺν Ψαμματίχῳ τῷ Θεοκλ(έ)ος | ἔπλεον. Ἦλθον δὲ Κέρκιος κατύπερθε, (ʽ)υῖς (ʽ)ο ποταμὸς | ἀνίη. Ἀλ(λ)ογλόσ(σ)ο(υ)ς δ᾽ ἦχε Ποτασιμτό, Αἰγυπτίο(υ)ς δὲ Ἄμασις. || Ἔγραφε δ᾽ (ʽ)αμὲ Ἄρχον (ʽ)Αμοιβίχο(υ) καὶ Πέλεϙος (ʽ)Ουδάμο(υ).

CIG. 5126. IGA. 482 *a*. Cf. Kirchhoff Alph.[3] 35. Blass Herm. 13 (1878) p. 381 sq. Wiedemann Rhein. Mus. 35 (1880) p. 364 sqq. — Psammatichum regem non primum sed secundum, qui ineunte seculo sexto regnavit, intellegendum esse veri simile est.

IX. Tituli Rhodii

cum Gelensibus et Agrigentinis.

Titulos Camirensium, Ialysiorum, Lindiorum et eos, qui ad communem civitatem Rhodiorum a. 408 a. Chr. conditam pertinent, inter se non separavi, sed, quoad fieri potuit, ex temporum ordine omnes composui. Gelam a Rhodiis et Cretibus conditam esse, Agrigentum a Gelensibus narrat Thucyd. VI 4.

1. Tituli Rhodii.

175 In vase Camiri reperto.

ϙοσμία ἠμί· ἄγε δέ με Κλιτομίας.

IGA. 473. Kirchhoff Alph.[3] 43. Aetas tituli est ea, qua literatura Ionica Rhodum occupare incipiebat, ante Ol. 47.

---

176 Camiri; nunc in museo Britannico.

Ἔδοξε Καμιρεῦσι· τὰς κτοίνας τὰς Καμιρέων τὰς | ἐν τᾷ νάσῳ καὶ τὰς ἐν τᾷ ἀπείρῳ ἀναγράψαι πάσας | καὶ ἐκθέμειν ἐς τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀθαναίας ἐ(ν) στάλᾳ | λιθίνᾳ χωρὶς Χάλκης· ἐξῆμειν δὲ καὶ Χαλκήταις || ἀναγραφῆμειν, αἴ κα χρῄζωντι,

ἑλέσθαι δὲ ἄνδρας | τρεῖς αὐτίκα μάλα, οἵτινες ἐπιμεληθησεῦντι ταύ|τας τᾶς πράξιος ὡς τάχιστα καὶ ἀποδωσεῦνται | τῷ χρῄζοντι ἐλαχίστου παρασχεῖν τὰν στάλαν | καὶ τὰς κτοίνας ἀναγράψαι καὶ ἐγκολάψαι ἐν τᾷ στά||λᾳ καὶ στᾶσαι ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Ἀθάνας καὶ περιβολιβῶ|σαι ὡς ἔχῃ ὡς ἰσχυρότατα καὶ κάλλιστα· τὰ δὲ τε|λεύμενα ἐς ταῦτα πάντα τὸν ταμίαν παρέχειν. | Ἐγ δὲ ταυτᾶν τᾶν κτοινᾶν ἀποδεικνύειν τοὺς || κτοινάτας μάστρον ἐν τῷ ἱερῷ τῷ ἁγιωτάτῳ || ἐν τᾷ κτοίνᾳ κατὰ τὸν νόμον τὸν τῶν Ῥοδίων· | τοῦτοι δὲ συνλεγέσθων ἐν Καμίρῳ εἰς τὸ | ἱερὸν τᾶς Ἀθαναίας, ὄκκα τοὶ ἱεροποιοὶ παραγγ||[έλλ]ωντι, καὶ ἀθρεόντω τὰ ἱερὰ τὰ Καμιρέων [τὰ δ|αμο]τελῆ πάντα αιτι....

Newton, Trans. Roy. Soc. Lit. Sec. Ser. XI (1878) p. 436 sqq., qui hunc titulum tribuit aetati, quae intercedebat inter conditam Rhodum urbem et initium regni Alexandri Magni.

1 κτοίνας: cf. Hesychius: κτύναι ἢ κτοῖναι· χωρήσης προγονικῶν ἱερείων, ἢ δῆμος μεμερισμένος. — 8 ΧΡΗΙΞΟΝΤΙ. — 10 sq. περιβολιβῶσαι: i. e. περιμολυβδῶσαι.

---

177 Ialysi, nunc in museo Britannico.

Ἔδοξε τοῖς μάστροις καὶ Ἰαλυσίοι[ς], | Στράτης Ἀλκιμέδοντος εἶπε· | ὅπως τὸ ἱερὸν καὶ τὸ τέμενος | τᾶς Ἀλεκτρώνας εὐαγῆται κα||τὰ τὰ πάτρια, ἐπιμεληθῆμειν | τοὺς ἱεροταμίας, ὅπως στᾶλαι | ἐργασθέωντι τρεῖς λίθου λάρτ|ου καὶ ἀναγραφῇ ἐς τὰς στάλα|ς τό τε ψάφισμα τόδε καὶ ἃ οὐχ ὅ||σιόν ἐντι ἐκ τῶν νόμων ἐσφέ|ρειν οὐδὲ εἰσοδοιπορεῖν ἐς τὸ τέ|μενος, καὶ τὰ ἐπιτίμια τῶ[ι] πράσ|σοντι παρὰ τὸν νόμον· θέμειν δὲ | τὰς στάλας μίαν μὲν ἐπὶ τᾶς ἐσό||δου τᾶς ἐκ πόλιος ποτιπορευομέ|νοις, μίαν δὲ ὑπὲρ τὸ ἱστιατόριον, | ἄλλαν δὲ ἐπὶ τᾶς καταβάσιος τᾶ[ς] | ἐξ Ἀχαΐας πόλιο[ς]. |

Νόμος, ἃ οὐχ ὅσιον ἐσίμειν οὐδὲ || ἐσφέρειν ἐς τὸ ἱερὸν καὶ τὸ τέ|μενος τᾶς Ἀλεκτρώνας· μὴ ἐσί|τω ἵππος, ὄνος, ἡμίονος, γῖνος | μηδὲ ἄλλο λόφουρον μηθέν, μη|δὲ ἐσαγέτω εἰς τὸ τέμενος μη||θεὶς τούτων μηθέν, μηδὲ ὑποδή|ματα [ἐσ]φερέτω μηδὲ ὕειον μη|θέν· ὅτι δέ κά τι[ς] παρὰ τὸν νόμον | ποιήσῃ, τό τε ἱερὸν καὶ τὸ τέμενος | καθαιρέτω καὶ ἐπιρεζέτω ἢ ἔνο||χος ἔστω τᾷ ἀσεβείᾳ· εἰ δέ κα | πρόβατα

εἰσβάλῃ, ἀποτεισάτω ὑ|πὲρ ἑκάστου προβάτου ὀβολὸν | ὁ ἐσβαλών· ποταγγελλέτω δὲ | τὸν τούτων τι ποιεῦντα ὁ χρῄζων ἐς τοὺς μάστρους.

Newton, Trans. Roy. Soc. Lit. Sec. Ser. XI (1878) p. 442 sqq., qui hunc titulum eidem aetati tribuit cui praecedentem.

---

178 Prienae.

............ληται Κάριον κα[ὶ τ]ὰμ [περὶ | αὐτὸ χώ]ραν ἐπείμειν Πριανέων· τὰν δὲ ἀπόφα[σιν | δόντ]ες ὑπὲρ τούτων καὶ ποιήσαντες ἀντίγραφα [δ]ύ|ο, ἐδώκαμεν τὸ μὲν ἓν τοῖς πρυτάνεσι τοῖς Σαμίω[ν], || Πρωτομάχῳ Τρίτωνος, Σιμαλίωνι Εὐ[φ]ράνορος, Θεο|μνήστῳ Ἰσοκράτευς, Ἡγεπόλει Ἀντιπάππου, Λυσιμά|χῳ Διονυσίου, καὶ τῷ γραμματεῖ τᾶς βουλᾶς Μεν|ίπ||[π]ῳ Κλέωνος, ὡς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι, ἐπὶ ἱερέως Πρατο|[γένευς, ὡς δὲ Σάμιοι]..........................

CIG. 2905, 5 (*E*). Le Bas, Voy. arch. III n. 189 (= Explic. p. 74). Papadopoulos Kerameus, Mitteil. arch. Inst. V (1880) p. 339. — De controversia, qnae fuit inter Samios et Prienenses, egit Waddington l. l. 73. Hic titulus continet iudicium a Rhodiis latum seculo a. Chr. tertio post mortem Lysimachi regis (281 a. Chr. Cf. 179 *a* 4. *b* 2. 8).

2 ΙΑΝ. — 4 ΔΕΔΩΚΑΜΕΝ.

---

179 Prienae.

a

Σάμον ἀρεδ....α τόνδε καὶ καθ' ὃν καιρὸν............| ἐπιστολὰς ὑπὸ Ἁγησάρχου, ἐν αἷς ὑπὲρ μὲν ἰδιω[τικῶν ἀμφισβασιῶν ἐλέγετο, ὑπὲρ δὲ Δρυούσσας] | καὶ τᾶς περὶ τὸ Κάριον χώρας οὐθεὶς ἀμφεσβάτει· [νῦν δὲ τοὺς Σαμίους ἀντιλέγειν πρὸς τὸν ἀφορισμὸν] | τὸν Ῥοδίων, ἐγκαλοῦντας, ὅτι χώρας τε πλῆθο[ς ἀφωρίξαντο Πριανεῦσι παρὰ τὸ δίκα]ιον [καὶ μάλιστα τὸ] || Κάριον, ὑπὲρ οὗ νῦν διακρίνεσθαι· οἱ δὲ Σάμιοι τά τε [τῶν ἱστ]ο[ρι]ο[γράφων μαρτύρια ὑφαγ]ήσαντο, | καθ' ἃ καὶ ἐπὶ τᾶς κρίσιος τᾶς ὑπὲρ τοῦ Βατινήτου, ἀπὸ [τούτων π]ειρού[μενοι] δεικνύειν, διότι | τὸ Κάριον καὶ ἁ περὶ τοῦτο χώρα αὐτοῖς ἐπικλα[ρωθείη, καὶ καθ' ὃν και]ρὸν δια-

ροῦντο τὰν τῶν Μελιέων | χώραν, λαχεῖν αὐτοὶ Κάριον καὶ Δρυοῦσσαν κ[ατὰ τὰ ἐν ταῖς ἐπ]ιγραφομέναις Μαιανδρίου τοῦ Μι|λησίου ἱστορίαις κατακεχωρισμένα, διότι λάχοιε[ν Κάριον καὶ Δρ]υοῦσσαν· μετά τε τὰν παράταξιν || τὰν γενομέναν αὐτοῖς ποτὶ Πριανεῖς ἐπὶ Δρυΐ, καὶ [πᾶσαν] ταύταν τὰν χώραν ἐν ταῖς συνθήκαις | αὐτῶν γενέσθαι· ὁρίξασθαι γὰρ ποτ' αὐτούς· ὡς υδ.....οντο ἱστοριογράφους τοὺς μαρτυ|ροῦντας [αὐτοῖς], ὅτι μὲν τὸ Κάριον (ἔ)λαχον μετὰ τὸν Μαιάνδριον, ὅτι διωρίξαντο ποτὶ τοὺς | Πριανε[ῖς, τ]ῶν Ῥοδί[ων Εὐ]άγωνά τε καὶ Ὀλύμπιχον [καὶ] ..λοχριν· [τὸ] δὲ Κάριον ἔφασα[ν εἶμει]ν αὐτῶν κατὰ | ....

b

ἐκπεσεῖν μὲν Καρσί, [τὰ δὲ δαμ]όσια καὶ .... [καὶ ταῦτα ἐγένετο ἐπὶ στεφαναφό]|ρου Λύκου, ὅς ἐστι ἀπὸ Μαχαρέως τέταρτος. Ποτὶ δὲ τὸν Λυσίμαχον ἀγ[αγόντων τὰν ἀμφισβασίαν ἐπὶ στε]|φαναφόρου τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Νίκανδρον, ὅς ἐστι ἀπὸ Λύκου πεντε[καιδέκατος, τὰν περὶ τοῦ Βατινήτου, καὶ] | ἐχόντων αὐτῶν καὶ τὸ φρούριον καὶ τᾶς χώρας τᾶς περὶ τὸ φρούριον [τὸ πλεῖστον ἔτη μάλιστα διακόσια?] || καὶ δύο, οὐκ ἀγανακτῆσαι τοὺς Σαμίους οὐδ' ἀποστεῖλαι ποτ' αὐτοὺς π[ερὶ τούτων, ἐμμένοντας τοῖς διω]|κημένοις, ἀλλὰ ἀμφισβασίας μὲν ποθ' αὐτοὺς ἰδιωτικὰς γεγόνειν, [περὶ δὲ τοῦ φρουρίου οὐκ ἀμφισ]|βατήκειν τοὺς Σαμίους, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐν τῷ ποτὶ Λυσίμαχον ἀκού[σματι συγκεχωρήκειν ὅτι] | Πριανεῖς ἔχοντι τὰν αὐτῶν χώραν. Μετὰ δὲ τὰν ἀναφερομέναν [ἐπὶ Λυσίμαχον δίκαν αὖθις δια]||γενομένων ἐτῶν πλειόνων, βασιλεύοντος Ἀντιόχου τοῦ Ἀντιόχου [τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ, περὶ τού||των] πέμψαι ποτ' αὐτοὺς Σαμίους [πρέσβεις λέγοντας, ὅτι] ἐν παρορία[ι].......... | ....θα περι .... | ....τ........ | ....[Ἀντίο]χον τὸμ βασιλῆ ὑπὲρ τᾶς κρίσιος....... | ....[Σ]άμον ἔ[χ]οντας καὶ πάλιν ἐπ' Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως || [πέμψαντας πρέσβεις τοὺς καταγοροῦντας Πριανέων περὶ τ]οῦ παρορίζεσθαι τὰγ χώραν, ὑπὲρ τοῦ φρουρίου τού|[του οὐκ ἀμφισβατήκειν. Χρόνῳ δὲ ὕστερον καὶ πρὸς Ἀν]τίοχον τὸν ὑπὸ βασιλέως Πτολεμαίου τεταγμένον | [ἐπὶ τῶν πόλεων τοὺς Σαμίους περὶ τούτου τοῦ φρουρίο]υ οὐθὲν εἰρηκότας. Καὶ διὰ τὰς ἄλλας αἰτίας τὰς κατα||κεχωρισμένας

ὑπὸ Πριανέων, συγχωροῦντες αὐτοὺς ἀ]φ' οὗ τὰμ πόλιν οἰκοῦντι παραδεικνύντας, ὅτι καὶ τὸ φρούριον | [καὶ τὰν περὶ τὸ φρούριον χώραν ἔχοντι, γινώσκομεν π]άντα δίκαια τὰ εἰρημένα ὑπὸ Πριανέων καὶ κατακεχ[ωρισμέ]να, καὶ κρίνομεν τὸ φρούριον τὸ ἀμφισβατούμενον καὶ τὰν περὶ] τὸ φρούριον χώραν εἶμειν Πριανέων. | Ὅρους δὲ ἀπεδείξαμεν τᾶς τε Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας ἀρχόμενοι, ὡς μὲν Σάμιοι ποταγορεύοντι, ἀπὸ τῶν | κατὰ Σανιδείαν τόπων, ὡς δὲ Πριανεῖς, ἀπὸ Θινίχου πάγου, τὸν πρᾶτον λόφον τὸν πετρώδη, τὸν ὑπερκεί|μενον ὑπὲρ τὰ ἐργάσιμα, ἐφ' οὗ καὶ ὅρον ἐπεκολάψαμεν· ἐφ' ὃν ἀνατείνει ἁ ἐκ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ | φάραγξ ἁ ἀναφέρουσα παρὰ τὰ ἐργάσιμα, ἇς μεταξὺ καὶ τοῦ προγεγραμμένου λόφου ἄλλον ὅρον ἐπὶ πέτρας || ἐπεκολάψαμεν· ὥστε τὰ μὲν ὑπὸ τὸν λόφον καὶ τὰμ φάραγγα καὶ τοὺς ἐπικολαφθέντας ὅρους εἶμειν Σαμίων, | τὰ δὲ ὑπὲρ τὸν λόφον καὶ τὰν φάραγγα καὶ τοὺς ἐπικολαφθέντας ὅρους εἶμειν Πριανέων. Ἀπὸ δὲ τοῦ λόφου τοῦ | πράτου ἀποδειχθέντος, ὅς ἐστι ὑψηλότατος, ἄλλον ὅρον ἐπεκολάψαμεν ἐν τῷ καταλήγοντι τοῦ λόφου· ἀπὸ δὲ τούτου | ἐπ' εὐθείας ἄλλον ἐθήκαμεν ὅρον· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπ' εὐθείας πάλιν ἐθήκαμεν ὅρον· ἀπὸ δὲ τούτων ἐπ' εὐθείας ἁ φάραγξ | ὁρίζει ἔστε τὸν ὅρον ὃν ἐθήκαμεν παρὰ τὰν φάραγγα· ἀπὸ δὲ τούτου ἀναβαίνουσι ποτὶ τὸν πετρῶνα ἄλλον ὅρον || ἐπεκολάψαμεν εἰς τὸν πετρῶνα· ἀπὸ δὲ τούτου ἐν τῷ πετρῶνι ἄλλον ὅρον ἐπεκολάψαμεν· ἀπὸ δὲ τούτου, ὡς | παραφέρει παρὰ τὸν βουνόν, εἰς τὸ ἀπολῆγον αὐτοῦ ὅρους ἐπεκολάψαμεν· ἀπὸ δὲ τῶν ἐγκολάπτων ὅρων εἰς τὸν ἀπέ|ναντι βουνὸν τὸν λεπρὸν ἐθήκαμεν ὅρον, καὶ ἀπὸ τούτου παρὰ τὸν βουνὸν ἔστε καὶ τὰν φάραγγα ἐθήκαμεν ἄλλον ὅρον· ἀπὸ | δὲ τούτου [παρὰ τὰν αὐ]τὰν κατέναντι τοῦ ὄρευς διαβάντων τὸν ποταμὸν ἄλλον ἐθήκαμεν ὅρον· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπιστρέψαν|[τες] ....

....

a est in CIG. 2905, 2 (*A*); apud Le Bas Voy. arch. III n. 190. 191 (Explic. p. 74 sq.). — *b* est in CIG. 2905, 3 (*B*). 4 (*C*). 1 (*D*); apud Le Bas Voy. arch. III n. 192—194 (Explic. p. 75 sq.). — Apparet ex v. 4 hunc titulum aetate inferiorem esse quam n. 178.

a 6 [π]ειρού[μενοι]: cf. τιμοῦντες n. 180, 10. τιμεῖν n. 199, 16. De his formis egit Bruell, Über den Dialect der Rhodier,

Leobschütz 1875, p. 18. — 9 ΛΑΧΟΙΣ. — 11 ὡς υδ: Boeckh suppleverat ὑ[φαγ]έοντο. Waddington scripsit ὡς * δ' [ἐπεφέρ]οντο. *b* 9 Ἀντιόχου τοῦ Ἀντιόχου: Antiochus Deus Antiochi Soteris filius regnavit aa. 260—247. — 16 βασιλέως Πτολεμαίου: aut Ptolemaeus III Euergetes (aa. 247—222) aut Ptolemaeus IV Philopator (aa. 222—205) intellegendus est. — 29 ΟΡΙΞΕΙ.

---

180 [= 71] Ara Rhodo sub finem anni 1832 Venetias advecta.

[Ἀ]ρχερανιστὰς Ἁλιαστᾶν καὶ Ἁλιαδᾶν | [Δ]ιονυσόδωρος Ἀλεξανδρεύς, εὐεργέ|τας, ἐπαινεθεὶς καὶ στεφανωθεὶς | ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ Διονυσιαστᾶν | [ἐ]π' ἀρετᾷ χρυσέῳ στεφάνῳ ‖ καὶ τιμαθεὶς εὐεργεσίᾳ καὶ ἀτελείᾳ | πάντων καὶ στεφανωθεὶς ὑπὸ τῶν συν‖[ε]ρανιστᾶν τῶν εὐεργετηθέντων | ὑπ' αὐτοῦ χρυσέοις στεφάνοις | δυσὶ ἐν τᾷ τῶν Βαχχείων ὑποδο‖χᾷ κατὰ τριετηρίδα, ἀνέθηκε | τριετηρίσι καὶ τῷ κοινῷ. ‖ Καὶ ἐπαινεθεὶς καὶ στεφανωθεὶς | ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ Πανιαστᾶν | θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ στεφανωθεὶς | ἐπ' ἀρετᾷ χρυσέῳ στεφάνῳ ἀπὸ | χρυσῶν δέκα καὶ στεφανωθεὶς | πρᾶτος λευκαίας στεφάνῳ καὶ τιμ[α]‖θεὶς εὐεργεσίᾳ καὶ ἀτελείαις δυσὶ | πάντων καὶ ἀναγορεύσει τὰν τιμᾶν | ἐπὶ τῶν τόπων εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον | καὶ ἀρχερανιστήσας ἔτη δέκα ὀκτὼ | ἐπαύξησε τὸν ἔρανον. ‖

Ἀρχερανιστὰς | Διονυσόδωρος Ἀλεξανδρεύς, εὐεργέτας, | ἀρχερανιστήσας Ἁλιαστᾶν καὶ | Ἁλιαδᾶν ἔτη ιη' ἐξὰν καὶ ἐπαυξήσας | τὸν ἔρανον ἐπῃνέθη καὶ ἐστεφανώθη ‖ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ Ἁλιαστᾶν καὶ Ἁλιαδᾶν | πρᾶτος θαλλοῦ. στεφάνῳ καὶ | στεφανωθεὶς ἐπ' ἀρετᾷ χρυσέῳ | στεφάνῳ καὶ τιμαθεὶς εὐεργεσίᾳ | [κ]αὶ ἀτελείᾳ πάντων, ἀνέθηκε ‖ [Διο]νύσῳ Βαχχείῳ καὶ τῷ κοινῷ. | Καὶ τιμαθεὶς εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον | ἐπαίνῳ, χρυσέῳ στεφάνῳ | [κ]αὶ λευκαίας στεφάνῳ κα[ὶ] | ἀναγορεύσει τᾶν τιμᾶν ‖ ἐν ταῖς συνόδοις καὶ ταῖς | ἐπιχύσεσι ἐπὶ τῶν τόπων | εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. ‖

[Ἐ]π' ἱερέως Δαμαινέτου, Διοσθύου δωδεκ[ά]‖τᾳ, Βουλαγόρας Ῥόδιος εἶπε· ἐπειδὴ | [Δ]ιονυσόδωρος Ἀλεξανδρεὺς εὐεργέτ[ας] | τοῦ κοινοῦ ἐρανίζων ἔτη τριάκοντα ‖ πέντε ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τ[ὸ] | πλῆθος τὸ Ἁλιαδᾶν κα[ὶ Ἁλιασ]τᾶν, καὶ πο[λ|λ]ὰς καὶ μεγάλας χρείας παρείσχηται τῷ κ[οι]‖νῷ· ὅπως οὖν καὶ Ἁλιάδαι καὶ Ἁλιασταὶ το[ὺς | ἀ]γαθοὺς ἄνδρας καὶ ζῶντας καὶ μεταλλ[ά]‖ξαντας τὸν βίον φαί-

νωνται τιμοῦντες κ[αὶ] | καταξίας χάριτας ἀποδιδόντες τοῖς προα[ι|ρ]ουμένοις εὐεργετεῖν τὸν ἔρανον καὶ καλ[ὰν | ἀ]πόδειξιν ἐμ πᾶσι πεποιημένοις· τύχᾳ | [ἀ]γαθᾷ δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῷ Ἁλιαδᾶν κ[αὶ Ἁ]‖λιαστᾶν, κυρωθεισᾶν τᾶνδε τᾶν τιμᾶν ἐπα[ι-νέ]|σαι καὶ στεφανῶσαι Διονυσόδωρον Ἀλεξα[ν]‖δρῆ εὐεργέταν τοῦ κοινοῦ εἰς τὸν ἀεὶ χρόν[ον] | χρυσέῳ στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μεγίστω[ι]· | καὶ ὁ γραμματεὺς ἀναγραψάτω τὰ δόξαντα, ‖ ὁ δὲ ἀρχερανιστὰς καὶ τοὶ ἄρχοντες οἵ τε ἐν[ε]‖στακότες καὶ οἱ μετὰ ταῦτα ἀεὶ αἱρούμενοι ἐπ[ι]‖μέλειαν ποιείσθωσαν, ὅπως ἐξαιρῆται αὐτῶ[ι] | εἰς στέφανον καθ' ἑκάσταν σύνοδον τριώβολο[ν]· | ὑπαρχέτω δὲ αὐτῷ τὰ τίμια καὶ μεταλλάξα[ν]‖τι τὸν βίον. Καὶ ὅπως ἕκαστα γίνηται κατὰ τόδ[ε] | τὸ ψάφισμα καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἀναγο‖[ρ]εύηται ἁ στεφάνωσις αὐτοῦ ἐν ταῖς συνό|δοις τᾷ δεύτερον ἁμέρᾳ μετὰ τὰ ἱερά, ἐπιμέλει‖[α]ν ποιείσθων ὅ τε ἀρχερανιστὰς καὶ τοὶ ἄρχον‖τες ἀεὶ τοὶ ἐν ἀρχᾷ ἐόντες. Καὶ ὁ ἐπιστάτας τοῦ | κοινοῦ ἢ ὁ ἱεροκᾶρυξ ἀναγορευέτω τὸ κάρυ|γμα τόδε· τὸ κοινὸν τὸ Ἁλιαδᾶν καὶ Ἁλιαστᾶν | ἐτίμασε εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον Διονυσόδωρον | Ἀλεξανδρῆ εὐεργέταν τοῦ κοινοῦ ἐπαίνῳ, ‖ χρυσέῳ στεφάνῳ, δίδωτι δὲ αὐτῷ τὰς τι|μὰς καὶ ζῶντι καὶ μεταλλάξαντι τὸν βίον | ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχων διατελεῖ | εἴς τε τὰ κοινὰ καὶ τοὺς αὐτοῦ ἐρανιστάς. Ἐπε[ὶ] | δέ κα μεταλλάξῃ τὸν βίον, τὸ ἐξαιρούμενον ‖ αὐτῷ εἰς τὸν στέφανον εἰς τὸν ἀ|εὶ χρόνον λαμβανόντω ὅ τε ἀρχε|ρανιστὰς καὶ τοὶ λογισταὶ καὶ ὁ ἐπι‖στάτας, οἵ κα ἀεὶ ἐν ἀρχᾷ ἔωντι· καὶ | πριάσθων στέφανον καὶ διλίμνιον | καὶ ἀναγορεύσαντες τᾷ δεύτερον | ἁμέρᾳ τᾶν συνόδων ἀποδόσθων κα|ὶ ὃ εὗρον καταβαλέτω εἰς τὸ κοινὸν ‖ ὁ ἐπιστάτας ἐν τῷ συλλόγῳ ἐν τῷ | ἐχομένῳ μηνὶ τᾶν συνόδων, καὶ ὁ | γραμματεὺς ἀναγραψάτω εἰς τοὺς | ἀπολόγους· Διονυσοδώρου εὐεργέ|τα στεφανωθέντος χρυσέῳ στε‖φάνῳ εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, στεφάνου | τοῦ πραθέντος. Ὑπάρχειν δὲ αὐτῷ | τὰν ἀναγόρευσιν καὶ στεφάνωσιν | καὶ ἐπὶ τῶν τάφων ἐμ μηνὶ Ὑακινθί|ῳ καὶ μεταλλάξαντι τὸν βίον, καὶ ‖ ποείσθων τὰν ἐπιμέλειαν ὁμοίως | ὅ τε ἀρχερανιστὰς καὶ τοὶ ἄρχοντες οἱ μετὰ ταῦτα ἀεὶ αἱρούμενοι· τὸ δὲ ἐ|ξαιρούμενον αὐτῷ ἐν τῷ μηνὶ ‖ τῷ Ὑακινθίῳ εἰς στέφανον εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον | καταχρείσθων τοὶ ἄρχοντες καθ' ἕκαστον | ἐνιαυτὸν εἰς τὸν στέφανον τὸν ἀναγορευό|μενον ἐπὶ τάφοις μεταλλάξαντος αὐ-

τοῦ | τὸν βίον, καὶ στεφανούντω αὐτοῦ τὸ μναμεῖον. ‖ Ὅτι δέ κα μὴ ποιήσωντι κατὰ τόδε τὸ ψάφισμα οἷς | ἕκαστα ποτιτέτακται, ὀφειλέτω τῷ κοινῷ ὁ μ[ὴ | πρά]ξας τι τῶν γεγραμμένων δραχμὰς ἑκατόν, | ἔνοχος δ' ἔστω καὶ τῷ νόμῳ ὡς κεῖται, εἴ τίς κα | κοινὸν ἀδικῇ, καὶ ἐξέστω* τῷ χρήζοντι τῶ[ν ἐ]‖ρανιστᾶν ἀπογράψαι αὐτὸν τὸ ἐπιτίμιον. Τ[ὸ] | δὲ ψάφισμα τόδ[ε κ]ύριον ἔστω εἰς τὸν ἀεὶ χρ[ό]|νον, καὶ μὴ ἐξέστω μήτε ἄρχοντι μήτε ἰδ[ι]‖ώτᾳ μήτε κινεῖν μήτε γνώμαν γράψασθαι | μήτε τοῖς ἄρχουσι προτιθέμειν, ὡς δεῖ τὰς δ[ι]‖δομένας τιμὰς Διονυσοδώρῳ ἀκύρους εἶ*|μειν· ἢ ὁ γράψας ἢ ὁ προθεὶς ἀποτεισάτω τὸ γε|γραμμένον ἐπιτίμιον δραχμὰς ἑκατόν, καὶ ἁ γνώμ[α | α]ὐτοῦ ἄκυρος ἔστω, καὶ ἔνοχος ἔστω τῷ νό|μῳ τῷ ἀκινήτῳ.

CIG. 2525 *b*. Hic titulus quatuor lateribus unius lapidis inscriptus est, sed non eo ordine versuum, qui cum conexu sententiarum congrueret. Itaque Boeckhium secutus singulas partes ita transposui, ut pristina continuatio verborum appareret. — Continentur hoc titulo varia decreta in honorem Dionysodori Alexandrini facta; is trium sacrorum collegiorum particeps erat, quorum unum Solem, alterum Panem, tertium Bacchum venerabatur.

108 **ΚΗ**, mutavit Boeckh. — 59 **ΕΘ**. — 90 ὅτι: ex apographo Franzii; v. Ahrens Dial. II 584. — 94 **I** litera deleta. — **ΧΡΗΙΖΩΝΤΙ**. — 100 fin. **Ν** litera deleta.

---

181 [= 44] Tabula marmorea opisthographa olim Venetiis asservata, ubi fragmentum eius anno 1844 exstabat.

Θεὸς τύχᾳ ἀγαθᾷ.

Ἔδοξε τῷ δάμῳ ἀγαθᾷ τύχᾳ· εὔξασθαι μὲν τοὺς ἱερεῖς καὶ | τοὺς ἱεροθύτας τῷ Ἁλίῳ καὶ τᾷ Ῥόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς | πᾶσι καὶ πάσαις καὶ τοῖς ἀρχαγέταις καὶ τοῖς ἥρωσι, ὅσοι ἔχοντι | τὰν πόλιν καὶ τὰν χώραν τὰν Ῥοδίων, συνενεγχεῖν Ῥοδίοις καὶ ‖ Ἱεραπυτνίοις τὰ δόξαντα περὶ τᾶς συμμαχίας· ἐπιτελε(σ)τᾶν δὲ | τᾶν εὐχᾶν γενομενᾶν θυσίαν καὶ πόθοδον ποιήσασθαι, καθά | κα δόξῃ τῷ δάμῳ. Κυρωθείσας δὲ τᾶς συμμαχίας καὶ τῶν | ὅρκων συντελεσθέντων κατὰ τὰ γεγραμμένα ὑπάρχειν συμμα|χίαν ποτὶ τὸν δᾶμον τὸν Ῥοδίων καὶ

συνεργεῖν Ἱεραπυτνίους || τῷ δάμῳ τῷ Ῥοδίων καὶ πόλιν καὶ λιμένας καὶ ὁρματήρια | παρέχει(ν) καὶ εὔνους καὶ φίλους καὶ συμμάχους ὑπάρχειν εἰς | τὸν ἅπαντα χρόνον· καὶ εἴ τίς κα ἐπὶ πόλιν ἢ χώραν στρατεύ|ηται τὰν Ῥοδίων ἢ τοὺς νόμους ἢ τὰς ποθόδους ἢ τὰν καθεστα|κυῖαν δαμοκρατίαν καταλύῃ, βοαθεῖν Ἱεραπυτνίους Ῥοδίοις || παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. Εἰ δέ κα ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίων | μεταπέμπηται συμμαχίαν παρὰ Ἱεραπυτνίων, ἀποστελλόντων | τὰν συμμαχίαν Ἱεραπύτνιοι ἐν ἁμέραις τριάκοντα, ἀφ' ἇς | κα παραγγείλωντι Ῥόδιοι, ἄνδρας διακοσίους ὅπλα ἔχοντας, εἴ | κα μὴ ἐλασσόνων χρείαν ἔχωντι Ῥόδιοι· τῶν δὲ ἀποστελλομέ|νων ἐόντων μὴ ἐλάσσους τῶν ἡμίσων Ἱεραπύτνιοι· εἰ δέ κα | πόλεμος περιέχῃ Ἱεραπυτνίους, ἀποστελλόντων ὅσους κα* δυ|νατὸν ᾖ αὐτοῖς. Τοῖς δὲ πεμπομένοις παρὰ Ἱεραπυτνίων παρ|εχόντων Ῥόδιοι πορεῖα εἰς τὰν διακομιδὰν τὰν ἐκ Κρήτας | εἰς Ῥόδον· καὶ εἰ μέν κα τὰ(ν) συμμαχίαν μεταπέμπωνται || Ῥόδιοι ἐν τέσσαρσι τοῖς πράτοις ἔτεσιν, ἀφ' ἇς κα παρα|γένωνται ἁμέρας εἰς Ῥόδον οἱ σύμμαχοι, διδόντων ἑκάστῳ | ἀνδρὶ Ῥόδιοι ἑκάστας ἁμέρας ἐννέ' ὀβολοὺς ῥοδίους, τοῖς δὲ | ἁγεμόσι ἀγουμένοις ἑκάστῳ ἀνδρῶν μὴ ἐλασσόνων πεντή|κοντα διδόντων ἑκάστῳ τᾶς ἁμέρας ἑκάστας δραχμὰς δύο· εἰ || δέ κα μετὰ τὸν γεγραμμένον χρόνον μεταπέμπωνται Ῥόδιοι | τὰν συμμαχίαν, τὰ μὲν ἄλλα γινέσθω κατὰ ταὐτά, ἀφ' ἇς δέ κα | ἔλθωντι ἁμέρας τοὶ ἀποστελλόμενοι σύμμαχοι παρὰ Ἱεραπυ|τνίων εἰς Ῥόδον, παρεχόντων Ἱεραπύτνιοι τοῖς ἀποσταλ*εῖσι συμ|μάχοις τὰ ὀψώνια ἁμέρας τριάκοντα, τοῦ δὲ ὑπολ*οίπου χρόνου || διδόντων Ῥόδιοι καθὰ γέγραπται. Εἰ δέ κα συστᾶ(ι) πόλεμος Ῥο|δίοις ποτί τινα τῶν ἐν συμμαχίᾳ ἐόντων Ἱεραπυτνίοις, εἰ μέν | κα πολεμῶντ(α)ι Ῥόδιοι, ἀποστελλόντων τὰν συμμαχίαν Ῥοδίοις | Ἱεραπύτν(ι)οι, εἰ δέ κα πολεμῶντι κατάρξαντες πολέμου, μὴ ἐπά|ναγκες ἔστω Ἱεραπυτνίοις ἀποστέλλειν συμμαχίαν Ῥοδίοις. Εἰ || δέ κα ξενολογίου χρείαν ἔχωντι Ῥόδιοι, ἐκ Κρήτας παρεχόντων | Ἱεραπύτνιοι ἀσφάλειαν τῷ ξενολογίῳ ἐν τᾷ πόλει, παρεχόντων | δὲ καὶ ἐν τᾷ χώρᾳ καὶ ἐν ταῖς νάσοις ταῖς παρ' αὐτῶν κατὰ | τὸ δυνατόν, καὶ πάντα συνεργούντων εἰς τὸ συντελεσθῆμεν | Ῥοδίοις τὸ ξενολόγιον· ἄλλῳ δὲ κατὰ Ῥοδίων ξενολόγιον μηθενὶ || διδόντων παρευρέσει μηδεμιᾷ, μηδὲ στρατευέσθω Ἱεραπυτνίων | μηθεὶς κατὰ Ῥοδίων παρευρέσει μηδεμιᾷ, ἢ

ἔνοχος ἔστω τοῖς | ἐπιτιμίοις, καθάπερ εἰ ἐπὶ τὰν Ἱεραπυτνίων πόλιν ἐστρατεύετο, | χωρὶς ἢ ὅσοι πρὸ τᾶσδε τᾶς συνθήκας ἐξεστρατεύκαντι. Ταῖς δὲ | δυνάμεσι ταῖς ἀποστελλομέναις ὑπὸ Ῥοδίων πάντα συμπρασ||σόντων Ἱεραπύτνιοι κατὰ δύναμιν τὰν αὑτῶν, πᾶσαν πρόνοιαν | ποιούμενοι καθότι καὶ τῶν ἰδίων πολιτᾶν· καὶ εἴ κα συνιστᾶται | λαστήρια ἐν Κρήτᾳ καὶ ἀγωνίζωνται Ῥόδιοι κατὰ θάλασσαν | ποτὶ τοὺς λαστὰς ἢ τοὺς ὑποδεχομένους ἢ τοὺς συνεργοῦντας | αὐτοῖς, συναγωνιζέσθων καὶ Ἱεραπύτνιοι κατὰ γᾶν καὶ κατὰ || θάλασσαν παντὶ σθένει κατὰ (τὸ) δυνατὸν τελέσμασι τοῖς αὐ|τῶν· καὶ τοὶ μὲν λασταὶ τοὶ ἁλισκόμενοι καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν | παραδιδόσθω Ῥοδίοις, τῶν δὲ ἄλλων ἔστω τὸ μέρος ἑκάστῳ | τῶν συναγωνιξαμένων.

Κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ Ῥόδιοι ἐόντων | Ἱεραπυτνίοις εὖνοι καὶ φίλοι καὶ σύμμαχοι εἰς τὸν ἅπαντα || χρόνον, καὶ τοὶ ἄρχοντες τοὶ ἀποστελλόμενοι ὑπὸ Ῥοδίων | ἐπὶ τᾶν ναυτικᾶν δυναμίων ἐπιμελέσθω(ν) τᾶς πόλιος τᾶς | Ἱεραπυτνίων καθάπερ τᾶς ὁμοτελοῦς, πάντα πράσσοντες | τὰ ποτ' ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν τᾶς πόλιος τᾶς Ἱεραπυτ|νίων. Καὶ εἴ τίς κα βασιλεὺς ἢ δυνάστας ἢ ἄλλος ὁστισοῦν || ἐπὶ πόλιν στρατεύ(ηται) τὰν Ἱεραπυτνίων, βοαθούντων Ἱεραπυτ|νίοις εἰς τὰν πόλιν παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. Εἰ δέ τίς | κα τὰς ἀπὸ τοῦ δικαίου γινομένας ποθόδους ἐκ θαλάσσας | παραιρῆται Ἱεραπυτνίων ἢ τὰν καθεσταχυῖαν δαμοκρατίαν | παρὰ Ἱεραπυτνίοις καταλύῃ καὶ συμμαχίαν μεταπέμπωνται || Ἱεραπύτνιοι, ἀποστελλόντων Ῥόδιοι Ἱεραπυτνίοις τριήρεις δύο, | [τὰ δὲ τελεύμενα εἰς τὰς τριήρεις μηνῶν δύο διδόντων] Ῥόδιοι, [τοῦ δὲ ὑπο]λοίπου χρόνου δι[δ]όντων Ἱεραπύτνιοι εἰς ἑκατέραν τριήρ]η τοῦ μηνὸς ἑκάστου δραχμὰς μυρίας. Δ. Εἰ δέ κα πόλεμος περιέχ[ῃ | Ῥοδίους, ἀποστελλόντ]ων συμμαχίαν, ἄγ κα δυνατὸν ᾖ. Εἰ δέ κα πόλεμον ἐξενέγκωντι Ἱεραπύτνιο[ι | ποτί τινας ἄνε]υ τᾶς Ῥοδίων γνώμας, μὴ ἐπάναγκες ἔστω Ῥοδίοις ἀποστέλλει(ν) συμμαχίαν. Τὰν δὲ συ[μ]||μαχίαν ἀποστελλόντων Ῥόδιοι ἐν ἁμέραις τριάκοντα, ἀφ' ἇς κα παραγγείλωντι Ἱεραπύτνιοι, χωρὶς ἢ εἰ[ς] | τὸν ἐνεστακότα Ἱεραπυτνίοις πόλεμον ποτὶ Κνωσίους καὶ τοὺς συμμάχους· εἰς δὲ τοῦτον μὴ συμμα|χούντων Ῥόδιοι Ἱεραπυτνίοις. Μὴ στρατευέσθω δὲ μηδὲ Ῥοδίων μηθεὶς κατὰ Ἱεραπυτνίων παρευρέσ[ει] | μηδεμιᾷ ἢ ἔνοχος ἔστω τοῖς ἐπιτιμίοις, καθάπερ

εἰ ἐπὶ τὰν Ῥοδίαν ἐστρατεύετο, χωρὶς ἢ ὅσοι πρὸ τᾶσδε [τᾶς] | συνθήκας ἐξεστρατεύκαντι. Εἰ δέ τινές κα τῶν ὑποδεχομένων τοὺς λᾳστὰς ἢ συνεργούντων α[ὐ]τοῖς, συστρατευσάντων Ἱεραπυτνίων Ῥοδίοις ἐπὶ τὰν κατάλυσιν τοῦ λᾳστηρίου, πόλεμον ἐξενέγκ[ων]τι Ἱεραπυτνίοις διὰ ταύταν τὰν στρατείαν, βοαθούντων Ῥόδιοι Ἱεραπυτνίοις παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυ[να]τόν, καὶ ὁ ταῦτα πράσσων πολέμιος ἔστω Ῥοδίοις. Εἰ δέ κα ξενολογήσωντι Ἱεραπύτνιοι ἐκ τᾶς Ἀσίας εἰς ἴδι[ον] | πόλεμον, πάντα τὰ δυνατὰ συμπρασσόντων αὐτοῖς Ῥόδιοι εἰς τὸ ἀσφαλῶς διακομισθῆμεν τὸ ξενολόγι[ον] | εἰς Ἱεράπυτναν, ἄλλῳ δὲ κατὰ Ἱεραπυτνίων ξενολόγιον μηθενὶ συγκατασκευαζόντων Ῥόδιοι παρε[υ]||ρέσει μηδεμιᾷ.

Ἐξέστω δὲ καὶ διορθώσασθαι τὰς συνθήκας, εἴ τί κα δοκῇ ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσι δια|πρεσβευσαμέναις ποθ' αὐτάς· ἃ δέ κα κοινᾷ δόξῃ, ταῦτα κύρια ἔστω. Κυρωθείσας δὲ τᾶς συνθήκας ἑλ[έσ]||θω ὁ δᾶμος παραχρῆμα ἄνδρας πέντε· τοὶ δὲ αἱρεθέντες μετὰ τῶν παραγεγενημένων ἐξ Ἱεραπύτν[ας] | πρεσβευτᾶν ὁρκιξάντων τὸν νόμιμον ὅρκον Ῥοδίους ἅπαντας τοὺς ὄντας ἐν ἁλικίᾳ, ἐμμενεῖν τᾷ συ(μ)μαχίᾳ | καὶ τᾷ συντάξει τᾷ γεγενημένᾳ τῷ δάμῳ ποτὶ Ἱεραπυτνίους ἀδόλως καὶ ἀπροφασίστως, εὐο[ρ]||κεῦντι μὲν εὖ εἶμεν, ἐπιορκοῦντι δὲ τὰ sic ἐναντία. Κατὰ ταὐτὰ δὲ ὁρκιξάντων καὶ τοὺς πρεσβευτὰ[ς] | τοὺς παρὰ Ἱεραπυτνίων τοὶ πρυτάνιες παραχρῆμα ἐν τᾷ ἐκκλησίᾳ, ὅρκια δὲ παρεχέτω ὁ ἱερω... | τοὶ δὲ ταμίαι τελεσάντων τὸ ἐκ τοῦ νόμου γεγραμμένον. Ὅπως δὲ καὶ Ἱεραπύτνιοι ὀμόσωντι τῷ [δά]||μῳ, ἑλέσθαι ἄγγελον· ὁ δὲ αἱρεθεὶς ἀφικόμενος ποτὶ Ἱεραπυτνίους ὁρκιξάτω αὐτούς, καθὰ καὶ Ῥοδ[ίους] | γέγραπται ποιήσασθαι τοὺς ὅρκους, καὶ ἐμφανιζέτω τὰν εὔνοιαν τὰν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς || παρὰ τῷ πλήθει τῷ Ῥοδίων. Ὅπως δὲ καὶ τὰ δεδογμένα περὶ τᾶς συμμαχίας καὶ τᾶς συντάξιος ἀνα|γραφέντα εἰς στάλας φανερὰ ᾖ εἰς πάντα τὸν χρόνον, ὁ μὲν δᾶμος ἀναθέτω στάλαν ἐν Ῥόδῳ ἐν τ[ῷ ἱ]||ερῷ τᾶς Ἀθάνας, τοὶ δὲ πωληταὶ ἀποδόσθων, καθά κα ὁ ἀρχιτέκτων συγγράψῃ, ὅπως ἐργασθῇ πέτρ[ας] | λαρτίας καὶ τὰ κεχυρωμένα περὶ τᾶς συμμαχίας ταῖς πόλεσι ἀναγραφῇ καὶ τεθῇ εἰς τὸ ἱερόν, μὴ [πλέ]||ον τέλεσμα ποιοῦντες δραχμᾶν ἑκατόν· τὸ δὲ εὑρὸν τοὶ ταμίαι δόντων ἀπὸ τῶν κατὰ ψαφίσμα[τα] || ἐκκειμένων. Ἀναγραψάντων δὲ καὶ Ἱεραπύτνιοι καὶ θέντων παρ' αὐτοῖς ἐν τῷ ἱερῷ ὁπεῖ κα

δόξῃ Ἱεραπύτν[ας]. | Ἁιρέθη ἄγγελος ποτὶ Ἱεραπυτνίους Διογένης Ἀριστώνδα· ὁρκωταὶ ἐν Ῥόδῳ | Ἱερόμβροτος Ἁγησιτίμου, Ἀριστόλοχος Πεισιστράτου, καθ' ὑοθεσίαν δὲ Ἀρχύλλου, | Τιμάρατος Νικοτίμου, Νικόμαχος Ἀριστάρχου, Σπαρτίων Φειδιάνακτος.

Naber Mnemos. I (1852) p. 79 sqq. Vv. 1—70 traditi sunt in codice quodam Ambrosiano, quem exscripsit Steinbuechel; vv. 71—103 ex ipso lapide descripsit Cobet. In eodem lapide exstant tituli Cretici nn. 117. 118. — Decretum Rhodiorum circa annum 220 a. Chr. factum esse probabile reddidit Naber l. l. 88.

5 ἐπιτελε(σ)τᾶν: ἐπιτελέων Cobet. — 14 βοεθειν Stbl. — 17 fin. ἧς Stbl. — 21 τα literae deletae. — 33 λ litera deleta. — 34 ὑπολλειπου Stbl. — 43 συντελεστημεν Stbl. — 65 βοεθουντων Stbl. — 68 παρειρηται Stbl. — 71 sqq. Quae uncis inclusa sunt, in lapide iam non vidit Cobet.

---

182 Tabula marmorea Rhodi reperta.

[Τὸν δεῖνα πρυτανεύσαντα οἱ συνάρξαντες]

[πρυτανεῖς]	[ταμίαι]
.......αρ.....	Ἀναξίλ[ας] ......
.... Ἁγησιστράτου	Δωρόθεος Νικαίου
[καθ' ὑο]θεσίαν δὲ Ἐξακέστου	Νικοκράτης Παυσίων[ος]
...στρατος Δαμοκλεῦς	Ἐμμενίδα[ς] Παυσία
....σίλοχος Παυσία	Μένιππος Οὐλιάδου
[καθ'] ὑοθεσίαν δὲ Ἄνδρω[νος]	Νικόμαχος Ἐξακέστου
[Πυθ]όδοτος Πυθοδότου·	καθ' ὑοθεσίαν δὲ Εὐφράστου
γραμματεὺς βουλᾶς ·	Μενεκράτης Μενεκράτ[ευς]·
[Θεύ]προπος Θευφάνευς	γραμματεύς
[κα]θ' ὑοθεσίαν δὲ Θευφάνευς·	Τηλέμναστος Ἀνδρα....
ὑπογραμματεὺς	καθ' ὑοθεσίαν δὲ Ἀρχιτ[έλευς]·
βουλᾶι καὶ πρυτανεῦσ[ι]	ἐπίσκοποι
[Ἀρι]σταγόρας Ἀρισταγόρα	Σωσικράτης Πλεισ[τ]....
τοῦ Ἀρισταγόρα·	Δεινόμαχος Σιμ.....
στραταγοί	Αἰνήσιος Ἀναξικ.....
....υκρέων Δαμοφίλου	Τελέστωρ Θευφά[νευς]
....κράτης Πύθωνος	Τρίτυλλος Ἀναξα....
....αγόρας Πολυκλεῦς ·	γραμματεύς

[Λύ]ϛανδρος Τιμοκράτευς
. . . σιάναξ Ἀπολλοδότου
[κα]θ' ὑοθεσίαν δὲ Γόργωνος
. . . . Ιαγόρας Κλείνου
. . . . σιος Παναιτίου
. . . . στος Ἀλεξάνδρου
[ἐ]πὶ τὰν χώραν
. . . . ρίδας Δαμοκράτευς,
[ἐ]πὶ τὸ πέραν
. . . . ος Θαρσυβίου·
γραμματεύς
. . . . . Διοκλεῦς.

Ἐπιμένων Κλεάνακτο[ς]·
ἐπιμεληταὶ τῶν ξέ[νων]
Ἀριστομβροτίδας Ἀριστο. . . .
Εὔφαντος Παυσανίου
Σωκράτης Νυμφίωνος
Ἀντίπατρος Ἡρακλε. . . .
Φίλτατος Φιλτάτου
καθ' ὑοθεσίαν δὲ Θαρσί(π)π[ο]υ]·
γραμματεύς
Σιμίας Χαρμοκλεῦς·
ἀγεμὼν ἐπὶ Καύνου
Φιλιστίδας Ἀρχιπόλιος·
ἀγεμὼν ἐπὶ Καρίας
Θεαγένης Πιστοκράτε[υς]·
ἀγεμὼν ἐπὶ Λυκίας
Διοκλῆς Θευπρόπου·
θεοῖς.

Roehl, Mitteil. arch. Inst. II (1877) p. 224 sq. n. 2. — Titulum, quem intra annos 188—167 a. Chr. scriptum esse putat, in honorem primi inter sex prytanes positum esse demonstrat Roehl p. 226.

12 ΠΕΥΤΑΝΕΥΣ: ex πρυτανεῦσ[ι] Roehl colligit in titulo, quem edidit Ross Inscr. Gr. ined. 275, 17 non δάμῳ sed πρυτανεῦσι post καί supplendum esse; idem affert alia exempla huius formae in -εύς desinentis. — 25 init. Η. — 27 init. Σ. — 29. 31. 33 ἀγεμόνας tres imperio στραταγοῦ ἐπὶ τὸ πέραν subiectos fuisse putat Roehl.

---

183 In solo Lindi veteris.

Ἔδοξε μάστροις καὶ Λινδίοις, ἐπιστατᾶν [γνώμα]· | ἐπειδὴ ἐπιστάται αἱρεθέντες ὑπὸ Λινδίων | Ἀνάξανδρος Ἐ(ρ)άτωνος Κα(μ)ύνδιος, | Λυσίας Λυσικράτευς Λαδάρμιος, || καὶ τοὶ αἱρεθέντες ἄνδρες | * * * * * * | συναγωνίσασθαι ταῖς δίκαις | Εὔβουλος Εὐθυμάχου Ποσ. . ., | Παυσανίας Πολυτάλου Βράσιος, || Ἀστυμέδων Ἀνδροσθένευς Λινδοπολίτας, | Ἁγήσανδρος Πολυαράτου Ἀργεῖος, | Ἐπικράτης Ἁγησιδάμου Κλάσιος, | Τελέσων Δαμοσ[θέ]νευς Κλάσιος, | Φιλίων Ἀν-

δροσ[θέ]νευς Λινδοπολίτας, ‖ Ἐπικράτης Παπ[ίωνο]ς Καμύνδιος, | Διδυμαχλῆς Μ....ου Λινδοπολίτας, | Ἁγησίλοχος Ἁγ[η]σάνδρου Κραττάβιος, | Ἀρχ(ί)νομος Φιλόφρονος Κλάσιος, | Ἀρχοκράτης Στρατοκλεῦς Βουλίδας, ‖ Καλλίστρατος Νικοστράτου Νεττίδας, | Ἀλεξίμαχος Κλεανδρίδα Λαδάρμιος, | Ἀλεξίμαχος Μικύλου Λαδάρμιος, | Εὐκλῆς Ἁφαιστίωνος Ἀργεῖος, | Δεινίας Ἀνθαγόρα Λινδοπολίτας, ‖ Καλλίγνωτος Δαμοσθένευς Κλάσιος, | Ἀριστόμαχος Ἀλεξάρχου Πεδιεύς, | Φαίνιππος Ἐπικράτευς Κλάσιος, | Νικαγόρας Ἀριστογένευς Νεττίδας, | Φιλοκράτης Δαμοκράτευς Λινδοπολίτας, ‖ Κλεαγόρας Κομάτα Κλάσιος, | Ἁγησίστρατος Εὐδίκου Βουλίδας, | Πιστοκράτης Θευγένους Κλάσιος, | Ξενοφῶν Κλείτωνος Βρά- sic σιος, | Φαέθων Φιλοκράτευς Λαδάρμιος, ‖ Ἀ[λκι]μέδων Φίλωνος Λινδοπολίτας, | Ὑνομαχλῆς Μελανθώπου Λινδοπολίτας, | Θεαίδητος Πολυχάρμου Νεττίδας, | ἄνδρες ἀγαθοὶ sic ἐγένο(ν)το, εὖ δὲ φυλάξαντες Λινδίο(ι)ς, ὅπως | ταὶ αἱρέσιες γίνωνται ἐν Λίνδῳ τῶν ἱερέων καὶ ἱεροθυτᾶν καὶ ‖ ἱεροποιῶν καὶ τῶν ἄλλων (ἐ)πὶ τὰ (κ)οινὰ τασσομένων [εἰς εὐαρ]έσ[τησιν] | αὐτῶν Λινδίων, καθ' ἃ καὶ ἐν τοῖς νόμοις [γ]έγραπται, κα[ὶ μ]ὴ μετέ|χωντι τῶν ἐν Λίνδῳ ἱερῶν οἳ μὴ πρ(ό)τερον μετε(ῖ)χον· δεδό|χθαι μάστροις καὶ Λινδίοις, ἐπαινέσαι αὐτούς, ὅτι ἄνδρες | ἀγαθοὶ ἐγένοντο περὶ τὰ ἱ(ε)ρὰ τὰ Λινδίων, καὶ ἀναγράψαι τόδε τ[ὸ] ‖ ψάφισμα ἐς στάλαν λιθίναν καὶ θέμειν ἐς τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀθάνας, | ὅπως πᾶσιν τοῖς ἐπιγινομένοις φανερὸν ᾖ, ὅτι Λίνδιοι τῶν [ἀ]γαθῶν ἀνδρ*ῶν μνᾶν ποιεῦνται ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον· τὸ | δὲ ἀνάλωμα τὸ ἐς τὰν στάλαν καὶ ἀναγραφὰν ὁ ἱερεὺς [τᾶς] | Ἀθ(ά)νας τελεσάτω· ὅπως δὲ ἁ στάλα τεθῇ ἐς τὸ ἱερὸν τᾶς [Ἀ]|θάνας, τοὶ ἐπιστάται ἐπιμεληθέντω τοὶ ἐν ἀρχᾷ ἐόντες.

Foucart, Rev. arch. N. S. 15 (1867) p. 204 sqq. n. 60 edidit ex apographo Barmanni medici Rhodi habitantis.

3 ΕΑΓΟΝΟΣ. — 4 ΛΛΛΛΡΕΟΣ. — 6—8 versuum ordo in apographo turbatus et v. 5 bis scriptus est. — 38 ΣΥΔΑΦΥΛΑΤΑΝΤΕΣ. — 42 ΙΕΡΟΝ. — 47 Α litera deleta. — ΜΗΑΝ, inde μνείαν Foucart. — 50 ἐπιμεληθέντω: immerito ν in fine addidit Foucart; cf. Bruell, Über den Dialect der Rhodier, Progr. Leobschütz 1875, p. 18.

184 Lindi in basi rotunda.

Λίνδιοι ἐτίμασαν | Μοιραγέν[η] Ἀρχοκράτε[υ]ς | καθ' ὑοθεσίαν δὲ Λυσιστράτο[υ] | ἐπαίνῳ, χρυσέῳ στεφάνῳ, || εἰκόνι χαλκέᾳ, προεδρίᾳ | ἐν τοῖς ἀγῶσι, σιτήσει | ἐν ἱεροθυτείῳ, | ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας | καὶ φιλοδοξίας [ἃ]ν ἔχων διατελεῖ || εἰς τὸ πλῆθος τὸ Λινδίων. |

Ἐπίχαρμος Σολεὺς ᾧ ἁ ἐπιδαμία δέδοται καὶ | Ἐπίχαρμος Ἐπιχάρμου Ῥόδιος ἐποίησαν.

Ross, Archäol. Aufs. II p. 589 n. 1.

---

185 Lindi in magna basi quadrata.

[Λίνδιοι ἐτίμασαν] | Ἀθανόδωρον Ἀγη[σ]άνδ[ρου] | καθ' ὑοθεσίαν δὲ Διονυσίου | ἐπαίνῳ, χρυσ[έ]ῳ στεφάνῳ | καὶ εἰκόνι χαλκέᾳ· || δεδώκαντι δὲ αὐτῷ καὶ ἀναγόρευσιν | τᾶνδε τᾶν τιμᾶν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον | καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι | καὶ σίτησιν ἐν ἱεροθυτείῳ καὶ στεφαναφορίαν | ἐν ταῖς παναγύρεσι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν || αἷς ἄγοντι Λίνδιοι, | εὐσεβείας ἕνεκα τᾶς ποτὶ τοὺς θεοὺς | καὶ ἀρετᾶς καὶ εὐνοίας καὶ φιλοδοξίας | ἃν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ πλῆθος τὸ Λινδίων | καὶ εἰς τὸν σύνπαντα δᾶμον.

Ross, Archäol. Aufs. II p. 610 sq. n. 21.

14 τὸν σύνπαντα δᾶμον: i. e. universam civitatem omnium Rhodiorum; cf. p. 116.

---

186 Fragmentum marmoris repertum prope Rhodum urbem.

Ἐπὶ ἱερέως Θευφάνευς, ἀρχερανιστᾶ | Μενεκράτευς Κιβυράτα, Ὑακινθίου | ἕκτᾳ ἐξ ἰκάδος, [τοίδ]ε τῶν ἐρανισ|τᾶν ἐπανγείλα[ντο] εἰς τὰν ἀνοι||κοδομὰν τοῦ τοίχου καὶ τῶν μνα|μείων τῶν πεσόντων ἐν τῷ σεισμῷ· | Μενεκράτης Κιβυράτας ἀνοικοδομήσειν τὸν τοῖχον | καὶ τὰ μναμεῖα τοῖς ἰδίοις ἀναλώμασι, τὸ δὲ πεσό[ν] | ἀργύριον ἐκ τᾶν ἐπανγελιᾶν ὑπάρξει τῷ κοινῷ· | ....υδος δ'.

Papadopoulos-Kerameus, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 331 sq. n. 1.

---

187 Camiri.

Τιμα[κρά]της Τιμοθέου δαμιοργήσας | καὶ ἱεροποιοὶ | Τιμασιάναξ Δωριέως, | Ἀλεξιάδας Ἁγησίππου, || Ἄρχιππος Ὑνασάνδρου, | Ἑρμοκράτης Διογένευς, | Βουλακράτης Σωστράτου, | Πύθων Διογένευς, | Δαμαγόρας Δαμαγήτου, || Νικόπολις Ἁγησάνδρου, | Ἀγαθόκριτος Δωριέως, | Ἀριστωνίδας Ἀλεξιμάχου, | Μεγάσων Κριτοβούλου, | Νίκων Τελέσωνος, || [κ]αὶ ἀρχιαριστὰς Φιδίων Θεστία | καὶ ἱερεῖς Ἀθάνας Πολιάδος, Διὸς Πολιέως | Ἁγησικράτης Ἀριστοκράτευς, | Ἀπόλλωνος Πυθίου | Ἀριστόμαχος Ἀριστομαχίδα, || Ἀπόλλωνος Καρνείου | Θεύ[δι]ππος Ἀρχιδάμου, | Ποτειδᾶνος Κυρητείου | Τελεσίας Καλλισθένευς, | Ἡρακλεῦς ..κρινις Τιμακράτευς, || Ἀφροδίτας Μενεκλῆς Ἀριστείδα· | ἀγωνοθέτας | Ἀλεξίμαχος Θηραΐδα, | θεοῖς.

Papadopoulos-Kérameus, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 337 n. 14.

1 ΔΑΜΙΟΥΓΗΣΑΣ, cf. δαμιοργοῦ n. 167, 8. 9. 169, 2, δαμιοργίῳ n. 166,7, et quae exposui ad n. 274; δαμιουργήσας exstat in titulo Camiri reperto, quem edidit Foucart Rev. arch. 14 (1866) p. 336 n. 59. — 3 ΤΙΜΙΣΙΑΝΑΞ. — 7 ΣΟΣΤΡΑΤΟΥ. — 12 ΑΡΙΣΤΟΝΙΔΑΣ. — 26 ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΙ.

---

188 Rhodi.

Θευδαισίου ἕκτα | ἱσταμένου Ποτ|ειδᾶνι Φυταλμί|ῳ ὗς τέλεος || θοινῆται.

Jules Martha, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 615 n. 1.

---

189 Lindi in basi rotunda.

Ἀριστόλοχος Ἀριστοδώρου | καθ' ὑοθεσίαν δὲ Φιλτία, | ἱερατεύσας Ἀθαναίας Λινδίας | καὶ Διὸς Πολιέως || καὶ Ἀρτάμιτος τᾶς ἐν Κεκοίᾳ, | θεοῖς. |

Πυθόκριτος Τιμοχάριος [Ῥό]διος ἐποίησε.

Ross, Archäol. Aufs. II p. 594 sq. n. 3.
7 ΡΙΟΣ.

---

190 Lindi in magna basi quadrata.

Ζηνόδοτος Διοφάντου | τοῦ Ζηνοδότου | καθ' ὑοθεσίαν δὲ | Ὀνασάνδρου || γραμματεὺς μάστρων | ἱερατεύσας Ἀθάνας Λινδίας | καὶ Διὸς Πολιέως καὶ | Ἀρτάμιτος Κεκοίας.

Ross, Archäol. Aufs. II p. 604 n. 15.

---

191 Lindi in fragmento marmoris caerulei.

A	*B*
Ἱερεὺς Ἀθάνας Λινδίας	Ἀρχιεροθύτας
καὶ Διὸς Πολιέως	Τιμασαγόρας Τιμ...
Κλητόδωρος Κλητοδώρου	Ἱεροθύτας
καθ' ὑοθεσίαν δὲ Ἀμφιτιμίδα.	Κρίτων Δαμα....

Ross, Archäol. Aufs. II p. 604 sq. n. 16.

---

192 Tituli sepulcrales hominum privatorum.

1 Ἀγαθάνασσα | Ἀγαθοκλεῦς | Κασαρίς. — Ross Hellen. p. 103 n. 28.

2 Ἀναξαρέτα | Εὐφράνορος | Δρυῗτις, | γυνὰ δὲ | Εὐρυκράτευς. — Ross Hellen. p. 102 n. 25.

3 Ἀριστίωνος | Τιμασιπόλιος | Παγίου. — CIG. 2540. Ross l. l. 103 n. 29.

4 Νικασιβούλας | Ἀριστομένευς | Ποντωρηΐδος. — Ross l. l. 103 n. 27 *b*.

5 Νυμφόδοτος | Ῥοδοκλεῦς | Κασαρεύς. — Martha Bull. Corr. Hell. II p. 617 n. 7.

6 Πολυάρατος | Ἀριστίωνος | Ποντωρεύς. — Ross l. l. 103 n. 27 *c*.

7 Ποσειδώνιος | Εὐελθίδα | Δρυΐτας. — Ross l. l. 102 n. 24.

8 Χρυσοῦς | Ἀστυμήδευς | Ποντωρηΐδος | καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς. — Ross l. l. 103 n. 27 *a*.

---

193 Rhodi.

Ὁ δᾶμος ὁ Ῥοδίων | ἐτίμασε | Γάϊον Ἰούλιον | Θεύπονπον Ἀρτεμιδώρου || ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας | ἃν ἔχων διατελεῖ | εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ῥοδίων.

Foucart, Rev. arch. N. S. 13 (1866) p. 157 n. 9. Theopompus etiam in aliis titulis Asiae commemoratur, e. g. Le Bas Voy. arch. III 1572; cf. huius delectus n. 166.

---

194 Ansae vasorum prope Olbiam repertorum, quae Rhodo oriunda esse putantur.

1 (1) Ἀγοράνακτος. | Ἀρταμητίου. sic

2 (10) [Ἀστ]υνόμου | Ἱρωνύμου τοῦ | Ἱρωνύμου τοῦ | [Π]οσειδονίου. | [Ἱ]στιαῖος.

3 (11) Ἐπ' ἱερέως Ξυνοφάνευς.

4 (13) Ἀρταμιτίου. | Ἀγαθοκλ[έους].

5 (14) Ἀστυνομο[ῦ]ντος | Ἀριστοκλέους τοῦ | Μαντιθέου. | [Μ]ενίσκος.

6 (17) Ἀστυνομοῦντ[ος Αἰ]λίου τοῦ Μην...

Neue Jenaische Lit.-Zeit. 1842 n. 180. — Literarum formae sunt aetatis Romanae. Nomina, quae vasis inscripta sunt, partim figulorum sunt partim magistratuum eponymorum partim mensium.

---

195 Ansae vasorum Rhodiorum Alexandriae in Aegypto repertae.

1 (I 37) Ἀσκλαπιάδα.

2 (I 58) Εἰρηνίδα.

3 (I 83) Θεύδωρος.

4 (I 86) Ἱεροκλεῦς.

5 (I 89) Ἶμα.

6 (I 96) Καλλίους.

7 (I 109) Μάνευς.

8 (I 114) Μενοθέμιος.

9 (I 163) Τίμους.

10 (II 2) Ἀρταμιτίου. Ἀγαθοκλεῦς.

11 (II 4) Ἐπὶ Ἀγαστοφάνευς. Δαλίου.

12 (II 12) Ἐπὶ Ἀλεξιάδα. Βαδρομίου.

13 (II 15) Ἐπὶ Ἀμφείδευς. Ὑακινθίου.

14 (II 20) Ἐπ' ἱερέως Ἀνδρία. Δαλίου.

15 (II 47) Ἐπὶ Ἀριστοπόλιος. Πανάμου.

16 (II 49) Ἐπὶ Ἀριστρατοδάμου. Ἀγριανίου.

17 (II 68) Ἐπὶ Ἀτίμους. Πανάμου δευτέρου.

18 (II 79) Ἐπὶ Δευφάνευς.

19 (II 83) Ἐπ' ἱερέως Δορκυλίδα.

20 (II 116) Ἐπὶ Κλɳνοστράτου. Ἀρταμιτίου.
Ἐπὶ Κλεινοστράτου. Δαλίου.

21 (II 117) Κλεισιμβροτίδα. Ἀγριάνιος.

22 (II 125) Ἐπ' ἱερέως Λαφείδευς. Δαλίου.

23 (II 129) Μαρσύα. Πεδαγειτνίου.

24 (II 167) Ἐπὶ Τειμαγόρα.
Ἐπὶ Τιμαγόρα. Ζμινθίου.

25 (II 170) Ἐπὶ Τιμασαγόρα. Ὑακινθίου.

26 (II 175) Ἐπ' ἱερέως Τιμορρόδου.
Ἐπ' ἱερέως Τιμουρρόδου. Ἀγριανίου.

27 (II 187) Ἐπὶ Χρυσαθέως. Πανάμου.

Edidit Τάσσος Δ. Νέρουτσος, Ἀθήναιον III (1874) p. 213—245. — Nomina vasis inscripta sunt aut figulorum aut sacerdotum eponymorum adiunctis mensibus. Literarum formas aetatis partim Macedonicae partim Romanae esse testatur Nerutsus p. 225.

---

2. Tituli Gelenses et Agrigentini.

196 Lamina aenea Olympiae reperta.

Παντάρες μ' ἀνέθεκ[ε] Μενεκράτιος Διὸ[ς ἆθλον]
[ἅρματι (?) νικάσας πέδο(υ) ἐκ κλε(ι)]το(ῦ) Γελοαίο(υ).

IGA. 512 *a*. — Purgold vidit Pantarem intellegendum esse patrem Cleandri et Hippocratis tyrannorum Gelensium (Hdt. VII 154), ita ut titulus seculo sexto exeunti recentior esse putari vix possit.

1 Μενεκράτιος: cf. Τιμοκράτιος n. 40, 166. Ἀγασικράτιος in titulo Calauriae reperto, Le Bas Voy. arch. II n. 1754.

---

197 In astragalo aeneo in Sicilia reperto, qui asservatur in Britannia.

Τõν Γελῴον ἐμί.

CIG. 8521. IGA. 513.

---

198 [= 72] Marmor ad montem Leocatae sive Alicatae civitati proximum a. 1660 effossum.

Ἐπὶ ἱεραπόλου Ἀριστίωνος | τοῦ Ἱστιείου, κατενιαυσίου | Σώσιος τοῦ Νυμφοδώρου. |

Βουλᾶς ἁλίασμα τᾶ(ς) δευτέρας ἑξαμή||νου, Καρνείου τριακάδι· προστάτας | Ἱπποκλῆς Ἱπποκλέος· στεφάνου | γυμνασιάρχῳ. Ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ | καθὰ καὶ τᾷ βουλᾷ· ἐπειδὴ ὁ ἁρη|μένος γυμνασίαρχος ἐς τὸν σᾶτες || ἐνιαυτὸν Ἡρακλείδας Ζωπύρου | ἐπιμέλειαν πεποίηται τῶν τε | ἐφήβων καὶ νεωτέρων καὶ τῶν | ἄλλων τῶν ἀποδυομένων εἰς τὸ | γυμνάσιον τά τε ἄλλα τὰ κατὰ τὸ || γυμνάσιον καλῶς διαπεπραγμέ|νος

ἐστὶ ἄξια πράσσων αὐτοῦ τε | καὶ τᾶς τῶν προ[γό]νων ἀρετᾶς, | καλῶς οὖν ἔχον ἐστὶ στε|φανῶσαι ἐν τᾷ ἁλίᾳ τὸν γυ||μνασίαρχον Ἡρακλείδαν Ζω|πύρου ἐλαίου στεφάνῳ ἐπιμε|λείας ἕνεκεν καὶ φιλοπονίας | τᾶς κατὰ τὸ γυμνάσιον. Τὸ δὲ | δόγμα τόδε κολαφθὲν εἰς στά||λαν ἀναθέμειν εἰς τὸ γυμ|νάσιον· εἰς δὲ τὰν κατασκευὰν | τᾶς στάλας ἐξοδιάξαι τὸ τρι|ακοντάμερον, καθά κα [ἁ] βουλὰ | καταναγραφήσῃ· || Ὁ δᾶμος τῶν Γελῴων ἐπαινεῖ | καὶ στεφανῷ τὸν γυμνασίαρχον | Ἡρακλείδαν Ζωπύρου ἐλαίου στε|φάνῳ ἐπιμελείας ἕνεκεν καὶ φι|λοπονίας τᾶς κατὰ τὸ γυμνά||σιον. |

Ἔφηβοι οἱ στεφανωθέντες· | Ἀσκλαπιάδας Ἀσκλαπιάδα, | Ἀρτέμων Εὐθύμου, | Ἄνταλλος Ἀντάλλου, || Πολύξενος Ἀγαθάρχου, | Πρώταρχος Πρωτάρχου, | Γελῷος Γοργύλου, | Ἀριστίων Νυμφοδώρου, | Σωσίπολις Ἰσιδώρου, || Νίκαρ(χ)ος Πυρρωνίδου, | Ἀπολλώνιος Σατύρου, | Ζώπυρος Ἡρακλείδα. χαιρ......

CIG. 5475. Decretum senatus et populi Gelensium, quod hoc titulo continetur, primo a. Chr. seculo antiquius putari non posse affirmat Franz.

28 ΑΚΟΝΤΑΜΕΡΟϹ. — 29 ΚΑΤΑΝΟΓΡΑΦΗϹΗΙ: coni. aor. act. — 31 στεφανῷ: item scriptum est n. 156, 17. — 45 ΠΥΡΡΩΜΙΝΟΥ. — 46 ϹΑΤΡΡΟΥ. — 47 ΧΛΙΡ.

---

199 [= 73] Tabula aenea, quae nunc Neapoli in museo regio asservari dicitur.

Ἐπὶ ἱεροθύτα | Νυμφοδώρου τοῦ Φίλωνος, | παραπροστα(τούσας) τᾶς βουλᾶς, | προεδρευούσας τᾶς φυλᾶς || τῶν Ὑλλέων, προαγοροῦντος | Διοκλέος τοῦ Διοκλέος, | γραμματεύοντος Ἀδρανίωνος Ἀλεξάνδρου, | ἁλίασμα ἕκτας διμήνου, Καρνείου ἐξήκο[ν]τος πάντᾳ, | ὑπὲρ προξενίας Δημητρίῳ Διοδότου Συρακοσίῳ. ||

Ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ καθὰ καὶ τᾷ συνκλήτῳ· ἐπειδὴ ἀνάγ|γελλον οἱ πρέσβεες οἱ ἐς Ῥώμαν πορευθέντες, Πασίων | Πασίωνος Κότητος καὶ Θεόδωρος Θεοδώρου Ξηνιάδα, | Δημήτριον Διοδότου Συρακόσιον πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας | παρεισχῆσθαι τῷ ἁμῷ δάμῳ καὶ μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιον || γεγόνειν, τοῖς δὲ Ἀκραγαντίνοις πάτριόν ἐστι καὶ ἐκ

προγόνων | παραδεδομένον τιμεῖν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ προισταμέ|νους τοῦ ἁμοῦ δάμου ταῖς καταξίοις τιμαῖς· | δε- sic δόχθαι ἐπὶ ἀγαθᾷ τύχᾳ καὶ σωτηρίᾳ τοῦ δάμου τῶν Ἀκραγαντίνων, | εἶμειν πρόξενον καὶ εὐεργέταν Δημήτριον Διοδότου Συρακόσιον, ὅπως πᾶσι φανερὸν ᾖ, ὅτι ὁ δᾶμος τῶν Ἀκραγαντίνων ἐπί|σταται χάριτας ἀπονέμειν καταξίας τοῖς εὐεργετεῖν προαι|ρουμένοις αὐτόν. Τὸ δὲ δόγμα τόδε κολάψαντας ἐς χαλκώ|ματα δύο τὸ μὲν ἓν ἀναθέμειν εἰς τὸ βουλευτήριον, τὸ δὲ | ἄλλο ἀποδόμειν Δημητρίῳ Διοδότου Συρακοσίῳ ὑπό||μναμα τᾶς ποτὶ τὸν δᾶμον εὐνοίας· τοὺς δὲ ταμίας | ἐξοδιάξαι ἐς τὰ προγεγραμμένα, ὅσον κα χρεία ᾖ, καὶ φέ|ρειν τὰν ἔξοδον διὰ τῶν ἀπολόγων. — | Ὁμογνώμονες τοῦ συνεδρίου πάντες.

CIG. 5491. — Hoc decretum a. 211 a. Chr. factum esse van Vaassenum secutus putat Franz.

12 Ξηνιάδα: Ahrens Dial. II 190 postulat Ξεινιάδα. — 14 παρεισχῆσθαι: cf. ad n. 132, 5. — ΠΑΡΑΙΤΙΟΣ.

200 Lamina aenea Dodonae reperta.

[Θεὸς] Τύχα ἀγαθά. | [Ἐπὶ π]ροστάτα Λευ||[χ]άρου, ἀφικομένω|ν Ἱπποσθένεος, Τει[σιο]ς, Ἕρμωνος, Σελί|νιος, ἔδοξε τοῖς | Μολοσσοῖς προ|ξενίαν δόμειν | τοῖς Ἀκραγαντί||νοις.

Carapanos, Dodone V n. 5 (p. 52) = tab. 28, 2. Repetiit Fick Bzb. Btr. III (1879) p. 271, qui titulum immerito dialecto Epirotarum adscripsit; nam ab homine Agrigentino aeri inscriptus esse putandus est propter δόμειν formam Rhodiam.

4 sq. Τει[σιο]ς, Ἕρμωνος: ita Fick; Carapanos scripserat Τει||χέρμωνος; ab initio versus 5 exstat <.

201 Lamina plumbea Dodonae reperta.

A

Τύχα ἀγαθά. Ἦ τυγχάνοιμί κα ἐμπορευόμενος | ὅπυς κα δοχῇ σύμφορον ἔμειν καὶ ἄγων τῇ κα δοχῇ | ἅμα τᾷ τέχνᾳ χρεύμενος.

B

(in eodem latere literis debilioribus:)

Τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον.

Carapanos, Dodone VI n. 18 (p. 78 sq.) = tab. 37, 4. Fick Bzb. Btr. III p. 284. — Titulum aut Rhodo aut ex aliqua colonia Rhodiorum ortum esse dialectus docet (ἔμειν, χρεύμενος). Itaque eum Agrigentum rettuli, quia constat Agrigentinos consilio Iovis Dodonaei usos esse; cf. n. 200.

PARS TERTIA.

TITULI GRAECIAE SEPTENTRIONALIS
PRAETER THESSALIAM
CUM ELEIS ET ACHAICIS.

Inter eas dialectos, quas hac parte comprehendi, Elea et Boeotica plurimum a ceteris differunt. De Achaica, Acarnanica, Epirotica dialectis certo iudicari non potest propter tenuitatem monumentorum, quae exstant. Aliquanto minus etiam compertum habemus, quali sermone indigeno Phthiotae, Aenianes, Oetaei usi sint; nam qui exstant tituli scripti sunt sub dominatione Aetolorum, quae quantum valuerit ad mutandum sermonem sociorum vidimus iam in titulis Laconicis n. 30. 32 et Messeniis n. 45. 47. Eadem causa effecit, ut dialectus titulorum Delphicorum recentiorum a vetustiorum dialecto non nihil differat. Nam Delphi foederi Aetolico subiecti fuerunt inde ab a. 290 usque ad a. 191 a. Chr. Cf. Buecher, De gente Aetolica Amphictyoniae participe (Bonnae 1870) p. 23; A. Mommsen, Philol. 24 (1866) p. 38. Atque etiam post hanc aetatem sermonem et instituta Aetolorum Delphis servata esse luculente confirmatur actis manumissionum, e quibus nonnulla exempla infra repetita sunt (n. 211 sqq.). De historia foederis Aetolici copiosius egerunt Kuhn, Rhein. Mus. 15 (1860) p. 9 sqq. et Buergel, Die pylaeisch-delphische Amphiktyonie, München 1877.

X. Tituli Delphici.

1. Tituli vetustiores.

202 Ara apud Crissam reperta.

Τάσδε γ' Ἀθαναίᾳ δ.....σφα.|.αριστος ἔθεκε
῞Ερᾳ τε, ὃς καὶ κ|ε(ῖ)νος ἔχοι κλέϝος ἄπθιτον αἰϝεί.

CIG. 1. Kirchhoff, Philol. VII (1852) p. 191 sqq. Kaibel Epigr. Gr. 742. Roehl IGA. 314. Versus βουστροφηδὸν scripti sunt.

203 In saxo Delphis ad fontem Castalium reperto.

[Τ]ρὶ πεντεκαίδεκα | τον Λαδυαδαν τὸν | Θ[ρα]-σύμαχον, καὶ [τ]αμ[ίαι] ἐπὶ Τριχᾶ ἄρχον[τος] ἀπέδειξαν μνᾶ¦ς δεκατέτορες κα[ὶ] | ἐμιμναῖον κα¦ὶ δραχμὰς πεντ|ἐ[ϙ]οντα καὶ ϝέξ.

WF. 480. IGA. 319. — Sententia obscura.

1 [Τ]ρί: suppl. Fick, Göttg. gel. Anz. 1883 p. 122. — 6 δεκατέτορες: acc. plur. in -ες exiens etiam n. 264. 267. In titulo Delphico quarti seculi apud Le Bas Voy. arch. II 854 leguntur inter alios numeros: ὀδελοὺς τέτορας 10. 11, τετρόκον[τα] 16, ἡμιοδέλους χαλκέους τέτορας 26.

---

204 vide pp. 143—145.

---

2. Tituli sub dominatione Aetolorum scripti.

A. Decreta publica.

205 [= 82] Delphis in muro polygonio.

Θεοί.

Στραταγέοντος Ἀρχίσωνος, ἔδοξε τοῖς συνέδροις· | Ἀθανίωνι Πάτρωνος Δελφῷ τὰν ἀσφάλειαν εἶμεν | καὶ ἀτέλειαν πάντων καὶ ἀσυλίαν καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς αὐτοῦ, | ἐπιμελομένῳ τᾶς πανοπλίας ἃν οἱ Ἀμφικτίονες ἀνα|τίθεντι καὶ τοῦ γυμνασίου καὶ τᾶς παστάδος τᾶς μεγά|λας καὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τοῦ ναοποιίου ἐπιμελομένῳ· | εἶμεν αὐτῷ τὰν ἀσφάλειαν, καθώς κα οἱ σύνεδροι καὶ ὁ ἀρχι|τέκτων συντάσσοιεν, καὶ εἴ κά τις αὐτὸν ἀδικῇ, τοὺς ἀντι|τυγχάνοντας συνέδρους τὰν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ αὐτὸν || ποιεῖσθαι.

WF. n. 1. Decretum Amphictyonum.

204 [= 84] Tabula marmorea musei publici Parisiensis.

[Π]υθέο(υ) ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἱπποθ[ω]ντίδος τρίτης [πρυτανευούσης]. . . . .
[Ὅρ]κο[ι]·
Δικα[ξέω τ]ὰς δίκας ὥς κα δ[ικ]αιοτάτα(ι) γνώμᾳ [τὰ] μὲγ γε[γρ]αμ[μένα . . . . , περὶ ὧν δὲ μὴ γέ]-
γρα[πται, κ]ατὰ γνώμαν τὰν αὐτο(ῦ) καὶ [ἕτ]ερα ἀ[νὰ] τὰν δ[ίκ]αν οὐ . . . . [οὐδέ]-
ποκα· [κα]ὶ τὰ καταδικασθέντα ἐκπραξέω ἐν δ[ύ]νασιν [κα]ὶ τασα . . . .
τοιε.οντ.οὐδὲ τῶν χρημάτων τῶν ἀμφικτιονικῶν ὑπο[βαλέομαι οὐδέν . . . . αὐτῷ]
ἐμ[ὶν γ]α οὐδ' ἄλλῳ δωσ[ῶ] τῶγ κοινῶν χρημάτων . . . . ετ. . . . . [ὀμνύω κὰτ]
τ[οῦ] Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίο(υ) καὶ τᾶς Λατο(ῦ)ς καὶ τᾶς Ἀρτάμι[τος, καὶ εὐορκέοντι μέμ μοι περὶ ταῦτα γίνοιτο πάντα τὰ κα]-
λὰ καὶ τἀγαθά, αἰ δ' ἐφιορκέοιμι, τὰ κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν . . . .[ὀμνύω . . . . τῶν γ]-
εγραμμένων μὴ ἀπογραψέν, ἀλλ' ὧν κὰ(τ) τὰ τοὶ ἱερομνάμονες κε[λευσόντι?]. . . . .
κ[ὰ](τ) τὰ[ν] ἀξίαν μηδὲ δῶρα δεξεῖ[σ]θαι μηδέπ[ο]κ[α], οὕτ[ω]ς ὑπ[ι]σχ[ό]μ[ενος ὀμνύω κὰτ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου καὶ τᾶς Λα]-
τοῦ(ς) καὶ τᾶς Ἀρτάμιτος, καὶ εὐ[ορ]κέοντι μέμ μ[ο]ι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ [γίνοιτο, αἰ δ' ἐφιορκέοιμι, τὰ κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν. Τὸς δὲ]
ἱερομνάμονας ὁρκιξέω καὶ τὸς κά[ρ]υκας τὸν αὐτὸν ὅ[ρ]κον, τόμ[περ καὶ αὐτὸς ὤμοσα?]. . . . .
τὸμ φόρον καὶ τὰ ἱερήϊα ἀθρόα συναγόντων, τὸς ὄνος τὸν δοκιμα. . . . .[ἐπὶ τὰν ἐκ]-
ατόμβαν ὅ[ρ]κον ὀμόσας εἴπερ τοὶ ἱερομνάμονες, δοκιμαζέτω. Π[έροδος τᾶς ἱαρᾶς γᾶς· αἴ τίς κα τὰν γᾶν ἐπιερ]-
γάζ[η]τ[αι], ἃν Ἀμφικτίονες ἱάρωσαν, ἐπεί κ[α] ἁ πέροδος γίνηται, ἀποτ[ινέτω] . . . .
στατῆρας Αἰγιναῖος κὰτ τ[ὸ] πέλεθρον ἕκαστον· τοὶ δὲ ἱερομνάμο[νες περιιόντων τὰν. . . . . .γᾶν. . . . .]
καὶ π[ρασ]σόντων τὸν ἐπιεργαζόμενον· αἰ δὲ μὴ περιιεῖεν ἢ μή πρ[άσσοιεν, ἀποτινόντων πελέθρου ἑκάστου, οὗ μὴ περιῄεσαν?]

μηδὲ [ἔπ]ρασσον, τριάκοντα στατῆρας· αἰ δέ κα μὴ ἀποτίνῃ ὁ [ἱερομνάμων ὁ ὀφείλων, ἁ πόλις ἐξ ἇς κ' εἶ ὁ ἱερομνάμων,]
εἰλέσ[θω τ]οῦ ἱαροῦ, καὶ στρατευόντων ἐπ' αὐτὸς Ἀμφικτύονες, [κὰτ τά κα τοὶ ἱερομνάμονες . . . . ἐπαγγέλ]-
λωντ[ι. Ἐπὶ] τᾶς ἱερᾶς γᾶς κόπρον μὴ ἄγεν μηδεμίαν· οἰκήσιος ἐπι . . . .
ενειδια . ἐπὶ θαλάσσᾳ, τὰς δὲ παστάδας κοινὰς εἶμεν πάντεσσι . . . . [μι]-
σθὸν μηδένα φέρεν μηδενὶ μηδ' ἐνοικὲν τὸν αὐτὸν πλέον τριάκ[οντα ἁμερᾶν] . . . .
ἐνοικὲ[ν] μηδεμίαν, μηδὲ μύλαν ἐνεῖμεν μηδὲ ὅλμον. Αἰ δέ τίς . . . . [τοὶ ἱ]-
αρομνά[μ]ονες ζαμιο(ύ)ντων, ὅτινί κα δικαίῳ σφιν δοκῇ εἶμεν ἐπ[ιζαμίῳ, τὸ δ' ἥμισυ τοῦ ἐπιζαμίου ἔστω τῶν?]
καταγ[γελ]λόντων πὸτ τὸς ἱαρομνάμονας. Λῶτις· ἁ λῶτις τᾶς ἀμφ[ικτιονικᾶς . . . . στατῆρες]
Αἰγιναῖοι· τὸ δ' ἀμπέχονον πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν στατῆρ[ες Αἰγιναῖοι· . . . . πορπαμά]-
των ἑκατὸν στατῆρες Αἰγιναῖοι· τᾶς στεφάνας ἑκατὸν στατ[ῆρες Αἰγιναῖοι] . . . .
δέκα στατῆρες Αἰγιναῖοι· τᾶς ἀσπίδος διακάτιοι στατῆρες Αἰγ[ιναῖοι . . . . στα]-
τῆρες Αἰγιναῖοι· λόφου πεντεκαίδεκα στατῆρες Αἰγιναῖοι· δόρατ[ος . . . . στατῆρε]-
ς Αἰγιναῖοι· καὶ τὰ πορπάματα καὶ ἁ στεφάνα χρύσεα ἐόντων π[άντα] . . . .
ἐνέστω· [τ]οῦ βοὸς τιμὰ τοῦ ἥρωος ἑκατὸν στατῆρες Αἰγιναῖοι· τᾶς . . . . [στατῆρας Αἰγιναῖος]
ὀφειλέτω· χρηστήριον αἴ τίς κα μὴ παρέχῃ, ἑκατὸν στατῆρας ὀφε[ιλέτω] . . . .
ς ἔφοδον θύεν ἐν Ἀνεμαίαις τρικτεύαν κηῦαν [τ]ῷ (Ἀπόλλωνι), τρικτεύαν κηῦ[αν] . . . .
ιος τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος το(ῦ) Πυθίο(υ) καὶ τὰν αὐλὰν καὶ τὸν τᾶς Ἀρτάμι[τος ναὸν? . . . . καὶ τὸν]
δρόμον καὶ τὰν κράναν τὰν ἐμ πεδίῳ τοὶ ἱαρομνάμονες τοὶ Ἀμφικτιόν[ων . . . . κατὰ Πυθιάδα ἑκά]-
σταν ἐφακείσθων πρὸ Πυθίων, ὅτινός κα δέωνται· αἴ κα μὴ τοὶ ἱαρομνάμο[νες] . . . .
ἐν τᾷ * Πυθιάδι τᾷ (ἱ)αρᾷ ἐπικοσμήσωντι, ὅτινός κα δέωνται, ἀπο[τεισάτω ὁ ἱαρομνάμων ὁ μὴ ἐπικοσμήσας] . . . . . .

στατῆρας Αἰγιναῖος· αἴ κα μὴ ἀποτίνῃ τοῖς ἱερομναμόνεσσι το[ῖς Ἀμφικτιόνων ὁ ἱερομνάμων ὁ ὀφείλων, εἰλέσθω τοῦ ἱ]-
αροῦ ἁ πόλις, ἐξ ἇς κ' εἶ ὁ ἱαρομνάμων, ἔντε κα ἀποτείσῃ. Ὀδῶν τα........................... [καὶ τ]-
ὰς γεφύρας ἐφακεῖσθαι Ἀμφικτίονας κὰτ τὰν αὐτο(ῦ) ἕκαστον χ[ώραν?].............................
μὴ σίνηται· καὶ τοῦ δρόμου τοὺς ἱαρομνάμονας τοὺς Ἀμφικτι[όνων ἐπιμελεῖσθαι?.........................δ]-
έηται, καὶ ζαμιούντων τοὶ ἱαρομνάμονες· κἠπὶ τοῖς ποταμοῖς.............................[Ἱερομηνί]-
α Πυθιάς· ἐνιαυτία ἁ ἱερομηνία ἁ Πυθιὰς ἴσα πάντεσσι ἐκ τᾶς..................................
Πύθια δ' ἀγόντων τοῦ Βουκατίου μηνὸς τοῦ ἐν Δελφοῖς, τὸς δὲ π................................[Δ]-
ελφοὶ τοῦ Βυσίου μηνός· αἰ δέ κα μὴ πέμπωντι, ἀποτεισάντω[ν.............στατῆρας Αἰγιναῖος]............
πὸτ τὸν θεὸν κὰτ τὰ πάτρια διδόντων τοῖς Δελφοῖς· αἰ δέ κα μ[ὴ] διδῶντι.............................ἤ]
...ωνται τὰν ἐκεχηρίαν, εἰλέσθων τοῦ ἱαροῦ...
.......[τὰν ἐ]κεχηρίαν ἱερομ........ρο...

CIG. 1688. Ahrens Dial. II p. 484. Koehler CIA. II 545. — Est lex Amphictionica a. 380 a. Chr. lata, Athenis lapidi incisa et publice proposita.

8 Λατο(ῦ)ς: Λατός Ahrens Dial. II 474, quem Koehler secutus est. — 9 **ΕΦΙΟΡΚΕΜΙΟΙ**. — 13 fin. **ΡΟΜ**. — 19 **ΡΑΣΣΩΝ**. — 26 **ΚΑΞ/ Γ···ΛΟΝΤΩΝΓΟΙΤΟΣ**. — Λῶτις: obscurum. — 31 **ΓΟΡΝΑΜΑΤΑ**. — 34 κηύαν: Boeckhius explicat per καθαρτηρίαν, afferens Hesychii glossas κεῖα· καθάρματα, et κήϊα· καθάρματα. — 38 **ΤΑΙ** literae deletae. — 41 fin. **Ϋ**. — 45 **ΑΕΟΝΤΩΝ**.

206 [= 85] Delphis in muro polygonio.

Θεοί. |

Ἔδοξε τᾷ πόλει τῶν Δελφῶν· ἐπειδὴ Εὐρ[υ]τίων | Τύχωνος Ταναγραῖος ἱερομναμονήσας εὐεργέ|τας ἐγένετο του ἱεροῦ καὶ τᾶς πόλιος τὰ δίκαια πράσ||σων, δεδόσθαι αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις προξενίαν, | προμαντείαν, ἀσυλίαν, ἐπιτιμίαν καθάπερ Δελφοῖς, | προεδρίαν ἐμ πάντεσσι τοῖς ἀγώνεσσι, οὓς ἁ πό|λις ἄγει, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις | εὐεργέταις καὶ προξένοις· ἄρχοντος Ἡρακλεί||δα, βουλευόντων Στράτωνος, Κλευφάνευς, | Ἀθάμβου, Αἰνησιδά[μου].

E. Curtius Anecd. Delph. 46. Le Bas Voy. arch. II 874. — Putaverit quispiam hoc decretum Delphorum dominatione Aetolica antiquius esse, quia dat. plur. πάντεσσι, ἀγώνεσσι non in -οις exeunt. Sed haec causa non est, cur hic titulus alii aetati tribuatur quam ceteri in eodem muro scripti. In decreto medii seculi secundi n. 209, 5 scriptum est πάντεσ(σ)ι τοῖς ἀγώνοις; et in actis manumissionum saepius legitur μάρτυρες (e. g. WF. 22. 26. 42. 43. 44) pro volgari Aetolico μάρτυροι.

2 Εὐρ[υ]τίων: lacunam quatuor fere literarum in medio hoc nomine indicavit Le Bas. — 11 Ἀθάμβου, Αἰνησιδά[μου]: desunt apud Lebasium.

---

207 Delphis.

Θεοί. |

Ἄρχοντος Κλεοδάμου, βουλευόντων Ἀμύντα, Θεοφράστου, Πραξία, ἔδοξε τᾷ πόλει τῶν | Δελφῶν· ἐπειδὴ ἐπανελθόντες θεωροὶ οἱ ἀποσταλέντες ἐπὶ τὰν ἐπαγγελίαν τῶν Πυ|θίων Ἀμύντας καὶ Χαρίξενος ψάφισμά τε ἀνήνεγκαν παρὰ Χερσονασιτᾶν τῶν ἐ[κ τ]οῦ || Πόντου καθὼς ἦν λελυτρωμένοι ὑπ' sic αὐτῶν καὶ πεπολυωρημέναι ἐμ πάντοις κ[αὶ αὐ]τοὶ διέλεγεν ἀκολούθως τοῖς γεγραμμένοις ἀπολογιζόμενοι ἂν ἔχοιεν αἵρεσ[ιν] | ποτὶ τὰμ πόλιν τῶν Δελφῶν καὶ κοινᾷ καὶ καθ' ἰδίαν πάντοις, καὶ νῦν ἀποστείλα[ντες] | Φορμίωνα καὶ Ἡρακλείδαν θυσίαν συνετέλεσαν τῷ θεῷ ἑκατόμβαν βούπρω[ιρον καὶ] | δωδεκαΐδα βούπρῳρον τᾷ Ἀθάνᾳ καὶ τὰ κρέα τᾶμ βοῶν διένειμαν τοῖς πολ[ίταις], || ἐποιήσαντο δὲ καὶ αὐτοὶ τὰν ἐν-

δαμίαν καταξίως καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀποστειλάν|των αὐτούς· δεδόχθαι τᾷ πόλει τῶν Δελφῶν, ἐπαινέσαι τε τᾷ πόλει τῶγ Χερσο|νασιτᾶν τῶν ἐκ τοῦ Πόντου καὶ τοῖς ἀποσταλέντοις ὑπ' αὐτῶν ἐπί τε τᾷ αἱρέσει | ᾇ ἔχοντι καὶ εὐνοίᾳ ποτί τε τὸν θεὸν καὶ τὰμ πόλιν τῶν Δελφῶν, δεδόσθαι δὲ καὶ τᾷ | [πόλ]ει τῶν Χερσονασιτᾶν προμαντείαν καὶ τοῖς ἀποσταλέντοις Φορμίωνι καὶ Ἡρα|[κλεί]δᾳ προξενίαν· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψάφισμα τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐνάρχους ἐν τῶ|[ι ἱε]ρῷ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἀποστεῖλαι δὲ καὶ ξένια τοῖς παραγεγονότοις Φορμίωνι | [κ]αὶ [Ἡ]ρα[κλε]ίδᾳ τοὺς ταμίας Χαρίξενον, Διόδωρον.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. VI (1882) p. 214 sqq. n. 49. — Decretum factum est a. 192; cf. Mommsen Philol. 24 p. 31.

---

208 Tei.

Δελ[φῶ]ν. |

[Δεδόχθαι τᾷ πόλει ἐν] ἀ[γ]ορᾷ τελείῳ σὺμ ψάφο(ι)ς * ταῖς ἐν[νόμοις· ἐπεὶ Τή|ϊοι πρεσβευ]τὰς ἀποστείλαντες Πυθαγόραν Κλείτου κ[αὶ Κλεῖτον | Κ]λείτου τάν τε οἰκειότατα καὶ τὰν φιλίαν ἀνενεώσαν[το καὶ Δελφῶν παρεκά]|λεον τὰν πόλιν, ὅπως ἅ τε πόλις καὶ ἁ χώρα αὐτῶν ἐπιχ[ωρηθῇ ἱερὰ εἶ]|μεν καὶ ἄσυλος τοῦ Διονύσου· δεδόχθαι τᾷ πόλει, τάν τ[ε φιλίαν καὶ τὰν οἰ]|κειότατα τὰν ὑπάρχουσαν ποτὶ τοὺς Τηΐους διαφυλάσ[σειν καὶ ἐπὶ πλεῖ]|ον αὔξειν καὶ εἶμεν αὐτῶν τάν τε πόλιν καὶ τὰ[ν χώραν ἅπασαν] | ἱερὰν καὶ ἄσυλον τοῦ Διονύσου, καθὼς καὶ οἱ πρεσβε[υταὶ παρεκά]|λεον, καὶ εἶμεν αὐτοῖς τὰν ἀσφάλειαν [κα]ὶ ἀσ[υλίαν καὶ πᾶσι] | τοῖς ἐν Τέῳ κατοικεόντοις καθὼς καὶ τοῖς [διονυσιακοῖς] | τεχνίταις. Ὅπως δὲ διαμένῃ τόδε τὸ [δόγμα κύριον] | ἐν τὸ[μ] πάντα τὸν χρόνον (sic), ἀναγράψαι τὸ [ψάφισμα τοὺς] | βουλευτὰς ἐν τῷ ἱερῷ. Ἄρχοντος Μεγάρτ[α, βουλευόντων] || Μνασιθέου, Πρωτάρχου, Ἀθάμβου, Φιλ[ιστίωνος].

Le Bas, Voy. arch. III n. 84 (= Explic. p. 41). — Decretum pertinet ad alteram earum legationum, quae commemorantur in titulis Cretensibus n. 122 sqq. Nam anno 193, quo Apollodotus et Colotas in oppida Cretensia missi sunt, Delphis archontes fuerunt Pithagoras et post eum Ecephylus (cf. Mommsen Philol.

24 p. 28. 31), non Megartas. Ergo hic titulus triginta aut pluribus annis post a. 193 scriptus esse putandus est.
2 ΥΑΦΟΣΟΤΑΙΣ.

---

209 Delphis ad viam sacram.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. Δελφοὶ ἔδωκαν Νικάνδρῳ | Ἀναξαγόρου Κολοφωνίῳ ἐπέων ποιητᾷ, αὐ|τῷ καὶ ἐγγόνοις, προξενίαν, προμαντείαν, | ἀσυλίαν, προδικίαν, ἀτέλειαν πάντων, προε||δρίαν ἐν πάντεσ(σ)ι τοῖς ἀγώνοις οἷς ἁ πόλις τί|θητι, καὶ τἆλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ | εὐεργέταις τᾶς πόλιος τῶν Δελφῶν. Ἄρχοντος | Νικοδάμου, βουλευόντων Ἀρίστωνος, Νικοδάμου, Πλεί|στωνος, Ξένωνος, Ἐπιχαρίδα.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. VI (1882) p. 217 sq. n. 50. — Nicander Colophonius Attali III († 133) aequalis fuit.

---

210 [= 84] Delphis.

[Θ]εὸς τύχαν ἀγαθάν. |

[Ἄρ]χοντος Σωσιπάτρου τοῦ Αἰακίδα, βου|λευόντων τὰν πρώταν ἑξάμηνον Ἀντιγέ|νεος τοῦ Διοδώρου, Ἁγίωνος τοῦ Κλεοδάμο[υ], || γραμματεύοντος δὲ Ὑβρία τοῦ Ξένωνος· ἐπεὶ | Ἁγίων Κλεοδάμου ἐπελθὼν ἐπὶ τὰν ἐκκλησί|αν διέλεγεν ὑπὲρ Λαΐστα τοῦ Ἀντάνορος Ἡρα|κλεώτα, διότι ἐκτενὴς καὶ εὔνους ὑπάρχει [π]ο|τί τε τὸ ἱερὸν [κ]αὶ τὰν πόλιν τῶν Δελφῶν καὶ περὶ || πλείστου ποιεύμενος τὰν ποτὶ τοὺς θεοὺς | εὐσέβειαν, αὐτὸς αὑτὸν εὔχρηστον ἐμ παντὶ | καιρῷ παρασκευάζων καὶ κοινᾷ τᾷ πόλει καὶ [κα]|τ' ἰδίαν τοῖς ἐντυγχανόντοις τῶν πολιτᾶν, εἰ [δέ] | κά τις αὐτὸν παρακαλῇ, συμποτιγινόμενος μετὰ || πάσας προθυμίας ἐν οἷς κα τυγχάνωντι χρείαν ἔ|χοντες καὶ λέγων καὶ πράσσων διὰ παντὸς περὶ | τοῦ ἱεροῦ καὶ τᾶς πόλιος τῶν Δελφῶν· ἀγ[α]θ[ᾶ]ι | τύχᾳ δεδόχθαι τᾷ πόλει τῶν Δελφῶν [ἐ]ν ἀγο|ρᾷ τελείῳ σὺμ ψάφοις ταῖς ἐννόμοις, ἐπαινέ||σαι Λαΐσταν Ἀντάνορος Ἡρακλεώταν ἐπί τε τᾷ | προαιρέσει ᾇ ἔχων διατελεῖ ποτί τε τὸ ἱερὸν καὶ | τὰν πόλιν τῶν Δελφῶν, καὶ ὑπάρχειν αὐτῷ καὶ ἐ[κ]|γόνοις παρὰ τᾶς πόλιος προξενίαν, προμαντείαν, | προδικίαν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν πάντων, προεδρίαν || ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγώνοις οἷς ἁ πόλις τίθητι,

καὶ γᾶς καὶ | οἰκίας ἔγκτησιν καὶ τἆλλα π[άν]τα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλο[ις] | προξένοις καὶ εὐεργέταις τᾶς πόλιος ὑπάρχει· ἀνα|γράψαι δὲ τὸ ψ[άφι]σμα τοὺς ἄρχοντας ἐν τῷ [ἱε]|ρῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ || τόπῳ.

Ross, Inscr. Gr. ined. 67. Le Bas, Voy. arch. II n. 882.

B. Acta manumissionis.

Manumissionis servorum apud Graecos varia erant genera. E quibus id, quod fiebat per simulatam venditionem a domino ad deum factam, a foedere Aetolico exeunte seculo 3 institutum esse exposuit Weil, Mitteil. arch. Inst. IV (1879) p. 28.

211 Delphis in muro Pelasgico.

Στραταγ[έ]οντος Θόα τὸ δεύτερον μηνὸς Ἀγυείου, ἐν Δελφοῖς δὲ ἄρχοντος Πειθα|γόρα μηνὸς Ἡρακλείου, ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Μίκχων Ξενώνδα Δελφὸς τῷ Ἀπόλλω|νι τῷ Πυθίῳ σώματα γυναικεῖα τέσσαρα, αἷς ὀνόματα Ἐλευθερίς, Σύρα, Παρθένα, | Παραμόνα, ἀργυρίου μνᾶν δεκαπέντε. Βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰν ὁμολο||γίαν· Πολύων Νικάρχου, Ἀρχιάδας Δεξιθέου, Δίων Κλέωνος, Ταραντῖνος Ἄρχωνος. | Παραμενόντων δὲ Σύρα, Παρθένα, Παραμόνα παρὰ Μίκχωνα ποέουσαι τὸ ποτιτασσό|μενον ἄχρι κα ζώῃ Μίκχων· εἰ δέ κα μὴ ποιέωντι τὸ ποτιτασσόμενον ἢ ἄλλο τι κακὸ[ν] | ποιέωντι, ἐξέστω Μίκχωνι κολάζειν, ὥς κα αὐτὸς θέλῃ καὶ ὅν κα Μίκχων κελεύῃ. | Ἐλευθερὶς δὲ ἐλευθέρα ἔστω καὶ ἀνέφαπτος τὸν πάντα βίον, καθὼς ἐπίστευσε τῷ || Ἀπόλλωνι τὰν ὠνάν, κυριεύουσα αὐτοσαυτᾶς καὶ ποιέουσα ὅ κα θέλῃ καὶ ἀποτρέ|χουσα οἷς κα θέλῃ. Εἰ δέ τί κα πάθῃ Μίκχων, τοῦ θεοῦ ἔστων Σύρα, Παρθένα, Παραμόνα | ἐλεύθεραι οὖσαι καὶ ἀνέφαπτοι τὸμ πάντα βίον, ποιέουσαι ὅ κα θέλωντι, καὶ ἀποπορεύ|εσθαι οἷς κα θέλωντι, καθὼς ἐπίστευσαν τῷ Ἀπόλλωνι τὰν ὠνὰν Σύρα, Παρθένα, | Παραμόνα. Βέβαιον δὲ παρεχόντων τῷ Ἀπόλλωνι τὰν ὠνάν, εἴ τίς κα ἐφάπτηται || αὐτᾶν, οἱ βεβαιωτῆρες Πολύων, Ἀρχιάδας, Δίων, Ταραντῖνος καὶ ὁ ἐπίνομος τῶν | Μίκχωνος· εἰ δέ κα μὴ παρέχωντι, ὑπόδικοι ἐόντων τῷ θέλοντι ὑπὲρ τὸν Ἀπόλλω|να ἐγδικάζεσθαι, κύριοι δὲ ἐόντων καὶ οἱ ἀντιτυγχάνοντες συλέοντες ὡς

ἐλευ|θερᾶν ἐουσᾶν, καθὼς ἐπίστευσαν τῷ Ἀπόλλωνι τὰν ὠνὰν Ἐλευθερίς, Σύρα, Παρθένα, | Παραμόνα, ἀζάμιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας. Μάρτυρες· τοὶ || ἱερεῖς Ξένων, Ἄθαμβος καὶ τοὶ ἄρχοντες Εὐκλείδας, Διόδωρος, Μνάσων καὶ ἰδιῶται | Στράτων, Δαμο[χ]άρης, Νικαγόρας Δελφοί.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 415 n. 25. — Pithagoras Delphis archon fuit a. 194/3; cf. Mommsen Philol. 24 p. 28.

17 sq. ὡς ἐλευθερᾶν ἐουσᾶν: cf. συλέοντες ὡς ἐλευθέρων ὄντων WF. 314, 14. 404, 18.

---

212 Delphis in muro Pelasgico.

Στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν Προξένου Τριχονέος μηνὸς | Διονυσίου, ἐν Δελφοῖς δὲ ἄρχοντος Ἀρισταινέτου μηνὸς Ἐνδυσ|ποιτροπίου, ἀπέδοτο Μεγακλῆς Θηβαγόρα Ἀμφισσεὺς τῷ Ἀπό[λ]|λωνι τῷ Πυθίῳ σῶμα γυναικεῖον, ᾇ ὄνομα Νίκαια, τὸ γένος Θε[σσα]|λὰν ἐξ Σκοτούσσας, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν δέκα, ὥστε ἐλευθ[έραν] | εἶμεν Νίκαιαν, πολιτεύουσαν αὐτὰν εἴ κα θέλῃ, κυριεύου[σαν] | αὐτοσαυτᾶς, ἐλευθέραν οὖσαν καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ πάντω[ν] | πάντα τὸν χρόνον· παραλαβὼν Μεγακλῆς τὰν ὠνὰν παρὰ [τᾶν] | ἀδελφᾶν τᾶν Εὐμνάστου θυγατέρων, Κρινίου Ἀμφισσίδος, Λ.... || Καλλιπολιτίδος καὶ ὑπὲρ Κλευπάτραν Τριχονίδα Εὐμνάστου Τριχο|νέος, τὰν ἐπίστευσε Νίκαια αὐτοσαυτᾶς ὠνὰν ἐπὶ σωποντπίᾳ Εὐμνά|στῳ τῷ πατέρι αὐτᾶν. Βεβαιωτῆρες· Θεύτιμος Κλεάνδρου Ἀμφισσεύς, | Ἀρχέλαος Θηβαγόρα Δελφός. Μάρτυρες· τοὶ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος Ξένων, Ἄθαμ[βος] | καὶ οἱ βουλευταὶ Κλέων Καλλιγένεος, Εὐκράτης Καλλίκωνος, ἰδιῶται Πραξί[ας], || Καλλίας, Ἐχέφυλος, Εὔαρχος, Σωτύλος, Ἀνδρόνικος, Μνάσων, Ταραντῖνος, Ἀρχ[έ]|λαος Δελφοί, Εὔνικος Φυσκεύς, Δαμαίνετος, Εὔτυχος, Φιλόμηλος, Δαμύλο[ς], | Γενναῖος Ἀμφισσεῖς. Ἁ ὠνὰ παρὰ τὸν ἱερῆ* Ἄθαμβον.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 419 sq. n. 32. — Aristaenetus Delphis archon fuit a. 183/2; cf. Mommsen Philol. 24 p. 41.

11 ἐπὶ σωπονπίᾳ: ita, ut pecunia salva permittatur. Cf. Aristoph. Lys. 488 ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν, et Hesychius: πέμψις· ἐνεχυρασμός (Roehl ad IGA. 112). — 17 I litera deleta.

---

213 Delphis in muro polygonio.

Ἄρχοντος Δαμοσθένεος μηνὸς Βουκατίου, | ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Κλεοβούλα Δελφὶς τῷ Ἀπόλλωνι | τῷ Πυθίῳ σῶμα γυναικεῖον, ᾇ ὄνομα Ζωπύρα, τὸ δὲ | πρότερον ἦν Σῖμον, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν δύο, καθὼς ἐ||πίστευσε Ζωπύρα τῷ θεῷ, ἐφ' ὥτε ἐλευθέρα εἶμεν καὶ | ἀνέφαπτος ἀπὸ πάντων τὸν πάντα βίον, ποιοῦσα ὅ κα θέ|λῃ καὶ ἀποτρέχουσα οἷς κα θέλῃ. Βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν | νόμον· Δεξικράτης, Πεισίλαος Δελφοί. Εἰ δέ τίς κα ἅπτηται | Ζωπύρας τᾶς πρότερον καλειμένας Σίμου, βέβαιον παρεχόν||τω τῷ θεῷ τὰν ὠνὰν ἅ τε ἀποδομένα Κλεοβούλα καὶ οἱ | βεβαιωτῆρες Πεισίλαος, Δεξικράτης· εἰ δέ κα μὴ παρέχωντι, πρά|κτιμοι ἐόντω κατὰ τὸν νόμον· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ παρατυνχά|νοντες κύριοι ἐόντω συλέοντες ὡς ἐλευθέραν οὖσαν | ἀζάμιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας. Μάρ||τυρες· ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος Ἄθαμβος, οἱ ἄρχοντες | Πεισίλαος, Κλεόδημος, Διονύσιος sic Ἀρίστωνος Βοιώτι|ος, Καλλίκων, Ἀγασέας, Ἀριστίων Δελφοί.

WF. 396. — Damosthenes archon fuit a. 182/1; cf. Mommsen Philol. 24 p. 42.

9 καλειμένας: similia sunt ἀφαιρείμενος WF. 417, 6. 450, 8. χρείμενος WF. 14, 4. Cf. καλειμέναν Phoc. n. 223 *B*, 17.

---

214 Delphis in muro polygonio.

Ἄρχοντος Πραξία μηνὸς Ἀμαλίου, ἀπέ|δοτο Φιλοκράτης Θεοφράστου Δελφὸς | τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ Πυθίοι σῶμα ἀνδρεῖον, | οἷ ὄνομα Κῶμος, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν δεκα||τριῶν, καθὼς ἐπίστευσε τοῖ θεοῖ τὰν ὠνὰν Κῶμος. Βεβαι|ωτὴρ κατὰ τὸν νόμον Πραξίας Εὐδόκου. Κατενενκάτω δὲ Κῶ|μος Φιλοκράτει ἀργυρίου μνᾶς δεκατρεῖς ἐν ἐτέοις δεκατρίοις | φέρων τοῦ ἐνιαυτοῦ μνᾶν ἐν τὸν ἔρανον τὸν Ἀρχελάου· εἰ δέ τι | πάθοι Φιλοκράτης, κατενενκάτω τὸ ἀργύριον τοῖς ἐπινόμοις

Θεο‖φράστοι, Ξένωνι Κῶμος, ἑκατέροι τὸ μέρος· εἰ δὲ τοῦ ἐπιλοίπου | ἀργυρίου τις ἐνάπτοιτο Κώμου ἢ ἀντιποιέοιτο κατενένχαντος | τὸ ἀργύριον, κύριοι ἐόντω οἱ βουλευταὶ καὶ ὁ θέλων συλέων | ἐπ' ἐλευθερίᾳ, ἀζάμιοι ὄντες καὶ ἀνυπόδικοι. Μάρτυ|ρες· οἱ ἄρχοντες Καλλίας, Δαμένης, Βάκχιος, Ἧρυς Πλειστωνος, ‖ Κλεόδαμος Ἀτεισίδα, Πάτρων Ἰατάδα, Εὔαρχος Μενέστα, Δίκα|ιος, Δέξιππος, Κλέων Ξενοφίλου.

WF. 244. — Praxias archon fuit a. 178/7; cf. Mommsen Philol. 24 p. 42.

---

215 Delphis in muro polygonio.

Ἄρχοντος ἐν Ἐρινεῷ Ἀντιμάχου μηνὸς Λαφρίου, ἐν Δελφοῖς | δὲ ἄρχοντος Ἀνδρονίκου τοῦ Φρικίδα μηνὸς Θευξενίου, | ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Μνασίξενος Πηλεκλέα Ἐριναῖος τῷ | Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ σῶμα γυναικεῖον, ᾇ ὄνομα Νικώ, τὸ ‖ γένος Θρᾷσ(σ)αν, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν τριῶν, καθὼς ἐπίστευσε | Νικὼ τῷ θεῷ τὰν ὠνάν, ἐφ' ᾧτε ἐλευθέραν εἶμεν καὶ ἀνέφα|πτον ἀπὸ πάντων τὸν πάντα βίον. Βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον· | Νικέας Σωσιξένου Δελφός, Νικόμαχος Δεξίππου Δελφός. Παραμεινάτω δὲ Νικὼ παρὰ Μνασίξενον, ἄχρι κα | ζώη Μνασίξενος, καὶ ἐκθρεψάτω παιδάρια δύο ἀδόλως, καὶ τὰ λοιπὰ ποιοῦσα τὸ ποτιτασσόμενον ‖ πᾶν τὸ δυνατὸν ἀνεγκλήτως. Εἰ δέ τί κα μὴ ποιήση Νικὼ τῶν ποτιτασσομένων ὑπὸ Μνασιξένου, καθὼς | γέγραπται, δυνατὰ ἐοῦσα, ἐξέστω Μνασιξένῳ κολάζειν καθώς κα αὐτὸς θέλῃ, καὶ ἄλ(λ)ῳ ὑπὲρ Μνασίξε|νον ὅν κα Μνασίξενος κελεύσῃ, ἀζαμίοις ὄντοις καὶ ἀνυποδίκοις πάσας δίκας καὶ ζαμίας. Εἰ δέ τί κα πά|θῃ Μνασίξενος, ἐλευθέρα ἔστω Νικὼ κυριεύουσα αὐτοσαυτᾶς καὶ ποιοῦσα ὅ κα θέλῃ καὶ ἀποτρέχουσα οἷς κα θέ|λῃ, καθὼς ἐπίστευσε τῷ θεῷ τὰν ὠνάν. Εἰ δέ τίς κα ἅπτηται ἐπὶ καταδουλισμῷ Μνασιξένου τελευτάσαντος, ‖ βέβαιον παρεχόντων οἱ βεβαιωτῆρες τῷ θεῷ τὰν ὠνὰν κατὰ τὸν νόμον· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ παρατυγχάνοντες | κύριοι ἐόντων συλέοντες ὡς ἐλευθέραν οὖσαν, ἀζάμιοι ἐόντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας. | Μάρτυρες· τοὶ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμύντας, Ταραντῖνος, καὶ τῶν ἀρχόντων Νικόμαχος, ἰδιῶται Ξεναγόρας, Εὐκλεί|δας, Μένης, Κάρπος Δελφοί, Ξενίας, Καλλίερος, Καλλίστρατος Ἀμφισσεῖς. Ἁ συγγραφὰ παρ' Εὐκλείδαν.

WF. 54. — Amyntas et Tarantinus sacerdotes fuerunt aa. 170—158; cf. Mommsen Philol. 24 p. 8. 47.
3 Πηλεκλέα: cf. Πειλεστροτίδα Boeot. n. 355, 2.

---

216 Delphis in muro polygonio.

Στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν Παναιτώλου Φυταιέ|ος μηνὸς Ὁμολωΐου, ἐν δὲ Δελφοῖς ἄρχοντος Ξενέα | μηνὸς Βυσίου, ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Κριτόδαμος | Δαμοχλέος Φυσκεὺς τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ || σῶμα ἀνδρεῖον ᾧ ὄνομα Μαιφάτας, τὸ γένος Γαλά|ταν, καὶ γυναικεῖον, ᾇ ὄνομα Ἀμμία, τὸ γένος | Ἰλλύραν, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν ἑπτά. Παραμεινάτω δὲ | Μαιφάτας καὶ Ἀμμία παρὰ Κριτόδαμον ἄς κα ζώη Κριτό|δαμος, ποιέοντες Κριτοδάμῳ τὸ ποτιτασσόμενον· || εἰ δέ κα μὴ παραμείνωντι ἢ μὴ ποιέωντι τὸ | ποτιτασσόμενον, ἀρμένα καὶ ἀτελὴς αὐτοῖς | ἁ ὠνὰ ἔστω. Ἐπεὶ δέ κα τελευτάσῃ Κριτό|δαμος, ἐλεύθεροι ἔστων Μαιφάτας καὶ Ἀμμία | καὶ ἁ ὠνὰ μενέτω τῷ θεῷ, καθὼς ἐπίστευσαν, || ἐφ' ᾧτε ἐλευθέρους εἶμεν καὶ ἀνεφάπτους ἀπὸ | πάντων τὸμ πάντα βίον ποιέοντες ὅ κα θέλωντι | καὶ ἀποτρέχοντες οἷς κα θέλωντι. Βεβαιωτῆρες | κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰν συμβολάν· Φίλων Ἀρι|στέα, Ἀστόξενος Διονυσίου. Μάρτυροι· οἱ ἱερεῖς || Ἀμύντας, Ταραντῖνος, ἰδιῶται Δεξικρά|της, Σώτιμος, Καλλίμαχος, Εὐάγγελος, [Ἀ]|χαιὸς Δελφοί, Λυκ[ίσκ]ος, Μενέδαμος Φυσκεῖς.

WF. 189. — Amyntas et Tarantinus sacerdotes fuerunt aa. 170—158; cf. Mommsen Philol. 24 p. 8. 47.
13 **ΕΖΩΝ**: cf. Blass Ausspr. p. 97.

---

217 Delphis in muro polygonio.

Ἄρχοντος Εὐχαρίδα μηνὸς Δαιδα[φορίου], ἐπὶ τοῖςδε ἀπέδοτο Λίριον συνευδοκέ|οντος καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς Θευγένεος [τῷ] Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ σῶμα ἀνδρεῖον, ᾧ ὄ|νομα Μάνης, τὸ γένος Παφλαγόνα τιμ[ᾶς] ἀργυρίου μνᾶν τριῶν, καὶ τὰν τιμὰν ἔχει πᾶ|σαν, καθὼς ἐπίστευσε Μάνης τὰν ὠνὰν τ[ῷ θε]ῷ, ἐφ' ὅτῳ ἐλεύθερος ἦται τὸν πάντα χρόνον || ποιῶν ὅ κα θέλῃ. Εἰ δέ τις ἐφάπτοιτο Μάνε[ος ἐ]πὶ καταδουλισμῷ, κύριος ἔστω Μάνης αὐ|σωτὸν συλέων ὡς ἐλεύθερος ὤν· ὁμοίως δὲ κ[αὶ] εἴ τις ἄλλος συλέοι Μάνην ὡς ἐλεύθερον | ὄντα, ἀζάμιος ἔστω ὁ συλέων

καὶ ἀνυπόδικος πάσας δίκας καὶ ζαμίας. Βεβαιωτὴρ κατὰ | τὸν νόμον τᾶς πόλιος Θρασυκλῆς Πραξία. Παραμεινάτω δὲ Μάνης παρὰ Λίριον ἔτη τρία ἀ|νέγκλητος ποιῶν τὸ ποτιτασσόμε[νο]ν τὸ δυνατόν· εἰ [δέ] κ[α] μὴ παραμένῃ ἀνένκλη||τος Μάνης παρὰ Λίριον, καθὼς γέ[γρ]α[πτ]αι, περὶ οὗ κα ἐπικαλ[ῇ] αὐτῷ, κριθέντων συνελό|μενοι ἐν ἄνδροις [τρίο]ις· ὅ τι δέ κ[α κρίνων]τι, κύριον ἔστω. Ἄρχει τῶν τριῶν ἐτέων ὁ ἐνιαυτὸς | ὁ μετὰ τὰν Εὐχαρίδα ἀρχά[ν]. Εἰ [δ]έ τι ἀνθρώπινον γένοιτο περὶ Μάνη, εἴ τί κα κατ[αλείπῃ ὑπά]ρ|χον Μάνης, Λιρίου ἔστω, καὶ μὴ ἔστω ἐξ[ου]σία Μάνει διδόντι μηθενὶ τά κα ἔ[χῃ?. . Μάρτυ]|ροι· οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος Πραξίας, Ἀνδρόνικος καὶ οἱ ἄρχοντες Πασίων, [Βαβύλ]ος, || Τιμοκλῆς, ἰδιῶται Μένης, Δάμων Δαμοκράτεος, Ἀντιφάνης, Νικέας, Τιμ[ό]κ[ριτ]ος.

WF. 31. — Praxias et Andronicus sacerdotes fuerunt aa. 153—142; cf. Mommsen Philol. 24 p. 8. 47.

5 sq. αὐ|σωτόν: i. e. αὐτὸς αὐτόν.

218 Delphis in muro polygonio.

Ἄρχοντος Στράτωνος τοῦ Ἰατάδα μηνὸς Ἀμαλίου, βουλευόντων Ἐράτωνος, | Νικία, Κλεομάντιος, ἀπέδοντο Γρῖπος καὶ Φιλῷ τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ παιδάρια | δύο οἰκογενῆ, οἷς sic ὀνόματα Φίλιππος καὶ Θεοκλῆς, τειμᾶς ἀργυρίου μνᾶν | ἕξ καὶ τὰν τιμὰν ἀπέχοντι πᾶσαν, καθὼς ἐπίστευσαν τῷ Ἀπόλλωνι || Φίλιππος καὶ Θεοκλῆς τὰν ὠνάν. Βεβαιωτῆρες κατὰ τοὺς νόμους τᾶς | πόλιος· Πύρρος Δρομοκλείδα, Νικίας Κλέωνος. Εἰ δέ τις ἐ[φ]άπτοιτο Φιλίπ|που ἢ Θεοκλέος, βεβαίους παρεχόντων τῷ θεῷ τὰς ὠνὰς οἵ τε ἀποδόμενοι | καὶ οἱ βεβαιωτῆρες· εἰ δὲ μὴ παρέχοισαν τὰς ὠνάς, πράκτιμοι ἔστω|σαν κατὰ τοὺς νόμους τᾶς πόλιος· κύριοι δὲ ἔστωσαν καὶ οἱ παρατυγχάνον||τες συλῆοντες Φίλιππον καὶ Θεοκλῆν ὡς ἐλευθέρους ὄντας ἀζάμιοι ὄντες | καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας. Μάρτυρες· ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος | Λαιάδας Βαβύλου, Νικόστρατος Ἄρχωνος καὶ ἰδιῶται Φιλόνικος Διοδώ|ρου, Καλλίστρατος Αἰακίδα, Πάσων Ὀρέστα, Βαβύλος Αἰακίδα, Κλέων Κλεοδά|μου, Δάμων Μένητος, καὶ ὁ νεοχόρος τοῦ Ἀπόλλωνος Δάμων Ὀρθαίου. || Εἰ δέ τι γένοιτο περὶ

Γρῖπον ἢ Φιλὼ ἀνθρώπινον, ποησάτω τὰ ποτὶ γᾶν πάντα | Φίλων, καὶ ὅσα κα ἀπολίπωνται πάντα λαβέτωσαν κοινῶς Φίλων καὶ Φίλιππος. | Παραμεινάτω δὲ Φίλιππος Γρείπῳ καὶ Φιλοῖ......

WF. 435.

10 συλήοντες: etiam WF. 442, 12, volgo συλέοντες; συλῆν 137, 4. 138, 3. Cf. ἀπαλλοτριώουσα WF. 19, 8; ἀπαλλοτριωοίη 53, 13.

---

219 Delphis in muro Pelasgico.

Ἄρχοντος Θαρρ[έ]ος(?) μηνὸς Παναγυρίου ὡς Ἀμφισσεῖς | ἄγοντι, ἐν Δελφοῖς δὲ ἄρχοντος Δαμοστράτου μηνὸς | Ποιτροπίου, ἀπέδοτο Τέλων καὶ Κλητώ, συνευδοκέον|τος τοῦ υἱοῦ sic Στράτωνος, τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ σῶμα || ἀνδρεῖον ᾧ ὄνομα Σῶσος, τὸ γένος Καππάδοκα, τιμᾶς ἀρ|γυρίου μνᾶν τριῶν, καθὼς ἐπίστευσε Σῶσος τῷ θεῷ τὰν | ὠνάν, ἐφ' ᾧτε ἐλεύθερος εἶμεν καὶ ἀνέφαπτος ἀπὸ | πάντων τὸν πάντα χρόνον. Βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον καὶ κα|τὰ τὸ σύμβολον Φιλόξενος Δωροθέου Ἀμφισσεύς. Ἃ δὲ προ||τερασία ὠνὰ ἃ γενομένα Σώσου τῷ Ἀπόλλωνι ἐπὶ ἄρχον|τος ἐν Δελφοῖς Θρ[α]συκλέος καὶ τὰ ἐν τᾷ ὠνᾷ ποτιγεγραμμέ|να, ὥστε παραμεῖναι Σῶσον παρὰ Τέλωνα καὶ Κλητὼ ἅς | κα ζώωντι, ἀτελὴς καὶ ἀρμένα ἔστω. Μάρτυροι οἱ ἱερεῖς | τοῦ Ἀπόλλωνος Πραξίας, Ἀνδρόνικος καὶ ὁ ἄρχων Πυρ||ρίας Ἀρχελάου καὶ Ἀμφισσεῖς Χαρίξενος Ἐχεφύλου, | Πολύκριτος, Ἀριστόδαμος Καλλικλέος, Εὐθύδαμος Πο|λυκρίτου, Δωρόθεος Τιμασίου, Δημήτριος Μονίμου. Τὰν | ὠνὰν φυλάσσοντι οἵ τε ἱερεῖς Πραξίας καὶ Ἀνδρό|νικος καὶ Ἀμφισσεῖς Πολύκριτος, [Χαρί]ξεν[ος] || Ἐχεφύλου.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 428 n. 42.

12 ὥσ(σ)τε Haussoullier; duplex litera videtur in lapide esse et ab editore improbari.

---

220 Delphis prope domum societatis archaeologicae.

[Ἄρχοντος ἐν Δελφοῖς........τ]οῦ Διοδώρου, μηνὸς Ἡ[ραίου, βουλευόντων | τὰν πρώταν ἑξάμηνον........τοῦ Εὐ]μαρίδα,

ʽΑγίωνος τοῦ Διο....., [γραμμα|τεύοντος].......... τοῦ Ἀθανίωνος, ἀπέδοντο [Ἀγαθοκλέα | καὶ Εὐγένεα, συνευδοκ]έοντος καὶ τοῦ υἱοῦ Ἀγαθοκλέ[ας...... || ....σῶμα] γυναικεῖον κοράσιον ᾇ ὄνομα Ὀ[νασίφορον | Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ] τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν τριῶν καὶ τὰν τιμὰ[ν ἔχοντι | πᾶ]σαν, καθὼς ἐπίστευσε Ὀνασίφορον τῷ θεῷ τὰν ὠνάν, [ἐφ' ᾧτε | ἐλ]ευθέραν εἶμεν καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ πάντων τὸν πάντα βίο[ν. Βεβαιωτ]ὴρ κατὰ τοὺς νόμους τᾶς πόλιος Δείνων Δαμοστράτου. [Παραμει]|νάτω δὲ Ὀνασίφορον Ἀγαθοκλέα καὶ Εὐγενέα ἕως κα ζώων[τι ποιέου]|σα τὸ ἐπιτασ(σ)όμενον πᾶν τὸ δυνατόν· εἰ δὲ μὴ ποιέοι, ἐξ[ουσίαν] | ἐχέτωσαν ἐπιτιμέουσαι Ὀνασιφόρῳ τρόπῳ ᾧ κα θέ[λωντι] | καὶ μαστιγοῦσ[α]ι καὶ διδέουσαι πλὰν μὴ πωλέουσα[ι. Εἰ δὲ θέ]|λοι προαπενθεῖν Ὀνασίφορον sic πρὸ τοῦ παραμεῖναι τὸγ χ[ρόνον, ἐπι]|δότω ἀργυρίου μνᾶς τρεῖς Ἀγαθοκλέα καὶ Εὐγενέα καὶ ἀπολ[ελυμέ]|να ἔστω τᾶς παραμονᾶς. Εἰ δέ τις ἐφάπτοιτο Ὀνασιφόρου [ἐπὶ κα]|ταδουλισμῷ, βέβαιον παρεχέτωσαν τῷ θεῷ τὰν ὠνὰν αἴ [τε ἀπο]|δόμεναι καὶ ὁ βεβαιωτήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ παρατυχὼν κύρι[ος] | ἔσ[τω] συλέων Ὀνασί*φορον ἐλευθέραν οὖσαν ἀζάμιο[ς ὢν || καὶ ἀνυπόδικος πάσας δίκας καὶ ζαμίας]........

Joh. Schmidt, Mitteil. arch. Inst. V (1880) p. 201 sq.

19 I litera deleta.

XI. Tituli Phocensium et Locrorum.

In dialecto Locrorum *o* et *e* longas per contractionem factas ω, η esse, per productionem suppletoriam ου, ει, apparet ex ea ratione scribendi, quae adhibita est in n. 229. Cf. de Wilamowitz, Zeitschr. f. Gymn.-Wesen 31 p. 642. Idem p. 641 putat dativos sing. I et II declinationum apud Locros et Phocenses item atque apud Boeotos, Aetolos, Acarnanes non in -ᾳ, -ῳ sed in -αι, -οι exiisse. Quod quamquam probabile est, tamen incertum esse ipse non negat.

1. Tituli Phocensium.

221 [= 90] Lapis insertus muro meridionali monasterii St. Lucae, quod in loco veteris Stiridis exstat.

Ἀγαθ[ᾶ]ι τούχα[ι]. Ἀν[βρυσεῖς? ἔδω]|καν Ὀρθοτίμοι Καλαιοο . . . | τυλισιοι προξενίαν, αὐ[τοῖ καὶ] | ἐχγόνοις, καὶ ἔγκτησιν [γᾶς καὶ] || οἰκίας καὶ ἐπινομίας καὶ [ἀσυλ]|ίαν καὶ ἀσφάλειαν sic καὶ πο[λέμω] | καὶ εἰράνας καὶ τἆλλα ὅ[σα καὶ] | τοῖς ἄλλοις προξένοις κα[ὶ εὐερ]|γέταις, ἀρχόντων Δαμία. . . . || Κλεομέδοντος.

Rangabé, Ant. Hell. 739. — Vix recte putat hunc titulum ante Phocensium oppida per Philippum regem (a. 346) deleta scriptum esse.

1 ΑΓΛΟΙιϹ<ΧΑ, inde τούχα[ι] scripsit Rangabé, ut ου more Boeotico pro υ scriptum sit. Cf. n. 222. — 9 ΔΑΜΙΔ.

---

222 Ambrysi.

Πανταινέτα | Ξενοκρατεία |
Δάματρι | καὶ Κόρῃ.

Le Bas, Voy. arch. II n. 973.

2 Ξενοκρατεία: adiectivum patronymicum more Boeotico factum. Cf. n. 221.

---

223 Pila marmoris caerulei Stiride in Phocide reperta.

A

[Θ]εὸς τύχαν ἀγα|[θ]άν. Στραταγέοντος | [τ]ῶν Φωκέων Ζευξίου, | [μ]ηνὸς ἑβδόμου, ὁμολο[γ||ί]α τᾶ πόλει Στειρίων καὶ | [τᾶ] πόλει Μεδεωνίων. Συ[ν|ε]πολίτευσαν Στείριοι κα[ὶ | Μ]εδεώνιοι ἔχοντες ἱερά, πό||[λι]ν, χώραν, λιμένας, πάντα || [ἐ]λεύθερα ἐπὶ τοῖσδε· εἶμεν | [τ]οὺς Μεδεωνίους πάντας | [Σ]τιρίους ἴσους καὶ ὁμοίους, | καὶ συνεκ(κ)λησιάζειν καὶ συ|ναρχοστατεῖσθαι μετὰ τᾶς || [πό]λιος τῶν Στιρίων καὶ δικά|[ζ]ειν τὰς δίκας τὰς ἐπὶ πόλι[ο]ς πάσας τοὺς ἐνικομένους | [τ]αῖς ἁλικίαις. Ἱστάνθω δὲ κα[ὶ | ἱ]εροταμίαν ἐκ τῶν Μεδεω|[ν]ίων ἕνα τὸν

θυσέοντα τὰς | θυσίας τὰς πατρίους Μεδεων|[ί]οις, ὅσαι ἐντὶ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμ[ω, | μ]ετὰ τῶν ἀρχόντων τῶν στα|[θ]έντων ἐν Στίρι· λανβανέτω || [δ]ὲ ὁ ἱεροταμίας ἀρέσμιον ὃ τ[οὶ | ἄ]ρχοντες ἐλάμβανον, ἡμι|[μ]ναῖον καὶ τῶν χοῶν τὸ ἐπ[ι|β]άλ(λ)ον τῷ ἱεροταμίᾳ· συνδι|[κ]άξει δὲ ὁ ἱεροταμίας μετὰ || sic [τ]ῶν ἀρχόντων τὰς δίκας ἃς | [τ]οὶ ἄρχοντες δικάζοντι, καὶ | [κ]λαρώσι τὰ δικαστήρια, ἅ κα | δέῃ κλαρώειν μετὰ * τῶν ἀ[ρ]|χόντων. Μὴ ἔστω δὲ ἐπάναγ|[κ]ες λειτουργεῖν τοὺς Μεδε|ωνίους ἐν Στίρι τὰς ἀρχάς, ὅσοι | γεγένηνται ἐν Μεδεῶνι ἄρ|χοντες, ξενοδίκαι, πρακτῆρες, | δαμιουργοί, ἱερεῖς, ἱεράρχαι, καὶ || τᾶν γυναικῶν ὅσαι ἱερητεύ|κατι, εἰ μή τις ἑκὼν ὑπομένοι· | ἱστάνθων δὲ ἐκ τᾶν ἀλειτου|ργήτων τῶν Μεδεωνίων κ|αὶ ἐκ τῶν Στιρίων. Δαμιουρ|[γ]εόντων δὲ καὶ τὰ ἐν Μεδε|[ῶνι ἱ]ερὰ καθὼς ὁ πολιτικὸς νό|μος κελεύει. Καὶ τὰν χ[ώ|ρα]ν τὰν Μεδεωνίαν εἶμεν | [π]ᾶσαν Στιρίαν καὶ τὰν Στι|ρίαν Μεδεωνίαν κοινὰν π[ᾶ|σα]ν. Κοινωνεόντω δὲ οἱ Με- sic δε|[ώ]νιοι τᾶν θυσιᾶν τᾶν ἐν Στί|[ρι] πασᾶν καὶ τοὶ * Στίριοι τᾶν ἐν Με|δεῶνι πασᾶν. Μὴ ἐξέστω δ|ὲ ἀποπολιτεύσασται τού[ς] | Μεδεωνίους ἀπὸ τῶν Στιρί|[ω]ν μηδὲ τοὺς Στιρίους ἀπὸ | [τ]ῶν Μεδε[ωνί]ων· ὁπότεροι | [δ]έ κα μὴ ἐμμείνωντι ἐν τοῖ|[ς] γεγραμμένοις, ἀποτει|σάντων τοῖς ἐμμεινά[ν]|τοις ἀργυρίου τάλαν|τα δέκα.

B

..........[π]οιεόντων, | [γ]ραψάντων δὲ τὰν ὁμ[ο]|λογίαν ἐν στάλαν καὶ ἀν[αθέ]|ντων ἐν τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀ[θάν]|ας, θέστων δὲ τὰν ὁμο[λογί]|αν καὶ παρὰ ἰδιώταν ἐσ[φρα]|γισμέναν. Ἁ ὁμολογία π[αρὰ] | Θράσωνα Λιλαιέα. Μάρ[τυ]|ρες· Θράσων Δαματρίου Ἐ|λατεύς, Εὐπαλίδας Θρά|σωνος Λιλαιεύς, Τιμο|κράτης Ἐπινίκου Τιθορρε|ύς· δόντων δὲ τοὶ Στίριοι | τᾶ φατρία τῶν Μεδεωνί|ων ἐν ἐτέοις τετταροις | ἀργυρίου μνᾶς πέντε κα[ὶ | τ]όπον τὰν καλειμέναν | .α..τρειαν.

Mondry Beaudouin, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 42 sqq. — Titulus est aetatis Aetolicae. Θράσων Εὐπαλίδα Λιλαιεὺς (*B* 8) et Θράσων Ἐλατεὺς (*B* 9 sq.) commemorantur etiam in titulo Delphico WF. 81, 7. 12, scripto anno 192 a. Chr.

A 18 ἱστάνθω, 42 ἱστάνθων: med. et pass., cf. Blass Rhein. Mus. 36 p. 610; προϊστάνθω Lebad. n. 328. — 25 ἀρέσμιον: videtur esse quod postea dictum est honorarium. — In fine Ol.

— 33 χλαρώειν: cf. ἀπαλλοτριώουσα et alia, ad Delph. n. 218. — ΤΑ literae deletae. — 53 ΤΟΙ literae deletae. — 57 ΗΜΗΔΕ. — *B* 14 φατρία: cf. [Δ]ιὸς Φατρίο[υ] n. 159.

---

224 [= 89] Inter rudera Stiridis, prope ecclesiam ruinosam.

Θεὸς τύχαν ἀγαθάν. Ἄρχοντος ἐν Στείρι | Κάλλωνος τοῦ Ἀγήσωνος μηνὸς τετάρ|του, Πραξίας Θέωνος ἀφίητι ἐλευθέρους (τὰν) ἰδίαν (δούλαν) Εὔπραξιν | καὶ τὸ ἐξ αὐτᾶς παιδάριον ὧ ὄνομα Δωρίων. Μὴ κα||ταδουλιξάσθω δὲ αὐτοὺς μηθεὶς μηδὲ καθ' ὁποῖ|ον τρόπον. Οἵ καὶ παραμεινάτωσαν Πραξία καὶ τᾶ γυ|ναικὶ αὐτοῦ Ἀφροδισία ἕως ἂν ζῶντι καὶ θαψάντω καὶ τ[ὰ] | ὥρια αὐτῶν ποιησάτωσαν· εἰ δὲ μὴ θάψωντι καὶ ποιήσων|τι τὰ ὥρια αὐτῶν, καθὼς προγέγραπται, ἀτελὴς ἔστω ἁ ἀ||νάθεσις καὶ ποταποτισάτωσαν ἀργυρίου μν|ᾶς τριάκοντα. Εἴ δέ τις ἐπιλανβάνοιτο αὐτῶ|ν ἢ καταδουλίζοιτο, ἅ τε γενηθῖσα δουλαγω|γία αὐτῶν ἄκυρος καὶ ἀρ*μένα ἔστω καὶ ποτα[[π]οτισάτω ὁ καταδουλιζόμενος μνᾶς τριάκοντα, || [κα]ὶ τὸ μὲν ἥμισον ἔστω τοῦ προστάντος, τὸ | [δὲ] ἥμισον τοῦ Ἀσκλαπιοῦ· ἐξέ(σ)τω δὲ προστ[[ᾶ]μεν ὑπὲρ αὐτοὺς τὸν θέλοντα Φωκέων.

Ross Inscr. Gr. ined. 73. Le Bas Voy. arch. II 993. Literarum formae sunt aetatis Romanae. Titulus inscriptus est basi donarii, quod olim Philo lapicida Aesculapio posuerat.

9 ΑΤΕΛΝΣ —, in fine Λ. — 12 ΤΡ. — 13 ἀρ*μένα: Ε litera deleta. Cf. n. 216, 11. 219, 13. — 14 ΟΤΙΖΑΤΩ. — 17 ΕΥΤΟΥΣ.

---

225 Tithorae.

Θεὸς τύχαν ἀγαθάν. Ἄρχοντος ἐν Τιθόρρᾳ | Ἁρμοξένου τοῦ Θεοξένου, ἱερητεύοντος δὲ τῶ | θεῷ τῷ Σαράπει Νικοδάμου τοῦ Βίωνος, μηνὸς πέμ|πτου, ἀπέδοντο Νεοπτόλεμος Ξενοφίλου καὶ Με||νέμαχος Μενεφίλου, συνευδοκέοντος καὶ τοῦ υἱοῦ | Νεοπτολέμου Μενεμάχου, τῷ θεῷ τῷ Σαράπει ἐπ' ἐ|λευθερίᾳ τὸν ἴδιον ἐξελεύθερον Νίκωνα τιμᾶς ἀργυρίου | μνᾶν εἴκοσι· τὰν τιμὰν ἔχει πᾶσαν. Βεβαιωτὴρ Λυσίας Τιμασ[ίωνος]. | Μὴ καταδουλιξάσθω δὲ μηθεὶς Νίκωνα μήτε

αὐτὸν μήτε || τὰ ὑπάρχοντα μηδὲ καθ' ὁποῖον τρόπον· εἰ δέ τις καταδουλίζοι|το, ἀποτεισάτω ἀργυρίου τάλαντον ποθίερον τοῦ Σαράπι[ος]· | ἐξέστω δὲ καὶ προστᾶμεν τῷ θέλοντι Φωκέων, καὶ | τὸ μὲν ἥμισον ἔστω τοῦ προστάντος, τὸ δὲ ἥμισον τοῦ | θεοῦ τοῦ Σαράπιος. Ἁ ὠνὰ παρὰ τὸν θεὸν τὸν Σάραπιν || καὶ τὸ ἀντίγραφον παρὰ τὸν ἄρχοντα Ἁρμόξενον. Μάρτυ|ρες Λάων Λάμπρωνος, Σώκλαρος Ἁγία, Πολύξενος Ξένω|νος.

Ulrichs, Rhein. Mus. N. F. II (1843) p. 553 n. 1. Le Bas, Voy. arch. II n. 823, I. — Et hunc titulum et similes eisdem locis editos Nervae imperatori aequales putat Ulrichs.

---

2. Tituli Locrorum Opuntiorum.

226 Tituli sepulcrales.

1 Ἀγαινέτο. — IGA. 309.

2 Ἐχσαίνετος. — IGA. 311. Quinta litera apud Girardium, Bull. Corr. Hell. II tab. 26 n. 26, est Γ.

3 Πολυδάμαντος. — IGA. 312.

4 Διογείτον. — IGA. 315.

---

227 In ventre scyphi nigri reperti in sepulcris prope oppidum Livanatas (in Locris Opuntiis). Roehl.

Καλ(ά). Παντέλεος τὰ ποτέρια. Καλά.

Girard, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 588. IGA. 307. — Tertium vocabulum scriptum est ΒΑ.

---

228 [= 92] In solo Opuntis veteris.

............ος Πύθωνος. Ὀπούντιοι καὶ Λοκροὶ
[οἱ μετὰ Ὀπουντίων ἔδω]καν Δικαιάρχῳ Εὐίππου, Ἀφθονήτῳ
.... Κεφαλλάνεσσι ἐκ Κρανίων

[καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐ]τῶν προξενίαν, πολιτείαν, ἰσοτέλειαν, [ἀσφάλειαν καὶ πολέμο]υ καὶ εἰράνας καὶ αὐτοῖς καὶ χρημάτεσ[σι καὶ κατὰ γᾶν κ]αὶ κατ[ὰ] θάλασσαν, καὶ ὅσα τοῖς ἄλλοις προξέ[νοις καὶ εὐεργ]έταις δίδοται, πάντα κατὰ τὸν νόμον. Ἔγγυοι .... τρόφου, Κάλλων Καλλιστράτου.

Cumanudes, Ἀθήναιον I (1872) p. 547 (487). Titulum repetiit et de rebus publicis Locrorum Epicnemidiorum disseruit Weil, Arch. Zeit. 31 (1874) p. 142.

3. Tituli Locrorum Ozolarum et Epizephyriorum.

Locrorum civitatem in Magna Graecia sitam non ab Epicnemidiis sed a Locris occidentalibus (Ozolis) conditam esse monet Strabo VI p. 259.

229 [= 91] Tabula aenea reperta in oppido Galaxidi (Oeantheae), postea cum collectione Woodhouse equitis Londinum translata.

A

Ἐν Ναύπακτον κὰ(τ) τόνδε ἁ 'πιϝοικία· Λοϙρὸν τὸν Ὑποκναμίδιον, ἐπ|εί κα Ναυπάκτιος γένεται, Ναυπάκτιον ἐόντα ὅπο(ς) ξένον (ʽ)όσια λανχάν|ειν καὶ θύειν ἐξεῖμεν ἐπιτυχόντα, αἴ κα δείλεται· αἴ κα δείλεται, θύειν καὶ λ|ανχάνειν κὲ δάμο κὲ ϙοινάνον, αὐτὸν καὶ τὸ γένος καταιϝεί. Τέλος το||ὺς ἐπιϝοίϙους Λοϙρõν τõν Ὑποκναμιδίον μὲ φάρειν ἐν Λοϙροῖς τοῖ|ς Ὑποκναμιδίοις, φρίν κ' αὖ τις Λοϙρὸς γένεται τõν Ὑποκναμιδίον. Αἴ (κα) | δείλετ' ἀνχορεῖν, καταλείποντα ἐν τᾷ (ʽ)ιστίᾳ παῖδα ἐβατὰν ἒ 'δελφεὸν ἐξ|εῖμεν ἄνευ ἐνετερίον· αἴ κα ὑπ' ἀνάνκας ἀπελάονται ἐ Ναυπάκτο Λοϙ|ροὶ τοὶ Ὑποκναμίδιοι, ἐξεῖμεν ἀνχορεῖν, ὅπο ϝέκαστος ἒν, ἄνευ ἐ||νετερίον. Τέλος μὲ φάρειν μεδέν, ὅτι μὲ μετὰ Λοϙρõν τõν ϝεσπαρί|ον. — Α. Ἔνορϙον τοῖς ἐπιϝοίϙοις ἐν Ναύπακτον· μὲ 'ποστᾶμεν ἀπ' (Ὀπ)οντίον | τέχνᾳ καὶ μαχανᾷ sic μεδεμιᾷ ϝεϙόντας. Τὸν ὅρϙον ἐξεῖμεν, αἴ κα δεί|λονται, ἐπάγειν μετὰ τριάϙοντα ϝέτεα ἀπὸ τõ ὅρκο ἑκατὸν ἄνδρας

Ὀ'ποντίοις Ναυπακτίον καὶ Ναυπακτίοις Ὀποντίους. — Β. Ὄστις κα λιποτελέει ἐγ Ναυπάκτο τõν ἐπιϝοίϙον, ἀπόλοϙρον εἶμεν, ἔντε κ' ἀποτείσῃ τὰ νόμια Ναυπακτίοις. — Γ. Αἴ κα μὲ γένος ἐν τᾷ ἱστίᾳ ἐ͂ ἐχέπαμον τõν ἐπι ϝοίϙον • ἐν Ναυπάκτῳ, Λοϙρõν τõν Ὑποκναμιδίον τὸν ἐπάνχισ|τον κρατεῖν, Λοϙρõν ὄπο κ' ἐ͂, αὐτὸν ἰόντα, αἴ κ' ἀνὲρ ἐ͂ ἐ͂ παῖς, τριõν μ|ενõν· αἰ δὲ μέ, τοῖς Ναυπακτίοις νομίοις χρε͂σται. — Δ. Ἐ Ναυπάκτο ἀνχορέ[ο]ντα ἐν Λοϙροὺς τοὺς Ὑποκναμιδίους ἐν Ναυπάκτῳ καρῦξαι ἐν τἀ'γορᾷ, κἐν Λοϙροῖς τοῖς Ὑποκναμιδίοις ἐν τᾷ πόλι, ὄ κ' ἐ͂, καρῦξαι ἐν | τἀγορᾷ. — Ε. Περϙοθαριᾶν καὶ Μυσαχέον, ἐπεί κα Ναυπάκτιός τι[ς] γένετα[ι], αὐτὸς καὶ τὰ χρέματα τἐν Ναυπάκτῳ τοῖς ἐν Ναυπάκτῳ (νομίοις) χρε͂σται, | τὰ δ' ἐν Λοϙροῖς τοῖς Ὑποκναμιδίοις χρέματα τοῖς Ὑποκναμιδίοις

B

νομίοις χρε͂σται, ὄπος (ϝ)α πόλις ϝεκάστον νομίζει Λοϙρõν τõν Ὑποκν|αμιδίον. Αἴ (κα) τις ὑπὸ τõν νομίον τõν ἐπιϝοίϙον ἀνχορέῃ Περϙοθαριᾶ|ν καὶ Μυσαχέον, τοῖς (ϝ)αυτõν νομίοις χρε͂σται κατὰ πόλιν ϝεκάστους. | — ϝ. Αἴ κ' ἀδελφεοὶ ἔοντι τõ 'ν Ναύπακτον ϝοικέοντος, ὄπος καὶ Λοϙρõ[ν] τõν Ὑποκναμιδίον ϝεκάστον νόμος ἐστί, αἴ κ' ἀποθάνῃ, τõν χ|ρεμάτον κρατεῖν τὸν ἐπίϝοιϙον, τὸ κατιϙόμενον κρατεῖν. — Ζ. | Τοὺς ἐπιϝοίϙους ἐν Ναύπακτον τὰν δίκαν πρόδιϙον ἄρεσται πὸ(τ) τοὺς δ|ικαστε͂ρας, ἄρεσται καὶ δόμεν ἐν Ὀπόεντι κατὰ ϝέ(τ)ος αὐταμαρόν. Λοϙ|ρõν τõν Ὑποκναμιδίον προστάταν καταστᾶσαι, τõν Λοϙρõν τὀπιϝ[ο]ίϙῳ καὶ τõν ἐπιϝοίϙον τõ Λοϙρõ, οἵτινές κα πιατεσεντιμοιεσ. — Η. Ὄσσ|τις κ' ἀπολίπῃ πατάρα καὶ τὸ μέρος τõν χρεμάτον τõ πατρί, ἐπεί κ' | ἀπογένεται, ἐξεῖμεν ἀπολαχεῖν τὸν ἐπίϝοιϙον ἐν Ναύπακτον. | — Θ. Ὄσστις κα τὰ ϝεϝαδεϙότα διαφθείρῃ τέχνᾳ καὶ μαχανᾷ κα|ὶ μιᾷ, ὄτι κα μὲ ἀνφοτάροις δοκέῃ, Ὀποντίον τε χιλίον πλέθ[ε]ᾳ καὶ Ναϝπακτίον τõν sic ἐπιϝοίϙον πλέθᾳ, ἄτιμον εἶμεν καὶ χρέ|ματα παματοφαγεῖσται. Τὸνκαλειμένῳ τὰν δίκαν δόμεν τὸν ἀρ|χόν, ἐν τριάϙοντ' ἀμάραις δόμεν, αἴ κα τριάϙοντ' ἀμάραι λείποντ|αι τᾶς ἀρχᾶς· αἴ κα μὲ διδõ τõ ἐνκαλειμένῳ τὰν δίκαν, ἄτιμ|ον εἶμεν καὶ χρέματα παματοφαγεῖσται. Τὸ μέρος μετὰ ϝο|ικιατᾶν διομόσαι ὄρϙον τὸν νόμιον· ἐν (ϝ)υδρίαν τὰν ψά-

φιξ|ξιν εἶμεν. Καὶ τὸ θέθμιον τοῖς Ὑποκναμιδίοις Λοϙροῖς ταὐ|τᾶ τέλεον εἶμεν Χαλειέοις τοῖς σὺν Ἀντιφάτᾳ ϝοικεταῖς.

Oeconomides, Ἐποίκια Λοκρῶν γράμματα κτλ., ἐν Ἀθήναις 1869. Vischer, Rhein. Mus. 26 (1871) p. 39 sqq. = Kleine Schr. II p. 172 sqq. Roehl IGA. 321. — Titulum priori parti seculi 5 tribuit Kirchhoff Alph.³ 137, qui putat in hac tabula nihil nisi extremam partem totius foederis scriptam esse; nam verbis, quae ab initio legantur, integram sententiam non effici. Aliter hanc difficultatem tollere studuit Roehl, qui putat v. 1 pauca verba per scribentis neglegentiam omissa esse. Quomodo acciderit, ut foedus inter Locros Epicnemidios et colonos ab eis missos factum a Locris Ozolis aeri incisum exstet, explicavit Roehl l. l.

A 1 κά(τ) τόνδε ἀ(γέστο τὸν νόμον ἐ)πιϝοικία coni. Roehl. — 2 ὅπο (κ' ἐ̄ Λοϙρο̃ν), ξένον (gen. plur.) scripsit Roehl ex coniectura Wilamowitzii. — 8 ἐ Ναυπάκτο: cf. Roehl ad IGA. 322. — 10 **NETA**. — 17 **EI** literae deletae. — *B* 5 αἴ κ' ἀποθάνε̨ (το̃ν ἀδελφεο̃ν τις ἄπαις): suppl. Roehl, putans haec verba a scribente omissa esse; sententiam eandem postulaverat Vischer. — 8 ϝέ-(τ)ος: suppl. Vischer; κατὰ ϝέος, i. e. »adversus se«, Roehl.

---

230 [= 94] Tabula aenea reperta in oppido Galaxidi (Oeanthea vetere), postea cum collectione Woodhouse equitis Londinum translata.

A

Τὸν ξένον μὲ ἄγε(ι)ν ἐ τᾶς Χαλεΐδος τὸν Οἰανθέα μ|εδὲ τὸν
Χαλειέα ἐ τᾶς Οἰανθίδος, μεδὲ χρέματα αἴ τι(ς) συ|λο̃· τὸν
δὲ συλο̃ντα ἀνὰ τὸ συλε̃ν τὰ ξενικὰ ἐ θαλά(σ)σας ἄγε(ι)ν |
ἄσυλον, πλὰν ἐ λιμένος το̃ κατὰ πόλιν. Αἴ κ' ἀδίκο(ς) συλο̃, sic
τέ||τορες δραχμαί· αἰ δὲ πλέον δέκ' ἀμαρᾶν ἔχοι τὸ σῦλον,
ἐ|μιόλιον ὀφλέτο, ϝότι συλάσαι. Αἰ μεταϝοικέοι πλέον μενὸς
ἒ | (ℎ)ο Χαλειεὺς ἐν Οἰανθέᾳ ἒ (ℎ)Οιανθεὺς ἐν Χαλείο̨, τᾷ
ἐπιδαμίᾳ δίκᾳ χ|ρέστο. Τὸν πρόξενον, αἰ ψευδέα προξενέοι,
διπλ|εῖ (ϝ)οι θόϊ' ἔστο. ||

B

Αἴ κ' ἀνδιχάζοντι τοὶ ξενοδίκαι, ἐπομότας ἐλέσ|το (ℎ)ο ξένος
(ℎ)ο πάγον τὰν δίκαν ἐχθὸς προξένο | καὶ ϝιδίο ξένο ἀριστίνδαν,

ἐπὶ μὲν ταῖς μναια|ίαις καὶ πλέον πεντεκαίδεκ' ἄνδρας, ἐπὶ (δὲ) ταῖς || μειόνοις ἐννέ' ἄνδρας. Αἴ κ' (ʽ)ο ϝασστὸς πὸτ τὸν ϝ|αστὸν δικάζεται κὰ(τ) τὰς συνβολάς, δαμιοργο(ὺ)ς | ἑλέσται το(ὺ)ς ὁρκομότας ἀριστίνδαν τὰν πε|ντορκίαν ὀμόσαντας· το(ὺ)ς ὁρκομότας τὸν αὐτὸ|ν ὅρκον ὀμνύε(ι)ν, πλεθὺν δὲ νικε͂ν.

Oeconomides, Λοκρικῆς ἀνεκδότου ἐπιγραφῆς διαφώτισις, ἐν Κερκύρᾳ, 1850; Ross, Alte lokrische Inschrift von Chaleion oder Oiantheia, Lpzg. 1854; Kirchhoff, Philol. 13, p. 1 sqq.; Roehl IGA. 322. — Hunc titulum circa initium belli Peloponnesiaci scriptum esse docet Kirchhoff Alph.[3] 136. Continet non integrum foedus inter Chaleenses et Oeanthenses factum sed aut partem eius aut corollarium.

A 1 ἐ τᾶς: cf. n. 229, 8. — 3 ita Kirchhoff; Roehl scripsit: τὸν δὲ συλῶντα ἀνάτω(ς) [impune] συλῆν. Τὰ ξενικὰ ἐ θαλά(σ)σας κτλ. — 8 sq. ita Kirchhoff; Roehl dubitanter scripsit: διπλ|είῳ θῳέστω, i. e. duplici multa multator. — *B* 5 ΓΟΙ.

---

231 Ansa vasis aenei reperti in oppido Galaxidi.

Εὔφαμος καὶ τοὶ συν|δαμιοργοὶ ἀνέθεκαν | τῷ ἕροϊ.

Kirchhoff Alph.[3] 137. Roehl IGA. 323.

---

232 Decretum Chaleensium repertum prope Asopum flumen.

Ἀγαθᾷ τύ[χᾳ].

Ἄρχοντος Ξένωνος, ἐ[ν Αἰγίῳ δὲ δα]|μιοργέοντος Μίκκωνος· ἐπ[ειδὴ] | Κλεογένης Ἀλκιθόου Αἰγιεὺ[ς] || εὔνους ὢν καὶ εὔχρηστος διατε[λεῖ] | τᾷ πόλει τῶν Χαλειέων, ἔδοξε τᾷ πό|λει ἐν ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ· πρόξεν|ον εἶμεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιο[ς] | τῶν Χαλειῶν Κλεογένη Ἀλκιθόου Αἰγ[ιέα] || καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ, καὶ εἶμεν α[ὐτ]ῷ ἰσο[πο]|λιτείαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ [πολέ]|μου καὶ εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔνκτησ[ιν] | καὶ τὰ ἄλλα ὑπάρχειν αὐτῷ πάντα, ὅσα | τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτ[αις] || τᾶς πόλιος ὑπάρχει.

CIG. 1567. Le Bas, Voy. arch. II n. 580. — Et hunc titulum et CIG. 1594. 1607 non Chalia ex oppido Boeotico ad Euripum

sito sed Chaleo Locrico oppido ortos esse demonstravit Ahrens Dial. I p. 235.

2 sq. [δα]μιοργέοντος: magistratum Achaicum esse monuit Boeckh. Cf. ad n. 274.

---

233 Locris Epizephyriis.

Οἰνιάδας | καὶ Εὐκέ|λαδος | καὶ Χεί(μ)αρ(ρ)ος | ἀνέθεκ|αν τᾷ θ|εᾷ.

CIG. 5769 = Vol. III Add. p. 1252. IGA. 537.

---

234 Galea aenea, quae e regione Locrorum Epizephyriorum oriunda esse dicitur.

[Π]εριφόνᾳ | [ἀνέθε]κέ με Ξενάγατ[ος].

CIG. 5778 *b*. IGA. 538. — Roehl confert formam Laconicam Πηρεφόνεια quae est apud Hesychium.

XII. Tituli Aetolici.

235 Delphis in muro Pelasgico.

Στραταγέοντος Τιμαίου ἔδοξε τοῖς | Αἰτωλοῖς· μηθένα τῶν ἐν Δελφοῖς συνοί|κων ἀτελέα εἶμεν, εἴ κα μὴ δοθῆ[ι] παρὰ | τᾶς πόλιος τῶν Δελφῶν ἀτέλεια, καὶ εἴ || τινοις ἔμπροσθεν ἀτέλεια γέγονε | μὴ δόντων τῶν πολιτᾶν, ὑποτελεῖς [εἶμεν καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ σύνοικοι.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 404 n. 14. — Supra (p. 141) iam commemoratum est inde ab anno 290 a. Chr. Delphos dominationi Aetolorum subiectos fuisse.

---

236 Tabula marmorea Delphis reperta.

[Ἔδοξε τοῖς] Αἰτωλοῖς· [ἐπ]ε(ὶ) βασιλεὺς Εὐμένης ὑπάρχων φίλος καὶ σύμμαχος διὰ προγόνων τὰν οὖσα[ν | πρότερον ε]ὔνοιαν ἐμ παντὶ καιρῷ φανερὸς γίνεται συναύξων καὶ πολλὰς καὶ

μεγάλας ἀποδείξε[ις | ποιούμενος τ]ᾶς ἐν τὸ ἔθνος εὐνοίας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλλανας, ἀεὶ τὰ συμφέροντα διαπρασσόμενο[ς | σπουδᾶς καὶ] φιλοτιμίας οὐθὲν ἐνλείπων, γεγονότων τε αὐτοῖ πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερημά[των || διὰ τοὺς π]ολέμους, ἐπαυξηκὼς τὰμ βασιλείαν καὶ ἐν τὰν καλλίσταν διάθεσιν ἀγνηκὼς κέκρικε | [τιθέναι] ἀγῶνας καὶ θυσίας τᾷ Ἀθάνᾳ τᾷ Νικαφόρῳ μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ δάμου τῶν | [Περγαμηνῶ]ν, περὶ πλείστου ποιούμενος τὰν ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, παρακαλεῖ [δ]ὲ καὶ το[ὺς | Αἰτωλοὺς ἐ]ξαπ[ε]σταλκὼς θεωροὺς Πέρσαν, Θεόλυτον, Κτήσιππον, ἀποδέξασθαι τοὺς ἀγῶνας | [τῶν Νικαφ]ορίων στεφανίτας, τὸμ μὲν μουσικὸν ἰσοπύθιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰσολύμπιον || [καὶ ὁμοί]ως ἄσυλον τὸ τέμενος τᾶς Ἀθάνας τᾶς Νικαφόρου· δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς· [Ἐπ]αινέσαι | [βασιλέ]α Εὐμένη καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον καὶ βασίλισσαν | [Ἀπολλωνίδα] τὰμ ματέρα αὐτῶν καὶ τὸν δᾶμον τῶν Περγαμηνῶν ἐπὶ τᾷ ποτὶ τοὺς [θεοὺ]ς εὐσεβε[ί]ᾳ | καὶ στεφανῶσ]αι ἕκαστον αὐτῶν εἰκόνι χρυσέᾳ, τὸμ μὲν βασιλέα ἐφ' ἵππου, τοὺς δὲ ἀ[δελφοὺς πεζικᾷ, | ἀρετᾶς ἕνεκεν] καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς τοὺς θεούς· ἀποδεδέχθαι δὲ καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶ[ν Νικαφορίων οὓς || ἔθηκε βασ]ιλεὺς Εὐμένης [σ]τεφανίτας, τὸμ μὲν μουσικὸν ἰσοπύθιον, τὸν δὲ γυ[μνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰσολύμπιον, | εἶμεν] δ[ὲ τ]οῖς νικεόντοις τῶν Αἰτωλῶν τὰς τιμὰς καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ ἐν τ[οὺς νενικηκότας Πυ|θίων κ]αὶ Ὀλυμπίων τὰ καταχεχωρισμένα, καὶ καθάπερ ὁ βασιλεὺς Εὐμένης ἀνα[καλεῖ] τὸ τέ[μενος | τᾶς Ἀθά]νας τᾶς Νικαφόρου τὸ ποτὶ Περγάμῳ ἄσυλο[ν], καθὼς κα ὁρίξῃ, συναποδεδέχθαι τοὺς Αἰτω[λοὺς | ἄσυλον] εἶμεν αὐτὸ τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ κατοικεόντων καὶ μηθένα ἄγειν μηδὲ ῥυσ[ιάζειν || τινὰ ἐ]ντὸς τῶν ὁρίων· εἰ δέ τίς κα ἄγῃ ἢ ῥυσιάξῃ ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ διεγγυάσῃ, ὑπόδικον εἶμεν ἐν τοῖ[ς | συνέδρ]οις τῷ ἀδικηθέντι καὶ ἄλλῳ τῷ θέλοντι ἐν ταῖς ἐκ ποτιστάσιος δίκαις. Ἀποστέλλειν δ[ὲ | θεωρ]οὺς ἐν Πέργαμον, ἐπε[ί] κα ἁ θυσία καθήκῃ τᾷ Ἀθάνᾳ τᾷ Νικαφόρῳ, τᾶς δὲ ἐκπονπᾶς ἐπι||[με]λεῖσθαι τὸν στραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔναρχον· τοῖς δὲ θεωροῖς τοῖς ἐπαγγελλόντοις τοὺς ἀγ[ῶνας | τῶν Ν]ικαφόρων καταστᾶσαι τὰς πόλεις ἑκάστας θεωροδόκους τῶν ἰδίων πολιτᾶν καὶ ἀνενε||[γκεῖ]ν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀπὸ τᾶν πολίων τῷ στρατα[γῷ]ι [ἢ] προξένῳ ἐν τὰ Πύθια, δίδομεν δ[ὲ] | ....ρον

καὶ ξένια ὅσα καὶ τοῖς τὰ Ὀλύμπια ἐπαγγελλόντοις θεωροῖς δίδοντι. Ὅπως δὲ καὶ [ἐν | τοὺς ν]όμους καταχωρισθῇ ἅ τε ἀποδοχὰ τῶν ἀγώνων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἁ ἀσυλία καὶ ἁ τῶν θ[ε]ωροδ[ό|κων κατάστ]ασις καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῷ ψαφίσματι καταχεχωρισμένα, ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τὸν στρατα||[γὸν] καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς θε[ωρ]οὺς Πέρσαν Δ[ιο]νυσίου Συρακόσιον, || [Θεόλυτον] Ἀρίσ[τω]νος Αἰγινάταν, Κτήσιππον Δαματρίου Περγαμηνόν, καὶ εἶμεν αὐτοὺς προξένους | [καὶ εὐεργέτ]ας τῶν Αἰτωλῶν· ἔγγυος τᾶν προξενιᾶ[ν ὁ γ]ρ[αμματ]εύς. Ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ ψάφισ||[μα τόδε ἐν στ]άλαις λιθίναις δύο καὶ ἀναθέμεν τὰν μίαν ἐν Θέρμο[ν], τὰν δὲ ἐν Δελφούς· τὸ δὲ γενόμεν||[ον ἀνάλωμα] δόμεν τὸν ταμίαν τᾶς κωλ... κ.λ.ι.ρι.ε....σ....λ..ιλι τὸν γραμματῆ τῶν..... | .....ιαν.........................

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 372 sqq. n. 3. — Eumenes II Attali filius regnavit aa. 197—159; exstant bases statuarum eius ab Aetolis positarum, Rangabé n. 1227 sq., Joh. Schmidt, Mitteil. arch. Inst. V p. 199 n. 60.

---

237 [= 95] Lapis repertus Carthaeae in oppido Cei insulae una cum aliis similibus.

Ἔδοξεν τοῖς Αἰτωλοῖς ποτὶ τοὺς [Κε]ίους τὰν φιλίαν τὰν·ὑπάρχουσαν διαφυ|λάσσειν καὶ μηθένα ἄγειν Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ πολιτευόν|των τοὺς Κείους μηθαμόθεν ὁρμώμενον μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλατ|ταν μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα μηθὲν ὡς Αἰτωλῶν || ὄντων τῶν Κείων. Εἰ δέ τίς κα ἄγει τοὺς Κείους, τὸν στραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔναρ|χον * τὰ ἐν Αἰτωλίαν καταγόμενα [ἀναπράσσ]οντα κύριον εἶμεν καὶ τοὺς | συνέδρους καταδικάζοντας τοῖς Κείοις [τὰν τῶ]ν ἀ[γόντων αὐ]το[ὺς ζα]μίαν, | ἄγ κα δοκιμάζωντι, κυρίους εἶμεν. Στρα[ταγέοντος Ἀρχεδάμου Φόλα (?) τὸ τέ]|ταρτον, πρεσβευσάντων ἐν Κέ[φ........

CIG. 2350. Le Bas Voy. arch. II n. 1763. Fick Bzb. Btr. VII (1882) p. 247 sq. n. 1. — Si Fick nomen praetoris foederis Aetolici ex WF. 121 recte supplevit, hoc decretum factum est intra aa. 180—170; nam ea aetate Athambus et Amyntas, qui testium

munere funguntur in WF. 121, sacerdotes Apollinis Delphici fuerunt; cf. Mommsen Philol. 24 p. 7. 45.

6 **TA** literae deletae; Boeckh scripsit ἐνάρχοντα; sed vereor ut ἐνάρχω verbum activum umquam in usu fuerit; cf. n. 236, 23. 238, 13. — [ἀναπράσσ]οντα: suppl. Fick ex n. 238, 12 sq.

---

238 [= 96] Prope Teon, extra portam oppidi Sigazik.

Αἰτωλῶν. |

Στραταγέοντος Ἀλεξάνδρου Καλυδωνίου, Παναιτωλικοῖς. | Ἐπεὶ Τήϊοι πρεσ[βευ]τὰς ἀποστείλαντες Πυθαγόραν καὶ Κλεῖτον τάν τε οἰκειότατα | καὶ τὰν φιλίαν ἀνενηοῦντο καὶ παρεκάλεον sic τοὺς Αἰτωλούς, ὅπως τάν τε πόλιν || αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἐπιχωρήσωντι ἱερὰν εἶμεν καὶ ἄσυλον τοῦ Διονύσου, | δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς ποτὶ τοὺς Τηΐους τὰν φιλίαν καὶ οἰκειότατα τὰν ὑπάρχουσαν | διαφυλάσσειν καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ πρότερον γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν φιλαν|θρώπων κατάμονα εἶμεν· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς | χώρας τὰν ἀνιέρωσιν καὶ ἀσυλίαν, καθὼς καὶ οἱ πρεσβευταὶ ἀξίουν, καὶ μηθένα Αἰτωλῶν μηδὲ || τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ κατοικεόντων ἄγειν τοὺς Τηΐους μηδὲ τοὺς ἐν Τέῳ κατοικέοντας μηδαμόθεν | ὁρμωμένους, ἀλλὰ τὰν ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν εἶμεν αὐτοῖς τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰ|τωλίᾳ κατοικεόντων. Εἴ δέ τίς κα ἄγῃ ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ ἐκ τᾶς πόλιος ἢ χώρας, τὰ μὲν ἐμ|φανῆ ἀναπράσσειν τὸν σ[τρ]ατα[γὸν] καὶ τοὺς συνέδρους ἀεὶ τοὺς ἐνάρχους, τῶν δὲ | ἀφανέων ὑποδίκους εἶμεν τοὺς ἀχνηκότας, γινομένας τοῖς Τηΐοις τᾶς ἐγδικάσιος || καὶ τᾶς λοιπᾶς οἰκονομίας, καθὼς καὶ τοῖς Διονυσιακοῖς τεχνίταις ὁ νόμος τῶν | Αἰτωλῶν κελεύει. Ὅπως δὲ καὶ εἰς τοὺς νόμους καταχωρισθῇ (ἁ) καθιέρωσις καὶ ἁ ἀσυλία, | τοὺς κατασταθέντας νομογράφους καταχωρίξαι, ἐπεί κα αἱ νομογραφίαι γίνωνται | ἐν τοὺς νόμους.

CIG. 3046. Le Bas, Voy. arch. III n. 85 (= Explic. p. 41 sq.). Fick, Bzb. Btr. VII (1882) p. 248 n. 2. — Hoc decretum pertinere ad posteriorem earum legationum, quae in titulis Creten—

sibus n. 122 sqq. commemorantur, probatur decreto Delphorum n. 208.

14 ἀχνηκότας: cf. ad n. 32.

239 [= 104] Melitaeae in Phthiotide.

Μελιταιέοις καὶ Πηρέοις ἔκριναν οἱ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν αἱρεθέν|τες δικασταί, Δωρίμαχος, Πολεμαῖος, Ἀργεῖος Καλυδώνιοι, αὐτῶν | ἐπιχωρησάντων ἐξ ὁμολόγων· ὅρια μὲν εἶμεν τᾶς χώρας Μελιταιέ|οις καὶ Πηρέοις, ὡς ὁ Ἀχμεὺς ἐμβάλλει ἐν τὸν Εὔρωπον, καὶ ἀπὸ τοῦ || Ἀχμέος ἐν τὰν παγὰν τοῦ Γαλαίου, καὶ ἀπὸ τοῦ Γαλαίου ἐν τὰν Κολώ|ναν, καὶ ἀπὸ τᾶς Κολώνας ἐπὶ τὸ Ἑρμαῖον ἐπὶ τὰ Εὐρύνια, καὶ ἀπὸ τῶν Ε[ὐ]|ρυνίων κατὰ τῶν ἄκρων, ὡς ὕδωρ ῥεῖ ἐν τὸν Εὔρωπον, ἐκ τοῦ Εὐρώ|που ἐν τὸν Ἐλιπῆ, ἀπὸ τοῦ Ἐλιπέος ἐν τὸ νέμος τὸ ἄγον ἐν τὰν Ἄμ[πε]|λον, ἀπὸ τᾶς Ἀμπέλου κατὰ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὸ Ὕπατον, ἀπ[ὸ] || τοῦ Ὑπάτου ἐν τὸν Κερκινῆ, ἀπὸ τοῦ Κερκινέος ἐν | τὰν Μύνιν, ἀπὸ τᾶς Μύνιος ἐν τὸν Εὔρωπον, τοῦ Σκαπεταίο[υ] | καὶ τοῦ Εὐρώπου ἐν τὰν συμβολάν. Τὰν δὲ δαμοσίαν χώ|ραν, τούς τε Καράνδας καὶ τὰν Φυλιαδόνα, μὴ ἀποδόσθων Μ[ε]|λιταεῖς, ὥςτε πατρῴαν ἔχειν τὸν πριάμενον, πολιτευόντω[ν] || Πηρέων μετὰ Μελιταιέων, ἀλλὰ κατ' ἄνπαλον μισθούντω κα|θὼς καὶ τὸ πρότερον. Εἰ δέ κα ἀποπολιτεύωντι Πηρεῖς ἀπὸ Μελ[ι]|ταέων, περὶ μὲν τᾶς χώρας ὅροις χρήσθων τοῖς γεγραμμένοις, [καὶ λα]|χόντες ἀποπορευέσθων βουλευτὰν ἕνα, καὶ τὰ δάνεια συναπο|τινόντω, ὅσα κα ἁ πόλις ὀφείλῃ κατὰ τὸ ἐπιβάλλον μέρος || τοῦ βουλευτᾶ, καὶ ἐμφερόντω τὰ ἐ[ν] τοὺς Αἰτωλοὺς γινόμε|να κατὰ τὸν βουλευτάν. Ἀποδόντων δὲ οἱ Πηρεῖς τὰς δεκάτας | τὰς γινομένας τοῖς δανεισταῖς, ἃς ὀφείλοντι ἐτέων τριῶν, ἀ|ναβολὰν λαβόντες ἔτη τρία· ὅσα δὲ καὶ πρότερον ἐλάμβανον ο[ἱ] | Πηρεῖς πὰρ τᾶς πόλιος κατ' ἐνιαυτόν, τοῖς τε ἀρχόντοις ἀργυρίου || μνᾶς τρεῖς καὶ κάρυκι στατῆρας δέκα καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τοῖς νεανί|αις στατῆρας δέκα καὶ εἰς τὰν θυσίαν τῶν Σωτηρίων στατῆρας πέντε, [κ]|αὶ νῦν λανβανόντω, καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιμελέσθω ἁ πόλις τῶν Μελιτα|έων τῶν κοινῶν ἐμ Πηρέοις, καθὼς καὶ τὸ πρότερον. Νόμοις δὲ χρήσ|θων Πηρεῖς τοῖς αὐτοῖς καὶ Μελιταεῖς. Τὰς δὲ ἐν ἀγορανόμοις δίκας γινομέν||ας Πηρέοις ποτὶ Πηρεῖς κατὰ

τετράμηνον δικαζόντω ἐμ Πηρέοις οἱ ἐγ Με|λιτείας ἀγορανόμοι. Ἀναγραφήτω δὲ ταῦτα ἐν στάλας ἔν τε Μελιτείᾳ | καὶ ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Καλυδῶνι καὶ ἐν Θέρμῳ. Μάρτυρες· τὸ συνέδριον Α[ἰτω|λ]ῶν τὸ ἐπὶ γραμματέος Λύκου καὶ οἱ προσ- sic στάται τοῦ συνεδρίου [Ἑρμ|ό]λαος Σπάττιος, Δύσωπος Ἀπολλωνιεύς, καὶ ὁ γραμματεὺ[ς Ἔπο]|χος Ἐρυθραῖος, καὶ ὁ ἱππάρχας Ἀλέξων Ἑρμάττιος, Πανταλέ[ων Ἀτ]|τάλου Πλευρώνιος, Νικόστρατος Νικοστράτου Ναυπάκτιος, | Δαμόξενος Θεοδώρου Ἡρακλεώτας.

Rangabé Ant. Hell. n. 692. Ussing Inscr. Gr. ined. (Havniae 1847) n. 2. Le Bas Voy. arch. II 1179. Nonnullis locis Rangabé plus in lapide vidit quam Ussing et Le Bas. Titulum repetiit Fick Bzb. Btr. VI (1881) p. 312 sq. — Iudicium, quod huic lapidi inscriptum est, sub finem tertii a. Chr. seculi factum esse putant Rangabé et Ussing; sed certa argumenta eius rei desunt. Rationem publicam, qua Perensium oppidum in civitatem Melitaeensium receptum sit, illustravit Kuhn, Rhein. Mus. 15 (1860) p. 29 sq.

17 sq. γεγραμμένοις, [λα]|χόντες: Ussing. καὶ ἕ|χοντες Rang. ΚΑΙΕ literae desunt etiam apud Lebasium. — 28 τῶν κοινῶν ἐμ Πηρέοις: ita Ussing, Le Bas. κοινῶν τῶν ἐμ Πηρέοις Rang. — 33 sq. [Ἑρμ|ό]λαος: Ussing. ΜΑΟΣ Rang., unde [Οἰν|ό]μαος dubitanter coniecit Fick.

XIII. Tituli Acarnanici.

240 [= 99] Pila marmorea reperta a. 1872 Spartae in agro privato.

Ἐπὶ ἱεραπόλου τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ Ἀ|κτίοι Θευδότου τοῦ Σώτωνος Ἀνα|κτοριέος, γραμματέος δὲ τᾷ βου|λᾷ Κλεάνδρου τοῦ Λυκίσκου Ἀνα|κτοριέος, προμνάμονος δὲ Σωπά|τρου τοῦ Σωτίωνος Ἀνακτοριέος | καὶ συμπρομναμόνων Ἀριστάν|δρου τοῦ Ἀρχεστράτου Θυρρείου, | Ἀλεξιμάχου τοῦ Καρδαμίωνος Λι|μναίου, Φιλιστίωνος τοῦ Δεξάν|δρου Ματροπολίτα, μηνὸς Κουρο|τρόπου, ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ | τοῖ κοινοῖ τῶν Ἀκαρνά-

νων· προξένους | εἶμεγ καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ || τῶν Ἀκαρνάνωγ κατὰ τὸν νόμον Γό[ρ]γιν Ἀλκαμένεος, Δαμαισίδαν Ἀν|δροβόλου, Λαχάρη Ἐπηράτου Λακε|δαιμονίους, αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους, | καὶ εἶμεν αὐτοῖς ἀσφάλειαγ καὶ ἀ||συλίαγ καὶ πολέμου καὶ εἰράνας | καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ | τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάν|τα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις | καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀ||καρνάνων ὑπάρχει.

Cumanudes, Ἀθήναιον I, p. 253 sq. Foucart apud Le Bas Voy. arch. II, n. 194 *d* (Explic. p. 144). Fick, Bzb.·Btr. VII (1882) p. 242 n. 1. — Hoc decretum circa a. 220 a. Chr. factum esse argumentis ex historia petitis probare studuit Foucart.

11 init. ΔΙΟΥ.

---

241 [= 98] Tabula marmorea in solo templi Apollinis Actii reperta.

Ἐπὶ ἱεραπόλου τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἀκτίῳ Φιλήμονος, | προμνάμονος δὲ Ἀγήτα τοῦ Νικία Ἀλυζείου, | συμπρομναμόνων δὲ Ναυσιμάχου τοῦ Ἀριστοκλέ|ος Ἀστάκου, Φιλοξένου τοῦ Ἡρακλείτου Φοιτιᾶνος, || γραμματέος δὲ τᾷ βουλᾷ Προίτου τοῦ Διοπείθεος | Ματροπολίτα, Κουροτρόπου, ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ | τῷ κοινῷ τῶν Ἀκαρνάνων· προξένους εἶμεν | καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων κατὰ | τὸν νόμον Ἀγασίαν Ὀλυμπίωνος Πατρῆ, Πόπλιον, || Λεύκιον τοὺς Ποπλίου Ἀκιλίους Ῥωμαί|ους, καὶ εἶμεν αὐτοῖς | καὶ ἐκγόνοις ἐν Ἀκαρνανίᾳ ἀσφάλειαν καὶ αὐτοῖς | καὶ χρήμασι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ | πολέμου καὶ εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν || καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν | Ἀκαρνάνων ὑπάρχει.

CIG. 1793 *a*. Le Bas, Voy. arch. II n. 1043 *a*. Fick, Bzb. Btr. VII (1882) p. 242 sq. n. 2. — Decretum factum est non multo ante initium dominationis Romanae.

1 Ἐπ(ὶ) ἱεραπόλου Boeckh, Ἐπ' ἱεραπόλου Fick.

---

242 Thyrei.

Πρύτανις | Πολύευκτος Θεοδότου· | ἑστία | Λυσιὰς Μενοιτίου· || ὑποπρυτάνιες | Ἐπικράτης Δωριμάχου, | Λεωνίδας Λεωνίδα, | Ἁγησίστρατος Μνασιστράτου, | Μένανδρος Μενάνδρου, || Σωτέλης Ἐπιτέλεος, | Λαμίσκος Λέοντος· | μάντις | Εὔξενος Δαζίμου· | αὐλητὰς || Λέων Λεοντίσκου· | ἱεροφόρος Φίλιππος Πολυεύκτου· | μάγειρος Νίκανδρος Σωκράτεος· | διάκονος Πρῶτος Δημητρίου· | ἀρχοινοχοῦς Κάλλιππος Πολυεύκτου· || ἱεροθύτας | Καλλικράτης Τιμοκράτεος.

CIG. 1793 *b*, in Add. Leake, Trav. in North. Gr. IV n. 164. Fick, Bzb. Btr. VII (1882) p. 245.

3 ἑστία: Fick confert ἑστία πόλεως CIG. 1435. 1439, saepius.

---

243 Palaeri in tabula grandi.

Ἀθάνας,
Διός.

Heuzey, Le mont Olympe et l'Acarnanie (1860) p. 491 n. 72.

---

244 Strati.

Δικκὼ
Λάμπωνος.

CIG. 1794 *i*, in Add. Fick, Bzb. Btr. VII (1882) p. 244.

---

245 Oeniadis.

Ἐπιτέλεος.

Le Bas Voy. arch. II n. 1036.

---

246 Nummi Strati oppidi Acarnaniae.

1 Ἁγημών. — Imhoof-Blumer, Die Münzen Akarnaniens (Wien 1878) p. 14.

2 Ἀρτέμιτος Ἁγεμόνο[ς]. } Bazin, Arch. miss. scientif. 1864, p.
Ἀρτέμιτος. } 368 n. 8.

Utrumque nummum repetiit Weil, Zeitschr. f. Num. VII (1880) p. 124 sq.

XIV. Tituli Epirotici.

Si quis ex titulis Dodonae repertis, quos edidit Carapanos, dialectum Epirotarum cognoscere vult, ei cavendum est, ne titulis peregre ad oraculum allatis et peregrina dialecto scriptis falso pro Epiroticis utatur. Inter titulos Dodonae repertos sunt Leucadius n. 93, Agrigentini nn. 200. 201, Corcyraei apud Carapanum VI n. 4. 5 (= tab. 34 n. 4. 5), Atticus apud Carapanum VI n. 23 (= tab. 38 n. 3), Ionici ibidem VI n. 24. 25 (= tab. 38 n. 4. 5). Eorum titulorum quos infra repetii tres primos nn. 247—249 Epirotice scriptos esse certum videtur. Tres sequentes nn. 250—252, quamquam origo eorum incerta est, addidi, quia nullo alio loco aptius huic delectui inseri poterant.

247 Lapis calcarius Dodonae repertus.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. |

Στραταγοῦντος Ἀπειρωτᾶν Ἀντινόου Κλαθι|άτου, γραμματεύοντος δὲ συνέδροις Δοκίμου | τοῦ Κεφαλίνου Τορυδαίου, Γαμιλίου ἐμβουνίμαις ἕκτ(α)ι || καὶ εἰκάδι, πρ(οστάτας) Λύων Εὐρώπιος, ποθόδωμα γραψαμένου Λυσα|νία τοῦ Νικολάου Καριώπου περὶ προξενίας Γαΐῳ Δαζούποι | Ῥεννίῳ Βρεντεσίνοι καὶ ἀπολογιζομένου τὰν εὔνοιαν ἃν | ἔχων διατελεῖ ποτὶ τοὺς Ἀπειρώτας, δι' ἃς οἴετο δεῖν τιμα|θῆμεν αὐτονί, ἔδοξε τοῖς sic Ἀπειρώταις· πρόξενον εἶμεν αὐτὸν | Γάϊον Δάζουπον Ῥέννιον Βρεντεσῖνον καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό|νους, ὑπάρχειν δὲ αὐτῷ καὶ ἀτέλειαν καὶ ἐντέλειαν καὶ ἀσφά|λειαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας τὰ ἀπὸ Ἀπειρωτᾶν καὶ γᾶς | καὶ οἰκίας ἔγκτασιν ἐν Ἀπείροι καὶ τὰ λοιπὰ τίμια πάντα | ὅσα καὶ [τοῖς ἄ]λλοις προξένοις.

Carapanos, Dodone vol. I p. 114. Repetiit Fick, Bzb. Btr. III (1879) p. 269. Bursian, Ber. bayr. Acad. phil.-hist. 1878 II p. 15 sq. putat hunc titulum circa a. 170 a. Chr. scriptum esse, quia Antinous στρατηγὸς aequalis Persae regis Macedonum fuerit (Polyb. 27, 15. 30, 7. Liv. 45, 26).

3 ἐμβουνίμαις: i. q. ἐμβολίμοις; explicavit Bursian.

---

248 Lamina cyprea Dodonae reperta.

[Ἀπέλ]υσαν Τρύπωνα τοίδε ξενι||[κ]ᾶ[ι λ]ύσει· Θ[ε]όδοτος, Ἀλεξίμαχος, | Σα[μ]ύθα, Γάλαιθος, Ξένυς. Μάρτυ|ρες Μολλοσσῶν sic Ἀνδρόκκας Δωδω||ναῖος, Φίλιπ[π]ος [Δω]δωναῖος, Φιλόξενος Δω|δωναῖος, Δραΐπ[π]ος Δωδωναῖος, Ἀγιλαῖος Δω|δωναῖος, Κραῖνυς Φοινᾶτος, Ἀμύνανδρος Δω|δωναῖος· Θρεσπωτῶν οἷδε· sic Δόκιμος Λαρισαῖος, | Πείανδρος Ἐλεαῖος, Μένανδρος Τιαῖος, Ἀλέξα||νδρος Τιαῖος, Δείνων Θοξουχάρου, Φίλιππο[ς], | Φίλων, Ὀνόπερνος. [Ἐ]πὶ προστάτα Φιλοξ|ένου Ὀνοπέρν[ου. Διὸς] Νάου Διώνας.

Carapanos, Dodone V n. 2 = tab. 27 n. 2; illustravit Egger ibidem p. 201 sqq. Titulum repetiit Fick, Bzb. Btr. III p. 276 sq.

2 **ΙΣΕΙ**; de ξενικᾷ λύσει cf. Bursian Ber. bayr. Acad. phil.-hist. 1878 II p. 18, Fick Bzb. Btr. V p. 21.

---

249 Lamina cyprea Dodonae reperta.

Θεὸ[ς Τύ]χα. Ματυδίκα | Πο[λύξ]ενον ἐξεπρίατο | [παρὰ Δ]αμοξένας μνᾶς | [ἀρ]γυρίου. Μάρτυρες || [Ἀ]λεξάνωρ, Ϝαττίδας, | [Σκ]οπαῖος, Εὐκ[λ]είδας. | [Ἐπ]ὶ ναϊάρχου Μενεχάρ||[μου], ἐπὶ προσστάτα Μολ||[οσσ]οῦ Ἀγέ[α]. Λύος, || . . . . . ς Φοι[ν]ᾶτοι.

Carapanos, Dodone V n. 8 = tab. 29, 3. Fick, Bzb. Btr. III (1879) p. 282.

5 Ϝαττίδας: cf. [ἀ]φίητι Ϝεῖδυς in titulo Dodonaeo apud Carapanum V, 15 = tab. 31, 1. — 9 sq.: ita scripsit Fick.

---

250 Lamina plumbea Dodonae reperta.

Θεῷ τύχαν ἀγαθάν. Ἐπικοινῆται Εὔβαν|δρος καὶ α γυνὰ τῷ Διεὶ τῷ Νάῳ καὶ τᾷ Δι|ώνᾳ, τίνι κα φεᾶν ἢ ἡρώων ἢ

δαιμόνων | εὐχόμενοι καὶ φύοντες λώϊον καὶ ἄμεινο‖ν πράσσοιεν καὶ αὐτοὶ καὶ ἁ οἴκησις καὶ νῦν | καὶ ἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

Carapanos, Dodone VI n. 3 = tab. 34 n. 3.

---

251 Lamina plumbea Dodonae reperta.

Ἦ αὐτὸς πεπαμένος τὰν ἐ(μ) πόλι οἰκίαν καὶ τὸ χωρί|ον βέλτιόμ μοι κ' εἴη καὶ πολὺ ὠφελέ(σ)τε(ρ)ον.

Carapanos, Dodone VI n. 15 = tab. 37, 1. Blass, Rhein. Mus. 34 (1879) p. 160. — In parte aversa huius laminae exstant literae επι..λλτισ.

---

252 Lamina plumbea Dodonae reperta.

a

⌈Υ⌉πὲρ προβα|τείας.

b

Ἐροῦται κλεοῦται τὸν Δία καὶ τὰν | Διώναν, αἴ ἔστι αὐτοῖ προβατεύοντι | ὠναῖον καὶ ὠφέλιμον.

Carapanos, Dodone VI n. 21 = tab. 38 n. 1.
a ⌈Υ⌉πέρ: an Πέρ = περί?

XV. Tituli Elei.

253 Lamina aenea Olympiae reperta.

Ἀ ϝράτρα τοῖς ϝαλείοις. Πατριὰν θαρρῆν καὶ γενεὰν καὶ ταὐτῶ, | αἰ ζέ τις κατιαραύσειε ϝάρρενορ ϝαλείο. Αἰ ζὲ μὲπιθεῖαν τὰ ζί|καια ὂρ μέγιστον τέλος ἔχοι καὶ τοὶ βασιλᾶες, ζέκα μναῖς κα | ἀποτίνοι ϝέκαστος τῶν μὲπιποεόντον κα(τ)θύταις τοῖ Ζὶ Ὀλυν‖πίοι. Ἐπένποι ζέ κ' ἐλλανοζίκας, καὶ τἆλλα ζίκαια ἐπενπ|έτο ἀ ζαμιοργία· αἰ ζὲ μἒνποι, ζί-

φυιον ἀποτινέτο ἐν μαστρά|αι. Αἰ ζ[έ] τις τὸν αἰτιαθέντα ζικαίον ἰμάσκοι, ἐν ταῖ ζεκαμναίαι κ' ἐ|νέχο[ιτ]ο, αἰ ϝειζὸς ἰμάσκοι· καὶ πατριᾶς ὁ γροφεὺς ταὐ[τ]ά κα πάσκοι. | [Τ]υῖ 'ν [αἰε]ί κ' ἔοι ὁ πίναξ ἰαρὸς Ὀλυνπίαι.

Kirchhoff Arch. Zeit. 38 (1880) p. 63, Inschr. aus Ol. n. 362. Nonnulla aliter constituit Ahrens Rhein. Mus. 35 (1880) p. 578 sqq., quem maximam partem secutus est Roehl IGA. 112. Titulum vetustiorem esse quam Ol. 50 (a. Chr. 580) Kirchhoff inde collegit, quod ἑλλανοδίκας in eo unus commemoratur, coll. Pausan. V 9, 4.

Attice: Ἡ ῥήτρα τοῖς Ἠλείοις. Φρατρίαν θαρρεῖν καὶ γενεὰν καὶ | τὰ αὐτοῦ, εἰ δή τις καθιερεύσειεν ἄρρενος Ἠλείου. Εἰ δὲ μὴ ἐπιθεῖεν τὰ δί|καια ὃς μέγιστον τέλος ἔχοι καὶ οἱ βασιλῆς, δέκα μνᾶς ἂν | ἀποτίνοι ἕκαστος τῶν μὴ ἐπιποιούντων καταθύτους τῷ Διὶ (τῷ) Ὀλυμπίῳ. Μηνύοι δ' ἂν ὁ ἑλλανοδίκης, καὶ τὰ ἄλλα δίκαια μηνυ||έτω ἡ δημιουργία· εἰ δὲ μὴ μηνύοι, διπλοῦν ἀποτινέτω ἐν εὐθύν|αις. Εἰ δέ τις τὸν δικαίων αἰτιαθέντα ἱμάσσοι, ἐν τῇ δεκαμναίᾳ (ζημίᾳ) ἂν ἐ|νέχοιτο, εἰ εἰδὼς ἱμάσσοι· καὶ φρατρίας ὁ γραφεὺς ταὐτὰ ἂν πάσχοι. | Τῇδε εἰς ἀεὶ ἂν εἴη ὁ πίναξ ἱαρὸς (ἐν) Ὀλυμπίᾳ.

1 θαρρε̄ν: infinit. pro imperativo. — ταὐτō: propinquos eius, qui fascinatus est. — 4 τοῖ, 6 sq. μαστρά|αι: In titulo Eleo recentioris literaturae n. 264, 21. 28 αὐτοῖ scriptum est; -οι diphthongus in exitu dativi sing. 2. decl. dialecto Eleae cum Aetolica aliisque Graeciae septentrionalis communis est. (Exempla dialecti Aetolicae non pauca exstant in actis manumissionum Delphicarum, quae neglegentiae lapicidarum immerito tribuit G. Curtius, Ber. sächs. Ges. Wiss. 1864 p. 219.) Brevem vocalem in his formis non recentiore aetate ab Eleis receptam esse sed antiquitus apud eos in usu fuisse eo probatur, quod etiam aliis rebus dialectus vetustissima Eleorum cum Aetolica congruit, ut -οις exitu dativi plur. 3. decl., cuius exempla sunt: χρεμάτοις 255, 1. 9, (ἀγώνοιρ 264, 26). (Quae obstare videbatur -κοσι terminatio in fragmento laminae IGA. 122, deleta est, postquam Purgold vidit quartam literam in aere esse Τ. Restat μαντίνεσ(σ)ι n. 261, 20.) Itaque Kirchhoff (Arch. Zeit. 35 [1877] p. 197) suo iure statuit ο vocalem in exitu dativi sing. apud Eleos semper brevem fuisse. Neque veri dissimile est, etsi vix certum, idem de -αι exitu dativi sing. 1. decl. statuendum

esse, quod fecerunt Kirchhoff (primum Arch. Zeit. 38 [1880] p. 66 sq.) et Roehl. — 5 ἐπένποι: Buecheler, Rhein. Mus. 35 p. 632 probabiliter coniecit ἔνπει idem esse quod »inquit«, ἐπένπει id quod »indicit«. — 6 ζαμιοργία: i. e. τοὶ ζαμιοργοί. Num iure in hoc vocabulo et in similibus Kirchhoff, Roehl, alii ωργ scripserint, dubito; cf. ad n. 274. — 6 sq. μαστρά|αι: G. Curtius, Arch. Zeit. 38 p. 70 postulat μάστρ*αι. — 8 ϝειζός: εἰδώς, ὅτι ἤδη ᾔτίαται.

---

254 Lamina aenea Olympiae reperta.

..ιτον ζίφ[υιον ...τὸν? ζιx]αίον ἀποτίνοι..
..έον τονο..........ν Ὀλυνπιάζον..
..τ]ὸ ζαμιοργ[ὸ]........ος ἰ τίαρὸ παρὰ τᾶς πό[λιος?..
..μ]ναῖς x' ἀποτίνοι xα(τ)θύταις τοῖ Ζὶ τὸλυνπίο[ι..
..xαὶ τ]ὰ ζίxαια xὰ(τ) τὸ γράφος τἀρχαῖον εἴε xα.
..ες τὸν γραφέον ταὐτόν. Βολὰ ζέ x' ἐα...
..ν ζὲ προστιζίον οὐζέ xα μί' εἴε ἀπο..
..ας ἄνευς βολὰν xαὶ ζᾶμον πλαθύοντα.

Kirchhoff Arch. Zeit. 37 (1879) p. 47, Inschr. aus Ol. n. 223. Roehl IGA. 111.

7 προστιζίον: i. e. προσθιδίων, ita Kirchhoff; Roehl scripsit πρόστ' ἰζίον, ut esset πρόσθε ἰδίων.

---

255 Lamina aenea Olympiae reperta.

–τοι ζέ xα θεοxόλοι θ....ε αὐτοῖ xαὶ χρεμάτοις, ὅτι [αὐ]-
[τ]ὸ γᾶ εἴε ποτ' ἀλάθεια[ν]. Αἰ δ' ἀ*λ(λ)οτρία πολοῖτο, πενταx-
ατίας xα δαρχμὰς ἀποτίνοι xατὰ ϝέxαστον θέθ*μ(ι)ον (?),
ὅτι ἀδίxος ἔχοι xαὶ πολοῖτο ἀδίxος γᾶ(ς)· γνόμα δέ x' εἴε τί-
αρομάο, τὰ δὲ δ(ί)x)αια δίφυια. Τὸ δίxαιον τόδε xα θεοxό-
λος ἐποπῷ, ἅ λῷ(?) δαμιοργία. Τὸν δ' ἀλ(λ)ο(τρίαν πολέοντα)
ἀποϝελέοι x' ἀπὸ μαντείας. Τοῖ δὲ νιεαιοxοιθοδας x'
εἴε τοῖς χρεμάτοις τοῖς ἐν ταῖ ϝοιxίαι xαὶ σεμελοις
xαὶ τοῖς ὑπαδυγίοις τοῖς αὐτὸ.

Purgold et Kirchhoff, Arch. Zeit. 39 (1881) p. 77 sqq., Inschr. aus Ol. n. 382. Roehl IGA. 113 *b*.

1 post lacunam exstat ante ε pars literae, quae ≶ fuisse videtur. — 2 **ΑΙΛΟΤΡΙΑΓΟΙΟΙΤΟ**: πολοῖτο ex v. 4 dubitan-

ter restituit Roehl. — B BNIAK. — 3 ΔΑΡΥΜΚϟ: [δα]ρχμάς exstat etiam in titulo Eleo IGA. 115. — ΘΕΘΤΜΟΝ, inde θέθμιον, quod per »mensuram agri« dubitanter explicat, scripsit Roehl. Sed fortasse significat fundum elocatum ut alibi pecuniam fenori datam n. 295, 64. — 4 sq. τἰ|αρομάο: idem vocabulum IGA. 109, ubi Roehl affert Hesychii glossam, ἱερόμας· τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος. — 6 ἐποπῇ: ἐπωπᾶν i. q. »curare«. — ἆ λῇ: per ἧ θέλοι, ὅπως ἂν θέλῃ dubitanter explicat Roehl. — In fine τὸν δᾶ[μ]ο[ν] scripsit Kirchhoff. — 7 sexta litera est ; ἀποϝελέοι ex n. 260 restituit Kirchhoff. — 8 ΙΟΙΚ. — ΑΟΙΚΙΠΙ. — In fine ἒ μέλοις scripsit Kirchhoff; litera inter μ et λ posita est F. — 9 ὑπαδυγίοις: i. q. ὑποζυγίοις.

---

256 Lamina aenea Olympiae reperta.

Τιμοκράτει Μάλεχος θεαρόν (vel –ὂν) ....[ἰ]-
αρὸν δ' ἐς ἄλ(λ)ο τὰ δίκαια.εναχαπο............
τὰ δίκαια κὐ*παδυκίοι ο..δυοιοιστ.............
-νοίοις καὶ τὂν σκευάον τὐπαδυ[κίο].............
-α τριάκοντα μνᾶν τει...οντ..................
-αιος κἀπὸ τὂ βομὂ ἀποϝε[λε..............τὸ]-
ν πρόξενον (vel τὸ]ν προξένον) καὶ τοῖρ ϝάδ[εσι?.......ἔ]-
δοξε καὶ τοῖ δάμοι τριασ.....................
Τιμοκράτει πολἒσ[ται].......................
-ς θεαρὸ ἄνδρε δύο........................
-κοντα [θ]εσμὂ τὰ δίκα[ια...................τ]-
ὰ σκεύεά τε τιμόστον π.....................
τἀρεταῖ (vel τ' ἄρεται) καὐτοὶ οἶρ καὶ τ..............

Kirchhoff Arch. Zeit. 37 (1879) p. 154 sq., Inschr. aus Ol. n. 303. Roehl IGA. 117.

3 ΚΥΙΠΑΔΥΚΙΟΙ, quod correxit Kirchhoff; cf. ὑπαδυγίοις n. 255, 9. — 7 ΤΟΙΡ an ΤΟΙΑ scriptum sit, dubium est. — ϝάδ[εσι?]: cf. ἅδος in titulo Ionico IGA. 500, 19. — 10 ἄνδρε: tertia litera incerta; fortasse ἀνάρε. — 11 [θ]εσμὂ: prima litera Δ fuisse visa est Purgoldio. — 13 RRAIT.

---

257 Lamina aenea Olympiae a. 1877 reperta.

Ἀ ϝράτρα τοῖρ Χαλαδρίο(ι)ρ καὶ Δευ|καλίονι. Χαλάδριον
ἔμεν αὐτὸν | καὶ γόνον, ϝισοπρόξενον, | ϝισοδαμιοργόν· τὰν
δὲ γᾶ[ν] ‖ ἔχεν τὰν ἐν Πίσαι· αἰ δέ | τις συλᾷ, ἐϝέρεν αὐ-
τὸν | πὸ(τ) τὸν Δία, αἰ μὲ δάμοι δοκέοι.

Kirchhoff Arch. Zeit. 35 (1877) p. 196 sq., Inschr. aus Ol. n. 111. Ahrens Philol. 38 (1879) p. 385 sqq. Roehl IGA. 113. — Titulum ad deletam Pisam Ol. 52 (a. Chr. 570) referendum esse putat Roehl.

3 sq. ϝισοπρόξενον, | ϝισοδαμιοργόν: cui liceret muneribus publicis fungi. — 6 συλᾷ, ἐϝέρεν: ita Kirchhoff, qui συλᾷ putat ex συλάοι factum esse. συλαίε, ϝέρ(ρ)εν Ahrens. ἐϝέρεν per μηνύειν explicat Roehl allata glossa Hesychii, εὐείρω· εἴπω. — 7 μὲ δάμοι: ita Ahrens. μὲ(δ) δάμοι, i. e. μετὰ δάμῳ, Kirchhoff.

---

258 [= 115] Lamina aenea Olympiae initio huius seculi effossa; nunc in museo Britannico asservatur.

Ἀ ϝράτρα τοῖρ ϝαλείοις καὶ τοῖς Εὐ|ϝαοίοις. Συνμαχία κ'
ε(ἴ)α ἐκατὸν ϝέτεα, | ἄρχοι δέ κα τοΐ. Αἰ δέ τι δέοι αἴτε
ϝέπος αἴτε ϝ|άργον, συνε(ῖ)άν κ' ἀλ(λ)άλοις τά τ' ἄλ(λα) καὶ
πὰ‖ρ πολέμο· αἰ δὲ μὰ συνε(ῖ)αν, τάλαντόν κ' | ἀργύρο ἀπο-
τίνοιαν τοῖ Δὶ Ὀλυνπίοι τοὶ κα‖(δ)δαλέμενοι λατρεϊόμενον. Αἰ
δέ τιρ τὰ γ|ράφεα ταΐ κα(δ)δαλέοιτο αἴτε ϝέτας αἴτε τ|ελεστὰ
αἴτε δᾶμος, ἐν τἐπιάροι κ' ἐνέχ‖οιτο τοῖ 'νταῦτ' ἐγραμ(μ)ένοι.

Boeckh CIG. 11. Ahrens Dial. I p. 280, p. 548. Roehl IGA. 110. — Aetatem huius tituli Olympiadi 70 (a. Chr. 500) fere aequalem esse iudicavit Kirchhoff Alph.[3] 153; a qua sententia vereor ut recte Roehl discesserit, cum inter Eleos hunc secundo loco poneret.

Attice: Ἡ ῥήτρα τοῖς Ἠλείοις καὶ τοῖς Εὐ|αφοις. Συμμαχία ἂν εἴη ἑκατὸν ἔτη, | ἄρχοι δ' ἂν τόδε. Εἰ δέ τι δέοι εἴτε ἔπος εἴτε | ἔργον, συνεῖεν ἂν ἀλλήλοις τά τ' ἄλλα καὶ πε‖ρὶ πολέμου· εἰ δὲ μὴ συνεῖεν, τάλαντον ἂν | ἀργύρου ἀποτίνοιεν τῷ Διὶ (τῷ) Ὀλυμπίῳ οἱ κατα|δηλούμενοι λατρευόμενον. Εἰ δέ τις τὰ γ|ράμματα τάδε καταδηλοῖτο εἴτε ἔτης εἴτε τ|ελεστὴς εἴτε δῆμος, ἐν τῇ ἐπαρᾷ ἂν ἐνέχ‖οιτο τῷ ἐνταῦθα γεγραμμένῳ.

7 λατρειόμενον: i. e. λατρηϊώμενον, quod ita exelicat Roehl, ut a λάτρις descenderit λατρήϊος, inde λατρηΐωμι.

---

259 Lamina aenea Olympiae reperta.

— κα θεαρὸς εἶε. Αἰ δ' ἐβενέοι, ἐν τἰαροῖ βοῖ κα θοάδ(δ)οι καὶ κοθάρσι τελείαι καὶ τὸν θεαρὸν (vel τῶν θεαρῶν) ἐν τ|αχταῖ. Αἰ δέ τις πὰρ τὸ γράφος δικάδ(δ)οι, ἀτελές κ' εἶε ἀ δίκα· ἀ δέ κα ϝράτρα ἀ δαμοσία τελεία εἶ|ε δικάδ(δ)οσα. Τῶν δέ κα γραφέον, ὅ τι δοκέοι καλ(λ)ιτέρος ἔχεν πὰ(τ) τὸν θεῶν, ἐξαγρέον καὶ ἐ|νποιῶν σὺν βολαῖ πενταкατίον ἀϝλανέος καὶ δάμοι πλεθύοντι δινάκοι· (δινά)κοι δέ κα ἐν τρίτ|ον, αἴ τι ἐνποιοῖ αἴτ' ἐξαγρέοι.

Kirchhoff Arch. Zeit. 39 (1881) p. 81 sq., Inschr. aus Ol. n. 383. Buecheler Rhein. Mus. 36 (1881) p. 621 sq. Roehl IGA. 113*c*. — Cum lamina ab initio non minus quam a fine integra sit, tota lex duabus aut pluribus laminis inscripta fuisse putanda est.

Attice: — ἂν θεωρὸς εἴη. Εἰ δὲ ......, ἐν τῷ ἱαρῷ βοῒ ἂν θοάζοι καὶ καθάρσει τελείᾳ καὶ τὸν θεωρὸν (vel τῶν θεωρῶν) ἐν τ|ακτῇ (?). Εἰ δέ τις παρὰ τὸ γράμμα δικάζοι, ἀτελὴς ἂν εἴη ἡ δίκη· ἡ δὲ ῥήτρα ἡ δημοσία τελεία ἂν εἴ|η δικάζουσα. Τῶν δὲ γραμμάτων, ὅτι δοκοίη κάλλιον ἔχειν πρὸς τῶν θεῶν, ἐξαιρῶν καὶ ἐ|μποιῶν σὺν βουλῇ πεντακοσίων ἀολλῶς (?) καὶ δήμῳ πληθύοντι ......(ἄν)·.... δὲ ἂν εἰς (?) τρίτ||ον, εἴ τι ἐμποιοίη εἴτ' ἐξαιροίη.

Non pauca in hoc titulo obscura sunt. — 1 ἐβενέοι: Roehl putat idem verbum esse quod IGA. 115 scriptum sit ἐνεβέο[ι]. — θοάδ(δ)οι: significare videtur i. q. καθίζοι. Buecheler putat inesse notionem similem verborum καθαίρειν, ἀφοσιοῦν; stirpem fortasse eandem esse quae sit in θύειν, cypr. θέαγον, ion. θέειον. — ἐν τ|αχταῖ: ἐν τακτῇ, »die vel sede statuta«, dubitanter explicavit Buecheler. — 3 ΘΓΟΝ. — 4 ΕΕΝΤΑΚΑΤΙΟΝ. — ἀϝλανέος: Buecheler contulit Hesychii glossas: ἀλλανής· ἀσφαλής Λάκωνες, — ἀλανές· ἀληθές, — ἀλανέως· ὁλοσχερῶς Ταραντῖνοι. Tertia earum usus Roehl coniecit stirpem in ἀϝλανέως eandem inesse atque in ἀολλής, ἀλής. — δινάκοι: obscurum est. Roehl scripsit δῖνα κῷ, ut esset: ὁ δεῖνα (i. e. ὁ βουλόμενος) κοφῇ vel κοοίῃ, »quilibet animadvertito.« — In fin. ΚΑΓΝΤΡΙΤ.

---

260 Lamina aenea Olympiae reperta.

Ἀ ϝράτρα. Τὸς Ἀναίτο[ς] καὶ τὸ[ς] | Μεταπίος φιλίαν (ἔχεν) πεντάκον|τα ϝέτεα. Κὀπόταροι μὲνπεδέοιαν, | ἀπὸ τõ βομõ ἀποϝελέοιάν κα τοὶ πρό||ξενοι καὶ τοὶ μάντιερ. Αἰ τὸ[ν] ὅρχον | παρβαίνοιαν, γνõμαν τὸρ ἰ[αρ]ομάος | τὸ[ρ Ὀ]λυνπίαι.

Kirchhoff Arch. Zeit. 38 (1880) p. 118, Inschr. aus Ol. n. 363. Roehl IGA. 118.

Attice: Ἡ ῥήτρα. Τοὺς Ἀναίτους καὶ τοὺς | Μεταπίους φιλίαν (ἔχειν) πεντήκον|τα ἔτη. Καὶ ὁπότεροι μὴ ἐμπεδοῖεν, | (τούτους) ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἀπειλοῖεν ἂν οἱ πρό||ξενοι καὶ οἱ μάντεις. Εἰ (πρόξενοι ἢ μάντεις) τὸν ὅρκον | παραβαίνοιεν, γνῶναι τοὺς τῶν ἱερῶν ἐπιμελητὰς | τοὺ[ς ἐν Ὀ]λυμπίᾳ.

3 μὲνπεδέοιαν: ἐμπεδέω i. q. Attice ἐμπεδόω. — 6 ἰ[αρ]ομάος: cf. n. 255, 4 sq.

---

261 vide pp. 182. 183.

---

262 Titulus Eleus in saxo calcario scriptus.

Ῥιπὶρ | ἐγὸ | Ξεν|ϝάρε[[ορ]].

Purgold Arch. Zeit. 39 (1881) p. 179. Roehl IGA. 112 *a*. — De ῥιπίρ vide quae adnotavit Roehl, qui usus glossis Hesychii putat hoc vocabulo significari »magnum follem fabri aut carbonarii«.

---

263 Lamina aenea Olympiae reperta.

Συνθε̃κα[ι] Θέρον[ι κ]|αἰχμάνορι πὰρ τᾶρ | γᾶρ τᾶρ ἐν Σαλαμό|ναι, πλέθρον ὀπτὸ καὶ || δέκα. Φάρεν κριθᾶν μα|νασίος δύο καὶ ϝίκατι Ἀλ|φιο̣ο μενόρ· αἰ δὲ λίποι, λυ|σάστο τõ διφυίο. Πεπάστο | τὸν πάντα χρόνον.

Kirchhoff Arch. Zeit. 37 (1879) p. 158 sq., Inschr. aus Ol. n. 306. Roehl IGA. 121.

Attice: Συνθῆκαι Θήρωνι καὶ | Αἰχμάνορι περὶ τῆς | γῆς τῆς ἐν Σαλμώ|νῃ, πλέθρων ὀκτωκα||δεκα. Φέρειν κριθῆς μ|νασίους δύο καὶ εἴκοσι Ἀλ|φιφίου μηνός. Εἰ δέ (τι) λίποι, λυ|σάσθων τοῦ διπλοῦ. Κεκτήσθων | τὸν πάντα χρόνον. — [Cetera v. p. 184.]

261 Fragmenta laminae aeneae Olympiae reperta.

['Α ϝράτρα ταῖ δαμιοργίαι, Σκιλλοντίον π]ὰρ τᾶς καταστάσιος, Νικαρχίδαι καὶ
[Πλεισταίνοι. Αἴ τις τῶν Σκιλλοντίον ἀπ]ειθέοι, κατισταίε κ' ἁ δαμιοργία ἐς τὰ-
[ν δίκαν, τῶν Σκιλλοντίον ποθελομένα ἐπομ]ότας ἀνέρας, αἰ μὰν λεϙταν, ὀσίαν, αἰ δ' ἱ-
[αρὰν λεϙταν, ἰαράν. Αἰ δ' ὀ ἀπειθέσας μ]ὲ μετ' αὐτᾶς ποταρμόξαιτο, πέντε μνᾶ-
[ς ἀποτινέτο τᾶς ἀμέρας κα(τ)θύτας τοῖ Δὶ] Ὀλυνπίοι· αἰ δὲ μετ' αὐτᾶς ποταρμόξαι-
[το, μνᾶς, ὅσας τὸ δικαστέριον τάξαι, ἀποτι]νέτο κα(τ)θύτας τοῖ Δί. Αἰ δ' ἀξιόσυλος γένο-
[ιτο, ἀλλύοιτό κα τὸ χρέος τοῖς χρεμάτοις], συναλλύοιτο δέ κ' ἁ πόλις· αἰ δὲ μὲ συναλλύ-
[εσται δύναιτο εὐθύς, τὸ χρέος κα σχολα]ῖ ὀλιζοῖ ἁ πόλις τοῖ Δὶ Ὀλυνπίοι, ἑκάστο ϝέ-
[τεος ἀποτίνοσα τάλαντον ἂν ἱκανὰ ϝέ]τεα. Αἰ δέ τις στάσιν ποιέοι τῶν Σκιλλοντί-
[ον, ἐς τὰν δίκαν αὐτόν κα κατισταιά]ταν Νικαρχίδας καὶ Πλείσταινος ποθελόμ-
[ενοι' ἐπομότας ἀνέρας ..... τῶν Σκιλλο]ντίον, ὀμόσαντες πὸ(τ) τῶν θεῶν τῶν Ὀλυν-
[πίον· αἰ δὲ μὲ ποταρμόξαιτο, πέντε μνᾶ]ς κ' ἀποτίνοι τᾶς ἀμέρας κα(τ)θύτας τοῖ Δὶ 'Ολυ-
[νπίοι ....]ο, ἐπε(ί) κελοίσταν τὸ καταστάτο (?), τὰν δ' ἁ- (vel δα-)
[(μιοργίαν)........................τ]οῖ ταύτε γεγρα(μ)μένοι τἐπιάροι κ' ἁ πόλις
[ἐνέχοιτο. Θυσίαι δέ κα τὸν θεόν, ἐπεὶ εἴε]μεὺς Ὀλυνπικός, εὐσαβέοι, ἅντινα Νικαρ-
[χίδας καὶ Πλείσταινος φαινοίταν. Κατιστ]αιάταν δέ κα καὶ δαμιοργεοίταν τἐνταῦ-

[τα Νικαρχίδας καὶ Πλείσταινος ὃς καλλ]ίστος, ἐπε[ὶ ἐπ]έτραπον τοῖρ μαντίνεσ(σ)ι (?)· τᾶρ δὲ
[μαντείας ἐναντία μεδέτερος αὐτῶν κα πο]ιϝέοι· αἰ δὲ ποιέοι, ἐν τοῖ μεγίστοι ἐνέχοι-
[τό κα ἐπιάροι. Αἰ δέ τις μανύοι τινὰ ὃς] τὸ γράφος τόδε κα(δ)ζαλέμενον, γνοϊά-
[ν κα τοὶ ἱαρόμαοι (?) καὶ ἐν τἐπιάροι κα] ἐνέχοιτο το[ῖ τ]ε͂δε γεγρα(μ)μένοι.
[Δίκας δὲ ἔμεν τᾶς προγενομένας στάσι]ος· ὅσοι δ' ἔ[ρρον, κ]ριθέντον ἀνδροφό[νοι· ὁ δ' ἐ]-
[νδαμέον παρείε κα ποτὶ Νικαρχίδαν καὶ Π]λεισταιν[ον καὶ κ]ρίνοιτο. Αἰ δέ τι[ς] καὶ σ-
[. . . . . ἐν τἐπιάροι κα ἐνέχοιτο τοῖ τ]ε͂[δε γεγρα(μ)]μένοι· ταὶ δὲ δίκαι. . . .
[. . . . . πλε]ίστον (?) δὲ ϝιδί[ον (?)]. . . .

Partem huius tituli ed. Kirchhoff, Arch. Zeit. 37 (1879) p. 48, post eum Roehl IGA. 119; additis aliis fragmentis idem denuo edidit et illustravit Arch. Zeit. 39 (1882) p. 334 et IGA. 119 add. Supplementa a Roehlio proposita, quae repetii, quamquam magnam partem incerta sunt, tamen id videtur rectissime perspexisse, hanc esse legem ab Eleis constitutam, secundum quam civitas Scilluntiorum Nicarchidae et Plistaeno administranda tradita sit.

2 ΤΕΤ. — ἁ δαμιοργία: Nicarchidas et Plistaenus. — 3 λεϙταν: Hesychii glossam λέφμι· θέλοιμι ἄν, attulit Kirchhoff. — 5 ΑΥΤΑΝ. — 6 sq. Αἰ δ' ἀξιόσυλος κτλ.: Roehl ita explicat: »Si necesse erit bona rei publicare, ut multa pendatur, bonis suis ille debitum solvito.« — 15 μεύς: i. e. μείς, μήν. — εὐσαβέοι: i. e. εὐσεβοίη. — 17 μαντίνεσ(σ)ι: Roehl scripsit μαντί*εσ(σ)ι. Exspectabatur μαντίοις.

[263] 1 **N** exstat in aere. — 4 ὀπτό: errore **Γ** pro **K** scriptum esse putat Fick, Gött. gel. Anz. 1883 p. 121. — 5 sq. μα|νασίος: Hesychius: μνασίον· μέτρον τι διμέδιμνον. — 7 sq. λυ|σάστο, πεπάστο: dual., nam Thero et Aechmanor communiter agrum publicum conduxerunt.

---

264 [= 116] Lamina aenea effossa Olympiae.

Θεόρ. Τύχα. |

Ὑπὸ Ἑλλανοδικᾶν τῶν περὶ | Αἴσχύλον, Θυίω. | Ὅπωρ, ἐπεὶ Δαμοκράτηρ Ἀγήτορορ || Τενέδιορ πεπολιτευκὼρ παρ' ἀμέ, | αὐτόρ τε καὶ ὁ πατάρ, καὶ ἐστεφανωμέ|νορ τόν τε τῶν Ὀλυμπίων ἀγῶνα καὶ | ἄλλοιρ καὶ πλείονερ, ἐπανιτακὼρ ἐν τὰν | ἰδίαν τάν τε τῶ πατρὸρ θεαροδοκίαν δια||δέδεκται καὶ ὑποδέχεται τοὶρ θεαροίρ, | ὁμοίωρ δὲ καὶ τοῖρ λοιποῖρ τοῖρ παρ' ἀμέων | τὰν πᾶσαν χρείαν ἐκτενέωρ καὶ ἀπρο|φασίστωρ παρέχεται, φανερὰν ποιέων | τὰν ἔχει εὔνοιαν ποτὶ τὰν πόλιν, καθὼρ || πλείονερ ἀπεμαρτύρεον τῶμ πολιτᾶν· | ὅπωρ δὲ καὶ ἁ πόλερ καταξίαιρ φαίναται | χάριτερ ἀνταποδιδῶσσα τοῖρ αὐτᾶρ sic | εὐεργέταιρ, ὑπάρχην Δαμοκράτη πρό|ξενον, καὶ εὐεργέταν δ' ἦ||μεν τᾶρ πόλιορ αὐτὸν καὶ γένορ, καὶ τὰ | λοιπὰ τίμια ἦμεν αὐτοῖ, ὅσσα καὶ τοῖρ ἄλ|λοιρ προξένοιρ καὶ εὐεργέταιρ ὑπάρχει παρὰ | τᾶρ πόλιορ. Ἦμεν δὲ καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμω | καὶ εἰράναρ καὶ γᾶρ καὶ βοικίαρ ἔγκτησιν καὶ || ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν ἐν τοῖρ Διονυσιακοῖρ | ἀγώνοιρ, τᾶν τε θυσιᾶν καὶ τιμᾶν πασᾶν | μετέχην, καθὼρ καὶ τοὶ λοιποὶ θεαροδόκοι | καὶ εὐεργέται μετέχοντι. Δόμεν δὲ αὐτοῖ | καὶ Δαμοκράτη τὸν ταμίαν ξένια τὰ || μέγιστα ἐκ τῶν νόμων. Τὸ δὲ ψάφισμα | τὸ γεγονὸρ ἀπὸ τᾶρ βωλᾶρ γραφὲν ἐγ χάλκω|μα ἀνατεθᾷ ἐν τὸ ἰαρὸν τῶ Διὸρ τῶ Ὀλυμπίω· | τὰν δὲ ἐπιμέλειαν τᾶρ ἀναθέσιορ ποήασσαι | Αἰσχίναν τὸν ἐπιμελητὰν τᾶν ἵππων· || περὶ δὲ τῶ ἀποσταλᾶμεν τοῖρ Τενεδίοιρ | τὸ γεγονὸρ ψάφισμα ἐπιμέλειαν ποιήαται | Νικόδρομορ ὁ βωλογράφορ, ὅπωρ δοθᾷ τοῖρ | θεαροῖρ τοῖρ ἐμ Μίλητον ἀποστελλομέ|νοιρ ποτὶ τὰν θυσίαν καὶ τὸν ἀγῶνα || τῶν Διδυμείων.

Edidit Kirchhoff, Arch. Zeit. 33 (1876), p. 183 sqq., qui post Alexandri magni mortem sed fortasse ante initium dominationis Romanae hoc decretum factum esse putat. — Rhotacismus

eam legem adeptus est, ut omnes σ literae in fine vocabulorum positae in ρ mutatae sint. Psilosin veteris dialecti Eleae propriam non servatam esse vix putaverim; nam καθώρ 14. 27 ex sermone volgari irrepsit eadem ratione, quam videre licet in titulis Lesbiacis.

8 ἐπανιταχώρ: subest ἱτάω verbum frequentativum; cf. εἰταχεῖν· ἐληλυθέναι, Hesych. — 8 πλείονερ, 17 χάριτερ: similiter nom. pro acc. positus est in titulo Achaico n. 267. — 33 ποήασσαι: i. e. ποιήσασθαι. — 36 ποιήαται: coni. aor.

---

265 Basis lapidis calcarii Olympiae effossa.

ϝαλείων | περὶ ὁμο|νοίαρ.

W. Dittenberger, Arch. Zeit. 34 (1876) p. 219, Inschr. aus Ol. n. 22. — Noli aetatem huius tituli nimis antiquam putare propter usum digammi. Nam hanc literam in ipso nomine Eleorum diutissime servatam esse docent nummi seculi a. Chr. secundi, quibus inscripta sunt FAΛ, FAΛEIΩN vel similia; cf. Weil, Zeitschr. f. Numism. VII (1880) p. 119.

XVI. Tituli Achaici
et coloniarum Achaicarum.

1. Tituli Achaici.

266 In casside in Alpheo reperta.

Ζενὸς Ὀλυνπίο.

CIG. 30. IGA. 123. — Roehl monet scripturam tituli cum nulla alia congruere nisi cum Achaica ex titulis coloniarum nota.

---

267 Pila calcaria, quae exstat inter rudera Oleni oppidi.

A

Ἐπὶ θεοκόλου Ἀριστολαΐδα, | βουλάρχου Τιμοκράτεος, | προστάτα Κύλ[λ]ιος, | γραμματιστᾶ

δαμοσι‖οφυλάκων Μενάνδρου, | τούςδε ἁ πόλις πολί|τας ἐποιήσατο συμπολε|μήσαντες τὸμ πόλεμον καὶ τὰμ πόλιν συνδια‖σῴσαντες, κρίνασα κα|θ' ἕνα ἕκαστον· |

Φίλων Θράσωνος, | Λύκων Ἀρισταινέτου, | Κλεαφάνης Τιμοφάνεος, ‖ Νικομένης Τιμοφάνεος, | Ἀθανάδας Ἐπεύκτου, | Ἐπιτέλης Κόνωνος, | Κλέων Ἐπιτέλεος, | Νίκαρχος Νικάρχου, ‖ Σαμίδας Τιμέα, | Ξέναρχος Τιμέα, | Ἀριστόδαμος Μεγακλέος, | Εὔαπτος Μεγακλέος, | Θρασύβουλος Ἀδειμάντου, ‖ Λύκιος Νίκωνος, | Σάτυρος Ἀρίστωνος, | Εὔφαμος Φιλοδάμου, | Φιλόμηλος Εὐδίκου, | Σωσικράτης Ἀλεξίωνος, ‖ Σωτίων Σωσικράτεος, | Εὐκράτης Στρομβ[ιχίδ]α, | Εὔδοξος Θεοξένου, | Κλέων Ἀλε[ξί]ωνος, | Πυθίων Εὐξένου, ‖ Λεπτίνας Λεπτίνα, | Ξενόδοχος Νευμηνίου, | Τιμοκλῆς Χαιρέα, | Τίμων Εὐάνδρου, | Θεοκλῆς Σίμωνος, ‖ Πύρων Πύρωνος, | ....ωνος.

B

Νικάδας | Νικάνορος, | Μενέστρατο[ς] | Θεοπόμπου, ‖ Δαμονίδας | Νεικολάου, | Βουθύων | Προκρίτου, | Δεινίας ‖ Θηρύωνος, | Λέων Βουθύωνος, | Νίκαρχος | Κλεοφάνεος, | Πολυξενίδας ‖ Μνασιππίδ[α], | Σωσίστρατος | Δεινία, | Δράκας | Θεοδότου, ‖ Σαμίδας | Εὐάρχου, | Ξενοχάρης | [Ξ]ενάρεος, | [Σ]ώσιππος ‖ [Ἡ]ρακλείδα, | [Εὔ]μηλος | [Ἀσ]κλαπιοδώρου, | [Ζη]νόδωρος | [Ἀσ]κλαπιοδώρου, ‖ [Ἑρ]μαῖος | [Σ]ίμωνος, | Φίλιστος | Ἡρακλείδα, | Δαμάτριος ‖ Ἀπολλοφάνεος, | Νικόστρατος | Διονυσίου, | Ἀμμώνιος | Πεισία, ‖ [Ἄ]φαιστος | Ἀριστοκλέος, | [Δ]ρόμων | [Σί]μωνος.

Jules Martha, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 41 sqq. Fick, Bzb. Btr. V (1880) p. 320 sq. n. 1. — Formae literarum videntur esse tertii a. Chr. seculi.

A 7 sq. συμπολε|μήσαντες, 9 sq. συνδια|σῴσαντες: acc., cf.

δαμοσιοφύλακες acc., τοὺς ἐλάσσονες in titulo Olenio Bull. Corr. Hell. II p. 96 sq., 4. 12. — 31 Στρομβ[ιχίδ]α Fick, Στρομβ[υλίδ]α Martha. — *B* 28 [Ζη]νόδωρος Martha, [Μη]νόδωρος Fick.

---

268 Fragmentum pilae calcariae repertum inter rudera Oleni oppidi.

vv. 1—12:

[. . . . . τ]οῖσδε εἶμεν τὰν πολι[τείαν] ἔποι
[. . . . . π]όλι τὸν θέλοντα κοινωνε[ῖν Δυμ]αί[ων]
[. . . . . . . ὄντ]α ἐλεύθερον καὶ ἐξ ἐλευ[θέρω]ν τα...
[. . . . . γρα]μματέος τοῖς Ἀχαιοῖς Μεν[ανδρίδ]α
[. . . . . ἐν] τᾷ πρώτᾳ ἐξαμήνῳ, τὸ δὲ λοιπὸν
[. . . . ἐν . . . μ]ηνὶ ὡς οἱ Ἀχαιοὶ ἄγοντι· εἰ δὲ μὴ δοίη
[. . . . ἐν τῷ ἐνι]αυτῷ τῷ ἐπὶ Μενανδρίδα· ἀλλὰ
. . . . μὴ ἔστω αὐτῷ ἁ πολιτεία. Εἰ δέ τις
[ἔχοι ὑὸν νεώτερον] ἑπτακαίδεκα ἐετέων ἢ θυγατέρα
[. . . . . ὀμοσά]σθω ἐμ βουλᾷ ὁ πατὴρ τὸν νόμιμον ὅρ-
[κον· ἦ μὰν εἶμεν (?) α]ὑτοῦ γενεὰν καὶ [νεώ]τερον ἑπτα-
[καίδεκα ἐτέων τ]ὸν ὑὸν παῖδ[α] . . . . . ἐξομοσα-
. . . .

vv. 26—34:

. . . . Ἀ-
[πογραφέντω δὲ] ποτὶ τὸμ βούλαρχον καὶ [προσ]τάταν δα-
[μοσιοφυλάκω]ν καὶ γραμματιστάν· τοὺς δὲ ἀπογ-
[ραφέντας ὑῶ]ν ὀμοσαμένους τὰν ἁλικίαν καὶ δόν
[τες τάλαντον], καθὼς γέγραπται διακλαρωσάν-
[τω αἱ συναρ]χίαι ὡς ἰσότατα ἐπὶ τὰς φυλάς, καὶ λα-
[χόντω ἐπὶ τὰν] Σπατίδα, ἐπὶ τὰν Δυμαίαν, ἐπὶ τὰν Θεσμι-
[αίαν, καὶ κοινω]νεόντω θεοχολιᾶν ἂν ἁ πόλις καθιστᾷ ἐν
[τῷ μέρει τῷ ἑ]αυτῶν καὶ ἀρχείων τῶν τε εἰς τὸ κοινὸν
[φόρων καὶ τᾶς εἰσφορ]ᾶς τᾶς [τε] εἰς τὸ κοινὸν καὶ γ...

Jules Martha, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 94 sqq. Fick Bzb. Btr. V (1880) p. 321 sq. n. 2. — Lapis supra et infra et a sinistra parte mutilus est. Formae literarum eaedem fere atque in n. 267.

2 suppl. Fick. — 9 ἐετέων: num latet ϝετέων? — 26 sqq.

supplementa fere omnia sunt Fickii. — 28 fin. **ΔOI**. — 30 **<IAI**. — 32 [κοινω]νεόντω θεοχολιᾶν ἂν ἁ πόλις καθιστᾷ: restituit Martha p. 101. — In fine **EI**.

---

269 Nummi Aegirae oppidi.

Αἰγιρατᾶν.

Friedlaender, Zeitschr. f. Num. V (1878) p. 6.

---

2. Tituli coloniarum Achaicarum.

In insulis Cephallenia et Ithaca literaturam Achaeorum in usu fuisse demonstravit Kirchhoff Alph.[3] 156 sq. Idem p. 154 enumeravit colonias Achaicas in Magna Graecia sitas, quarum monumenta epigraphica Achaicis adscribenda sunt.

270 Fragmentum pori lapidis incertae originis, quod Athenis in collectione Philemonis asservatur.

Δαμαινέτο(υ) | το(ῦ) Παλέος.

Kirchhoff Alph.[3] 156. Roehl IGA. 334. — Utrum -ου an -ω sit terminatio genetivi, non certum est.

---

271 In lapide tofino Palae in insula Cephallenia reperto.

Μνασίας
Κλεάριος
σαοστρεῖ

CIG. 1928. IGA. 335. Primum nomen a dextra ad sinistram scriptum est. — »Mnasias Clearis filius dedicat pro salute.«

---

272 Fragmentum tibiae lapideae Ithacae repertum.

Ἱαρός.

Kirchhoff Alph.[3] 156. Roehl IGA. 337.

273 In abaco statuae parvae aeneae, quae Posidoniae reperta nunc in museo Berolinensi asservatur.

Τᾀθάνα|ι Φιλλὸ | Χαρμυλί|δα δεκάτα[ν].

IGA. 542. — Literae a dextra ad sinistram spectant.

---

274 [= 79] Tessera aenea reperta in Bruttiis prope oppidum Policastro.

Θεὸς Τύχα. Σάοτις δίδ|οτι Σικαινίᾳ τὰν ϝοι|κίαν καὶ τἆλλα πάντ|α. Δαμιοργὸς Παραγό-
ρ||ας· πρόξενοι Μίνκον, | (')Αρμοξίδαμος, Ἀγάθ-
αρ|χος, Ὀνάτας, Ἐπίκο(υ)ρ|ος.

CIG. 4. IGA. 544. — Scriptura huius tesserae anno 510 vetustiorem esse docet Kirchhoff Alph.[3] 155.

4 Δαμιοργός: ο vocalis ante ρ brevis est. Hanc correptionem dialecti Achaicae propriam esse dicit Ahrens Dial. I 234. Exempla affert CIG. 1542. 1543. 1567 (Locr. n. 232). Accedunt: Bull. Corr. Hell. II p. 96 sq. v. 16, praeterea tituli sub dominatione societatis Achaicae scripti Megar. n. 104, 19; Arcad. Orchomen. Mitteil. arch. Inst. VI p. 304 sq. v. 3. 9; fortasse etiam Tegeat. Le Bas Voy. arch. II n. 340 *a*. Sed non desunt exempla eiusdem correptionis in titulis alius originis: Messen. n. 47, 18. Cnid. n. 166, 7; 167, 8. 9; Tel. 169, 2 (cf. ad n. 187, 1). Pamphyl. Stud. IX p. 91 n. 1. Itaque putandum est eam latius pervolgatam fuisse. — 7 Ἐπίκο(υ)ρος: an Ἐπίκορος (per ω scriptum)?

---

275 »In acie securis aeneae repertae in Calabria citeriore inter parietinas prope S. Agatam.« Roehl.

Τᾶς Ἥρας ἱαρός | ε(ἰ)μι τᾶς ἐν
πεδί|ῳ· ϙυνίσϙο|ς με ἀνέθε||κε
(')όρταμο|ς ϝέργον | δεκάταν.

Dittenberger Herm. 13 (1878) p. 391 sqq. Roehl IGA. 543.

5 (')όρταμος: i. e. ὁ ἄρταμος, lanius.

---

276 Inscriptio vasculi in Magna Graecia reperti.

Δίς πε(ι) πὺξ Ἶρος τοῖόν νυ ἐπάσατο χέε(ι)ν.

CIG. 5. IGA. 550. Cf. Kirchhoff Alph.[3] 154. — Versum hexametrum dubitanter restituit Roehl: »Bis alicubi pugilatu Irus tale vas nunc adeptus est.«

ΓVΙ.

---

277 Stela terrae coctae prope Metapontum reperta.

Χαῖρε, Ϝάναξ (`)Ηράκλε(ι)ς. | sic
Νικόμαχός μ' ἐπόε(ι), || (`)ό τοι κεραμεύς μ' ἀνέθεκε. |
δὸς δέ Ϝ' ἰν ἀνθρόποις | δόξαν ἔχε(ι)ν ἀγαθ(ά)ν.

Comparetti, Rivista di filologia XI p. 1 sqq. Roehl, Imagin. inscr. Gr. ant. (1883) XV, 5. Hiller, Jahrb. Philol. Paed. 127 (1883) p. 144.

3 Inter ὁ et τοι Hiller supplet δέ.

---

278 Nummus Metaponti oppidi, in museo regio Berolinensi.

Ὑγίεια.

Friedlaender, Archaeol. Zeit. 31 (1874) p. 102. — Spiritus asperi nota est ⊢ ut in tabulis Heracleensibus n. 40. 41.

---

279 Nummus Lai oppidi, in museo regio Berolinensi.

ΛαϜῖνος.

Friedlaender, Archaeol. Zeit. 31 (1874) p. 100.

XVII. Tituli Boeotici.

Meister, Die inschriftlichen Quellen des boeotischen Dialekts. Bzb. Btr. V (1880) p. 185—238. VI (1881) p. 1—66.

Larfeld, Sylloge inscriptionum Boeoticarum dialectum popularem exhibentium. Praemittitur de dialecti Boeoticae mutationibus dissertatio. Berolini 1883.

e vocalem longam a Boeotis iam ante receptam literaturam Ionicam per *ei* pronuntiatam esse demonstrare studet Meister Dial. I 219, qui ipse in titulis vetustioribus, ubicumque **E** longam vocalem significat, literis minusculis ει scripsit. Aliter iudicavit Roehl, qui eisdem locis η scripsit. Larfeld Meisteri exemplar secutus est. Sed quamquam sententia eorum probabilis videbatur, tamen nolui rem incertam tamquam certam diiudicare. Eadem causa fuit, cur pro **Y** litera in titulis vetustioribus non scriberem (ο)υ, quod fecit Larfeld (cf. Meister Dial. I 233. Larfeld Dissertat. p. XXII sq.).

1. Acta foederis Boeotici et tituli incertae originis.

280 Ad Acraephiam in ruderibus oraculi Apollinis Ptoi supra fontem, qui ἡ Περδικόβρυσις nominatur. Keil.

Βοιωτοὶ Ἀπόλλωνι Πτωΐοι ἀνέθιαν, ἄρχοντος Βοιωτοῖς Φιλοκώμω Ἀ[ντ]ιγ[ενε]ιΐω Θεσπιε[ῖος], | ἀφεδριατευόντων Ἐμπεδο[κ]λεῖος Ἀθανοκριτίω Ταναγρήω, Πούθωνος Α[ὐ]τομειδε[ιΐ]ω Ἐρχομενίω, | Ἱπποτίωνος ϝαστυμειδοντίω Κορωνεῖος, Ἐπιϝά[λτ]ιος Μαχωνίω Θειβήω, Νικίωνος Π[ρ]υλ[ί]ωνος Πλαταεῖος, | Ἀριστοκλεῖος Ἀγασιήω Ἀνθαδονίω, Σάωνος Θιο[τ]ιμίω Θεισπιεῖος, μαντευομένω Ὀνυμάστω Νικολαΐω Θεισπιεῖος.

Ulrichs, Bull. Inst. arch. 1838 p. 109 sqq. et iterum Reisen u. Forschungen I p. 238. 247. Keil, Syll. i. B. (1847) p. 69. n. X. Le Bas, Voy. arch. II n. 583. Meister, Bzb. Btr. VI p. 19, Acr. 3. Larfeld, Syll. 181. — De aetate huius tituli cf. ad n. 281 et 293.

2 ἀφεδριατευόντων: i. e. ἀφιδρυόντων; munus collocandi tripodis delatum erat septem boeotarchis. — 4 ΩΝΥΜΑΣΤΩ.

---

281 Lapis repertus iuxta Περδικόβρυσιν fontem, non procul a Karditza vico.

Εὐμείλω ἄρχοντος Ἐπικουδείω Κορωνέως | τοῖ Ἀπόλλωνι τὸν τρίποδα ἀνέθειαν Βοιωτοὶ μαντευσ|αμένω τῶ θεῶ καὶ ἀποδόντος τὰν ἀγαθὰν μαντείαν, | Βοιωτοῖς ἀφεδριατευόντων Εὐωνυμοδώρω Πυθουνίω Ἁλι||αρτίω, Φιλίππω Ἀριστοκρατείω Θεισπιείως, Μοιρίχω Εὐβώμω Πλατ|αιείως, Τρίακος Ἀντιδωρίω Θειβήω, Τερψίαο Φορυσκίω Ἐρχομενίω, | Μ[νασ?]ίνω

Θεδωρίδαο Λεβαδηΐω, Ἀμεινοκλεῖος Ἀμεινίαο Ταν|αγρήω, sic Ὑν[υ]μάστω Νικολαΐω Θειοπιεῖος μάντιος.

Lolling, Mitteil. arch. Inst. III (1878) p. 86 sqq. Meister, Bzb. Btr. VI p. 19 sq. Acraeph. 4. Larfeld, Syll. 182. — Et hunc titulum et praecedentem paulo post a. 315 scriptum esse argumentis ex historia petitis probare studuit Meister. Utrumque medio seculo tertio tribuit Larfeld. Philocomus archon, cuius anno scriptus est titulus n. 280, est etiam in n. 292.

1 Πυθουλίω scripsit Meister. — 5 Θειοπιείως, 6 Πλαταιείως: Lolling et Meister postulaverunt -εῖος; sed cf. 1 Κορωνέως formam ex sermone volgari receptam et exempla ει pro ε scripti, quae collegit Blass, Ausspr. 30 sq.

---

282 Orchomeni (Scripu) in ecclesia monasterii in basi semicirculari. Boeckh.

Βοιωτοὶ τὸν τρίποδα ἀνέθειχαν | τῆς Χαρίτεσσι κὰτ τὰμ μαντειΐαν | τῶ Ἀπόλλωνος, ἄρχοντος | Σαμίαο Ἰσμεινικέταο Θειβήω, || ἀφεδριατευόντων | Μελάννιος Νικοκλεῖος Ἐρχομενίω, | Ἡσχρίωνος Θερσανδρίχω Κορωνεῖος, | Ἀρνοκλεῖος Ἀντιοχίδαο Ἀνθαδονίω, | Ἀρίστωνος Μεννίδαο Θεσπιεῖος, || Πραξιτέλιος Ἀριστοκλίδαο Θειβήω, | Θιομνάστω Ἑρμαΐχῶ Ταναγρήω, | Πούθωνος Καλλιγίτονος Ὠρωπίω, | γραμματεύοντος | Διοκλεῖος Διοφάντω Πλαταεῖος, || μαντευομένω | Δινίαο Ἐροτίωνος Θεσπιεῖος, | ϑιπροπίοντος | Οἰνοχίδαο Εὐμενίδαο Ἐρχομενίω, | [ἱαρ]ατεύοντος || Λαμπρίαο ϑειδοτίω Ἐρχομενίω.

CIG. 1593. Le Bas Voy. arch. II n. 616. Keil Syll. i. B. p. 101 sqq. Meister Bzb. Btr. V p. 206 sq. Orch. 13. Larfeld Syll. 15. — Titulus eiusdem fere aetatis est atque duo praecedentes.

17 ΟΙΓΡΟΓΙΟΝΤΟΣ: ϑιπροπίοντος; neque hanc formam neque 20 Θειδοτίω vere Boeoticam esse monet Meister Dial. I p. 248.

---

283 Aegosthenis.

Νικίας Διονυσίου ἔλεξε προβεβωλευμένον | [ε]ἶμεν αὐτοῖ· ἐπιδὴ ἐστι τῇ πόλι Σιφείων προ[υ]πάρχωσα εὔνοια ἐκ προγόνων κὴ

ἐν προεδρίαν | [κ]αλῖ ἁ πόλις Ἡγοσθενιτάων ὁπόττοι κα παρί[ω]νθι Σιφείων, κὰ(τ) ταὐτὰ δὲ κὴ τοὶ Σιφεῖ[ε]ς τὰς | αὐτὰς τιμὰς ἐκτεθήκανθι Ἡγοσθενίτης κὴ ἐ[[π]]ὶ τὰς κοινὰς συνόδως καλέονθι τὼς παργινυ|μένως· ὅπωτ ὦν φανερὸν ἴει, ὅτι τὰν ὁμόνοι|αν διαφυλάττι τὰν ἐκ τῶν προγόνων παρδοθεῖ‖σαν ἁ πόλις Ἡγοσθενιτάων πὸτ τὰν πόλιν Σιφε|ίων, δεδόχθη τοῖ δάμοι· ὁπόττοι κα παργινύ|ωνθη Σιφείων ἐν τὰς κοινὰς θυσίας, ἃς δαΐζοι ἁ πό[[λ]]ις, ὑπαρχέμεν αὐτοῖς καθάπερ κὴ τοῖς πολ|ίτης· τοὶ δὲ πολέμαρχοι, ἐπί κα τὸ ψάφισμα κου‖[ρ]ωθείει, ἀνγραψάνθω τὸ ψάφισμα ἐν στάλαν ἐ[ν] | τοῖ Μελαμποδείοι.

Le Bas Voy. arch. II, 1 (Explic. p. 1 sq.). Boeckh, Klein. Schr. VI, 363 sqq. Meister, Bzb. Btr. VI p. 52 sq., Var. 6. Larfeld Syll. Append. 1. — Aegosthena cum societate Boeotorum coniuncta erant aa. 223—192 a. Chr.; itaque cives in hoc decreto usi sunt dialecto Boeotica. Ex eadem nonnulla irrepserunt in eam dialectum, qua ceteri tituli Aegosthenici a Lebasio l. l. editi scripti sunt, quae Megarica illius aetatis fuisse putanda est. Reperiuntur enim: τοῖ Μελαμποδείοι l. l. 2, Καφισία[ο] ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστοῖ 3, Ἀλ[κ]ίμω gen. 11, ἐν πελτοφόρας 4. 5. 7a, ἀπε[γρ]άψανθο 7a. In vicem supra v. 1 Διονυσίου scriptum est non Boeotice.

5 ΣΙΦΕΙΩΝ. — 8 ὅπωτ: vitium lapicidae esse censet Meister Dial. I 260. — 14 sq. κου‖[ρ]ωθείει: cum formis Homericis δαμήῃς, φανήῃ comparat Meister Dial. I 283.

---

284 Lapis repertus in radicibus Cithaeronis montis prope vicum Crecucium, ad occidentem viae quae Athenis fert Thebas. Roehl.

— ἀνέθειαν ταῖ Δάματρι.

Post alios edidit Roehl IGA. 144. Larfeld Syll. 271.

---

285 Ad ansam cyathi nigri reperti in vico Sialesio inter Thebas et Phylen sito.

Βελφίς.

IGA. 186. Larfeld Syll. 303. — Mulieris nomine Delphidis vasculum fuisse monet Roehl.

286 In margine superiore canthari Boeotici, qui Athenis asservatur in collectione Philemonis.

Χάρες ἔδοχε Εὐπλοίονί με.

Kirchhoff Alph.[3] 131. Roehl IGA. 219. Meister Bzb. Btr. VI p. 51, Var. 2. Larfeld Syll. 573. — Similia nomina Εὔπλους, Εὐπλοία comparat Meister.

---

287 In vase vetusto incertae originis.

Κροῖσος.

Leake, Travels in North. Gr. II p. 472, adn. Meister, Bzb. Btr. VI p. 51, Var. 3. — Meister dubitat, an titulus Tanagraeus sit. Sed rationis οι per οε scribendi extra Tanagram exempla non desunt; cf. ποιούμενοε, quod exstat in titulo Chaeronico literaturae recentioris apud Prellerum, Ber. sächs. Ges. Wiss. 1854 tab. X.

---

288 Tituli sepulcrales inter Thebas et Tanagram reperti.

1 Βοϙᾶς. — IGA. 183. Meister Bzb. Btr. V p. 223, Tan. 17. Larfeld Syll. 380. Meister postulat vel Βούας vel Βοΐας. Βωκᾶς intellegendum esse docuit Fick, Gött. gel. Anz. 1883 p. 121 sq.

2 Θιοτέλια. — IGA. 142. Larfeld Syll. 289. ΘΙΟΤΕ⊳ΙΑ.

3 Ϝικαδίον. — IGA. 235. Larfeld Syll. 291. ΕΙΚΑΔΙΟΝ, cuius primam literam non mutaverunt Roehl et Larfeld.

---

2. Tituli Orchomenii.

289 Tituli sepulcrales literatura vetusta scripti.

1 Ἐπὶ Βαχεύϝαι. Ἐπὶ Δέχσονι. } CIG. 1639. IGA. 168. Larfeld Syll. 1.

2 Ἐπ' Ἀρισστοδίκαι. — IGA. 217. Larfeld Syll. 4.

3 Κυδίλλε. — CIG. 1643. IGA. 258. Larfeld Syll. 2. De nominibus hypocoristicis Boeotorum in -ης vel -εις post consonam geminatam exeuntibus, quorum ς finale omittitur, cf. Blass, Misc. epigr. 126 sq. et Rhein. Mus. 36 (1881) p. 604 sqq. Roehl (ad IGA. 157) scripsit Κυδιλλῇ et eadem ratione cetera.

4 Δάμασσις.
Δαμοφιλ.... } IGA. 292. Larfeld Syll. 8.

5 Ἑραιόδορος. — IGA. 294. Larfeld Syll. 9.

6 Ἀριστομέδα.
Κεφαλλίς. } IGA. 296. Larfeld Syll. 7.

7 Φίλον τοῖ Κυπαρίσσοι. — IGA. 297. Larfeld Syll. 5.

---

290 Orchomeni.

Μύριχος Πολυκράτιος, Ἱαρώνυμος Διογίτονος, | ἀνδρέσσι χοραγείσαντες νικάσαντες Διωνύσοι | ἀνέθειχαν Τίμωνος ἄρχοντος, αὐλίοντος Κλεινίαο, | αἴδοντος Ἀλκισθένιος.

CIG. 1579. Meister Bzb. Btr. V p. 203, Orch. n. 9. Larfeld Syll. 24.
1 Μύριχος: utrum υ sit genuinum an ex οι factum, dubitatur; cf. Larfeld Syll. p. XIX.

---

291 Orchomeni.

[Τοὶ ἱππεῖες το]ὶ ἐν τὰν Ἀσία[ν] στ[ρατευσάμενοι | βασιλεῖο]ς Ἀλεξάνδρω στραταγίοντος .... | [Θι]οδωρίω ϝιλαρχίοντος, Διὶ Σωτε[ῖ]ρι ἀν[έθιαν] | ... ἱππει Θιογιτόνιος, Μνασίδικος Ἀθανοδ[ώριος], || Δαμοσθένε[ι]ς Πουρρίνιος, Θιόδοτος Πο[υθι]ῆος, | Δι]ογίτων Διωνύσιος, Δορκείδας Μελάμβι[ος?, | Πολ]ύξενος Ξενοτίμιος, Ἀντιγενίδας Σιμού[λιος], | Καλλίκρων Εὐρυφαόντιος, Ἥχμων Ἡχμόνιος, Σ[ιμ]μίας Φαούλλιος, Θοίνων Τιμογιτόνιος, Διόδ[ωρο]ς Τελεσάρχιος, Καφισόδωρος Ἀρξίλλιος, Ἀπολλό|δωρος Τελέσταο, Θιόπομπος Ὀλυμπίχιος, Θιοδε|ξίλας Μνασικλεῖος, Καλλισθένε[ι]ς Μενάνδριος, | ϝαναξίων Σα-

ώνδαο, | Πανκλε(ΐ)ς Δωροθεῖος, Εὐρυβωτάδας Τάλλιος, || Ἑρμάϊος Νικιῆος, Ἀργιλίας Λαονίκιος.

Foucart, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 453 sq. Meister, Bzb. Btr. V p. 205, Orch. 12. Larfeld, Syll. 11. — Titulus scriptus est a. 330, quo anno Alexander auxilia, quae Graecae civitates ei suppeditaverant, in patriam remisit.

---

292 Orchomeni.

Φιλοχώμω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, Ἐρχομε[νί]οις δὲ Θιογνειτίδαο, πολεμαρχιόντων | Εὐχαρίδαο Δαματριχίω, Καφισιάδαο Πεδ|ακλείω, Φίλλιος Ποταμοδωρίω, γραμματίδ[δ]οντος τοῖς πολεμάρχοις Πολυρείτω Θιο|κουδείω, τοιὶ πρᾶτον ἐστροτεύαθη· | Μνασίδικος Ἀθανοδώριος, Πουθίας Θιοδ|ότιος, Θρασύλαος Τιμασιθίω, Ἵππων Ἀθαν|οδώριος, Ἀπολλόδωρος Ὀλυμπίχιος, Κορειά[δ]δας Ξενώνιος, Εὔπομπος Καλλιγιτόνιος, Πο|ύθων Ἀμινοχλεῖος, Καλλικράτεις Ἀγασ|[ιῆ]ος, Πουθόδωρος Ὀρνιῆος, Τιμόλλει Θι|οδωρίχιος, Εὐρύλοχος Ϝαστίνιος, Πτω[ίω]ν Μνασιώνιος, Ἀμινίας Τιμώνιος, Ἁγείσα[ν]δρος Φιλώνιος, Καφισόδωρος Λαχράτε|ιος, Ἀριστοκλεῖς Ἀρίστωνος, Ἀριστομ|ένεις Φιλοχλεῖος, Δεύξιππος Ὀλυμπίχιος, | Διωνιούσιος Τελεσάρχιος, Καλλίας | Νικοχλεῖος, Μνασίνικος Ἀριστοδ[ά]μιος, Ὀνάσιμος Βιόττω, Γλαῦκος Κα|ραιώνιος, Μνασιθάλεις Θιοπόμπιος, Σ|άθων Ὁμολωΐχιος, Εὐάγγελος Θιοτί|μω, Μενέδαμος Θιοτίμω, Ἕρμων Ἀθανιῆ|ος, Μνασίων Μνασιθίω, Δαμ[οτί]ων Σαμ[ί]χιος, Μύρτων Σομφόρω, Ν......|ιος, Καράϊχος Τιμάνδρι[ος], ...|ος ....ν ....κα....., [Φι]λιππίδας Ξενο[τί]μιος, Ε....|.ολος Εὐφάμιος, Καλλίστρο[τος Καλλιστ]ρότιος, Ποταμόδι[χ]ος Προχλεῖος, Τέλ(λ)ε|ι Ἀσ[κλ]απιώνιος, Πάσων Πολουξένιος, Θιο|τέλεις Ἀθανοδώριος, Δαμάτριος Στρα|[τώ]νιος, Ἀντίγων Ἱαρώνιος, Καλλίας Ἀρισ|[τ]οχλίδαο, Σω[φά]νεις Σωσ[τ]ρατίδαο, Ἰθυχρ[ά]τεις Ἀρχικλίδαο, Ἁ[φ]ηστίων Λυκίνιο|[ς], Χαρ[ών]δας Ἱαρώνιος, Μέδων Τιμώνιο[ς], | Διότιμος Θρασώνιος, Ἀθανίας Ἀνδρ[ών|ιος], Πρόκριτος Μειλιῆος, Κάλλιππος Ϝασάνδ[ρι|ος], Λάαρχος Τιμόλλιος, Ξένων Φιλετήρ[ιος], || Ἀρίσταρχος Ἀσκλαπίχιος, Καφισίων Μυ[ρί|χ]ιος, Εὔμειλος Εὐκλίδαο, Ἀμευσίας Κεφώνιος, | Εὔμε(ι)λος Λαγέταο, Ἁγεισίνικος Ἀρ*ίστωνος, | [Ποτ]αμόδωρος

Εὐρυτίωνος, Κρατεύα(ς) Μνασιθ[ί]ω, Ἀντικράτεις Χηρώνδαο, Εὔθουμος Τελεσι[ῆ]ος, Ε[ὐ]φρονίσκος Καφισοδώριος, Φιλόξενος [Κ]εφωνίχ(ι)ος, Ἀθανάδας Ἀνδροτέλειος, Σωτεί[ριχος | Καφι]σοδώριος, Πουθόνικος Φιλοκράτειος, [Δ]ινόστροτος Πραξιώνιος, Κοροπίδας Δοχίμιο[ς], | Τελεσίας Ἀρίστωνος.

Keil Syll. i. B. (1847) p. 3 n. 2. Le Bas Voy. arch. II n. 626. Rangabé Ant. Hell. II (1855) n. 1304. Keil Zur Syll. i. B. (1863) n. 38*. Meister Bzb. Btr. V (1880) p. 203, Orch. 11. Larfeld Syll. 13. Editiones Lebasii et Rangabei non paucis locis inter se differunt, quorum plurimis Lebasiana maiore fide digna esse videtur quam altera. — De aetate huius tituli cf. ad n. 293.

4 ΑΥΛΕΙΩ. — 5 Πολυρείτω: non mutandum esse monet Meister coll. titulo Hyett. n. 305, ubi scriptum est Πολιούρειτος. — 6 ΤΟΝ. — 11 sq. ΑΓΑΣ|·ΙΟΣ. — 13 sq. ΓΤΩ··|ΝΑΝΙΑΣΙΩΝΙΟΣ; inde Πτώ[ω]ν Ἀν*αξιώνιος scripserat Keil. — 14 sq. Ἁγείσανδρος: spiritum asperum reposuit Meister propter n. 349, 11. — 24 ΔΑΜΙ···ΩΝ. — 28 ΞΕΝΟ··ΑΙΟΣ Le Bas; supplevit Meister. — 34 ΣΩ·ΧΝΕΙΣ Le Bas, ΣΩ··ΝΕΙΣ Rang. — ΣΩ·ΓΑΣΙΔ·ΘΙΟΥΚΡ Le Bas, ΣΩΣΓΑΣΙΔΑΟΙΘΥΚΡ Rang. — 39 ΔΔ Rang., ΛΑ Le Bas. — 40 ΔΥ. — 41 ΙΟΣ Le Bas, ΧΟΣ Rang. — ΕΥΚΛΕΙΔΑΟ Le Bas. — 42—49 desunt apud Lebasium. — 42 ΘΥΜΕΛΟΣΔΑΓ. — ΑΡΕΙΣ. — 43 Εὐρυτίωνος: ita in lapide esse testatur Foucart Bull. Corr. Hell. IV p. 88. — In fine ΜΙΜΝΙΣΟ. — 46 ΣΩΤΗ. — 48 ΔΟΧΙΑΛΙΟ. — 49 ΑΡΙΜΩΝΟΣ.

---

293 Orchomeni, in eodem lapide in quo titulus n. 295.

Ὀνασίμω ἄρχοντος Βοιωτῦς, Ἐρχομενίυς | δὲ Πολυκράτιος Μυριχίω, πολεμαρ|χιόντων Φιλομείλω Φίλωνος, Καφισοδώ|ρω Διωνιουσίω, Ἀθανοδώρω Ἵππωνος, γραμ(μ)α[τί]δ(δ)οντος τῦς πολεμάρχυς Δαϊκρατίδαο Ἀ|πολλωνίδαο, τυὶ πρᾶτον ἐστροτεύαθη· |

Ἀμφικτούων Δρωπούλω, Εὐκλεῖς Διωνιουσο|δώρω, Ἀριστοκλεῖς Καλ(λ)ιμέλιος, Ἀντιχαρίδα[ς] | Ξενίππω, Εὔπομπος Ἀρχέλαο, Ξενότιμος || [Σ]α[υμ]είλω, Πισίδικος Ἀρκέσωνος, Πουθίλλει | [?Εὐ]γίτονος, Καλλικράτεις Πουρεινίδα[ο], Ν[ικί]ων Γλαύκω, Διόδωρος Κλ[ιο]μνάσ|τω, Τελεσίας Χαρίμωνος, Δα–

μόφαν|τος Ἀσκλαπιάδαο, Κλιμαχίδας || Κλιμαχίδαο, Μελίτων Ὀφελε[ί]μω, Π..... Τιμασίωνος, Νικάδας | Καφισίαο, Διωνούσιος Μνασίωνος, | Γερήνιχος Ἕρμωνος, Ἀρχέπολις Ὀφελείμω, Θεοδώριχος | Τίμωνος, Πασάρετος Ἐνπέδωνος, || ϝελιξίων Διοχλεῖος, Ἀθανόδωρος | Ἀριστίωνος, Ἐπίξενος Κριτονίκω, | Τιμόσστροτος Νίκωνος, Δαμοχαρί|δας Μνασικλίδαο, Ξενοχλεῖς Ἐπιξέ|νω, Νικοτέλεις Λουσίαο, Νι(ο)υμείνιος || Πολιουξένω, Λίπαρος Ὀνασίμω, Κλέ|ων Ἁγεισάνδρω, Κλεάριστος Παρμενίσ|κω, Εὐθιουμίδας Διωνιουσίω, Νέανδρος | Ἀμινίαο, Κάπων Θιοδώρω, Νικόδαμος Σωσ[ι]|δάμω, Ἀνθεὺς Ἀντιφάνεος, Δάμων Ἀρισ||τοφάνιος, Ἀμινάδας Καφισίαο, Τιμοκράτει[ς] | Καλλικλίδαο, Ἀριστίων Λαμίππω, Φι|λιστίδας Ἀθανίαο, Ἀριστίων Διω|νιουσίω, * Ἀντικράτεις Ἀντικράτεος, | Ἀντιγένεις Παρμενίωνος, Ἀπολλό||δωρος Καφισοδώρω, Θέων Πουθίωνος, | Δαμάτριος Εὐβωλίδαο, Φιλόξενος Παν|ταχλεῖος, Τιμόκριτος Ἀριστοτέλεος, | Κούνων Ἑρμαΐσκω, Εὐάγγελος Δάμωνος, | [Εὐ]κλείων Ἀμινοδώρω, || Ὁμολώϊχος Τίμωνος, Καλλίας Καλλικράτιος, | Θιογίτων Ἀθανίππω, Σαμίας Θίωνος, | Εἰρόδοτος Ἀρχίππω, Δαμάτριος | Ἀπολλοδώρω, Ἀρίσταρχος Φίλωνος.

Foucart, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 77 sqq., *A.* Meister, Bzb. Btr. VI p. 57, Orch. 19[b]. Larfeld, Syll. 17. — De aetate huius catalogi et aliorum titulorum Orchomeniorum Foucart p. 83. 88 haec fere exposuit:

Ἄρχων Βοιωτοῖς sive ἄρχων ἐν κοινῷ Βοιωτῶν idem est qui in titulis Megaricis et Aegosthenicis vocatur ἄρχων ἐν Ὀγχηστῷ; nam Onchesti erat templum Neptuni omnibus Boeotis commune. Onasimus archon Boeotorum commemoratur in uno ex titulis Aegosthenicis (Le Bas II n. 4), idem in hoc Orchomenio; Aegosthena autem intra aa. 223—192 foederi Boeotico addicta fuerunt: huic igitur aetati et hic catalogus tribuendus est et duo alii (n. 294 et *C* apud Foucartium l. l. p. 83) et titulus Nicaretae (n. 295). Vetustior est catalogus Orchomenius, cui Philocomi archontis nomen praescriptum est (n. 292), qui propter usum οι diphthongi non in υ mutati et usum adiectivorum patronymicorum medii seculi tertii esse videtur. Duo catalogi, in quibus archontes Protomachus et Ctesias commemorantur (Le Bas II n. 624. 625), ipsi quoque intra aa. 223—192 scripti sunt, quia in altero polemarchi commemorantur, qui in titulo Nicaretae

vadum munere funguntur, alter scriptus est in eodem lapide atque pactio quaedam deposita apud Onasimum Theogitonis filium, vadem Nicaretae (Le Bas n. 627).

24 Νι(ο)υμείνιος: quod in lapide est, ιυ defendere conatus est Meister l. l.; cui refragatur Blass, Rhein. Mus. 36 (1881) p. 608. — 33 **N** litera deleta.

---

294 Orchomeni, in eodem lapide in quo titulus n. 295.

Ὀνασίμω ἄρχοντος | Βοιωτ (nihil evanuit in lapide). | Δαμοφίλω ἄρχοντ[ος] | Βοιωτοῖς, Ἐρχομενίοις [δὲ] || Σφοδρίαο Εὐρυτιμίδα[ο], | πολεμαρχιόντων | Κλιοξένω Πολουχρί|τω, Κωμίναο Τελεσι|ππίω, Μνάσωνος Μεχ||ηήω, γραμματίδδ[ον]|τος τῦς πολεμάρχυς | Πολυχρίτω Φιλοχλειΐω, | τυῒ πρᾶτον ἐσστροτεύα|θη·

Καφισόδωρος Καλ||λίαο,
Φίδων Ἀθανοδώ|ρω,
Δαμοκράτεις Διωνου|σίω,
Ϝαναξίων Ἀριστο|κλεῖος,
Πούθων Ἡράκων[ος], |
Σωκράτεις Διωνουσοδώ||ρω,
Ἀριστίων Ἀριστονίκω, |
Ἀνφίνικος Θιοβώλω, |
Μνάσων Ἀπολλοδώρω, |
Νικόστροτος Πολουκρά|τιος,
Νίκων Δωροθέω, ||
Καράϊχος Ἀπολλοδώρω, |
Καλλῖνος Ὀφελείμω, |
Καλλικλίδας Πολουξέν[ω], |
Ἀντιγένεις Παρμεν[ίω]|νος,
Κλίων Πουθίωνος, ||
Πτωίλλει Φηνομάχω, |
Νίκων Πολουχάρμω, |
Εὔμυρος Τέλλιος, |
Μέλανθος Διωνουσίω, |
Εὔθυμος Πουθανγέλω, ||
Ξένων Βητίδαο, |
Ὀνάσιμος Ἁγεισάνδρω, |
Θιότιμος Καλλιμάχω, |
Θιοδώριχος Θεοδώρω, |
Μύριχος Χηρίππω,
Εὐγί||των Χηρίππω,
Ἁγεισίλαος | Φιλίππω,
Λιόντιχος Λιον|τίχω,
Τίμων Σωσάνδρω, |
Μνασέας Πάτρωνος, |
Ἐπιχαρίδας Ἱαροκλεῖος, ||
Κλίων Πούθωνος, |
Διωνουσόδωρος Μνασι|λάω,
Ἀνδροκλεῖς Νικάν|δρω,
Δίων Διοδώρω, |
Εὔφαμος Ὀγχειστίωνος, ||
Ϝικαδίων Δάμωνος, |
Τιμόλαος Κλιοξένω, |
Ποταμόδωρος Εὐρουτίωνος, |
Ϝαστίας Κλιοξένω, |
Ϝαστιούλλει Σάωνος, ||
Ἀρισστόλας Διωνου[σίω], |
Σαύμειλος Ἀπολλοδώρω, |
Φιλοχράτεις Παρμενί|ωνος,
Καλλῖνος Μνάσω|νος,

Σιμύρτιος Ἀθανία[ο], || Ἑρμάϊος Δεξίππω, | .... [Διω]|νυσίω, Καφισί|ων Σανδρίδα[ο], | Ἱππίας Ἁγεισι[λ]άω, Λουσῖνος Εὐ|θουμοχλεῖος, | Διωνούσιος Καφισο|δώρω,

Πετρῆος | Μενεκράτιος, || Βουκάττει Ὀνασίμ[ω], | Φιλωνίδας Καλλι|σθένιος, Δαμοκ[λί]|δας Ῥίνκω, Ἀρ[ί]στων ? | Τίμωνος, Φιλω[νίδα]|ς Ἀριστοκλ[εῖος ?].

Foucart, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 79 sqq. *B.* Meister, Bzb. Btr. VI p. 58 sq., Orch. 19^c^. Larfeld, Syll. 18.

---

295 Orchomeni.

Τοὶ πολέμαρχοι τοὶ ἐπὶ Πολυκράτιος | ἄρχοντος, Φιλόμειλος Φίλωνος, | Καφισόδωρος Διωνυσίω, Ἀθανόδω|ρος Ἵππωνος, ἀνέγραψαν καθὼς || ἐποείσανθο τὰν ἀπόδοσιν τῶν δα|νείων τῶν Νικαρέτας κὰτ τὸ ψά|φισμα τῶ δάμω.

Ἀλαλκομενίω | ϝικαστῆ κὴ ἕκτη, ἐπεψάφιδδε | Φιλόμειλος Φίλωνος, Καφισόδωρος || Διωνουσίω ἔλεξε προβεβωλευμένον | εἶμεν αὐτῦ ποτὶ δᾶμον· ἐπιδεὶ ἐπεψα|φίττατο ὁ δᾶμος ἀποδόμεν Νικαρέτῃ | Θίωνος τὸν ταμίαν τὸν προάρχοντα | τὰν τρίταν πετράμεινον ἀπὸ [τ]ᾶν ὑπε[ρ]|αμεριάων sic τᾶν ἰωσάων κὰτ τᾶς πόλιος, ὃ ἐ|πίθωσε αὐτὰν ἁ πόλις, ἀργουρίω δραχμὰς | μουρίας ὀκτακισχιλίας ὀκτακατίας τριά|κοντα τρῖς, κὴ τὼς πολεμάρχως ἀνελέσ|θη τάν τε σύγγραφον, sic ἃν ἔ[δω]καν οὑπὲρ || [ο]ὕτων τῶν χρειμάτων κὰτ α[ὐ]τ[οσ]αυτῶ[ν] | κὴ ὁ ταμίας κὴ ὧν ποθείλετο Νικαρέτα δέκ[α], | κὴ τὰς ὑπεραμερίας διαγράψασθη [τὰς κὰτ] | τᾶς πόλιος τὰς ἐπὶ Ξενοκρίτω ἄρχοντος | ἐν Θεισπιῆς· κὴ οὕτα ϝεϝυκονομειόντων || τῶν πολεμάρχων κὴ τῶ ταμίαο ἀποδόν|τος τὰ χρείματα κὰτ τὸ ὁμόλογον τὸ πὰρ | Θιόφεστον Θιοδώρω Θειοπιεῖα τεθέν· | δεδόχθη τῦ δάμυ· τὼς πολεμάρχως, | ἐπί κα τὸ ψάφισμα κούριον γένειτη, ἀγγρά|ψη ἐν στάλαν λιθίναν τό τε ψάφισμα οὗτο | κὴ τὸ οὑπὲρ τᾶς ἀποδόσιος, κὰ(τ) ταὐτὰ δὲ κὴ | τὰς ὑπεραμερίας τὰ(ς) κὰτ τᾶς πόλιος τὰς Ν[ι]|καρέτας κὴ τὸ [ὄν]ουμα τῶ γραμματεῖος τῶ δ[ι]|αγράψαντος αὐτὰς κὴ τὰν σύγγραφον τὰν || τεθεῖσαν πὰρ sic ϝιφιάδαν κὴ τὸ ἀντίγραφον κ[ὴ] | τὸ ἀντίγραφον τῶ ὁμολόγω

τῶ τεθέντος πὰρ Θιό|φεστον κὴ τὰν διαγραφὰν τῶν χρειμάτων ὧν [παρ]έγραψαν αὐτῆ διὰ τραπέδδας, κὴ τὸ ἄλωμα | ἀπολογίτταστη ποτὶ κατόπ[τας], πόρον δ' εἶμε[ν] || ἀπὸ τῶν πολιτικῶν.

Δαματρίω νιουμεινίη | πετράτη, ἐπεψάφ[ιδδ]ε [Καφι]σόδωρος Δι[ω]|νουσίω, Ἀθανόδωρος [Ἵππωνος ἔ]λεξε προβε|[β]ωλε[υμ]ένον εἶ[μεν] αὐτ[ῦ] ποτὶ δᾶμον· ἐπιδεὶ | παργενομένας Νικαρέτας Θίωνος Θεισπικᾶ[ς || κ]ὴ πραττώσας τὸ δάνειον τὰν πόλιν κὰτ τὰς οὐπε[ρ]|αμερίας τὰς ἰώσας αὐτῆ [ἀνά]γκασ[θε]ν τὺ πολέμαρ|χυ κὴ ὁ ταμίας σουγχωρείσαντος τῶ δάμω δόμεν | [τ]ὰ πά[ντα] κὰτ τὰν σούγγραφον, [ὁ]πόττη οὐπάρχωση οὐπε[ρ]|αμερίη ἐ[ντί, τ]ᾶν κα ἐνενιχθεῖ ἁ ἀνφορὰ ἐν οὗτο, κ[ὴ] || κομίττ[η] τὰ συνχωρειθέντα χρείματα· | δεδόχθη (sic) τῦ δάμυ· τὸν ταμ[ίαν τὸν προά]ρχοντα | [τὰν] τρί[ταν] πε[τρ]άμεινον [ἀποδόμε]ν πεδὰ τῶ[ν] | πολεμάρχων Νικαρέτη ἀργυρίω δραχμὰς μυρίας | [ὀκ]τακισχιλίας ὀκτακατ[ίας τρ]ιάκ[ο]ντα τρῖς Πολυ[κ]ράτιος ἄρχο[ν]τος ἐν τῦ Δαματρίυ μεινί, κὴ τὰς ἐ[σ]|πράξις τὰς ἰώσας Νικα[ρέτη κὰτ] τᾶς πόλιος Ξεν[ο]|κρίτω ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς πάσας διαλιάνασ[θη] | τὼς πολεμάρχως, κὴ τὰν σουγγραφὰν ἂν ἔχι κὰτ [τῶν] | πολεμάρχων κὴ τῶ ταμίαο ἀνελέσθη· πόρον [δ' εἶ]|μεν ἐν οὗτο ἀπὸ τῶν τᾶς [π]όλιος ποθοδωμάτων πάντ[ων]. |

Ξενοκρίτω Ἀλαλκομενίω· Νικαρέτα Θέωνος τᾶς π[ό]|λιος Ἐρ[χο]μενίων κὴ τῶ [ἐ]γγ[ούω] Θίωνος [Σου]ννόμω· τὰ π|πάματα μούριη ὀγδοείκοντ[α] πέντε δίου ὀβολίω, | κὴ τῶ τεθμίω ϝίστωρ Ἀριστόνικος Πραξιτέλιος. — || Λιουκίσκω Θιουίω· τὸ σουνάλλαγμα· Νικαρέτα Θέω|νος τ[ᾶ]ς πόλιος Ἐρχομενίων [κὴ] τῶ ἐγγούω Θίωνος | Σουννόμω· τὰ ππ[ά]μ[α]τα] διο[χεί]λιη πε[ν]τακάτι[η], | κ]ὴ τῶ τεθμίω ϝίστωρ ὁ αὐτός. — [Λι]ου[κίσκ]ω Ὁμολωΐ[ω· | τὸ] σουνάλλαγμα· Ν[ικαρέ]τα Θίωνος τᾶς πόλ[ιος || Ἐ]ρχομενίων κὴ τῶ ἐγγούω Θίωνος Σουννόμω· [τ]ὰ | πάματα πετρακισχ[εί]λιη, κὴ τῶ τεθμίω [ϝί]στ[ωρ] | ὁ αὐτός. — Χρόνος ὁ αὐτός· [Νικα]ρέτα [Θίω]νος τᾶς πόλ[ιος | Ἐ]ρχομενίων [κὴ τῶ] ἐ[γγούω Θίω]νος Σουννόμω· τὰ ππ|[άμ]ατα χείλιη, κὴ [τῶ τ]εθμίω ϝίστωρ ὁ αὐτός. — Λιουκίσ[κω || Θει]λουθίω· τὸ σου[ν]άλλα[γ]μα· διαγράψη τὰς οὐπε[ρ]|[αμ]ερίας τὰς Νικ[αρέτας ἐ]ν Θε[σ]πιῆς τὰ[ς κ]ὰτ τᾶς | πόλιος. — Τῶν τεθμοφυλάκων γραμματεὺς Σα....|

[Ἐδ]άνεισεν Νικαρέτα Θέωνο[ς] | Θεσπικὴ παρόντος αὐτῇ κ[υ]|ρίου τοῦ ἀνδρὸς Δεξίππου Ε[ὐ]|νομίδου Καφισοδώρῳ Δι[ο]|νυσίου, Φιλομήλῳ Φίλωνος, | Ἀθανοδώρῳ Ἵππωνος, Πο[λυ]|κρίτῳ Θάροπος καὶ ἐγγύοι[ς] || εἰς ἔκτεισιν τοῦ δανείου | Μνάσων Μέκγαο, Τελεσίας | Μέκγαο, Λασίππῳ Ξενοτί|μου, Εὐάρει Εὐχώρου, Περι|λάῳ Ἀναξίωνος, Διονυσο||δώρῳ Καφισοδώρου, Κωμί|νᾳ Τελεσίππου, Ὀνασίμῳ | Θεογείτονος, Καφισοδώρῳ | Δαματρίχου, Νικοκλεῖ Ἀθα|νοδώρου, Ὀρχομενίοις ἀργυ|ρίου δραχμὰς μυρίας ὀκτα|κισχειλίας ὀκτακοσίας τρι|άκοντα τρεῖς ἄτοκον ἐχ Θεσ|πιῶν ἐς τὰ Παμβοιώτια τὰ ἐ|π' Ὀνασίμου ἄρχοντος Βοιωτοῖς. || Ἀποδότωσαν δὲ τὸ δάνειον | οἱ δανεισάμενοι ἢ οἱ ἔγγυ|οι Νικαρέτᾳ ἐν τοῖς Παμβοι|ωτίοις πρὸ τῆς θυσίας ἐν ἡμέ|ραις τρισίν. Ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσ[ι], || πραχθήσονται κατὰ τὸν νό|μον· [ἡ] δὲ πρᾶξις ἔστω ἔκ τε | αὐτῶν τῶν δανεισαμένων | καὶ ἐκ τῶν ἐγγύων καὶ ἐξ ἑνὸς | καὶ ἐκ πλειόνων καὶ ἐκ πάν||των καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων | αὐτοῖς, πραττούσῃ ὃν ἂν τρό|πον βούληται. Ἡ δὲ συγγραφὴ | κυρία ἔστω, κἂν ἄλλος ἐπι|φέρῃ ὑπὲρ Νικαρέτας. Μάρ||τυρες Ἀριστογείτων Ἁρμο|ξένου, Ἰθιούδικος Ἀθανίαο, | Ϝιφιάδας Τιμοκλεῖος, Φαρ|σάλιος Εὐδίκου, Καλλέας Λυ|σιφάντου, Θεόφεστος Θεοδώ||ρου, Εὐξενίδας Φιλώνδου | Θεσπιεῖς. Ἁ σούγγραφος | πὰρ Ϝιφιάδαν Τιμοκλεῖος. |

Ὀνασίμω ἄρχοντος Βοιωτοῖ[ς], | μεινὸς Πανάμω, ὁμολο[γί]α || Νικαρέτῃ Θίωνος Θεισπικῇ, | παριόντος Νικαρέτῃ Δεξίπ|πω Εὐνομίδαο τῶ ἀνδρὸς Θε[ι]|σπιεῖος, κὴ τῇ πόλι Ἐρχομεν[ί]|ων· παρεῖαν οὑπὲρ τᾶς πόλ[ι]|ος πολέμαρχοι Καφισόδω|ρος Διωνουσίω, Φιλόμειλος | Φίλωνος, Ἀθανόδωρος Ἵππω|νος· ἀποδόμεν τὰν πόλιν Ερ|χομενίων Νικαρέτῃ Θίωνος, || ὃ ἐπίθωσαν οὑπὲρ τᾶν οὑπε|ραμεριάων τᾶν ἐπὶ Ξενοκρί|τω ἄρχοντος ἐν Θεισπιῇς, ἀρ|γουρίω δραχμὰς μουρίας ὀκτ[α]|κισχειλίας ὀκταχατίας τρι[ά]|κοντα τρῖς, ἔσχατον Ὀνασ[ί]|μω ἄρχοντος ἐν τῦ Ἀλαλ[κο]|μενίοι μεινί. Σούγγραφον δὲ | γράψασθη τῶ ἀργουρίω τὼς | * * πολεμάρχως Ἐρχομενίων || κὴ ἐγγούως, ὥς κα δοκιμάδδη | Νικαρέτα, κὴ θέσθη μεσέγγ[υ]|ον πὰρ Ϝιφιάδαν Τιμοκλ[εῖος] | Θεισπιεῖα. Ἐπὶ δέ κα κομίδ[δει]|τη Νικαρέτα τὸ ἀργούριον || πὰρ τᾶς πόλιος, ἐσλιανάτω Νικαρέτα τὰς οὑπερ|αμερίας ἃς ἔχι κὰτ τᾶς πόλιος τὰς ἐπὶ Ξενοκρίτω | ἄρχοντος ἐν Θεισπιῇς πάσας, κὴ τὰν σούγγραφον ἀπ[ο]|δότω Ϝιφιάδας τοῖς πολεμάρχυς κὴ τοῖ

ταμίη κὴ το[ῖς] | ἐγγούοις. Ἡ δέ κα μεὶ ἀποδώει ἁ πόλις Νικαρέτη τὸ ἀρ||γούριον ἐν τῦ γεγραμμένυ χρόνυ, τὰς μουρίας κὴ ὀκτ[α]κισχειλίας ὀκτακατίας τρι[ά]κοντα τρῖς, ἀποδότω | τὰν σούγγραφον κὴ τὰς οὐπεραμερίας τὰς κὰτ τᾶς | πόλιος, ἅπαν τὸ ἀργούριον τὸ ἐν τῦ [ὁ]μο[λόγ]υ γεγραμ|μένον ἐν τῦ χρόνυ τῦ γεγραμμένυ. (Ἡ δέ κα) μεὶ ἐθέλει κ[ομί]δδ[ε]||σθη Νικαρέτα τὸ ἀργούριον, ἀποδότω ϝιφιάδας τὰν | σούγγραφον τοῖς πολεμάρχοις κὴ τοῖ ταμίη κὴ τοῖς | ἐγγούοις κὴ ποταποτισάτω Νικαρέτα τῆ πόλι Ἐρχο|μενίων κὴ τοῖς πολεμάρχοις κὴ τοῖ τα[μίη] κὴ τοῖς ἐγ|γούοις ἀργουρίω δραχμὰς πενταχισμου[ρίας], κὴ τῆ || οὐπεραμερίη ἄκουρύ νυ ἔνθω. ϝίστορες Ἀριστογί|των Ἁρμοξένω, Ἰθούδικος Ἀθανίαο, ϝιφιάδας Τιμοκλε[ῖος], Φαρσάλιος Εὐδίκω, Καλλέας Λιουσιφάντω, Θιόφειστ|τος Θιοδώρω, Εὐξενίδας Φιλώνδαο Θεισπιεῖε*ς. Τὸ ὁμ[όλογο]ν πὰρ Θιόφειστον Θιοδώρω Θεισπιεῖα.

Διαγραφὰ || Νικαρέτη διὰ τραπέδδας τᾶς Πιστοκλεῖος ἐν Θεισπι|ῆς· Ἐπιτέλιος ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς, μεινὸς Ἀλαλκομε|νίω δευτέρω ἀμέρη ἐναχηδεκάτη, ἐπὶ τᾶς Πιστοκλεῖος | τραπέδδας Νικαρέτη παρεγράφει πὰρ Πολιουχρίτω Θ[άρ]ο|π[ος] Ἐρχομενίου ταμίαο οὐπὲρ τᾶς πόλιος τὸ σουνχωρει||θὲν τᾶν οὐπεραμεριάων τᾶν ἐπὶ Ξενοκρίτω ἄρχοντος, | παριόντος πολεμάρχω Ἀθανοδώρω Ἵπ[πων]ος Ἐρ[χο]μ[ενίω], | ἀργουρίω δραχμὴ μούριη ὀκτακισχείλιη [ὀκτακά]τιη τριά|κοντα τρῖς.

Edidit et illustravit Foucart, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 459 sqq. et IV (1880) p. 1 sqq. Repetiit Meister, Bzb. Btr. V (1880) p. 210 sqq. et VI p. 54 sqq., Orch. n. 19. Ex ectypo per Stamatacen facto editionem suam nonnullis locis correxit et amplificavit Foucart l. l. IV p. 535 sqq. Duas partes tituli inverso ordine dedit; cf. quae ipse dixit IV p. 21. Justo ordine versuum titulum repetiit Larfeld Syll. 16. Numeri versuum, quos uncis inclusi, sunt editionis Foucartianae. Nonnulla ad hunc titulum interpretandum contulit Blass, Rhein. Mus. 36 (1881) p. 607 sqq.

Civitas Orchomeniorum Nicaretae mulieri Thespiensi iam dudum pecuniam debebat (οὐπεραμερίας). Quam cum solvere non posset, inter Orchomenios et Nicaretam convenit (15 sq.: ἐπίθωσε αὐτὰν ἁ πόλις), ut aliqua certe pars, drachmarum 18833,

Onasimo archonte (v. 22) solveretur. Cuius rei vadimonium polemarchi Orchomeniorum ita susceperunt, ut ipsi tamquam debitores Nicaretae haberentur, quibus ea hanc pecuniam sine fenore (97 ἄτοκον) ad diem constitutam credidisset. Iam cum haec dies adesset, Nicareta Orchomenum profecta pecuniam, de qua inter eam et civitatem convenerat, exegit (v. 45). Neque polemarchi vadimonium deseruerunt, sed 18833 drachmas apud Pistoclem mensarium Thespiis habitantem Nicaretae transcribendas curaverunt (v. 169 sqq.). Annum Onasimi archontis Boeotorum, Polycratis (v. 54 sq.) archontis Orchomeniorum, quo haec res acta est, fuisse intra annos 223—192 probabiliter exposuit Foucart l. l. IV p. 11. 88. Cf. ad n. 293.

16 ἐπίθωσε, 135 ἐπίθωσαν: πιθόω i. q. πείθω, cf. Blass l. l. 608. — 48 •ΑΤΑ•••, supplementa vv. 48. 49 dubitanter posui. — 57 διαλιάνασ[θ]η: i. q. διαγράψασθη 22. — 62 sq. 67. 71. 73 sq. τὰ γράματα scripsit Meister; neque desunt exempla geminationis literarum a Boeotis omissae (Meister Dial. I p. 267). Sed cum ππ literae ectypo Stamatacae confirmatae sint (quamquam Foucart non dixit, num omnibus quatuor locis), eas mutare nolui. Cf. Γυνόππαστος Tanagr. n. 363, 2. Geminationem literarum in commissura vocabulorum factam habes etiam n. 409, 35. 36 et n. 69. Τὰ ππάματα = τὰ κτήματα videtur significare caput pecuniae debitae. — 63 δίου: ita Foucart et Blass, διού Meister Dial. I p. 275; quomodo forma explicanda sit, grammatici certant. — 64 τεθμίω: »depositi, crediti«; idem vocabulum alia significatione n. 229 *B* 21. — 67 Σουννόμω: nomen proprium agnovit Meister. — 75 Τὸ σου[ν]άλλα[γ]μα· διαγράψη: haec non intellego, nisi forte Foucart erravit dicens in ectypo Stamatacae verba ita coniuncta esse; desideratur numerus drachmarum quinti debiti. — 78 sqq. Syngrapha ipsa sermone volgari scripta est exceptis nominibus testium. — 86 Μνάσων, Τελεσίας: nominativus per soloecismum positus. — 119 Θεόφεστος, 167 Θιόφειστος: i. e. Θεόθεστος idem significans atque Θεαίτητος, cf. Blass l. l. — 144 ΤΩΣ errore repetitum. — 150 ἐσλιανάτω: i. q. ἐξαλειψάτω, cf. Blass l. l. — 154 sqq.: Si civitas promissum non praestiterit, cogetur et totam pecuniam debitam et eam, de qua convenerat, solvere. — 165 ἄκουρύ νυ ἔνθω: »irritae sunto.« De νυ particulae usu cf. Blass l. l., Roehl ad IGA. 505 Add.

Similis est in tabula Idalia v. 6. 16. — 168 I litera deleta; cf. Blass Ausspr. p. 30.

296 Orchomeni.

.........χα[λκί]ω[ς]· Ἀμινοκλίη Ἀριστίωνος ϝίκατι δίου, πέτταρες ὀβολοί ἑπτὰ χάλκι[οι· | Θ]ιουτίμυ Θιογίτονος ὀκτό, πέτταρας ὀβολώς, ἕνδεκα χαλκίως· Ξενοτίμυ Δ[εξ|ι]ππίδαο ἑβδομείκοντα ἑπτά, τρῖς ὀβολοί, πέτταρες χάλκιοι· Εὐφάμη Καφισοδώ[ρω | πέτ]ταρας, τρῖς ὀβολοί, πέντε χαλκίως· Εὐχώροι Δορκίλλιος ϝίκατι ἕξ, δίου ὀβολοί, ‖ [ἐν]νία χάλκιοι· Δορκίλλι κὴ Πουθίνη Νίκωνος ϝίκατι ἕξ, δίου ὀβολοί, ἐννία χάλκιοι· | [Ἀθ]ανοδώροι Εὐθιούμω πενταχατίας τριάκοντα, πέντε ὀβολοί, ὀκτὸ χάλκιοι· | [Πε?]δάλλοι Φίλλιος πετταράκοντα πέτταρες, ἑπτὰ χάλκιοι· Ξενοτίμυ Δεξιππί[δ|α]ο ἑβδομείκοντα, δίου ὀβολοί, πέντε χάλκιοι· Νικάρχοι Σαυκλίαο τριάκοντα, | [ἑπ]τὰ χάλκιοι· Ἀμφικτίονι Καλλικράτιος ὀκτό, πέντε χαλκίως· Δορκείδη Πολέ‖[μω]νος δέκα ἑπτά, πέττα(ρας) ὀβολώς, δέκα χαλκίως· Ἀπολλωνίδη Διοσκορίδαο | [δέ]κα ἑπτά, πέτταρε(ς) ὀβολώς, δέκα χαλκίως· Κλιώνδη Ἀπολλωνίδαο δέκα, ἑπ‖[τὰ] ὀβολοί, δέκα χάλκιοι· Πισιμείλυ Ἀρχεδάμ[ω] ἑξεί[κον]τα............

Edidit literis minusculis Foucart, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 89 sq. Meister, Bzb. Btr. VI p. 60, Orch. 19°. Larfeld, Syll. 23. — Id genus nummorum, quod primo loco positum est, drachmae fuisse putandae sunt propter πενταχατίας femin., quod v. 6 exstat. Quoniam v. 2 undecim chalcei commemorantur, Foucart putat obolum in duodecim chalceos divisum fuisse.

1. 4. 5. 8 δίου: ita Blass, Rhein. Mus. 36 (1881) p. 608. διού scripsit Meister Dial. I p. 275. Cf. ad n. 295, 63. — 7 [Πε]δάλλοι: dubitanter supplevit Meister comparans nomina qualia sunt Ἄνταλλος, Περίαλλος, Πεδάριτος, Μέτοχος.

297 [= 109] Orchomeni.

Θιὸς τούχαν ἀγαθάν. Ἀριστοδάμω | Μνασιγενείω ἄρχοντος, Ἔχδικος Θίωνος | ἔλεξε, δεδόχθη τοῖ δάμοι· Σωσίβιον | Διοσκορίδαο Ἀλεξανδρεῖα πρόξενον εἶμεν ‖ κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ἐρχομενίων, κὴ εἶ[μ]εν αὐτῦ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν

κὴ ἀσφά|λιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν | [κὴ π]ολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας, κὴ αὐτῦ κὴ ἐγγόνοις, | κὴ [τ]ὰ ἄλλα πάντα, καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προ||ξένοις κὴ εὐεργέτης γέγραπτη.

Le Bas, Voy. arch. II n. 631. Foucart, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 97. Meister, Bzb. Btr. V p. 216, Orch. 23. Larfeld, Syll. 14. — Sosibium, in cuius honorem hic titulus scriptus est, eum esse, qui Ptolemaeo Philopatore regnante summo munere publico in Aegypto functus sit, probabiliter exposuit Foucart l. l. Ad eundem pertinet decretum Tanagraeorum n. 365.

---

298 [= 107] Marmor candidum oblongum Orchomeno in Britanniam delatum.

Θυνάρχω ἄρχοντος μεινὸς Θε|ιλουθίω, Ἀρχίαρος Εὐμείλω ταμί|ας Εὐβώλυ Ἀρχεδάμω Φωκεῖι χρί|ος ἀπέδωκα ἀπὸ τᾶς σουγγράφω || πεδὰ τῶν πολεμάρχων κὴ τῶν | κατοπτάων, ἀνελόμενος τὰς | σουγγράφως τὰς κιμένας πὰρ Εὔ|φρονα κὴ Φιδίαν κὴ Πασικλεῖν | κὴ Τιμόμειλον Φωκεῖας κὴ Δαμο||τέλειν Λυσιδάμω κὴ Διωνύσιον | Καφισοδώρω Χηρωνεῖα κὰτ τὸ ψά|φισμα τῶ δάμω, ͵ι͵ϛρξγ´ (δραχμάς).

Θυνάρχω ἄρχοντος μεινὸς Ἀλαλ|κομενίω, Ϝάρνων Πολυκλεῖος || ταμίας ἀπέδωκε Εὐβώλυ Ἀρχε|δάμω Φωκεῖι ἀπὸ τᾶς σουγγά|φω τὸ κατάλυπον κὰτ τὸ ψάφισμα | τῶ δάμω, ἀνελόμενος τὰς σουγ|γράφως τὰς κιμένας πὰρ Σώφι||λον κὴ Εὔφρονα Φωκεῖας κὴ πὰρ | Διωνύσιον Καφισοδώρω Χηρωνεῖ|α κὴ Λυσίδαμον Δαμοτέλιος, πε|δὰ τῶν πολεμάρχων κὴ τῶν κατο|πτάων, ͵εωκγ´ (δραχμάς), ὀ(βολόν), εἱ(μιοβόλιον). ||

Ἄρχοντος ἐν Ἐρχομενῦ Θυνάρχω μει|νὸς Ἀλαλκομενίω, ἐν δὲ Ϝελατίῃ Με|νοίταο Ἀρχελάω μεινὸς πράτω, ὁμο|λογ(ί)α Εὐβώλυ Ϝελατιῄϋ κὴ τῇ πόλι Ἐρ|χομενίων· ἐπιδεὶ κεκόμιστη Εὔβω||λος πὰρ τᾶς πόλιος τὸ δάνειον ἅπαν | κὰτ τὰς ὁμολογίας τὰς τεθείσας Θυ|νάρχω ἄρχοντος μεινὸς Θειλουθίω, | κὴ οὔτ' ὀφείλετη αὐτῦ ἔτι οὐθὲν πὰρ τὰν | πόλιν, ἀλλ' ἀπέχι πάντα περὶ παντός, || κὴ ἀποδεδόανθι τῇ πόλι τὺ ἔχοντες | τὰς ὁμολογίας· εἶμεν ποτιδεδομέ|νον χρόνον Εὐβώλυ ἐπινομίας Ϝέτια | πέτταρα βούεσσι σοὺν ἵππυς διακα|τίῃς Ϝίκατι, προβάτυς σοὺν ἤγυς χει||λίῃς· ἄρχι τῶ χρόνω ὁ ἐνιαυτὸς ὁ

μετὰ | Θύναρχον ἄρχοντα Ἐρχομενίυς. Ἀπο|γράφεσθη δὲ Εὔβωλον κὰτ ἐνιαυτὸν | ἕκαστον πὰρ τὸν ταμίαν κὴ τὸν νομώ|ναν τά τε καύματα τῶν προβάτων κὴ || τᾶν ἠγῶν κὴ τᾶν βουῶν κὴ τᾶν ἵππων κὴ | κά τινα ἄσαμα ἴωνθι κὴ τὸ πλεῖθος· μεὶ | ἀπογραφέσθω δὲ πλίονα τῶν γεγραμ|μένων ἐν τῆ σουγχωρείσι. Ἡ δέ κά τις [π|ράττει]τη τὸ ἐννόμιον Εὔβωλον, ὀφειλέτ||ω ἁ πό]λις τῶν Ἐρχομενίων ἀργουρίω | [μνᾶς] πετταράκοντα Εὐβώλυ καθ' ἕκασ|τον ἐνιαυτὸν κὴ τόκον φερέτω δρα[χμὰς | δίου] τᾶς μνᾶς ἑκάστας κατὰ μεῖνα | [ἕκασ]τον, κὴ ἔμπρακτος ἔστω Εὐβώ[λυ || ἁ πόλις] τῶν Ἐρχομενίων.

CIG. 1569 *a*. Le Bas, Voy. arch. II n. 628. Meister, Bzb. Btr. V p. 214 sq., Orch. n. 21. Larfeld, Syll. 33.

24 εἰ[μιοβόλιον]: nota huius nummi est **H**. — 49 [π|ράττει]τη: scripsi dubitanter, quia numerus literarum nimius est; Keil, Meister, Larfeld [πράτ]τει. — **ΟΦΕΙΛΕΙ**. — 55 **ΤΟΝΕΡΧΟΜΕΝΙΟΝ**.

---

299 [= 108] Orchomeni in lapide muri monasterii.

Θιὸς | τιούχαν ἀγαθάν. Ἀλεύαο ἄ[ρ]χοντος ἔδοξε τῦ δάμυ Ἐ[ρ]|χομενίων, Ἁγέδικον Δα||φίταο Ἡολεῖα ἀπ' Ἀλεξαν|δρείας πρόξενον εἶμεν [κ]|ὴ εὐεργέταν τᾶ(ς) πόλιος Ἐ[ρ]|χομενίων κὴ αὐτὸν κὴ ἐσ[γ]|όνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶς || [κὴ] ϝυκίας ἔπ(π)ασιν κὴ ἀσφάλι|[αν] κὴ ἀτέλιαν κὴ ἀσουλία[ν κ]|ὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατ|[τ]αν κὴ πολέμω κὴ [ἰρ]ά[ν]ας ἰώ|[σ]ας, κὴ τὰ ἄλλα ὁπόττα || τῦς ἄλλυς προξένυς [κὴ] | εὐεργέτης.

CIG. 1564. Le Bas, Voy. arch. II n. 630. Meister, Bzb. Btr. V p. 216, Orch. n. 25. Larfeld, Syll. 26.

1 fin. **ΑΛΕΥΑΡΑ**.

---

300 Orchomeni in ara cylindrica, in qua praeterea tres similes tituli.

[Ἀντιγε]νίδαο ἄρχον|τος, [ἰα]ρε[ι]άδδοντος Ἀντι|[γέ]νιος Σωκρά||τ[ιο]ς, ἰαραρχό|[ντω]ν Ἁγει[σά]ν[δρ]ω Σούβραχος || [κὴ] Σωσιβίω Πουθί[λ|λι]ος, | ἀντίθειτι Θίων Δαματρίχ|[ω τ]ὸν ϝίδιον ϝυκέταν Ἀκρίσιον | ἰαρὸν εἶμεν τῶ Σαράπιος κὴ τᾶ|[ς Ἴ]σιος, κὴ μεὶ ἐξεῖμεν μει||θενὶ ἐφάπτεσ[θη] μειδὲ κα|ταδουλίτταστη·

ἢ δέ κά τις ἐφά|πτειτη, [κ]ούριος ἔστω ὁ ἱαρεὺς κὴ τὺ | ἱαράρχη κὴ τὺ σούνεδρυ σουλῶντες κὴ | δαμιώοντες.

Dechanme, Arch. miss. scient. 1867 p. 486 sq. n. 1. Meister, Bzb. Btr. V p. 217, Orch. n. 26. Larfeld, Syll. 27. — Alpha literae forma est modo A modo A.

3 sq. ἱαραρχόντων: corrigere nolui; cf. Meister Dial. I 246.

---

301 Orchomeni.

Μνασίνω ἄρχοντος, ἀγωνο|θετίοντος τῶν Χαριτεισίων | Εὐάριος τῶ Πάντωνος, τύδε | ἐνίκωσαν τὰ Χαριτείσια· || σαλπιγκτὰς | Φιλῖνος Φιλίνω Ἀθανεῖος, | κάρουξ | Εἰρώδας Σωκράτιος Θειβεῖος, | ποειτὰς || Μήστωρ Μήστορος Φωκαιεύς, | ῥαψαϝυδὸς | Κράτων Κλίωνος Θειβεῖος, | αὐλειτὰς | Περιγένεις Ἡρακλίδαο Κουζικηνός, || αὐλαϝυδὸς | Δαμήνετος Γλαύκω Ἀργῖος, | κιθαριστὰς | Ἁγέλοχος Ἀσκλαπιογένιος Αἰολεὺς ἀπὸ Μουρίνας, | κιθαραϝυδὸς || Δαμάτριος Ἁμαλωΐω Αἰολεὺς ἀπὸ Μουρίνας, | τραγαϝυδὸς | Ἀσκλαπιόδωρος Πουθέαο Ταραντῖνος, | κωμαϝυδὸς | Νικόστρατος Φιλοστράτω Θειβεῖος, || τὰ ἐπινίκια κωμαϝυδὸς | Εὔαρχος Εἰροδότω Κορωνεύς.

CIG. 1583. Le Bas, Voy. arch. II n. 621. Meister, Bzb. Btr. V p. 220, Orch. 30. Larfeld, Syll. 32.

3 Εὐαρί*στω Larfeld. — 4 ἐνίκωσαν: noli mutare; cf. Meister Dial. I 277. — 8 Εἰρω(ί)δας Larfeld. — 20 Ἁμαλώϊος i. q. Ὁμολώϊος, cf. Meister Bzb. Btr. l. l. — 26 ΕΥΡΟΔΟΤΩ. — Dialectum, quae est in hoc titulo, artificiosa imitatione antiquitatis effectam esse recte iudicavit Beermann Stud. IX 55.

---

3. Tituli Hyettii.

302 [= 110] In vico Dendra in solo Hyetti veteris.

Θιός. |

Ἀγαθαρχίδαο ἄρχοντος Βοιω|τῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Πουθαγέλω, | πολεμαρχιόντων Τιμασίωνος || Τιμασιθίω, Πολιουχλεῖος Μνασί|νω, Ξενάρχω Σωκράτιος, γραμ|ματίδδοντος Δαμοχαρί-

δα|ο Πολιουχάριος, | τοὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· || Δαμόξενος Τιμασίωνος, | Διωνιουσόδωρος Διωνιουσοδώρω, | Γόργ[ων?] Ἀντικράτιος, | Καλλικλίδας Νέρωνος, | Τιμογένεις Τιμογένιος, || Πουθίας Νιουμεινίω, | Ἀριστογίτων Εὐμείλω, | Σωτέλεις Θιοτίμω, | Εὔμ[ε]ιλος Κουδίαο, | Δάμων Δάμωνος, || ϝαναξίων ϝαναξίωνος, | Ὀνάσιμος Ἕρμωνος, | Ἀριστοφάνεις Δικηάρχω.

Ex ectypis Stamatacae Cumanudes in Ἀθηναίου vol. I. (1872) p. 550 (490) sqq. hunc titulum et quindecim alios eius similes literis minusculis edidit. Qui omnes exeuntis tertii vel ineuntis secundi a. Chr. seculi esse videntur. Plerosque eorum Hyetto ortos esse probabile reddidit, qui alios eiusdem generis edidit, Girard, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 493. Titulum supra scriptum repetierunt Meister, Bzb. Btr. VI p. 29, Hyett. 2; Larfeld, Syll. 155.

14 Νέρωνος: unicum nomen Romanum, quod in his titulis Dendrae repertis exstaret, corrigebat Cumanudes, ut esset Ἱέρωνος; sed ν literam originatione Graeca defendit Meister l. l.

---

303 Dendrae in solo Hyetti veteris.

Θιὸς τιούχα ἀγαθά. Ἀπολλοδώρω ἄ[ρχοντος] || Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Μελαντίχω, πολεμαρ|χιόντων ϝαρμίχω ϝαρμιχίω, Καλονίκω Κλισθέ|νιος, Θρασούλλω Ἀριστοκράτιος, γραμματίδδον||τος Θρασουλαΐδαο Καλλιδάμω, τοὶ ἀπεγράψανθο | ἐν πελτοφόρας· Ἀριστίων Αἴλειτος, | Θιόδωρος Ἀγασίαο, Εὐθούτιμο|ς Ἀμινίχω, Δαμόκριτος Κα|φισοδώρω, Κρίτων Θράσων[ος], || Μικρίνας ϝαναξίωνος, Γοργο|ύλος Πολιουκλίδαο, Χαιρίας [Κ]|αλλίαο, Ἐπαμινώνδας ϝαρμί|χω, Τελέσων Μενεκλίδαο.

Cumanudes, Ἀθήναιον I (1872) p. 551 (491) n. 2. Meister, Bzb. Btr. VI p. 30, Hyett. 3. Larfeld, Syll. 156.

---

304 Dendrae in solo Hyetti veteris.

Θιός. |

Ποτιδαΐχω ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ | Μικρίωνος, πολεμαρχιόντων Κλίωνος Ἐμπέ|δωνος, Κάλλωνος Κάλλωνος, Ἀθανοδώρω Φι||λομειλίδαο, γραμματίδ(δ)οντος Θάρσωνος Λί-

λει|τος, τοὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· Τιμασί|θιος Πουρρίχω, Φιλοκράτεις Καλ(λ)ιχάριος, Ἀγλάων Δά|μωνος, Κριτόλαος Ξέν(ων)ος, Εὐφάνεις Δαμοχλίδα[ο], | Πισίων Φίδωνος, Λιούσων Ϝέργωνος, Φίλων Ἀ|γασίαο, Καφισίων Ξεννίαο, Πιθιούλος Ϝαρμίχω.

Cumanudes, Ἀθήναιον I (1872) p. 551 (491) sq. n. 4. Meister, Bzb. Btr. VI p. 30 sq., Hyett. 6. Larfeld, Syll. 159.

8 Ξέν(ων)ος: Ξένος pro Ξένιος dici potuisse putat Meister; cf. Dial. I 246 et nn. 300, 3. 310, 8. — 10 Πιθίουδος habet Cumanudes.

---

305 Prope Dendram vicum in solo Hyetti veteris.

Θιός. |

Φίλωνος ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πό|λιος δὲ Θρασουλάω, πολεμαρχιόντων | Δαμοξένω Προππίδαο, Καλονίκω Κλισθεί|νιος, Πολιουχάριος Δαμοχαρίδαο, γραμ|ματίδδοντος Προππίδαο Δαμοξείνω, | τοὶ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας· | Πολιούρειτος Εἴρωνος, Διωνιούσιος Ἀρι|στίωνος, Ἀντικράτεις Γόργω, Μελεισί|ων Μυρίχω, Ἀριστόνικος Ἀμφικλίδαο, | Τιμοκλίδας Περιβωτάδαο.

Girard, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 493 n. 1. Meister, Bzb. Btr. VI p. 34, Hyett. 16. Larfeld, Syll. 144.

4 sq. Κλισθεί|νιος, 6 Δαμοξείνω: ει errore lapicidae pro ε scriptum esse parum probabile est.

---

306 Hyetti.

Δαματρίω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, | ἐπὶ πόλιος δὲ Νικασίωνος, πολε|μαρχιόντων Πουθογένιος Δαμονί|κω, Φιλοστράτω Τελεσίππω, Τι||μασίωνος Τιμασιθίω, γραμ|ματίδδοντος Καφισίαο Πολι|ουμε[ί]λω, τοὶ ἀπεγράψαν|θο ἐμ πελτοφόρας· Θάρσω[ν] | Φίλωνος, Ἀριστοκράτεις || Κεφάλλιος, Θιοφάνεις | Διυδότω, Ξεννάρετος | Δαματρίω, Ἀσώπιχος | [Ἀ]μινοκλεῖος.

Girard, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 498 n. 6. Meister, Bzb. Btr. VI p. 36, Hyett. 21. Larfeld, Syll. 149.

11 Διυδότω: Διοίδοτος Διοιδότω est in titulo Hyettio apud Girardium l. l. p. 500 n. 9, 6.

4. Tituli Copaei.

307 In vico Topolias ad paludem Copaidem, qui videtur in loco Coparum esse. Boeckh.

Θιός. Μελαντίχω ἄρχοντος, | τοὶ ἀποεγράψαντο ἐν ὁπλίτας, | πολεμαρχιόντων | ϝαναξίωνος Σαώνδαο, || Φαλλίνω* Τιμανδρί[αο], | λοχαγίοντος ϝάδωνος Πολυκριτίω, | γραμματίδδοντος | Καφισοδώρω Σαμιωνίω· | .....λεις Νικοδώριος, || Ἀρχίας Νικομάχιος, | Εὐχ(ά)ρισ[τ]ο[ς Γ]ρούλιος, | Σάμιχος Καλλιγιτόνιος, | Ποίδιχος Διωνουσίχιος, | Τριακαδίων Ἐπαμινώνδαο, || Ἀγάθων Αἰάνιος, | Ἀντιγένεις Ἀντιγώνιος, | Θαλωνίδας Μνασιώνιος, | Δίων Ταναχώνιος, | Μνασίων Καλλιτῆος, || Μενεκράτεις Μολώνιος, | Ἱσμεινίας Μολώνιος, | Φιλήμων Νιώνιος, | Εὐωφελῖνος Ἀπολλοδώριος, | Ἀμφίτιμος Εὐίστιος, || Εὐφρονίσκος Ὀνασίμ(ι)ος, | Εἰρωῖλλει [Σ]ουβρίχιος, | Ἀμφίσων Στ[ρα]τώνιος, | Κλίων [Ἀσ]ωποδώριος, | Μελάμβιος Κλειπολέμιος, || Ἄρχιππος Μελιτώνιος, | Καρίσανδρος Ξενοκλεῖος, | Τριακαδίων Κλιώνιος, | Εὐφαμίδας Εὐανορίδαο, | Ἀργουνίων Ἀντιγενίδαο, || Τίμων Ον[ασ]ίμιο[ς].

CIG. 1574. Le Bas, Voy. arch. II n. 599. Accuratius in Eph. arch. n. 801. Keil, Syll. i. B. p. 42 sq. Meister, Bzb. Btr. VI p. 22 sq., Cop. 1. Larfeld, Syll. 169.

1 ΟΝΟΣ Eph. — 5 Ο litera, quam habet Le Bas, deleta. — 9 ΛΞΙΣ Eph. — 11 ΞΔΧΡΙΣ·C, correxit Meister. — 21 ΙΣΜΗΙΝΙΑΣ Eph., ΙΣΜΗΝΙΑΣ Le Bas. — 22 versus deest apud Lebasium. — 28 ΩΡΟΔΩΡΙΟΣ. — 31 Καρίσανδρος: putaveris mutandum esse in Καφίσανδρος; sed cf. Meister Dial. I 260. — Ξενοκλεῖος: ita Eph., Ξενοκράτιος CIG. et Le Bas. — 35 ΟΝ·ΕΜΙΟ Le Bas, ΟΝ··ΓΙΙΙΟ Eph.

308—311 In vico Topolias lapis muro ecclesiae insertus.

308 Θιός. | Καφισοδώρω ἄρχοντος, πο|λεμαρχιόντων Πούρρω | Δαμηνίδαο, Μνασικλεῖος || Καλλιδάμω, Μνασικλεῖος | Ἀθανογίτονος, γραμματίδ|δοντος Θιοκλίδαο Ματρο|δώρω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ | πελτοφόρας· Καλλίας Εὐ||μειρίδαο, Ἀρίστων Ἀριστοπό|λιος, Θύννων Ὀφελείμω, | Μνασίμαχος Φίλωνος, |

Ὀλιούμπιχος Ὀλιουμπίχω, | Εὐξίθιος Δαμοκρίτω, Πολιού||ξενος Καφισοδώρω, Πτω|ΐω[ν] Πτωΐωνος, Ἀγίας Ἀ|πολλοδώρω, Πτωΐων | Ἰρανίχω.

309 Θιός. | Μνασικλεῖος ἄρχοντος, | πολεμαρχιόντων Τέχνω|νος Σωκλείδα, Καφισοδώ||ρω Ὀφελτορίδαο, Καρίωνος | Ἱσμεινίχω, γραμματίδδον|τος Πτωΐλλιος Ἀριστοκρά|τιος, τυῒ ἀπεγράψανθο| ἐμ πελτοφόρας· Καφι||σίας Νιουμφοδώρω, Δα|μάτριος Δάμωνος, Μνά|σων Ἀρχάνδρω, Δάμων | Σαμίχω, Καφισόδωρος| Εὐμείλω, Καφισίας Δά||μωνος, Φαλλῖνος Θιο|κρίτω, Μνάσων Καφισίαο, | Θιογίτων Ἀσπασιώνδα, | Κλίων Κάρμωνος, Ἀρι|στοκράτεις Εὐπομπί||δαο, Διόζοτος Τελε|σαρχώνδα, Νικάρι|στος Δεξικρίτω, Πολ.....

310 Θιός. | Καφισίαο ἄρχοντος, | πολεμαρχιόντων Ϝα|διουλόγω Ἀρχικλίδαο, || Εὐμείλω Καφισοδότω, | Κράτωνος Φίλωνος, | γραμματίδδοντος | Γλαυκίαο Μνασιγέν(ι)ος, | τυῒ ἀπεγράψανθο ἐμ || πελτοφόρας· Ἄνκου|λος Ἀγάθ[ω]νος, Νικίας | Νίκωνος, Εὔθυνος Ἀγά|θωνος, Ὀφέλειμος | Καλλίππωνος, Χάρμων || Ἐπιξένω, Ϝαναξίων Που|θίαο, Εὔαλκος Πασιτίμω, | Μύριχος Ἀρίστωνος, Ἁρ|μόξενος Προξένω, | Τιμόθιος Σωκλεῖος.

311 Θιός. | Νικαρίστω ἄρχοντος, | πολεμαρχιόντων | Χαρίνω Μνασιξένω, || Ἐμπέδωνος Ἀθανοδώ|ρω, Εὐμεν[ί]δαο Ἐπωφέ|λιος, γραμματίδδοντο[ς] | Μνασικλεῖος Εὐγι(?)σίαο, | τυῒ ἀπεγράψανθο ἐμ || πελτοφόρας· Καλλι|κλεῖς Ἀθανίαο, Κλίων | Ἀπολλοδώρω, Ξενόδα|μος Φιδίππω, Ἀπολ|λόδωρος Ϝαναξίωνος, || Καλλίδαμος Μνασι|κλεῖος .....

Ex extypis Stamatacae literis minusculis edidit Cumanudes, Ἀθήναιον I (1872) p. 561 (501). Meister, Bzb. Btr. VI p. 26 sqq., Cop. 3—6. Larfeld, Syll. 172—175. In eadem superficie lapidis alium titulum antea scriptum fuisse putat Cumanudes, unde literae non paucae incertae sint.

309, 4 Σωκλείδα, 20 sq. Τελε|σαρχώνδα: cf. Meister Dial. I 271. — 5 Καρίωνος, 18 Κάρμωνος: de radice χαρ; cf. n. 307, 31.

310, 8 Μνασιγέν(ι)ος: ι omissum vestigium esse neglegentioris pronuntiationis putat Meister; cf. Dial. I 246 et n. 304, 8.

311, 8 fortasse Χαρισίαο legendum putat Meister.

312 Copis; magna tabula lapidea in ecclesia prophetae Eliae. Keil.

Ἀρχανδρὶς Καπίωνος τὸν ουἱὸν | κὴ Πτωΐς
Κράτωνος | Φίλωνα τὸν ἀδελφιὸν | τῦς θιῦς.

Ulrichs, Reisen u. Forschungen I (1840) p. 203 sq. Keil, Syll. i. B. (1847) p. 68 n. IX. Meister, Bzb. Btr. VI p. 28, Cop. 7. Larfeld, Syll. 176.

5. Tituli Chaeronici.

313 Chaeroneae.

Χαιρρόνε(ι)α.

CIG. 1679. Meister, Bzb. Btr. VI p. 40, Chaer. 1. Larfeld, Syll. 50.

---

314 Chaeroneae.

Εὐνόμα, Ἀμφίλυτος, Κριτολάα, Πουθιάς |
Ἀρτάμιδι Εἰλειθίῃ.

CIG. 1597. Le Bas, Voy. arch. II n. 793. Meister, Bzb. Btr. VI p. 41, Chaer. 5. Larfeld, Syll. 53. — Meister dubitat, an Πουθίας legendum sit.

---

315 Chaeroneae, in muro domus privatae.

Ἀγαθῆ τύχῃ. |

Φαεινὸς Πούθωνος ἔλεξε, δεδόχθη | τῆ βωλῆ κὴ τῦ δάμυ· πρόξενον εἶμεν | κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Χηρωνείων || Ἰατροκλεῖν Ἰατροκλεῖος Πευμάτιον, | κὴ αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶ[ς] | κὴ ϝυχίας ἐνωνὰν κὴ ἀσφάλιαν κὴ πολ[έ]|μω κὴ ἰράνας κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπε[ρ] | κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς.

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1881) p. 361, ζ′ edidit literis minusculis. Repetiit Larfeld, Syll. 53 *a*. — Et huius tituli et ceterorum, quos Stamataces l. l. edidit (nn. 316—320), dialectus ea est, ut priori parti seculi a. Chr. secundi tribuendi esse videantur.

316 Chaeroneae.

[Ἐπ]κτίμω ἄρχω μεινὸς Ἀλαλκο|μενίω πεντεκηδεκάτῃ, Παρ|θένα ἱαρὰ τῶ Σαράπιος, παριόν|τος αὐτῇ τῶ ἱαράρχαο Νικίαο Χα||ρώνδαο, συνευδοκίοντος | κὴ τῶ ἱουιῶ αὐτᾶς Εἴρωνος, ἀντί|θειτι τὰν ϝιδίαν θρεπτὰν Σουρί|ναν ἱαρὰν τεῖ Σαράπι, παραμείνα|σαν αὐτὰν ἀνεγκλείτως, ἅς || κα ζώει, τὰν ἀνάθεσιν ποιιομένα | διὰ τῶ σουνεδρίω. Εἰ δέ κα γεννά|σει Σουρίνα ἔτι ζώσας Παρθένας, | ἔστω τὸ γενόμενον ἐλεύθερον.

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1880) p. 320 edidit literis minusculis. Repetiit Larfeld, Syll. 53 *c*.

7 τήν habet Stamataces.

---

317 Chaeroneae.

Καλλικῶνος ἄρχω μεινὸς Δαματρίω πεντεκηδεκάτῃ, | Πούριππος Προξένω ἀντίθειτι ἱαρὰν τὰν ϝιδίαν θεράπη[να]ν Ἀφροδιτίαν τῦ Σαράπι, παραμείνασαν ἀσαυτῦ κὴ τῆ γου|[νη]κὶ αὐτῶ ϝαγαθηνϝ, ἅς κα ζώωνθι, τὰν ἀνάθεσιν ποϊόμε||[νος] διὰ τῶ σουνεδρίω κὰτ τὸν νόμον, κὴ κατέβαλε τῦ ταμίῃ | [ἐ]πὶ τῶν ἱαρῶν τὸ γινιούμενον, δραχμὰς ϝίκατι παραχρε[ῖ]μα.

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1881) p. 353, β′ vv. 11 sqq. edidit literis minusculis. Repetiit Larfeld, Syll. 53 *d*, *B*.

3 ἀσαυτῦ: i. e. αὐτὸς αὑτοῖ, cf. Delph. n. 217. — 4 ϝ literae vestigia ante et post αγαθην agnoscere sibi visus est Stamataces.

---

318 Chaeroneae.

Ἀλεξικράτιος ἄρχω μεινὸς Δαματρίω πεντε[κηδε]κάτῃ, Μικόλος Ἀριστογίτονος ἀντίθειτι | τὰν ϝιδίαν θρεπτὰν Εὐφροσόναν ἱαρὰν τεῖ Σαρά|πι, τὰν ἀνάθεσιν ποϊόμενος διὰ τῶ σουνεδρίω κὰτ | τὸν νόμον.

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1881) p. 353, β′ vv. 17 sqq. edidit literis minusculis. Repetiit Larfeld, Syll. 53 *d*, *D*.

2 Μικόλος, 3 Εὐφροσόναν: cf. Meister Dial. I 234.

---

319 Chaeroneae.

Δεξίππω ἄρχω μεινὸς Ἑρμαίω πεντεκηδεκάτῃ, Δαμά|γειτος Καφισοδώρω ἀντίθειτι τὰς ϝιδίας δούλας Ζωΐ|λαν καὶ Δαμὼν ἱαρὰς τεῖ Σαράπει, τὰν ἀνάθεσιν ποϊόμε|νος διὰ τῶ συνεδρίω κὰτ τὸν νόμον. sic

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1881) p. 353 sq., β′ vv. 22 sqq. edidit literis minusculis. Repetiit Larfeld, Syll. 53 *d*, *E*.

---

320 Chaeroneae.

Ἀρχείνω ἄρχω μεινὸς Θουίω | πεντεκηδεκάτῃ, Διουκλεῖς κὴ Κω|τίλα ἀντίθεντι τὰν ϝιδίαν θρε|πτάν, ᾗ ὄνιουμα Ζωπουρίνα, ἱαρ[ὰν] | τεῖ Σεράπει, παραμείνασαν αὐτε[ῖ]ς, ἇς κα ζῶνθι, ἀνενκλείτως, τὰν | ἀνάθεσιν ποιούμενει διὰ τῶ σ[ο]υνεδρίω κατὰ τὸν νόμον.

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1881) p. 355, γ′ vv. 6 sqq. edidit literis minusculis. Repetiit Larfeld, Syll. 53 *g*, *B*.

---

6. Tituli Lebadenses.

321 Tituli sepulcrales literatura vetustiore scripti.

1 Ἐπὶ Προκλεῖ ἐμι. — IGA. 256. Meister, Bzb. Btr. VI p. 2, Leb. 2. Larfeld, Syll. 61.

2 Προκλίεος. — IGA. 290. Meister, Bzb. Btr. VI p. 2, Leb. 4. Larfeld, Syll. 63. Primam literam in lapide esse **P** traditum est.

---

322 Lebadeae in muro Meschitae Sultani Omer. Boeckh.

Χαροπίνω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, Λεβαδειήοις δὲ Κα.....
[Βι]όττιος, ϝικατιϝέτιες ἀπεγράψαντο·
Διονυσόδωρος Φηδρίαο, Δέξιππος Ἀγλάωνος, Φιλόξενος Χειρίαο, Φίλων Δαμοκλίδαο, Μνασιάδει(ς) Ἀρειχῶ, Συλανὸς

Τιμασιθίω, Ἀλέξων Ἀπολλοδώρω, Φέρεις Νίκωνος, Ἀμινίας * Ὀνα-
σίχω, Πρόξενος Σάωνος, Εὐγίτων Ξένωνος, Ἡράκλειτος Δα-
μίαο, Ϝασίας Στρεψιππίδαο, Ἀριστογίτων Μνασίωνος,
Κλίων Νίωνος, Καράϊχος Μνασιμείλω, Βρανίδας
Μνασιμάχω, Φίδων Ἀσωπίχω, Εὐφίλειτος Ἀντάνδρω,
Πασίων Ἀρίστωνος, Καλλίας Ἀρίστωνος, Ὀλύμπιχος
Παμπίραο, Μνασίας Πασίωνος, Ἀριστίων Ὀφελείμω,
Ξενοκλεῖς Σαυμείλω, Διοπίθεις Ὀφε*λείμω,
. . . . . χο . . . . α . . . . σ . . . . Κλίωνο[ς] . . . .
. . . . Θεόδοτος ἵππαρχος, ...

CIG. 1575. Keil, Syll. i. B. p. 46 sqq. Le Bas, Voy. arch. II n. 765 *b*. Keil, Zur Syll. i. B. (1863) n. 35 *c*. Meister, Bzb. Btr. VI p. 3, Leb. 7. Larfeld, Syll. 68. — Titulus est tertii a. Chr. seculi.

1 ultimae literae desunt apud Lebasium. **ΔΕΙΕΙΟΙ≶** habet Boeckh, correxit Ahrens Dial. II 520; et **Η** in lapide legit Stephani, Reise nördl. Griechld. n. 39 coll. p. 69. — 4 utrum **ΔΕΙ** an **ΔΕ≶** in lapide sit, non certum est. — **ΑΡΗΙΚΩ** literae sunt in CIG.; apud Lebasium huius versus ut aliorum finis deest. — 5 fin. **≶ΑΟΑΛ** in CIG. — 7 **ΜΝΑ≶ΙΜΟ≶** in CIG. — 12 **ΟΦΕΙΛΕΙΜΩ** Le Bas. — 13 **ΚΛΙΟΝΑΞ** in CIG., **ΚΑΙΟΝΑ** Le Bas.

---

323 Lebadeae.

Νέων Ϝασκώ[νδαο] | ἀγωνοθετεί[σας] | τὰ Βασίλεια | τὸ ἐλῃο-χρισ[τείριον] || ἀνέθειχε τοῖ [Διῒ] | τοῖ Βασιλεῖϊ κ[ὴ τῆ] | πόλι.

Le Bas, Voy. arch. II n. 752. Keil, Syll. i. B. p. 71 n. XI. Meister, Bzb. Btr. VI p. 4, Leb. 8. Larfeld, Syll. 70. — Ludum, qui dicebatur τὰ Βασίλεια, post pugnam Leuctricam Lebadeae institutum esse monet Keil, allato testimonio Diodori XV 53.

6 **ΒΑ≶ΙΛΕΧ**, correxit Beermann Stud. IX p. 73.

---

324 [= 111] Lebadeae.

Τοὶ ἱππότῃ Λεβαδειήων ἀνέθιαν Τρεφωνίοι | νικάσαντες ἱπ-πασίῃ Παμβοιώτια, ἱππαρχίοντος | Δεξίππω Σαυκρατείω, Ϝι-λαρχιόντων Ἀρίστωνος | Θρασωνίω, Ἐπιτίμω Σαυκρατείω.

CIG. 1588. Le Bas, Voy. arch. II n. 751. Meister, Bzb. Btr. VI p. 4, Leb. 9. Larfeld, Syll. 66.

3 Ἀρίστωνος: ΜΥΤΩΝΟΣ Leake et Le Bas.

---

325 Lebadeae in muro aediculae desertae.

Θιὸς τούχα ἀγα|θά. | ϝαστίαο ἄρχοντος | Βοιωτῦς, ἐν δὲ Λεβα||δείῃ Δόρκωνος, Δωΐλος | Ἰρανήω ἀντίθειτι τὸν | ϝίδιον θεράποντα Ἀν|δρικὸν τῦ Δὶ τῦ Βασιλεΐϊ | κὴ τῦ Τρεφωνίυ ἱαρὸν εἶ||μεν, παρμείναντα πὰρ | τὰν ματέρα Ἀθανοδώ|ραν ϝέτια δέκα, καθὼς ὁ | πατεὶρ ποτέταξε. Ἡ δέ κα | ἔτι δώει Ἀθανοδώρα, τίσι α[ὐτῇ] || Ἀνδρικὸς φόρον τὸν ἐν τῇ | θείχῃ γεγραμμένον· ἠ δέ τί | κα πάθει Ἀθανοδώρα, παρμ|ενῖ Ἀνδρώνικος τὸν περιττὸν | χρόνον πὰρ Δωΐλον, [ἔ]πιτα ἱα||ρὸς ἔστω με[ὶ] ποθ[ί]κων μει|θενὶ μειθέν. Μεὶ ἐσσεῖμε|ν δὲ καταδουλίτταοθῃ | Ἀνδρικὸν μειθενί. Ἀν|δρικὸν δὲ λειτωργῖμεν || ἐν τῆς θοσίῃς τῶν θιῶν | * οὕτων.

Foucart, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 96. Meister, Bzb. Btr. VI p. 64, Leb. 11 *b*. Larfeld, Syll. 71.

14 fin. ΕΙΣΙΛ, correxit et supplevit Meister. — 16 θείχῃ: cf. Hesych.: θῆκαι· οἱ ἀπόθετοι νόμοι, ἢ σοροί. — 26 ΩΝ literae deletae.

---

326 Tituli sepulcrales literaturae recentioris.

1 Χάρων. Πόκκα. } Keil, Syll. i. B. p. 160 n. 47 *a*. Meister, Bzb. Btr. VI p. 6, Leb. 8. Larfeld, Syll. 76. Pittaces, Eph. arch. n. 2331 v. 2 habet Πόλλα.

2 Μίκκα. — Rangabé n. 338. Meister, Bzb. Btr. VI p. 6, Leb. 19. Larfeld, Syll. 74.

3 Κοριθώ. Εὐποντία. } Keil, Zur Syll. i. B. p. 591. Meister, l. l. p. 6 n. 23. Larfeld, Syll. 80.

4 Ἐμπεδοττίς. — Keil, Syll. i. B. n. 13, 4 (p. 75). Meister, l. l. p. 7 n. 28.

5 Καλλίδαμος. Ἐπιχάρια. Ἀμφοττίς. } Keil, Zur Syll. i. B. p. 592. Meister l. l. p. 7 n. 27. Larfeld, Syll. 84.

327 Lebadeae.

Ἵππων Ἐπινίκαν Νικίαο
Διὶ Τρεφωνίοι.

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1881) p. 361 α′. Larfeld, Syll. 70 *a*.

---

328 Lebadeae.

[Φιλλ]ὼ Νιομινίω, παριόντος [αὐτῆ κὴ τ]ῶ ουἱῶ Νιομεινίω Ἀρ[ίστ]ωνος, ἀντίθ[ειτι] | τὰν ϝιδίαν δούλαν Ἑρμαΐαν τεῖ Δὶ τεῖ βασιλεῖ κὴ τῦ Τρεφωνί(υ) ἱαρὰν εἶμε[ν] | τὸν πάντα χρόνον μείτε Φιλλῷ ποθίκωσαν μείτε τῦς κλαρονόμυς αὐ|τᾶς μείτε ἄλλει μειθενὶ κατὰ μειδένα τρόπον. Εἰ δέ κά τις ἀντιποιεῖτη Ἑ||ρμαΐας εἶ ἄλλο τι ἀδικῖ καθ' ὃν δεί τινα ὧν τρόπον, ο[ὑ]περδικιόνθω κὴ προϊστ|άνθω τύ τε ἱαρεῖες κὴ τὺ ἱαράρχη τὺ ἠὶ ἔναρχει ἰόντες, κὴ τῶν ἄλλων ὁ βε[ι]|λόμενος. ϝίστορες Διογίτων Ἀφελίσκω, Ξένων Καφισοδώρω, Καρπῖνος Ἑ[ρμ|α-ΐ]κῶ, Πουθαγόρας Κλίωνος.

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1881) p. 362. Larfeld, Syll. 72 *a*.
Observationes grammaticas ad hunc titulum et sequentem pertinentes edidit Blass, Rhein. Mus. 36 (1881) p. 610 sq.
7 sq. Ἑ[ρμ|αΐ]κῶ: suppl. Larfeld.

---

329 Lebadeae.

..................[ἀντίθειτι | πη]δάριον Ἀθάνωνα τῦ Δὶ τεῖ βασιλεῖ κὴ τεῖ Τρεφωνίει ἱαρὸν εἶμεν τὸν πάν[τα | χρό]-νον ἀπὸ τᾶςδε τᾶς ἁμέρας, μεὶ προθίκοντα μείτε αὐτεῖ Σάωνι μείτε ἄλλει | [μ]ειθενὶ κατὰ μειθένα τρόπον. Ἠ δέ κά τις ἀντιποιεῖτη Ἀθάνωνος εἶ ἄλλο τι ἀδικῖ | [κ]αθ' ὅντινα ὧν τρόπον, οὑπερδικιόνθω κὴ προϊστάνθω τύ τε ἱαρεῖες κὴ τε[ὶ || ἱαρ]άρχη τὺ ἠὶ ἀντιτιουνχάνοντες κὴ τῶν ἄλλων ὁ βειλόμενος. ϝίστορε[ς] | .....λεις Σάωνος, Εὔβωλος Σωκράτιος, Νίκαρχος κὴ Κράτων Εὐνοστίδ[αο].

Stamataces, Ἀθήναιον IX (1881) p. 362. Larfeld, Syll. 72 *b*.

7. Tituli Coronaei.

330 Tituli sepulcrales literatura vetustiore scripti.

1 Φοισίας. — IGA. 211. Larfeld, Syll. 94.

2 Ἑρμαία. — IGA. 264. Larfeld, Syll. 98.

3 Ἱομένα. — IGA. 286. Larfeld, Syll. 96.

4 Ἑρμαΐσχος. — IGA. 289. Larfeld, Syll. 102 *a*.

5 Χαρόκλια. — IGA. 302. Larfeld, Syll. 102 *b*.

---

331 Tituli sepulcrales literatura recentiore scripti.

1 Ἀμόντας. — Le Bas, Voy. arch. II n. 675. Meister, Bzb. Btr. VI p. 44, Cor. 22. Larfeld, Syll. 105.

2 Δαμώ. — Keil, Syll. i. B. p. 167 n. 56 *l*. Meister, Cor. 18. Larfeld, Syll. 130.

3 Δωροθία. — Le Bas, n. 726. Meister, Cor. 10. Larfeld, Syll. 122.

4 Ἐροττίς. — Keil, Zur Syll. i. B. p. 595. Meister, Cor. 29. Larfeld, Syll. 108.

5 Εὐθοίνα. — Keil, Syll. i. B. p. 168 n. 58 *l*. Meister, Cor. 26. Larfeld, Syll. 117.

6 Ἡσχούλος. — Le Bas, n. 680. Meister, Cor. 21. Larfeld, Syll. 106.

7 Κόριλλα. — Keil, Zur. Syll. i. B. p. 596. Meister, Cor. 34. Larfeld, Syll. 134.

8 [Κ]οριννώ. — Keil, Syll. i. B. p. 168 n. 58 *o*.

9 Μελάντιχος. } Keil, Syll. i. B. p. 166 n. 55 *f*. Le Bas, n. 682.
Διωνιούσ[ιο]ς. } 678. Meister, Cor. 11. Larfeld, Syll. 123.

10 Πράξιον. — Le Bas, n. 729. Keil, Syll. i. B. p. 168 n. 58 *n*. Larfeld, Syll. 97. — Est nomen mulieris, pro quo Larfeld vix recte scripsit Πραξίων.

8. Tituli Thespiaci cum Leuctricis.

332 Tituli sepulcrales literatura vetustiore scripti.

1 Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθονι χἀριστοκράτει. — IGA. 145. Larfeld, Syll. 218.

2 Ἐπὶ Λιβύσσαι. — IGA. 204. Larfeld, Syll. 219 *d*.

3 Φράσσε. — IGA. 209. Forma nominis hypocoristica; cf. Blass Rhein. Mus. 36 (1881) p. 606. Larfeld, Syll. 216.

4 ϝειαρίνο vel ϝειάρινο[ς]. — IGA. 250. Meister, Bzb. Btr. VI p. 10, Thesp. 18. Larfeld, Syll. 230.

5 Ἐπ' Ἀντιφίλοι. — IGA. 253. Larfeld, Syll. 219 *e*.

6 Ἐπὶ Κάφι Θρον[ιεῖ vel -ίοι]. — IGA. 263. Meister l. l. p. 8 sq. n. 10. Larfeld, Syll. 224.

7 Χερσίδαμος. — IGA. 273. Larfeld, Syll. 220.

8 Μενέθοινος. — IGA. 276. Larfeld, Syll. 225.

9 Φερίστα. — IGA. 279. [Ὀ]φελίστα[ς] Meister l. l. p. 9 n. 15. Larfeld, Syll. 229.

10 ϝεξίας. — IGA. 280. Larfeld, Syll. 223. Ἑχίας coniecit Meister l. l. p. 8 n. 9.

11 Πειθόνδας. — IGA. 282. Larfeld, Syll. 221.

---

333 Alabaster Thespiis repertus.

Γαμέδες ἐπόεσε.

IGA. 206. Larfeld, Syll. 219 *c*.

---

334 Cantharus parvus Thespiis repertus.

Κλείεργος Καλοκ(λ)εῖ.

IGA. 206 *a*. Larfeld, Syll. 219 *a*.

---

335 In ventre lecythi parvae Thisbaeae.

Ποιμανορίδας μ' ἐπέδοχε.

IGA. 210 *a*. Larfeld, Syll. 191 *a*.

---

336 Thespiis in fragmento Hermae.

Κορρινάδα[ς]
ἀνέθεχεν
τοῖ Ἑρμα[ῖ].

Post alios edidit Roehl IGA. 262. Larfeld, Syll. 219.

---

337 Thespiis.

Λουσὶς Πεδαγενεία τὸν ἀδε[λφεὸν]
Ἱππόκριτον τοῖς θεο[ῖς].
Σῶσις ἐπόησε.

Jules Martha, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 444 n. 2. Larfeld, Syll. 238 *a*.

---

338 Thespiis in museo.

[?Ἑρμα]ϊκῶ ἄρχοντος ἐν Ὀγχεστοῖ, | [ἐπὶ] π[ό]λιος δὲ Κλε-
εσθένεος, τοιὶ | [ἐς νε]ωτέρων ἐν τὼς ὁπλίτας | [κὴ] ἐν τὼς
ἱππότας· Ἐπιγένες Ἑ...,‖...ων Λαμεδόντιος, Φίλων Φ...,|
[Κλε]οφάνες Σωτήριος, Κεβρῖνος ..., | ...ων Ἀντιγένειος,
Ἰσ...|...δ.δας Λυσιν.... | ...ιν.δες Εὐχ.......... ‖..
...οιωνε..........

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 382 sq. n. 28. Meister, Bzb. Btr. VI (1881) p. 11, Thesp. 21. Larfeld, Syll. 237. — Titulus est ineuntis quarti seculi.

1 [Ἑρμα]ϊκῶ: suppl. Larfeld. — 4 in fine post **E** exstat **Λ**. — 6 Σωτήριος: mirum in titulo Boeotico; -ε(ί)ριος postulavit Meister. — 8 Λυσί(μ[αχος] coni. Meister; debebat scribere Λυσι-μ[άχιος].

---

339 Thespiis iuxta portam ecclesiae.

Ὅρος τᾶς | γᾶς τᾶς [ἱα]|ρᾶς τῶν σ[υν]|θυτάων τᾶμ || Μωσάων Εἰ|σιοδείων.

Keil, Syll. i. B. p. 93 n. 23. Le Bas, Voy. arch. II n. 403. Rangabé, n. 892. Meister, Bzb. Btr. VI p. 13, Thesp. 24. Larfeld, Syll. 243.

---

340 Thespiis in muro domus privatae.

Θεός. |

Τύχα ἀγαθά. Πασιβοίω ἄρχ[ον]|τος Εὔτυχος Καλλικράτεος | [ἀφ]ίε(ι)τι ἐλευθέρως Ἀγίαν, Ὀν[άσι]|μον, Ἁγείσιππον, Σέλευκον Σύρ[ως] | κὴ Βουκατίαν Σύραν. Εἶμεν δὲ [αὐ]|τοῖς πανελευθερίαν παρα[μι]|νάντεσ(σ)ι εὐνόως ἀνε(γ)κλείτο[ις] | γινομένοις Εὐτύχοι ἄ(χ)ρις [κ]α ζ[ώει]. || Ἐπὶ δέ τί κα πάθει Εὔτυχος, παρα[κα]|τατίθεται οὗτα τὰ σώμ[ατα] | ἐναντία τῶ Ἀσκλαπιῶ παρὰ | [Ἐ]πίτιμον Σαμίχω κὴ Σάμιχον | [κὴ] Καλλικράτην Ἐπιτίμω· οὕτ[ως || δ]ὲ προστατεῖμεν αὐτῶν κὴ [ἐπ|ι]μέλεσθαι, ὅπως βεβεία εἴη αὐ[το]|ῖς ἁ ἐλευθερία καθὰ Εὔτυχος δι|έθει ἐν τὸν ἅπαντα χρόνον. Ἐπὶ | δέ κα τελευτάσει Εὔτυχος, ἀπ[ο||κ]αρυξάτω ἐπὶ τῶ μνάματος | Ἐπίτιμος κὴ Σάμιχος κὴ Καλλι|κράτης ἐλευθερωθέν(τ)α τὰ σώ|[μ]ατα ἀφιέντα Εὔτυχον κατ[ὰ τ]|ὰν στάλαν τὰν ἐν Ἀσκλαπ[ιεί||ο]ι. Ϝίστορες Μνασιγένε(ι)ς Θεδώ[ρω], | Θέδωρος Μνασιγένεος, | Δαμάτριος Δάμωνος, Κλειτ[ών]|δας Σαμίχω.

Ex apographo Schillbachii ed. Keil Zur Syll. i. B. n. 21. Repetierunt Meister, Bzb. Btr. VI p. 16, Thesp. 32. Larfeld, Syll. 241.

3 init. ΥΟΞ. — 4 ΝΕΤΙ. — 6 init. \ΝΙ. — 9 ΕΥΤΥΧΟΥ. — in fin. ΑΣ. — 10 ΝΚΑ. — in fin. ΓΑΝΙ. — 16 βεβεία: i. e. βεβήα, cf. Meister Dial. I 241. — εἴη: non recte traditum esse putat Meister. — 17 sq. ΑΓ|ΙΘΕΙ. — 22 ΑΘΕΝΑ, inde ἐλεύθερα θέμεν Meister. — 25 Μνασιγένης Meister, quia vv. 14. 22 Η scripta est.

---

341 Thebis.

Θεσ[μοφορ]ί[χ[ω] ἄρ[χον]τ[ος] Κάνας Θειβα[ί]χω ἔλεξε· [π]ρ[ο]βε[βωλευμένον] | εἶμεν α[ὐτῦ] πὸτ τὸν δᾶμον, προξένως εἶμεν κὴ

εὐεργέτας | τᾶς πόλιος Θεσπιείων Τίμωνα Κράτειτος, Ἀντικλεῖν Ἁρπαλίω[νος] | Διογένειν Πρωτογένειος, Κλεοφάνειν Κλεοφάνειος Ἀθανήως || κὴ αὐτὼς κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔ[ππασιν] | κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας κὴ κατὰ γᾶν | κὴ κατὰ θάλασσαν κὴ τὰ λυπὰ πάντα καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς προξ[ένυς] | κὴ εὐεργέτης τᾶς πόλιος.

Le Bas, Voy. arch. II n. 497. Rangabé n. 705, qui aliquanto plura vidit quam Le Bas. Keil, Zur Syll. i. B. n. 33. Meister, Bzb. Btr. VI p. 14, Thesp. 26. Larfeld, Syll. 250.

1 Θεσ[μοφορί]χ[ω]: suppl. Meister. — 3 ΑΙΡΑΛΙΟ Rang. — 4 ΑΘΑΝΗΟΣ.

---

342 Thespiis.

Ἐπὶ Μαχάνω ἄρχοντος | μεινὸς Πανάμω, Τορτέας Φαείν[ω] | ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, | πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν || τᾶς πόλιος Θειοπιέων Λεόντιον | Κρινίαο Φουσκεῖα κὴ αὐτὸν κὴ ἐκ|γόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυ|κίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ | ἀσουλίαν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κα||τὰ θάλατταν κὴ πολέμω κὴ | ἰράνας ἐώσας κὴ τὰ λυπὰ | πάντα καθάπερ κὴ τῦς ἄ[λ]|λυς προξένυς κὴ εὐεργέ[της].

Cumanudes, Ἀθήναιον VII (1878) p. 287. Meister, Bzb. Btr. VI p. 15, Thesp. 28. Larfeld, Syll. 247.

---

343 Tituli sepulcrales literatura recentiore scripti.

1 Ἐχεμείδεις. — Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 108. Meister, Thesp. 45. Larfeld, Syll. 262.

2 Νοείμα. — Keil, Syll. i. B. p. 169 n. 59 *b*. Meister, Bzb. Btr. VI p. 46, Thisb. 6. Larfeld, Syll. 196. — Hic cippus Thisbae repertus est.

---

344 Tituli Leuctrici literatura vetustiore scripti.

1 ....ας Κασστόδαμος. — IGA. 201. Larfeld, Syll. 267.

2 Τλεπτόλεμ[ος]. — IGA. 249. Larfeld, Syll. 267 *a*.

3 Φίθον. — IGA. 248. Larfeld, Syll. 266.

---

345 Thespiis in museo; titulus repertus in solo Leuctrorum.

Ἀρχίας Θρασυμάχιος, ϝαναξαρέτα Χαρμίδαο
Θρασύμαχον Χαρμίδαο τοῖς θεοῖς ἀνέθεαν.
Πραξιτέλης Ἀθηναῖος ἐπόησε.

CIG. 1604. Haussoullier, Bull. Corr. Hell. II (1878) p. 591 n. 25. Meister, Bzb. Btr. VI (1881) p. 10, Thesp. 20. Larfeld, Syll. 268. — Titulus στοιχηδὸν scriptus est medio fere quarto seculo. De aetate egerunt Meister, Jahrb. Philol. Paed. 119 (1879) p. 519 et Larfeld, Syll. p. VI.

1 ϝαναξαρέτα: agnovit Meister; prima litera in lapide incerta est.

---

346 Leuctris.

Ἀλεξὶς Ξενοφίλω
[ἱ]αρειάξασα Θέμιτι

Rangabé n. 1215. Meister, Bzb. Btr. VI p. 65, Leuctr. 4. Larfeld, Syll. 269.

---

9. Tituli Thebani.

347 In femoribus statuae parvae aeneae Chalcide repertae.

Πτοῖον Μάστος | ἀνέθεαν | τοῖ Ἱσμενίοι.

Koehler, Mitteil. arch. Inst. I p. 97 sqq. Kirchhoff, Alph.³ p. 104 sq. IGA. 129. Larfeld, Syll. 286. — Quod Thebis celeberrimum templum Apollinis Ismenii fuit, Roehl putat hoc monumentum Thebis ortum esse.

---

348 Thebis in museo.

Δὶ (Ἱ)Ομολοίοι | (Ἱ)Αγεμόνδας ἀπὸ δεκά[τας].

Foucart, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 130 n. 1. Roehl IGA. 191. Larfeld, Syll. 276.

349 Tituli sepulcrales literatura vetustiore scripti.

1 Εὐθύμιχος. — IGA. 159. Larfeld Syll. 294.

2 Καλυνθίς. — IGA. 161. Larfeld Syll. 284.

3 οιφ.ιβαμος / Μεννίδαο / Ἐσγονιδεύς. — IGA. 187. Larfeld 277. Literae primi versus incertae sunt.

4 Βρεσάδας. — IGA. 190. Larfeld 293. ε vocalis longa est.

5 Σάμιχος. — IGA. 193. Larfeld 296.

6 Πολυσστρότα. — IGA. 198. Larfeld 303.

7 Πασίκλεια. — IGA. 242. Larfeld 282.

8 Θειογίτα. — IGA. 261. Larfeld 295.

9 Δαμόθοινυς. — IGA. 268. Larfeld 303 *e*.

10 Χαρίδαιτις. — IGA. 269. Larfeld 302.

11 Ἁγέσανδρος. — CIG. 1637. IGA. 270. Larfeld 304.

---

350 Thebis; fragmina duo continua.

a ....Λ]αμπριῆο[ς..............
........Π]ολυκλεῖος, Γλα[υκ.........
.........οδότιος, Ξένον............
.........ς, Λυσίας Κλιδαμίδα[ο.....
.......Τ]ελεστῆος, Φιλόξεν[ος........
.........δότιος, Ἀντίδορο[ς.........
.........νοστος Ἀπολλοδό[ριος......
.........στίας Πτοϊλλιο[ς..........
.........Μέννει Διοζότι[ος.........
.........κλίδας Ἀμινάδαο.........
...? Γλαυ]κίδαο, Ἀρίστηχμο[ς........
.......ι]ος, Πτοϊλλε Ἐπιστ.........
........χαρίδας Ἀριστογ[ιτόνιος......
..........Ὑ]πατόδορος Μ..........
............Ἀρ]ίστον ....
b ....λιος, Ἀμφι..........

.... ς Θιογένειο[ς ....
......῾Ιπ]ποκύδες Τιμόν[ιος ....
.....Ὀλυ]μπιόδορος Πρα............
......Π]υρομοχλε̃ς Μνα[σ...........
.......Φίλιππος Ἀνδόρε[ιος.........
........χράτεις Μοττύλ[ιος.........
..... Βρα]σίδας Νικοστρότ[ιος........
......῾Ι]σμεινοτέλεις..............
........όνιος, Μνασίας............
........ριος, Χαρτάδα[ς...........
.....Ἀρι]στογιτόνιος, Δι............
...... Δι]ϝογέν[ει]ο[ς...............

Fragmentum *a* edidit Foucart, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 140 sqq., *b* edidit Kaibel, Herm. VIII p. 420 sq. Repetiit Meister, Bzb. Btr. V p. 187 sq., Theb. 24. 25. Coniunxit Roehl IGA. 300. Larfeld, Syll. 307. — Titulus est eius aetatis, qua literaturae recentioris usus increbrescebat.

20 [Π]υρομοχλε̃ς: Meister coniecit Δρομοχλε̃ς, Larfeld [Σφ]υρομοχλε̃ς. — 28 [Δι]ϝογέν[ει]ο[ς]: restituit Meister. [Ἀρισ]τογέν[ει]ο[ς] Larfeld.

---

351 Thebis.

Λύσιππος [Τε]τραδίωνος, | ῾Υπατόδωρος Βρειχίδα[ο], | Νίκων Σωστρότιος, | Ἀριστογίτων ῾Ομολωΐχιος, || Θειβάδας Θεοζότιος, | Γοργίδας Καφισοδώριος, | Ἄνδρων Γοργίδαο, | Φετταλὸς ῾Ισμεινιῆος, | Καφισίας Ἀριστιῆος, || Ἀντιφάνεις Χαρειτίδαο, | Δέξιππος Μνασιστρότιος, | Ἀντιγένεις Νικιῆος, | Τίμων Φιλίππιος, | Ἀϊκλίδας Μολώνιος, || Φρ[ο]υνίσχος Σ[ωσ]τρό[τιος].

CIG. 1578. Le Bas, Voy. arch. II n. 489. Keil, Zur Syll. i. B. n. 37[a]. Meister, Bzb. Btr. V p. 189, Theb. 28. Larfeld, Syll. 310. — Titulus est prioris partis seculi quarti. De Hypatodoro (2) et Aristogitone (4) cf. Roehl ad IGA. 165.

1 [Τε]τραδίωνος: incertum; **ΤΡΑΛΙΩΝΟΣ** Leake, **ΙΡΡΑΛΙΩΝΟΣ** Le Bas. Larfeld ex apographis Rangabei et Pittacae scripsit Παρραλίωνος. — 14 [Καλ?]λικλίδας Larfeld. — 15 Φρ[ο]υνίσχος: ita Keil; sed υ vocalis alioquin in hoc titulo nondum per

ΟΥ scripta est; propterea Ἰρανίσκος coniecit Meister, [Πα]ρ[με]νίσκος Larfeld.

352 Thebis.

Σιμμίας Διωνύσιος, Ξενοκλεῖς Ἱσ|μεινι(ῆ)ος), Εὔνομος Σιμώνιος, Ἀθανίας | Ἀριστάνδριος, Δαμόκριτος Σιμώ|νιος, Ἄρχων Σπερχώνιος, Ἐρο||τίων Ἀντιμάχιος, Θεΐβιχος Καλ|λικάριος, Διωνύσιος Ἡρακλείδαο, | Ὑπατόδωρος Ἀριστείδαο, Ὁμο|λώϊχος Εὐωνυμίδαο, Καφισό|δωρος Ἀπολλοδώριος, Ἀριστίας || Πτωΐλλιος, Νίκων Μελαντίχιος, Πρό|ξενος Ἀλκίνιος, Ἑρμίας Διοφάνειος.

CIG. 1577. Le Bas, Voy. arch. II n. 490. Keil, Syll. i. B. p. 49 sq. Meister, Bzb. Btr. V p. 191, Theb. 30. Larfeld, Syll. 311.
1 fin. **ΚΛΕΙΔΗΣ**, corr. Keil et Meister. — 2 **ΣΙΛΩΝΙΟΣ**. — 3 fin. **ΣΙΦΙΩ**. — 11 **ΕΙΜΙΑΣ**, inde Ἑρμίας Larfeld, qui vidit **ΟΣ** literas post Ἀλκίνιος apud Lebasium vitio repetitas esse.

353 Thebis in museo.

[Τοὶ χρεί]ματα συνεβ[άλονθο ἐν τὸν πόλεμον, | τὸν] ἐπο[λέμιον] Βοιωτοὶ πε[δὰ τῶν συμμάχων | π]ὸτ τὼς ἀσεβίοντας τὸ ἱαρὸ[ν τῶ Ἀπόλλωνος τῶ | Π]ουθίω. ||
Ἀριστίωνος ἄρχοντος· Ἀλυζῆοι.......... | πρισγε(ῖ)ες Χάροψ Δάδωνος, Ἀριστο........... | Ἀνακτοριε(ῖ)ες τριάκοντα μνᾶς· πρι[σγεῖες]......... | Φόρμω, Ἄρχος Τε(ι)ρε(ῖ)ος .... | Βυζάντιοι· χρουσίω Λαμψακανῶ στ[ατεῖρας] || ὀγδοε(ί)κοντα πέτταρας, ἀργυρίω Ἀτ[τικῶ δρα]||χμὰς δεκαέξ· σύνεδροι Βυζαντίων [εἴνιξαν] | τὸ χρυσίον Κερχῖνος Εἱροτίμω, Ἀγ........ | [Δ]ηλοπτίχω, Διωνύσιος Εἱραίωνος .... | Ἀθανόδωρος Διωνυσίω, Τενε.......... || πρόξενος Βοιωτῶν χειλίας δρ[αχμάς]. | — Νικολάω ἄρχοντος· Ἀλυζ]ῆοι συνεβά[λονθο] | ἄλλας τριάκοντα μνᾶς ἐν [τὸν πόλεμον]· | πρισγεῖες Ἀλυζαίων Θεο.......... | [Ἀ]λεξάνδρου, Δίων Πολυχ.... ....|| — [Ἁ]γεισινίκω ἄρχοντος· Βυσζάντιοι [συνεβά|λ]ονθο ἄλλως πενταχατίως στατεῖρα[ς χρου|σί]ως Λαμψακανὼς ἐν τὸν πόλεμον, τὸν ὑ[πὲρ τῶ] | ἱαρῶ τῶ ἐμ Βελφοῖς ἐπολέμιον Βοιωτ[οί]· | σύνεδροι εἴνιξαν Σῶσις Καρατίχω, || [Π]αρμενίσκος Πυράμου.

Cumanudes, Ἀθήναιον III (1874) p. 479 sq. Meister, Bzb. Btr. V p. 192 sqq., Theb. n. 33. Larfeld, Syll. 309. Nonnulla ad hunc titulum emendandum contulit Blass, Rhein. Mus. 36 (1881) p. 609. — Lapis supra et infra integer est. Continet rationem pecuniae, quam ad bellum sacrum 355—346 a. Chr. gestum diversae civitates contulerunt.

15 ΧΕΙΔΙΑΣΔΙ, corr. Blass. — 16 sq. suppl. Blass. — 17 fin. ΕΓ. — 18 Ἀλυζαίων: αι vocalem servatam esse ex dialecto Acarnanica monet Fick Bzb. Btr. VII p. 247. — 23 ἐμ Βελφοῖς: cf. Βελφίς n. 285. — 24 εἴνιξαν: i. e. ἤνεγκαν; defendit et explicavit Blass l. l. Cf. n. 530 *A*, 24.

---

354 [= 113] Thebis ante domum privatam.

Θεοκκὼ Ἑρμαΐω ἱάρεια
Ποτειδάονι ἐμπυλήο[ι].

Keil, Syll. i. B. n. 12. Le Bas, Voy. arch. II n. 483. Meister, Bzb. Btr. V p. 195 sq., Theb. 37. Larfeld, Syll. 314.

1 ἱάρεια: an ἱαρειά[ξασα]? cf. Leuctr. n. 346.

---

355 Tituli sepulcrales literatura recentiore scripti.

1 Μουρτώ. — CIG. 1645. Larfeld, Syll. 330.

2 Πειλεστροτίδας | Θειβῆος. — Cumanudes, Ἀττικῆς ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι (1871) p. 222 n. 1829. Meister, Bzb. Btr. V p. 196, Theb. 40. Larfeld, Syll. 324. — Πειλεστροτίδας: cf. Πηλεκλέα Delph. n. 215, 3.

---

356 Lapis scalis insertus in vico prope Thebas sito.

Ἀριστοτέλεις ὀπ(τ)ατείρ, Πουθογί[τ[ων]
μάγει[ρος] | [ἐ]θοίν[α]ξαν τοῖς θεοῖς.

Decharme, Arch. miss. scient. 1867 p. 501 n. 7. Meister, Bzb. Btr. V p. 199, Theb. 50. Larfeld, Syll. 321.

10. Tituli Tanagraei.

357 Lapis erutus Tanagrae, nunc in vico Scimatario in museo. Roehl.

A

......ος
......ος
......δας
......κχος
Ἀρ[ιστο]τέλες
Μοέριχος
Ἀριστόθοενος
Διόπομπος
Δαλιάδας
Ἀβαεόδορος
Λάκον
Παυσανίας
Πίθαρχος
Δαμότιμος
Νικίας.
Φανόδαμος Ἐρετριεύς.
[Ε]ὔναος Ἐρετριεύς.

B

Γοθθίδας
Μισσθίδας
Σαμίας
Πυθάνγελος
Ἀριστόδαμος
Χαρόνδας
Εὐαγοντίδας
Λακριδίον
Δαμομέλον
Διάκριτος
Μελίτον
Μορυχίδας
Βαχχυλίδας
Ἀριόμναστος
Μεγαλῖνος.

C

Χάβας
Αἰσχίνας
Πύρραλος
Ἀκύλλε
Ϝεργαένετος
Φάλαρις
Ἐράτον
Ἀμινοκλέες
Μάτρον
Ὀνατορίδας
Φιλοχάρες
Ἀπολλόδορος
Μεγγίδας
Ἱστιαῖδας
Θεόζοτος.

D

Κοέρανος
Ἀφρόδιτος
Σαγυθινίδα[ς]
Σαυγένες
Εὐκλίδας
Δαμόξενος
Χαρόνδας
Καφισοφάον
Καλλικράτες
Ϝισοκλέες
Χοερίλος
Σάρβαλος
Γόργος
Ἀπολλόδορος
Βυλί[δ]α[ς]
Ἀμεύ[σιππ]ος.

Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 213. Meister, Bzb. Btr. V (1880) p. 228 sq., Tan. 54. Ex apographo Loeschkii ed. Roehl IGA. 157. Repetiit Larfeld, Syll. 383. — Titulum, qui sepulcralis esse videtur, ad pugnam a. 426 factam (Thuc. III 91) pertinere coniecit Roehl.

C 3 ΓΥΡΡΑΙΟϟ Loeschke, Πύραλλος Cumanudes; inde Πύρραλος effecit Roehl.

---

358 Tituli sepulcrales minores literatura vetustiore scripti.

1 Δαλιόδορος. — IGA. 126. Larfeld, Syll. 386. Titulus a dextra ad sinistram scriptus.

2 Ἐπὶ Πραύχαε. — CIG. 1647. IGA. 127. Larfeld, Syll. 336. Titulus βουστροφηδὸν scriptus. Secundam literam, quae Λ tradita est, correxit Roehl.

3 Θερίπ(π)ιον. — IGA. 130. Larfeld, Syll. 364. Nomen mulieris.

4 Ἐπὶ ϝέκαδάμοε ἐμί. — IGA. 131. Larfeld 359.

5 Ἐπὶ Καλ(λ)ιθερίδι ἐμί. — IGA. 132. Larfeld 369. Septima litera nominis tradita est ⋞.

6 Ἐπὶ Φσέγο[νι?]. — IGA. 133. Larfeld 354. Pro Φσ Lolling exscripsit ⊕Ρ.

7 Ἐπὶ Λυσανίαε Ἱαρίδα[ο]. — IGA. 135. Larfeld 357.

8 Θραικία. — IGA. 138. Larfeld 344.

9 Θιομνάστα. — IGA. 139. Larfeld 376.

10 Ἐπὶ Ἀθανοδόρα[ε]. — IGA. 141. Larfeld 340.

11 Ἀβαεόδορος. — IGA. 152. Larfeld 356. Apollinem Abaeum in hoc nomine agnovit Cumanudes Ἀθήν. III p. 168.

12 Ἐπὶ Πολυαράτοε ἐμί. — IGA. 154. Larfeld 370.

13 Ἐ[πὶ Ἀ]μεινοκλείαε. — IGA. 155. Larfeld 371.

14 Ἐπὶ Πυλιμιάδαε. — IGA. 155 *a*. Larfeld 386 *a*.

15 Ἐπὶ Ὀκίβαε. — IGA. 156. LARFELD 358. Secundam literam nominis K esse testantur Cumanudes et Lolling, de P cogitavit HAUSSOULLIER, Bull. Corr. Hell. III (1874) p. 168 n. I, 3; cf. MEISTER, Bzb. Btr. V p. 226, Tan. 21.

16 Ἐπὶ Εὐχσενίδα[ε]. — IGA. 163. LARFELD 343.

17 Χσενόκλια. — IGA. 164. LARFELD 367.

18 Φετ(τ)αλός. — IGA. 171. LARFELD 377; cf. Meister Dial. I 260.

19 Πυρρῖνος. — IGA. 173. LARFELD 351.

20 [Τελ]έμναστος. — IGA. 174. LARFELD 375. De [Πειλ]έμναστος cogitavit MEISTER, Bzb. Btr. V p. 228, Tan. 47. Cf. n. 355, 2.

21 [Ἐπὶ] Ἀνφάλκει. — IGA. 220. LARFELD 372.

22 Χοικ.... — IGA. 227 ex apographo Lollingii. LARFELD 353. Χοιρ... legerat CUMANUDES, Ἀθήν. IV p. 297 n. 15.

23 [῾]ιάρον. — IGA. 237. LARFELD 336 *a*. H literae hasta dextra servata est.

24 Δεχσαρέτα. — IGA. 264 *a*. LARFELD 362.

25 Λάοτος. — IGA. 266. LARFELD 365.

26 Ηιππίξενος. — Literis minusculis ed. CUMANUDES, Ἀθήν. IV p. 297 n. 8, apud quem prima litera est F. Correxerunt MEISTER, Bzb. Btr. V p. 227, Tan. 34, et ROEHL IGA. 306 *b*. LARFELD 346.

---

359 Lapis repertus in confinio Boeotiae et Atticae, quo Tanagra ex templo Bacchi translatus esse videtur.

Αἰσχρόνδας Αἰγίτ[αο?]
Διονύσοε.

CIG. 1599. IGA. 153. LARFELD, Syll. 335.

360 Lapis prope Tanagram repertus.

Ἀρτάμι|δος.

IGA. 170. Larfeld, Syll. 382. Terminum esse apparet.

---

361 Sub anaglypho duorum virorum Tanagrae reperto.

Ἀμφάλκες [ἔ]στασ' ἐπὶ Κιτ(τ)ύλοι ἐ|δ' ἐπὶ Δέρμυι.
Κιτ(τ)ύλος. Δέρμυς.

IGA. 265. Meister, Bzb. Btr. V p. 224, Tan. 10. Larfeld, Syll. 355.

---

362 Tituli sepulcrales quarti, tertii, ineuntis secundi seculorum.

1 Ἀγαθθώ. — Cumanudes, Ἀθήν. IV (1875) p. 298 n. 1. Larfeld, Syll. 388.

2 Ἀμουμόδωρος. — Cum. l. l. 2. Larfeld, Syll. 389.

3 Ἀριστοκ(κ)ώ. — Cum. l. l. 5. Larfeld 392.

4 Ἀρχεσιλάα. — Cum. l. l. III (1874) p. 171 n. 30. Kaibel, Herm. VIII (1874) p. 428 n. 19. Larfeld 443.

5 Ἀφθοννώ. — Cum. l. l. IV p. 298 n. 6. Larfeld 393.

6 Βοΐδιον. — Kaibel l. l. p. 427 n. 4. Larfeld 556.

7 Δαλιxxώ. — Cum. l. l. IV p. 298 n. 7. Larfeld 394.

8 Δαμόκλια. — Cum. l. l. III p. 476 n. 2. Larfeld 480.

9 Εὐϝετειρίς. — Cum. l. l. IV p. 298 n. 12. Larfeld 399.

10 Εὐετειρίς. — Cum. l. l. IV p. 298 n. 13. Larfeld 400.

11 Εὐτουχίνα. — Cum. l. l. III p. 171 n. 35. Larfeld 448.

12 Εὐφροσου[νος vel -να]. — Kaibel l. l. p. 428 n. 21. Larfeld 564.

13 ϝισοκλεῖς. — Cum. l. l. III p. 171 n. 36. Larfeld 449.

14 ϝισόκλια. — Cum. l. l. III p. 171 n. 37. Larfeld 450.

15 Θεόσζοτος. — Cum. l. l. IV p. 298 n. 15. Larfeld 402.

16 Θιοζότα. — CUMANUDES, Ἀθήναιον III p. 171 n. 41. 42. LARFELD 453. 454.

17 Θιομ[νάσ]τα. — CUM. l. l. IV p. 298 n. 17. LARFELD 404.

18 Κλεομνάστα. — CUM. l. l. III p. 171 n. 43. LARFELD 455.

19 Κοριθ(θ)ώ. — CUM. l. l. IV p. 298 n. 24. LARFELD 411.

20 Λούσις an Λουσίς? — CUM. l. l. III p. 171 n. 46. KAIBEL l. l. p. 427 n. 2. LARFELD 458.

21 Νιαρχίς. — CUM. l. l. III p. 171 n. 48. LARFELD 460.

22 Νικόστροτος. — CUM. l. l. III p. 171 n. 49. KAIBEL l. l. p. 427 n. 3. LARFELD 461.

23 Νικοττώ. — CUM. l. l. IV p. 299 n. 28. LARFELD 415.

24 Νιουμφήα. — CUM. l. l. III p. 171 n. 50. LARFELD 462.

25 Ξενοκκώ. — CUM. l. l. IV p. 299 n. 29. LARFELD 416.

26 Παρθεννώ. — CUM. l. l. IV p. 299 n. 34. LARFELD 420.

27 Πολιούκων. — CUM. l. l. III p. 171 n. 54. MEISTER, Bzb. Btr. V p. 236 n. 79, 54. LARFELD 466.

28 Πολούκλια. — CUM. l. l. III p. 476 n. 4. LARFELD 482.

29 Πουθίκων. — CUM. l. l. III p. 171 n. 56. MEISTER, Bzb. Btr. V p. 236 n. 79, 56. LARFELD 468.

30 Πουρ[ρ]ιχίδας. — CUM. l. l. III p. 171 n. 58. KAIBEL l. l. p. 427 n. 13. LARFELD 470.

31 Πτοϊοδόρα. — CUM. l. l. IV p. 299 n. 36. LARFELD 422.

32 Σ(τ)ροτονίκα.
33 Σ(τ)ροτυλλίς. } CUM. l. l. IV p. 298 n. 17. LARFELD 404. Cf. supra n. 17.

34 Σωστρότα. — CUM. l. l. III p. 171 n. 59. LARFELD 471.

35 Τιούχων. — CUM. l. l. III p. 476 n. 5. LARFELD 483.

36 Φιλλώ. — CUM. l. l. IV p. 299 n. 39. LARFELD 425.

37 Φιλοκουδίς. — CUM. l. l. III p. 171 n. 63. LARFELD 475.

38 Φιλοττίς. — CUM. l. l. III p. 171 n. 64. LARFELD 476.

De aetate horum titulorum secutus sum iudicium Cumanudis, qui eos de lapidibus descripsit et literis minusculis in Athenaeo edidit.

363 Tanagrae.

Εἰρίαο ἄρχοντος μεινὸς Δαματρίω νιομεινίη, ἐπεψάφιδδε | Γυνόππαστος Ἀμινίωνος, Ἐπιχαρίδας Φύλλιος ἔλεξε, δε|δόχθη τοῖ δάμοι· πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος | Ταναγρήων Πέλοπα Δεξίαο Νιαπολίταν αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, || κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ϝισοτέλιαν | [κ]ὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν | [κ]ὴ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

Robert, Herm. XI (1876) p. 98 *b*. Meister, Bzb. Btr. V p. 231, Tan. 57. Larfeld, Syll. 490. — Titulus est tertii seculi.

364 Tanagrae.

Ξεναρίστω ἄρχοντος μεινὸς Ἀλαλκομενίω πετράδι ἀπιόντος, | ἐπεψάφιδδε Ἀχηός, Ἀπολλόδωρος Καφισίαο ἔλεξε, δεδόχθη | τοῖ δάμοι· πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων | Ἀντίγονον Ἀσκλαπιάδαο Μακεδόνα αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμ[εν] || αὐτοῖ γᾶς κὴ ϝοικίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω | κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τἆλλα πάντα | καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

Robert, Herm. XI p. 98 *c*. Meister, Bzb. Btr. V p. 231, Tan. 58. Larfeld, Syll. 491. — Titulus est tertii seculi.

365 Tanagrae.

Εὐξιθίω ἄρχοντος μεινὸς Δαματρίω ὀγδόη ἱ[σ]ταμένω, ἐπεψάφιδδε Καφισίας, | Μειλίων Ἀφροδίτω ἔλεξε, δεδόχθη τοῖ δάμοι· πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν | τᾶς πόλιος Ταναγρήων Σωσίβιον Διοσκουρίδαο Ἀλεξανδρεῖα αὐτὸν κὴ ἐσγόν[ως] | κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ οἰκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλία[ν] || κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ

γᾶν κὴ κατὰ θάλαττα[ν κὴ τἆλλα πάν]τα | καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

Robert, Herm. XI p. 98 *d*. Meister, Bzb. Btr. V p. 231 sq., Tan. 59. Larfeld, Syll. 492. — Sosibius Dioscuridae filius Ptolemaei Philopatoris aequalis etiam ab Orchomeniis proxenia donatus est; cf. n. 297.

---

366 Tanagrae inter rudera muri supra theatrum.

Ἱαρώνυμος, Καλλίς· | Κλιηνέτω μναμεῖον | νικάσαντος Βασίλεια | τῦς θιῦς. ||
Εὐβουλίδης ἐπόησε.

Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 210, qui literas aetate Romana vetustiores esse testatur. Meister, Bzb. Btr. VI p. 64, Tan. 66 *e*. Larfeld, Syll. 496. — Parentes filio monumentum posuisse videntur.

---

367 Tanagrae.

Ἀθανίκκεια Ἵμνω
Ἀρτάμιδι Εἰλειθυίῃ.

Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 294. Meister, Bzb. Btr. V p. 235, Tan. 73. Larfeld, Syll. 484. — Cumanudes dicit literas aetate Romana vetustiores sibi videri.

1 Ἵμνω: obscurum.

---

368 Tituli sepulcrales aetatis Romanae.

1 Ἀσκλάπιχες χαῖρε. — Cumanudes, Ἀθήναιον III (1874) p. 174 n. 75. Kaibel, Herm. VIII (1874) p. 428 n. 26. Larfeld, Syll. 535.

2 Βαχχὶς χαῖρε. — Cum. l. l. IV p. 300 n. 6.

3 Δαμένετος. — Cum. l. l. IV p. 300 n. 9. Larfeld 516.

4 Δαμόστροτος. — Cum. l. l. III p. 174 n. 84. Larfeld 537.

5 Ἐπενέτα. — Cum. l. l. IV p. 298 n. 10, qui hunc titulum aetati Romana superiori tribuit. Meister, Bzb. Btr. V p. 238, Tan. 92. Larfeld 397.

6 Κτησίκλια. — Cum. l. l. III p. 176 n. 4. Larfeld 553.

7 Λιουσίκλια. — Cum. l. l. III p. 175 n. 95. Larfeld 544.

8 Νιουμήνιχος. — Cum. l. l. IV p. 301 n. 27. Larfeld 527.

9 Ξενυλλίς. — Cum. l. l. IV p 301 n. 28. Larfeld 528.

10 Ξεννώ. — Cum. l. l. IV p. 301 n. 29. Larfeld 529.

11 Πραούλα | χρηστά. — Cum. l. l. III p. 476 n. 5. Larfeld 554.

12 Τουρανίς. — Cum. l. l. IV p. 302. n. 41. Larfeld 532.

De aetate horum titulorum cf. quod dixi ad n. 362.

---

369 Tanagrae inter rudera muri supra theatrum.

Ἀριστοχλίδαο ἄρχοντος μεινὸς Θουίω νευμεινίη, | κατὰ δὲ (τὸν) θιὸν Ὁμολωΐω ἐσχηδεκάτη, ἐπεψάφιδδε Ἀγάθαρ|χος, Εὔνοστος Μελίτωνος ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ· πρό|ξενον εἶμεν χὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων Διω‖νούσιον Θιοφίδιος Δαματριεῖα αὐτὸν χὴ ἐσγόνως χὴ εἶμεν | αὐτῦς γᾶς χὴ ϝυχίας ἔππασιν χὴ ϝισοτέλιαν χὴ | ἀσφάλιαν χὴ ἀσουλίαν χὴ πολέμω χὴ ἰράνας ἰώ|σας χὴ κατὰ γᾶν χὴ κατὰ θάλατταν, χὴ τὰ ἄλλα | πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς χὴ εὐεργέτης.

Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 210 sq. Meister, Bzb. Btr. V p. 233, Tan. 67. Larfeld, Syll. 497. In eodem lapide exstant nn. 366. 370. Literas esse aetatis Romanae sed vetustiores aetate Christiana testatur Cumanudes.

---

370 Tanagrae inter rudera muri supra theatrum.

Νικίαο ἄρχοντος μεινὸς Ἀλαλκομενίω ἕκ[τη] ἀπιόντος, | ἐπεψάφιδδε Εὐχτείμων, Θιόπομπος Εὐνόμω ἔλεξε, δε|δόχθη τῦ δάμυ· προξένως εἶμεν χὴ εὐεργέτας τᾶς πόλιος | Ταναγρήων Φιλοκράτην Ζωΐλω, Θηραμένην Δαματρίω, ‖ Ἀπολλοφάνην Ἀθανοδότω Ἀντιοχεῖας τῶν πὸδ Δάφνῃ, αὐτὼς | χὴ ἐσγόνως, χὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς χὴ ϝυχίας ἔππασιν χὴ | ϝισοτέλιαν χὴ ἀσφάλιαν χὴ ἀσουλίαν χὴ πολέμω | χὴ ἰράνας ἰώσας χὴ κατὰ γᾶν χὴ κατὰ θάλατταν, χὴ τὰ | ἄλλα πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς χὴ εὐεργέ‖της.

Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 211. Meister, Bzb. Btr. V p. 233 sq., Tan. 68. Larfeld, Syll. 498. In eodem lapide exstant nn. 366. 369. De aetate cf. ad n. 369.

---

371 Tanagrae.

Ἐπὶ Λυκάωνι· | οὗτον ἔθα|ψαν τὺ Ἀθα|ναϊστή.

Ex ectypo Stamatacae edidit Cumanudes, Ἀθήναιον II (1873) p. 402. Kaibel, Herm. VIII (1874) p. 428 n. 34. Larfeld, Syll. 507. — Literas esse aetatis Christianae testatur Cumanudes.

---

372 Tanagrae.

Νικόμαχε | χαῖρε· | οὗτον ἔθαψαν | τὺ Ἀ[θαναϊστή].

Ex apographo Stamatacae edidit Cumanudes, Ἀθήναιον II (1873) p. 403. Kaibel, Herm. VIII (1874) p. 430. Larfeld, Syll. 508.

---

373 Tanagrae.

Γαλάτας· | οὗτον ἔθαψαν τὺ | Διωνιουσαστή.

Jules Martha, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 141. Meister, Bzb. Btr. VI p. 64, Tan. 85 *b*. Larfeld, Syll. 509.

---

11. Tituli reliquorum oppidorum, quae sunt Acraephia, Aulis, Chorsia, Haliartus, Plataeae.

374 Acraephiae, in pila aediculae S. Georgii.

Κρίτον καὶ Θειόσδοτος τοῖ
Δὶ τὀπορεῖ.

IGA. 151. Larfeld, Syll. 178 *a*.

---

375 Acraephiae, in pila aediculae S. Georgii.

[Ὀ]φίεσσι, ἑροῖ Πτοΐ[οι].

IGA. 162. Larfeld, Syll. 178 *b*. »Puta serpentes sacras in oraculo illo satis celebri alitas esse«. Roehl.

376 Lapis Aulide repertus; nunc Tanagrae in museo.

Μυλλιχιδάον.

IGA. 234. Larfeld, Syll. 338.

---

377 Chorsiae; lapis repertus in alveo rivi Φίκεζα.

..............[πρόξενον | ε]ἶμεν κὴ εὐεργέ[ταν τᾶς πόλ]‖ιος
Χορσιείων [α]ὐτ[ὸν] κὴ ἐσ|γόνως, κὴ εἶμε[ν αὐτῦς γᾶς] | κὴ
ϝυκίας ἔππασι[ν κὴ ἀσουλί]‖αν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κ[ατὰ θάλατ]‖-
ταν κὴ πολέμω κὴ ἰ[ράνας κὴ] | τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ [τῦς] |
ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέ|της.

Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 215. Meister, Bzb. Btr. VI p. 47, Chors. 3. Lareeld, Syll. 188. — Titulus est seculi a. Chr. tertii.

---

378 Chorsiae; lapis repertus in alveo rivi Φίκεζα.

Σωστρότω ἄρχοντος Βο[ιωτῦς], | ἐπὶ δὲ πόλιος Κα[λ]ο[κλίδαο?], |
ἐσσέγραφεν ἐν π[ελτοφόρας]· | Εὐκλίδας Θ.αλ....., ‖ Δαμό-
φιλος Τισάν[δρω], | Εὔξενος Ἱάρ[ω]ν[ος].

Cumanudes, Ἀθήναιον IV (1875) p. 215. Meister, Bzb. Btr. VI p. 47, Chors. 5. Larfeld, Syll. 190. — Titulus est tertii a. Chr. seculi.

---

379 Haliarti, lapis muro ecclesiae insertus.

Καλλία | Αἰγί(θ)θοιο. | — Τὺ δ' εὖ πρᾶσ(σ), [ὄ] | παροδῦτα.

IGA. 149. Larfeld, Syll. 142 *b*. — Colloquium esse viatoris et Calliae mortui monet Roehl.

---

380 Haliarti, in gradu ecclesiae.

Καλοννό.

IGA. 254 cum Add. Larfeld, Syll. 142 *a*.

---

381 Nummi Haliartiorum.

1 Ἀριάρτιος, Ἀρ. } literatura vetustiore. Imhoof-Blumer, Numism. Zeitschr. III (Wien 1871) p. 335 nn. 19. 21.

2 Ἀρι. — literatura recentiore. ibid. p. 336 n. 23.

3 Β — exstat in duobus nummis, quos Haliartum rettulit Imhoof-Blumer l. l. p. 334 sq. n. 17. 18. Hoc recte factum esse negat Meister, Bzb. Btr. VI p. 48 sq., Hal. 1, propter Ἀριάρτιος supra scriptum.

382 Plataeis in ecclesia S. Nicolai.

[Ϝ]έλιχς Ἰδρί[αο].

IGA. 166. Larfeld, Syll. 272.

XVIII. Tituli Aenianum et Oetaeorum.

383 [= 105, 8 sqq.] Lapis repertus anno 1873 Hypatae in aula ecclesiae St. Georgii.

[Θεὸς τύ]χαν ἀγαθάν. |

[Αἰνιαρχούντων] Ἄγιος τοῦ Τολμαίου τὸ τρίτον, Ἱπ[πά|ρχου τοῦ Βουθή]ρα, Μοσχίωνος τοῦ Σιττύρα τὸ δεύ[τε|ρον, Σπερχίδ]α τοῦ Κυδολάου, Νικολάου τοῦ Μενε..... || [ἐπειδὴ Στρ]άτιος Γναθίου Κορκυραῖος, εὔνοὺς καὶ εὔχρη||[στος γενόμ]ενος τοῖς Αἰνιάνοις, διατελεῖ ἐμ πᾶν τὸ παραχ[α|λεόμεν]ον ἐπιδι(δ)οὺς αὐτὸς αὑτὸν προθύμως, σπουδᾶς καὶ φ[ι|λοτιμί]ας οὐθὲν ἐνλείπων, ἔδοξε τοῖς Αἰνιάνοις· δεδόσ[θαι | αὐ]τῷ προξενίαν τε καὶ πολιτείαν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Α[ἰνι||ά]νων καὶ γᾶς ἔνκτησιν καὶ οἰκίας ἐν τᾷ Αἰνίδι καὶ ὑπάρχε[ιν] | αὐτῷ τε καὶ τοῖς τούτου ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ ε[ἰρά|να]ς τὰ ἀπ' Αἰνιάνων διὰ παντὸς καὶ τὰ λοιπὰ τίμια, ὅσα κ[αὶ | το]ῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶ[ν | Αἰ]νιάνων δίδοται. Ἔγγυοι τᾶς προξενίας κατὰ τὸν ν[ό||μ]ον οἵ τε αἰνιάρχαι Ἄγις Τολμαίου, Ἵππαρχος Βουθ[ή|ρ]α, Μοσχίων Σιττύρα, Σπερχίδας Κυδολάου, Νικό|λαος Μενε......[καὶ ἰδιῶτ]αι Χαριγένης, Κλεόστρατος οἱ | Μνάσωνο[ς.........

Eustratiades Ἀρχαιολογ. Ἐφημ. (1874) τεῦχ. 17, ἀρ. 442. Fick, Bzb. Btr. VII (1882) p. 253, Aen. 2. — De aetate huius tituli nihil constat.

6. 8 Αἰνιάνοις: cf. p. 141. — 17. 18 Ι, ΩΝΟ literae incertae.

384 [= 106] **Hypatae in muro ecclesiae alicuius.**

Θεὸς τύχα[ν ἀγαθάν].
Ἔδοξε τοῖς Αἰνιάνοις· δεδόσθαι π[ροξενίαν τε καὶ πολιτείαν πα]-
ρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰνιάνων Λυ..............
Κατὰ τὸν νόμον ἔγγυοι τᾶς προξ[ενίας·......βουλος]
Ἁγελόχου καὶ Βουλαῖος Μαχοβο[ύλου]..................
λος Ἀριστομένεος, Νικόμαχος........................
Εὐβίοτος Δικαίου, Εὐβίοτος Ἀρχ.......................

Ross, Arch. Aufs. II p. 467. Le Bas, Voy. Arch. II n. 1114. Fick, Bzb. Btr. VII p. 252, Aen. 1 *b*.

2 fin. T vidit Le Bas. — 3 init. TA Ross, A Le Bas.

---

385 Drymaeae, in muro ecclesiae vici qui nunc est Glounista.

A

..διοικῆ ἁ πόλις τῶν Δρυμίων τὰς [οἰκ|ονομί]ας πάσας, καθὼς [ἐ]πρ[έ]σβευσα[ν | καὶ] συ[νεχ]ωρήθη αὐτοῖς κατὰ νόμον ἐ... | ..δανειοῖντο ἐξ ἀρχᾶς πᾶν τῷ θεῷ καὶ || [τοῖς] Οἰταίοις καὶ Αἰ(νι?)ά(ν)οις αἱ οἰκονομίαι αἱ κατὰ | [τᾶς] πόλιος τῶν Δρυμίων· εἰ δέ κα διοικήσῃ ἁ πό[[λις] τῶν Δρυμίων τὰς ἐνήκοντα μνᾶς, κα[[θ]ὼς ἐν τᾷ ὁμολογίᾳ γέγραπται, τῷ θεῷ καὶ | [τ]οῖς Οἰταίοις, ἀπολελυμένα ἔστω || [το]ῦ δανείου παντὸς καὶ ἁ συνγραφὰ ἀτε[[λ]ὴς καὶ ἀρμένα ἔστω. Τὰν ὁμολογίαν | [φ]υλάσσοντι Κλεότιμος, Λόχαγος Καλλιπο[[λῖται], Λαιάδας Ἀμφισσεύς. Ἐξετείσαντο. | [Μά]ρτ[υ]ροι· [Ε]ὐρύδαμος, Νέ-ταλος, Λεοντο[[μ]ένης Καλλιπολῖται, Καλλίστρατος Φυ[[σ]κεύς, Ἀνδρόβολος Κυτενιεύς, Ὀξύμαχος, | [Σ]ώπατρος Ἐρυθραῖοι, Θράσων, Καλλείδας, | [Φ]ιλόνικος Ὑαμπόλιοι, Ζεῦξις, Τείσ-ιππος Ἐ[[λ]ατεῖς, Πολύξενος, Ἀριστοτέλης Τειθρώ[[ν]ιοι, Πατροκλέας, Τιμοκράτης, Ξενοκρά[[τ]ης, Ἀριστίων Λιλαιεῖς. |

[Β]ουλαρχεόντων ἐν Οἴτᾳ Ἀντάνορος Ἡρα[[κ]λειώτα, Φαικία Ἀντικυρίτα, Ἀριστίωνος | [Ὁ]μιλιάδα, ἱεροθυτᾶν δὲ Εὐθύφρονος Ηρα[[κ]λειώτα, Ἀλέξιος Ἀντικυρίτα, Βομβύλου | [Ἀμ]φανίου, Μενεκράτεος Ὀλεαίου, μηνὸς | [Ἀ]πελλαίου, τῶν δὲ Φωκέων στραταγέον[[τ]ος Κάφιος Φανοτέος, μηνὸς πρώτου, διοίκη[[σαν τ]ὰν δευτέραν κα[ταβολὰν]......

B

......ο.τα .....τρίταν πυλαίας | .....ας τᾶς μετὰ τὰν βουλαρχίαν Τ... | ...τοῦ Ἀνταγόρα, τὰν δὲ ἐσχάταν ἐν τῷ | ....[ἐνι]αυτῷ, μετά τ[ε] τὰν τρίταν κα||ταβολὰν διοιχ....εν πυλαία..ε...|..ας. Μ[άρτ]υροι· Ἀριστόδαμος, Θ.....|εῖοι, Ἄλκιμος, Ἀρισταγόρας, ... | Ναυπά[κ]τιοι, Μένιππος Ἀκραῖο[ς]. |

Βουλαρ[χεό]ντων ἐν Οἴτᾳ Εὐθυ..... || Ἡρακλειώτα, ..φάνεος Δρυοπαίο[υ], | Κρινο[λά]ου [Ὀμ]ιλιά[δα?], ἱερο[θυ]τᾶν δὲ Λα... | Ἡρακλειώτα, [Ἀ]ριστίωνος Χαρα[δραί]ου, | Λυσ....ου ....τίδα, μηνὸς Ἀπ[ε]λλαίο[υ], | τῶν [δὲ Φ]ωκέων στρα[τα]γέοντος Τεισά[ν||δ]ρου [Ἐ]λ[ατέ]ος, [μ]η[νὸς] πρώτου, κατέβαλον | οἱ Δρύμ[ιοι τ]ὰν τρίταν καταβολὰν τῷ θε[ῷ] | καὶ το[ῖς Οἰτ]αίο[ις] ἐν Ἡρακλείᾳ Ηρακλει... | [Μά]ρτυρο[ι]· ......δαμος, ..ν.ος Καλυδώνι[οι], | .....τας, Εὐπόλεμος Ἀλ[α]ῖοι, Μίκκος || Ἀμφισσεύς. |

Βουλαρχεόντων ἐν Οἴτᾳ [Σ]ωτήρου Ἡρακλ||[ει]ώτα, Εὐαγόρου Δρυοπαίου, Θεοδώρου Κο|...έος, ἱεροθυτᾶν δὲ Ἀρχίνου Ἡρακλε|ιώτα, ...έλεος Δρυοπαίου, Τιμοκρίτου || ......α, μηνὸς Ἀπελλαίου, τῶν δὲ Φωκ|έων στραταγέοντος Καλλικράτεος Ἐλ||[α]τ[έ]ος, μηνὸς πρώτου, ἐν πυλαίᾳ ἐν τῶ[ι | συνεδ?]ρίῳ ὡμολόγεον ἀπέχειν οἱ Οἰταῖ[οι | τοῖς Δρυμ[ί]οις ε.....τες τα...να τοῦ θεο[ῦ]...

Edidit Mondry Beaudouin, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 137 sqq. — Idem certis argumentis confirmavit titulum scriptum esse intra annos 170—160 a. Chr.

A 7 ἐνήκοντα: cf. ἐννήκοντα Hom. τ 174. — *B* 21 Εὐαγόρου: cf. n. 395 *C*, 38.

XIX. Tituli Phthiotici.

Phthiotas non participes fuisse eius dialecti, quae Thessalica habetur, Kirchhoffium (Alph.[3] 138) secutus statuit Fick, Bzb. Btr. VI p. 306; cui assensus est Meister Dial. I 289 sq. Neque enim in titulis Phthioticis qui exstant ea est dialectus, quae cum Thessalica congruat. At horum titulorum, qui per se pauci sunt, nullus est aetatis vetustioris, nonnulli (cf. p. 141) scripti sub domi-

natione Aetolorum, e. g. n. 386 et Le Bas Voy. arch. II n. 1142. Ergo ne id quidem confirmatum est, dialectum Phthioticam non congruisse cum Thessalica. Accedit, quod adiectiva patronymica more Thessalico facta leguntur in titulis Phthioticis n. 388. 389. 390. Neque ulla est causa, cur ea ratione usi, quam adhibuit Fick in n. 390, hos titulos ex Thessalia septentrionali in Phthiotidem illatos esse putemus. Apparet rem in ambiguo relinquendam esse, dum fortuna nova documenta epigraphica suppeditaverit.

---

386 Lamiae.

Στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν ι..... | Ἀρσινοέος, ἀγαθᾷ τύχᾳ α πόλ[ις τῶν] | Λαμιέων καὶ ἁ βουλά, μηνὸς Χρυττα[ίου] | πεντεκαιδεκάτᾳ· Νικόμαχον Διοκλέο[ς] || Ματροπολίταν Ἀχαρνᾶνα sic πρόξενον εἶμε[ν] | τᾶς πόλιος τὸν ἅπαντα χρόνον· αὐτῷ καὶ | ἐκγόνοις πολιτείαν, ἀσυλίαν, ἰσοτέλειαν, ἐπινο|μίαν, ἔνκτησιν γᾶς καὶ οἰκίας, ἀσφάλειαν καὶ κατ|ὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ πολέμου καὶ || εἰράνα[ς] καὶ ὅσα τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ | εὐεργέταις δίδοται πάντα. Ἀρχόντων | Νικασίππου, Ἀγασίππου, Λυσικράτεος, ἱπ|παρχέοντος Βερβίνα, στραταγέοντος Θεο|δώρου. Ἔγγυοι τᾶς προξενίας· Δρώπακος || Νεοπτολέμου, Σώτιμος Φιλόκκα.

Le Bas, Voy. arch. II n. 1143. Fick, Bzb. Btr. VI p. 317, Lam. 1. 2 fin. Π·Ο/. — 10 ΕΙΙΑΝΑ.

386a Lamiae.

Ἀγ[αθᾷ τύχᾳ]. |

Στραταγέοντο[ς τῶν Θε]σσ[α]λῶν Τιμασιθέου τ[οῦ ...., ταγευόντων δὲ] | ἐν Λαμίᾳ Φίλωνος τοῦ Εὐβ[ου]λίδα, Ἀγέα τοῦ Νικοδάμου, Κλεομέ[νεος τοῦ] Νικα....,[μηνὸς] | Θύου δευτέρᾳ, προστατεύοντος τᾶς ἐ(κ)κλησίας τῶν ταγῶν Φίλων[ο]ς, Πυρρία τοῦ Ε[ὐ]||βουλίδα εἴπαντος· ἐπεὶ Μητρόδωρος Ἀνδρομένεος Πελινναεὺς ὑπάρχων ἱππίατρος | καὶ ἀνεστραμμένος ἐν τᾷ ἀμετέρᾳ πόλει χρόνον πλείω τάν τε ἀναστροφὰν καὶ [ἐ]π[ι]||δαμίαν ἐποιεῖτο καθὼς ἐπέβαλλε ἀνδρὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ διά τε οὗ μετεχειρίζετο ἐπι[τ]α|δεύματος ὠφέλει τῶν πολιτᾶν τοὺς ἐντυνχάνοντας αὐτῷ ἄνευ μισθοῦ σπουδᾶς | καὶ

φιλοτιμίας οὐθὲν ἐνλείπων, παρακληθείς τε ἐπὶ τὸ ἔργον ἐπεδέξατο ἐπὶ τῷ συνφέ||ροντι τᾷ πόλει· καὶ φαμένου Πυρρία δεῖν αὐτῷ ἀποδοθῆμεν χάριτας, ἔδοξε τᾷ πόλει· ἐπαι|νέσαι τε Μητρόδωρον Ἀνδρομένεος Πελινναῆ ἐπὶ τᾷ ἀναστροφᾷ καὶ τᾷ κατὰ τὸ ἐπιτά|δευμα φιλοτιμίᾳ, καὶ δεδόσθαι αὐτῷ καὶ ἐγγόνοις αὐτοῦ προξενίαν, πολιτείαν, ἰσο|τέλειαν, ἔνκτησιν γᾶς καὶ οἰκίας καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ | εἰράνας καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐν τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ τὰ λοιπὰ || πάντα φιλάνθρωπα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις δίδοται παρὰ τᾶ[ς] | πόλιος. Ἔγγυος τᾶς προξενίας Σάτυρος Ῥύβα.

Post alios edidit Latischew, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 363 sqq. n. 23. Apparet titulum scriptum esse post a. 189 a. Chr., quo anno dominatio Aetolorum a Romanis fracta est; v. Polyb. 21, 32. Liv. 38, 11.

---

387 [= 103] Thaumacis.

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. Πόλις Θαυμακῶν | ἔδωκε Ἀγέστῳ Ἀγρολέωνος | Καλλιεῖ προξενίαν, ἐπινομί|αν, ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν, ἔνκτη||σιν, ἀτέλειαν πάντων καὶ πολέ|μου καὶ εἰράνας ἐν τὸν ἅπαντα | χρόνον, καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις, καὶ | ὅσα τοῖς ἄλλοις προξένοις πάν|τα. Ἀρχόντων Σφοδρία, Λεωνίδα, || Φανᾶ. Ἔνγυος τᾶς προξενίας | Πολύμναστος.

CIG. 1771. Le Bas, Voy. arch. II n. 1183 *a*. Cumanudes, Ἀθήναιον II (1873) p. 317. — Simillimi sunt tituli CIG. 1772. 1773.

---

388 Melitaeae. — »Avaritsa, à l'angle oriental des murailles helléniques.« Monceaux.

Ἀμύνανδρος | Μαχάειος τᾶ | πόλι ἔδωκε ἐ|ν τὰν πύλαν κ||αὶ ἐν τὰ τείχ|η ἀργυρίου τ|άλαντα δέκα.

Monceaux, Bull. Corr. Hell. VII (1883) p. 41 sq. n. 1. — Putat Amynandrum eum esse, qui circa a. 200 a. Chr. inter Athamanes regnaverit.

389 **Fragmentum monumenti ex Phthiotide, ubi repertum est, Londinum translatum.**

[Ἀρι]στοκρατεία
. . . τταραιεία
[Ἀρτ]έμιδι Λοχε-
[ίᾳ] τᾷ Εὐερ[γέτιδι?]

CIG. 1768.
2 PΛI. — 4 init. ¯AI. — fin. EYEM.

---

390 Prope Pteleum in Phthiotide.

Φυλίκα Εὐβιοτεία.

Leake, Trav. North. Gr. IV n. 185. Ahrens, Dial. II, 530 n. 7. Fick, Bzb. Btr. VI p. 312.

---

391 Thebis in Phthiotide.

Ἀνδρὼ
Δαμοκράτεος.

Monceaux, Bull. Corr. Hell. VII (1883) p. 61 n. 18.

PARS QUARTA.

TITULI THESSALICI ET LESBIACI.

Dialecti Thessalica et Lesbiaca num artiore quodam propinquitatis vinculo inter se coniunctae sint, multum a viris doctis in utramque partem disputatum est. Post alios Fuehrer, Über die Stellung des Lesbischen zu den verwandten Dialekten, Bzb. Btr. VI (1881) p. 282—289, demonstrare studuit nullam esse dialectum Graecam, cui aliqua similitudo esset cum Lesbiaca. Anno post reperta et edita est tabula Larissaea n. 409, quae effecit, ut dubitari iam non possit, quin dialectus Thessalica cum Lesbiaca artissime coniuncta fuerit.

XX. Tituli Thessalici.

1. Titulus originis incertae.

392 Cymbalum incertae originis, nunc Athenis in museo societatis archaeologicae.

Κάμουν ἔθυσε τᾷ Κόρϝᾳ.

Fraenkel, Arch. Zeit. 34 (1876) p. 31 sqq. tab. 5. IGA. 324. — Meister, Griech. Dial. I 297 dubitat, num hic titulus Thessalicis adnumerandus sit. Cf. Kirchhoff, Alph.³ 139.

---

2. Tituli Pharsalii.

393 Prope Pharsalum, lapis muro insertus loco liminis superioris.

[Σᾶμα τ]όδ' (῾)α μάτερ Διοκλέᾳ ἔσστασ' Ἐχεναΐς,
[δάκρυ χέ]οσα, (῾)ότ' ἀνὸρ (῾)ὸς ὄλετο ὂν ἀγαθός·
[Τᾶς δῶρον? Μενε]κλέα τε, (῾)ὸς ἀδελφεὸς ἔσσταγε λο[ιβάν].
[Πᾶς δὲ κ]ατοικτίρας ἄνδρα ἀγαθὸν παρίτο.

IGA. 325. Lapidem denuo inspexit et nonnulla emendavit Lolling, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 224 sqq. Aliter atque Roehl epigramma constituerant Christ et Meister (Dial. I 291).

2 ἀνόρ, quod iam aetate huius epigrammatis ἀνούρ pronuntiatum esse non recte putat, agnovit Roehl. — 3 init. ΚΛΕΑ Lolling; aliter legerat Roehl. — ἔσσταγε λο[ιβάν]: coniecit Roehl.

---

394 Pharsali in domo privata.

Δά*ϝ*ον τάφ[ρο]||δίτᾳ τᾶ Πειθο[ῖ]. sic

IGA. 327.

2 ΓΕΙΟC.

---

395 In vico Rhizi prope Pharsalum sito, in ecclesia.

Ἀ[γαθᾶ τύχα]. Ἁ πόλις Φαρσαλίουν τοῖς καὶ οὓς ἐξ ἀρχᾶς συμπολιτευομένοις καὶ συμπο|λ[εμεισάντε]σσι πάνσα προθυμία ἔδουκε τὰν πολιτείαν κаττάπερ Φαρσαλίοις τοῖς | ἐ[ξ ἀρχᾶς πολ]ιτευομένοις· ἐδούκαεμ μὰ ἐμ Μακουνίαις τᾶς ἐχομένας τοῦ Λουέρχου | γᾶ[ς ....πλέ]θρα, ἐξείκοντα ἑκάστου τοῦ εἰβάτα ἔχειν πατρουέαν τὸμ πάντα χρόνον· || τ[αγευόντουν] Εὐμειλίδα Νικασιαίου, Λύκου Δρουπακείου, Ὀτολύκου Μνασιππείου, Λύκου | Φερεκ[ρατ]είου, Ἀντιόχου Δυνατείου. |

A

Ὀρόβις Κολλύσσταιος
Φιλοκράτεις Φιλούνειος
Χαρικλε[ῖς] Φιλοχάρειος
Κλέουν Ἡρακλείδαιος
Φαλαρίουν Σαρδούνειος
Κ[ο]λύσστας Ὀροβίειος
Ἀσστόμαχος Ὀροβίειος
Παρμενί(σ)κος Ἀγαθούνειος
[Μυ]λλίνας Βιρρούνειος
Βίρρουν Μυλλίναιος
Γάλιος Πολυκλείτειος
Ὀνάσιμος Νικηράτειος
Παρμενίσκος Σαρδούνειος
Καλλίστρατος Εὐδόξειος
Εὔδοξος Καλλιστράτειος
Φίλαπρος Φειδούνειος
Φάλακρος Οὐφελίμειος
Φάλακρος Ἱπποκράτειος
Πείσσας Ἀργούνειος
Ἀσσκλαπιάδας Δαμούνειος
Δράστας Αἰσχίναιος
Εὐφρόνιος Μαντικλεῖος
Πίτοινος Ἀντιόχειος
Ὀνόμαρχος Χάββειος
Εὐκρατίδας Χάββειος
Φιλόνικος Γενναίειος
Σπύραγος Γενναίειος
Ἄσκετος Σαβυρούνειος
Νικόμαχος Ἀναξάνδρειος
Ἀγάσσας Μινδύειος
Καλλικλέας Μινδύειος

Φιλίνιχος Παρμενιούνειος
Ἄσσας Δενδίλειος
Δενδίλος Ἀσσαιος
Παύσουν Παυσανίαιος
Παυσανίας Παυσούνειος
Νικίας Φιλοξένειος
Ξενόφαντος Νικίαιος
Φιλόξενος Νικίαιος
Σπεύδουν Ἀλαθονίκειος
Ἱπποκλέας Σπευδούνειος
Φιλούτας Σπευδούνειος
Ἀλεξίμαχος Ἀλεξιούνειος
Σουσίχαρμος Ἀλεξιούνειος
Μιλτίας Σιμμίαιος
Σιμμίας Μιλτίαιος
Ἀπεράξεις Ὑβριλάειος
.........σθένειος
.........γένειος
.........άτειος

B

Ἐπ[ι]κρατῖνος Ἱσμηνίαιος
Λυσίμαχος Λυσούνειος
Ἀντιγένεις Φιλοξένειος
Κριτόλαος Ἀντιγένειος
Ἔχιππος Ξενοκλέαιος
Δίφιλος Πύρρειος
Πυθοκράτεις Ἐπιγένειος
Θέστουρ Νικάνδρειος
Λ[ύ]κος Ἀργούνειος
Μένουν Ἀντ(ι)όχειος
Τιμόξενος Ξενοτίμειος
Θίβρουν Ὑβρίσσταιος
Βίρρουν Χορριούνειος
Αὐτόνοος Μύλλειος
Δεινίας Δαμοφίλειος
Ἡρακλείδας Γασστρούνειος
Σιμίουν Γασστρούνειος
Σατυρίουν Νικούνειος
Βατθέκας Βασανίειος
Δάμουν Εὐφρονίειος
Καλλικλέας Αἰσχίναιος
Ὑβρίσστας Δικαίειος
Ἱέρουν Στρατούνειος
Καρίουν Ἱπποκράτειος
Ἱπποκράτεις Καριούνειος
Σίμουν Ἀριστούνειος
Ξενοκράτεις Ἀριστούνειος
Φερένικος Κεφαλούνειος
Μάχιος Κεφαλούνειος
Σουκράτεις Λυσανίαιος
Γ[ε]ννaῖος Ἀσάνδρειος
Δαμοπείθεις Ἀλεξίειος
Ἀστύλος Στροφάκειος
Εὔδοξος Ἀσούνειος
Λέουν Καλλιφάνειος
Γέραιος Καλλιφάνειος
Ἀριστόφιλος Ἀριστούνειος
Δρουπύλος Πιτοίδαιος
Μέννεις Ἱστιαίε(ι)ος
Ὑβρίστας Εὐβοίειος
Μνασίδαμος Ἐχέμμαιος
Γενναῖος Θεορδότειος
Φίλιππος Ἀντιφάνειος
Ἀντιφάνεις Φιλίππειος
Φειδίας Αὐτοβούλειος
Θεόφιλος Ἐπικρατίδαιος
Βρέχας Ὑβρίσταιος
Πολίτας Εὐξενίδαιος
Εὐξενίδας Πολίταιος
Σατυρίουν Ὑβρίσταιος

C

Ὄνασος Θεοδούρειος
Θεόδουρος Ὀνάσειος
Ἀνδρόμαχος Φαλα[ίκ]ειος
Διότιμος Φαλαίκειος
Πέτρουν Παμβούταιος

Ἀντιγένεις Ἀντιγένειος
Ἄρχιππος Λεοντοκράτειος
Ἀγάθαρχος Νικούνειος
Κιθαίρουν Εὐφρανόρειος
Ἀνδροκλεῖς Ἀνδρέαιος
Εὐπόλεμος Δεινομένειος
Βάκχιος Δεινομένειος
Αὐτόνοος Ἀγαθούνειος
Ἀγάθουν Αὐτονόειος
Δρομίσσκος Ἀγαπύρρειος
Σῖμος Ἀντιγένειος
Ἀμοίβας Καλλιστράτειος
Δεινίας Ταυρούνειος
Μίκκυλος Λυσιπόνειος
Ἡρακλείδας Μικκύλειος
Λυσίπονος Μικκύλειος
Σῖμος Ἀγαθοκλέαιος
Ἄσανδρος Πυρρίαιος
Παρμενίσκος Ἁρμοδίειος
Μνασίμαχος Ἀσστονόειος
Καλλικλέας Ἀσστονόειος
Φοξῖνος Ἀσστονόειος
Κλεοφάνεις Δαματρίειος
Ἀσστομείδεις Κλεοθοίνειος
Βούθοινος Παιδίναιος
Παρμενίουν Παιδίναιος
Φρυνίσσκος Εὐαγόρειος
Βούδουν Καλλισστράτειος
Ἀμείσσας Πιθούνειος
Μαρσύας Ἀμύνταιος
Πολυκράτεις Μαρσύαιος
Δεινίας Μαρσύαιος
Εὔδαμοσς Κλεοθοίνειος
Ἀντίγονος Μελανθίειος
Στρατόνικος Ἀργούνειος
Χρείσουν Στρατονίκειος
Μελάνιππος Περραίειος
Ἀγέμαχος Περραίειος
Παύσουν Περραίειος
Πέρρας Χανυλάειος
Ἀντιμένεις Ἀγελάειος
Νέουν Μελανιόρειος
Αἰσσχύλος Μνασούνειος
Φιλόξενος Μνασούνειος
Εἰρουίδας Μνασούνειος.

D

[Λ]ύκος Χανύειος
Νικάσσας Μικύλλειος
Ἀμύντας Αὐτονόειος
Λυκίας
Εὐφρόνιος
Μικίνας
Κεφάλουν
Εὐφρόνιος
Εἰρουίδας
Γίγουν
Ἀγάθουν
Κεφάλουν
Σῖμος
Πείθουν
Δαμάρατος
Γλαῦκος
Πυθόρμας
Ἀγροίτας
Κλεογένεις Σίμειος
Κλεῖτος
Σουσίας
Νόστιμος
Δέξανδρος
Αὐτόλυκος
Ἀρχέσουν
Ἡρακλείδας.

Heuzey, Ann. Assoc. encour. 1869 p. 114 sqq. Idem repetiit in libro, quem ediderunt Heuzey et Daumet, Mission archéologique

de Macédoine, Paris 1876, n. 200 (p. 425 sq.). Fick, Bzb. Btr. V (1880) p. 4 sqq., Phars. 3. — Titulus est quarti a. Chr. seculi. Dialectum in eo non mere Thessalicam esse exposuit Larfeld, Syll. inscr. Boeot. p. XVII.

3 ἐδούκαεμ: i. e. ἔδωκαν, quod agnovit Blass Jahrb. Philol. Pädag. 1882 p. 526; cf. ἀνεθείκαιν n. 396. — μά: i. q. δέ, quod docet titulus n. 409, 20. 22. 42. 46. — *A* 22 Φίλαγρος coni. Fick. — 29 Πιτθῖνος coni. Fick. — 46 Ἀγαθονίκειος coni. Fick.:— *B* 44 Πιτθίδαιος coni. Fick. — *C* 11 ΠΑΜΙΟΥΤΑΙΟΣ. — 34 ΔΕΜΑΤΡΙΕΙΟΣ. — 48 ΓΕΡΡΑΙΕΙΟΣ, cf. 49. 50.

---

396 Fragmentum tabulae marmoreae Pharsali repertum.

[Φαρσάλι]οι ἀνεθείκαιν
[εὐξάμ]ενοι Διῒ Σουτεῖρι·
[ταγ]ευόντουν
.....ιιαος Βλιχανείου
.....μάχου Σχολλείου
.....ιλεαος Ἀστονοείου
.....ου Μεννείου
.....όχου Φιλονικείου.

Heuzey et Daumet, Mission archéologique de Macédoine, n. 202 (p. 428). Fick, Bzb. Btr. V p. 8, Phars. 4.

1 ἀνεθείκαιν: cf. ἐδούκαεμ n. 395, 3; ἐνεφανίσσοεν in titulo Larissaeo n. 409, 12. — 4 -ιιαος, 6 -ιλεαος: de genetivis in -αος desinentibus v. Blass, Misc. epigr. p. 120 sq.

---

397 Fragmentum tabulae marmoreae Pharsali repertum.

...............ινειου
...............ογενείου
.........Ἐμπεδιουνείου
.....ιχαίου Ἁγειτορείου
.....νίππου Παναιρείου.

Heuzey et Daumet, Miss. arch. de Macéd. n. 203 (p. 428). Fick, Bzb. Btr. V p. 8, Phars. 5.

1 ΙΝΕΙΟΙ.

---

398 Cippus repertus prope Pharsalum.

Ἀφθονε[ί]τω
Μανιχε[ί]ω.

Heuzey et Daumet, Miss. archéol. de Macéd. p. 430. Fick, Bzb. Btr. V p. 9, Phars. 8. — Titulus est ineuntis seculi quarti; cf. Blass Misc. epigr. p. 121.

---

3. Tituli Crannonii.

399 [= 100] Crannone.

[Βασιλεύοντος τοῦ δεῖνος]
[Μακεδ]όσιν α', γυμνασια[ρχέντος ....]
... Μυσκελείοι, ἔδο[ξε τοῦ κοινοῦ τᾶς]
[πόλιος· ἐπ]ειδεὶ Ἱπποδρόμ[ος] ....
... [Λαρισ]αῖος διετέλει εὐεργε[τὲς τὸ κοι]-
[νὸν τ]ᾶς πόλιος, δεδόσθαι αὐτ[οῦ καὶ τοῖς]
[ἐσ]γόνοις πολιτείαν καττά[περ καὶ πολί]-
[ταις] τοῖς Κραν[ν]ουν*ίοις· ὑπαρχ[έμεν μὰ]
[καὶ π]ροξενίαν αὐτοῦ καὶ [τοῖς ἐσγόνοις, ἐ]-
[πιμελ]ειθεῖμεν μὰ τ[ὸν ταμίαν, οὗς κε τόν]-
[ε τὸ] ψάφισμα ὀνγραφεῖ ἐν κίον[α καὶ ὀντε]-
[θεῖ ἐ]ν τὸ Ἀσκλαπιεῖον, καὶ τ[ὸ ἐν τάνε γε]-
[νόμ]ε[ν]ον ὀνάλουμα δόμεν......
...[ἀ]π τ[ᾶν] κοινάουν ποθόδουν.

Leake, Trav. North. Gr. III n. 149. Ahrens, Dial. II p. 529 n. 1. Keil, Inscr. Thessal. tres, Numburgi 1857. Fick, Bzb. Btr. V p. 16 sq., Crann. 1. — Titulus est quarti a. Chr. seculi.

Initium supplevit Fick l. l. VII p. 254. — 1 γυμνασια[ρχέντος]: suppl. Robert Herm. 17 p. 472. — 7 ΚΡΑΝΟΥΝΝΙΟΙΣ: cf. Κρανν, Κραννου, Κραννουνίουν quae leguntur in nummis, Mionnet II p. 10; Suppl. III p. 281. Leake, Trav. North. Gr. III p. 365. — 11 fin. ΚΑΙΓ. — 13 [ἀ]π τ[ᾶν]: v. Robert l. l. 473 et Blass, Jahrb. Philol. Paedag. 1882 p. 526.

400 [= 101] Crannone.

[Στραταγ]έντος τοῦν Πε[λασγιουτάουν | Λίοντος] Πανσανιαίοι Ματροπολ[ίτα, | ταγευό]ντουν Σιλάνοι Ἀστο[μαχείοι], | ....ουνος Ἀντιγενείοι, Γεν[νάοι ‖ Αὐτον]οείοι, Γεννάοι Αἰσχυλ[είοι, | ...... Κ]αλλισθενείοι, ταμιε[υόντουν | .... Ἀ]ντιγονείοι, Φείδουνος Εὐ[δοξείοι], | ...ος Ἀντιγενείοι λέξαντο[ς· ἐπει]δεὶ Λ[ί]ουν Πανσανίαιο[ς] Ματροπ[ολίτας ‖ διετέ]λει εὐεργετὲς τὸ κοινὸν [τᾶς | πόλι]ος ἔν τε τοῖς πρότερο[ν χρόνοις | καὶ νῦν ἐ]ν τᾶ ἀρχᾶ τᾶ ἑαυτοῖ καὶ κ[οινᾶ | πάντεσσι κ]αὶ κὰθ ἰδδίαν αἴν τοῦ χρείαν [ἔχοντι· | ἔδοξ]ε τοῦ κοινοῦ τᾶς πόλιος, [ἐπαι‖νεῖσθαι] Λίοντα ἒτ τᾶ προανγρέσ[ει τὰν | ἔχει καὶ π]ὸτ τὰν πόλιν καὶ πὸ]θ ἕκα|στον τοῦν] πολιτάουν, καὶ δεδόσ[θαι καὶ | αὐτοῦ] κα[ὶ] τοῖς ἐσγόνοις αὐτ[οῖ προξενί|αν καὶ] ἀσυλίαν καὶ ἰσοτιμίαν, καὶ [πάντα ‖ τὰ λοι]πὰ αὐτοῦ ὑπαρχέμεν τίμια, [ὅσσα | καὶ] τοῖς λοιποῖς προξένοις· καὶ [ἐπιμελ|ειθεῖμεν τὸν] ταμ[ί]αν Φείδουνα Εὐδόξει[ον, οὕς κε | ἆτ τᾶς] τοῦν ταγοῦν γνούμας [τόνε τὸ | ψάφισμ]α ὀνγραφεῖ ἐν κίονα λίθιν[ον]...‖ ... εοα.ἄχρουν ἐν τοῖς ἰαρουτοῖς· [τὸ | δὲ ὀ]νάλουμα τὸ γενόμενον [ἐν τάνε | ἐγγραφέ]μεν ἐν τοῖς λόγοις τᾶ[ς πόλιος].

Leake, Trav. North. Gr. III n. 149. Ahrens, Dial. II 529 n. 2. Keil, Inscr. Thessal. tres, Numburgi 1857. Fick, Bzb. Btr. V p. 17, Crann. 2. — Titulus est quarti seculi, scriptus in eodem lapide in quo n. 399.

6 ΑΛΑΙΣΟΣΝΕΙΟΙ. — 13 ΙΛΛΙΑΝ. — 15 ἒτ τᾶ: cf. Blass, Misc. epigr. 120. — 17 ΔΕΔΟΧ. — 18 fin. ΑΤΤ. — 27 ΝΕΝ.

---

401 Crannone.

Ἑρμάο(υ) Χθονίου.

Leake, Trav. North. Gr. III n. 150. Ahrens, Dial. II p. 530 n. 3.

---

402 Crannone.

Νικάσιππος | Νικούνειος.

Leake, Trav. North. Gr. III n. 151. Ahrens, Dial. II p. 530 n. 4.

4. Tituli Larissaei.

403 Sub anaglypho Larissae reperto.

Πολυξεναία ἐμμί.

Boissevain, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 78 n. 1. — Literatura tituli est vetusta.

Πολυξεναία: sc. στάλλα, Lolling, l. l. 223.

---

404 Ad dextrum latus anaglyphi Larissae reperti.

Ϝεκέδαμος.

Boissevain, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 78 n. 2. — Literatura tituli est vetusta. Cf. nomen Boeoticum Ϝεκάδαμος n. 358, 4.

---

405 Larissae in sepulcreto occidentali.

Πουτάλα Πουταλεία κόρα, | Τιτυρεία γυνά. |

(Duo disticha.)

Ἑρμάου Χθονίου.

Ussing, Inscr. Gr. ined. (1847) n. 23 (p. 33). Le Bas, Voy. arch. II n. 1269. — Epigramma est apud Kaibelium Epigr. Gr. n. 505.

---

406 Ad Peneum non procul a Larissa.

Ἱπποκλεάδα[ς] | Γενάειος.

Heuzey, Olymp. et Acarn. (1860) n. 56. Fick, Bzb. Btr. V p. 18, »am Pen.« 2.

---

407 Ad Peneum non procul a Larissa.

Κυναγία | ὀνέθειχε.

Heuzey, Ol. et Acarn. n. 55. Fick, Bzb. Btr. V p. 18, »am Pen.« 1.

---

408 Larissae in parva basi marmorea.

Π[ετ]θάλα Σχορδεία
ἀνέθηκεν.

Lolling, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 238. Titulum tertii seculi esse putat.

1 ΙΓι·ΘΑΛΑ⌄Κ. — Σχορδεία: de Σχοδρεία cogitavit Lolling.

---

409 Tabula marmorea Larissae in coemeterio reperta.

[Ταγ]ευόντουν Ἀναγκίπποι Πετθαλείοι, Ἀριστονόοι Εὐνομείοι,
2 Ἐπιγένεος Ἰασονείοι, Εὐδίκο[ι | Ἀδα]μαντείοι, Ἀλεξία Κλεαρχείοι, γυμνασιαρχέντος Ἀλεύα Δαμοσθενείοι· Φιλίπποι τοῖ βασιλεῖος ἐπιστολὰν ἀ[[π]υστέλλαντος πὸτ τὸς ταγὸς καὶ τὰν πόλιν τὰν ὑπογεγραμμέναν·
4 »Βασιλεὺς Φίλιππος Λαρισαί|ων τοῖς ταγοῖς καὶ τῇ πόλει χαίρειν. Πετραῖος καὶ Ἀνάγκιππος καὶ Ἀριστόνους, ὡς ἀπὸ τῆς πρεσβείας ἐγένοντο, | ἐνεφάνιζόν μοι, ὅτι καὶ ἡ ὑμετέρα πόλις διὰ τοὺς πολέμους προσδεῖται πλεόνων οἰκητῶν· ἕως ἂν
6 οὖν καὶ ἑτέ|ρους ἐπινοήσωμεν ἀξίους τοῦ παρ' ὑμῖν πολιτεύματος, ἐπὶ τοῦ παρόντος κρίνω ψηφίσασθαι ὑμᾶς, ὅπως τοῖς κατοι|κοῦσιν παρ' ὑμῖν Θεσσαλῶν ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων δοθῇ
8 πολιτεία· τούτου γὰρ συντελεσθέντος καὶ συνμεινάν|των πάντων διὰ τὰ φιλάνθρωπα πέπεισμαι ἕτερά τε πολλὰ τῶν χρησίμων ἔσεσθαι καὶ ἐμοὶ καὶ τῇ πόλει καὶ τὴν | χώραν μᾶλλον ἐξεργασθήσεσθαι. ἔτους β' Ὑπερβερεταίου κα'« —
10 ψαφιξαμένας τᾶς πόλιος ψάφισμα | τὸ ὑπογεγραμμένον Πανάμμοι τᾶ ἕκτα ἔπ ἰκάδι συνκλεῖτος γενομένας ἀγορανομέντουν τοῦν ταγοῦν πάν|τουν· Φιλίπποι τοῖ βασιλεῖος γράμματα πέμψαντος πὸτ τὸς ταγὸς καὶ τὰν πόλιν, διὲ κί Πετραῖος καὶ
12 Ἀνάγκιππος καὶ | Ἀριστόνοος, οὑς ἂτ τᾶς πρεισβείας ἐγένονθο, ἐνεφανίσσοεν αὐτοῦ, πὸκ κί καὶ ἁ ἀμμέουν πόλις διὲ τὸς πολέμος πο|τεδέετο πλειόνουν τοῦν κατοικεισόντουν· μέσποδί κε
14 οὖν καὶ ἑτέρος ἐπινοείσουμεν ἀξίος τοῖ πὰρ ἀμμὲ | πολιτεύματος, ἓτ τοῖ παρεόντος κρεννέμεν ψαφίξασθειν ἀμμέ, ο(ὔ)ς κε τοῖς κατοικέντεσσι πὰρ ἀμμὲ Πετθ[α]|λοῦν καὶ τοῦν ἄλλουν Ἑλλάνουν δοθεῖ ἁ πολιτεία· τοῖνεος γὰρ συντελεσθέντος καὶ συν-
16 μεννάντουν πάν|τουν διὲ τὰ φιλάνθρουπα, πεπεῖστειν ἄλλα τε πολλὰ τοῦν χρεισίμουν ἔσσεσθειν καὶ ἑ(α)υτοῦ καὶ τᾶ πόλι καὶ | τὰν χούραν μᾶλλον ἐξεργασθείσεσθειν· ἐψάφιστει τᾶ
18 πολιτεία πρασσέμεν πὲρ τοῦννεουν, κὰτ τὰ ὁ βα|σιλεὺς ἔγραψε, καὶ τοῖς κατοικέντεσσι πὰρ ἀμμὲ Πετθαλοῦν καὶ τοῦν ἄλλουν Ἑλλάνουν δεδόσθειν τὰν πολι|τείαν καὶ αὐτοῖς καὶ

ἐσγόνοις καὶ τὰ λοιπὰ τίμια υπαρχέμεν αὐτοῖς πάντα ὅσσα-
20 περ Λα(ρι)σαίοις, φυλὰς ἑλομέ|νοις ἑκάστου ποίας κε βέλλει-
τει· τὸ μὰ ψάφισμα τόνε κύρρον ἔμμεν κὰπ παντὸς χρόνοι
καὶ τὸς ταμίας ἐσδό|μεν ὀνγράψειν αὐτὸ ἐν στάλλας λιθίας sic
δύας καὶ τὰ ὀνύματα τοῦν πολιτογραφειθέντουν καὶ κατθέ-
22 μεν | τὰμ μὲν ἴαν ἐν τὸ ἱερὸν τοῖ Ἄπλουνος τοῖ Κερδοίοι,
τὰμ μὰ ἄλλαν ἐν τὰν ἀκρόπολιν, καὶ τὰν ὀνάλαν, κίς κε
γι|νύειτει ἐν τάνε, δόμεν. Καὶ ὕστερον Φιλίπποι τοῖ βασι-
24 λεῖος ἐπιστολὰν ἄλλαν ἀπυστέλλαντος πὸτ | τὸς ταγὸς καὶ
τὰν πόλιν, ταγευόντουν Ἀριστονόοι Εὐνομείοι, Εὐδίκοι Ἀλεξ-
ίπποι Ἱππολοχείοι, | Ἐπιγένεος Ἰασονείοι, Νυμεινίοι Μνα-
σιαίοι, γυμνασιαρχέντος Τιμουνίδα Τιμουνιδαίοι, τὰν ὑπο-
γεγραμμέναν· |
26 »Βασιλεὺς Φίλιππος Λαρισαίων τοῖς ταγοῖς καὶ τῇ πό-
λει χαίρειν. Πυνθάνομαι τοὺς πολιτογραφηθέντας κατὰ |
τὴν παρ' ἐμοῦ ἐπιστολὴν καὶ τὸ ψήφισμα τὸ ὑμέτερον καὶ
28 ἀναγραφέντας εἰς τὰς στήλας ἐκκεκολάφθαι· εἴ|περ οὖν ἐγε-
γόνει τοῦτο, ἠστοχήκεισαν οἱ συνβουλεύσαντες ὑμῖν καὶ τοῦ
συμφέροντος τῇ πατρίδι | καὶ τῆς ἐμῆς κρίσεως. Ὅτι γὰρ
πάντων κάλλιστόν ἐστιν ὡς πλείστων μετεχόντων τοῦ πολι-
30 τεύματος | τήν τε πόλιν ἰσχύειν καὶ τὴν χώραν μὴ ὥσπερ
νῦν αἰσχρῶς χερσεύεσθαι, νομίζω μὲν οὐδ' ὑμῶν οὐθένα
ἂν ἀν|τειπεῖν· ἔξεστι δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς ταῖς ὁμοίαις
32 πολιτογραφίαις χρωμένους θεωρεῖν, ὧν καὶ οἱ Ῥωμαῖ|οί εἰ-
σιν οἱ καὶ τοὺς οἰκέτας, ὅταν ἐλευθερώσωσιν, προσδεχόμενοι
εἰς τὸ πολίτευμα καὶ τῶν ἀρχείων με[[ταδι]]δόντες· καὶ διὰ
τοῦ τοιούτου τρόπου οὐ μόνον τὴν ἰδίαν πατρίδα ἐπηυξήκα-
34 σιν, ἀλλὰ καὶ ἀποικίας (σ)χεδὸν | [εἰς ἑβ]δομήκοντα τόπους
ἐκπεπόμφασιν. Πλ[έο]ν ἔτι γε καὶ νῦν παρακαλῶ ὑμᾶς ἀφιλοτί-
μως προσελθεῖν | [πρὸς τὸ] πρᾶγμα καὶ τοὺς μὲν κεκριμένους ὑπὸ
36 τῶν πολιτῶν ἀποκαταστῆσαι εἰς τὴν πολιτείαν, εἰ δέ | [τινες
ἀ]νήκεστόν τι πεπράχασιν εἰς τὴν βασιλείαν ἢ τὴν πόλιν ἢ
δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν μὴ ἄξιοί εἰσιν | [μετέχ]ειν τῆς στήλης
ταύτης, περὶ τούτων τὴν ὑπέρθεσιν ποιήσασθαι, ἕως ἂν ἐγὼ
38 ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς | [στρα]τείας διακούσω· τοῖς μέντον κατ-
ηγορεῖν τούτων μέλλουσιν προείπατε, ὅπως μὴ φανῶσιν διὰ
φ[ι|λοτ]ιμίαν τοῦτο ποιοῦντες. ἔτους ζ' Γορπιαίου ιγ'« —
40 ψαφιξαμένας τᾶς πόλιος ψάφισμα τὸ ὑπογε[[γρ]]αμμέ-
νον· Θεμιστίοι τᾶ ὑστερομειννία, ἀγορανομέντος Ἀλεξίπποι,

πὲρ ἱεροῦν, Ἀλεξίπποι λέξα[ν]|τος ἐψάφιστει τᾶ πολιτεία, ὅσ-
σουν μὲν ἐφάνγρενθεὶν κινες τοῦν πεπολιτογραφειμένουν, τὸς
42 ταγὸς ἐ[ν]γρά[ψαν]|τας ἐν λεύκουμα ἐσθέμεν αὐτὸς ἐν τὸν λι-
μένα, τοῦ[ν μ]ὰ λοιποῦν τοῦν πεπολιτογραφειμένουν κὰτ τὰν
ἐπιστ[ο]|λὰν τοῖ βασιλεῖος τὰ ὀνύματα καὶ τὰς ἐπιστολὰς τοῖ
βασιλεῖος καὶ τὰ ψαφίσματα τό τε ὑππρὸ [? τ]ᾶς γενόμενον |
44 καὶ τὸ τᾶμον ὀγγράψαντας ἐν στάλλας λιθίας δύας κατθέ-
μεν τὰν μὲν ἴαν ἐν τὸν ναὸν τοῖ Ἄπλουνος τοῖ Κερδοίοι |
τὰν δὲ ἄλλαν ἐν τὰν ἀκρόπολιν ἐν τὸν ναὸν τᾶς Ἀθάνας,
46 καὶ τὰν ὀνάλαν τὰν ἐν τάνε γινυμέναν τὸς | * ταμίας δόμεν
ἂτ τᾶν κοινᾶν ποθόδουν· τὸ μὰ ψάφισμα τόνε κύρρον ἔμμεν
κὰπ παντὸς χρόνοι.

Οἱ πεπολιτο|γραφειμένοι κάτ τε τὰς ἐπιστολὰς τοῖ βα-
σιλεῖος καὶ κὰτ τὰ ψαφίσματα τᾶς πόλιος· |
48 Σαμόθραχες· Ἄρχιππος Καλλιφούντειος.

Κραννούνιοι· Ἁγεισίνοος Λυκίνειος, Φάλα|κρος Σιμίαιος,
Σιμίας Φαλάκρειος, Λυσίας Φιλοκλεῖος, Ἐπικράτεις Ἐπικρα-
50 τίδαιος, Λυκῖνος Πολίταιος, Ἆγις Μενά[ν]|δρειος, Παρμενί-
σκος Σουσιπολίειος, Ἱππόστρατος Δικαιοκράτειος, Ἀντίγονος
Κρατεισιμάχειος, Δικαιοκράτεις | Μοκ[α]τίνειος, Σύχουν Ἀν-
τιγόνειος, Πολύνικος Σιμμιούνειος, Ἀρχαιοκράτεις Ἱπποστρά-
52 τειος, Βοΐσκος Φιλολάειος, | Κλεόνδας Εὐδάμειος, Θεόδοτος
Εὐδάμειος, Λασθένεις Μενούνειος, Μένουν Λασθένειος, Δα-
μοκράτεις Πολυ|γνούτειος, Ἀλκίνοος Φιλοφείρειος, Νειλεὺς
Πιτοίναιος, Ἱερομνάμουν Πολυγνούτειος, Ὕπλουνος Πιθού-
54 νε[ι]ος, Νικόλαος Ἁγεισίαιος, Στράτουν Ἁγεισίαιος, Ἀντιγέ-
νεις Ἀμφίαιος, Δύνατος Μαχίνειος, Πάμφιλος Εἰμούνειο[ς], |
Χαΐουν Πιθούνειος, Ἀντιγένεις Σουσιβίειος, Πετθαλὸς Πο-
56 λε[ί]ταιος, Θέρσουν Νικοδρόμειος, Σούσιππος Μενού|νειος,
Μενίσκος Μενούνειος, Κίμουν Ἀρειγούνειος, Σούστρατος
Ἀρειγούνειος, Λυκῖνος Εὐδάμειος, Φιλῖνος | Φιλομείλειος,
Λεσχίνας Στασούνειος, Στάσουν Δικαιοκράτεις Λεσχίναιοι,
58 Ἀντιφάνεις Κορούνειος, Ἀρισ[το]|φάνεις Κορούνειος, Νικίας
Ἀρχελάειος, Φρῦνος Ἀριστοφάνειος, Ἀρίσταρχος Ἀριστοφά-
νειος, Ἀνάξαρ[χ]ος Μενύλειος, | Πάντιος Ξενούνειος, Εὔβίοτος
Κοπβίδαιος, Μελαμπρίας Κοπβίδαιος, Ἀρναῖος Παρμενιού-
60 νειος, Ἐπίγονος Μικίναιος, | Θερσέας Πεταλίαιος, Πεταλίας
Θερσέαιος, Ἀγαθοκλέας Βουλιούνειος, Ἀτθόνειτος Ἀγαθοκλέ-
αιος, Δαμόνικος Βουλι|ούνειος, Σιμμίας Τιμογένειος, Παρ-

μενίσχος Παρμενιούνειος, Νίκουν Νικόρραιος, Σουσ[άδα]ς
62 Παρμενί|σκειος, Λέουν Παρμενίσκειος, Ῥάδιος Νικόρραιος,
Νικόρρας Ῥαδίειος, Φείδουν Αἰνέαιος, Κολ..ος Λυκίνειος,
Μ|ίουπος Λεοντομένειος, Λυκῖνος Λύκειος, Παρμενείδας Σίμ-
64 μειος, Μεννέας Σίμμειος, [Ἀσ]κλαπιάδας Ἀν|δρειμο[ύ]νειος,
Ἀνδρείμουν Ἀσκλαπιάδαιος, Δαμοφάνεις Φιλοπόταιος, Μενέ-
δαμος Ἀριστοκράτειος, Πάϊς Ἀρι|στοκράτειος, Δικαιοκράτεις
Φιλάγρειος, Δικαιοκράτεις Παρμενίσκειος, Πολύξενος Ἀρχί-
66 νειος, Ἀντίμαχος | Φιλίππειος, Φίλιππος Μένανδρος Ἀντι-
μάχειοι, Φάλακρος Ἀρχελάειος, Ἁγείσιππος Παρμενίσκειος,
Φερεκράτει[ς] | Ἁγεισίαιος, Κλεόμαχος Ἁγεισίαιος, Σιμύλος
Βούθαιος, Εὐθύδαμος Βούθαιος, Πρόγονος Αἰνέτειος, Θεό-
68 δοτος Λε|όντειος, Εὔδοξος Σουσιγένειος, Ἀγλαὸς Ὁπλούνειος,
Λεούνδας Ἀλεξάνδρειος, Στράτιος Στασούνειος, Μένουν |
Γλαυκίαιος, Ὀρέστας Γλαυκίαιος, Μελάνθιος Ἀνδρομάχειος,
Μόνιμος Ἀνδρομάχειος, Θρασυμείδεις Ἀνδρομάχειος, Νι|-
70 κάσιππος Πετραίειος, Εὐβολῖνος Πετραίειος, Πεταλίας Τι-
μογένειος, Ἐπικράτεις Μενεδάμειος, Ἄσανδρος Κεφαλούνει|ος,
Ἐπικράτεις Θεοδούρειος, Νικοκράτεις Θεοζότειος, Ὑβρέστας
Πολυξένειος, Ἀριστόμαχος Πολυξένειος, Βερέκκας Ἰάνειος, |
72 Ἑλλανοκράτεις Ἀγαθούνειος, Ἐπικρατίδας Σ[ίμ]μειος, Οἴδας
Σκάρειος, Ξάνθιππος Νικασίππειος, Ἀγασικράτεις Ἀγασιδά-
μαιος, Κλεο|πτόλεμος Ἀντιγένειος, Λυσίας Ὑβρίσταιος, Δα-
μόνικος Ἐπινίκειος, Αὐτόβουλος Παυσανίαιος, Ἀριστομένεις
74 Ἀριστοκράτειος, Μενε|κλείδας Σίμμειος, Νίκουν Ὀνασίμειος,
Ἀριστόμαχος Μενεκλείδαιος, Ἀριστόνοος Ἀριστομένειος, Νι-
κασικράτεις Ἐπικράτειος, Φι|λόξενος Σουκράτειος, Σαμοίτας
Πολυλάειος, Μύσκελος Στρατίειος, Πολύοκτος Ἀντιγένειος,
76 Φαχᾶς Κριτολάειος, Παυσανί|ας καὶ Αἶνος καὶ Πολυαινείδας sic
Αὐτόνοος Ἀμφιλόχειος, Ξένουν Λαμεδόντειος, Πολύνικος
Ἀντινόειος, Ἐπικρατίδας Σαϊ|τάδαιος, Δαμαίνετος Νικίαιος,
Θερσίτας Στρατούνειος, Λυκῖνος Πεταλίαιος, Ἀγάθουν Ἐπι-
78 κράτειος, Ἀγάθουν Ἀρύβ|γαιος, (locus nominis deleti) Ἐπί-
γονος Μικίναιος, Φίλιππος Μενοίταιος. |

Γυρτούνιοι· Εὔθοινος Λεττίναιος, Φιλόδαμος Λεττίναιος,
80 Βοΐσκος Δαμμάτρειος, Πουλυδά|μας Νικουνίδαιος, Μνασίμαχος sic
Μνασίαιος, Ἐπικράτεις Νικασίππειος, Φιλόφειρος Ἀνθρου-
πύλειος, Αἰσχύ|λος Ταλούνειος, Ἀψεύδουν Ἐπικράτειος, Ἀρι-
στοκλέας Ἀριστοδάμειος, Φιλίσκος Ῥαδίειος, Παρμονίδας

82 Σου|σάνδρειος, Εὐδαμίδας Πολυκλείτειος, Ἀντιγένεις Φιλο-
ξέν[ει]ος, [Ν]ειχόλαος Ἀριστάνδρειος, [Ἀριστ]άβολος Ἐπι|γένειος,
Ἀπολλόδουρος Ἀλιατάδαιος, Φιλόξενος Ἀπολλοδούρειος,
84 Κλ[εόφ]υλος Κλεάνδρειος, Πολ[ύϊδος Ἀ]μ[υθαούν]ε[ι]|ος, Ἀμυ-
θάουν Πολυΐδειος, Ἀριστόμαχος Παρμενίταιος, Τάλουν Αἰ-
σχύλειος, Νικάσιππος Αἰσχ[ύ]λειος, Ἐπικρά|τεις Ἀψευδούνειος,
Σούσανδρος Ῥαδίαιος, Ἀγείτουρ Ἀριστοκλέαιος, Μέτουπος
86 Δαμοθέρσειος, Δικαι[ο]......, | Σαμίας Παρμονίδαιος, Δίουν
Γαμίφρειος, Ἄλκιππος Ε[ίρ]ουίδαιος, Παρμενίουν Ὀρεστά-
δ[αι]ος, Αἴσχυλος [Γουνίππειος], | Γούνιππος Αἰσχύλειος, Θαύ-
μαστ[ο]ς Είρουίδαιος, Ἄρχιππος Ἀντανόρειος, Ἀντίγονος Σου-
88 σίππε[ιος], ...|τειος, Σάτυρος Δαμοκράτειος, Ἀριστοκρά-
τεις Πολυαινείδαιος, Κλειτόμαχος Ἀντιγόνειος, Ε........,|
Ἀτθόνειτος Κριτοφύλειος, Πούταλος Ῥαδίειος, Αἰσχίνας
Ἀστίππειος, Ἀγάθιππος Ἀστίππει[ος], Αἰσχ[ύ]λος Ἀστοκλεί-
90 [δαιος], ...|ογένειος, Σουίδας Λακούνειος, Λάκουν Σουίδαιος,
Βερέκκας Πεταλίαιος, Ἀλκίδας Σ........ | ....
...............σίας Φιλοφείρειος, Σούσιππος Ἐργίνειος,
92 Θ...|.................................. [Π]εταλίαιος,
Λυκίδας Παντα......|.........................

Titulum repperit, descripsit, edidit Lolling, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 61 sqq. Repetiit et illustravit Robert, Herm. 17 p. 467 sqq. (cf. 18 p. 318). Eodem loco (p. 477 sqq.) res, ad quas spectat decretum Larissaeorum, exposuit Th. Mommsen. Complura ad titulum emendandum contulit Blass, Jahrb. Philol. Paedag. 1882 p. 525 sq. — Epistolarum a Philippo rege ad Larissaeos datarum altera a. 219 altera a. 214 a. Chr. scripta est.

1 Πετθαλεῖοι = Θεσσαλήου. — 9 ψαφιξαμένας: cf. ψάφιγγι in titulo Lesbiaco n. 430 *A*, 16. — 11 διὲ κί = διὰ τί, i. e. διότι. — 12 ἐνεφανίσσοεν = ἐνεφάνιζον: cf. ἐδούκαεμ n. 395, 3. — πὸκ κί: ita Robert; Blass coniecit πόκκι = ὅττι. — 13 πὰρ ἀμμέ: accus., cf. n. 264, 5. — 15 τοῖνεος = τοῦδε: cf. n. 457, 55. — 16 ἑ[αυ]τοῦ: fortasse εὑτοῦ Thessalicum esse putat Blass. — 19 Λα[ρι]σαίοις: aliam formam huius nominis exstare in nummis vetustis putat Fick, Bzb. Btr. V p. 16: Λαρισαε[ί]ον (Mionnet Suppl. III p. 288); sed fortasse legendum est Λαρισαέον, coll. supra v. 12 ἐνεφανίσσοεν et ἐδούκαεμ. — 19 sq. φυλάς — ποίας: ferri posse negat Blass; itaque scripsit φυλᾶς — ποίας ut sint duo genetivi. An ita intellegi

potest, ut φυλάς sit acc. plur., ποίας gen. sing. cum βέλλειτει (i. e. ἐπιθυμῇ) coniunctus? — 20 βέλλειτει = dor. δήληται: cf. Fick, Bzb. Btr. VI p. 211 sq. Blass, Rhein. Mus. 36 p. 610. — ἐσδόμεν = ἐκδόμεν: cf. ἐσδοτῆρες n. 457, 6. — 21 ὀνγράφειν = ἀναγράψαι. — 38 μέντον: forma male Attica Philippum regem usum esse docet L. Cohn, Herm. 17 p. 645 sq. coll. Schol. Hom. Θ 448. — 41 ἐφάνγρενθειν = ἐφαιροῦνται, i. e. ἐπιλαμβάνονται. — 43 ὑππρὸ [τ]ᾶς?: »nuper«. — 45 sq. **ΤΟΣ|ΤΟΣ**. — 53 Πιτοίναιος: ita in lapide; an Πιτοίδαιος ut n. 395 *B*, 44? — 55 **ΛΙ·ΤΑΙ**. — 58 **ΑΝΑΞΑΙ**. — 60 Ἀτθόνειτος = Ἀφθόνητος: cf. n. 411. — 61 **ΣΟΥΙ·ΔΑΣ**. — 80 **ΜΑΚΟΣ**, sed tertia litera incerta; cf. n. 413. — **ΠΓΛ**. — 82 **⁻ΙΥ ϽΛΑΟΣ**. — 83 **ΑΔΡ(?)ΑΤ**. — **ΥΙΟΣ**. — 86 **Γ··Ο-ΥΙΔΑΙΟΣ**. — **ΟΡΕΣΤΑΙ··ΟΣ**. — 87 **ΣΟΥΣΙΓΓ/**.

---

410 Larissae in aedibus archiepiscopi. Ussing.

. . . .
Αὐτονόειο[ς]
ὀνέθεικε . .
τον Ποτειδο[ῦ]-
νι πὲρ τοῖ πα[ι]-
δ[ὸ]ς Αὐτονόο[ι].

Ussing, Inscr. Gr. ined. p. 32 n. 21. Le Bas, Voy. arch. II n. 1233. Keil, Inscr. Thessal. tres p. 4 n. 1. Fick, Bzb. Btr. V p. 14 sq., Laris. 9.

4 πέρ: i. q. περί, cf. Blass, Misc. epigr. 120. — 5 **Λ·Ξ**.

---

411 Larissae sub anaglypho.

Θεοῖς μεγάλοις Δανᾶ Ἀτθονειτεία.

Heuzey et Daumet, Mission archéol. de Macéd. (1876) n. 188 (p. 419). Fick, Bzb. Btr. V p. 16, Lar. 11.

Ἀτθονειτεία: agnovit Blass, Misc. epigr. p. 119 sq. Ἀτθόνειτος assimulatione factum est ex Ἀφθόνειτος. Cf. n. 409, 60.

---

412 Tituli sepulcrales.

1 Ἀθανογένεις. — Le Bas, Voy. arch. II n. 1244.

2 Ἀλεξόμενος Ἀργάλειος | Ἑρμάου Χθονίου. — Ussing, Inscr. Gr. ined. p. 34. Fick, Bzb. Btr. V p. 13, Laris. 2.

3 Εὐδέξιος Βαίτης | Ιπποκρίτειος, Εὐδεξίειος, | Ἑρμαίου Χθονίου. — Miller, Rev. arch. N.S. 28 (1874) p. 161. Fick, Bzb. Btr. V p. 325, Laris. 16. — V. 2 mutatae sunt literae Π, Σ, Α.

4 Εὔιππος Γοργίλειος | Γοργονίσκα Φιλοξενιδαία | Ἑρμάου Χθονίου. — Duchesne et Bayet, Arch. miss. scientif. 1876 p. 321 n. 164.

5 Ἰσαγόρας | Νικολάειος. — Le Bas, Voy. arch. II n. 1242.

6 Λυκομείδεις Χαύροι. — Le Bas l. l. 1246.

7 Μελανθοῦ Δαμονικεία. — Le Bas l. l. 1270.

8 Παυσανίας Ἀριστοκράτειος. — Le Bas l. l. 1247.

9 Πέταλο[ς] | Θερσολόχειος. — Le Bas l. l. 1248. An Πετ(θ)αλός? Cf. n. 409, 55.

10 Πεταλλὶς | Πεταλιαία. — Duchesne et Bayet, Arch. miss. scientif. 1876 p. 322 n. 170. Fick l. l. pp. 14. 325.

11 Πολύοκτος | Αἴνειος. — Duchesne et Bayet l. l. n. 169, qui scripserunt Πολύ(ε)υκτος. Sed cf. n. 409, 75.

12 Φιλόφειρος | Ἀ[σ]άνδρειος. — Le Bas, Voy. arch. II n. 1249.

---

413 Larissae in sepulcreto occidentali. Ussing.

Λ[ά]μαχος Ἀρτεμιδώρου
Φαρδοῦχος.

Ussing, Inscr. Gr. ined. n. 26 (p. 34). Le Bas, Voy. arch. II n. 1252. — V. 2 Ussing putat latere nomen Carduchorum.

---

5. Tituli reliquorum locorum, quae sunt Metropolis in Thessalia superiore sita, Gomphi, Pelinnaeum, Metropolis prope Europum sita, Tempe, Pherae, Campus Dotius.

414 Metropoli in Thessalia superiore.

..... Ἰούνειος, Ἀντιφ[ά]νεις Πυρρίναι[ο]ς, Ἀστόμαχος [Δ]αμαινέτειος, [Ἀθ]άναιος [Π]απ[π]ούνειος, [Παυσ]ανίας Εὐκλε[ί]-

δ]αιος, Ἀνδρόμ[α|χο]ς Θεορδότε(ι)ο[ς, ‖ Θρ]ασύας Εὐ|οφελίνειος, Δ[ι]|ονύσιος Κλιον|[ίδ]αιος, Παρμέ|[νις Τελ]εύταιος, ‖ [Ἴ]ουν Ἀ[ρ]νιάδαιος, | Ἡρακλείδας | [Με]λαν[τίχ]ειος, | [Οὐ]φέλιμος | Ἑρμίαιος, ‖ Ἐροτοκλία[ς | Ἡ]ρακλείδαιος, | [Μέ]ννιος Ἐρα......

Le Bas, Voy. arch. II n. 1193. Ahrens, Dial. II p. 530 n. 8. Keil, Inscr. Thessal. tres p. 12 sqq. Fick, Bzb. Btr. V (1880) p. 9 sq., Metrop. 1.

1 ΑΝΤΙΟ. — 7 ΗΙΑΣ. — 9 ΣΟΡΟΡΔΟΤΤΟ: Θεορδότειος est in titulo Pharsalio n. 395 *B* 48. — 11 ΟΦΙΛΙΝΕΙΟΣ. — 16 ΓΡΑΚΛΕΙΔΑΣ. — 20 Ἐροτοκλία[ς: non mutandum esse monet Meister Dial. I 291.

---

415 Nummi Gomphensium.

1 Γομφιτοῦν.

2 Γομφέων.

Mionnet, Suppl. III p. 284. Muret, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 289. Cf. Fick, Bzb. Btr. V p. 10.

---

416 In solo Pelinnaei veteris.

Πετραιονίκα | Δερδαία | ἀνέθηκεν.

Leake, Trav. North. Gr. n. 172 (cf. IV p. 288).

---

417 [= 102] Metropoli prope Europum flumen.

Ἄπλουνι Κερδ[ο]ίου Σουσίπατρος | Πολεμαρχίδαιος ὁ θύτας | ὀνέθεικε ἱερομναμονεί|σας καὶ ἀρχιδαυχναφορείσας.

CIG. 1766. Le Bas, Voy. arch. II n. 1294. Fick, Bzb. Btr. V p. 19, Phalann. 1.

1 Κερδ[ο]ίου: potius Κερδ[ου]ίου (= Κερδῴου) supplendum esse putat Meister Dial. I, 297.

---

418 Metropoli prope Europum flumen. »In Tyrnavo an der Nordseite der Kirche Hag. Trias eingemauert.« Lolling.

....ς Ὀρεστάδα ὀνέθεκε τᾷ Θεμίστα[ι].

Lolling, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 223. — Literatura est vetusta.

---

419 Metropoli prope Europum flumen.

ϝασίδαμος πα[ῖς] Πε(ι)θόνε(ι)ος ἐπ' αζ....
οι ἀπέθανε ἀριστ[εύ]ον · ολνος ἐπ' ἀρόρ[ας].
....ειρα..

IGA. 328. Fick, Bzb. Btr. V p. 19. 325. Postea lapidem denuo descripsit Lolling, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 224.

1 ἐπ' ἀϝ[έθλ]|φ Roehl. ἐπ' Ἀζ[ώρ]|οι Lolling. — 2 ἀρισ[στεύ]ουν τοῦν [ἐ]ς Ἑ[λλ]άδο[ς] ϝιρά[νουν] Roehl. ἀριστ[εύ]ουν [χ]θ[ο]νὸς ἐπ' ἀρού-ρ[ας] Lolling.

---

420 In valle quae Tempe appellatur.

Ἄπλουνι Τεμπείτα
Αἴσχυλὶς Σατύροι
ἐλευθέρια.

Le Bas, Voy. arch. II n. 1291. — Titulus est aetatis Romanae.

---

421 Pheris.

Ἀγλαΐς Ἱππολυτεία
[Λ]ευκαθέᾳ.

Le Bas, Voy. arch. II n. 1215. Fick, Bzb. Btr. V p. 11, Pher. 1. — 2 α in Λευκαθέας nomine etiam aliis exemplis firmatum esse monet Fick.

---

422 Pheris in basi statuae.

Κλιόμαχος | Μολόσσειος | Ἀσκλαπιοῦ.

Le Bas, Voy. arch. II n. 1214.

---

423 Pheris.

Ἀνθρουπύλα | Ἀντικρατεία.

Le Bas, Voy. arch. II n. 1220.

424 Nummi Pheraeorum.

Φεραίουν.

Leake, Trav. North. Gr. III, 365. Friedlaender, Arch. Zeit. 34 p. 33.

---

425 In campo Dotio.

Ἀττύλα Εὐρυποθεία.

Le Bas, Voy. arch. II n. 1227. — Ἀττύλας gen. scriptus est in anulo argenteo Metropoli in Thessalia superiore reperto, quem commemorat Leake Trav. North. Gr. IV p. 445.

XXI. Monumenta dialecti Lesbiacae.

Bechtel, Die inschriftlichen Denkmäler des aeolischen Dialects. Bzb. Btr. V (1880) p. 105—165. VI (1881) p. 118 sq.

---

426 Lapis repertus in solo Cebrenae veteris oppidi.

Σ[ᾶμ]α ’πὶ Σθενεία ἔμμι τῶ Νικιαίῳ τῶ Γ(λ)αυκίο[ι].

Waddington apud Le Bas, Voy. arch. III n. 1743 *m*. Kirchhoff, Berl. Mon.-Ber. 1879 p. 493 sqq. Roehl IGA. 503. — Sthenias fuit Niciae filius, Glauci nepos. Σ[τάλλ]α, quod habet Roehl, videtur numero literarum spatium excedere.

---

427 Mytilenis in muro domus privatae.

.... [ὄττι]
[δέ κε αἶ] πόλις [ἀ]μφ[ό]τ[εραι..........]
..... γράφφσι εἰς τὰν [στάλλαν....]
.... τωισι κύ[ρ]ιον ἔστω. Τ[ὸν δὲ κέρναν]-
[τα τὸ] χρύσιον ὑπόδικον ἔ[μμεναι ἀμφο]-
[τέρ]αισι ταῖς πολίεσσι· δι[κάσταις δὲ]
[ἔμ]μεναι τῷ μὲν ἐμ Μυτιλήνᾳ [κέρναν]-
[τι] ταὶς ἄρχαις παίσαις ταὶς ἐμ Μ[υτιλ]-
[ή]να πλέας τῶν αἰμίσεων, ἐμ Φώκᾳ δ[ὲ τ]-
αὶς ἄρχαις παίσαις ταὶς ἐμ Φώκᾳ πλ[έ]-

ας τῶν αἰμίσεω[ν]· τὰν δὲ δίκαν ἔμμεναι ἐπεί κε ὠνίαυτος ἐξέλθῃ ἐν ἒξ μήννε- σ(σ)ι. Αἰ δέ κε καταγ[ρέ]θηι τὸ χρύσιον κέρ- ναν ὐδαρέστε[ρ]ο[ν] θέλων, θανάτῳ ζαμι- ώσθω· αἰ δέ κε ἀπυφ[ύ]γῃ μ[ὴ] θέλω[ν] ἀμβ[ρό]- την, τιμάτω τ[ὸ] δικαστήριον, ὄττι χρὴ α- ὖτ(ο)ν πάθην ἢ κατθέ[μ]εναι. Ἀ δὲ πόλις ἀναί- τιος καὶ ἀζάμιος [ἔσ]τω. Ἔλαχον Μυτιλή- ναοι πρόσθε κόπτην. Ἄρχει πρότανις ὀ πεδὰ Κόλωνον, ἐ[μ Φ]ώκᾳ δὲ ὀ πεδὰ Ἀρίσ[τ]- αρχον.

Ex ectypo a. 1852 facto edidit Newton, Transact. Soc. Lit. VIII (1866) p. 549 sqq., ex suo ectypo Conze, Reise auf Lesbos (1865) tab. 6, 1. Repetierunt et illustraverunt Blass, Herm. 13 (1878) p. 382 sqq., Clemm, Rhein. Mus. 33 (1878) p. 608 sqq., Bechtel, Bzb. Btr. V (1880) p. 107 sq. n. 1. — Titulus στοιχηδὸν scriptus ineunte seculo 4 continet foedus inter Mytilenaeos et Phocaeenses factum de nummis feriendis.

3 γράφωσι: cf. ad n. 429 *A*, 39. — 4 fin. suppl. Blass. Τ[ὸμ μὲν κόψαν]τα] Newton. — 7 fin. suppl. Blass. [ὐποδίκ|ῳ] Newton. — 13 καταγ[ρέ]θηι Ahrens apud Meisterum Dial. I p. 182. καταγ[νώ]θηι Blass. — 15 ἀπυφ[ά]γῃ coni. Clemm; Γ literae vestigia agnovit Conze. — 19 sq. restituerunt Dittenberger Herm. 13 p. 399 sq. et Clemm.

---

428 [= 119] Mytilenis, *a* in schola, *b* in vestibulo monasterii D. Therapontis prope parietinas veteris templi.

a

[. . . . . .οἰ β]ασ[ίλη̄ες προστίθε]σ[θον τῷ κατεληλύθον]- [τι ὠς τέχναν τεχναμέ[νω] τῶ ἐ[ν τᾷ] πόλι πρόσθε [ἔοντος· αἰ δέ κέ τις] [τῶν κατεληλυθόν]των μ[ὴ] ἐμμένῃ ἐν ταῖς διαλυσ[ίεσ]σι ταύτ[αισι], [οὖτος μὴ μεταλα]ζέσθω πὰρ τᾶς πόλιος κτήματος μήδενος, μ[ηδὲ στ]- [ειχέτω ἐπὶ μῆ]δεν τῶμ παρεχώρησαν αὔτῳ οἰ ἐν τᾷ πόλι πρό[σθε] [ἔοντες, ἀλλὰ σ]τείχοντον ἐπὶ ταῦτα τὰ κτήματα οἰ παρχωρή|σα[ντε]- *b* [ς πρότερον τῶν] ἐν τᾷ πόλι πρόσθε ἐόντων, καὶ οἰ στρόταγ|οι εἰς [α]- [ὖθις μετενίκα]ντον ἐπὶ τὸν ἐν τᾷ πόλι πρόσθε ἔοντα τὰ [κ]τήματα [ταῦτα ὠς τεχναμένω τῶ κατεληλύθοντος, καὶ οἰ βασίλη[ε]ς προστί- [θεσθον τῷ ἐν τ]ᾷ πόλι πρόσθε ἔοντι ὠς τέχναν τεχνα[μ]ένω τῶ κα- [τεληλύθοντος]· μηδ' αἴ κέ τις δίκαν γράφηται περὶ τ[ο]ύτων, μὴ εἰσά-

[γοντον οἰ περί[δ]ρομοι καὶ οἰ δικάσκοποι, μηδὲ ἄ[λλ]α ἄρχα μηδεῖα.
[Ἐπιμέλεσθαι δὲ] τοὶς στροτάγοις καὶ τοὶς β[ασίλη]ας καὶ τοὶς πε-
[ριδρόμοις καὶ το]ὶς δικασκόποις καὶ ταὶς [ἄλλ]αις ἄρχαις, αἴ κε
[φυλάσσηται πάν]τα ὡς ἐν τῷ ψ[αφίσματι ἐγράφη], καὶ κατάγρεντον
[τὸν μὴ φυλάσσοντα ἢ μὴ ποίεντά τι τῶν ἐγγεγρα]μμένων, ὤς κε μῆδ-
[εν διάφορον εἴη τοῖς κατεληλυθόντεσσι] πρὸς τοὶς ἐν τᾷ πόλι π-
[ρόσθε ἔοντας, ἀλλὰ εἶεν τὰ πάντα διαλε]λύμενοι πάντες πρὸς ἀλλ-
[άλοις, οἰκήσειαν δὲ τὰμ πόλιν ἀτρέσ]τως καὶ ἐμμένοιεν ἐν τᾷ ἀ-
[ναγεγραμμένᾳ διαλλάγᾳ καὶ τᾷ]ι διαλύσι τᾷ ἐν τούτῳ τῷ ψα-
[φίσματι γραφείσᾳ. Καὶ ἔλεσθ]αι τὸν δᾶμον ἄνδρας εἴκοσι, δέκα
[μὲν ἐκ τῶν κατελθόντων δέκα] δὲ ἐκ τῶν ἐν τᾷ πόλι πρόσθε ἐόντων.
[Οὗτοι δὲ ἐς δύναμιν φυλάσσ]οντον καὶ ἐπιμέλεσθον, ὡς μῆδεν ἔσ-
[σεται διάφορον τοῖς κατε]λθόντεσσι καὶ τοῖς ἐν τᾷ πόλι πρόσθ-
[ε ἐόντεσσι. Πράξοισι δὲ] καὶ περὶ τῶν ἀμφιαβατημένων κτημάτων
[πρός τε κατέλθοντας κ]αὶ πρὸς τοὶς ἐν τᾷ πόλι ἔοντας καὶ πρόσθ-
[ε, ὡς οὗτοι μάλιστα μ]ὲν διαλυθήσονται· αἰ δὲ μή, ἔσσονται ὡς δικ[ά]-
[σται. Ὄππως δὲ ἐν ταῖ]ς διαλυσίεσσι, ταὶς ὀ βασίλευς ἐπεκρίννετ-
[ο, καὶ ἐν τᾷ διαλλάγ]ᾳ ἐμμενέοισι πάντες καὶ οἰκήσοισι τὰμ πό-
[λιν ἀτρέστως καὶ ὀμο]νόεντες πρὸς ἀλλάλοις, καὶ περὶ χρημάτων
[πάντων, ἐκ τῶν κε ὠφέλη]ται ἀ διάλυσις ὡς πλεῖστα, καὶ περὶ ὄρκω-
[ν, ὄττινάς κε συμφέρην ἄγ]ωνται, περὶ τούτων πάντων, ὄσσα κε ὀμο-
[λογήσωσι πρὸς ἀλλάλο]ις, οἰ ἀγρέθεντες ἄνδρες φέροντον ἐπὶ τ-
[ὸν δᾶμον· ὀ δὲ δᾶμος ἀκο]ύσαις, αἴ κε ἄγηται συμφέρην, βολλευέτω
[πότερον δόκη κυρώθην τὰ] ὀμολογήμενα πρὸς ἀλλάλοις συμφέρον-
[τα. Λέγην δὲ ἐξέστω τοῖς κατ]ελθόντεσσι ἐπὶ Σμιθίνα προτάνιος
[περὶ πάντων ὄσσα νῦν ἐψαφί]σθη· αἰ δέ κέ τι ἐνδεύη τῶ ψαφίσματος
[τούτω, λεγέσθω περὶ τούτω ἐ]ν τᾷ βόλλᾳ. Κυρώθεντος δὲ τῶ ψαφίσ-
[ματος τούτω τᾷ ἐκκλησίᾳ] τὸν δᾶμον ἐν τᾷ εἰκόστᾳ τῶ μῆννος
[εὔξασθαι ἶρα ἀπάντεσσι] τοῖς θέοισι, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ εὐδαιμ-
[ονίᾳ καὶ τύχᾳ τᾶς πόλιος] γένεσθαι τὰν διάλυσιν τοῖς κατελ-
[θόντεσσι καὶ τοῖς πρόσθε] ἐν τᾷ πόλι ἐόντεσσι· το[ὶς δ]ὲ ἴρηάς τ-
[ε καὶ ἰροποίοις πάντας καὶ] ταὶς ἰρείαις θείγην τοὶς ναύοις, [π]-
[ρὶν δᾶμον πρὸς εὔχαν συνέλ]θην. Τὰ δὲ ἶρα, τὰ ὀ δᾶμος εὔξατο ὄτε ἀ-
[πεψαφίσθη πρεσβεία ἀ πρὸς] τὸν βασίληα, ἀπυδόμεν[α]ι τοῖς βασί[λ]-
[ηος γενεθλίοισι κὰτ ἐνίαυ]τον· παρέμμεναι δὲ τᾷ θυσίᾳ καὶ [το]-
[ὶς ὐπὸ τῶ δάμω ἀγρέθεντας ἀγ]γέλοις τοὶς πρὸς τὸν βασίληα [πεμφ]-
[θησομένοις ἀπὺ τῶν πρόσθε] ἐν τᾷ πόλι ἐόντων καὶ τοὶς ἀ[πὺ τῶν]
[κατελθόντων. Τὸ δὲ ψάφισμα τ]οῦτο ἀναγράψαντας τοὶς . . . .
. . . .

Huius tituli fragmentum *b* (vv. 6 sqq.) edidit Boeckh CIG. 2166 cum Add. Fragmentum *a* (vv. 1—15) edidit Conze, Reise auf Lesbos, tab. 8, 2; repetiit et illustravit et cum *b* coniungendum esse docuit Blass, Herm. 13 (1878) p. 384 sqq. Totum titulum denuo edidit Bechtel, Bzb. Btr. V (1880) p. 109 sqq. n. 2. — Est decretum Mytilenaeorum factum a. 324, quo anno Alexander iusserat omnes exules in civitates Graecas redire. Supplementa tituli στοιχηδὸν scripti maximam partem sunt Boeckhii et Blassii, nonnulla Bechtel correxit; alia ipse nova tentavi, quae nequaquam certa esse non ignoro.

4 [μεταλα]ζέσθω: cf. Hdt. IV 45 (?). — 15 ΤΑΩΣ. — 25 [πράξοισι]: supplevit Bechtel. — 25. 26 [πρ|ὸς τοὶς] suppl. Boeckh, Bechtel; sed ita versus 25 spatium excederet. — 26. 27 προσθ[ή|σοισιν] Boeckh, προσθ[ή|σονται] Bechtel; sed ita hic quoque versus nimis longus fieret, neque προστιθέναι aut προστίθεσθαι sententiae satis aptum est. — 29 init. suppl. Bechtel. — 35 init. suppl. Bechtel. — 36 Σμιθίνα: nomen eiusdem stirpis, Σμίθων, ex titulo Melio (n. 135, 7) affert Bechtel, Bzb. Btr. VI p. 119. — 43 θείγην: apographorum, quibus Boeckhius usus est, unum habet ΟΕΙΣΗΙ, alterum ΟΕΙΓΝΙ, duo reliqua ΟΕΙΓΕΝ; inde effici videtur θείγην, i. q. θειοῦν. Cf. θέαγον Salaminiorum Cypriorum apud Hesychium. Inconstantiae vocalium in verbis derivatis exempla collegit Meister Dial. I p. 180. — 44 Apographorum unum habet ΛΥΣΑΤΟΟ, alterum ΑΥΕΑΤΟΟΣ, tertium ···ΑΤΟΟΤ, quartum (Kieperti) ··ΞΑΤΟΟΤΕΕ; inde quod in fine Boeckhius fecit et Bechtelius recepit, ὡς [σπ|ούδαν ἀπυφάνωμεν τὰν περὶ], probari vix potest. Expectabatur sane ὄτα, ut n. 429 *A* 33; sed in eodem hoc titulo non semel legitur πρόσθε pro πρόσθα, ex lingua volgari receptum. — 47 init. suppl. Bechtel. — 48 fin. Α exstat in Kieperti apographo.

---

429 [= 121] Lapis repertus ante multos annos in insula τῶν νῦν Μοσχοννησίων in aedificanda ecclesia St. Triadis.

A

....

........[βασίλευ]ς Ἀλέξανδρο[ς] | ....[χ]ώρας
τᾷ πόλι κα[ὶ] | .... [ὄτα δὲ] Ἀλέξανδρος διάλ‖[λαξε
τὸμ πὰρ ἀνθρώπ]ων βίον, Φίλιππος δὲ ‖ [ὀ Φιλίππω καὶ]

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀλεξάνδρω τ[ὰ|μ βασιλεί]αν παρέλαβον, Θέρσιππος ἔων | [τοῖς βασ]ιλήεσσι φίλος καὶ τοῖς στροτ[άγοισι] καὶ τοῖς ἄλλοισι Μακεδόνεσσι, μ[εγάλ]ων ἀγάθων αἴτιος γέγονε τᾷ πόλι· Ἀ[ντιπ]άτρω γὰρ ἐπιτάξαντος χρήματα εἰς | τὸμ πόλεμον εἰσφέρην, πάντων τῶν ἄλλω|ν εἰσφερόντων Θέρσιππος παραγενόμενο|ς πρὸς τοὶς βασίληας καὶ Ἀντίπατρον ἐκο[ύφ]ισσε τὰμ πόλιν· ἔπραξε δὲ καὶ πρὸς Κλε[ῖτον περὶ] τᾶς εἰς Κύπρον στρατείας καὶ ἔ[ργα μεγάλα]ς δαπάνας εἰς μίκρον συνάγαγε· [ἐγένετ]ο δὲ καὶ περὶ τὰν σιτοδείαν ἄνη[ρ ἄγαθος] καὶ πὰρ τῶν σαδράπαν εἰσαγώγα|[ν συγκα]τεσκεύασσε· ἔδωκε δὲ καὶ τᾷ πόλ[ι χρήματ]α εἰς σωτηρίαν καὶ τόκοις ἐλάσ[σους ἄτ]ησε τῶγ κατεσταχόντων· ἐ[β]αθόη | [δὲ χρημ]άτεσσι καὶ τοῖς πολίταισι εἰς [δ|ύναμι]ν· καὶ Πολυπέρχοντος εἰς τὰν Ἀσ[ία|ν ἔλθον]τος διῴκησε φίλον αὔτον τᾷ π[όλι ὑπάρ]χην· παρεσκεύασσε δὲ καὶ [Ἀρ]ράβα[ιον καὶ] τοὶς ἄλλοις τ[οὶ]ς ἐπ[ί] τινων τετα[γμένο]ις ὐπὸ τῶν βασιλήων φίλοις τᾷ π[όλι· καὶ] τἆλλα πράσσει μετ' εὐνοίας πρὸς | [τὸν δᾶ]μον πάντα· — Δέδοσθαι αὔτω ἀτέλε[ια]ν πάντω]ν τὸμ πάντα χρόνον καὶ αὔτω κα[ὶ ἐ|κγόν]οισι· στᾶσαι δὲ αὔτω καὶ εἴκονα χ[αλ|κίαν]· δέδοσθαι δὲ καὶ σίτησιν ἐμ προταν[η|ί]ῳ· κα[ὶ] ὄτα κε ἀ πόλις ἰροπόηται, μέρις δ[ι|δό]σθω Θερσίππω καὶ τῶν ἐκγόνων ἄϊ τῶ γ[ε|ραι]τάτωι· κάλησθαι δὲ καὶ εἰς προεδρίαν· | [στε]φανώτω δὲ αὔτον ὁ χοροστάτας ἄϊ ὁ ἐν[έ|ων] ἐν τῷ ἄγωνι καὶ ὀγκαρυσσέτω ἀνδραγ[α|θί]ας ἔνεκα καὶ εὐνοίας τᾶς πρὸς τὸν δᾶ[μον], ἴνα γινώσκωσι πάντες, ὄτι ὁ δᾶμος [ὁ || Να]σιώταν τοὶς ἀγάθοις ἄνδρας [καὶ] εὐε[ρ|γέτ]αις τ[ίμαι] καὶ σώθεντος αὔτω ἐστεφ[α|να]φόρησεν [ἀμ]έραις τρ[ῖ]ς κα[ὶ] εὐαγγέλι[α] | καὶ σωτήρια ἔ[θ]υσε καὶ παν[άγυρ]ιν συνά|γαγε δαμοτέ[λ]ην καὶ νῦν τ[ίμαι] δικάως. Ἀ[ν]άγραψαι δὲ τοὶς ταμίαις τοὶς μετ' Ἡρα|κλείτω τὸ ψάφισμα εἰς στάλλαν λιθίνα[ν] | τῶ ἐκ Θέρμας λίθω καὶ στᾶσαι, ὄππα κε Θε[ρ]|σίππω συναρέσκη μέχρι Πορνοπίας· ἐξέ[σ]|τω δὲ Θερσ[ίππ]ω καὶ ἄλλα ὄππα κε θέλη τῶν || [ἴ]ρων στᾶσα[ι] τὸ ψάφισμα καὶ κέ τι θέλη π[ρ]οσγράφην, ἔμμεναι αὔτω, τῶγ κεν [ε]ὐεργέ|τη τὰμ πόλιν.

B

. . . πα . . . . . . | [ἄν]δρε ἀ πό[λις | δικ]άσταις . . | . . . αες ὁ ἄρ[χω]ν θύ]ην δέδ[οσθ|αι] ἰρήϊα. . . . | .εονεαι. . . . | .ταεεφιτ

... | .σ...ινα... || .... | .... | .... | .... | ....π.. || ...νιεντα .. | .λλ........ | .... | .χ..εων π... | .., αρχα εο... || ..δᾶμος ἐ... | ...δατειο.. | .[ἐγ] κυρία ἐκ[[κ]λ|ησί]α ταὶς δω[ρ|έαι]ς παίσα[ις || ταὶ]ς δεδομέ[ν|α]ις Θερσίππ[ω | ὐ]πὸ τῶ [δ]άμω κ[α|ὶ] ἐκγόνοισι δ[[ιαμέ]νην εἰς τ[[ὸμ π]άντα χρόν[[ον], καθάπερ ὀ δ[[ᾶμο]ς ἔδωκε κα[[ὶ μὴ] ἔμμεναι [π|ὰρ τ]αῦτα μήτε || [ἄρ]χοντι προθ[[έ]μεναι μήτε ῥ[[ή]τορι εἶπαι μ[[ή]τε ἐπιμηνί[ω | ἐ]σένικαι· αἰ δ[[έ] κέ τις ἢ ῥήτω[[ρ] εἴπη ἢ ἄρχων | [ἐσ]αγάγη ἢ καὶ | [ἐπ]ιμήν[ι]ος ἐσ[[ενίκ]η, ἄκυρά τ[[ε ἔ]στω, καὶ ὀφε[[λλ]έτω ἔκαστο[[ς στάτη]ρας τρ[[ιακ]οσίοις ἴρ[[οις τ]ῶ Ἀσ[κ]λαπ[[ίω, κα]ὶ ἐπάρατ[[ος ἔ]στω καὶ ἄτι[[μος] καὶ γένος | [ε]ἰς τὸμ πάντα | [χρ]όνον καὶ ἔν[ο|χος] ἔστω τῶ νόμ[[ω π]ερὶ τῶ καλλ[[ύοντ]ος τὸν δᾶ[[μον. Τὰ δ'] ἐψαφί[[σμενα προσ]ανά[[γρ]αψαι τοὶς ἐ[[ξε]τάσταις εἰ[[ς τ]αὶς στάλλα[[ις ταὶς] περὶ [τ|ᾶν δωρέαν· τὸ δ|ὲ] ἀνάλωμα | [δόμεναι].....

Huius tituli 46 primos versus Boeckh edidit CIG. Add. 2166 *c* secundum apographum, quod in Ἰονίῳ Ἀνθολογίᾳ fasc. I p. 134 repererat; ibi autem neque versus recte divisi sunt et falso adnotatum est lapidem Mytilenis repertum esse. Accuratius omnia, quae in eo exstant, edidit Georgius Earinus in libello, qui inscribitur Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, Περίοδος β', ἔτος α', ἐν Σμύρνῃ, 1876, p. 128 sqq. Is lapidem descripserat in ecclesia St. Triadis prope Νῆσον oppidum, quod in insula τῶν νῦν Μοσχοννησίων situm est. Titulum repetiit Bechtel, Bzb. Btr. V p. 152 sqq. n. 56, cuius emendationes complures recepi. — Insula, in qua repertus est, a veteribus vel Πορδοσελήνη vel simpliciter Νῆσος appellabatur. Fuit in ea colonia Aeolum Asianorum (v. Herodot. I, 151); itaque Nesiotae (ita enim cives eius dictos 'esse tituli supra scripti *A* 40 docet et confirmant nummi **ΝΑΣΙ** literis inscripti, de quibus cf. H. Droysen, Zeitschr. f. Num. V p. 122) dialecto Lesbiaca utebantur. Decretum in honorem Thersippi factum est inter annos 319 a. Chr., quo Antipater mortuus est, et 317, quo Philippus Arrhidaeus interfectus est. Et hoc et nonnulla alia, quae ad argumentum huius inscriptionis intellegendum pertinent, Earinus l. l. exposuit.

Titulus videtur στοιχηδὸν scriptus esse. — *A* 17 sq. supplevit Blass, Rhein. Mus. 36 p. 609. — 21 **ΑΟΘΗ**, correxit

Kirchhoff, cf. ad n. 430 *A*, 27. — 23 Πολυπέρχοντος: apparet immerito viros doctos, in his Ellendtium ad Arrian. II, 12, hanc formam, quae etiam in codicibus passim reperitur, damnavisse. — 25 supplevit Bechtel. — 31 sq. χ[αλ|κίαν]: Bechtel p. 154; cf. Meister Dial. I 91 sq. — 35 ΤΑΤΩΓ. — 39 γινώσκῳσι: cf. πρήξῳσι in titulo Chio n. 496 *A*, 17. 20. — 42 τρ[ῖ]ς: an τρ[ῆ]ς? sed τρῖς exstat in titulo Mytilenaeo, Bull. Corr. Hell. IV p. 427 n. 6; cf. Meister Dial. I, 72. 98. — *B* 5 [θύ]ην: Bechtel. — 33—39 ita fere restituit Dittenberger, Jen. Lit.-Ztg. 1877 p. 569. — 34 [π|ὰρ τ]αῦτα: Blass, Rhein. Mus. 36, 609. — 36 ΣΙΕΝΑΙ. — 39 [ἐ]σένικαι: cf. Bechtel p. 156. Blass l. l. — 54 sq. ΕΜ|··ΕΣΤΩ, inde ἐν[[εχ]έσθω Bechtel; cf. n. 430 *A*, 24. An licet agnoscere ἐν[εχ]έστω? quod fecit Fuehrer, Über d. lesb. Dialekt (Progr. Arnsberg 1884) p. 11. — 56 sq. καλλ[ύοντ]ος: suppl. Bechtel.

---

430 [= 123] Eresi, *A C D* in ecclesia Ἁγίας Εἰρήνης, *B* ad puteum monasterii στὸν Χριστόν.

A

.....................[πο]λ[ι]ορκήθε[ντας]
..... ἐν τ[ᾶ] πόλι πωνοινομο .. σε καὶ το[ὶς πολ]-
[ίται]ς δισμυρίοις στάτηρας εἰσέπραξ[ε καὶ]
[τοὶ]ς Ἕλλανας ἐλαΐζε[το] καὶ τοὶς βώμοις [κατέ]-
[σκ]αψε τῶ Δίος τῶ Φιλ[ι]ππί[ω] καὶ πόλεμον ἐξε[νι]-
[κ]άμενος πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ τοὶς Ἕλλανας
τοὶς μὲν πολίταις παρελόμενος τὰ ὅπλα ἐξε-
κλάϊσε ἐκ τᾶς πόλιος [πα]νδάμι, ταὶς δὲ γύνα[ι]-
κας καὶ ταὶς θυγάτερας συ[λλά]βων καὶ ἔρξα[ις]
ἐν τᾶ ἀκροπόλι τρισχιλ[ί]οις καὶ διακοσίο[ις]
στάτηρας εἰσέπραξε, τὰν δὲ πόλιν καὶ τὰ ἶρ[α]
διαρπάξαις μετὰ τ[ῶ]ν [λα]ΐσταν ἐνέπρησε κα[ὶ]
σ[υγ]κατέκαυσε σώματα [τῶν] πολίταν, καὶ τὸ τ[ε]-
λεύταιον ἀφικόμενος πρὸς Ἀλέξανδρον κατ[ε]-
ψεύδετο καὶ διέβαλλε τοὶς πολίταις· κρί(ν)να[ι]
[μ]ὲν αὖτον κρύπτα ψάφ[ι]γγι ὀμόσσαντας περ[ὶ]
[θ]ανάτω· αἰ δέ κε καταψ[αφ]ίσθη θάνατος, ἀντιτ[ι]-
μασαμ[έ]νω Ἀγωνίππω τὰν δευτέραν διαφόραν
ποήσασθαι, τίνα τ[ρόπο]ν δεύει αὖτον ἀποθά-
νην. Αἰ δέ κε κα[λ]λάφθε[ν]τος Ἀγωνίππω τᾶ δίκα

κατάγη τίς τινα τῶν Ἀγωνίππω ἤ εἴπη ἤ πρόθη περὶ καθόδω ἤ, τῶν κτημάτων ἀποδόσιος, κατ[ά][ρα]τον ἔμμεναι καὶ αὔτον καὶ γένος τὸ κήνω, [κ]α[ὶ] τἆλλα ἔ[ν]οχος [ἔ]στω τῶ νόμω [τῶ] τὰν στάλλαν ἀνέλοντι τὰν περὶ τῶν τυράννων καὶ τῶν ἐκγ[ό][ν]ων. Ποήσασθαι δὲ καὶ ἐπάραν ἐν τᾶ ἐκ(κ)λησίᾳ α[ὔ][τ]ικα τῶ μὲν δικάζοντι καὶ βα[θ]όεντι τᾶ πόλε[ι] [κ]ὰτ τὰ δίκαια εὖ ἔμμεναι, τοῖς δὲ παρὰ τὸ δίκα[ι][ο]ν τὰν ψᾶφον φερόντεσσι τὰ ἐνάντια τούτων. Ἐδικάσθη· ὀκτωκόσιοι ὀγδοήκοντα τρεῖς· ἀπ[ὸ] [τ]αύταν ἀπέλυσαν ἔπτα, αἱ δὲ ἄλλαι κατεδίκα[σ]σαν.

[Ἔ]γνω δ[ᾶμο]ς· περὶ ὦν οἱ πρέσβεες ἀπαγγέλλοισ[ι] οἱ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀποστάλεντες καὶ Ἀλέξανδρος τὰν διαγράφαν ἀπέπεμψε, ἀφικομένων πρὸς αὔτον τῶν πρότερον τυράννων ἀπογ[ό]νων, Ἡρωΐδα τε τῶ Τερτικωνείω τῶ Ἡραείω κα[ὶ Ἀ]γησιμένε[ο]ς τῶ Ἑρμησιλείω, καὶ ἐπαγγελλα[μέ][ν]ων πρὸς Ἀλέξανδρον, ὅτι ἔτοιμοί ἐσσι δίκ[αν] ὑποσ[χ]έθην π[ερ]ὶ τῶν ἐγκαλημένων ἐν τῶ δά[μω]· [ἀγάθα τύχα δ]έ[δοχ]θ[αι] τῶ δάμω· ἐπειδ[ὴ].....

B

...πλετατα.... ἐξεκλάϊσ[ε] ἐ[κ] τᾶ[ς πό][λι]ος πανδάμι, ταὶ[ς] [δ]ὲ γύναικας καὶ τ[αὶς θ][υ]γάτερας συλ[λάβων] [ἤ]ρξε εἰς τὰν [ἀκρόπο][λ]ιν καὶ εἰσέ[πρ]α[ξε] δισχιλίοις καὶ δι[α]κοσίοις στάτηρας· τὰ[ν] δὲ πόλιν καὶ τὰ ἶρα [δι][αρ]πάξαις μετὰ τῶν [λ]αίσταν ἐνέπρησε [κ]αὶ συγκατέκαυσε [σ]ώματα τῶν πολίτ[αν]· [κ]ρίνναι μὲν αὔτον [κ]ρύπτᾳ ψά[φ]ιγγ[ι] [κ]ὰ(τ) τὰν διαγράφαν τ[ῶ] [β]ασιλέως Ἀλεξάνδ[ρω] [κ]αὶ τοὶς νόμοις· [αἰ δέ] [κε] καταψαφίσθῃ [κα][ὶ α]ὔτω θάνατος, ἀ[ντι][τι]μασαμέν[ω Εὐρυσι][λά]ω τὰν δευτέραν [κρί][σ]ιν ποήσασθα[ι] διὰ [χ]ειροτονίας, τίνα [τ]ρόπον δεύει αὔτον [ἀ][π]οθάνην. Λάβεσθαι δ[ὲ] [κ]αὶ συναγόροις τὰ[ν] πόλιν δέκα, οἴτινε[ς] [ὀ]μόσσαντες Ἀπό[λλω][ν]α Λύκειον ο[ὔτω συνα][γ]ορήσοισι [τᾶ πόλε][ι, ὤς] κε δύνα[τον]....

C

.........[τῶ μὲν δι]-
[κάζο]ντι καὶ βαθόεν-
[τι τᾶ] πόλει κὰτ τοὶς
[νόμο]ις ἢ τὰ δίκαια εὖ
[ἔμμε]ναι καὶ αὔτοισ[ι]
[καὶ] ἐκγόνοισι, τῶ δὲ
[πα]ρὰ τοὶς νόμοις κα[ὶ]
τὰ δίκαια δικαζόν-
τεσσι τὰ ἐνάντια. Ὀ-
μνυν δὲ τοὶς πολί[ταις]
τοὶς δικάζοντας· [ἦ]
[μ]ὰν δικάσσω τὰν [δίκαν]
[ὄ]σσα μὲν ἐν τοῖς [νό]-
[μ]οισι ἔνι, κὰτ τοὶ[ς νό]-
[μο]ις, τὰ δὲ ἄλλα ἐθ[ε]-
[λ]όντας ὡς ἄριστα [καὶ]
[δ]ικαίτατα, καὶ τιμά-
[σ]ω, αἴ κε κατάγνω, ὄρθω[ς]
[κ]αὶ δι(και)ως· οὔτω ποήσω
ναὶ μὰ Δία καὶ Ἄλιον.
Φιλίππω·
»Αἱ μὲν κατὰ τῶν φυγά-
δων κρίσεις αἱ κριθε[ῖ]-
σαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
κύριαι ἔστωσαν, καὶ
[ὧ]ν κατέγνω φυγήν, φε[υ]-
[γ]έτωσαμ μέν, ἀγώγιμο[ι]
δὲ μὴ ἔστωσαν.« —
Πρότανις Μελίδωρο[ς].
»Βασιλεὺς Ἀντίγονος
Ἐρεσίων τῇ βουλῇ
καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.
Παρεγένοντο πρὸς ἡ-
μᾶς οἱ παρ' ὑμῶν πρέ[σ]-
[β]εις καὶ διελέγοντ[ο],
φάμενοι τὸν δῆμον
κομισάμενον τὴν παρ' [ἡ]-
μῶν ἐπιστολήν, ἣν ἐγρ[ά]-
[ψ]αμεν ὑπὲρ τῶν Ἀγωνίπ-
[π]ου υἱῶν, ψήφισμά τε π[ο]-
[ή]σ]ασθαι, ὃ ἀνέγνωσα[ν]
[ἡμῖ]ν, καὶ αὐτοὺς ἀπε-
...........ασ...

D

. εν......η . λι...............ιτη . , . .
.........νλιλι.........ν Ἀλεξαν[δρ]...
........................ἔρρωσ[θε] . α ...
...............[ἀ βόλλα πρ]οεβόλλε[υσε]..
.....τεδ...............λνλ . γσοιχ...
. η........ντ...........κατ[ὰ] τῶν τυρ[άν]-
νων [καὶ τῶν ἐ]μ πό[λει οἰκη]θέντων καὶ τῶν ἐκγ[ό]-
[νων]..................ι καὶ ταὶς γραφαι[σ]
.. ε............τὰν ἐκ(κ)λησίαν. Ἐπειδὴ καὶ [πρό]-
[τερον] ὀ βασίλευς Ἀλέξανδρος διαγράφαν ἀπο[σ]-
[τέ]λλαις π[ροσέτ]αξε [Ἐρε]σίοις κρίν(ν)αι ὑπέρ τε
[Ἀγω]νίππ[ω κ]αὶ [Εὐρυσιλά]ω, τί [δ]εῖ πά[θ]ην αὔτοις, [ὀ]
[δὲ δᾶμος ἀκο]ύ[σ]αις τὰν διαγράφαν δικαστήριο-
[ν καλ]έσ(σ)α[ι]ς κατὰ τοὶς νόμοις, ὂ ἔκριν[ν]ε Ἀγώνι[π]-

[πο]μ μὲν καὶ Εὐρυσ[[λαο]ν τε[θν]άκην, τοὶς δὲ ἀπογ[ό]-
[νοις δόκη]ν ἐνόχοι[ς ἔμμε]ναι τῶ νόμω τῶ ἐν τᾶ
[σ]τάλλα τά [τ]ε ὑπάρχο[ντα] πέπρασ[θ]αι αὔτων κατὰ
[τ]ὸν νόμον· ἐπιστέλλ[αντος] δὲ Ἀλεξάνδρω καὶ ὑ-
πὲρ τῶν ἀπο[λ]λ[οδ]ωρε[ίων] καὶ τῶν κασιγνήτων [αὔ]-
[τ]ω Ἕρμωνος καὶ Ἡραίω, τῶμ πρότερον τυραννη-
σάντων τᾶς πόλιος, καὶ τῶν ἀπογόνων αὔτων, [κρί]-
ν[ν]αι τὸν δᾶμον, πότερο[ν δόκ]ει καταπορεύεσθ[αι]
αὔτοις ἢ μή· [ὁ δ]ὲ δᾶμος ἀκούσαις τὰν διαγράφα[ν]
δικαστή[ρ]ι[ό]ν τε αὔτοισι συνάγαγε κατὰ τὸν [νό]-
[μο]ν καὶ τὰν διαγράφαν τῶ βασιλέως Ἀλεξάνδρ[ω],
[ὃ ἔ]γνω λό[γ]ων ῥηθέντων παρ' ἀμφοτέρων τόν τε ν[ό]-
[μο]ν τὸν κατὰ τῶν τυράννων κύριον ἔμμεναι κα[ὶ]
[φ]εύγην αὔτοις κὰτ .. μπ .... δέδοχθαι τῶ δάμ[ω]·
[κ]ύριομ μὲν ἔμμεναι κατὰ [τῶν] τυράννων καὶ τῶ[ν]
[ἐ]μ πόλι οἰκηθέντων καὶ τῶν ἀπογόνων τῶν το[ύ]-
[τ]ων τόν τε νόμον τὸμ περὶ [τ]ῶν τυράννων γεγρά[μ]-
[μ]ενον ἐν τᾶ στάλλα [τ]ᾶ [παλαί]α καὶ ταὶς διαγρά-
[φ]αις τῶν βασιλέων ταὶς κατὰ τούτων καὶ τὰ ψα-
[φ]ίσματα τὰ πρότερον γράφεντα ὑπὸ τῶν προγ[ό]-
[ν]ων καὶ ταὶς ψαφοφορ[ί]αις ταὶς κατὰ τῶν τυράννων· [αἰ]
[δ]έ κέ τις παρὰ ταῦτα ἀλίσκηται τῶν τυράννω[ν]
τῶν ἐμ πόλι οἰκηθέντων ἢ τῶν ἀπογόνων τῶν [τού]-
[τ]ων τις ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰν γᾶν τὰν Ἐρεσίων, [κα]-
[λ]λύων δ[ᾶμον], βολλεύσασθαι καὶ π.........
.. λλι ....

Titulus inscriptus fuit tribus lateribus tabulae marmoreae nunc diffractae, *B* et *C* uni lateri angustiori, *A* et *D* duobus latioribus. *B* ex apographo Kieperti ediderat Boeckh CIG. Add. 2166 *b*. Totum titulum descripsit et ab H. Sauppio multis locis emendatum addita tabula lithographa edidit Conze, Reise auf der Insel Lesbos, 1865, p. 35 sqq. et tab. 12. Eundem repetiit et copiosius illustravit Sauppe, Commentatio de duabus inscriptionibus Lesbiacis, Gottingae 1871. Denuo edidit Bechtel, Bzb. Btr. V p. 138 sqq. n. 42. Justum ordinem fragmentorum restituit Kirchhoff, ex cuius recensione hic titulus editus est apud Droysenum, Geschichte der Diadochen, II (1878) p. 363 sqq. Emendationes complures feliciter invenit Wald in dissertatione

quae inscribitur: Additamenta ad dialectum et Lesbiorum et Thessalorum cognoscendam, Berolini 1871. De rebus, ad quas spectat decretum Eresiorum, egit Windel, De oratione quae est inter Demosthenicas decima septima, Progr. Lipsiae 1882. — Ad emendandum maximam difficultatem habet fragmentum *B*, cuius duo apographa ita inter se discrepant, ut aliis locis Kiepert, aliis Conze (p. 29) plura agnovisse et correctiora descripsisse putandus sit.

Philippo in Macedonia regnante Eresi tyranni rerum potiti sunt, quorum nomina commemorantur Hermon, Heraeus, Apollodorus (*D* 19 sq. cf. *A* 36 sq.), quos tres fratres fuisse Kirchhoffii coniectura usus exposuit Droysen l. l. 372. Eos Eresii Philippo adiuvante expulerunt, de qua re decretum (*D* 33 sq.) factum et ara Jovi Philippio (*A* 4 sq.) erecta est. Postea Agonippus et Eurysilaus una (*D* 12. 15) imperium obtinuerunt et Eresios coegerunt pactionem secum inire (στάλλαν περὶ τῶν τυράννων *A* 24 sq.). Jam cum Philippo mortuo Alexander in Asia bellum gereret, tyranni Persas adiuvare coeperunt, praesidium ab Alexandro Eresi collocatum obsederunt (*A* 1), cives quoquo modo vexaverunt. Sed ab Hegelocho Macedonum duce superati et capti et Alexandriam ad regem abducti sunt (*A* 14; cf. Arrian. III, 2, 5. 7). Rex captivos Eresum misit, ut cives de eis iudicium ferrent. Uterque capitis damnatus est. Postea tyrannorum Philippi aetate expulsorum posteri, Heroidas Heraei nepos et Agesimenes Hermesilae filius Hermonis nepos (*A* 36 sq.), per Alexandrum ab Eresiis impetrare studuerunt, ut in patriam redirent; sed venia eis a populo non data est (*D* 27 sq.). Alexandro vero mortuo Philippus (Arrhidaeus), qui ei successerat, acta eius de tyrannis Eresiorum eorumque posteris rata esse iussit (*C* 21—28). Neque Antigonus Unoculus, qui aa. 306—301 regnavit, epistula ad Eresios data (*C* 30—*D* 3) efficere potuit, ut lex de exilio tyrannorum et posterorum eorum mutaretur; immo vero novo decreto populi (*D* 28) sancta est et tum maxime omnia, quae ad hanc rem pertinerent, lapidi inscripta sunt.

Titulus στοιχηδὸν scriptus est, nisi quod nonnulli versus a fine singulis vel binis literis ceteros superant. Conzius eum luce maligna descripsit; itaque literae inter se similes passim mutatae sunt. — *A*, 5 sq. ἐξε[νι|κ]άμενος: cf. Blass, Rhein. Mus. 36 p. 609. — 15 κρίν(ν)αι: cf. Fuehrer, Über d. lesb. Dial. (1884)

p. 21 et Meister Dial. I, 138. — 16 ψάφ[ι]γγι: hic et *B*, 16 agnovit Wald p. 25. — 26 sq. **A.|.ITA**, inde α[ὔ|τ]ικα restituit Kirchhoff. — 27 **ΡΛ·OENTI**, inde βα[θ]όεντι Wald p. 28; cf. *C*, 2. — 28 **·AITA**; cf. *C*, 3 sq. — 32 **ΞAN**, sed prima litera incerta; cf. Wald p. 14. — 33 [Ἔ]γνω δ[ᾶμο]ς: Fick apud Bechtelium p. 141. — 38 **HΣIΔEI**, correxit Sauppe; Ἐρμησιδείω defendit Meister Dial. I p. 197. An Ἐρμησιλ(α)είω? — 39 **EΣTI**, inde ἔντι Sauppe; cf. Meister, Dial. I p. 171; ἔσσι, de quo v. infra p. 285, restituit Allen. — 41 [ἀγάθα τύχα]: suppl. Bechtel.

B, 1 ······**AETΩTAΣ**·· Conze. — 4 **Σ** Kiepert. — 8 in fine **ΔI** Kiepert. — 9 **ΣΓAATHPAIΣ** Kiepert. — 10 **IIA**. — 11 **ΓAΣAIΣ**; cf. *A* 12. — 12 **ΓO** Kiepert. — 16 **T··IΓΓ·** Kiepert **·Λ·IΓΓ·** Conze; cf. *A* 16. — 22 sq. [Εὐρυσι|λά]ω: supplevit Windel p. 24. — 27 **ΛAK**, inde λάζεσθαι Kirchhoff; cf. n. 428, 4. — 29 **OΣTHN** Kiepert, **O·TΛNE** Conze; inde οἵ τινε[ς] Sauppe, ὄττινε[ς] Bechtel. An scribendum οἳ τάνε, ut in titulo Larissaeo n. 409, 15. 20. 23?

C, 1 vestigia literarum incerta. — 3 **KAI**. — 4 **IΣITA**; cf. *A* 28. An scribendum est [νόμο]ις (κα)ὶ τὰ δίκαια? — 6. 8 τῶ — δικαζόντεσσι: soloecismus notandus est. — 15 sq. **EN·|·ONIAΣ**, correxit Kirchhoff.

D, 11. 21 sq. κρίν(ν)αι: cf. ad *A* 15. — 12 πά[θ]ην: restituit Wald p. 18. — 13 init. supplevit Bechtel. — 15 Εὐροσ[λαο]ν: de forma nominis cf. Bechtel p. 145. — 19 **ΓΛI**. — In fine [αὔ|τ]ω supplevit Kirchhoff. — 23 **TAΣ**. — 25 βασιλέως: paenultima litera incerta; cf. *B* 18 et Wald p. 24. — 26 **Ω**. — 28 καὶ [τὰ]μ π[όλιν] Sauppe, καὶ [ἐκ]γό[νοις] Wald p. 30, κὰτ [τὸ]ν ν[όμον] Kirchhoff. Fortasse κὰτ [τἄ]μπ[αλιν]? — 32 [παλαί]α: supplevit Kirchhoff. — 35 **N**, inde ψαφοφόραις Sauppe, Bechtel. — 38 sq. [κα|λ]λύων: cf. n. 429 *B* 56 sq.

---

431 Pila marmorea Erythris reperta et inde Viennam translata.

Ἔγνω δᾶμος περὶ ὦν ἀ βόλλα προεβόλλευσε καὶ Πολυδεύκης Μέ|γωνος ὁ τετάγμενος στράταγος ἐπὶ πάντων καὶ Αἰσχύλης ὁ Θεμιστίω | ὁ ἀντιγράφευς ἐπὶ τὸν δᾶμον ἦλθον, περὶ τῶ δάμω τῶ * Ἐρυθραίων, ὤς | κε ἐπαινεθείη καὶ στεφανωθείη ἐν τοῖς Διονυσίοισ(ι) χρυσίῳ στε||φάνῳ, καὶ περὶ τῶν δικάσταν Ἐκαταίω Δημητρίω, Διοδότω Κλε|ονυμείω, ὤς κε ἐπαινέθειεν

καὶ στεφανώθειεν ἐν τοῖς Διονυ|σίοισι χρυσίω στεφάνῳ καὶ ὤς κε ξενίσθειεν ἐν τῷ πρυτ[α]||νείῳ, καὶ περὶ προξενίας καὶ πολιτέας, ἵνα ποιήσωνται οἱ | στράταγοι ἔφοδον ὑπὲρ αὔτων ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς ἐκ τῶ νό||μω, καὶ περὶ τῶ γραμμάτεος αὔτων Θεοπόμπω Ἀπολλοδότω, | ὤς κε ἐπαινεθείη καὶ στεφανωθείη ἐν τοῖς Διονυσίοισι χρυ|σίω στεφάνῳ καὶ ξενισθείη ἐν τῷ πρυτανη(ί)ῳ, (καὶ) περὶ τῶ δι|καστάγώγω Ἀγεμάχω Ἀγ*ελ(α)είω, ὤς κε ἐπαινεθείη | καὶ στεφανωθείη ἐν τοῖς Διονυσίοισι χρυσίω στεφάνω κα[ὶ] || εἰς τὸ πρυτανήιον κληθείη μετὰ τῶν δικάσταν· ἀγάθᾳ τύ|χᾳ δέδοχθαι τῷ δάμῳ· ἐπειδὴ Ἐρύθραιοι συγγένεις καὶ | φίλοι ἔοντες τᾶς πόλιος θέλοντες ἀπόδειξιν ποιήσασθαι | τᾶς εὐνοίας ἂς ἔχοισι πρὸς τὸν δᾶμον, ἔν τε τοῖς ἄλλοις | τοῖς συμφερόντεσσι τᾶ πόλει προνόηνται, καθό κε δύνα||τοι ἔωσι, καὶ περὶ τῶ μεταπέμπτω δικαστηρίω* ἐμβλ[έ]||ποντες εἰς τὰν σπούδαν, ἄμ ποίη ὁ δᾶμος, ἐφιλοτιμή|θησαν καὶ ἀπέστελλαν δικάσταις κάλοις καὶ ἀγά|θοις, οἵ τε παραγενόμενοι τὰν προσήκοισαν πρόνοιαν | ἐποιήσαντο περὶ τᾶν δίκαν καὶ ἐφρόντισαν, ἵνα οἱ μὲν συλ||λύθωσι τὰ πρὸς ἀλλάλοις οἱ δὲ διακρινόμενοι τύχωσι | τῶν δικαίων, τάν τε παρεπιδαμίαν ἐποιήσαντο ἁρμο|ζόντως· ὄπως οὖν καὶ ὁ δᾶμος φάνερος ᾖ εὐχαρίστως | συνάνταις ἐκάστοισι καὶ μνᾶν ποιήμενος τῶν τε ἐξαπο||[σ]τελλάντων καὶ τῶν δικάσταν τῶν ἐπιμελέως καὶ δικα[ί]||ως προστάντων τᾶν δίκαν καὶ ἀξίως τῶν τε ἀποστελλάν|των καὶ τᾶς τῶ δάμω ἀγρέσιος, ἐπαίνησαι τὸν δᾶμον τὸν | Ἐρυθραίων ἐπὶ τᾷ εὐνοίᾳ ᾇ ἔχει πρὸς τὰμ πόλιν καὶ ἐπὶ τῷ ἀπό|στελλαι δικάσταις κάλοις καὶ ἀγάθοις καὶ στεφάνωσαι ἐν τοῖς | Διονυσίοισι χρυσίω στεφάνω, ἐπαίνεσαι δὲ καὶ τοὶς δικάσταις Ἐκά||ταιον καὶ Διόδοτον ἐπὶ τῶ πρόσταν τῶν κὰτ ταὶς δίκαις ἴσως | καὶ δικαίως καὶ στεφάνωσαι ἐν τοῖς Διονυσίοισι χρυσίω στεφάνω, | εἰσαγήσασθαι δὲ περὶ αὔτων ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς ἐκ τῶ νόμω | καὶ τοὶς στρατάγοις, ὄπως ὑπάρξῃ αὔτοισι προξενία καὶ πολιτέ|α, ἐπαίνεσαι δὲ καὶ τὸγ γραμμάτεα Θεόπομπον ἐπὶ τῷ πραγματε[ύ]||θην ἄϊ φιλοτίμως καὶ ἀξίως ἀμφοτέρων τᾶμ πολίων καὶ στεφά|νωσαι αὔτον ἐν τοῖς Διονυσίοισι χρυσίω στεφάνω, ἐπαίνεσαι δὲ κα[ὶ] | τὸν δικαστάγωγον Ἀγέμαχον ἐπὶ τῷ φιλοτίμως ἐπιδόμεναι | ἔαυτον καὶ πρόσταν τῶν κὰτ τοὶς δικάσταις, ἵνα ἔκαστα διεξα|χθέωσι δικαίως καὶ συμφερόντως, καὶ στεφάνωσαι ἐν τοῖς Δ[ιονυ]||σίοισι χρυσίω στεφάνω· τᾶς

δὲ ἀναγγελίας τῶν στεφάνω[ν ὄπως γέ]|νηται, ἐπιμελήθην το!ς βασίλεας καὶ πρυτάνεις, κάλεσαι δὲ ἐπ[ὶ ξένια] | τοὶς δικάσταις καὶ τὸγ γραμμάτεα ἐς τὸ πρυτανήιον ἐπὶ τὰγ κοίναν ἐστ[ί]|αν, κάλεσαι δὲ μετ᾽ αὔτων εἰς τὸ πρυτανήιον καὶ τὸν δικαστάγωγον· | χειροτόνησαι δὲ καὶ πρεσβεύταν ἐκ πάντων τῶμ πολίταν, τὸν δὲ ἀγρέ||θεντα τό τε ψάφισμα ἀνένεγκαι πρὸς Ἐρυθραίοις καὶ ἐμφανίσαντα* | περὶ τᾶς εὐνοίας, ἄς ἔχει ὀ δᾶμος πρὸς αὔτοις καὶ τὰ ᾠκονομήμενα | ὑπὸ τῶν δικάσταν, παρακάλην αὔτοις ἐπίμελες ποιήσασθαι, ὄπως ο[ἴ] | τε στέφανοι ἀναγορευθέωσι καὶ πὰρ ἐαύτοις καὶ τὸ ἀντίγραφον τῶ ψα|φίσματος ἀναγράφη ἐς στάλλαν καὶ ἀνατέθη ὠς ἐν ἐπιφανεστάτω τό||πω, καὶ ἐμφανίζην, ὄττι ταῦτα ποιήσαντες ʽχαρίσσονται τῷ δάμω. | Πρεσβεύτας Πυθοφάης Ἰερογένειος.

intra coronam:	intra coronam:	intra coronam:
τὸν δῆμον	ʽΕκαταῖον	Διόδοτον
τὸν Ἐρυθραίων.	Δημητρίου.	Κλεονύμου.
intra coronam:		intra coronam:
Θεύπομπον		Ἀγέμαχον
Ἀπολλοδότου.		Ἀγελάου.

Edidit Kenner, Sitz.-Ber. Acad. in Wien, phil.-hist., 71 (1872) p. 335 sqq. Repetiit et nonnulla emendavit Bechtel, Bzb. Btr. V p. 112 sqq. n. 3. — Polydeuces Megonis filius, qui v. 1 στράταγος ἐπὶ πάντων dicitur, idem fuisse videtur, qui CIG. 2265 *b* commemoratur, Mytilenaeus. Itaque hoc decretum Mytilenas rettulit Kenner, de qua re ei assensus est Blass, Herm. 13 p. 386. Aetas fere eadem est atque tituli CIG. 2265 *b*, quem anno 167 non multo superiorem esse demonstravit Boeckh l. l.

Titulus non στοιχηδὸν scriptus est a lapicida Ionico satis neglegenter; nam Ionica nonnulla dialecto Lesbiacae immiscuit: Διονυσίοις 4, αἰρέσιος 31, τούς 46, ψη|φίσματος 53 sq. Alia prorsus falsa scripsit: τῷ 4, Ἀγγελείω 13, στεφανωθειεν 14, ἐμφανίσαντας 50; nisi forte haec et similia apographo et ectypo debentur, quibus Kenner et Bechtel usi sunt. Certe necesse fuit in hoc titulo non paucis locis literas traditas corrigi.

2. 9. 38 στράταγος: non mutandum est, sed vestigium irrepentis sermonis Graecorum volgaris; cf. Hinrichs, Hom. eluc. vestig. Aeol. (1875) p. 67. — 3 **ΤΩΙ**. — 7 **ΩΣΤΕ**: corr. Fuehrer, Über d. lesb. Dial. (Arnsberg 1881) p. 16. — 7 sq. πρυ-

τ[α]νείῳ: ita in sermone volgari; Lesbiorum est πρυτανήϊον v. 15 47. 48. — 8 ΠΟΛΙΤΤΑΣ: inde πολιτείας Bechtel, πολιτέας Meister, Dial. I p. 11. 90; cf. v. 38. — 13 ΑΓΓΕΛΕΙΩ: inde Ἀγελείω Bechtel coll. v. 60. — 14 ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΕΝ. — 20 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΙ. — 25 ΑΛΛΗΛΟΙΣ. — 28 μνᾶν: cf. n. 183, 47. Meister, Dial. I p. 97 μνάν scribi vult. — 31 ἐπαίνησαι: explicant Bechtel l. l. p. 158 et Meister, Dial. I p. 180. Cf. n. 432, 17. — 39 sq. πραγματε[υ]θῆναι, quod scripserunt Kenner et Bechtel, ferri posse non nego inter tot exempla depravatae dialecti. — 46 ΤΟΥΣ. — in fine ἐπ[ὶ δεῖπνον] supplevit Blass Herm. 13 p. 386; praetuli ξένια brevius vocabulum spatio magis accommodatum. χάλεσαι δὲ ἐπ[ὶ] | τοὶς δικάσταις quid significet, se intellegere affirmat Bechtel. — 47 ΕΠ: inde ἐπ(ὶ) Bechtel; ἐς sententiae aptius est. — 50 ΕΜΦΑΝΙΣΑΝΤΑΣ. — 53 fin. ΥΗ.

---

432 Lapis repertus Erythris, nunc in antiquario Monacensi.

[Ἔδοξε τᾶ βόλλα καὶ τῶ δάμω].....ς εἶπεν·
[Ὠς ξενί]α καὶ φιλαν[θρωπία ἄϊ ἦν] τᾶ πόλε(ι) τᾶ Τενε-
[δίων πρὸς] τὸν δᾶ[μον τὸν Ἐρυθραίω]ν καὶ ἀποσ-
[τέλλαν]τος τῶ δ[άμω πρεσβεύτα]ν πρὸς Ἐρυθραί-
[οις, ὠ]ς ἀξιάσει αὔτο[ις καὶ] παρκάλει φίλοις ἔοντας
[τῶ δά]μω τῶν Τενεδ[ί]ων ἀπόστελλαι δικάσ-
[ταν εἰ]ς Τένεδον, ὁ δᾶμος Ἐρυθραίων πόλ-
[λαν πρ]όνοιαν ποείμενος [τ]ᾶς πόλιος ἀπέστε[λ]-
[λε δικά]σταν Διόδοτον [Κλεο]νύμω ἄνδρα κά-
[λον καὶ] ἄγαθον, ὅστις παραγενόμενος εἰς τὰ[μ]
[πόλιν ἐ]δίκασε ταὶς δίκαις πάντεσσι ἴσως
[καὶ δικ]αίως, καὶ ὁ δᾶμος ἐψαφίσατο τίμασα[ι]
[τὰμ πό]λιν τὰν Ἐρυθραίων τίμαις ταῖς κὰτ το[ὶ]- sic
[ς νόμοις]· δέδοχθαι τᾶ βόλλα καὶ τῷ δάμῳ· ἐ[πε]-
[ιδὴ] ὠφέ[λ]ηται ὁ δᾶμος ὁ Τενεδίων διὰ τη.....
......υον τὰ ἑαύτῳ φιλάνθρωπα προ....
[δᾶμος τῶ]ν Ἐρυθραίων, ἐπαίνησαι τὸν [δᾶμον τὸν]
[Ἐρυθραίων] ἀρέτας ἕνεκα καὶ εὐνοίας......

Christ, Ber. bayr. Acad. 1866, I p. 252 sqq. Bechtel, Bzb. Btr. V p. 157 sq. n. 57. Titulus non στοιχηδὸν scriptus eiusdem videtur esse aetatis atque decretum Mytilenaeorum n. 431.

5 ἀξιάσει: cf. n. 434, 33 et Meister Dial. I 180. — 17 ἐπαίνησαι: cf. n. 431, 31.

---

433 Prope Methymnam.

Βασιλεύοντος Πτολεμαίω τῶ | Πτολεμαίω καὶ Βερενίκας θέων | Εὐεργέταν, ἀγάθα τύχα, ἐπὶ πρυτάνιος | Ἀρχία, ἔδοξε τῶ κοίνω τῶν Πρωτέων· || ἐπειδὴ Πραξίκλης Φιλίνω δείχθεις | χελληστυάρχας τὰν παῖσαν ἐπι|μέλειαν ἐποιήσατο, ὅπως κε τοῖς θ[έ]|οισι τοῖς πατρωΐοισι αἱ θύσιαι συ[ν]|τελέσθειεν καὶ ἀ χέλληστυς || ἐν παίσα γίνηται ἐπιμελεία, κ[αὶ] | εἰς ταῦτα πάντα ἐκ τῶν ἰδίων ἐχο|ράγησε ἀξίως τῶν θέων καὶ τᾶς | χελλήστυος, ἀγάθα τύχα ἐψάφισθαι· | ἐπεί κε συντελέη ἀ χέλληστυς || τοῖς θέοισι τὰ ἶρα, δίδων αὔτω καὶ | ἐκγόνοισι [διμοιρία]ν καὶ σάρκα πεντά|μναιον ἀπ[ὺ τῶ β]όος τῶ θυομένω τῶ | Δὶ τῶ Σώ[τηρι], ἔως κε ζώωσι, καὶ ἀνα|χαρύσσην αὔτοις, ὅτι ἀ χέλληστυς || στεφάνοι Πραξίκλην Φιλίνω καὶ ἐκγό|νοις διμοιρία καὶ σάρκι βοεία πεντα|[μ]ναίω συντελέσσαντα τὰ ἶρα τοῖς | θέοισι κὰτ τὸν νόμον καὶ τᾶς χελ|λήστυος ἐπιμελήθεντα ἀξίως || ....ν τοῖς Πτολε|[μαίοις]....

E. Pottier et Am. Hauvette-Besnault, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 433 sqq. n. 21. Repetiit Bechtel, Bzb. Btr. VII (1882) p. 265 sq. Meth. 14. — Ptolemaeus est Ptolemaeus IV Philopator filius Ptolemaei III Euergetae et Berenices filiae Magae regis Cyrenaicae. Ergo titulus scriptus est inter aa. 222 et 205 a. Chr.

---

434 [= 128] Marmor repertum Lampsaci in pariete domus.

vv. 1—5 prorsus incerti.

[δέ]δοχθαι τῶ δάμω· ἐπειδὴ τῶ δ[άμω ψαφισσα|μέ]νω διχάσταν μεταπέμψασθαι [ἐγ Λαμψά|κω Λ]αμψάκανοι ἔοντες ἄμμι συγγέ[νεες καὶ εὔ|νοο]ι τὰμ πᾶσαν ἐπιμέλειαγ καὶ σπούδ[αν ποι|ήμ]ενοι ἀπέστελλαν ἄνδρα κάλογ κἄγα[θον | Δαμ]οκρέοντα Ζήνωνος, ὂς καὶ παραγενόμεν[ος τα|ίς] δίκαις ἐδίκασσε, τα[ίς] δὲ καὶ διέλυσε ἴσως κ[αὶ δι|κάι]ως καὶ κὰτ τοὶς νόμοις, ἐποιήσατο δὲ καὶ τὰν [ἐπι|δα]μίαγ καὶ καθ' ὂγ καῖρον ἐδίκαζε καὶ ἀφέθεις εὐκόσμ[ως κ||αὶ] ἀξίως ἀμφοτέραν τᾶμ πο-

λίων· ἐπαίνεσσαι μὲν τ[ὸν] | δᾶμον τὸν Λαμψακάνωγ καὶ στεφάνωσαι ἐν τῷ ἄγωνι | τῶν Ἡρακλείων ἀναγγέλλοντος τῶ κάρυκος, ὄττι ὀ δᾶμ|ος στεφάνοι τὸν δᾶμον τὸν Λαμψακάνων, ἀποστέλλ|αντα δικάσταγ κάλογ κἄγαθον, ἀρέτας ἔνεκα καὶ εὐ|νοίας τᾶς εἰς ἔαυτογ χρυσέω στεφάνω τῶ ἐννό|[μ]ω· ἐπαίνεσσαι δὲ καὶ τὸν δικάσταγ καὶ στεφάνωσαι ἐν | τῷ ἄγωνι τῶν Ἡρακλείων ἀναγγέλλοντος τῶ κάρυκος, ὄτ|τι ὀ δᾶμος στεφάνοι τὸν ἀποστάλεντα δικάσταν ἐγ Λαμψ|άκω Δαμοχρέοντα Ζήνωνος, δικάσσαντα ταὶς δί[[κ]αις ὄρθως καὶ δικαίως καὶ κὰτ τοὶς νόμοις, ἀρέτας | [ἔ]νεκα καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς ἔαυτον στεφάνω χρυσέω | [τῶ ἐν]νόμω. Τᾶς δὲ ἀναγγε*λίας τῶν στεφάνων [ἐπ|ιμ]έλειαμ ποιήσασθαι τοὶ(ς) στρατάγοις. Ὑπάρχειν δ[ὲ τῶ | δ]ικάστα καὶ προξενίαμ παρὰ τᾶ πόλει καὶ ἔφοδον [ἐπ||ὶ τ]ὰμ βόλλαγ καὶ δᾶμομ μετὰ τὸγ χρημάτισμον | [τ]ὸμ περὶ τῶν ἴρων. Δεῖξαι δὲ καὶ πρέσβεια ἐν τᾶ ἐκ|κλησία, ὄστις παραγενόμενος πρὸς Λαμψακάνοις [τό | τ]ε ψάφισμα ἀποδώσει καὶ ἀξιάσει ποιήσασθαι τὰ[ν ἀ|ν]αγγελίαν τῶν στεφάνωγ καὶ παρ' ἐαύτοις ἐν το[ῖς || Δι]ονυσίοις, καὶ ἴνα ἀναγράφῃ τὸ ψάφισμα τοῦτο [εἰς | σ]τάλαν λεύκω λίθω sic καὶ ἀνατέθῃ ἐν τῶ ἐπιφ[ανεσ|τά]τω τόπω· χειροτόνησαι δὲ ἐν τᾶ ἐκκλη[σία ἐφό|δι]ον τῶ πρεσβεύτα ποσσαν .... | χειροτόνηθεν ....||νος προσω.......

CIG. 3640. Bechtel, Bzb. Btr. V p. 162 sq. n. 64. Decretum est civitatis alicuius Aeolicae, fortasse Cumaeorum, in honorem Lampsacenorum factum, quod seculo ab Alexandro Magno primo vix inferius esse putat Boeckh.

6 **ΤΩΝ**. — 15 fin. **ΥΓΝΤ**. — 16. 22 ἄγωνι: errore lapicidae Lampsaceni pro Aeolico ἀγώνῳ scriptum esse putat Hinrichs, Hom. eloc. vestig. Aeol. p. 101. Sed cf. τοῖς ἀγώνεσσιν n. 437, 30. — 18 **ΤΟΜ**. — 27 **ΑΝΑΓΓΕΛΙΑΙΑΣ**. — 31 πρέσβεια: cf. Meister, Dial. I 85. — 33 ἀξιάσει: cf. n. 432, 5.

435 [= 125] Ex Lesbiacis, nunc Mytilenis in bibliotheca scholae.

Θέος. Τύχα ἀγάθ[α]. | Ὀ κε θέλῃ θύην ἐπὶ τῶ βώμ[ω] | τᾶς Ἀφροδίτας τᾶς Πεί|θως καὶ τῶ Ἔρμα, θυέτω | ἴρήιον ὄττι κε θέλῃ καὶ | ἔρσεν καὶ θῆλυ π[λὰν] ὔ[ος] | καὶ ὄρνιθα [ὄ]ττι[νά κε θέλῃ].

Keil, Philol. Suppl. II p. 579. Conze, Reise auf Lesb. tab. 4, 3. Titulum supplevit de Wilamowitz, Zeitschr. f. d. Gymn.-W. 1877 p. 647. Repetiit Bechtel, Bzb. Btr. V p. 149 n. 49, qui recte monet formas literarum aetate Romana antiquiores esse.

---

436 [= 124] Mytilenis in vestibulo domus privatae.

Ὀ δᾶμος | τὸν ἐαύτω σώτηρα καὶ κτίσταν | Γναῖον Πομπήϊον Γναίω υἶον | Μέγαν, τρὶς αὐτοκράτορα, καταǁλύσαντα τοὶς κατάσχοντας | τὰν οἰκημέναν πολέμοις καὶ | κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν. |

Δωρόθεος Ἡγησάνδρου | Ὀλύνθιος ἐπόησε.

Edidit Keil, Philol. Suppl. II, p. 576 sqq., denuo Conze, Reise auf Lesbos tab. VIII n. 1, coll. p. 13. Repetiit Bechtel, Bzb. Btr. V p. 120 n. 6. — Titulus scriptus est a. 62 a. Chr.

---

437 [= 127] Lapis in parietinis Cymes repertus, nunc Parisiis in aedibus bibliothecae.

....................[δαμ]οσίαι[ς? | ....ταὶς ὐπαρχοί]σαις αὔτω κτήǁ[σιας ἐν τῶ Ζμαραγήω]......η τούτοισι τῶ δά[μω] | ....ονια πασσυδιάσαντος καὶ ǁ [μεγαλο]πρεπεσ(τά)ταις τείμαις δογματίζοντος καὶ ναῦ|σ(ν) ἐν τῶ γυμ(ν)ασίω κατείρων προαγρημμένω, ἐν ὦ ταὶς τεί|μαις αὔτω κατιδρύσει, κτίσταν τε καὶ εὐεργέταν προσονυ|μάσδεσθαι εἴκονάς τε χρυσίαις ὀντέθην, καθὰ τοῖς τὰ μέ|γιστα τὸν δᾶμον εὐεργετησάντεσσι νόμιμόν ἐστι, μεǁτά τε τὰν ἐξ ἀνθρώπων αὔτω μετάστασιν καὶ τὰν ἐν|τάφαν καὶ θέσιν τῶ σώματος ἐν τῶ γυμνασίω γενήθην, | ἀποδεξάμενος ὐπερθύμως τὰν κρίσιν τᾶς πόλιος Λα|βέων, στοίχεις τοῖς προυπαργμένοισι αὔτω καὶ προσμέ|τρεις τὰν ἐαύτω τύχαν τοῖς ἐφίκτοισιν ἀνθρώπω, τὰν ǁ μὲν ὐπερβάρεα καὶ θέοισι καὶ τοῖς ἰσσοθέοισι ἀρμόζοι|σαν τᾶς τε τῶ ναύω κατειρώσιος τᾶς τε τῶ κτίστα | προσονυμασίας τείμαν παρητήσατο, ἀρχέην νομί|ζων τὰν κρίσιν (sic) τῶ πλάθεος καὶ τὰν εὔνοαν ἐπιτεθε|ωρήκην, ταὶς δὲ τοῖς ἀγάθοισι τῶν ἄνδρων πρεποίǁσαις ἀσμενιζοίσα χάρα συνεπένευσε τείμαις· ἐφ' οἷσιν πρεπωδέστατόν ἐστι τῶν ἐννόμων ἐόντων | χρόνων τὰν παντέλεα τῶν εἰς ἀμοίβαν ἀνηκόντων | ἐπαίνων τε καὶ τειμίων περὶ τᾶς καλοκάγαθίας αὔτω |

μαρτυρίαν ἀπυδέδοσθαι· δι’ ἂ καὶ τύχα ἀγάθα δέδοχθαι || τᾶ βόλλα καὶ τῶ δάμω· Ἐπαίνην Λαβέωνα παίσας ἔοντα τεί|μας ἄξιον καὶ διὰ τὰν λοίπαν μὲν περὶ τὸν βίον σεμνότατα | καὶ διὰ τὰν φιλοδοξίαν δὲ καὶ τὰν μεγαλοδάπανον εἰς | τὰν πόλιν διάθεσιν, καὶ ἔχην ἐν τᾶ καλλίστα διαλάμψει τε καὶ | ἀπυδόχα καὶ κάλην εἰς προεδρίαν καὶ στεφάνων ἐν πάν||τεσσι τοῖς ἀγώνεσσιν, οἷς κεν ἀ πόλις συντελέη, ἐν τᾶ τᾶν | κατεύχαν ἀμέρα ἐπὶ τᾶν σπόνδαν κὰτ τάδε· ὀ δᾶμος στε|φάνοι Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω υἶον Αἰμιλία Λαβέωνα φι|λοκύμαιον εὐεργέταν στεφάνω χρυσίω ἀρέτας ἔνεκα | καὶ φιλαγαθίας τᾶς εἰς ἔαυτον. Ὀντέθην δὲ αὔτω καὶ εἰ||κονας, γράπταν τε ἐν ὄπλω ἐνχρύσω καὶ χαλκίαν, κὰτ τὰ αὖ|τα δὲ καὶ μαρμαρίαν καὶ χρυσίαν ἐν τῶ γυμνασίω, ἐφ’ ἂν ἐπι|γράφην· ὀ δᾶμος ἐτείμασεν Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω | υἶον Αἰμιλία Λαβέωνα φιλοκύμαιον εὐεργέταν γυμνασι|αρχήσαντα κάλως καὶ μεγαλοδόξως, ὄνθεντα δὲ || καὶ τὸ βαλάνηον τοῖς νέοισι καὶ πρὸς τὰν εἰς αὖτο χοραγί|αν ταὶς ὐπαρκοίσαις αὔτω κτήσιας ἐν Ζμαραγήω καὶ ἐ|πισκεάσαντα τὸ γυμνάσιον καὶ ἔκαστα ἐπιτελέσαντα | λάμπρως καὶ μεγαλοψύχως, ἀρέτας ἔνεκα καὶ εὐνόας | τᾶς εἰς ἔαυτον. Καὶ ἐπεί κε δὲ τελευτάση, κατενέχθεν|τα· αὖτον ὐπὸ τῶν ἐφάβων καὶ τῶν νέων εἰς τὰν ἀγόραν | στεφανώθην διὰ τῶ τᾶς πόλιος κάρυκος κὰτ τάδε· ὀ δᾶ|μος στεφάνοι Λεύκιον Οὐάκκιον Λευκίω υἶον Αἰμιλία Λα|βέωνα φιλοκύμαιον εὐεργέταν στεφάνω χρυσίω ἀρέ|τας ἔνεκα καὶ εὐνόας τᾶς εἰς ἔαυτον· εἰσενέχθην δὲ || αὖτον εἰς τὸ γυμνάσιον ὐπό τε τῶν ἐφάβων καὶ τῶν | νέων καὶ ἐντάφην, ἐν ὦ κε πανεύθετον ἔμμεναι φαίνηται τό|πω. Τὸ δὲ ψάφισμα τόδε ἀνάγραψαι εἰς στάλαν λίθω λεύ|κω καὶ ὀνθέμεναι (sic) εἰς τὸ γυμνάσιον πὰρ ταὶς δεδο|γματισμέναις αὔτω τείμαις. Μῆνος Φρατρίω δεκάτα || ἀπίοντος ἐπὶ ἰερέως τᾶς Ῥώμας καὶ αὐτοκράτορος | Καίσαρος θέω υἴω θέω Σεβάστω ἀρχιέρεος μεγίστω καὶ πά|τρος τᾶς πάτριδος Πολέμωνος τῶ Ζήνωνος Λαοδί|κεος, πρυτάνιος δὲ Λευκίω Οὐακκίω Λευκίω υἴω Αἰμιλί|α Λαβέωνος φιλοκυμαίω εὐεργέτα, στεφαναφόρω δὲ || Στράτωνος τῶ Ἠρακλείδα.

CIG. 3524. Bechtel, Bzb. Btr. V p. 160 sq. n. 60. Titulus intra annos 2 a. Chr. et 14 p. Chr. scriptus esse putandus est, quia Augustus in eo pater patriae appellatur.

6 init. Ω. — προαγρημμένω: Meister Dial. I p. 148 putat μ errore bis scriptam esse. — 7 sq. προσονυ|μάσδεσθαι: de hac scribendi ratione apud Lesbios olim usitata egit Blass, Misc. epigr. p. 126; cf. Ausspr. 99. — 10 ΓΕ. — 18 πλάθεος, 45 ἐφάβων: hyperaeolice ᾱ pro η scriptam esse recte monet Bechtel; cf. Ahrens Dial. I 88, II 151; Meister Dial. I 64. — 36 fin. ΕΠΕ. — 51 ΝΑΝ, inde καὶ εὔθετον scripserat Boeckh.

---

438 [= 120] Prope Mytilenas in thermis.

Ἀ βόλλα καὶ ὁ δᾶμος | Αὖλον Κλώδιον Περεν|νίανον στροταγήσαν|τα ἄγνως καὶ εὐσταθέως | ἐν καίροις ἐπιμεληΐας || δευομένοις, τὸν εἶρεα | καὶ ἀρχείρεα καὶ λόγιον | πρύτανιν, ἀγωνοθέταν | ἔνι ἐνιαύτω, πεπληρώκον||τα δὲ καὶ τὰν ἐν τᾶ πρώτα | πάτριδι καὶ νεωκόρω Περ|γαμήνων τῶν συγγενέων | πόλει τὰν ἐπώνυμον | ἀπὺ βασιλέων πρυτανηΐα[ν], || ἂν ἐκ γένεος διαδεξάμε|νος τοῖς τᾶς ἀξίας βάσ|μοις ἀνελόγησε.

CIG. 2189. Bechtel, Bzb. Btr. V p. 131 n. 29. Idem titulus positus est Thyatiris, CIG. 3486. Est aetatis Augusto imperatore inferioris.

6 λόγιον πρύτανιν: cf. Kaibel Ephem. epigr. II ad n. 7. — 15 sqq. ἂν ἐκ γένεος — ἀνελόγησε: »quam prytaniam ex regibus derivatam cum iure hereditario obtinuisset, dignitatis suae gradibus similis et par fuit«; ita vertit Boeckh.

---

439 Prope Mytilenas in thermis.

Ἀρχίππα Ἀθαναεία
Ἀρτέμιδι Θερμία Εὐακόω.

Conze, Reise auf Lesbos, tab. 9 n. 6, coll. p. 17. Bechtel, Bzb. Btr. V p. 136 n. 35. — Titulus est aetatis Romanae. — Archippam ne mulierem Atheniensem putes monet Sauppe, De duabus inscriptionibus Lesbiacis, p. 26.

---

440 Prope Mytilenas in parietinis vici Chalakaes.

[Ἀ β]όλλα καὶ ὁ δᾶμος | Βρῆσον Βρήσω ἀρχίατρον λειτουρ[γό]|τατον, ζὰ τῶν παίδων δὲ καὶ ἐ|κγόνων ἄρχας καὶ ἄλλας

καὶ ‖ κισσοφορίας καὶ ἀγορανομίας | ἐπιτετελέκοντα, κὰ(τ) ταῦτον | δὲ καὶ βουλαρχίαν καὶ νομο|φυλακίαν καὶ [ἄ]λλας, ὄντα Δίος | Αἰθερίω καὶ Ἄμμωνος Ἐλευθε‖ρίω καὶ τᾶς Ἀδραστείας καὶ τῶ[ν] | σεβάστων μυστηρίω(ν) π(αια?)νίστη[ν, τ]‖ὰ[ς] Ἐτηφίλας Ποσείδωνος | Μ[ύ]χα καὶ Μυχίας καὶ τᾶν ἀπα|ραιτ[ή]των θέαν καὶ τᾶς [Κό]‖ρας Καλίας καὶ τῶ Δίος τῶ [Ἐ]‖παίνω σ[υμπ]άρεδ(ρ)ον, τᾶς τε | Πολίαδος Ἀθάνας παρακε|λεύσταν ὑπὲρ τᾶς πόλιος, τᾶς | τε Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος ‖ Μαλέοντος ἀρχίχορον, καὶ ἱε|ροχάρυκα τῶν ἱερέων ζ[α]‖κόρων Σαώτηρος Ἀσκληπί|ω, τοῦ δὲ θειοτάτου αὐτο|κράτορος καὶ τῶν τᾶς πό‖λιος εἴρων ἱεροθύταν καὶ | * περιηγήταν ἐτέων ἤδ[η] | τεσσαράκοντα καὶ πρὸς | ἄνευ συντάξιος καὶ μίσ|θου, οὐχ[ι ὤ]ς οἱ πρὸ αὔτου.

Conze, Reise auf Lesbos tab. 17 n. 1, cf. p. 53. Bechtel, Bzb. Btr. V p. 133 sqq. n. 34. — Titulus est aetatis Romanae satis recentis; itaque mirum non est, quod ei qui scripsit non contigit, ut veterem dialectum Lesbiacam, quam imitandam sibi proposuerat, puram efficeret. Munerum et deorum nomina, quae commemorantur, explicavit Bechtel l. l.

2 ΛΛΙΤΟΥΟ· inde λειτουρ[γο]- coniecit Bechtel collato (Bzb. Btr. VI p. 119) titulo Erythraeo Le Bas Voy. arch. III n. 57, in quo legitur: τὸν ἐκ προγόνων καὶ ἀπὸ παιδὸς ἡλικίας λιτουργόν. — 3 ΓΑΤΟΝ. — 6 ΚΑΙ: inde καὶ αὖτον scripsit Bechtel, ut opponerentur inter se munera, quae per filios, et ea, quae ipse Bresus administravit. Κὰ(τ) ταῦτον sententiae aptius videtur. Similiter scriptum exstat in compluribus titulis: n. 283, 5; 457, 25; 295, 31, aliis; de omissa in scribendo geminatione τ literae cf. Meister, Dial. I p. 267. 137. — 11 ΠΝΙΣΤΕ. — 21 ΓΕΡΕΩΝ. — 26 ΚΑΙ errore repetitum. — 29 ΟΥΣ.

441 [= 129] Thebis, in Memnonis crure sinistro.

Ἰουλίας Βαλβίλλης,
ὅτε ἤκουσε τοῦ Μέμν(ον)ος
ὁ Σεβαστὸς Ἁδριανός·
Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον ἀλίω αὔγᾳ
αἰθόμενον φώνην Θηβαΐκω 'πὺ λίθω.
Ἀδρίανον δ' ἐσίδων τὸν παμβασίλῃα πρὶν αὔγας
ἀελίω χαίρην εἶπέ ϝοι ὡς δύνατον.

Τίταν δ' ὄττ' ἐλάων λεύκοισι δι' αἴθερος ἴπποις
ἐν * σκίᾳ ὠράων δεύτερον ἦχε μέτρον,
ὡς χάλκοιο τύπεντος ἴη Μέμνων πάλιν αὔδαν
ὀξύτονον· χαίρων [κ]αὶ τρίτον ἆχον ἴη.
Κοίρανος Ἀδρίανος τότ' ἄλις δ' ἀσπάσσατο καὖτος
Μέμνονα κὰν στάλᾳ κάλλιπεν ὀψιγόνοις
γρόππατα σαμαίνοντά τ' ὄσ' εὖιδε κὤσσ' ἐσάκουσε·
δῆλον πᾶσι δ' ἔγεντ', ὡς ϝε φίλ(ε)ισι θέοι.

CIG. 4725. Kaibel, Epigr. Gr. n. 990. Lepsius, Denkmäler aus Aegypten u. Aethiopien, VI tab. 80 Gr. 110. Ectypo per Lepsium confecto usus titulum recensuit Puchstein, Epigr. Graec. in Aeg. rep. (Argentorati 1880) p. 17, *A*. Idem p. 16 demonstravit hoc epigramma primum locum tenere inter ea, quibus Balbilla, Augustae Sabinae Hadriani uxoris comes, narravit, quae imperator ipse et uxor eius, cum ad Memnonem venissent, viderint et audiverint. Et hoc epigrammate et reliquis tribus mulier docta dialectum Lesbiorum poëtarum imitata est.

1 ΒΑΛΛΙΛΛΗΣ. — 5 ΘΗΒΑΙΧΩ. — 7 ΓΟΙ. — 9 init. ЄΝΙ videtur scriptum esse in lapide. — 11 ΑΥΟΝ. — 12. 13 nonnullae literae partim evanuerunt; sententiam Heffterum primum recte restituisse monet Puchstein. — 15 ΓЄ.

Nuper Assi in oppido Lesbo insulae opposito reperta sunt fragmenta titulorum, quae quamquam nondum integra sunt edita, tamen non inutilia esse ad augendam notitiam dialecti Lesbiacae intellegitur ex eis, quae Frederic D. Allen, American Journal of Philology III (1882) p. 463 sq. de eis dixit. Longissimum eorum fragmentorum hoc est:

...ἕξ (?), ἂ σκεύεά ἐσσι δαμόσια ἐπὶ ἀγορανόμω Μεγιστία Σω[γ]ενε[ί]ω· ἠμιμέδιμνοι χάλκιοι τρεῖς, [ἠ]μίεκτα ἔννεα, διχοίνικα δέ[κ]α, χοίνικες ἔπτα, τρίχοα [χ]άλκια τέσσαρα, ἠμίχοον, ἄλ[λο τρ]ίχοον χώναν ἔχον. στά[θμα? χά]λκι[α]· τάλαντα τρ[ία... π]εντάμνασ[ν, ...

Si haec accurate descripta sunt, Allen recte dixit in titulo Eresio n. 430 *A* 39 pro ἐστι, quod traditum est, scribendum esse ἐσσι; equidem non dubitavi id facere.

Eodem loco Allen titulos sepulcrales edidit qui sequuntur:

Ἀλέκτρα Λαριχεία.
Ἀσίννω Ἀνοδικεία.
Ἀϊκλείδας Λαρίχω.
Λάριχος Ἀϊκλείδα.
Ἀμεννάμενος Λαρίχω.
Ἀδέα Ἡροΐδα.

Ceterum in plerisque titulorum, qui illo loco reperti sunt, dialectum non iam meram Lesbiacam esse sed volgari permixtam, documento sunt τρεῖς, quod est in fragmento supra scripto, et στράταγοι (cf. ad n. 431, 2), quod ex alio affert Allen. Tamen ἀγρεόμενοι, quod idem affert, ex vetustissima dialecto Lesbiaca videtur servatum esse; cf. Meister, Dial. I 177 sq.

PARS QUINTA.

TITULI ARCADICI ET CYPRII.

Vetus erat fama apud Graecos coloniam ex Arcadia in insulam Cyprum deductam esse, quam commemorant Pausan. VIII 5, 2 et Strab. XIV p. 683 (coll. Hom. B 609). Cf. Bergk, de titulo Arcadico (Halae 1860) p. V.

XXII. Tituli Arcadici.

1. Titulus incertae originis et tituli societatis Arcadum.

442 In fragmine, quod videtur fuisse margo cassidis, reperto Olympiae. Roehl.

Δᾶμος τοῖ........ξόραυ.

Kirchhoff, Arch. Zeit. 36 (1878) p. 140 n. 180. Roehl IGA. 106.

---

443 Lamina aenea Olympiae reperta.

[Ἐπεὶ πολλὰ χρήματα ἔ]δοχαν, (῾)οἱ τὸ χρύσεον
..........[κατεσκεύ]ασαν τὸ ἱερὸν τõ Διός,
[ἔδοξεν τοῖ δάμοι ἦ]ναι αὐτὸς καὶ γενεὰν
..............[πρόξ]ενος καὶ εὐεργέτας·
...............[ιπ]πος Θεοδότο Μάγνης sic
.... εν Θεβαῖος sic
..................ς Συρακόσιος
.... Σεκυό[νι]ος
..................ς Ἀργεῖος.
[Ἐπὶ.....τõ].......κλέος καὶ Ὀλυμπιοδό-
[ρο τõ δεῖνος ἑλλαν]οδικόντοιν.

Kirchhoff, Arch. Zeit. 37 (1879) p. 156 sq., Inschr. aus Ol. n. 304. Roehl IGA. 107. — Literatura est partim vetusta partim Ionica.

Titulum ea aetate scriptum esse, qua non Elei sed Arcades et Pisaei sacra Iovis Olympii administrarent (aa. 365—363), docuit Kirchhoff.

5 sqq. ab initio versuum capita pecuniae solutae scripta fuisse vidit Roehl. — 11 [ἑλλαν]οδικόντοιν: cf. ἱαραρχόντων n. 300, 3 sq.

---

444 Pila Tegeae reperta in vico qui nunc est Piali prope templum Minervae Aleae.

Θεός, Τύχη. |

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ τῶν ¦ Ἀρκάδων καὶ τοῖς | μυρίοις, Φύλαρχον ‖ Λυσικράτους Ἀθηναῖον | πρόξενον καὶ εὐεργέτην | εἶναι Ἀρκάδων πάντων | αὐτὸν καὶ γένος. | Δαμιοργοὶ οἵδε ἦσαν· ¦

A	*B*
Τεγεᾶται·	Κυνούριοι·
Φαιδρέας	Τιμοκράτης
Ἀριστοκράτης	Καλλικλῆς
Νίκαρχος	Λαφάνης
Ξενοπείθης	[Σ]άϊς
Δαμοκρατίδας.	Σάϊς.
Μαινάλιοι·	Ὀρχομένιοι·
Ἁγίας	Εὐγείτων
Εὐγειτονίδας	Ἀμύντας
Ξενοφῶν.	Πάμφιλος
Λεπρεᾶται·	Παυσανίας
Ἱππίας	Καλλίας.
Γάδωρος.	Κλ[η]τόριοι·
Μεγαλοπολῖται·	Τηλίμαχος
Ἀρίστων	Ἀλκμάν
Βλύας	Αἰσχύτης
Ἀρχέψιος	Δαμάγητος
Ἀτρεστίδας	Πρόξενος.
Γοργέας	Ηραῆς·
Σμίνθις	Ἀλεξικράτης
Πλειστίερος	Σιμίας
Νῖκις	Θεόπομπος
Λάαρχος	Ἁγίας

Πολυχάρης.
Μαντινῆς·
Φαῖδρος
Ϝᾶχος
Εὐδαμίδας,
Δαΐστρατος
Χαρείδας.

Ιπποσθένης.
Θελφούσιοι·
Πολέας
Ἀλεξίας
Ἐχίας
Παυσανίας
Λύκιος.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 340 *a* (Explic. p. 194). — Hoc decretum a. 224 a. Chr. factum esse demonstrare studet Foucart; cui refragatur Droysen, Gesch. d. Epigonen II p. 131. Non multo post necem Aristodemi tyranni Megalopolitani a. 251 patratam decretum factum esse putat Weil, Zeitschr. f. Num. IX (1881) p. 38 sqq.

2. Tituli Mantinici.

445 [= 32] Pars baseos marmoreae Olympiae effossa.

Πραξιτέλες ἀνέθεκε Συρακόσιος τόδ' ἄγαλμα
καὶ Καμαριναῖος· πρόσθα δὲ Μαντινέαι
Κρίνιος υἱὸς ἔναιεν ἐν Ἀρκαδίαι πολυμέλο[ι]
ἐσλὸς ἐόν, καί Ϝοι μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἀρετᾶς.

E. Curtius, Arch. Zeit. 34 (1876) p. 48 sq. n. 6. Kaibel, Epigr. Gr. n. 744. Roehl IGA. 95. — Curtius putat Praxitelem Mantineae natum Syracusas transmigrasse, deinde post tyrannos exactos anno 461 a. Chr. Gelenses ad restituendum oppidum Camarinaeorum secutum esse. De aetate ei assentitur Kirchhoff Alph.[3] 149; cf. Roehl ad IGA. 41.

2 πρόσθα δὲ: agnovit Dittenberger Herm. 13 p. 388 sqq. Litera paenultima utrum **D** sit an **R**, incertum est; de **D** cogitari posse negat Roehl, qui Curtium et Kaibelium secutus scripsit: πρόσθ' ἄρ' ἐ(μ) Μαντινέαι.

446 Mantineae intra portam Tegeaticam.

[Ἀπὺ. . . . .] Ἀπόλλονι
καὶ συνμάχον δεκόταν. sic

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 352 *b* (Explic. p. 209). IGA. 100.

---

447 Tabula lapidis calcarii Mantineae reperta.

Διὸς
Κεραυνõ.

IGA. 101.

---

448 Lapis calcarius Mantineae erectus.

Ἀχ[ε]λϙο.

IGA. 104. — An Ἀχ[ε]λοΐο?

---

449 Mantineae, inter vias Pallantium et Tegeam tendentes.

Ἐπ' Ἀλέας·
Εὔδοξος Ἰμπεδέα
Δαμαγόρας Ἐξίκεος
Ἄρχυλλος Γλαυκίδαυ.
Ἐνυαλίας·
Σάων Σάωνος
Ἀλκίας Ἀριστοξένω
Τρίτιος Ϝικαδίω
Δαμοκλῆς Καβαίσω.
Ὁπλοδμίας·
Θεόμαντις Θεομάντιος
Γόργων Διονυσίω
Τιμόφαντος Ἀλκίππω.
Π[ο]σοιδαίας·
Εὐτέλης Ὀριπίωνος
[Σ]ακλῆς Ἐπιστράτω
[Θ]ωρακίδας Ἀγησινόω
.λύγας Ϝιστίαυ.
Ϝανακισίας·
Εὐχαρίδας Πιστοξένω.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 352 *p* (Explic. p. 220). Formas literarum dicit esse quarti a. Chr. seculi.

Nomina quinque tribuum derivata sunt de nominibus deorum, qui sunt: Ἀθηνᾶ Ἀλέα, Ἐνυάλιος, Ζεὺς Ὁπλόσμιος, Ποσειδῶν, Διόσκουροι. Cf. Foucart l. l. et Bursian, Geogr. v. Grchld. II p. 209.

14 Π·ΣΟΙΔΑΛΙΑΣ.

---

450 Mantineae.

Ἐπικράτης Ἐξακίδαυ, Θέμιστος Ἐπικράτεος.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 352 *e* (Explic. p. 211).

3. Tituli Tegeatici.

451 Lapis insertus muro ecclesiae, in Tegeatide.

Ποσοιδᾶνος, ʽΕρμ[ᾶνο]ς, ʽΕραχλ[έο]ς,
Χαρ(ί)τ[ον].

IGA. 94. Cf. Kirchhoff, Alph.³ 149.
Primae literae nihil superest nisi II.

---

452 Tegeae, ex schedis Fourmonti.

. . . . . . [ἀνέ]θεχεν
ϝασστυόχο.

CIG. 1520. IGA. 96. — Eidem lapidi aetate Romana nomen L. Mummii inscriptum est.
1 ΘΕΚΕ·Α.

---

453 Tegeae.

Κλέον, | Ἀρχοίας, | Δαμοχλῆς, | Ἐπιτέ-
λες, || Σοσίας, | Κλετέας, | Λανπετί[δας?].

CIG. 1512. IGA. 102.
6 Κλετέας: *e* longa est η; cf. [Κ]ληονίχεος n. 454 *A*, 8, ἦναι n. 457, 10, ἰγχεχηρήχοι ib. 12, φθήρων ib. 17, [Π]λήσταρχος, Πληστίερος n. 460, 5. 11, Κλήτωρ n. 465, 1.

---

454 Tegeae.

Ἐν ἀγ[ῶ]σι τοῖς Ὀλυμπιαχοῖς τῷ μεγίστῳ χαὶ χεραυνοβόλῳ
Διῒ ἀνατεθειμένοις ἐχομίσαντο τοὺ[ς] στεφάνους·

B	*C*
[ʽΙερῆς . . . . .]	ʽΙερῆς Σωχρέτης.
[Ἐπ' Ἀθαναίαν πολῖται·]	ʽΙπποθοῖται πολῖται·
. . . .	Περίλαος Σίμων[ος]
. . . . ίδαυ	Δεξίας Μνασιστράτ[ω]
. . . . . . Φίλωνος	Δαμόστρατος Ἀριστοδά[μω]
. . . . ος	Ἐπ' Ἀθαναίαν πολῖται·
. . . . . . [Σ]ωτέλεος	Ἀριστοπάμων Ἀντίφα(ν)τος
. . . . . . [Κ]ληονίχεος	Ἀγαθοχλῆς Ἐπιτέλεος.

[Κραριῶ]ται πολῖται·
.....λας Πυθαγγελία[υ]
[Ξ]ενόφαντος Ἀρίστωνος
Νικίας Νικοδάμω
[Ἰ]σόδαμος Χρειμίαυ
Καλλίας Αρίστωνος.
[Μέτ]οικοι·
Δαμάτριος Ἀπολλωνίδαυ
Πιστοκλῆς Φιλλίαυ
Σωσικλῆς Μόσχω
Ὀνάσιμος Καλλίαυ
Χαρμίων Ξένωνος
Ἀγέμαχος Ἀ[γ]ίαυ.
Ἀπολλωνιᾶται πολῖται·
Σιμίδας Θίξωνος
Ἰμπεδοκλῆς Θεοτίμω
Ἵππικος Ἀλεξιάδαυ
Δαμαίνετος Εὐρυτ[ί]μω.
Μέτοικοι·
Ἀριστόβιος Εὐπράκταυ.
Ἱπποθοῖται πολῖται·
Θεοκλείδας Θεοκλέος
Μεγαλίας Μεγαλίαυ
Εὐθυχρέτης Πολέαυ.
— — —
Ἱερῆς Δαμόστρατος.
Κραριῶται πολῖται·
Ἀλκισθένης Λυσιστράτω
Ἐπαίνετος Γοργιππίδαυ
Δαμαίνετος Ἀγαθίαυ.
— — —
Μέτοικοι·
Ἀρίστων Ἀρίστωνος
Σεύθας Σ...ω.
— — —
— — —
Ἀπολλωνιᾶται πολῖται·
Δεξίας Σωτέλεος.
— — —

— — —
Κραριῶται πολῖται·
Αἴσων Μικίωνος
Ἀγασέας Ἀριστοφάνεος
Γόργιππος Γόργιος
Ἱέρων Ἵππωνος
Τελέστας Πάγω
Ὁδαῖος Ἐργονίκω.
Μέτοικοι·
Θεόδωρος Πραξιδάμω
Λαμί[σκ]ος Ὑπεράνθεος.
Ἀπολλωνιᾶται (πολῖται)·
Θρασέας Φίλωνος
Πατροκλείδας Ξενοφάνεος
Ξενότιμος Εὐμηλίδαυ
Τιμοκλῆς Τιμοκρ(έτ)εος
Μικίων Γόργω
Φαντιάδας Φιλοκλέος
Δαμοκλῆς Ἀπολλωνίδαυ.
Μέτοικοι·
Δαμοκλῆς.
Ἱερῆς Φιλόδαμος.
Ἐπ' Ἀθαναίαν πολῖται·
Δαμέ*ας Φυτίω
Φίλων Ἀριστοτέλεο[ς]
Καλλίστρατος Ἱπ[π]άσω.
Μέτοικοι·
Ὀλυνπιόδωρος Ὀλυν[πιοδώρω]
Δεξικράτης Δεξι[κράτεος]
Ἀριστείδας Δίωνος.
Κραριῶται πολῖται·
Κλέας Θρασέαυ
Διοκλῆς Ἐπάλκε[ος]
Νικασίας Λακρί[τω]
Δαμαίνετος Δει....
Νεοκλῆς Θεοχάρ[εος]
Νικίας Ἀλκισθένεος
Καλλιπάτας Ἱερο....
Καράνιος Αἴσχρ[ωνος]

— — —

῾Ιπποθοῖται πολῖται·
Ἀρισταῖος Τιμοστράτω
Εὔδοξος Κλεαιν[έτω].
[Μέτ]οι[κοι]·
Νικάσιππος Ἀσφα[λίω].
Ἐπ' Ἀθαναίαν πολῖται·
[῞Ιπ]παρχος Διοφάντω.
..αται........

— — —

Μέτοικοι·
Φιλιστίδας Εὐφρ....
Σωσικράτης Καλλ[ίαυ].
῾Ιερῆς Τιμοκρέτη[ς].
Κραρι[ῶται] πολῖται·
Σθέν[νις] .....αυ
...........αυ

Partem tertiae columnae (*C*) et paucos versus secundae (*B*) edidit Boeckh CIG. 1513. 1514. Totum titulum, usus editionibus Leakiana et Ussingiana (ex apographo Broendstedtii facta), edidit Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 338 *b* (Explic. p. 189 sq.). Columnam primam (*A*), cuius paucae literae exstant, omisi. — Foucart monet ludos non esse eos, qui Olympiae celebrati sint, sed quibus Tegeatae illos imitari studuerint. Quatuor tribus Tegeaticas commemorat Pausanias VIII 53, 6.

C 3 Περίλας Σίμω Leake. — 15 ΓΑΧΩ. — 16 ΟΔ ΛΙΟΣ. — 23 Εὐμενίδαυ Leake. — 24 Τιμοκλέος Boeckh et Ussing. — 26 ΦΑΝΕΙΑΔΑΣ Broendstedt, ··ΝΤΙΑΔΑΣ Leake. — 32 Σ litera, quam habet Broendstedt, deleta. — 40 ΘΙΑΣΕΑΥ Broendstedt, Ο··ΣΕΑ Leake.

---

455 Tegeae.

A

[Ἐπ' Ἀθ]αναίαν·
[Τιμοσ]θένης Τιμοστράτω
[Ἀριστέ]ας Ἀριστοδάμω
.... Ἀρχέαυ
Διονύσιος Σωκλείδαυ
.....της Διοδώρω
.....ις ....αυ
.......δώρω
.... Τιμοξένω
.... ῾Ερμαίω
..........ηριδα
...... Ἀστέαυ

B

Εὐτυχίδας Θεοτέλεος
Νέων Νεοκλέος
Τιμίων Καλλικρέτεος
Δάμων Χαρ[ι]κλέος
Σφοδροκλῆς Σφοδρίωνος
Γόργιππος Ἀρχέαυ.
Ἀπολλωνιᾶται·
Φιλοκλῆς Ἀριστίωνος
Λάαρχος Φαιδιμίδαυ
Ἀριστο[κλ]ῆς Ἀριστόλαυ
Θεοκλῆ[ς] Φιλ[οκ]ράτεος
Τιμόσ[τρατος] Ξενοκλέος

...... [Δ]αμοσθένεος
..........όραυ
[Καφ]ισίας Φαύλλω
[Ἀρι]στόμαχος Μιλτιάδαυ
[Καλ]λίας Στιλπύρω
.....ρις Δαμοπείθεος
.....ας Ἀριστομάχω
...... Ἀπολλωνίω.

— — —
Καλλικρέτης Ἱέρωνος
Θεάτιμος Θεοτίμω
Παντισθένης Ἐπισθένεος
Ξενόκριτος Ἰναισίμω
Ἀλκιθό[νοο]ς Νικοστράτω
[Β]αθυκλῆς ....ίδαυ.

C

Φιλέας Δαμοκλέος
Σαώτας Σαωνίδαυ
Δαμέας Μεν[ε]κλέος
Ἀριστόμαχος Ἀμφιστράτω
Καλλίας Δαμοφίλω
Δεινίας Δεινάρχω
Δεξιφάνης Δεξίαυ
Φερέας Φιλοκλέος
Τιμοκρέτης Ἀρισταίω
Φιλόξενος Φιλωνίδαυ
Ἐτέαρχος Νικασίαυ
— — —
— — —
Δαμόξενος Ὠφελίωνος
Κύμβαλος Ἀρίστωνος
Φαυίδας Εὐνόστω.
Ἐπ' Ἀθαναίαν·
Δαμέας Ἀριστοδάμω.

D

..ραν
Προκλ[ῆς]
Ξενοκ...
Δαμαι...
Ἀρχέας
Μειλίχω[ν]
Καλλίας
Φάρος Φ...
Μενεκρ[έτης]
Οἰκοτέλ[ης]
— —
— —
— —
Εὔδαμος
Νεοχράτη[ς] sic
Αὐτοκρέτ[ης]
Δᾶμις Θυμ...
Σαΐττος Λυ....
Ἄρχιππος.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 338 *c* (Explic. p. 192). *A* 4. 5 nomina non solito ordine in lapide scripta sunt.

---

456 Tegeae; duo fragmenta inserta muris duarum domorum.

Στρα[τ]αγοὶ ἀνέθεν·

Εὔαρχος Κλέωνο[ς]
Ἴμπεδις Ἀνταγ[όρ]ω
Ἐπισθένης Λυσι[δ]άμω

Δαμέας Φίντωνος
Φίλιος Φίλωνος
Ἀριστίων Ἰσχομάχω.

Φίλιππος Ἀγαθ[οκ]λέος
ἵππαρχος Γόργ[ω]ν Γοργίππω
γραφῆς Εὐάρε[το]ς Σακλέος.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 338*a* (Explic. p. 188).
6 Γόργ[ω]ν, 7 Εὐάρε[το]ς: ita Sauppe, de tit. Tegeat. (Gottingae 1876) p. 6, usus apographo Deffneri.

---

457 [= 117] Lapis repertus anno 1859 in agro Tegeatico non procul a vico Piali, in quinque partes diffractus.

τλμιι .... φιλο ... | εἶ κἂν τι γίνητοι τοῖς ἐργώναις τοῖς ἰν τοῖ αὐτοῖ | ἔργοι, ὅσα περὶ τὸ ἔργον· ἀπυέσθω δὲ ὁ ἀδικήμενος | τὸν ἀδικέντα ἰν ἁμέραις τρισὶ ἀπὺ ταῖ ἂν τὸ ἀδί[[κ]]κημα γένητοι, ὕστερον δὲ μή· καὶ ὅτι ἂγ κρίνωνσι | οἱ ἐσδοτῆρες, κύριον ἔστω. — Εἰ δὲ πόλεμος δια|κωλύσει τι τῶν ἔργων τῶν ἐσδοθέντων ἢ τῶν | ἠργασμένων τι φθέραι, οἱ τριακάσιοι διαγνόντω, | τί δεῖ γίνεσθαι· οἱ δὲ στραταγοὶ πόσοδομ ποέντω, || εἶ κἂν δέατοί σφεις πόλεμος ἦναι ὁ κωλύ[ω]ν ἢ ἐ|φθορκὼς τὰ ἔργα, λαφυροπωλίου ἐόντος κατὺ τᾶς | πόλιος. Εἰ δέ τι(ς) ἐργωνήσας μὴ ἰγκεχηρήκοι τοῖς | ἔργοις, ὁ δὲ πόλεμος διακωλύοι, ἀπυδόας [τ]ὸ ἀργύριον, | τὸ ἂν λελαβηκὼς τυγχάνη, ἀφεώσθω τῶ ἔργω, || εἶ κἂν κελεύωνσι οἱ ἐσδοτῆρες. — Εἰ δ᾽ ἄν τις ἐπι|συνιστᾶτοι ταῖς ἐσδόσεσι τῶν ἔργων ἢ λυμαίνη|τοι κὰτ εἰ δέ τινα τρόπον φθήρων, ζαμιόντω | οἱ ἐσδοτῆρες ὅσαι ἂν δέατοί σφεις ζαμίαι καὶ | ἀγκαρυσ[σόντ]ω ἰν ἐπίκρισιν καὶ ἰναγόντω || ἰν δικαστήριον τὸ γινόμενον τοῖ πλήθι τᾶς | ζαμίαυ. — Μὴ ἐξέστω δὲ μηδὲ κοινᾶνας γενέσθαι | πλέον ἢ δύο ἐπὶ μηδενὶ τῶν ἔργων· εἰ δὲ μή, ὀφλέτω | ἕκαστος πεντήκοντα δαρχμάς, ἐπελασάσθων | δὲ οἱ ἁλιασταί, ἰμφαῖνεν δὲ τὸμ βολόμενον ἐπὶ τοῖ || ἡμίσσοι τᾶς ζαμίαυ. Κὰ(τ) τὰ αὐτὰ δὲ καὶ εἶ κἂν [τ]ις | πλέον ἢ δύο ἔργα ἔχη τῶν ἱερῶν ἢ τῶν δαμ[ο]σίων | κὰτ εἰ δέ τινα τρόπον, ὅτινι ἂμ μὴ οἱ ἁλιαστα[ὶ] | παρετάξωνσι ὁμοθυμαδὸν πάντες, ζαμιό[σ]θω | κὰθ ἕκαστον τῶν πλεόνων ἔργων κατὺ μῆν[α] || πεντήκοντα δαρχμαῖς, μέστ᾽ ἂν ἀφι[ῆτοι] | τὰ ἔργα τὰ πλέονα. — Εἰ κἂν τι[ς ἀδ]ικῆτοι τῶν | περὶ τὰ ἔργα συ .... κὰτ εἰ δέ τι μη | ....υ· εἰ δὲ μή, μή οἱ ἔστω ἴνδικον | μηδέποθι ἀλλ᾽ ἢ ἰν Τεγέαι· εἰ δ᾽ ἂν ἰνδικάζητοι, || ἀπυτεισάτω τὸ χρέος διπλά-

σιον, τὸ ἂν δικάζητοι. | Ἔστω δὲ καὶ τωνὶ τῶ ἐπιζαμίω ὁ αὐτὸς ἴγγυος ὅπερ | καὶ τῶ ἔργω ἦς, ἰν ἔστεισιν. — Εἰ δ' ἄν τις ἐργωνήσας | ἔργον τι ποσκατυβλάψη τι ἄλλυ τῶν ὑπαρχόντων | ἔργων εἴτε ἱερὸν εἴτε δαμόσιον εἴτε ἴδιον ‖ πὰρ ⌊τὰν σύγγραφον τᾶς ἐσδοκαῦ, ἀπυκαθιστάτω | τὸ κατυβλαφθὲν τοῖς ἰδίοις ἀναλώμασιν, μὴ ἦσσον | ἦ ὑπᾶρχε ἰν τοῖ χρόνοι τᾶς ἐργωνίαυ· εἰ δ' ἂμ μὴ | κατυστάση, τὰ ἐπιζάμια ἀπυτειέτω, κα(τ)τάπερ | ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἔργοις τοῖς ὑπεραμέροις τέτακτοι. ‖ — Εἰ δ' ἄν τις τῶν ἐργωνᾶν ἢ τῶν ἐργαζομένων | ἐπηρειάζεν δέατοι ἰν τὰ ἔργα ἢ ἀπειθῆναι τοῖς | ἐπιμελομένοις ἢ κατυφρονῆναι τῶν ἐπιζαμίων | τῶν τεταγμένων, κύριοι ἐόντω οἱ ἐσδοτῆρες | τὸμ μὲν ἐργάταν ἐσδέλλοντες ἐς τοῖ ἔργοι, ‖ τὸν δὲ ἐργώναν ζαμιόντες ἰν ἐπίκρισιγ, κα(τ)τάπερ | τὸς ἐπισυνιστάμενος ταῖς ἐσδοκαῖς γέγραπ[τοι]. | — Ὅτι δ' ἂν ἐσδοθῆ ἔργον, εἴτε ἱερὸν εἴτε δαμόσι[ον], | ὑπάρχεν τὰγ κοινὰν σύγγραφον ταν[ν]ὶ κυρί[αν] | πὸς ταῖ ἐπὲς τοῖ ἔργοι γεγραμμέν[αι σ]υγγράφ[οι].

Bergk, De titulo Arcadico, Halae 1860. Michaelis, Jahrb. Philol. Paedag. 83 (1861) p. 585 sqq., qui addidit G. Curtii adnotationes ad res grammaticas pertinentes. Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 340*e* (Explic. p. 200 sq.). — Titulus continet leges de opere aliquo publico faciendo constitutas. De aetate nihil constat. Bergk l. l. XII putat bellum, cuius periculum timeatur (v. 6 sqq.), id esse, quod exeunte seculo tertio inter societates Achaeorum et Aetolorum in Peloponneso gestum sit.

1 ΤΛΜΙΙ Foucart; περιτε ceteri. — 2 κἄν: ex καὶ ἄν contractum, non κάν (i. q. κέ, κέν) esse docuit Kirchhoff, Mon.-Ber. Acad. Berl. 1870 p. 52. — 8 φθέραι: quamquam φθήρων est v. 17, tamen ε recte se habere potest; cf. Μελιχίῳ n. 464. — 30 μέστ(α): idem Cret. n. 120, 39.

---

458 Tegeae; in domo vici Piali.

.....[κατὰ] τὸν νόμον· | εἶναι δὲ αὐτοῖ ἴνπα|σιν γαῦ, οἰκίαυ, ἐπινομί|αν, ἀσυλίαν, ἀσφάλει‖αν καὶ ἰν πολέμοι καὶ ἐ|ν ἰράναι καὶ αὐτοῖ καὶ ἐγ|γόνοις καὶ χρήμασι. sic

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 340*c* (Explic. p. 199).

---

459 Tegeae; in vico Ibrahim-Effendi, lapis muro stabuli insertus.

[Δ]αμόσ[τρατος?]. . . . | Ἀριστοκλῆ[ς]. . . . | Ἀριστοπάμων Ξε(νο)κλέο[ς], | Εὐκράτης Ἀμφια. . ., || Λυσίνικος Ξενοκράτεος, | Φιλόξενος Φιλοξένο[υ], | Ἔρων Σίκωνος, | Δαμόκριτος Δαματρίου, | Ἀριστίων Ἐχεμένεος, || Παντίνο(ο)ς Παντοκλέος, | Ἀριστομήδης Σαστράτο[υ], | Νικόστρατος Ὀνασίμω.

Milchhoefer, Mitteil. arch. Inst. IV (1879) p. 138 sq. n. 38*a*.
1 \ΜΟΣ.

---

460 Tegeae; in vico Ibrahim-Effendi, in horto.

. . . . . . Παντοκλῆς, | . . . . . .Ἀριστοτέλης, | . . . . .ων, Πολυχάρης, | . . . .ιχαλος, Ἁρμόδιος, || [Π]λήσταρχος, Ξανθίας, | Αἰσχρίων, Τέταρτος, | Δαμάρετος, Πειθίας, | Εὐμαχίδας, Δαμοκράτης, | Θεοπείθης, Πολυχάρης, || Θράσιππος, Ἀντιγένης, | Πληστίερος, Ἀγρέας.

Milchhoefer, Mitteil. arch. Inst. IV (1879) p. 139 n. 38*b*.
1 ΙΑΝΤΟΚΛΗΣ. — 11 Πληστίερος: cf. Πλειστίερος n. 444 *A*, 30.

---

461 Tegeae; in domo vici Piali.

Θεός. | Ἐπὶ Σωστράτῳ ἱερεῖ ἔδοξε τῷ δάμῳ τῶν | Τεγεατᾶν Δαμάτριον Δαματρίω Αἰτωλὸν πρό|ξενον εἶναι καὶ εὐεργέταν εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ ἐκ|γόνους, εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις γᾶς καὶ | οἰκίας (ἔμπασιν), ἐπινομίαν, ἀσφάλειαν, ἀσυλίαν καὶ αὐ|τῷ καὶ χρήμασι καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ ἐν εἰράνᾳ. | Ἐπὶ στραταγοῖς τοῖς περὶ Χρέμωνα.

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 340*b* (Explic. p. 199).
2 ἱερεῖ: Minervae; cf. Sauppe, de titul. Tegeat. p. 7. — 3 Αἰτωλόν: cf. ad n. 462, 5. — 5 ΓΟΝΟΙΣ.

---

462 Tegeae.

. . . .
τὸν [νόμον . . . . εἶναι δὲ]
αὐτῶ[ι καὶ ἐκγόνοις ἐπινομίαν],
ἀσφάλ[ειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἐν πολέ]-
μῳ καὶ ἐν εἰ[ράνᾳ, ἀτέλειαν εἰσ]-

αγόντοις κα[ὶ ἐξαγόντοις, ἰσοτέλει]-
αν καὶ ἰσοπολιτ[είαν, ἔμπασιν γᾶς καὶ]
οἰκίας καὶ τἆλ[λα ὅσαπερ τοῖς ἄλλοις]
προξένοις. Στρατα[γοὶ ....]
Λυαῖος. Προστάτα[ς τᾶς προξενίας]
Ἀγέας. Ἱαρῆς Δαμ.......

Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 340*d* (Explic. p. 200).
5 -αγόντοις: vestigium societatis a Tegeatis cum Aetolis factae; cf. Polyb. II 46 et supra n. 461, 3.

---

463 Pallantii.

Τεγεᾶται
ἀνέθεν.

Le Bas, Voy. arch. II n. 335 (Explic. p. 185).

---

464 Tegeae.

Διὶ Μελιχί|ῳ Μίκυλο|ς ἀνέθηκε.

Le Bas, Voy. arch. II n. 337 (Explic. p. 187). Foucart putat Με(ι)λιχίῳ legendum esse; sed cf. φθέραι n. 457, 8.

---

4. Tituli reliquorum oppidorum, quae sunt Clitor, Alea, Asea, Phigalia.

465 Nummi Clitoris oppidi.

1 Κλήτωρ. — Bursian, Geogr. v. Griechld. II p. 264; sed non dicit, ubi hunc nummum viderit. Cf. ad n. 453.

2 Κλη. — Weil, Zeitschr. f. Num. IX (1881) p. 260.

3 Κλε[ί]τορ. — Leake, Numism. Hellen. Europ. p. 35.

4 Κλειτορίων. — Mionnet, Suppl. IV p. 277.

---

466 Clitore.

Ἀπελλίων
χαῖρε·

Ὀνασίφορον
χαῖρε.

Le Bas, Voy. arch. II n. 354. Milchhoefer, Mitteil. arch. Inst. VI (1881) p. 304 n. 2.

---

467 Tabula aenea reperta Olympiae.

Ἔδοξεν Ἀλειοῖσι· ¦ Δίφιλον τὸν Ἀθαν[αῖ]|ον
Μελανόπο υἱὸν | πρόξενον καὶ εὐεργέ||ταν
τõν Ἀλειõν γράφσ|αι ἐν Ὀλυνπίαι ἔδοξεν.

Kirchhoff, Arch. Zeit. 36 (1878) p. 140 n. 177. Roehl, IGA. 105. — Titulum non Eleum esse sed Alea ex oppido Arcadico oriundum coniecit Weil (Zeitschr. f. Num. VII [1880] p. 120), quem secuti sunt Kirchhoff (Arch. Zeit. 37 [1879] p. 49) et Roehl.

3 υἱόν: cf. ὑός CIA. I, 398, de quo egit Neubauer, Herm. 10 p. 158 sq., et supra Lacon. n. 4.

---

468 Aseae prope Megalopolim.

Ἀγεμό.

IGA. 92. Literae a dextra ad sinistram spectant. — Ἀγημώ: i. e. Ἡγεμόνη, cognomen et Dianae et Veneris; cf. n. 246.

---

469 Fragmentum lapidis calcarii Phigaliae repertum.

[Ἐ?]ρασικλε̃ς, | Φιλόδαμος, | Κολοι-
φõν, | Αἶθον, || Μάλεχος, | Ἄλυπις.

Martha, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 468 sq. Roehl, IGA. 93.

5 Μάλεχος: cf. Μάληϙο[ς] Ther. n. 142*b*.

---

470 Fragmentum marmoris albi Olympiae repertum.

Ἁ πό[λις] τῶν Φιαλέων τοὺς [εὐεργέτας αὐτᾶς ἀρ]ετᾶς ἕ[νεκα κ]αὶ εὐνοίας ἅ[ν ἔχ]οντες διατελοῦσι εἰς αὐτάν· | Ἄρχιππον Ἀγάλλου, Φιλόθηρον [Ἀρχ]ίππου, Ὀνάταν Πραξία Φιαλεῖς.

Dittenberger, Arch. Zeit. 36 (1878) p. 89 n. 143, et Purgold ibid. 39 (1881) p. 187 sqq. — Monumentum, cuius basi rotundae hic titulus inscriptus est, tertio seculo adiudicandum esse putat Purgold.

XXIII. Tituli Cyprii.

Titulorum Cypriorum literaturam et dialectum qui cognoscere volet, ei his potissimum libris utendum erit:

Mor. Schmidt, Die Inschrift von Idalion und das kyprische Syllabar. Jena 1874.

Deecke und Siegismund, Die wichtigsten kyprischen Inschriften, umschrieben und erläutert. Stud. VII (1874) p. 217 sqq.

Ahrens, Zu den kyprischen Inschriften. Philol. 35 (1875) p. 1 sqq. 36 (1877) p. 1 sqq.

Mor. Schmidt, Sammlung kyprischer Inschriften in epichorischer Schrift. Jena 1876.

Ioannes Voigt, Quaestionum de titulis Cypriis particula. Lpz. Stud. I (1878) p. 251 sqq.

Deecke, Nachtrag zur Lesung der epichorischen kyprischen Inschriften. Bzb. Btr. VI (1881) p. 66 sqq. 137 sqq.

Literatura Cypriorum propria ea est, ut singulae literae significent aut vocales aut syllabas ex consona aliqua cum sequente vocali compositas. Explosivae literae tenues, aspiratae, mediae non distinguuntur, neque spiritus asper cum vocali aliqua coniunctus aliter scribitur atque spiritus lenis cum eadem vocali coniunctus. Hanc rationem scribendi ut formis sermonis Graeci accommodarent, Cyprii usi sunt certis regulis, quas Deeckium et Sigismundium (Stud. VII p. 226 sqq.) et Ahrensium (Philol. 35 p. 4 sq.) secutus subscripsi:

1. Si quod vocabulum in consonam desinit, scribitur pro ea signum eius syllabae, quae efficitur hac consona cum *e* vocali coniuncta. E. g. *po-to-li-ne* = πτόλιν. Nonnumquam articulus et praepositiones, rarius etiam aliae voces cum insequenti vocabulo uno tenore syllabarum continuantur. E. g. *to-no-na-*

si-ku-po-ro-ne = τὸν Ὀνασίκυπρον. *pe-re-ta-li-o-ne* = πὲρ Ἠδάλιον. *ka-sa-pa-i* = κάς πᾳ.

2. Si duae consonae se excipiunt, prior earum scribitur per signum syllabae, quae efficitur hac consona coniuncta

a) aut cum ea vocali, quae sequitur. Hoc fit et ab initio vocabulorum semper (e. g. *po-to-li-ne* = πτόλιν) et intra vocabula tum, cum consonae se excipientes sunt muta cum liquida aut muta cum ν nasali (e. g. *a-to-ro-po-se* = ἄ(ν)θρωπος. *ka-si-ke-ne-to-se* = κασίγνητος). Cf. Voigt, Lpz. Stud. I p. 261 sq.

b) aut cum ea vocali, quae antecedit. Hoc fit intra vocabula tum, cum consonae se excipientes non sunt muta cum liquida aut cum ν nasali. E. g. *su-no-ro-ko-i-se* = σὺν ὅρκοις. *a-ra-ku-ro* = ἀργύρω.

3. Litera nasalis ante consonam explosivam scripta intra singula vocabula nusquam reperitur atque etiam in commissura vocabulorum saepe omittitur. E. g. *a-to-ro-po-se* = ἄ(ν)θρωπος. *ta-po-to-li-ne* = τά(ν) πτόλιν. —

Vocales longae et breves cum scribendo non distinctae sint, compluribus locis de eis dubitandum fuit. Accusativum plur. secundae declinationis in -ος exeuntem scripsi, quod dialectus Cypria alioquin Arcadicae similis fuisse videtur. Sed quominus etiam dativum sing. primae et secundae declinationum ad similitudinem dialecti Arcadicae conformarem (-αι, -οι), quod fecerunt M. Schmidt et partim Ahrens, obstabant ea exempla, in quibus, vocalis diphthongorum finalium *ai* et *oi* evanuit; nam inde colligi potest *a* et *o* vocales in his diphthongis longas fuisse. Exempla sunt haec: ϝώρω(ι), ἰοσέjα(ι), ἰθονίκη(ι?) n. 473; τῶ(ι) apud Deeckium, Bzb. Btr. VI p. 143 n. 6.

---

471 Pila reperta in vico Athienu.

Κᾶρύξ ἐμι.

M. Schmidt, Samml. kypr. Inschr. tab. IX n. 9. Roehl IGA. 481. — Titulus bis scriptus est literatura et Cypria et Graeca.

---

472 [= 118] Tabula aenea opisthographa reperta Idalii.

(Textum vide in pagina sequenti.)

A (1) o·te | ta·po·to·li·ne·e·ta·li·o·ne | ka·te·vo·ro·ko·ne·ma·to·i | ka·se·ke·ti·e·ve·se | i·to·i | pi·lo·ku·po·ro·ne·ve·te·i·to·o·na·sa·ko· (2) ra·u | pa·si·le·u·se | sa·ta·si·ku·po·ro·se | ka·se·a·po·to·li·se | e·ta·li·e·ve·se | a·no·ko·ne·o·na·si·lo·ne | to·no·na·si·ku·po· (3) ro·ne·to·ni·ja·te·ra·ne | ka·se | to·se | ka·si·ke·ne·to·se | i·ja·sa·ta·i | to·se | a·to·ro·po·se | to·se | i·ta·i | ma·ka·i | i·ki·(4)ma·me·no·se | a·ne·u | mi·si·to·ne | ka·sa·pa·i | e·u·ve·re·ta·sa·tu | pa·si·le·u·se | ka·se | a·po·to·li·se | o·na·si· (5) lo·i | ka·se | to·i·se | ka·si·ke·ne·to·i·se | a·ti·to·mi·si·to·ne | ka·a·ti | ta·u·ke·ro·ne | to·ve·na·i | e·xe·to·i | (6) vo·i·ko·i | to·i·pa·si·le·vo·se | ka·se | e·xe·ta·i·po·to·li·ji | a·ra·ku·ro | talta | e·tu·va·no·i·nu | a·ti·to·(7)a·ra·ku·ro·ne | to·te | to·ta·la·to·ne | pa·si·le·u·se | ka·se | a·po·to·li·se | o·na·si·lo·i | ka·se | to·i·se | ka·si·(8) ke·ne·to·i·se | a·pu·ta·i | za.i | ta·i·pa·si·le·vo·se | ta·i·to·i·ro·ni | to·i | a·la·pi·ri·ja·ta·i | to·ko·ro·ne | (9) to·ni·to·i | e·le·i | to·ka·ra·u·o·me·no·ne | o·ka·to·se | a·la·vo | ka·se | ta·te·re·ki·ni·ja | ta·e·pi·o·ta· (10) pa·ta | e·ke·ne | pa·no·ni·o·ne | u·va·i·se | za·ne | a·te·le·ne | e·ke | si·se | o·na·si·lo·ne | e·to·se | (11) ka·si·ke·ne·to.se | e·to·se | pa·i·ta·se | to·pa·i.to·ne | to·no·na·si·ku·po·ro·ne | e·xe·to·i | ko·ro·i | to·i·te· (12) e·xe | o·ru·xe | i·te·pa·i | o·e·xe | o·ru·xe | pe·i·se·i·o·na·si·lo·i | ka·se | to·i·se | ka·si·ke·ne·to·i· (13)se | e·to·i·se | pa·i·si | to·na·ra·ku·ro·ne | to·te | a·ra·ku·ro | talta·(14)ka·se | o·na·si·lo·i | o·i·vo.i | a·ne·u | to·ka·si·ke·ne·to·ne | to·na·i·lo·ne | e·ve·re·ta·sa·tu | pa·si·le·u·(15)se | ka·se | a·po·to·li·se | to·ve·na·i | a·ti | ta·u·ke·ro·ne | to·mi·si·to·ne | a·ra·ku·ro | pe||||pe(16)|| ti·e | e·to·ko·i·nu |

B pa·si·le·u·se | ka·se | a·po·to·li·se | o·na·si·(17)lo·i | a·ti | to·a·ra·ku·ro | to·te | a·pu·ta·i | za·i | ta·i·pa·si·le·vo·se | ta·i·ma·la·ni·ja·(18) i | ta·i | pe·ti·ja·i | to·ko·ro·ne | to·ka·ra·u·zo·me·no·ne | a·me·ni·ja | a·la·vo | ka·se | ta·te·re· (19) ki·ni·ja | ta·e·pi·o·ta | pa·ta | to·po·e·ko·me·no·ne | po·se | to·ro·vo | to·tu·ru·mi·o·ne | ka·se | po·(20)se | ta·ni·e·re·ji·ja·ne | ta·se | a·ta·na·se | ka·se | to·ka·po·ne | to·ni·si·mi·to·se | a·ro·u·ra· (21) i·to·ti·ve·i·te·mi·se | o·a·ra·ma·ne·u·se·e·ke | a·la·vo | to·po·e·ko·me·no·ne | po·se | pa·sa·ko·ra·(22)ne | to·no·na·sa·ko·ra·u | ka·se | ta·te·re·ki·ni·ja | ta·e·pi·o·ta | pa·ta | e·ke·ne | pa·no·ni·o·se | u·(23) va·i·se | za·ne | a·te·li·ja | i·o·ta | e·ke | si·se | o·na·si·lo·ne | e·to·se | pa·i·ta·se | to·se | o·(24) na·si·lo·ne | e·xe·ta·i | za·i | ta·i·te | i·e·xe | to·i | ka·po·i | to·i·te | e·xe | o·ru·xe | i·(25) te | o·e·xe | o·ru·xe | pe·i·se·i·o·na·si·lo·i | e·to·i·se | pa·i·si | to·na·ra·ku·ro·ne | to·te | a·ra·ku·ro·(26)ne

(*A*,1) Ὅτε τὰ(ν) πτόλιν Ἠδάλιον κατέϝοργον Μᾶδοι κὰς Κετιέϝες ἰ(ν) τῷ Φιλοκύπρων ϝέτει τῶ Ὀνασαγό-(2)ραυ, βασιλεὺς Στασίκυπρος κὰς ἁ πτόλις Ἠδαλιέϝες ἄνωγον Ὀνάσιλον τὸν Ὀνασικύπ-(3)ρων τὸν ἰjατῆραν κὰς τὸς κασίγνητος ἰjᾶσθαι τὸς ἄ(ν)θρωπος τὸς ἰ(ν) τᾷ μάχᾳ ἰκ(4)μαμένος (?) ἄνευ μισθῶν. Κάς πᾳ εὐϝρητάσατυ βασιλεὺς κὰς ἁ πτόλις Ὀνασί(5)λῳ κὰς τοῖς κασιγνήτοις ἀ(ν)τὶ τῶ μισθῶν κὰ' ἀ(ν)τὶ τᾶ ὑχήρων δοϝέναι ἐξ τῷ (6) ϝοίκῳ τῷ βασιλέϝος κὰς ἐξ τᾷ πτόλιjι ἀργύρω τά(λαντον)· ἤ δυϝάνοι νυ ἀ(ν)τὶ τῶ (7) ἀργύρων τῶδε τῶ ταλά(ν)των βασιλεὺς κὰς ἁ πτόλις Ὀνασίλῳ κὰς τοῖς κασι(8)γνήτοις ἀπὺ τᾷ ζᾷ τᾷ βασιλέϝος τᾶ(ι) ἰ(ν) τῷ ῥωνὶ (?) τῷ Ἀλα(μ)πριjάτᾳ τὸ(ν) χῶρον (9) τὸν ἰ(ν) τῷ ἔλει, τὸ(ν) χραυόμενον Ὤκα(ν)τος ἀλαϝῶ (?) κὰς τὰ τέρχνιjα τὰ ἐπιό(ν)τα (10) πά(ν)τα, ἔχεν πανώνιον ὕϝαις (?) ζᾶν ἀτελῆν. Ἤ κέ σις Ὀνάσιλον ἤ τὸς (11) κασίγνητος ἤ τὸς παῖδας τῶ(ν) παίδων τῶν Ὀνασικύπρων ἐξ τῷ χώρῳ τῷδε (12) ἐξορύξη, ἰδέ πᾳ, ὃ ἐξορύξη, πείσει Ὀνασίλῳ κὰς τοῖς κασιγνήτοι(13)ς ἤ τοῖς παισὶ τὸν ἄργυρον τό(ν)δε, ἀργύρω τά(λαντον). (14) Κὰς Ὀνασίλῳ οἴϝῳ ἄνευ τῶ(ν) κασιγνήτων τῶν αἴλων ἐϝρητάσατυ βασιλεὺ(15)ς κὰς ἁ πτόλις δοϝέναι ἀ(ν)τὶ τᾶ ὑχήρων τῶ μισθῶν ἀργύρω δ' πε(λέκεϝας), (16) β' δί(δραχμα), ἤ(μισυ)· ἤ δώκοι νυ βασιλεὺς κὰς ἁ πτόλις Ὀνασί(*B*,17)λῳ ἀ(ν)τὶ τῶ ἀργύρω τῶδε ἀπὺ τᾷ ζᾷ τᾷ βασιλέϝος τᾷ Μαλανίjα(18)ι τᾷ πεδίjᾳ τὸ(ν) χῶρον τὸ(ν) χραυζόμενον (?) Ἀμηνίjα ἀλαϝῶ (?) κὰς τὰ τέρ(19)χνιjα τὰ ἐπιό(ν)τα πά(ν)τα, τὸ(ν) ποεχόμενον πὸς τὸ(ν) ῥόϝο(ν) (?) τῶ(ν) Δρυμίων κὰς πὸ(20)ς τὰν ἰερέjιjαν τᾶς Ἀθάνας, κὰς τὸ(ν) κᾶπον τὸν ἰ(ν) Σίμιδος ἀρούρα(21)ι, τὸ(ν) Διϝείθεμις ο Ἀρμανεὺς ἦχε ἀλαϝό(ν), τὸ(ν) ποεχόμενον πὸς Πασαγόρα(22)ν τὸν Ὀνασαγόραυ κὰς τὰ τέρχνιjα τὰ ἐπιό(ν)τα πά(ν)τα ἔχεν πανωνίως ὕ(23)ϝαις (?) ζᾶν ἀτελίjα ἰό(ν)τα. Ἤ κέ σις Ὀνάσιλον ἤ τὸς παῖδας τὸς Ὀ(24)νασίλων ἐξ τᾷ ζᾷ τᾷδε ἶ ἐξ τῷ κάπῳ τῷδε ἐξορύξη, ἰ(25)δέ, ὃ ἐξορύξη, πείσει Ὀνασίλῳ ἤ τοῖς παισὶ τὸν ἄργυρον τό(ν)δε, ἀργύρω(26)ν

pe IIII pe II ti·e | i·te | ta·ta·la·to·ne | ta·te | ta·ve·pi·ja | ta·te | i·na·la·li·si·me·na | (27)pa·si·le·u·se | ka·se | a·po·to·li·se | ka·te·ti·ja·ne | i·ta·ti·o·ne | ta·na·ta·na·ne | ta·ne·pe·re·(28)ta·li·o·ne | su·no·ro·ko·i·se | me·lu·sa·i | ta·se | ve·re·ta·se | ta·sa·te | u·va·i·se | za·ne | (29)o·pi·si·si·ke | ta·se | ve·re·ta·se·ta·sa·te | lu·se | a·no·si·ja·vo·i·ke·no·i·tu·ta·sa·ke | (30) za·se·ta·sa·te | ka·se | to·se | ka·po·se | to·so·te | o·i | o·na·si·ku·po·ro·ne | pa·i·te·se | ka·se | to·pa·i·to·ne | o·i·pa·(31)i·te·se | e·ke·so·si | a·i·ve·i | o·i·to·i·ro·ni | to·i | e·ta·li.e·ji | i·o·si |

Mor. Schmidt, Samml. kypr. Inschr. tab. I. Deecke et Siegismund l. l. n. 3. Ahrens Philol. 35 p. 28 sqq. — Decreto Stasicypri regis et civitatis Idaliensium statuitur, qualia praemia Onasilo Onasicypri filio medico totique domui eius referenda sint; nam cum Medi et Citienses Idalium oppidum oppugnarent, Onasilus cum fratribus suis a Stasicypro rege et civitate Idaliensium arcessitus strenua opera pugnantes adiuverat; cuius meriti gratiam ei referre aut certa pecunia soluta aut agris adsignatis rex et civitas Idaliensium constituerunt. Hoc factum esse putandum est ante a. 385; nam circa hunc annum Idalium sub potestatem regis Citiensium redactum est. Cf. Euting, Sechs phönikische Inschriften aus Idalion, Straßburg 1875, p. 2 sq. Belli, quod intra aa. 391—385 a. Chr. n. Citienses a Persis adiuti gesserint cum Euagora Salaminiorum rege, qui tum totius fere insulae principatum tenebat, mentionem facit Diodor. 14, 98. Idem 15, 4 narrat anno 386 Persas Citio profectos Salaminem obsedisse. Inde quod Larfeld, Syll. inscr. Boeot. p. XXX, collegit hoc anno Idalium quoque a Persis et Citiensibus obsessum et expugnatum et hoc ipso anno decretum in honorem Onasili medici factum esse, hoc non prorsus recte iudicatum esse videtur. Nam verba, quibus ab initio huius decreti Stasicyprus rex et civitas Idaliensium obsidionem Persarum commemorant, non ea sunt, quibus victos et subactos usos esse putare possis. Equidem existimo paucis annis ante a. 386 Persas et Citienses Idalium obsedisse, sed aut a civibus repulsos esse aut alia de causa obsidionem reliquisse; postea, cum bellum non Euagora victo conficeretur sed foedere icto dirimeretur (Diodor. 15, 9: ὁ μὲν οὖν Εὐαγόρας παραδόξως ἐξοσιοῦται τὴν ἅλωσιν, καὶ συνέθετο τὴν εἰρήνην, ὥστε βασιλεύειν τῆς Σαλαμῖνος καὶ τὸν ὡρισμένον διδόναι

δ' πε(λ)., β' δί(δρ)., ἡ(μ). Ἰ(ν) δὲ τὰ(ν) δάλτον τά(ν)δε τὰ ϝέπιja τάδε
ἰναλαλισμένα (27) βασιλεὺς κὰς ἁ πτόλις κατέθι-
jαν ἰ(ν) τὰ(ν) θιὸν τὰν Ἀθάναν τὰν περ' Ἠ(28)δάλιον
σὺν ὅρκοις, μὴ λῦσαι τὰς ϝρήτας τάςδε ὑϝαις
ζᾶν· (29) ὀπί σίς κε τὰς ϝρήτας τάςδε λύσῃ, ἀνοσί-
jα ϝοι γένοιτυ. Τάς γε (30) ζᾶς τάσδε κὰς τὸς κᾶ-
πος τόςδε οἱ Ὀνασικύπρων παῖδες κὰς τῶ(ν)
παίδων οἱ πα(31)ῖδες ἕξο(ν)σι αἰϝεί, ο(ἳ) ἰ(ν) τῷ ῥωνὶ (?)
τῷ Ἠδαλιέjι ἴω(ν)σι.

φόρον κατ' ἐνιαυτὸν καὶ ὑπακούειν ὡς βασιλεὺς βασιλεῖ προστάττοντι. 385 a. Chr.), hoc foedere etiam id pactum esse, ut Idalium in potestatem Citiensium veniret.

Decretum, quod paulo post illam obsidionem factum est, Attice repetitum (cf. Ahrens Philol. 35 p. 32 sq.) hoc est:

Ὅτε τὴν πόλιν Ἰδάλιον κατεῖργον Μῆδοι καὶ Κιτιεῖς ἐν τῷ Φιλοκύπρου ἔτει τοῦ Ὀνησαγό|ρου, βασιλεὺς Στησίκυπρος καὶ ἡ πόλις Ἰδαλιεῖς ἤνωγον Ὀνήσιλον τὸν Ὀνησικύπ|ρου τὸν ἰατῆρα καὶ τοὺς κασιγνήτους ἰᾶσθαι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐν τῇ μάχῃ βε|βλημένους (?) ἄνευ μισθοῦ. Καί πῃ συνέθετο βασιλεὺς καὶ ἡ πόλις Ὀνησι||(5)λῳ καὶ τοῖς κασιγνήτοις ἀντὶ τοῦ μισθοῦ καὶ ἀντὶ τῆς ἐπιχείρου δοῦναι ἐκ τοῦ | οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἀργύρου τάλαντον· ἢ διδοίη ἂν ἀντὶ τοῦ | ἀργύρου τοῦδε τοῦ ταλάντου βασιλεὺς καὶ ἡ πόλις Ὀνησίλῳ καὶ τοῖς κασι|γνήτοις ἀπὸ τῆς γῆς τῆς βασιλέως τῆς ἐν τῷ ῥωνὶ (?) τῷ Ἀλαμπριάτῃ τὸν χῶρον | τὸν ἐν τῷ ἕλει, τὸν ἁπτόμενον Ὤχαντος ἀλωῆς (?) καὶ τὰ τέρχνη τὰ ἐπόντα || (10) πάντα, ἔχειν πάσῃ ὀνήσει ἐπὶ (?) βίον ἀτελῆ. Ἐάν τις Ὀνήσιλον ἢ τοὺς | κασιγνήτους ἢ τοὺς παῖδας τῶν παίδων τῶν Ὀνησικύπρου ἐκ τοῦ χώρου τοῦδε | ἐξορίσῃ, καί πῃ (ἐκεῖνος), ὃς ἐξορίσῃ, τίσει Ὀνησίλῳ καὶ τοῖς κασιγνήτοι|ς ἢ τοῖς παισὶ τὸν ἄργυρον τόνδε, ἀργύρου τάλαντον. | Καὶ Ὀνησίλῳ οἵῳ ἄνευ τῶν κασιγνήτων τῶν αλλων ῥήτραν ἐποιήσατο (cf. v. 4) βασιλεὺ||(15)ς καὶ ἡ πόλις δοῦναι ἀντὶ τῆς ἐπιχείρου τοῦ μισθοῦ ἀργύρου δ' πελέκεις, β' δίδραχμα, ἥμισυ· ἢ δοίη ἂν βασιλεὺς καὶ ἡ πόλις Ὀνησί|(Β)λῳ ἀντὶ τοῦ ἀργύρου τοῦδε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς βασιλέως τῆς Μαλανία|ς τῆς πεδιάδος τὸν χῶρον τὸν ἁπτόμενον Ἀμεινίου ἀλωῆς (?) καὶ τὰ τέρ|χνη τὰ ἐπόντα πάντα, τὸν προσεχόμενον πρὸς τὸν ῥοῦν (?) τῶν Δρυμίων καὶ πρὸ||(20)ς τὴν ἱέρειαν τῆς Ἀθήνης, καὶ τὸν κῆπον τὸν ἐν Σίμιδος ἀρούρᾳ, | ὃν Διΐθεμις ὁ Ἀρμανεὺς εἶχεν ἀλωήν, τὸν προσεχόμενον πρὸς Πασαγόρα|ν τὸν Ὀνησαγόρου καὶ τὰ τέρχνη τὰ

ἐπόντα πάντα ἔχειν πάσῃ ὀνήσει ἐπὶ (?) | βίον ἀτελῆ ὄντα. Ἐάν τις Ὀνήσιλον ἢ τοὺς παῖδας τοὺς Ὀ|νησίλου ἐκ τῆς γῆς τῆσδε ἢ ἐκ τοῦ κήπου τοῦδε ἐξορίσῃ, κ||(25)αὶ (ἐκεῖνος), ὃς ἐξορίσῃ, τίσει Ὀνησίλῳ ἢ τοῖς παισὶ τὸν ἄργυρον τόνδε, ἀργύρου | δ' πελέκεις, β' δίδραχμα, ἥμισυ. Εἰς δὲ τὴν δέλτον τήνδε τὰ ἔπη τάδε ἐγγεγραμμένα | βασιλεὺς καὶ ἡ πόλις κατέθεσαν εἰς τὴν θεὸν τὴν Ἀθήνην τὴν περὶ Ἰ|δάλιον σὺν ὅρκοις, μὴ λῦσαι τὰς ῥήτρας τάσδε ἐπὶ (?) βίον· | ἐπειδάν τις τὰς ῥήτρας τάσδε λύσῃ, ἀνοσία οἱ γένοιτο. Τάς γε || (30) γᾶς τάσδε καὶ τοὺς κήπους τούσδε οἱ Ὀνησικύπρου παῖδες καὶ τῶν παίδων οἱ πα|ῖδες ἕξουσιν ἀεί, οἳ ἐν τῷ ῥωνὶ (?) τῷ Ἰδαλιεῖ ὦσιν.

3 *to-se* | *i-ta-i*: ita in tabula scriptum esse testatur Hall; cf. Ahrens Philol. 36 p. 2 et Voigt Lpz. Stud. I p. 264. — 3 sq. ἰκ|μαμένος: vocabulum ignotum, neque *ki* syllabae nota certa est. Ahrens Philol. 35 p. 36 sq. scripserat ἰκιμαμένος et explicabat per βεβλημένους, putans verbum derivatum esse de ἰκ radice et comparans Hesychii glossam ἰκτέα· ἀκόντιον; postea (Philol. 36 p. 2) scripsit ἰκμαμένος. — 5 τᾶ ὐχήρων: gen. sing.; ita Ahrens Phil. 35 p. 38sq., qui comparat Hesychii glossam ὕλογος· στρατός· Περγαῖοι, et ὑ praefixum quod est in ὕστερος, ὕστατος, ita ut ἁ ὕχηρος sit i. q. τὸ ἐπίχειρον; id vero esse apud Hesychium: ἐπίχειρα· τὰ ὑπὲρ τὸν μισθὸν διδόμενα τοῖς χειροτέχναις. — 6 ἢ δυϝάνοι νυ, 16 ἢ δώκοι νυ: *nu* syllabae notam agnovit Deecke Bzb. Btr. VI p. 153. Cf. ἄκουρύ νυ ἔνθω in titulo Boeot. n. 295, 165. — 8 ῥωνί: per »vallem« explicare studuit Ahrens Phil. 35 p. 41 sq. — 9 ἀλαϝῶ: per »vineam« explicat Ahrens Phil. 35 p. 46 sq. — 12 ἐξορύξη: videtur fuisse verbum ἐξορύζω significans i. q. ἐξορίζω, »expello«. — 15 sq. πε(λέκεϝας) δ', β' δ(ίδραχμα), ἥ(μισυ): explicaverunt Ahrens Philol. 35 p. 67 et Voigt, Lpz. Stud. I p. 265. Πέλεκυν apud Paphios fuisse nummum decem minarum testatur Hesychius s. v. ἡμιπέλεκκον; δίδραχμον videtur fuisse στατὴρ argenteus; δύο δίδραχμα ἥμισυ sunt quinque drachmae. — 18 χραυζόμενον: ita Ahrens Phil. 35 p. 43 comparans καλήζω, quod Cyprios pro καλέω dixisse traditum est in Etym. Magn. 485, 41 sq. *Zo* syllabae nota alioquin non reperitur. — 19 τὸ(ν) ῥόϝο(ν) τῶ(ν) Δρυμίων: haec incerta; aliter Ahrens et Mor. Schmidt, qui in *to-ro-vo* nomen proprium inesse putant. Dubitanter cogitavi de τὸ(ν) ὄρϝο(ν), in quo vocabulo digamma servatum est in titulis Corcyraeis n. 87. 88. Neque quod litera finali exstincta duo vocabula in unum coaluerunt,

talis contractio caret exemplis; cf. e titulo Laconico n. 1 Διολευθερ[ο], in quo σ litera in commissura vocabulorum evanuit. Sed obstat, quod in titulis Cypriis litera nasalis nisi ante consonas non omittitur. — 21 Ἀρμανεύς: de ρμ literis cf. Ahrens Phil. 35 p. 70; Voigt, Lpz. Stud. I 263; Deecke, Jahresber. Altertumsw. VII (1879), 3 p. 34. Hoc nomen ἐθνικὸν esse iudicarunt Deecke et Siegismund, Stud. VII 254 sq. Ἀρμάνευς gen. sing. scripserunt Ahrens et Schmidt. — 26 ἰναλαλισμένα: per ἐν-αληλιμμένα explicavit Ahrens Philol. 35 p. 70 sq. comparans Hesychii ἀλίνειν· ἀλείφειν et glossas similes. — 29 ὀπί: videtur esse i. q. ἐπεί, Ahrens Phil. 35 p. 73. — ἀνοσίja: an ἀνόσιjα?

---

473 Super anaglyphum sagittarii repertum in vico Salamiu prope Paphum.

(1)i·ja·ro·ta·to·se·a· (2)ri·pa·jo·se·ta·te·e·ro·i·vo·ro·na·jo·to·(3)te·to·ke·i.na·mu·to·to·u·i·jo·i·to·ni·ke·to·ja·i·jo·se·ja.

Ἰjαρώτατος Ἀ|ρίβαjος ἐ(ν)θάδε ἥρωϊ Ϝώρω(ι) ναjὸ(ν) τό(ν)|δ' ἔδωκε ἰν Ἀμύ(ν)τω τῶ υἰjῶ ἰθονίκη(ι?) δοjᾷ jοσέjα(ι).

M. Schmidt, Samml. kypr. Inschr. tab. 4. Explicavit Deecke, Bzb. Btr. VI (1881) p. 67 n. 1. — Amyntam, Arrhabaei filium aequalem Alexandri Magni fuisse exposuit Deecke p. 74 sq.

Attice: Ἱερώτατος Ἀ|ρρίβαιος ἐνθάδε ἥρωϊ Ὥρῳ νεὼν τόν|δε ἔδωκεν ἐν Ἀμύντου τοῦ υἱοῦ ἰθυνίκῃ (!) δοιᾷ ὁσίᾳ. — 3 ἰθονίκη explicat Deecke afferens ἰθυμαχία Hdt. IV 120, »offene Schlacht«.

---

474 Sub anaglypho Iovis sedentis reperto Golgis (in vico Athienu).

(1) ka·i·re·te | ka·ra·si·ti·[va·]na·xe | ka·po·ti | ve·po·me·ka | me·po·te·ve·i·se·se | (2) te·o·i·se | pe·re·[ka·ta·]na·to·i·se | e·re·ra·me·na | pa·ta·ko·ra·sa·to·se | (3) o·vo·ka·re·ti | e·pi·si·ta·i·se | a·to·ro·pe | te·o·i | a·le·tu·ka·ke·re | (4) te·o·i | ku·me·re·na·i | pa·ta | ta·a·to·ro·po·i | po·ro·ne·o··i | ka·i·re·[te].

Χαίρετε.

ΚραστιϜάναξ κὰ πότι, Ϝήπω μέγα· μή ποτ' ἐϜείσῃς(?)
θεοῖς φέρε κὰ θνατοῖς ἐρεραμένα πα(ν)τακόραστος·

οὐ γάρ τι ἐπισταῖς, ἄ(ν)θρωπε, θεῷ, ἀλ(λ)' ἔτυχ' ἁ κὴρ
θεῷ κυμερῆναι πά(ν)τα, τὰ ἄ(ν)θρωποι φρονέωί.
Χαίρετε.

M. Schmidt, Samml. kypr. Inschr. tab. XI n. 2. Ahrens, Philol. 36 p. 15 sqq. n. 22. Deecke, Bzb. Btr. VI p. 76 sqq. n. 2. Eius editionem repetii. Literas uncis inclusas supplevit, literas intercise scriptas correxit Deecke.

Attice: Χαίρετε. | Κραστιάναξ καὶ πόσι, εἴπω μέγα· μὴ πρὸς ἴσης | θεοῖς ἦρα φέρε καὶ θνητοῖς πανταχόρεστος· | οὐ γάρ τι ἐπισταίης (ἄν), ἄνθρωπε, θεῷ, ἀλλ' ἔτυχεν ἡ κὴρ | θεῷ κυβερνῆσαι πάντα, ἃ ἄνθρωποι φρονοῦσιν. | Χαίρετε. — 2 ἐρεραμένα: part. perf. verbi ἔραμαι. — 3 ἐπισταίης: »möchtest du dich über die Gottheit stellen«, vertit Deecke.

---

475 Titulus repertus in oppido Drimu.

(1) ku·po·ro·ko·ra·ti·vo·se | e·mi | o·la·o | sic
(2) o·te | o·mo·i·po·si·se | o·na·si·ti·mo·
se | (3) vo·i·so·ni·ta·se | ti·pa·se | e·mi |

Κυπροκράτιϝός ἠμ' Ἰολάω
ὧδε· ὅ μοι πόσις Ὀνασίτιμος
Ϝοισωνίδας· δίπα(ι)ς ἠμί.

M. Schmidt, Samml. kypr. Inschr. tab. III n. 1. Ahrens, Philol. 35 p. 99 sqq. n. 21. Deecke, Bzb. Btr. VI p. 82 sq. n. 3. Literas intercise scriptas correxit Deecke.

Attice: Κυπροκράτιδός εἰμι (τοῦ) Ἰολάου | ὧδε· ὁ πόσις μοι Ὀνησίτιμος | Οἰσωνίδης· δίπαις εἰμί. — 1 ἠμ' Ἰολάω: ita Deecke, Jahresber. Altertumsw. 28 (1881, III) p. 221.

---

476 Sella lapidea Golgis reperta.

ti·mo·ta·ti·pa·to | ti·ma·o·pa·pi·ja·ke·ti·mo·o·i·se.

Τιμῶ τά(ν) δίφατο(ν) δίμα(j)ο(ν) Παφ(ja(ν) γε διμώοις.

M. Schmidt, Samml. kypr. Inschr. tab. 16, 1. Deecke, Bzb. Btr. VI (1881) p. 145 n. 8.

Attice: Τιμῶ τὴν διφάσιον, διμήτορα Παφίαν γε διμούσοις. —

Veneres Οὐρανίαν et Πάνδημον, Θαλάσσης et Διώνης filias, intellegendas esse putat Deecke p. 147.

---

477 Sub anaglypho in sepulcro Golgis (in vico Athienu) reperto.

e·ko | e·mi·a·ri·si·to·ke·re·te·se | ka·me·ne·se·ta·sa·ne.
[ka]·si·ke·ne·to.i | me·ma·na·me·no·i | e·u·ve·re·ke·si·a·
se | ta·sa·pa·i | e·u·po·te | e·ve·re·xa |

Ἐγώ ἠμι Ἀριστοκρέτης, κά μεν ἔστασαν κασίγνητοι
μεμναμένοι εὐϝεργεσίας τᾶς πᾳ εὖ ποτε ἔϝρεξα.

M. Schmidt, Samml. kypr. Inschr. tab. 21, 1. Deecke, Bzb. Btr. VI p. 150 sq. n. 12.

Attice: Ἐγώ εἰμι Ἀριστοκράτης, καί μ' ἔστησαν κασίγνητοι μεμνημένοι εὐεργεσίας, ἧς πῄ ποτε εὐηργέτησα.

Omisi Pamphyliam barbariem, cuius exempla in priore editione huius libri dederam n. 75. 76. Maius monumentum eius dialecti quamvis male servatum praebet tabula Sillyensis, quam accuratissime edidit Roehl IGA. 505. Quaestionem grammaticam de dialecto Pamphylia, qua et tituli et testimonia veterum tractantur, instituit Bezzenberger, Bzb. Btr. V (1880) p. 325 sqq. Cf. Deecke, Jahresb. d. Altertumsw. 28 (1881, III) p. 225 sqq.

PARS SEXTA.

TITULI IONICI PRAETER ATTICOS.

Tilulos Ionicos, qui tunc innotuerant, omnes cellegit Erman, De titulorum Ionicorum dialecto, Stud. V (1872) p. 249—310. Sed postea non pauci novi reperti sunt. — Distributionem dialectorum Ionicarum eam fere secutus sum, quam proposuit de Wilamowitz, Zeitschr. f. Gymn.-Wesen 31 (1877) p. 645.

Omisi titulos Atticos; nam quae in eis a volgari sermone discrepant, tam pauca sunt et tam dispersa, ut huic libello non parvum volumen me addere necesse fuisset, si mutationem dialecti Atticae paulatim factam ostendere voluissem. Accedebat, quod titulorum Atticorum et vetustiorum et recentiorum commodissimus usus est in Corpore Inscriptionum Atticarum. Subsidiis epigraphicis nisi de dialecto Attica scripserunt hi:

Wecklein, Curae epigraphicae ad grammaticam Graecam et poetas scenicos pertinentes. Lipsiae, 1869.

Cauer, De dialecto Attica vetustiore quaestiones epigraphicae. Stud. VIII (1875) p. 223—302. 399—443.

van Herwerden, Lapidum de dialecto Attica testimonia. Traiecti ad Rhenum, 1880.

XXIV. Tituli Ionici civitatum Asianarum.

1. Tituli Ephesii, Teius cum Abderitano, Erythraei.

478 Fragmentum marmoris caerulei Ephesi repertum.

[. . . . . . ἐγ μὲν τῆς δεξι|ῆς ἐς τὴν ἀριστερὴν
πετ||όμεν]ος, ἢμ μὲν ἀποκρύψε||[ι, δε]ξιός, ἢν
δὲ ἐπάρει τὴ||[ν ε]ὐώνυμον πτέρυγα, κἂν | [ἐπά]-
ρει κἂν ἀποκρύψει, ε||[ὐών]υμος· ἐγ δὲ τῆς

ἀριστ‖[ερῆ]ς ἐς τὴν δεξιὴν πετό‖[με]νος, ἢμ μὲν ἰθὺς ἀποκρ‖[ύ]ψει, εὐώνυμος, ἢν δὲ τὴν | [δεξ]ιὴν πτέρυγα ἐπάρας.................

CIG. 2953. IGA. 499. — Titulum, qui continet praecepta de augurio capiendo, circa Ol. 80 (a. Chr. 460) scriptum esse docet Kirchhoff Alph.[3] 12.

2. 4 ἐπάρει, 4. 7 sq. ἀποκρύψει: noli putare **E** pro η scriptum esse; cf. Blass Ausspr. 41.

---

479 Ephesi.

Εὔθηνος Εὐπείθεος.
Υἱὸς Πατροκλέος Δαίδαλος ε(ἰ)ργάσατο.

CIG. 2984. Daedali Sicyonii patrem Patroclem circa Ol. 95 (a. Chr. 400) floruisse narrat Plinius nat. hist. 34, 19.

---

480 [= 130] In vicinia Tei inter sepulcreta Turcica ad oppidum Eraki.

A

(ʽ)Ὅστις φάρμακα δηλητή|ρια ποιοῖ ἐπὶ Τηΐοισι|ν, τὸ ξυνὸν ἢ ἐπ' ἰδιώτῃ, κ|ε(ῖ)νον ἀπόλλυσθαι καὶ α‖ὐτὸν καὶ γένος τὸ κε(ί)νο(υ). | (ʽ)Ὅστις ἐς γῆν τὴν Τηΐην κ|ωλύοι σῖτον ἐσάγεσθαι | ἢ τέχνῃ ἢ μηχανῇ ἢ κατ|ὰ θάλασσαν ἢ κατ' ἤπειρο‖ν, ἢ ἐσαχθέντα ἀνωθεοίη, κε(ῖ)ν|ον ἀπόλλυσθαι καὶ αὐτ|ὸν καὶ γένος τὸ κε(ί)νο(υ).

B

.. ἀπὸ νόσ[ου?] .... | ξυοι ἐν αὐτῷ .... | (ʽ)Ὅστις Τηΐων ε[ὐθ]ύνῳ | ἢ αἰσυ[μ]νήτῃ [ἀπειθεοί]η ἢ ‖ ἐπανισταῖτο τῷ αἰ[συμ]‖νήτῃ, ἀπόλλυσθαι καὶ | αὐτὸν καὶ γένος τὸ κείν|ο(υ). (ʽ)Ὅστις το(ῦ) λοιπο(ῦ) αἰσυμ|νῶν ἐν Τέῳ ἢ γῇ τῇ Τη‖ΐῃ....οσαν:κ.σα ..τ | ενει:...αρον:να...|ως προδοκ(?)εν τὴν πό|λ[ιν καὶ γῆν] τὴν Τηΐ|ων, ἢ το[ὺς] ἄνδρας [ἐν ν]‖ήσῳ ἢ θα[λάσσῃ ἢ] το[ὺς] | μετε.........

ἐν | ἀρο(ύ)[ρ]ῃ περιγ[ενομένους] | λοιμο(ῦ?) προ-
δο[ίη ἢ κιξα]‖λλεύοι ἢ κιξάλλας (ʽ)υπο‖δέχοιτο
ἢ ληΐζοιιο ἢ λ|ηϊστὰς (ʽ)υποδέχοιτο εἰ|δὼς ἐκ
γῆς τῆς Τηΐης ἢ [θ]‖αλάσσης φέροντας ἤ [τι κ]‖α-
κὸν βο(υ)λεύοι περὶ Τ[ηΐ]‖ων το(ῦ) ξυνο(ῦ) εἰδὼς
ἢ π[ρὸς] | (ʽ)Ἕλληνας ἢ πρὸς βαρβάρο|υς, ἀπόλ- sic
λυσθαι καὶ αὐ|τὸν καὶ γένος τὸ κε(ί)νο(υ). |
(ʽ)Οίτινες τιμο(υ)χέοντες ‖ τὴν ἐπαρὴν μὴ
ποιήσε(ι)α|ν ἐπὶ δυνάμει, καθημέν|ο(υ) τὠγῶνος
Ἀνθεστηρίο|ισιν καὶ (ʽ)Ηρακλείοισιν | καὶ Δίοι-
σιν, ἐν τὴπαρῆ‖ι ἔχεσθαι. (ʽ)Ὃς ἂν τὰ(ς)
στήλ|ας, ἐν (ʽ)ῇσιν (ʽ)ἠπαρὴ γέγρ|απται, ἢ
κατάξει ἢ φοιν|ικήϊα ἐκκόψει ἢ ἀφανέ|ας
ποιήσει, κε(ῖ)νον ἀπόλ‖λυσθαι καὶ αὐτὸν καὶ
γ|ένος.

CIG. 3044. IGA. 497. Duas partes tituli, *A* et *B*, inverso ordine antea editos in iustum ordinem restituit Kirchhoff Alph.³ 13. — Formulas exsecrationis, quae hoc titulo continentur, Ol. 76 vel 77 (circa a. 475 a. Chr.) lapidi incisas esse docet Kirchhoff l. l.

B 5 **HIAI**. — 6 **NHIHI**. — 9 init. **ΝΩΙ**. — 12 fin. **ΤΗΑΓΟ**. — 18 **ΛΟΙΝΟ**. — 22 sq. [θ]'αλάσσης: σσ soni signum est **Τ**; cf. Roehl ad IGA. 500. — 33 **ΗΡΑΚΛΙΟΙΣΙΝ** Boeckh (et Roehl); **ΗΡΑΚΛΕΟΥΣΙΝ** erat in apographo Sherardi. — 37 κατάξει, 38 ἐκκόψει, 39 ποιήσει: cf. ad n. 478. — 38 **ΟΥΕ**: **ΓΗΑ**.

---

481 Basis in Piraeeo reperta.

Πύθων (ʽ)Ερμῆ ἄγαλμα (ʽ)Ερμοστρά|το(υ) Ἀβδηρίτης
ἔστησεμ πολλὰς | θησάμενος πόλιας.
Εὔφρων ἐ|ξεποίησ' οὐκ ἀδαὴς Πάριος.

Kirchhoff, Alph.³ 14. Roehl, IGA. 349. — Python Abderites donario, quod in Piraeeo posuit, epigramma inscripsit dialecto et literatura usus Ionicis.

3 πόλιας: i. e. πόλεας, cf. πόλεος Amorg. n. 514. De **H** pro ε scripto v. Dittenberger Herm. 15 p. 229 et Blass Ausspr. 24.

482 Erythris in lapide rubro.

Ἀριστοκλέο[ς] | γυναικὸς | το(ῦ) Τηλεφάνεος | Ἑκαταίης τῆς || Δεονύδος.

Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, περίοδος γ', ἐν Σμύρνῃ 1880, p. 148. Titulum literis minusculis editum repetiit Roehl IGA. 494.

---

483 Fragmentum pilae marmoris nigri Erythris repertum.

[Ἔδοξεν] τῇ βουλ[ῇ καὶ τῷ | δήμῳ· Μ]αύσσωλλο[ν Ἑ]κατ[όμνω | βασιλ]έα, ἐπεὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς [ἐγέ|νετο π]ερὶ τὴν πόλιν τὴν Ἐρυ||[θραί]ων, εἶναι εὀεργέτην τῆς | [πόλ]εως καὶ πρόξενον καὶ πολί||[την], καὶ ἔσπλουν καὶ ἔκπλουν | [καὶ] πολέμο(υ) καὶ sic εἰρήνης, ἀσυλε[ὶ | καὶ] ἀσπονδεί, καὶ ἀτέλειαν κα[ὶ || πρ]οεδρίην· ταῦτα δὲ εἶναι αὀ*||[τῶ]ι καὶ ἐκγόνοις. Στῆσαι δὲ α[ὀτ|ῷ κ]αὶ εἰκόνα χαλκῆν ἐν τῇ ἀ*||[γορῆ]ι καὶ Ἀρτεμισίης εἰκόνα | [λιθί]νην ἐν τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ || [στεφ]ανῶσαι Μαύσσωλλον μὲν | [ἐκ δαρ]εικῶν πεντήκοντα, Ἀρτε||[μισίην] δὲ ἐκ τριήκοντα δαρε[ι|κῶν. Γράψ]αι δὲ ταῦτα ἐ(ς) στήλη[ν | καὶ στῆσα]ι ἐς τὸ Ἀθήναιον || . . . . ἵνα [πᾶσι φανερὸν | γένηται]. . .

Le Bas, Voy. arch. III n. 40 (= Explic. p. 21). Literae sunt στοιχηδὸν positae.

5 εὀεργέτην, 10. 18 ταῦτα 10. 11 αὀτῷ: diphthongi ευ et αυ saepius in titulis Ionicis per **EO**, **AO** scribuntur; cf. Εὀρύδα(μος) in nummo Erythraeo, Friedlaender, Zeitschr. f. Num. XI (1883) p. 44. Hanc consuetudinem inde ortam esse apparet, quod vocalis posterior simile sonabat atque nostra *u*. Aliter **O** literae usum explicabat Erman, Stud. V p. 294. Sed cf. BlassAusspr. 63 sq. — 10 fin. **ΑΘΑ**. — 12 fin. **Λ** litera deleta. — 16 fin. **ΔΑΡΕ**.

---

2. Tituli Milesii et coloniarum Milesiarum.

A Milesiis Proconnesum et Cyzicum conditas esse narrat Strabo XIII pp. 587 et 635.

484 Ad viam sacram inter Miletum et templum Apollinis Didymaei, in tergo leonis marmorei.

Τὰ ἀγάλματα τάδε ἀνέθεσαν (ʽ)οι Ὠρ|ίωνος παῖδες το(ῦ) ἀρχηγο(ῦ), Θαλῆς | καὶ Πασικλῆς καὶ (ʽ)Ηγήσανδρος καὶ Εὔ|βιος καὶ Ἀναξίλεως, δε[κά]την τῷ Ἀ||πόλ(λ)ωνι.

Kirchhoff, Alph.[3] p. 26 *d*. Roehl IGA. 483. — Titulum βουστροφηδὸν scriptum non recentiorem esse quam Ol. 60 (a. Chr. 540) putat Kirchhoff l. l.

2) I.

---

485 Ad viam sacram Branchidarum prope Miletum, in sella statuae sedentis.

Εὔδημός με ἐποίε(ι)ν.

Kirchhoff, Alph.[3] 25. Roehl IGA. 485.

---

486 Ad viam sacram inter Miletum et templum Apollinis Didymaei, in sella statuae sedentis.

Χάρης εἰμὶ (ʽ)ο Κλε(ί)σιος Τειχιο(ύ)σ-(σ)ης ἀρχός, | ἄγαλμα το(ῦ) Ἀπόλλωνος.

Kirchhoff, Alph.[3] p. 17 sq. IGA. 488. — Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

---

487 [= 132] Pila marmorea, cuius formam cippo sepulcrali prorsus parem iudicat Roehl, reperta prope Sigeum promunturium, postea in museum Britannicum deportata.

a

Φανοδίκο(υ) | ε(ἰ)μὶ το(ῦ)ρμοκ|ράτεος το(ῦ) | Προκοννη||σίο(υ)· κρητῆρ|α δὲ καὶ (ʽ)υποκ|ρητήριον κ|αὶ ἠθμὸν ἐς π|ρυτανήϊον || ἔδωκεν Συκε|εῦσιν.

b

Φανοδίκο(υ) εἰμὶ το(ῦ) ʽ|Ερμοκράτο(υ)ς το(ῦ) Προκο|ν(ν)εσίο(υ)· κἀγὸ κρατῆρα | κἀπίστατον καὶ ἐθμ||ὸν ε(ἰ)ς πρυτανεῖον ἔ|δοκα μνῆμα Σιγευ|εῦσι. Ἐὰν δέ τι πάσχ|ο, μελεδαίνε(ι)ν με, ὁ | Σιγειῆς. Καί μ' ἐπο||ίεσεν Αἴσοπος καὶ | ἀδελφοί.

CIG. 8. IGA. 492. Cf. Kirchhoff, Alph.³ 19 sqq. — Tituli βουστροφηδὸν scripti sunt prior Ionica posterior Attica literatura et dialecto, quod diversa ratione explicaverunt Kirchhoff et Roehl ll. ll. In eo tamen consentiunt, quod duos titulos eadem fere aetate incisos esse putant, quam dominationi Pisistratidarum aequalem aut ea paulo inferiorem censet Kirchhoff.

b 1. 5 sq. 7 εἰμί, ἔδοχα, πάσχο: modo lapis loquitur modo is, in cuius honorem erectus est. — 4 ἐπίστατον: cf. Aristoph. Av. 436. — ἐθμ‖όν: volgo ἠθμόν. — 9 sq. **ΕΠΟΕΙΣΕΝ**.

---

488 Fragmentum marmoris Cyzico Constantinopolim translatum.

A

..........................[τὴν δὲ στή]λην τήνδε πόλις
Μ|άνῃ ἔδωκε τῷ Μεδίκ[εω].

B

Ἐπὶ Μαιανδρίου. |
Πόλις (Μάνῃ τῷ) Μηδίκεω καὶ τοῖσιν Αἰσήπου παισὶν | καὶ
τοῖσιν ἐκγόνοισιν ἀτελείην καὶ πρυ|τανήϊον δέδοται παρὲξ
ναυπηγίο[υ] ‖ καὶ τοῦ ταλάντου καὶ ἱππωνίης καὶ | τῆς τετάρ-
της καὶ ἀνδραποδωνίης, | τῶν δὲ ἄλλων πάντων ἀτελέ[α]ς
(εἶναι)· καὶ ἐπὶ | τούτοισιν δῆμος ὅρκιον ἔταμον. Τὴν | δὲ
στήλην τήνδε πόλις Μ[ά]νῃ ἔδ[ω]κ[ε] | τῷ Μηδίκεω.

Mordtmann, Herm. XV (1880) p. 92 sqq. Roehl IGA. 491. — Duo versus tituli *A* literatura vetusta βουστροφηδὸν scripti sunt; titulus *B* eadem verba continet, quae in *A* fuerant, primo fere seculo a. Chr. non sine vitio descripta.

B 1 in fin. **ΟΙ**. — 2. 10 Μηδίκεω: **H** vitio pro **E** scriptum esse iure monent Mordtmann et Roehl; nam quamquam in Cycladibus non raro η per **E** literatura vetustiore scriptum exstat (e. g. n. 516. 517. 530) tamen ex titulis Ionicis Asianis nullum adhuc exemplum talis usus **E** literae innotuit. — 3 **ΑΤΕΔΕΙΗΝ**. — 4 **ΤΑΝΕΙΟΝ**. — **ΝΑΥ:ΤΙΤΟ**, inde ναυπηγίο[υ] coni. Roehl. — 8 δῆμος ὅρκιον ἔταμον: omissum esse καὶ ἀριστέες vel simile aliquid putat Roehl.

---

489 Sami.

Μαιανδρίῳ
Ἀπολλοθέμιος
Κυζικηνῷ.

Girard, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 489 n. 15. — Dubitari potest, utrum hic titulus dialecto Cyzicenorum an Samiorum adscribendus sit.

---

490 Cippus prope Cyzicum repertus, nunc in museo Syllogi Graeci Constantinopolitani.

Μήνιος
Διλιπόρηος
χαῖρε.

Mordtmann, Mitteil. arch. Inst. V (1880) p. 84. — Affert nomina similia Διδίπορις, Δινδίπορις, Διντίπορις. Forsitan putes etiam in titulo supra scripto Διδιπόρηος legendum esse; at Λ exstat etiam in alio titulo Cii reperto, quem ed. Mordtmann, Mitteil. arch. Inst. IV p. 19, quo accedit Δυλύπορις in titulo Aeginetico CIG. 2143 *g*.

---

3. Tituli Halicarnassius et Mylasii.

491 [= 131] Tabula marmorea a summo ad imum in duas partes diffracta, nunc in Museo Britannico.

[Τ]άδε (ʽ)ο σ[ύ]λλο[γος ἐβο(υ)]λ[εύσατ]‖ο (ʽ)Αλικαρνασσ[έω]ν καὶ Σαλμακι|τέων καὶ Λύγ[δα]μις ἐν τῇ (ʽ)ιερῇ[ι] | ἀγορῇ μηνὸ[ς (ʽ)Ε]ρμαιῶνος πέμ‖πτῃ (ʽ)ισταμέ[νο(υ) ἐ]πὶ Λέοντος πρυ|ταν[εύον]το[ς τ]ο(ῦ) Ὀασσάσσιος κα‖[ὶ] Σα[ρυσσώ]λλ[ο(υ) τ]ο(ῦ) Θεκυιλώνε[ω]‖. [Ἔ]θ[εντο· το(ὺ)ς] μ[νή]μονας μὴ παρ[α]‖διδό[ναι] μή[τε] γῆν μήτε οἰκ[ί]‖α] τοῖς μνήμ[οσ]ιν ἐπὶ Ἀπολλω|νίδεω το(ῦ) Λυ[γδά]μιος μνημον[ε]‖ύοντος καὶ [Πα]ναμύω το(ῦ) Κασβώ|λλιος καὶ Σ[αλ]μακιτέων μνη|μονευόντω[ν Μ]εγαβάτεω το(ῦ) Ἀ‖φυάσιος καὶ [Φο]ρμίωνος το(ῦ) Π[α]|νυάσσιος. Ἢν δ[έ τι]ς θέλῃ δικάζ[ε]‖σθαι περὶ γῆ[ς ἢ] οἰκίων, ἐπικαλ[ε(ί)]‖τω ἐν ὀκτωκα[ίδ]εκα μησίν, ἀπ' (ʽ)ο(ῦ) τ|ὸ (ʽ)άδος ἐγένε[το], νόμῳ δὲ κατ' (ʽ)άπ[ε]‖ρ νῦν, (ʽ)όρκῳ 'ς [το(ὺ)ς] δικαστάς· (ʽ)ότ[ι] | ἂν (ʽ)οι μνή-

μο[νες ε]ἰδέωσιν, τοῦτο | χαρτερὸν ε(ἶ)να[ι. Ἢν] δέ τις (ʽ)ύστερον | ἐπιχαλῇ τού[το(υ)] το(ῦ) χρόνο(υ) τῶν | ὀχτωχαίδεχα [μη]νῶν, (ʽ)όρχον ε(ἶ)ναι τ||ῷ νεμομένω[ι τ]ὴγ γῆν ἢ τὰ οἰχ||[ί]α, (ʽ)ορχο(ῦ)ν δὲ τ[ο(ὺ)ς] διχαστὰς (ʽ)ημί||[ε]χτον δεξαμ[ένο(υ)]ς· τὸν δὲ (ʽ)όρχον εἶ||[ν]αι παρεόντος [το(ῦ) ἐ]νεστηχότος· χ|αρτερο(ὺ)ς δ' εἶναι γ[ῆς χ]αὶ οἰχίων (ʽ)οίτινες || τότ' εἶχον, (ʽ)ότε Ἀ[πολ]λωνίδης χαὶ Πανα|μύης ἐμνημό[νευ]ον, εἰ μὴ (ʽ)ύστερο|ν ἀπεπέρασαν. [Τὸ]ν νόμον τοῦτον | ἤν τις θέλῃ [συγ]χέαι ἢ προθῆτα||[ι] ψῆφον (ʽ)ώστε [μὴ ε]ἶναι τὸν νόμο||ν τοῦτον, τὰ ἐό[ντα] αὐτο(ῦ) πεπρήσθω | χαὶ τὠπόλλω[νος] εἶναι (ʽ)ιερὰ χαὶ α|ὐτὸν φεύγε(ι)ν ἀ[εί]· ἢν δὲ μὴ ᾖ αὐτ|ῷ ἄξια δέχα [στα]τήρων, αὐτὸν [π]||επρῆσθαι ἐπ' [ἐξα]γωγῇ χαὶ μη[δ]||αμὰ χάθοδον [εἶν]αι ἐς (ʽ)Αλιχαρν|ησσόν. (ʽ)Αλιχα[ρνη]σσέων δὲ τῶς σ|υμπάντων τ[ούτ?]ῳ ἐλεύθερον ε(ἶ)||ναι, (ʽ)ὸς ἂν ταῦτα μ[ὴ π]αραβαίνῃ χατ' (ʽ)ό|περ τὰ (ʽ)όρχια ἔτα[μον] χαὶ (ʽ)ως γέγραπτ||αι ἐν τῷ Ἀπολλ[ωνί]ῳ, ἐπιχαλε(ῖ)ν.

Newton, Transact. Soc. Lit. IX (1867) p. 183 sqq. Roehl, IGA. 500. — Foedus inter coniunctas civitates Halicarnassensium et Salmacidarum et Lygdamidem tyrannum, quem illi paulo ante dominatione expulerant, factum est Ol. 80 (circa a. 460 a. Chr.). Hoc foedere bello civili et perturbationi rerum publicarum finis imponebatur. Accuratius de eo egerunt Kirchhoff Alph.[3] p. 4 sqq. et Roehl l. l.

2 (ʽ)Αλιχαρνασσ[έω]ν, 6 Ὀασσάσσιος, 15 sq. Π[α]||νυάσσιος: σσ scripta sunt per Ͳ; cf. n. 480 *B* 22 sq. — 19 (ʽ)άδος: »placitum«, agnovit Bergk, Rhein. Mus. 19 p. 604. Significatur hoc vocabulo ipsum hoc foedus. — 20 (ʽ)όρχῳ 'ς [το(ὺ)ς] διχαστάς: restituit Roehl. — 37 ἀ[εί]: α[ἰεί] habet Roehl, cui refragatur Karsten, Titul. Ion. dial. Halis 1882 p. 19 propter ἀειναῦτ[αι] n. 534 nomen factionis Milesiorum. Neque spatium, quod inter **A** et **H** vacuum est, α[ἰεί] formam postulat. — 43 **ΑΛ...ΛΡ.** — 43 sqq. χατ' (ʽ)ό|περ τὰ (ʽ)όρχια ἔτα[μον] χαὶ (ʽ)ως γέγραπτ||αι ἐν τῷ Ἀπολλ[ωνί]ῳ: haec verba spectant ad foedus aliquod paulo ante factum.

492—494 Mylasis in uno lapide.

492 Ἔτει τριηχοστῷ χαὶ ἐνάτῳ Ἀρταξέρξευς βασιλεύ|οντος, Μαυσσώλλου ἐξαιθραπεύοντος, ἔδοξε | Μυλασεῦσιν ἐχχλησίης χυ-

ρίης [γ]ενομένης καὶ ἐπε|κύρωσαν αἱ τρεῖς φυλαί· ἐπειδὴ Ἀράϊσσις Θυσσώλλου || ἀποσταλεὶς ὑπὸ Κα[ρ]ῶν πρὸς βασιλέα παρεπρέσ|βευσεν καὶ ἐπεβούλευσε Μαυσσώλλῳ ὄντι εὐεργέτη[ι] | της πόλεως τῆς Μυλασέων καὶ αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ | Ἑκατόμνῳ καὶ τοῖς προγόνοις τοῖς τούτων, καὶ βασιλεὺ[ς] | ἀδικεῖν καταγνοὺς Ἀράϊσσιν ἐζημίωσεν θανάτῳ, || πρᾶξαι καὶ τὴν πόλιν τὴν Μυλασέων περὶ τῶν | κτημάτων ἐκείνου κατὰ τοὺς νόμους τοὺς πατρίους. | Καὶ πρόσθετα ποιήσαντες Μαυσσώλλῳ ἐπαρὰς | ἐποιήσαντο περὶ τούτων μήτε προτιθέναι ἔτι | παρὰ ταῦτα μηδένα μήτε ἐπιψηφίζειν. Εἰ δέ τις || ταῦτα παραβαίνοι, | ἐξώλη γίνεσθαι καὶ αὐτὸν | καὶ τοὺς ἐκείνου πάντας.

493 Ἔτει τετρωκοστῷ καὶ πέμπτῳ Ἀρταξέρξευς | βασιλεύοντος, Μαυσσώλλου ἐξαιθραπεύοντος, | ἔδοξε Μυλασεῦσι ἐκκλησίης κυρίης γενομένης | καὶ ἐπεκύρωσαν αἱ τρεῖς φυλαί· τοὺς Πελάρμω || παῖδας παρανομήσαντας ἐς τὴν εἰκόνα | τὴν Ἑκατόμνω, ἀνδρὸς πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ποιήσαν|τος τὴμ πόλιν τὴμ Μυλασέων καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, | ἀδικεῖν καὶ τὰ ἱερὰ ἀναθήματα καὶ τὴμ πόλιν | καὶ τοὺς εὐεργέτας τῆς πόλεως· ἀδικεῖν δὲ κατα||γνόντες ἐζημίωσαν δημεύσει τῆς οὐσίης καὶ ἐπώ[λη]|σαν τὰ κτήματα αὐτῶν δημοσίῃ, ἐκτῆσθαι κυρίως | τοῖς πριαμένοις. Καὶ ἐπαρὰς ἐποιήσαντο περὶ τούτων | μήτε προτιθέναι μήτε ἐπιψηφίζειν μηδένα. Εἰ δέ τις | ταῦτ[α πα]ραβαίνοι, ἐξώλη γίνεσθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς || ἐκείνου π[άν]τας.

494 Ἔτει πέμπτῳ Ἀρταξέρξευς βα[σι]λεύοντος, | Μαυσσώλλου ἐξαιθραπεύο[ν]τος· Μανίτα τοῦ | Πακτύω ἐπιβουλεύσαντος Μαυσσώλλῳ τῷ Ἑκατόμν[ω] | ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Λαμβραύνδου θυσίης ἐνιαυ||σίης καὶ πανηγύριος ἐούσης, καὶ Μαυσσώλλου μὲν | σωθέντος σὺν τῷ Διΐ, Μανίτα δὲ αὐτοῦ τὴν δίκην | λαβόντος ἐν χειρῶν νόμῳ, ἔγνωσαν Μυλασε[ῖς], παρη|νομημένου τοῦ ἱεροῦ καὶ Μαυσσώλλου τοῦ εὐερ|γέτεω, ἔρευναν ποιήσασθαι, εἴ τις καὶ ἄλλος μετέ[σ]||χεν ἢ ἐκοινώνησεν τῆς πράξιος. Ἐλεγχθέντος δὲ | καὶ Θύσσου τοῦ Σύσκω καὶ κριθέντος συναδικεῖ[ν] | μετὰ Μανίτα, ἔδοξε Μυλασεῦσιν καὶ ἐπεκύρωσαν | αἱ τρεῖς φυλαί· τὰ Μανίτα τοῦ Πακτύω καὶ Θύσσου | τοῦ Σύσκω προστεθῆναι Μαυσσώλλῳ. Καὶ τὰ || κτή-

ματα ἐπώλησεν ἡ πόλις δημοσί(ι) ἐπαρὰς | ποιησαμένη τούτων, τὰς ὠνὰς τοῖς πριαμένοις | κυρίας εἶναι καὶ μήτε προτιθέναι μήτε ἐπιψηφίζειν | μηδένα. Εἰ δέ τις ταῦτα παραβαίνοι, ἐξώλη γίνε|σθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκείνου πάντας.

CIG. 2691 *c. d. e.* Le Bas, Voy. arch. III, n. 377—379 (= Explic. p. 110 sqq.). — Decreta Mylasensium facta sunt aa. 367. 361. 355. Dialectus pauca Ionismi vestigia servavit.

492, 2 ἐξαιθραπεύοντος: i. e. σατραπεύοντος, cf. ἐξσατραπεύοντος CIG. 2919 in titulo Magnesiano.

494, 10 ΕΛΕΓΚΘΕΝΤΟΣ, fortasse non errore lapicidae; cf. n. 497, 6.

4. Tituli Chii.

495 Fragmenta duo baseos marmoreae Deli reperta prope templum Apollinis.

[Μ]ικκ[ιάδης τόδ' ἄγαλ]μα καλὸν [? ἐποίησε καὶ υἱὸς]
[Ἀ]ρχέρμως, ο. . εισιν ʿ(ε)κηβώ[λῳ ἰοχεαίρῃ vel Ἀπόλλωνι],
(ʿ)Οι Χῖοι Μέλα[ν]ος πατρόϊον ἄσ[τυ κλέοντες?].

Sinistram partem edidit Homolle, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 272 sqq., repetiit Roehl IGA. 380*a*. Alterum fragmentum addidit Homolle l. l. VII (1883) p. 254 sq. n. 1. — Mirus in hoc epigrammate est literarum usus: in ʿ(ε)κηβώ[λῳ] spiritus asper per **H** scriptus ut Nax. n. 516, brevis *o* vocalis per **Ω**; longa per **O** in πατρόϊον, ut in titulis Pariis. Inde Homolle collegit [Ἄ]ρχερμος legendum esse; cf. Φώκερμος n. 499, 5. At *o* breve per **O** scriptum est in (ʿ)Οι Χῖοι, πατρόϊον. — De Archermo Micciadis filio Melanis nepote narrat Plin. nat. hist. 36, 4, 2.

2 (ʿ)ὁ [τιθ]εῖσιν suppl. Homolle; sed literarum numerus videtur nimius esse. — 3 ΜΕΛΑ·ΟΣ.

496 [= 133] Marmor album supra mutilum, in quatuor lateribus scriptura tectum, erutum Chii in campo Βουνάκι ad occidentem castelli Turcici; nunc ibi servatur in aula gymnasii. Roehl.

A

..........|.ος· ἀπὸ τούτο(υ) μέχρι [τῆς] | τριόδο(υ), (ʽ)ὴ 'ς (ʽ)Ερμώνοσσαν [φ]|έρει, τρε(ῖ)ς· ἀπὸ τῆς τριόδο(υ) ἄ[χ]|ρι (ʽ)Ερμωνόσσης ἐς τὴν τρίοδ|ον (ʽ)έξς· ἀπὸ τούτο(υ) μέχρι το(ῦ) | Δηλίο(υ) τρε(ῖ)ς· σύμπαντες ο(ὖ)ρ|οι (ʽ)εβδομήκοντα πέντε. | (ʽ)Όση τῶν ο(ὕ)ρων τούτων ἔ|σω, πᾶσα Δοφῖτις. Ἤν τίς τ|ινα τῶν ο(ὕ)ρων τούτων | ἢ ἐξέλῃ ἢ μεθέλῃ ἢ ἀ|φανέα ποιήσει ἐπ' ἀδικί|ῃ τῆς πόλεως, (ʽ)εκατὸν σ|τατῆρας ὀφειλέτω κἄτι|μος ἔστω, πρηξάντων δ' ο(ὐ)|ροφύλακες· ἢν δὲ μὴ πρή|ξωσιν, αὐτοὶ ὀφειλόντω|ν, πρηξάντων δ' (ʽ)οι πεντε|καίδεκα το(ὺ)ς ο(ὐ)ροφύλακας· || ἢν δὲ μὴ πρήξωσιν, ἐν ἐπ|αρῇ ἔστων.

B

.....(ʽ)οι [π|εν]τεκα[ίδεκ]|α ἐς βο(υ)λὴ[ν ἐν]|ειχάντων [ἐν] πέντ' (ʽ)ημέρη[ι]|σιν· το(ὺ)ς δὲ κή|ρυκας διαπέ|μψαντες ἐς τ|ὰς χώρας κη[ρ]|υσσόντων κα|ὶ διὰ τῆς πόλ|εως ἀδηνέως | γεγωνέοντε|ς, ἀποδεχνύν|τες τὴν (ʽ)ημέρ|ην (ʽ)ὴν ἂν λάβω|ισιν, καὶ τὸ π|ρῆχμα προσκ|ηρυσσόντων | (ʽ)ότι ἂμ μέλλη|ι πρήξεσθαι· | κἀγδικασάν|των τριηκοσ|ίων μὴ 'λάσσο|νες, ἀνηρίθε|υτοι ἐόντες.

C

.......[ἢ]ν δέ τι|ς το(ὺ)ς πριαμένο(υ)ς ἀποκληΐ|ῃ] ἢ δικά[ζηται, το(ὺ)ς ἀποκλ|η]ϊομένο(υ)ς (ʽ)η [πό]λις δεξαμ[έ|ν]η δικαζέσθω, κἂν ὄφλῃ, | [ὑ]περαποδότω· τῷ δὲ πρια[μ]|ένῳ πρῆχμα ἔστω μηδέν· [ὃ]|ς ἂν τὰς πρήσις ἀκρατέα[ς] | ποιῇ, ἐπαράσθω κατ' αὐτ[ο(ῦ)] | (ʽ)ο βασιλεός, ἐπὴν τὰς νομ[α]|ίας ἐπαρὰς ποιῆται. ||

Τὰς γέας καὶ τὰς οἰκί*α[ς] | ἐπρίαντο· τῶν Ἀννικῶ πα[ί]|δων (ʽ)Ικέσιος (ʽ)Ηγεπόλιος π|ενταχισχειλίων τριηκ[ο]|σίων τεσσ[ερ]ακόντων, Ἀθ[η]|ναγ[ό]ρ[η]ς (ʽ)Ηροδότο(υ) χειλ[ίω]|ν (ʽ)επτακοσίων· Θαργελέο[ς] | Φιλοκλῆς Ζηνοδότο(υ)

τὰν [Ε]||ὐάδῃσιν δισχειλίων (ʽ)ἑ[π]|ταχοσίων, Θεόπροπος κο[ί]|νοπίδης τὰγ Καμινήῃ χ[ε]|ιλίων καὶ ὀκταχοσίων [ἑπ]|τά· Κήφιος τὰ ἐμ Με-λαίνῃ[ι] | Ἀκτῇ τρισχε(ι)λίων (ʽ)επτακ|οσίων ἐνενηκόντων Βία[ς] || Ἀσίω. (Spatium vacuum.)

D

..ρο...... | [χ]ειλίων ἐνα|κοσίων· Λεύκ|ιπ-πος Πυθῶ τ|ὴν οἰκίην τ[ὴ]|ν Ἀνδρέος π[ε]|ντα-κοσίων π|εντηκόντων | δυῶν· Ἄσμιος || Θεό-πομπος Ἀ|γυαίο(υ) τὰν Οἴ]φ χειλίων τ|ριηκοσίων δ|έκων δυῶν· (ʽ)Ι|κεσίο(υ) το(ῦ) Φίλ|ωνος Στρά-τι|[ο]ς Λυσῶ τοἰκ|[ό]πεδον διηκ|οσίων (ʽ)ενός.

Hic titulus literis minusculis editus est in libro qui inscribitur Μουσεῖον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, περίοδος β′, ἐν Σμύρνῃ 1876, p. 37 sqq. ex apographo A. M. Φοντριέρου. Eundem maiusculis ediderunt Haussoullier, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 230 sqq. et Roehl IGA. 381. Ad emendandum titulum nonnulla contulit Blass, Misc. epigr. (1879) p. 127 sqq. — In lateribus *b*, *c*, *d* literae στοιχηδὸν positae sunt. — In latere *a* agitur de finibus Dophitidis terrae; in *b* et *c* de iuribus civium Chiorum, qui partes huius terrae emerunt; in *c* 10 sqq. et *d* enumerantur emtores, qui sunt Ἱκέσιος, Ἀθηναγόρης, Φιλοκλῆς, Θεόπροπος, Οἰνοπίδης, Βίας, Λεύκιππος, Θεόπομπος, Στράτιος. Agri significantur partim nominibus priorum possessorum, qui fuerunt οἱ Ἀννικῶ παῖδες, Θαργελεύς, Κῆφις, Ἀνδρεύς, Ἄσμις, Ἱκέσιος ὁ Φίλωνος, partim nominibus regionum.

A 12 ποιήσει: non **EI** pro **HI** scriptum, sed η in ει mutatum, cf. Blass Ausspr. 41. — 15 sq. ο(ὐ)|ροφύλακες = οἱ ο(ὐ)ροφύλακες Roehl. — 17. 20 πρήξῳσιν: **O** pro ο longa; cf. Blass Ausspr. 40. — *B* 11 ἀδηνέως = ἅδην, 'quantum opus erit', Roehl. — 24 ἀνηρίθευτοι: idem quod ἀνερίθευτοι in titulo Calymnio n. 157, 45. — *C* initium coniectura restituit Blass. — 8 βασιλεός: cf. ad n. 483, 5. — 10 **OIKIEA**, inde οἰκιέα[ς] Blass. — 11 Ἀννικῶ: nom. Ἀννικέης. — *D* 1 ρο: literae incertae. — 4 Πυθῶ, 17 Λυσῶ: nom. Πυθέης, Λυσέης. — 6 Ἀνδρέος; cf. ad n. 502.

497 In vico Curunia in insula Chio in domo privata.

Ἐσλῆ[ς] το(ῦ)το γυ|ναικὸς (ἁ)οδὸν π|αρὰ τήνδε τὸ σ|ῆμα
λεωφόρον || Ἀσπασίης ἐσ|[τ]ὶ καταπθιμ|[έν]ης.
Ὀργῆς δ' ἀ|[ντ'] ἀγαθῆς Εὐω|[πί]δης τόδε μν|[ῆμ]α
αὐτῇ ἐπέσ|τησεν, το(ῦ) παρά|κοιτις ἔην. sic

HAUSSOULLIER, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 316 n. 4. ROEHL IGA. 382. Titulus στοιχηδὸν scriptus est.

1 ΤΟΙΟΙV. — 3 ΤΙΝΔΕ. — 4 ΙΜΑ. — 6 καταπθιμ[έν]ης: cf. ἄπθιτον n. 202, ἐλεγχθέντος n. 494, 10.

---

498 In vico Mesta in insula Chio; lapis muro ecclesiae insertus.

. . . . ος Χάρωνος
[Χάρ]μης Ἱπποθόο(υ)
[Δαμ]ασίστρατος Λεωσεβέο[ς?]
[Κλ]έαρχος Μεγακρέοντος
[Μί]κκυλος Ἡροπύθο(υ)
[Ἀπ]ελλῆς Πλειστώνακτος
[Σκ]ύμνος Λεωνικίδεω
[Θε]όπροπος Ζήνωνος
[Κα]υκασίων Καλλιστράτο(υ)
[Δη]μοδάμας Κλεοτίμο(υ)
. . . . αιος Δείνεος
[Ἑρ]μόδοτος Φανοκρίτο(υ)
[Κλε]ῶναξ Φανοκρίτο(υ)
[Κρι]τόλαος Ἀμφοτερο(ῦ)
. . . . ς Ἀριστώνακτος
. . . . . ης Ἀγυαίο(υ)
. . . ιτος Ποσιδέο(υ)
. . . . φι.τ. . . . .

HAUSSOULLIER, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 317 sq. n. 5. Titulus στοιχηδὸν scriptus est.

3 Λεωσεβέο[ς?], 17 Ποσιδέο(υ): cf. Blass Misc. epigr. 129, qui putat v. 17 etiam Ποσίδεο[ς] legi posse. — 4 ΜΕΓΑΚΡΕΩΝΤΟΣ. — 11 Δείνεος: nom. Δεῖνις, cf. ad n. 502. — 18 ΦΙ·Τ.

---

499 In vico Cardamyla in insula Chio; lapis muro ecclesiae insertus.

[Φ]αναγόρης Ἀ. . . .
Ἑρμησίλεως . . . . . .
Χάρμης Ἐπιάνα[κτος]
Θρασύβουλος Πε. . .
Φώκερμος Τιμοι. . .
Ἥγης Ἡγησιθέμ[ιδος]
Μόσχος Ἱππίω[νος]
Γλαύκων Λυκίσ[κου]
[Β]ασιλείδης Λε. . .
[Πε]ισωνίδης
[Κλε]οδάμαντος
[Μητ]ρόδωρος Ἀγε. . .
. . . ης Πυθέος
[Ἀντ]ιφάνης Τεν. . .

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 319 sq. n. 6. Titulus στοιχηδὸν scriptus est.
8 ⁻ΛΑΥΚΩΝ.

---

500 In insula Chio in loco qui vocatur Dotia, ante portam ecclesiae S. Georgii.

Π.οττει.....
Δημογενιδ...
Θρᾳκίδαι
οἱ Τηλάγρου
οἱ Ἕρμιος
οἱ Διονυσοδώρου
καὶ Ποσειδίππου.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 323 n. 9, qui hunc titulum refert ad templum Apollinis Phanis situm.
1 Γ· ΟΤΤΕΙ, [ἀ]π' ὀττε[ίας] coni. Fick, Bzb. Btr. V p. 324.

---

501 In insula Chio in loco qui appellatur Dotia.

Ἀπόλλωνος
Ἀγρέτεω.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 322 n. 8.
2 Ἀγρέτεω: cf. Hesychii glossam ἀγρέταν· ἡγεμόνα.θεόν, quam affert Haussoullier.

---

502 Tituli sepulcrales in insula Chio reperti.

1 Ἑκαταίη Μνησέος. } Haussoullier, Bull. Corr. Hell. III p. 325 n. 15.

2 Ἑρμίεω. — Haussoullier l. l. n. 13.

3 Λυκομήδης Ἀστυκλέος. } Haussoullier l. l. p. 326 n. 16.

4 Φιλέος. — Haussoullier l. l. p. 325 n. 14.

Μνήσεος,, Φίλεος scripsit Haussoullier, cui assentitur Blass Misc. epigr. 128, qui etiam in titulo n. 496 *D*, 6 scribendum putat

Ἄνδρεος, comparans Φίλλιος Boeoticum (n. 292, 4. 296, 7). Sed fortasse praestat illos genetivos de Ἀνδρεύς, Μνησεύς, Φιλεύς derivare, quae nomina aliunde nota sunt; quamquam etiam Φίλυς exstat n. 533, 69. Δείνεος quidem n. 498, 11 aliter explicari vix potest nisi ita, ut Δεῖνις nominativus sit.

---

5. Tituli Samii cum Amorginis.

Tria oppida vetera in insula Amorgo sita a Samiis condita esse testatur Suidas s. v. Σιμμίας. Qua aetate Milesii Aegialen oppidum occupaverint (CIG. 2264), non constat. Cf. Bursian, Geogr. v. Griechld. II p. 513.

---

503 Tabula parva marmorea in insula Samo in vico Myli pavimento aediculae inserta.

Δημάνδρο(υ) το(ῦ) | Πρωτοχάριος.

C. Curtius, Rhein. Mus. 29 (1874) p. 160. Kirchhoff, Alph.[3] 29. IGA. 383. — Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

---

504 Sub statua Junonis Sami reperta.

..... Χηραμύης μ' ἀνέθ[η]κεν τἤρῃ ἄγαλμα.

Girard, Bull. Corr. Hell. IV (1880) p. 485. Roehl IGA. 384. Ab initio [Ἐνθάδε] vel simile aliquid supplendum esse, ut integer fiat versus hexameter, putat Roehl.

---

505 In lepore aeneo Sami empto, qui nunc est in museo Britannico.

Τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Π|ριηνῆϊ μ' ἀ|νέθη|κεν (Ἡ)Ηφαιστίων.

CIG. 2247. IGA. 385. — Literae a dextra ad sinistram spectant.
2 ΙΗΛΗΙΟ.

---

506 Sami in vico Colonna.

[῾Η]ραγόρης [῾]ο [῾Η|ραγ]όρεω ἀνέθηκε.

C. Curtius, Rhein. Mus. 29, p. 160. IGA. 386.
2 ƆPEO.

---

507 Sami in coenobio S. Trinitatis.

[Π]όμπιός ἐ(ι)μι | το(ῦ) Δημοκρίνε|ος.

C. Curtius, Rhein. Mus. 29 (1874) p. 160. IGA. 387.

---

508 In insula Samo in vico Colonna.

.......ασίω
῞Ηρῃ
....η γ[ῦ]ναικονόμοι
Προῖτος ῾Ερμοδίκο(υ) Κτ....
Δρύας ῾Ιππαίο(υ) Πα....
Δαμασικλῆς Εὐρυσθένεο*ς Εγ....
῾Ηγησαγόρης Περίκλο(υ)
Πυθοκλῆς Μενοιτίο(υ)
᾿Αστύοχος ῾Ηγεκρέοντος.

Clerc, Bull. Corr. Hell. VII (1883) p. 79 n. 1. Literarum formae sunt quarti a. Chr. seculi.
3 **HP·NA**. — 6 **Y** litera deleta.

---

509 Tituli sepulcrales Sami reperti.

1 [Κλε]αγόρης ῾Ηραγόρεω. — Girard, Bull. Corr. Hell. V (1881) p. 489 n. 19. — Litera correcta est **I**.

2 Κλειδίκη Φωκύλο(υ). — Girard l. l. n. 16.

---

510 [= 134] Tabula marmorea, quae in oppido Βαθύ in insula Samo sito in domo privata asservatur.

῎Εδοξε[ν τ]ῇ βο[υ]λῇ καὶ τῷ δή|μῳ, ᾿Επ[ί]κουρος Δράκοντος | εἶπεν· ἐπειδὴ Γόργος καὶ Μ|ιννέων Θεοδότου ᾿Ιασεῖς κα||λοὶ sic

καὶ ἀγαθοὶ γεγένηνται | περὶ Σαμίους ἐν τῇ φυγῇ, καὶ | διατρίβων Γόργος παρὰ Ἀλεξάν|δρῳ πολ[λ]ὴν εὔνοιαν καὶ [προ]θυμί|αν παρείχετο περὶ [τ]ὸν δῆμο[ν τ]ὸν Σα[μ]ίων σπο[υ]δάζων, ὅπως ὅτ[ι τ]άχος | Σάμιοι τὴμ πατρίδα κομίσαιντο, καὶ ἀ|ναγγείλαντος Ἀλεξάνδρου ἐν τῶ[ι] | στρατοπέδῳ, ὅτι Σάμον ἀποδιδοῖ | Σαμίοις, καὶ διὰ ταῦτα αὐτὸν τῶν Ἑ[λ]λήνων στεφανωσάντων ἐστ|εφάνωσε καὶ Γόργος καὶ ἐπέστε[ι]|λε εἰς Ἰασὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντα|ς, ὅπως οἱ κατοικοῦντες Σαμίων | ἐν Ἰασῷ, ὅταν εἰς τὴν πατρίδα κατ[ί]ωσιν, ἀτελῆ τὰ ἑαυτῶν ἐξάξον|ται καὶ πορεῖα αὐτοῖς δοθήσεται τὸ ἀ|νάλωμα τῆς πόλεως τῆς Ἰασέων | παρεχούσης, καὶ νῦν ἐπαγγέλλον|ται Γόργος καὶ Μινίων sic ποιήσειν ὅτι || ἂν δύνωνται ἀγαθὸν τὸν δῆμον τὸ|ν Σαμίων, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· δε|δόσθαι αὐτοῖς πολιτείαν ἐπ' ἴσῃ | sic καὶ ὁμοίῃ καὶ αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις, | καὶ ἐπικληρῶσαι αὐτοὺς ἐπὶ φυλὴν κ[α]ὶ χιλιαστὺν καὶ ἑκατοστὺν καὶ γέ|νος καὶ ἀναγράψαι εἰς τὸ γένος, ὃ ἂ|ν λάχωσιν, καθότι καὶ τοὺς ἄλλου|ς Σαμίους, τῆς δὲ ἀναγραφῆς ἐπιμε|[λ]ηθῆναι τοὺς πέντε τοὺς ἡρη||μένους, τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀνα|γράψαι εἰς στήλην λιθίνην καὶ στῆ|σαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας, τὸν δὲ [τα]|μίαν ὑπηρετῆσαι.

C. Curtius, Urkunden zur Gesch. von Samos, Progr. Wesel 1873. Idem repetiit, Inschr. u. Stud. zur Gesch. v. Sam., Progr. Luebeck 1877 n. 7. — Est decretum Samiorum in honorem Gorgi et Minionis Iasensium factum paulo post, quam exules Samiorum in patriam reverterant; quod anno 322 a. Chr. factum est. Dialectus est volgaris praeter ὁμοίῃ 28 et diphthongos ευ et αυ per **EO**, **AO** scriptas; de quibus cf. ad n. 483, 5.

37 **HN**. — 38 **ΛIAN**.

---

511 In lapide oblongo supra portam aediculae S. Nicolai inter parietinas Aegiales in insula Amorgo.

Ἀγλώχαρος.

CIG. 2263 *b*. IGA. 389. Literae a dextra ad sinistram spectant. — Roehl putat etiam Ἀγλωχάρο(υ)ς legi posse; sed quod exemplum affert, Φάνο(υ)ς ex Φάνεος contractum (n. 554), minime certum est.

512 Amorgi ad viam, quae ab oppido hodierno Aegialen fert, in saxo vivo.

(?) Ἐρᾰσσμιε εὔδοξε Ἐπάμειν*ον. (?)

IGA. 390 Roehl id, quod dedi, dubitanter coniecit ex apographo Duboisii, quod in Addendis repetiit.

---

513 In insula Amorgo prope vicum Castri in solo Arcesines veteris oppidi.

Βωμὸν Διενύσωι
Ἱπποχράτες Ἱπποχλε̃ς.

Dubois, Bull. Corr. Hell. VI (1882) p. 187 n. 1. Roehl, Imag. Inscr. Gr. antiq. XVII, 26.

1 ΔΙΕΝVΣΩΣ. — 2 Ἱππ- scriptum est per HΓΓ. — λ literae forma est ⅄.

---

514 In insula Amorgo in solo Arcesines veteris oppidi.

Ἄρχοντες τῆς πόλεος
Σῶνδρος, Πείσανδ[ρος].

Dubois, Bull. Corr. Hell. VI p. 188 n. 2. Roehl, Imag. Inscr. Gr. antiq. XVII, 28.

---

515 Prope Minoam in insula Amorgo.

Ἑρμέω ἱερὸν Σωτῆρ[ος].

Weil, Mitteil. arch. Inst. I (1876) p. 332 n. 2.

XV. Tituli Ionici insularum Cycladum.

1. Tituli Naxii.

516 In femore dextro statuae lapideae muliebris repertae Deli.

Νικάνδρη μ' ἀνέθεκεν ῾(ε)κηβόλῳ ἰοχεαίρῃ
ϙο(ύ)ρη Δεινο|δίκηο το(ῦ) Ναhσίο(υ), ἔhσοχος ἀλ(λ)ήον,
Δεινομένεος δὲ κασιγνέτη, | Φράhσο(υ) δ' ἄλοχος μ[ήν?].

Homollé, Bull. Corr. Hell. III (1879) p. 399 sqq. Roehl IGA. 407. Titulus βουστροφηδὸν scriptus est. — De ratione, quae in eo adhibita est, e vocales scribendi egit Dittenberger Herm. 15 p. 225 sqq. E est et e brevis et e longa ex e brevi facta [ἀνέθεκεν, κασιγνέτη]; B est e brevis aut longa eis locis posita, quibus dialecti non Ionicae a vocalem habent [Δεινοδίκηο, ἀλ(λ)ήον etc.]; idem signum est spiritus asperi [ʽ(ε)κηβόλῳ, Φράσο(υ)] et adhibetur etiam cum σ coniunctum ad scribendum sonum ξ [Ναξίο(υ), Φράσο(υ)]. O litera et o sonum significat et ου et ω.

---

517 In plintho statuae aeneae Apollinis Naxi reperta, quae nunc Berolini in museo asservatur.

Δειναγό|ρης μ' ἀνέθεκεν (ʽ)εκ|ηβόλῳ Ἀ|πόλλωνι.
Δ[ε]κά[τη?].

Fraenkel, Arch. Zeit. 37 (1879) p. 84 sqq. Roehl IGA. 408. Literae incertae sunt ∩, Λ.

---

518 Deli in basi quadrata, in qua olim stabat statua Apollinis a Naxiis dedicata.

Bentley, Boeckh:

[Τ]ο(ῦ) αϝυτο(ῦ) λίθο(υ) ε(ἰ)μὶ ἀνδριὰς καὶ τὸ σφέλας.

Bergk:

Θαϝυτο(ῦ) λίθο(υ) ε(ἰ)μὶ ἀνδριὰς καὶ τὸ σφέλας.

Roehl:

Θάευ, το(ῦ) λίθο(υ) ε(ἰ)μὶ ἀνδριὰς καὶ το(ῦ) σφέλας.

Bentley, Act. Literar. Societ. Rheno-Traiect. II (1795) p. 16 sq. Boeckh CIG. 10. Kirchhoff Alph.[3] p. 71 sq. Bergk nescio ubi, cuius sententiam affert de Wilamowitz, Zeitschr. für Gymnasialw. 1877 p. 644. Roehl IGA. 409. Versum senarium agnovit Bentley.

Bentley: τοῦ αὐτοῦ λίθου; ei assentitur, quamquam dubitanter, Blass Ausspr. 65. — Bergk: θαυμαστοῦ λίθου, quod probat de Wilamowitz. — Roehl: »aspice, ex quali lapide sim statua et ex quali basis«.

---

519 In coemeterio prope Orchomenum sub imagine anaglypha viri et canis.

Ἀλχσήνορ ἐπ[ο]ίησεν ὁ Νάχσιος· ἀλλ' ἐσίδεσ[θε].

Kirchhoff, Alph.[3] 74. IGA. 410.

Ι·Π·ΙΙΙΣΕΝ. — Nomen artificis [Θ]ελξήνωρ suppleverat Kirchhoff; sed **A** literam certam esse testantur Lolling et Koerte, quos laudat Roehl.

---

520 In insula Naxo.

A

Δωροθέα*.

B

Καριών|η Λοφίο(υ).

CIG. 2422. Kirchhoff Alph.[3] 77. Roehl IGA. 411. — Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

A **Α ΚΑΞΦΟϤΩΔ**; in fine κα literas errore describentis additas esse coniecit Roehl. Idem notat nomen Ionicum in -έα exiens. Sed fortasse Dorothea, quamquam nomen eius literatura Ionica scriptum est, civis Atheniensis fuit. Nam paulo ante pugnam ad Eurymedontem factam Naxum ab Atheniensibus expugnatam esse narrat Thucydides I 98. Neque obstat tali coniecturae, quod Kirchhoff l. l. de aetate titulorum supra scriptorum exposuit.

2. Tituli Parii cum Thasiis et Siphniis.

Thasum Pariorum coloniam esse testatur Thucydides IV 104. Literaturae harum insularum cum aliis rebus tum eo consentiunt, quod *o* longa per **O** vel **⊙**, brevis et ου diphthongus adulterina per **Ω** scribuntur. Eadem ratione scribendi usi sunt Siphnii. Cf. Kirchhoff, Alph.[3] 67. Literis minusculis titulos ita transcripsi, ut a volgari usu ο et ω literarum non discederem.

521 Paroeciae in insula Paro; lapis muro ecclesiae τῶν αγίων Ἀναργύρων insertus.

Ἄσων τεσ(σ)ε|ρακαιεβδο[μ|η]ϙοντο(ύ)-
της ἐὸ|ν τὰς οἰκίας ἐ[[χσ]εποίησεν.

Kirchhoff, Alph.[3] 69. Roehl IGA. 400. Titulus est sexti seculi literis βουστροφηδὸν positis; nonnullae earum male scriptae sunt aut partim evanuerunt.

---

522 Lapis Spelaei in insula Paro muro ecclesiae S. Ioannis Theologi insertus.

Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Τε|λεστοδίκη τ' ἀπὸ κοινῶν |
εὐχσάμενοι στῆσαν παρ|θένῳ Ἀρτέμιδι, ||
σεμνῷ ἐνὶ ζαπέδῳ, κο(ύ)|ρῃ Διὸς αἰγίοχοιο, |
τῶν γενεὴν βίοτόν τ' α|ὔχσ' ἐν ἀπημοσύνῃ.

Kirchhoff, Alph.[3] 69. IGA. 401. Epigramma est quinti a. Chr. seculi.

5 ζαπέδῳ: i. e. δαπέδῳ; idem vocabulum apud Xenophanem 1, 1; Aeolicum esse olim immerito putabatur; cf. Hinrichs, Hom. eloc. vestig. Aeol. p. 43.

---

523 Pari in vico Marmara.

Ὅρος
το(ῦ ῾)ιερο(ῦ).

Kirchhoff, Alph.[3] p. 70. IGA. 406.

---

524 Pari.

[Ἀπὸ το(ῦ) τεί]-
[χεος κοινὸν]
[τῆς π]όλιος
[τὸ] χωρίον
[πό]δες τρε(ῖ)ς.

Olympios, Ἀθήναιον V p. 30 n. 18. Supplevit Dittenberger, Herm. 16 (1881) p. 199. Cf. Nisyr. n. 168. Literatura est Ionica volgaris, non Pariorum propria.

525 [= 136] Lapis Thasi repertus, nunc in museo Parisino asservatur. In eo exsculptae sunt imagines Apollinis et Nympharum.

A

Νύμφῃσιν κἀπόλλωνι νυμφηγέτῃ θῆλυ καὶ ἄρσ|εν, (ʽ)ὰμ βο(ύ)λῃ προσέρδε(ι)ν. Ὄϊν οὐ θέμις οὐδὲ χοῖρον. | Οὐ παιωνίζεται.

B

Χάρισιν αἶγα οὐ θέμις οὐδὲ χοῖρον.

Michaelis, Arch. Zeit. 1867 p. 1 sqq. IGA. 379.

---

526 Thasi.

Πειθο(ῦ)ς
(ʽ)ιηρόν.

S. R(einach?), Bull. Corr. Hell. VI (1882) p. 443. — Titulus est ineuntis seculi quarti vel exeuntis quinti. **H** pro ε utrum vitio scriptum sit an ea ratione, quam ad n. 516 commemoravi, incertum videtur; cf. n. 527.

---

527 [= 137] Tabula marmoris Parii Thasi reperta in muro vetusto prope portam, qua ex portu Panagiam itur, inde Constantinopolim translata.

Ἐπὶ Λυσιστράτου [τοῦ Α]ἰσχρωνος ἄρχο[ντος κατὰ ψήφισμα βουλῆς καὶ δήμου], | ἐπὶ τοῖσδε ἐκδέδοται [κῆπος] Ἡρακλέος ὁ πρὸς [τῷ χωρίῳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ· Ὁ ἀνε]|ραιρημένος τὸν κῆ[πον τὸ χωρ]ίον καθαρὸν παρέξει . . . . | πύλας, ὅπου ἡ κόπρος [ἐξεβάλ]λετο· ἢν δέ τις ἐγβάλλη[ι τῶν δούλων κόπρον, ὥστε] || τὸ χωρίον εἶναι τὸ ἄγγος τοῦ ἀναιρερημένου τὸν κῆπο[ν, τοῦτον μὲν τὸν ληφθέντα] | δοῦλον μαστιγώσαντα ἀθῷον εἶναι. Ὅπως δὲ τὸ χωρίον καθ[αρὸν] | παρέχῃ, ἐπιμέλεσθαι τὸν ἀγορηνόμον καὶ τὸν ἱερέα τοῦ | Ἀσκληπιοῦ τοὺς ἑκάστοτε ἐόντας· ἢν δὲ μὴ ἐπιμέλωνται, | ὀφείλε(ι)ν αὐτοὺς τῆς ἡμέρης ἑκάστης ἡμίεκτον ἱρὸν τῷ || Ἀσκληπιῷ· δικάζεσθαι δὲ τοὺς ἀπολόγους ἢ αὐτοὺς ὀφείλε(ι)ν· | τὸν δὲ ἀναιρερημένον τῶ(ι ἱ)ηρεῖ καὶ τῷ ἀγορηνόμῳ ἕκτην ὀφείλε(ι)ν | τῆς ἡμέρης.

Bergmann, Herm. III p. 233 sq., qui dicit titulum esse aetatis Macedonicae. Putaverim eum seculo quarto non inferiorem esse propter vestigia veteris rationis scribendi, quae in eo exstare videntur (9. 11).

2 sq. [ἀνε]ραιρημένος, 5 ἀναιρερημένου, 11 ἀναιρερημένον: formae insolitae, de quibus v. Blass, Ausspr. 54 sqq.; ἀναιρεῖσθαι significat hoc loco i. q. μισθοῦσθαι. — 4 ΔΕΤΟ. — 9. 10. 11 ὀφείλε(ι)ν: infinitivum in -εν exire posse putat Bergmann p. 238. — 11 (ἰ)ηρεῖ: cf. n. 526.

---

528 In insula Siphno ad vivum saxum in antro quodam e regione Seriphi.

Νυ(μ)φέων
ἱερόν.

CIG. 2423 c. Kirchhoff, Alph.[3] 67. IGA. 399. — Titulus est seculi quinti.

---

3. Tituli Cei.

529 Carthaeae in insula Cea in lapide muri cyclopii.

Ο(ὐ)ράλιος.
Ἔνκαιρος,
Χσε(ι)νήρετος
Εὔδημος.

CIG. 41. IGA. 394. Aetatem certo agnosci posse negat Kirchhoff Alph.[3] 78.

3 ϟ+ΕΝΗΡΕΤΟΣ.

---

530 Iulide in insula Cea titulus repertus, nunc Athenis in museo.

A

( )Οἵδε νό[μ]οι περὶ τῶγ καταφθι[μέ]νω[ν· κατὰ]
[τά]δε θά[π]τε(ι)ν τὸν θανόντα, ἐν ε(ἱ)μα[τ]ίο[ις τρ]-
[ι]σὶ λευκοῖς στρώματι καὶ ἐνδύματι [καὶ]

[ἐ]πιβλέματι, ἐξε(ῖ)ναι δὲ καὶ ἐν ἐλάσ[σ]οσ[ι, μ]-
[ὲ] πλέονος ἀξίοις τοῖς τρισὶ ( )εκα[τὸ]ν δ[ρα]-
[χ]μέων · ἐχφέρε(ι)ν δὲ ἐγ κλίνῃ σφ[η]νόπο[δι κ]-
αὶ μὲ καλύπτε(ι)ν, τὰ δ' (ʽ)ολ[ο]σχερ[έα] τοῖ[ς ε(ἱ)ματ]-
ίοις · φέρε(ι)ν δὲ οἶνον ἐπὶ τὸ σῆ[μ]α [μ]ὲ [πλέον]
τριῶν χῶν καὶ ἔλαιον μὲ πλ[έ]ο[ν] (ʽ)ε[ν]ό[ς, τὰ δὲ]
[ἀγ]γεῖα ἀποφέρεσθαι · τὸν θανό[ν]τα [φέρε(ι)ν]
[κ]ατακεκαλυμμένον σιωπῇ μέχρι [ἐπὶ τὸ]
[σ]ῆμα · προσφαγίῳ [χ]ρε͂σθ[αι κ]ατὰ [τ]ὰ π[άτρι]-
[α. Τ]ὴγ κλίνην ἀπὸ τοῦ σ[ή]μ[α]τ[ο]ς κ]αὶ [τὰ] σ[τρώ]-
ματα ἐσφέρε(ι)ν ἐνδόσε · τῇ δὲ (ʽ)υστεραί[ῃ δι]-
[α]ρραίνε(ι)ν τὴν οἰκίην [ἐ]λεύθερον θαλ[άσσῃ]-
[ι] πρῶτον, ἔπειτα (ʽ)α[λ]υκωτ[ῷ] ὕ[ξε]ι τη[λοῦ στ]-
[ά]ντα · ἐπὴν δὲ διαρανθῇ, καθαρὴν ε(ἶ)ναι τὴν οἰκίην καὶ θύη θύε(ι)ν ἐφ[ίστι]-
[α]. Τὰς γυναῖκας τὰς [ἰ]ούσ[α]ς [ἐ]πὶ τὸ κήδ[εον]
ἀπιέναι προτέρας τῶν * ἀνδρῶν ἀπὸ [τοῦ]
[σ]ήματος. Ἐπὶ τῷ θανόντι τριηκόστ[ια μὲ]
[π]οιε(ῖ)ν · μὲ (ʽ)υποτιθέναι κύλικα (ʽ)υπὸ τὴ[γ κλί]-
[ν]ην μεδὲ τὸ (ʽ)ύδωρ ἐκχε(ῖ)ν μεδὲ τὰ καλλύ[σμα]-
τα φέρε(ι)ν ἐπὶ τὸ σῆμα. (ʽ)Ὅπου ἂν θάνῃ, ἐπ[ὴν ἐ]-
ξενιχθεῖ, μὲ ἰέναι γυναῖκας π[ρὸ]ς τ[ὴν οἰ]-
[κίην ἄλλας ἒ τὰς μιαινομένας, [μ]ια[ίνεσθ]-
[α]ι δὲ μητέρα καὶ γυναῖκα καὶ ἀδε[λφεὰς κ]-
[α]ὶ θυγατέρας, πρὸς δὲ ταύταις μὲ [πλέον π]-
[έ]ντε γυναικῶν, παῖδας δὲ [(ʽ)ο]ὶ ἂν] (ʽ)υπ[άρχωσι]
[ἀ]νεψιῶν, ἄλλον δὲ μ[ε]δ[έν]α. Τοὺς [μ]ια[ινομέ]-
[νους] λουσαμένο[υς] π[ερὶ πάντα τὸν χρῶτα]
[(ʽ)ύδατ]ος [χ]ύσι κα[θαρ]οὺς ε(ἶ)ναι. ε . . . .
. . . . η . νυ . . . . τ . . . .
. . . . τ . . . .

B

[Ἔδ]οξεν τῇ | [β]ουλῇ καὶ | [τ]ῷ δήμῳ · | [τῆ]ι τρίτῃ ‖ [ἐπ]ὶ τοῖς
ἐνι[αυ]σ[ί]οις κα‖[θ]αροὺς εἶ[ν]αι τοὺς ποι‖[οῦ]ντας, ἐς ἱ[ε]ρὸν δὲ
μὴ ἰ[έ]ναι. Καὶ τὴν | [ο]ἰ[κ]ίαν καθα‖[ρ]ὴν εἶναι, μι‖[αρ]ὰν ἐκ
τοῦ ‖ [σ]ήμα[τ]ος ἐλ|ευ[θερ.?] . . .

C

Fragmentum decreti, e quo singula tantum verba agnoscuntur, in his v. 24 Λυσίας, v. 30 Ἰουλιῆται.

Post alios titulum ediderunt et suppleverunt U. Koehler, Mitteil. arch. Inst. I (1876) p. 139 sqq. (omisso fragmento *c*) et Roehl IGA. 395. Scriptus est literis, quas posterioris partis quinti seculi esse putat Koehler, στοιχηδὸν positis. Memorabilis est propter distinctionem η vocalium genuinae (E) et ex ᾱ factae (H), quam primus agnovit Dittenberger, Herm. XV (1880) p. 225 sqq. Cf. ad n. 516. Continet leges, quae de funeribus Iulide in oppido Ceorum valebant, quarum corollaria *b* et *c* posteriore aetate addita sunt.

A 6 ΣΦ·ΝΟΓΩ··: σφηνόποδι novum vocabulum finxit Koehler l. l. 256. — 14 sq. τῇ δὲ (ʻ)υστεραί[ῃ] δι[α]ρραίνε(ι)ν: supplevit Dittenberger l. l. 226. — 15 θαλ[λοῖσ]ι] Koehler; θαλ[άσση]ι] Roehl. — 16 supplevit Roehl et novum vocabulum finxit ex eis quae nota sunt ἀλυκός, ἀλυκότης. — 17 θύη θύε(ι)ν ἐφ[στι]α]: ita Roehl; cf. Aesch. Agam. 1310 θυμάτων ἐφεστίων. — 18 κῆδ[ος] supplevit Koehler, quod displicet Roehlio, quia tres literae desiderantur; κήδ[εον] dubitanter posui; cf. Hom. Ψ 160. — 19 ΤΩΝ/··ΑΝ. — 20 τριηκόσ[τια]: i. q. τριηκοσταῖα, Roehl. — 23 in fine ΕΓ. — [ἐ]ξενιχθεῖ: iota vocalem defendit Blass, Rhein. Mus. 36 (1881) p. 609. cf. n. 353, 24. 429 *B*, 39. — 27 sq. supplevit Roehl. — 28 in fine ΥΓ. — 30 sq. supplevit Roehl.

---

531 Lapis Ceus, nunc Athenis in museo.

Κλε(ι)νογένες Κυδιγένεος
(ʻ)Ιστίῃ ἀνέθεκεν.

Koehler, Mitteil. arch. Inst. I (1876) p. 147. IGA. 396.

---

532 Lapis Ceus, nunc Athenis in museo.

Θεοκύδες Ἀρισταίχμου
[Ἀ]φροδίτῃ ἀνέθηκεν ἄρξας.

Koehler, Mitteil. arch. Inst. I (1876) p. 146. IGA. 397.

XXVI. Tituli Euboici et coloniarum Euboicarum.

1. Tituli Euboici praeter Eretricos.

533 Laminae plumbeae repertae in insula Euboea prope Styra, inclusa vase fictili.

1 (2) Ἀγλα(ό)νικος.

2 (4) Αἴσχραος.

3 (10) Ἀμεινόξε(ι)νος. — *L.* — Quarta litera est **M**.

4 (28) Ἀριστοκλε(ί)δ[ες].

5 (29—31) Ἀριστοκλίδες.

6 (32) Μαντικλέες.

7 (38) Ἀρχεσίλεος.

8 (51) Ἀστίες.

9 (72) Λεοκρατίδες.

10 (81) Ἐαλκίδες an Ε(ὐ)αλκί-δες? — *L.*

11 (83) Ἔνκαιρος, ...κίδες.

12 (84) Εἰδύνον.

13 (88) Ἐξέκεστος, Θεόδοτος.

14 (98) Ἐπιϙρέθεος an Ἐπιο-ρέθεος?

15 (106) Ἐρικλέες.

16 (108) Ἐσνέας. — *L.* Roehl coni. Εἰνέας.

17 (110) Εὐάγες.

18 (111) Εὐβοεύς, Λεόβριμος.

19 (115) Εὐθυνείδες, Ξε(ι)νίον. — *L.* solus habet.

20 (125) Ἑγεμονεύς, Κυν.

21 (128) Θάρ(ρ)ον.

22 (131) Θεόδοκος.

23 (132) Θεόδοτος. — *L.*

24 (133. 134) Θεοκλέες.

25 (138) Θεοφιλέες.

26 (139) Θεστίες, Τιμολέον.

27 (144) Θόρεξις.

28 (145) Ἰθυκλέε[ς].

29 (155) Καλ(λ)ίστρο[τος]? — *L.*

30 (159) Κεφαλλέον. — *L.*

31 (171) Κιττίες.

32 (175. 215) Λάνπρον.

33 (195) Κριτίες.

34 (209) Χαρέσιος. Dubium est utrum *e* longa sit η an ει.

35 (211) Κολέον.

36 (217) Λαοκράτες.

37 (219) Λεάδες.

38 (221) Λεύχαρος.

39 (222) Λευχάριος Νικο.... — Prima litera in lamina est **A**, quinta partim evanuit.

40 (223) Λεόβ[ρι]μος. — Litera correcta est ℞.

41 (224. 225) Λεοκράτες.

42 (226) Λεόνβροτος.

43 (227) Λεοσθένες.

44 (229) Λόφαξ.

45 (233) Λυσαγόρας. — *L*?

46 (244) Μάννιος. — *L*.

47 (251) Μειδύλιος.

48 (255) [Μ]ελανθιάδες, Φειδίες.

49 (260) Μέτυικος, (i. e. Μέτοικος).

50 (261—264) Μικρίες.

51 (267) Μνεσικλε̃ς. — *L*.

52 (269) Μοφσίδες. — *L*.

53 (272) Ναυστε(ί)ρες. — *L*.

54 (274) Νεοκλε(ί)δες. — *L*.

55 (275) Νεοκλίδες. — *L*.

56 (277) Νικέτες.

57 (280) Νικοκλέες. — *L*.

58 (290) Ξανθίες.

59 (298) Ξε(ῖ)νυς, Φίλον.

60 (309) Πέντπτις, Κυν. — *L*.

61 (310) Περικλείδε[ς]. — *L*.

62 (327. 328) Πυρρίες.

63 (350) Σχοπάνορ.

64 (352) Σπόνδαος, literis a dextra ad sinistram spectantibus.

65 (355) [Σ]τρουθίες.

66 (367) Τιμοκράτες, Τιμνίες.

67 (380) Φελλουρός.

68 (382) Φιλαιγίρες. Cf. Φιλαιγίρα[ο] Acraeph. IGA. 298.

69 (387. 388) Φίλυς.

70 (389) Φιλύτες.

71 (402) Χαρίλαος.

72 (406) Χαροπίες.

73 (411) Χρεμύλος.

74 (412) Χρομύλος. — *L*.

75 (416) ...αντίδα[ς]. — *L*?

Harum laminarum partem edidit Rhusopulos, Ἐφημ. ἀρχαιολ. nov. ser. I (1862) n. 245—342. 354—376, partem Lenormant, Rhein. Mus. 1867 p. 276 sqq., partem Vischer, Alte Bleiinschriften aus Styra auf der Insel Euboea, Basel 1867 (= Kleine Schriften II p. 116 sqq.). Omnes addita una, quae in museo Berolinensi asservatur, repetiit Roehl, IGA. 372. Numeri uncis inclusi sunt editionis Roehlianae. *L* adscriptum est eis laminis, quas solus edidit Lenormant.

---

534 Chalcide inter parietinas castelli.

.......Ἄγραυλος......
..... δίο(υ)· ἀειναῦτ[αι]...

..... μος Κλεαρ.....
....., ύρο(υ) Ὀροβιέ[τες]...
..... δάτυος Ὀρο[βιέτες]...
..... Φαλάριδο[ς].....
..... Γνάθαινα?.....

IGA. 375. Titulus στοιχηδὸν scriptus est.
6 ΒΑΛΑΡΙΔΟ. — 7 ΟΝΑΘΑΙΝΑ.

---

535 In gemma musei Britannici.

Δο(υ)ρίες ἐποίεσε.

IGA. 376. Propter formas literarum Roehl indicat titulum aut ex Euboea aut ex colonia aliqua eius oriundum esse.

---

536 In Euboea.

Πρηξώ.

Le Bas, Voy. arch. II n. 1612.

---

2. Tituli coloniarum Chalcidicarum in Magna Graecia et in Thracia sitarum.

Rhegium et Cumas in Campania sitas Chalcidensium colonias esse constat. Cf. Strab. VI p. 257 et V p. 243. Amphipolim a. 437 ab Atheniensibus et sociis eorum conditam esse narrat Thucydides IV 102. Idem (IV 106) dicit inter cives Amphipolitanos paucos Athenienses fuisse, plerosque mixtos. Eos maximam partem Chalcidenses fuisse veri simile est propter vicinitatem coloniarum Chalcidicarum.

---

537 Fragmentum baseos Olympiae repertum.

........Μεσσέ]νιος ϝοιχέον ἐν Τεγέᾳ
.....θεοῖς πᾶσι]ν καὶ θεαῖς πάσαις·
............κ]αὶ χρεμάτον, ὅς σαϝοῖ, πλεῖστα ἐγέν[ετο]
.............ἐλθόν, ἔπειτα εὐξάμεν.

Kirchhoff, Arch. Zeit. 36 (1878) p. 139 et Furtwaengler, Arch. Zeit. 37 (1879) p. 149 sqq. Sententiam tituli secundum Pausaniam (V 26) coniectura restituit Roehl IGA. 532. 533. — Micythi donarium commemoratur etiam ab Herodoto VII 170, qui narrat eum Rhegio pulsum Tegeam demigravisse, quod factum est Ol. 78, 2 (a. Chr. 467); cf. Diod. XI 66. Eo igitur anno hic titulus aliquanto recentior est.

1 [Μίκυθος ὁ Χοίρου, Ῥηγῖνος καὶ ἀπὸ πορθμοῦ Μεσσή]νιος: ita nomen dedicantis suppl. Roehl. — 3 ὡς σαϝοῖ Roehl iure magis probat quam lectionem, de qua cogitari possit, ὅσσα ϝοι.

---

538 Duo fragmenta baseos Olympiae effossa.

[Γλαυκί]αι με Κάλον γενε[αῖ ϝ]αλεῖ[ο]ς ἐποίε.
[Γλα]υκίης (ʿ)ο Λυκκίδεο
[τῶ]ι (ʿ)Ερμῇ ʿΡ[η]γῖνος.

Kirchhoff, Arch. Zeit. 39 (1881) p. 83. Roehl IGA. 536. — Primus versus dialecto Elea scriptus est. Cf. Pausan. V 27, 8.
1 init. ΛΙ.

---

539 In lecytho reperta in sepulcro Cumano.

Ταταίες ε(ἰ)μὶ λ|ἐκυθος· ὃς δ' ἄν με κλέφσ|ῃ, θυφλὸς ἔσται.

CIG. 8337. IGA. 524. Literae a dextra ad sinistram spectant. Litera correcta est Φ.

---

540 Tabula tofina Cumis reperta.

Δεμοχ|άριδός | ε(ἰ)μι το(ῦ).....

IGA. 528. Titulus βουστροφηδὸν scriptus est.

---

541 In patera musei Panormitani.

ʿΙπ(π)οδρόμες τόδε δῶρον Πεδιοῖ.

IGA. 519. Pedio mulierem fuisse putat Roehl.

---

542 In lebete aeneo Cumis in sepulcro reperto.

Ἐπὶ τοῖς Ὀνομάστο(υ) το(ῦ) Φειδίλεο ἄθλοις ἐθέθεν.

CIG. 32. IGA. 525.

---

543 Titulus Chalcidicus incisus sub fundo paterae parvae nigrae musei Berolinensis.

Χαρίλεό ε(ἰ)μι.

IGA. 526. Titulus in orbem circumflexus est. Sub ε(ἰ)μί exstant literae IИ.

---

544 In vase Volcentino.

Δεμόδοϙος, Ἱππολύτε, Τύξις, Τοξ[εύς], ϙλυτό, Περίφας, Γλαῦϙος, Πόλυβος, Ξάνθος, Ῥόπιος.

CIG. 7381. Kirchhoff, Alph.[3] p. 110 n. 1. Nomina praeter secundum et tertium a dextra ad sinistram scripta sunt.

Literae correctae sunt 4 Γ, 8 Ↄ.

---

545 In amphora collectionis Pembroke.

Σθένελος, Διομέδες, Ἀχιλλεύς, Πάρις, Αἴας, Αἰνέες, Γλ(α)ῦϙος, Λεόδοϙος, Ἔχιππος.

CIG. 7686. Kirchhoff, Alph.[3] p. 110 n. 2. Nomina 4, 6, 7, 9 a dextra ad sinistram scripta sunt.

---

546 In vase musei Lugdunensis.

Σῖμος, Μυρό, Ϝιό, Μόλπε, Ἀντίες, Κλυτό, Ἱπ(π)αῖος, Ξανθό, Δορκίς, Χορα..., Ὀϝατίες.

CIG. 7459. Kirchhoff, Alph.[3] p. 111 n. 3. Nomina 3, 4, 6, 7, 10 a dextra ad sinistram scripta sunt.

3 Ϝιό: idem nomen in vase Corinthio n. 74.

---

547 In vase musei Lugdunensis.

Ἵπ(π)ος, Ξανθϙ, Ϝιό, Φοίβε, Δορκίς, Ναΐς, Δορό.

CIG. 7460. Kirchhoff, Alph.[3] p. 111 n. 4. Nomina 1, 2, 4, 5 a dextra ad sinistram scripta sunt.

3 ΕΙΟ, cf. n. 546.

---

548 In amphora Volcentina.

Ἀθεναίε, Ἑραχλε͂ς, ΓαρυϜόνες, Εὐρυτίον.

CIG. 7582. Kirchhoff, Alph.[3] p. 112 n. 5. Tertium nomen a dextra ad sinistram scriptum est.

---

549 In amphora Volcentina.

Ἀταλάντε, [Π]ελεύς, ϙλύτιος, Μόφσος, Ζεύς.

CIG. 7382. Kirchhoff, Alph.[3] p. 113 n. 7. Nomina 1—3 a dextra ad sinistram scripta sunt.

Ἀταλάντε: quatuor literae partim evanuerunt.

---

550 In vase collectionis Magnoncour.

Ἄδρεστος, Τυδεύς, [Πρ]όμαχος.

CIG. 7708. Kirchhoff, Alph.[3] p. 113 n. 8.

2 ΤVDIVΣ.

---

551 [= 135] Ex ruderibus Amphipolis.

Ἔδοξεν τῷ δήμω· Φί|λωνα καὶ Στρατοκλέ|α φεόγειν Ἀμφίπολι|ν καὶ τὴγ γῆν τὴν Ἀμφ||ιπολιτέων ἀειφυγί|ην καὶ αὐτο(ὺ)ς καὶ το(ὺ)ς | παῖδας, καὶ ἤμ πο(υ) ἁλί|σκωνται, πάσχειν αὐ|το(ὺ)ς ὡς πολεμίο(υ)ς καὶ || νηποινεὶ τεθνάναι, | τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν δ|ημόσια εἶναι, τὸ δ' ἐπ|ιδέκατον ἱρὸν τοῦ Ἀ|πόλλωνος καὶ το(ῦ) Στρ||ύμονος· το(ὺ)ς δὲ προστ|άτας ἀναγρέψαι αὐτ|ο(ὺ)ς ἐ(ς) στήλην λιθίνην. | Ἢν δέ τις τὸ ψήφισμα | ἀναψηφίζει ἢ καταδ||έχηται τούτο(υ)ς τέχν|ῃ ἢ μηχανῇ ὁτεφο(ῦ)|ν, τὰ χρήματα αὐτο(ῦ) δημ|όσια ἔστω καὶ αὐτὸς | φεογέτω Αμφίπολιν || ἀειφυγίην.

CIG. 2008. Φιλίστωρ II (1861) p. 492 sq. Le Bas, Voy. arch. II n. 1418. — Stratocles, qui hoc decreto in exilium expulsus

est, a. 358 legatus ab Amphipolitanis Athenas missus erat (Demosth. Olynth. I, 8).

3 φεύγειν: cf. ad n. 483. — 19 ἀναψηφίζει: cf. ad n. 478, 2.

---

3. Tituli Eretrici.

552 In basi tauri aenei ab Eretriensibus Olympiae dedicati.

Φιλέσιος ἐποίε(ι).
Ἐρετριε(ῖ)ς τῷ Δί.

Kirchhoff, Alph.[3] 102. IGA. 373. Formae literarum recentiores sunt quam in laminis Styrensibus n. 533.

---

553 [= 138] Fragmentum tabulae marmoreae, repertum a. 1870 in Euboea in domo rustici non procul a vetere Eretria.

. . . . [ὁμόραι δὲ ἑκατέρων μάλ|ιστα μὲν τὰς πρεσβεί]ας [ὑ|πέρ τε τῆς βουλῆς κ]αὶ τοῦ | [δήμου πλήρ]η τὴν συμμαχί|[ην κατὰ τ]ὰ σύνγραφα, εἰ δὲ || [μή, τὰς] νῦν ἀρχάς, ὁπόραι ἄ|[ρχ]ωριν ἐν ἑκατέρει τεῖ | [π]όλει. Ἐπαναneo(ῦ)σθαι δὲ τ|ὸν ὅρκον κατὰ τὴν Ὀλυμμπ|ιάδα ἑκάστην τὰς ἀρχὰς ὀμνυούρας. sic Ὁπότεροι δ' ἂμ π|αραβαίνωριν τὰς συνθήκ|ας, ἀποτίνειν τὰ δέκα τάλ|αντα· τῶν δὲ δέκα ταλάντω|ν τὸ ἐπιδέκατον ἱερὸν εἶ|ναι τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀναγρ|άψαι δὲ τὰς συνθήκας ἐν σ|τήλει, Ἐρετριᾶς μὲν Ἀμαρ|υνθοῖ, Ἱσστιαιᾶς δὲ ἐπὶ Κ|ηναίῳ ἐν τῷ ἱερῷ.

Eustratiades, Ἀρχαιολ. ἐφημ. περίοδ. β', τεῦχ. ιε' (1872), ἀρ. 417. Titulus στοιχηδὸν scriptus est. Foedus inter Eretrienses et Histiaeenses factum esse videtur initio quarti a. Chr. seculi. — Rhotacismum Eretriensium commemorat Plato Cratyl p. 434 *C*.

5 ΑΓΧΑΣ. — 17 sq. ΑΜΑΡΥΝΟΟΙ. — 18 Ἱσστιαιᾶς: in titulis Atticis eiusdem civitatis nomen est Ἑστίαια, Ἑστιαιῆς, e. g. CIA. I 28. 231.

XXVII. Tituli Ionici originis incertae.

554 Nummus Halicarnassi repertus, cui imago cervi impressa est; asservatur in museo Britannico.

Φαινο(ῦ)ς ε(ἰ)μι σῆμα.

Post alios edidit Fraenkel, Arch. Zeit. 37 (1879) p. 27 sqq. Literae a dextra ad sinistram spectant. Tertia videtur ⊦ esse.

Φαινὼ esse cognomen Dianae et hunc nummum ex templo Ephesio oriundum esse putat Fraenkel. Ei adversatur Percy Gardner, Arch. Zeit. l. l. p. 184 sqq., qui ad Phanem Halicarnassensem (Hdt. III 4) nummum rettulit. De Sallet, Zeitschr. f. Num. X (1882) p. 149 dicit Newtonum recte legisse φαενορ; tamen in eo Fraenkelio assentitur, quod putat in his literis latere cognomen Dianae.

---

555 Sub anaglypho reperto inter Maeotidem paludem et flumen Cara-Cubanum.

Θε[ῷ] Ἀπατο(ύ)ρο[ι]. . . . μαχ[ος Κ]αρνειάδ[εω?]

CIG. 2133. Kirchhoff, Alph.³ 33. IGA. 350. — Monumentum est unius ex coloniis Ionicis ad Pontum Euxinum sitis.

In fine ΑΡΝΙΡΕΔΙ.

---

556 In gutto parvo vitreo caeruleo forma delphini; Camiri repertus venit in museum Britannicum. Roehl.

Πυθέω ε(ἰ)μί.

Kirchhoff, Alph.³ 42 sq. IGA. 496.

---

557 In lapide rudi ovato fusco reperto Olympiae. Roehl.

Βύβον τὲτέρῃ χε(ι)ρὶ (ʽ)υπὲρ κεφαλᾶς (ʽ)υπερέβαλε τοοφοια.

Kirchhoff, Arch. Zeit. 37 (1879) p. 153, Inschr. aus Ol. n. 302. Roehl, IGA. 370. — Octo primae literae a dextra ad sinistram scriptae sunt, reliquae marginem lapidis ovati sequuntur. Literaturam neque Chalcidicam neque Boeoticam aut Opuntiam esse affirmat Kirchhoff propter formam λ literae (ᒥ); τὲτέρϙ errore lapicidae scriptum esse pro τὲτέρᾳ. Titulum Euboicum censet Roehl, sed monet eum Chalcidicum non esse.

(ʿ)υπὲρ κεφαλάς: ita Roehl; κεφαλᾶς Kirchhoff. — τὸ Ὀφοία, sc. σᾶμα, Kirchhoff; τό, ο(ὑ)φόρα, i. e. ὃ ἐφόρα, Roehl.

Addenda et corrigenda.

10 Hunc titulum non Laconicum esse certis argumentis confirmari posse putat Pischel, Bzb. Btr. VII (1883) p. 335 sq.; nam *A* 2 in **HITO** literis latere ζώῃ; ergo titulum scriptum esse ea aetate, qua η per **H** scribi iam coeptum esset; ea autem aetate Lacedaemonios σ inter vocales positum non servavisse sed iam antea in spiritum asperum mutavisse. — Noli hac ratiocinatione nimium confidere; nam **HITO** turbato ordine literarum pro ζώῃ scriptum esse minime constat. Ceterum etiam Roehl, Imag. Inscr. Gr. antiq. (1883) XXXII, 1, hunc titulum inter titulos incertorum locorum posuit.

---

34 vs. 5 νεικάαρ κε′ (λ)αῦαν scripsit Baunack, Rhein. Mus. 38 (1883) p. 296, ut significaret: »postquam vicies quinquies disco vicit«, vix recte. Cf. infra ad n. 37.

---

36 vs. 14 κασσηρατόριν per καταθηρατόριον, »das Niederjagen«, quod genus certaminis esse putat, explicare studet Baunack, Rhein. Mus. 38 (1883) p. 295; -ιν terminationem ex -ιον factam cogitari posse propter exempla similia, quae sint: σὶν φέρων n. 33, 51 et Foucart apud Le Bas, Voy. arch. II n. 163 *c*, 55; ὀψοποῖς pro ὀψοποιός Foucart apud Le Bas l. l., v. 60. Et hoc quidem recte disputavit. Terminationum -ις, -ιν ex -ιος, -ιον factarum plura exempla maxime ex nominibus propriis collegerunt Benseler, Stud. III p. 169 sqq.

et Ric. Wagner, Quaestion. de epigramm. Graec. ex lapid. coll. grammat. (Lipsiae 1883) p. 97 sq. Sed κὰς σηρατόριν probabilius videtur. — 15 λόαν: vide infra ad n. 37.

---

37 vs. 2 sq. κὰς σηρατόριν: vide quae modo dixi ad n. 36. — 3 sq. λῶαν, quod scripsit Foucart, tamquam certum sumpsit Baunack, Rhein. Mus. 38 (1883) p. 296 et putat ita scriptum esse pro λαῦαν, i. e. λᾶαν, ut ludus disci significetur. Sed insolita esset verborum constructio: νικήσαντες καταθηρατόριον, μοῦσαν καὶ λᾶαν. Itaque satius est μῶαν καὶ λῶαν (vel λόαν, nam hoc incertum est) cum sequentibus coniungere, ut ei, qui titulum posuerunt, Dianae et hoc monumentum lapideum et carmen aliquod se dedicavisse dicant. — 7 φν: latere initium vocabulorum φιλ[οκαίσαρος καὶ φιλοπάτριδος] bene coniecit Baunack l. l. 294.

---

39 Lege »Zeitschr. f. Num.«

---

40 In adnotatione ad v. 152 qui laudantur tituli IGA. 113 *b*. 117. 118 sunt in hoc delectu n. 255. 256. 260.

---

a 48 Basis aenea ex oppido Nauplia in museum regium Berolinense delata.

Τὸν ϝανάϙον· τοὶ Νιράχα ἀνέθεν.

Fraenkel, Arch. Zeit. 40 (1882) p. 383 sqq. Literae a dextra ad sinistram spectant. — Inscriptionem rotae aeneae Castori et Polluci dedicatae Argis repertae edidit Roehl IGA. 43 *a*.

---

81 Adde, quod non consulto omisi:

20 (101) Ἐϝθε[τος], i. e. Εὔθετος.

Cf. Ναϝπακτίον n. 229 *B*, 15 et Blass,Ausspr. 64.

---

98 In adnotatione pro Σεκυάν lege Σε(κυωνίων). Mionnet Suppl. IV p. 161 habet inter nummos Sicyonios n. 1054 ΣΕ, n. 1055 ΣϜ. In aliis apud eundem l. l. est ΣΙ.

---

104 Decretum Aegosthenitarum post a. 200 factum esse, cum Megara denuo cum foedere Achaico coniuncta essent, putat Weil, Zeitschr. f. Num. IX (1882) p. 205; nam munus scribae foederis etiam ea aetate, qua potestas eius deminuta esset, eponymum mansisse.

---

114 Noli de φαῖμα cogitare. Cretes antiquissima aetate φ, χ et π, κ in scribendo non distinxisse docent n. 112. 113.

---

117 In adnotatione ad v. 5 lege κορμιόντων pro κορμίοντων.

---

149 Pro IGA. 507 lege IGA. 506 *a*.

---

203 *a* Basis marmoris Parii Delphis reperta.

Τοὶ Χαροπίνο παῖδες ἀνέθεσαν τõ Παρίο.

Haussoullier, Bull. Corr. Hell. VI (1882) p. 445 n. 75. Roehl, Imag. inscr. Gr. antiq. XXXII, 2 inter titulos locorum incertorum. — Inscriptionem Pariam non esse apparet; videtur a lapicida Delphico insculpta esse. Gen. sing. utrum in -ω an -ου exeat, incertum est.

---

a 221 Nummi Phocensium in museo Berolinensi.

Ὀνύμαρχος.

Friedlaender, Zeitschr. f. Num. XI (1883) p. 45. Dux belli sacri a scriptoribus Graecis Ὀνόμαρχος appellatur.

---

252 Rectius Robert, Herm. 18 (1883) p. 467: Ἐρουτᾷ Κλεούτας, ut haec duo verba sint dialecti Thessalicae, in quam quadrat etiam πέρ praepositio, et paulo infra scripsit ὄναιον.

---

253 Quod dixi dativi sing. II decl. formas in -οι exeuntes, quae in actis manumissionum Delphicarum exstent, a G. Curtio

neglegentiae lapicidarum tribui, in ea sententia aucto exemplorum numero se non permanisse ipse me per literas monuit.

---

258 Vereor, ut recte Roehlium secutus v. 1 sq. Εὐ|ϝαοίοις scripserim pro eo, quod habebat Boeckh, Ἐρ|ϝαοίοις. Cf. n. 170 *a*.

---

267. 268 Decreta sunt civitatis non Oleniorum sed Dymaeorum, cui hos titulos recte attribuit Fick. Nam ea aetate, qua foedus Achaeorum conditum est (a. 280 a. Chr.), Olenus oppidum iam desertum erat, agri Oleniorum in possessionem Dymaeorum cesserant; cf. Polyb. II 41. Strab. VIII p. 386.

---

274 In adnotatione ad v. 4 qui laudatur titulus Tegeae repertus Le Bas, Voy. arch. II n. 340 *a* est in hoc delectu n. 444. Eum sub dominatione Achaeorum scriptum esse supra non recte suspicatus sum.

---

289 Addendi sunt tituli sepulcrales, quos edidit Latischew, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 360:

8 Ἐπ' Ἀγεσίδι vel (ʽ)Αγεσίδι. — l. l. n. 13. Litera correcta est **Δ**.

9 Θιαγένια. — l. l. n. 14.

10 Πολυκράτης. — l. l. n. 15. Literatura est vetusta Boeotorum, sed *e* longa per **H** scripta. Inde cave colligas huius vocalis sonum apud Boeotos paulo ante receptam literaturam Ionicam non *ei* fuisse sed *ē*; nam obstant complures tituli ampliores (n. 350. 353. 291) ea aetate scripti, qua usus literarum Ionicarum increbrescebat, in quibus *e* longa aut **E** est aut **EI**. Latischew putat Polycratem origine Ionem fuisse; certe non Boeotus fuisse videtur.

---

291 *α* Adde titulos sepulcrales Orchomeni aut prope Orchomenum repertos literatura volgari scriptos:

1 Βουκάττε(ι)ς. } Le Bas, Voy. arch. II n. 642. Larfeld,
Δαμάτριχος. } Syll. 47.

2 Διωνοούσιχος. — Latischew, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 361 n. 18.

3 Εὐϝάγορος. — Latischew l. l. p. 360 n. 16. Cf. n. 385 *B*, 21.

4 Ηραώνδας. — Keil, Syll. i. B. p. 32. Meister, Bzb. Btr. V p. 222, Orch. n. 33. Larfeld, Syll. 46. Litera mutata est I. — *e* longa per H scripta est, ut volgo apud Boeotos scribebatur in nomine Heracleo; cf. Meister Dial. I 219 sq.

5 Φε[ρ]έκλια } Latischew l. l. p. 361 n. 17. V. 1 in fine
Θιοδωρία. } agnoscuntur haec: ΛΙ/.

---

322 V. 4 Μνασίλλει legendum esse vidit Blass, Rhein. Mus. 36 (1881) p. 607. — V. 7 Μνασίλλ(ι)ος ex Wheleri apographo, in quo erat ΜΝΑΣΙΛΛΟΣ, restituit Meister; v. Philol. Rundschau 1883 p. 955.

---

340 V. 7 sq. lege παρα[μει]νάντεσ(σ)ι.

---

375 *α* Mucro hastae, qui nunc Parisiis asservatur.

Τõ Πτοϊε̃ος ἱαρόν.

Fraenkel, Arch. Zeit. 40 (1882) p. 387 sqq. Literatura est vetusta. — Πτωϊεύς idem est qui Πτώϊος dicitur supra n. 280, 1.

---

417 Titulus post nn. 418. 419 ponendus erat.

---

p. 264. Locis, quibus Bechtel titulos Aeolicos edidit, addendus est Bzb. Btr. VII (1883) p. 256 sqq.

---

465 Κλη literas nummis impressas Clitorem oppidum significare primus vidit DE PROKESCH-OSTEN, Denkschr. kais. Acad. phil.-hist. V (Wien 1854) p. 276 sq., qui tales nummos ipse in solo Clitoris veteris repperit.

---

470 α Nummus ferreus originis incertae imagine Minervae ornatus.

(ʽ)Ηρασαῖ(ον).

U. KOEHLER, Mitteil. arch. Inst. VII (1882) p. 377 sqq. Literae, quae a dextra ad sinistram spectant, in nummo robigine adeso non facile dignoscuntur. Koehler narrat de Salletum primo loco non Η sed ƎΗ agnoscere sibi visum esse. Ipse putat, ut de nomine quod sit Γελῷοι adiectivum Γελοαῖος (supra n. 196), ita de nomine quod sit ʽΗρϝαῷοι (supra n. 258 cum Add.) factum esse adiectivum ʽΗρασαῖος. Neque enim hunc nummum dissimilem esse nummis argenteis Heraeae oppidi Arcadici, de quibus egerit Weil, Zeitschr. f. Num. VII p. 367 sqq. (qui signati sunt ΕΡΑ vel ΕΡΑΙ literis). Koehler dicit imaginem nummo impressam ineuntis quarti seculi esse sibi videri, literarum autem formas vetustiores esse.

INDICES.

I. Comparatio numerorum, quibus tituli in hoc libro et in aliis signati sunt.

I.

Delect.[1]		Delect.[2]	Delect.[1]		Delect.[2]	Delect.[1]		Delect.[2]
1	=	14	37	=	113	89	=	224
2	=	10	38	=	121	90	=	231
3	=	19	44	=	131	91	=	229
4	=	22	45	=	117	92	=	228
5	=	27	46	=	118	94	=	230
6	=	34	47	=	116	95	=	237
7	=	36	48	=	119	96	=	238
8	=	40	49	=	126	97	=	91
9	=	41	50	=	127	98	=	241
10	=	42	51	=	124	99	=	240
12	=	45	52	=	122	100	=	399
13	=	47	55	=	123	101	=	400
14	=	49	59	=	125	102	=	417
15	=	55	60	=	128	103	=	387
17	=	58	64	=	129	104	=	239
20	=	66	66	=	133	105	=	383
21	=	70	67	=	148	106	=	384
22	=	71	68	=	153	107	=	298
23	=	84	69	=	157	108	=	299
24	=	83	70	=	156	109	=	297
25	=	85	71	=	180	110	=	302
26	=	87	72	=	198	111	=	324
27	=	88	73	=	199	113	=	354
28	=	89	74	=	174	115	=	258
29	=	90	79	=	274	116	=	264
31	=	95	81	=	204	117	=	457
32	=	115	82	=	205	118	=	472
34	=	104	84	=	210	119	=	428
35	=	111	85	=	206	120	=	438

Delect.[1]		Delect.[2]	Delect.[1]		Delect.[2]	Delect[1].		Delect.[2]
121	=	429	129	=	441	134	=	510
123	=	430	130	=	480	135	=	551
124	=	436	131	=	491	136	=	525
125	=	435	132	=	487	137	=	527
127	=	437	133	=	496	138	=	553
128	=	434						

II.

CIG.		Delect.[2]	CIG.		Delect.[2]	CIG.		Delect.[2]
1	=	202	1577	=	352	2166*c*	=	429
2	=	48	1578	=	351	2189	=	438
3	=	133	1579	=	290	2247	=	505
4	=	274	1583	=	301	2263*b*	=	511
5	=	276	1588	=	324	2350	=	237
7	=	73	1593	=	282	2422	=	520
8	=	487	1597	=	314	2423*c*	=	528
10	=	518	1599	=	359	2436*b*	=	137, 1
11	=	258	1604	=	345	2448	=	148
13	=	9	1637	=	349, 11	2488	=	156
16	=	95	1639	=	289, 1	2525*b*	=	180
18	=	52	1643	=	289, 3	2540	=	192, 3
19	=	53	1645	=	355, 1	2555	=	116
20	=	82	1647	=	358, 2	2556	=	119
29	=	49	1679	=	313	2558	=	131
30	=	266	1766	=	417	2671	=	157
32	=	542	1768	=	389	2691*c*	=	492
39	=	485	1771	=	387	2691*d*	=	493
41	=	529	1793*a*	=	241	2691*e*	=	494
1172	=	64	1793*b*	=	242	2905, 2. 3. 4	=	179
1194	=	59	1794*h*	=	91	2905, 5	=	178
1211	=	61	1794*i*	=	244	2953	=	478
1469	=	13	1844	=	90	2984	=	479
1476	=	16	1909	=	88	3044	=	480
1511	=	11	1928	=	271	3046	=	238
1512	=	453	2008	=	551.	3048	=	123
1513 }	=	454	2060	=	111	3050	=	122
1514. }			2133	=	555	3051	=	127
1520	=	452	2138	=	65	3053	=	129
1564	=	209	2138*d*	=	66	3055	=	124
1567	=	232	2140*a*[6]	=	67, 2	3524	=	487
1569*a*	=	298	2140*a*[7]	=	67, 1	3640	=	434
1574	=	307	2140*b*	=	70	4725	=	441
1575	=	322	2166	=	428	5126	=	174

CIG.		Delect.[2]
5131	=	153
5435	=	97
5453	=	96
5475	=	198
5491	=	199
5769	=	233
5774	=	40
5775	=	41
5776	=	42
5778*b*	=	234
7373	=	75
7374	=	76
7377	=	77
7379	=	78
7380*b*	=	79
7381	=	544
7382	=	549
7459	=	546
7460	=	547
7582	=	548
7686	=	545
7708	=	550
8337	=	539
8524	=	197

III.

IGA.		Delect.[2]
11	=	100
12	=	134
14	=	101
15	=	71
16	=	72
17	=	93
20	=	81
27*a*	=	98
30	=	48
32	=	49
37	=	50
38	=	51
39	=	52
40	=	53
41	=	54
42	=	55
45	=	56
46	=	58
48	=	59
49*a*	=	1
51	=	2
52	=	3
54	=	4
60	=	5
61	=	6
61*a*	=	7
62*a*	=	8
64	=	9
68	=	10
69	=	11
70	=	12
72	=	13
75	=	14
77	=	15, 1
77*a*	=	15, 2
77*b*	=	15, 3
78	=	16
79	=	17
80	=	18
83	=	19
84	=	23
85	=	20, 1
86	=	21
87	=	20, 2
88	=	22
91	=	24
p. 33, 1	=	25
92	=	468
93	=	469
94	=	451
95	=	445
96	=	452
100	=	446
101	=	447
102	=	453
104	=	448
105	=	467
106	=	442
107	=	443
110	=	258
111	=	254
112	=	253
112*a*	=	262
113	=	257
113*b*	=	255
113*c*	=	259
117	=	256
118	=	260
119	=	261
121	=	263
123	=	266
126	=	358, 1
127	=	358, 2
129	=	347
130	=	358, 3
131	=	358, 4
132	=	358, 5
133	=	358, 6
135	=	358, 7
138	=	358, 8
139	=	358, 9
141	=	358, 10
142	=	288, 2
144	=	284
145	=	332, 1
149	=	379
151	=	374
152	=	358, 11
153	=	359
154	=	358, 12
155	=	358, 13
155*a*	=	358, 14
156	=	358, 15

IGA.		Delect.[2]	IGA.		Delect.[2]	IGA.		Delect.[2]
157	=	357	265	=	361	346	=	87
159	=	349, 1	266	=	358, 25	349	=	481
161	=	349, 2	268	=	349, 9	350	=	555
162	=	375	269	=	349, 10	352	=	65
163	=	358, 16	270	=	349, 11	354	=	66
164	=	358, 17	273	=	332, 7	356	=	67, 2
166	=	332	276	=	332, 8	357	=	67, 1
168	=	289, 1	279	=	332, 9	358	=	67, 3
170	=	360	280	=	332, 10	359	=	68
171	=	358, 18	282	=	332, 11	360	=	69
173	=	358, 19	286	=	330, 3	370	=	557
174	=	358, 20	289	=	330, 4	372	=	533
183	=	288, 1	290	=	321, 2	373	=	552
186	=	285	292	=	289, 4	375	=	534
187	=	349, 3	294	=	289, 5	376	=	535
190	=	349, 4	296	=	289, 6	379	=	525
191	=	348	297	=	289, 7	380*a*	=	495
193	=	349, 5	300	=	350	381	=	496
198	=	349, 6	302	=	330, 5	382	=	497
201	=	344, 1	306*b*	=	358, 26	383	=	503
204	=	332, 2	307	=	227	384	=	504
206	=	333	309	=	226, 1	385	=	505
206*a*	=	334	311	=	226, 2	386	=	506
209	=	332, 3	312	=	226, 3	387	=	507
210*a*	=	335	314	=	202	389	=	511
211	=	330, 1	315	=	226, 4	390	=	512
217	=	289, 2	319	=	203	391	=	529
219	=	286	321	=	229	395	=	530
220	=	358, 21	322	=	230	396	=	531
227	=	358, 22	323	=	231	397	=	532
234	=	376	324	=	392	399	=	528
235	=	288, 3	325	=	393	400	=	521
237	=	358, 23	326	=	99	401	=	522
242	=	349, 7	327	=	394	406	=	523
248	=	344, 3	328	=	419	407	=	516
249	=	344, 2	329	=	91	408	=	517
250	=	332, 4	334	=	270	409	=	518
253	=	332, 5	335	=	271	410	=	519
254	=	380	337	=	272	411	=	520
256	=	321, 1	338	=	92	412	=	133
258	=	289, 3	339	=	93	413	=	135, 7
261	=	349, 8	340	=	82	414	=	135, 8
262	=	336	342	=	83	415	=	135, 1
263	=	332, 6	343	=	84	416	=	135, 5
264	=	330, 2	344	=	85	417	=	135, 6
264*a*	=	358, 24	345	=	86	420	=	135, 2

IGA.		Delect.[2]
422	=	135, 4
423	=	135, 3
424	=	136, 6
427	=	136, 4
429	=	136, 1
430	=	136, 3
431	=	136, 2
435	=	136, 5
436	=	141, 2
438	=	141, 6
440	=	141, 3
441	=	141, 7
442	=	141, 8
444	=	141, 5
445	=	141, 4
446	=	141, 1
448	=	141, 10
449	=	141, 9
451	=	142
453	=	144
454	=	146, 5
455	=	145
456	=	143

IGA.		Delect.[2]
458	=	146, 8
460	=	146, 2
461	=	146, 7
463	=	146, 3
466	=	146, 6
469	=	146, 4
470	=	146, 1
473	=	175
475	=	112
476	=	113
481	=	471
483	=	484
485	=	485
488	=	486
491	=	488
492	=	487
494	=	482
496	=	556
497	=	480
499	=	478
500	=	491
503	=	426
506*a*	=	149

IGA.		Delect.[2]
507	=	96
508	=	97
509	=	94
510	=	95
512*a*	=	196
513	=	197
514	=	109
515	=	110
519	=	541
524	=	539
525	=	542
526	=	543
528	=	540
532	=	537
536	=	538
537	=	233
538	=	234
542	=	273
543	=	275
544	=	274
548	=	38
550	=	276.

II. Index vocabulorum et aliarum rerum grammaticarum, quarum in adnotationibus mentio fit.

I.

II.

III.

Typis Breitkopfii & Haertelii Lipsiensium.

DRUCK VON BREITKOPF & HÄRTEL IN LEIPZIG.